

میشہ کہ راہ

نیل لیلیان قینچ

و: محمہد نادی

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

لکټب (کورڈی، عربی، فارسی)

بۆدابهزاندنى جۆرمها كۆتیب:سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كۆتایى مەختەلف مەراجە: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

ئاماده کردنی
هتیادی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

ئیتل لیلیان قینیچ

وهرگیرانی

محهمهد نه دیبی

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربی , فارسی)

وهزارهتی روشنبیری ولوان به‌ریوه‌به‌رایه‌تی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌ریوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولێر

● مێشه‌که‌رانه (رۆمان)

● نووسینی: ئیبتل لیلیان ڤینیچ

● وه‌رگێڕانی بۆ فارسی: خوسره‌و هومایون پوور

● وه‌رگێڕانی له‌ فارسییه‌وه: محمەد نه‌دیبی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ره‌سوول سولتانی

● به‌رگ: چیمه‌ن

● چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● نرخ: ۴۰۰۰ دینار

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی روشنبیری و لاوان

● له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی ۷۰۴ ی سالی ۲۰۱۱ پێدراوه.

زنچیره‌ی کتێب (۵۱۹)

نمو کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنیچی لاسر نمو مالپه‌ره بۆتیمه‌ره

www.Kurdchep.com

مالپه‌ره: www.mukirvani.com

ئیمیل: info@mukirvani.com

پیشگی

(میشه که رانه) و نووسه ره که ی

میشه که رانه (گیدفلای) به ره می «ئیتل لیلیان فینیچ» نووسه ری ئینگلیزی که بق هه ولین جار له سالی دا له ئه مریکا و بریتانیا چاپ کرا. له وه به ولاره مرقه کتیب دوسته کان ده یانخوینده وه و دیسانیش ده یانخوینده وه و شه وانه به مستی به رز کراوه وه به سهریدا ده گریان و به یانیان به چاوی سوور و به دلگی ئاگرینه وه ئاماده ی پیشوازیکردن له مهرگ ده بوون و سه بارهت به ئازادیی که له که ی خویان پوژیان نوی ده کرده وه.

رومانی «میشه که رانه» سه بارهت به هه لسوورانی پیکخواوی «ئیتالیای لاو» دا ده دوی که له ده یه ی سی و چلی سه ده ی نۆزده هه مدا له که ردا بوون. ئه وکات دوا تیکشکانی سوپای ناپلیون؛ ئیتالیا کرایه هه شت ولاتی جیاواز و به ته واهتی که وته ژیرده سستی سوپای نه مساوه. سه روک کلیسای کاتولیک پاپای روم پشتیوانی له داگیرکه ره نه مسایه کان ده کرد. به و پنیه که لی ئیتالیا له ژیر دوو کویله تیدا ده یاننالاند و زوالم و زوریان لی ده کرا. خه لکی ئیتالیای پیشه ره و خوازیاری یه کگرتوویی نه وه هه شت ولاته بوون له ژیر ئالای حکومه تیکی نه ته وه ییدا. و سه بارهت به سه ره خویی نه ته وه یی دژ به نه مسایه کان خه باتیان ده کرد.

له سالی دا «ژوزیف مازینی» شوپشگنپی به ناوبانگی ئیتالیا که له ولاتی خوی شاره به ده ر¹ کرابوو پیکخواوی «ئیتالیای لاو» ی دامه زراند.

---

1 - شاره به ده ر: دوررخراوه. ره تینراو

«ئىتالىيە لاو» كە بە دايمىم لە بگرەوبەندى پۇلىسدا بوو، پۇلىكى باشى ھەبوو لە بزووتنەو ھى گەلى ئىتالىيادا كە لە سالى دا توانىي ولاتىكى يەكگرتوو دامەزىنىت.

دەسپىكى پووداۋەكانى ئەم پۇمانە دەگەپىتەو ھى بۇ سالى . ئەو سالە لە شوپىنە جىاجىياكانى ئىتالىيادا، خەلك شۇپشى چەكدارانەيان دەست پىي كىردبوو.

نەمسايەكان بە ھارىكارىي دەسەلاتدارە ناۋچەيەكان ئەو شۇپشانەيان بىيەزەيپانە سەركوت دەكرد.

بەلام لەم پۇمانەدا ئىمە ھىمايەكى بەرچاۋ لە بزووتنەو ھى گەلى و شۇپشى چەكدارانەمان نايتە بەرچاۋ ھە رچەند ئەو ھى بۇخۇي خالىكى بەھىزى بزاڭى ئازادىخۋازانەي ئەوكاتى گەلى ئىتالىيا بوو. بە پۇالەت ھەموو سەرنجى نووسەر بەسراۋەتەو بە پۇلى كارئەكتەرى پالەوان و تاكە كەسىكى شۇپشىگىز.

گەورەترىن قارەمانىيەتىي «مىشەكەرانە» لە تىكەھەلچوونەكانى ئەو لەگەل ژاندارمەكان دايە، يانى دژوارترىن بەشى شۇپش لەو جىگايە دايە، كە تىكۋشەپىك لە پشتىوانىي ھاۋپىيانى خۇي بىيەش دەبىي و تاكەچەكى دەستى وي ۋرەي بەرز و خۇپراگىرەكەيەتى.

ئەو تىكۋشەرەي كە لە پاپەپىنىكى چەكدارنەدا بەشدار دەبىي، ھەر كە پشتىوانىي ھاۋپىيانى خۇي ھەست پىي دەكات لە تىكۋشانى ئازايانەي ويدا پەنگ دەداتەو ھە رچەند لەخۇبردوويى و مەردايەتپىك كە لە بەندىخانەكاندا پوو دەدا شاراۋەيە، بەلام تىكۋشەپىكى گەل خۇشەويست لەو قەيرانە سەخت و دژوارانەشدا بىيەو ھى چاۋەپوانى خەلات بىي بە ئىمان و پىنگاي خۇي ۋەفادار دەمىنت.

قىنىچ بە خولقاندنى پوخسارى تىكۋشەپىكى قارەمان و ھەر لەو كاتەشدا بە تىن و توانايەكى بەرىنەو دەمامكى خۇ بەپاكزانىن لە پوخسارى خزمەتكارانى كلىسا لادەدا.

«ئاپتور»ى لاو واى بېرىدەكردەوھە كە كلىسا پېنمى مۇقايەتتە. بەلام لە پووبەروو بوونەوھە لەگەل راستىيەكاندا درۇبوونى ئەو بېرۇكەيەى لەناخەوھە سەست پىن كىرد. قىنىچ بە لىزانىكى زۆر باش پوخسارىكى شكۇدارى لە قارەمانىك خولقاند و ئەوى لە بەرامبەر سىمى مەسىحدا دانا و پىتى داگرت كە ئەو بەرزوبەپىزترە لە مەسىح.

نوسەر پۇمانى خۇى لە سەر بنەماى فكري فانتزى و ھەوالى پۇژنامەكان داناپىژىت بەلكوو پوخسارىكى زىندوو گەش دەئافەرىنىت. تەواوھەتى پۇمانەكە پراوپرە لە ئەوين و خۇشەويستى سەبارەت بە مۇقايەتى.

روخسارى «مىشەكەرەنە» پاكترىن و درەوشاوەترین پوخسارى تىكۇشەپىكى راستەقىنەيە لە سەرتاسەرى ئەدەبىياتى جىھاندا. ئىستا با بزانىن نوسەرى ئەم بەرھەمە ئەم مۇمەداگىرساوە كە پتر لە نىو سەدە دلى مۇقە ئىنساندۇستەكانى ھەژاند كىيە.

ئىتلىلىيان قىنىچ لە مالى «جۇرج پول» يەكئ لە پىسپۇپانى گەورەى برىتانى لە مانگى ماى ۱۶۷۴ لە داىك بوو. باوكى پروفىسۇرى بىركارى بوو. داىكى سەبارەت لەبارەى كۆمەلايەتتەكانەوھە وتارى دەنوسى. «جۇرج ئىقتىزىست»ى مامى داىكى جوگرافى زانىكى بە ناوبانگ بوو و بەرزترىن لوتكە چىاكانى دنيا لە سەر لىكۇلىنەوھەكانى ئەو لە زنجىرە چىاي ھىماليا «ئىقتىزىست»ى نىو لىنرا.

ئىتل لە منالىيەوھە لەگەل ھەژارى و نەبوونىدا ئاشنا بوو. ھىشتا سال و نىويك لە تەمەنى تىنەپەرىبوو كە باوكى مرد. دواى مردنى باوكى پىن گەياندى ئەو و چوار خوشكەكەى كەوتە سەرشانى داىكى. داىكىشى بە كوتنەوھەى وانەى بىركارى بە زەحمەت ئەو خىزانە گەورەى بەپىوھە دەبرد. نىشانەى نوسەربوونى ئىتل زۆر زوو بە ديار كەوت. ئەو خەرىكى خويىندى فەلسەفە و ئەدەبىيات و موسيقى بوو.

له و بهینه دا موسیقی زیاتر له هه موویان سهرنجی نه وی بۆ لای خۆی
پاکتیشا.

سهره تا به ره مه کانی «ویلیام بلیک» شاعیری ئینگلیزی پښ خوش بوو.
دوايه به ره مه کانی شکسپیر و دیکتیز له ژيانی نه ودا جیکای خویانیان
کرده وه.

سالی میراتیکی که می پښ برا و خیرا خۆی که یانده به رلین. سښ سال
له وځ دهرسی خویند. له ئاکادیمیای خویندنی پیاوړی ته واو کرد. هر له و
سالانه دا بوو که کتیشه کومه لایه تیه کان سهرنجی نه ویان بۆ لای خویان
پاکتیشا و تیکوژشانی ئینسانه کان بۆ به دهسته تپانی ئازادی ئاگریکی به رینی
له دهرونیدا هه لگیرساند:

نه ی ئازادی! ده لیکه پځ با خه لک ئیمانیاں به تو نه بیت

به لام من تا کو دوا هه ناسه م

باوه پو ئیمانم به تو هر ده میتی!

ئیتل له به هاری دا سه فه ریکی کرد بۆ روسیا و له که رانه وهیدا بۆ
نیشتمان له ته ک «میخائیل فینیچ» دا که شوږشگریکی پۆلونی بوو و
هه لاتبوو بۆ به ریتانیا زه ماوه ندی کرد. له سالی دا دهستی کرد به
وه رگپړانی به ره مه می کاشین، گوگول، داستایوسکی، شچیدرین،
ئوسپنیتسکی و چهند نووسه ریکی دیکه ی روس پاشان هه وه لښ پځمانی
خۆی به نیوی «میشه که رانه» چاپ کرد سښ سال دوا ی بلاوبونه وه ی
«میشه که رانه» پځمانیکی تری به ناوی «جهک دیموند» ی له چاپ هاته
دهری، ئیتل له م کتبه ی دوا ییشیدا فریو و دووړووی و بښ به زه یی
خز مه تکارانی کلیسای به هه مووان نیشان دا.

له سالی ۴ دا سته مین به ره مه می نه و به ناوی (ئیلیو بالتام) ی بلاو
کرده وه له سالی دا پځمانیکی دیکه ی به ناوی (هاوړتیه تیه کی لیک
هه لبراو) ی نووسی. نه م پځمانه سه باره ت به ژيانی میشه که رانه یه له
نه مریکای باشووردا. له سالی دوا ی چهند سالیک چهند به ره مه میکی

لورمانتوفی شاعیری ئوكرپايینی به زمانی ئینگلیزی وهرگنپراو بلاوی کردهوه.

فینیچ له موسیقاشدا بههره‌مه‌ند بوو. چهند سه‌مفونییه‌کی به‌ره‌م هیتنا که (ئوراتوریوی) ئه‌و به‌نیوی (بابیلیون) زۆر به‌رز و دلگیره. سه‌باره‌ت به‌کاره‌کانی‌دیکه‌ی وهرگنپرانی نامه‌کانی (شوپین) موسیقی‌زانی به‌نیوبانگی پۆلونیایی.

ئه‌و نووسهره‌هه‌شتا‌ساله‌یه‌له‌سالی ۴۴دا پۆمانیکی تازه‌ی خۆی به‌نیوی (پیتلاوه‌که‌ت‌داکه‌نه‌)ی ته‌واو کرد. ئه‌و له‌م به‌ره‌مه‌شدا جاریکی‌دیکه‌ سه‌باره‌ت به‌ (میشه‌که‌رانه‌) ده‌نووسی. ئه‌م پۆمانه‌ له‌ پێوه‌ندی له‌گه‌ل باوباپیرانی‌دایکی (میشه‌که‌رانه‌)وه‌ نووسراوه‌.

له‌ ئیواره‌ی ی ژوئیه‌ی ۶دا، ئیتل لیلیان‌فینیچ له‌ ته‌مه‌نی ۶سالی‌دا بۆ هه‌میشه‌ مالاوایی له‌ ژیان کرد.

(میشه‌که‌رانه‌) تا‌کوو ئیستا وهرگنپردراوه‌ته‌ سه‌ر زمانگه‌لی هوله‌ندی، ئالمانی، پۆلونی، عیبری، پوسی، فه‌رانسه‌یی، چینی، مه‌جارستانی، ژاپۆنی، فارسی و پتر له‌ بیست زمانی‌دیکه‌ی دنیا.

ئێستاش وهرگنپردراوه‌ کوردیه‌که‌ی ئه‌م به‌ره‌مه‌ به‌نرخه‌ پێشکه‌ش به‌ هه‌موو کوردیکی وشیار و هه‌ستیار ده‌که‌ین.

له‌ کۆتاییدا سپاسی خۆم ئاراسته‌ی کاک محه‌مه‌ده‌مین شاسه‌نه‌م و داده‌ رووبار بوداغی و مریه‌م شاسه‌نه‌م ده‌که‌م که‌ بۆ پیتچینی ئه‌م کتێبه‌ زه‌حه‌متیکی زۆریان کێشا.

بەشى يەكەم

۱

ئارتور لە كىتبخانى سىمىنارى زانىستە ئاينىيەكانى* پىزا** دانىشتىبوو و بېرىك لە مەوعىزە و ئامۇژگارىيە دەستىنوسەكانى ئىم بارەوبار دەكرد. شەويك لە شەو گەرمەكانى ژوونەن بوو. پەنجەرەكان بە تەواوەتى كرابوونەو و پەردەكېرەيەكان بۇ فېنكېونەوئەى ھەوا دادرابوونەو. كانون*** مونتالى پاپا و بەرپرسى خويندنگاي ئايىنى بوو، ساتىك دەستى لە نووسىن راگرت و بە چاويكى دلسۆزانەو پوانىيە سەرى ئارتورم كە قژەكانى ئالۆزكاو و شۆپ بېوونەو بە سەر قاقەزەكاندا: «كارىنۆ**** ئەتوانى بېدۆزىتەو؟ قەيناكە دەبى دووبارە بېنووسمەو پەنگە دپابى و من لە خۆپا تۆم لىرە راگرتووە».

دەنگى مونتالى لە سەرەخۆ، بەلام گەورە و بوغور بوو. تۆنى دەنگى زۆر خوش بوو. ئەو تۆنى دەنگە قسەكانى خوشتر و لەبەردلانتر دەكرد. لەرەى دەنگى ھەك كەسىك وابو كە زگماك وىژەر بووبى و پراوپر لە نووسراوہ بى و ھەركاتى كە لەگەل ئارتوردا دەدوا وتەكانى دلسۆزانە بوو.

---

* . خويندنگاي فەتى مەسىحىيەكان

** . شارىكى كەوناراي ئىتاليا

*** . ئەو كەسەى كاروبارى ئايىنى بەرپوہ دەبات

**** . لە زمانى ئىتاليادا ناوى كوپىك، كە زۆر خوشەويست بى

نا پاپا ده بئى بيدۆزمه وه دلنيام كه هر ليره به جيم هيشتووه، تو ئيتير ناتوانى وهك خوى بينووسييه وه.

مونتالى هه روا دريژه ي به كارهك ي خوى دا. قالونچه يه كي بال نه خشين له دهره وه ي په نجه ره كه باله فره ي بوو. دهنگى بليند و خه ماويى ميوه فروشيك له شه قامه كه دا دهنگى ده داوه، «فراكولا! فراكولا!» - دۆزيمه وه، سه باره ت به چاكبوونه وه ي نه خوشي گولييه. "ئارتور ديوه كه ي به هه نگاهه نه رمه كانى ده پتوا كه ئو په وته به دايمه خيزانى تووړه ده كرد. به ژنى ئو قوله خپه و باريكه له بوو، زياتر وهك لاويكى ئيتاليايى سده ي شانزدهم ده چوو. له گهنجيكى به ريتانياي چينيى مام ناوه ندى ده يه ي سيته مى سده ي نۆزده ي باوخوشر ده نواند. ئه نداميكى پيك وپيكى هه بوو، برؤى دريژ و جوان، دم دودانى سده فى و ده ست وپنى خپلانه و له بار بوون. هه ركه به ئاراميه وه داده نيشت له گه ل كچيكى زور جوان كه هاتبته سه ر شيوازي پياوان ليت ده گوردارا، به لام كاتى كه ده پويشت به چالاكى و به زپيك وزاكون وهك پلنگيكى ده سته موى بئ چنگت ده هاته به ر زه ين - راست خويه تى؟ ئارتور من به بئى تو چم بكردايه؟ هه ميشه شته كانم ون ده بوون. باشه ئيتير هيج نانووسم. با برؤين بؤ ناو باخ هه له كانت راست كه مه وه. كام خالت نه زانيوه؟

هه ردووكيان چوونه باخه بئ دهنگ و نيساره كه ي كليسا وه. سمينارى نويزگه يه كي ديريى دومينييه كانى*** له ژيرده ست دابوو. هه ساره چوارگوشه كه ي كليسا له دووسه دسال له وه پيش نۆژن كرابووه وه. داربه رو و دارگويزه كان بنچيان لينك تووند كردبوو و به قه د بالاي شمشاديك سه ريان وه در نابوون. ئيست ئيتير راهينه ره ئايينييه سپى پوشه كان، كه ئاگاداريان له وانه ده كرد مردوون و له بير چوونه ته وه، به لام ئم گيا و گوله بؤنخوشانه، شه گهرچى ئيتير كه س گوله كانيان وهك داووده رمان لى ناكاته وه، به لام

---

*. له ئيتاليا به ماناي توت فره نگيه

** . سه باره ت به ئه فسانه كانى ئينجيله كه مه سيح ده ست به سه ر گوليكد دا دئنى و چاكى ده كاته وه.

***. لفنيكى ئاييني تاييه تيه كه به هوى شه پ له گه ل لاده رانى ئاييني به سه رو كايه تى كه سيك به نيوى دومينيكه وه له سده ي سيزده مه دا دامه زرا.

دیسانه وه له م شه وه گهر مه ی نپوه راستی هاویندا گوله کانیاں ده پشکوین. چه پک چه پک جه عفری (مه عده نووس) ی کتوی و گولی تانچ به سهر پیره وی به ردچنی پنگاکه یان پر کردبوو. چالوی هساری پر بیوو له قه وزه و گولی هه میشه به هاری. گولاله سووره ی خوړسک له پیره وه که دا بلاو بیوونه وه. له قه راغ داره شمشاده که وه، میلاقه ی سوور و گه وره دهره وشانه وه و دیزیتاله بلینده کان به ره و چیمه نی چروپ شوپر بیوونه وه.

ره زه پیر و بی به ره که، خوی به لقیکی دار به پرووه که وه هه لواسیبوو و سهر لقی داره که ی به نارامی ده بزواند.

له قوژبنیکی باخه که دا داره 'بی' یکی ته ستوری هاوینی لی بوو، برجیک له لقو پوپی داره کانه وه په ش ده چووه، که به گول خونچه ی سپیبه وه نه خشیند رابوو. مونتانی له سهر کونه کورسییه ک که به داره که وه نرابوو دانیششت.

نارتور له زانکو فلسفه ی ده خویند. ئیستاش بق تیگه یشتن له گرفتگی کتیه که ی هاتپوه لای پاپا. سهره رای ته وه ی که له سمیناریدا نه یده خویند، به لام ته وه و هکوو فرهه نگیکی زانستی چاوی له مونتانی ده کرد.

دوای ته وه ی که گرفته که ی جی به جی بوو وتی: «ته گهر کاریکت به من نییه باشتروایه برؤم.»

- ته مړو ئیتر نامه وی کار بکه م، به لام پتمخوشه ته گهر وهخت هه بی بریکی دیکه ش لیره بی.

نارتور پالی دا به داره که وه له نیتوان لقو پوپی داره که وه پروانییه ته وه ته ستیره که م نوورانه ی، که له ئاسماندا به هیوری چاوه ترووسکه یان بوو. ته م چاوه شینه خه یالوایانه که له ژیر چه تری مژوله په شه کاندای بوون میراتی دایکی (کرون والی) یا بوون. مونتانی بق ته وه ی ته م چاوانه نه بینیت پووی وهرگیترا. کارینق ده لینی ماندووی.

- چبکهم. که مونتالی به جوانی گویی هه لخت، ماندوویه تی به دهنگیه وه پتوه دیار بوو.

- نه ده بوو ئاوا زوو بچینه کولێژ، بهو هه موو په ره ستاری و شه و نه خونییه هه ره ده وه تایی. واباش بوو پیش نه وه ی لینگه پهن به جی بیلی به زوریش بوایه ده بوو پشوویه کی باش بدهی.

- پاپا به کاری چی دئ! دواي مردنی دایکم ئیتر نه متوانی له م خه مخانه یه دا بمیتمه وه. جولیا شیتی ده کردم.

جولیا ژنی زهرا که وره که ی ئارتور بوو، که زور له گه لی ناکوک بوو. مونتالی زور به هیواشی وه لامی داوه: من پیم خوش نه بوو له لای خزمه کانت بمینییه وه. دلنیا بووم بۆ تو زور ناخوش بوو، به لام پیمخوش بوو به قسه ی ئه وه ره فیهت که دوکتوریکه به ریتانیایه، بکر دایه و ئه گه مانگیك له مالی ئه ودا بوایه ی باشتتر ئاماده ده بووی بۆ خویندنه که ت.

پاپا، نا به راستی نه مده توانی. وارینه کان زور باش و دلۆفان، به لام زور شت تی ناگه نه ویش ئه و کاته یه که به زه بیان پیمدا دیته وه. به جوانی ئه و شته له روخساریاندا به دی ده که م. هه ول ده دن باسی دایکم بکه ن و سوکنایم بده ن هه لبه ته جما واییه. ئه و هه میشه و ته نانه ت کاتی که مندا ل بوو ده یزانی، که چ شتیك نابێ بلی، به لام خه لکی ئاوا تی ناگه ن. خو هه ره ئه وه نییه...
- کوپم ئه ی چیه؟

ئارتور چه ند خونه یه کی له گوله دیژیتاله که لی کرده وه و به توو ره یه وه له نیو ده ستیدا هه لی پرواند. که میک راوه ستا و گوتی: «من تاقه تم نه ماوه له و شاره دا بمیتمه وه. له وئ ئه وده می مندا ل بووم، دایکم له و دووکانانه شتی یاریکردنی بۆ ده کپیم. سه یرانگایه کی که نار ئاوی لیت، تا پیش قه یرانی نه خوشیه که ی هه میشه ده مبرد بۆ ئه وئ. بۆ هه ره کوئ بچم هه روایه. هه ره که کچیکه گولفرۆش دئ بۆ لام ده لینی ئیستاش پتویستم به و گولانه یه، قه برستانی کلیسا که ش له ویتیه. ناچار بووم ئه و شاره به جی بیلم! به دیتنی ئه وئ دلم ده گیرا...»

له بئ ده نگبوونی خویدا ده ستی کرد به وردکردنی گوله دتژیتالیه کان. بئ ده نگیه که وا درێژخایه ن بوو، که پاپا به سه زسوورمانه وه لیتی ده پوانی.

كەش و ھەوا لە ژێر لق و پۆپى دارەكاندا وردە وردە بەرەو تاريكايى دەپۆشت. ھەموو شتىك پەش و تاريكى دەنواند، بەلام بە حاستەم پووناكايى ھەبوو كە لەودا دەكرا پەنگ پەپويىيەكەى مونتائىت بەدى بكردايە. وردە وردە سەرى دانەواند. بە دەستى راستى كورسيەكەى توند گوشتى.

ئارتور بە نىگايەكى گومانايى و تىكەل بە پىزلىنانەو سەرى وەر سووراند وەك كەستىكى نابەلەدى لى ھاتبوو كە پروو لە ولاتىكى پىروژ دەكات. لە دلى خۇيدا گوتى: خودايە! «لە بەرانبەر ئەودا چەندە بچووك و خۇبەزلانم! ئەگەر ئىش و ئازارى من لە دلى ئەودا بوايە ئاوا بە باشى ھەستى پىنەدەكرد»

مونتائلى خىرا سەرى ھەلپنا و بە دەورو بەرى خۇيدا پروانى و بە شىو ھەيكى دلسوزانە گوتى: «ئەگەر واىە زۆرت لى ناكەم كە بىتەو، بەلام دەبى بەلنىم پى بەدى، كە لە پشودانى ھاویندا پشويەكى باش بەدى. بە پرواي من باشتر واىە كاتەكانى ھاوینت لە دەورو بەرى لىگھۆرن بەسەر ببەى. من پىگە بەو نادەم كە سلامەتى و لەشساخى تو بكەو پتە مەترسيەو».

- پاپا دواى تەواو بوونى دەرسەكانى سمینار، بۆ كوچ دەچى؟
- وەكوو جارەن دەبى قوتايىەكان بەرم بۆ كوستان بۆ گەپان و ئاگام لىيان بىت كە لە ویدا بە باشى دامەزرىن، بەلام جىگرەكەم تا نىو ھى مانگى ئووت دەگوزەرى لە پشودان دەگەر پتەو و ھەول ئەدەم بۆ گۆرپىنى كەش و ھەواش بىت بچم بۆ كىو ھەكانى ئالپ لەگەل من دى؟ دەتوانم بتەم بۆ كەژەوانىيەكى درىژخايەن. پىموايە ناخۆشت لى ناگوزەرى كە لى كۆلىنەو و موتالا بكەى لە سەر گۆگىاو گولە بەردىنەكانى ئالپ، بەلام ئەگەر تەنیا لەگەل من بىت پىموايە بپىك ناخۆشت بۆ بگوزەرى.

- پاپا!

ئارتور دەستەكانى توند گوشتى بە جۆرىك كە جولیا ئەو كارەى ناو نابوو «خۆپانانىك بە شىو ھى بىيانىيەكان و گوتى: «پىمخۆشە ھەرشتىكى كە لە

دونیا دا همه بییه خشمه وه به شهرتیکه که له گهل تودا بيم. هر چه نده... که
دلنیا نیم له وهی...»

قسه که ی خوی بری.

. بیت وایه که ئاغای بیرتین ئیزنت بدات؟

. بئ شک ئو، ئه م کاره ی پی خوش نابیت. به لام زهحه ته بتوانی پیشم
بگری. ئیستا من ههژده سالم ته منه و هر کاریکی پیمخوش بیت ده توانم
بیکم. جگه له وهش، خو ئو ته نیا زه برای منه، پیویست ناکات هه موو شتیکم
به قسه ی ئو بیت. ئو قهت زگی به دایکم نه سووتا.

. به لام نه گهر به راستی نه یهینشت، به بروای من، باشتر وایه له
به رانه ریدا توندوتیژی نه نوینی. چونکه بزی هه یه له مالدیدا به ره وروی
کاره ساتیکه زور خراپتر بییه وه...

ئارتور قسه که ی بری و لیبراوانه کوتی: قهت خراپتر نابیت! ئه وان هه میشه
له من بیزار بوون و بیزاریش ده بن... ئه و کاره ی که من ده یکم
کاریگه ریه کی وه های نابن. دوا ی ئه وه جیمز چون ده توانی نه هیلن بيم بو
لای تو؟

. ئه وهت له بیریت که ئه و پروتستانییه. باشتر وایه برووسکه یه کی بو
بنیزی و ئیمهش تا هاتنه وه ی بیرو پای ئه و چاوه روان ده بین، به لام کوپم تو
ده بن له سه ره خو و دانه خو داگر بی. ئه وه ی به لای منه وه گرنگ و جینی
بایه خه کرده وه ی تویه، جا خه لکی له تو بیزار بن یان خوشیان بوئی ئه وه
شتیکه دیکه یه.

ئو ئاماژه کردنه هیند به نهرمی و سانایی به یان کرا که ئارتور ته نیا بریک
سوور هه لگه را و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لئی ده زانم زور
سهخت و چه توونه».

مونتانی له پریکدا مزاری قسه که ی گوپی و کوتی: «له وه ی که
سئ شه مقعه سه ره که ی نه تتوانی بیی بو لام زور به داخ بووم پاپا (ئارزو)ش
لیزه بوو پیمخوش بوو دیداریکت له گهل ئه و هه بن».

- قهولم به خویندکاریک دابوو که بۆ کۆبوونهوهیهک بچم بۆ مالی شه، که لهوی چاوهپوانم بوون.

- چ کۆبوونهوهیهک؟

ئارتوو بهو پرسیاره شلهژا و به تیکهلی و پیکهلیهوه گوتی: «له پاستیدا... کۆ... بوونهوهیهک... نه... بوو. خویندکاریکی زانکو له جینواوه هاتبوو و قسهی بۆ ئیمه دهکرد. وهک... وهکوو کۆبوونهوهیهکی دهرسی و یانهیی وا بوو.

- سهبارهت به چی دوا؟

ئارتور دوو دل بوو: «پاپا ناوهکهیم لێ مهپرسه؟ چونکی بهلینیم داوه که...»
- هیچت لێ ناپرسم، ههلبهت ئهگەر بهلینی نهینی کارییهکت داوه نابێ هیچ شتیک به من بلێی، بهلام پیموايه ئیسته ئیتر دهتوانی باوهرت به من ههیی.
- پاپا ههلبهته که بروام به تو ههیه. وتارهکهی شهو سهبارهت به... ئیمه و بهرپرسیارهتی ئیمه، سهبارهت به خهلك... سهبارهت به خومان و شهوی که دهبن یارمهتی بدهین به...

- یارمهتی کێ؟

- کۆنتا دینی... و...

چی کهش؟

- ئیتالیا.

بیدهنگیهکی درێژخایهن بالی به سهریاندا کیشا.
مونتانی پووی کرده شهو و زۆر به برشتهوه گوتی: ئارتور پیمبلێ، له کهنگیوه شهو بیرۆکهیهت له میشک دایه؟
- له زستانی پابردووهوه.

- له پیش مردنی دایکهوه؟ دایکت ئاگاداری شهوباس و خواسه بوو؟

نا من شهو کات... زۆرم بیر لێ نهدهکردهوه.

- بهلام ئیستا... زۆری سهرنج دهدهتی؟

---

* . Genoa . شاریکی قهراغ دهریای ساردنی ئیتالیا

** . contadini چینی وهرزیر له ئیتالیا

ئارتور چنگىكى لە گولە دىژىتالىيەكانى لىن كردهوۋە و كاتى لە ئەرزى دەپوانى گوتى: «پاپا، كارەكە ئاۋا بوو كە: لە پايزى پابردوۋدا، كاتى كە خۆم بۇ تاقىكردەنەۋەكانى ناۋ زانكۆ ئامادە دەكرد لەگەل زۆر لەۋ خويندكارانە ئاشنا بووم، لە بىرتانە؟ بەلى، بېرىك لەۋانە لەگەل مەن دەستيان كرد بە پەيڧىن سەبارەت بە... ھەموو شتىك و بېرىك كىتېبىشيان پىن دام، بەلام مەن زۆر سەرنجەم نەدایە سەر ئەۋ بابەتانە. ھەمىشە لە بىرى ئەۋە دابووم زوۋ بگەپتەۋە مالى بۇ لای دايكم. دەزانى ئەۋ لەۋ مالى جەھەندەمىيەدا تەنیا بوو و تەنیا زمان و قسەى جوليا بەس بوو بۇ كوشتنى ئەۋ. دوايە لە زستانىدا كە زۆر پىس نەخۆش كەوت، ئىتر خويندكارەكان و كىتېبەكانم لە بىر خۆم بىردەۋە و دواى ئەۋەش ھەر ۋەك دەزانن ئىتر پىزام بە يەك جارەكى بەجى ھىشت. ئەگەر ئەۋ بابەتانە لە مېشكەدا مابان، دايكم ئاگادار دەكردهۋە، بەلام ئەۋانەم يەكجارەكى لە بىرچوۋ بوۋەۋە. دوايە زانىم كە دايكم مردنەكەى زۆر نىزىكە. دەزانى تا دوا ھەناسەى ژيانى لە لای ئەۋ بووم، زۆرترى شەۋەكان بەخەبەر بووم. - جەۋارپىن بە پۇژدا دەھات تا مەن بتوانم وچانىك بدەم و سەرخەۋىك بشكىنم. بەلى بە دىژىپى ئەۋ شەۋانە بوو كە ئەۋ كىتېبانە و وتەى ئەۋ خويندكارانەم كەوتەۋە ياد. لە دلى خۆمدا دەمگوت ئايا بىروبۇچوۋنى ئەۋان پاست و دروستە و بلىنى بىروپاى مەسىح لەۋ بارەۋە چۆن بى».

- ئەۋ داۋايەت لای ئەۋ دەربېرى؟ وتەى مونتائلى زۆر بە دلىنیاۋە نەبوو.
 - بەلى زۆر كات پاپا، لە ئاستانەى ئەۋدا پارامەۋە كە يان پىنوئىنم بكات يان لىگەپى لەگەل دايكمدا بىرم، بەلام ھىچ ۋەلامىكم پىنەگەىشت.
 - قەتىش تاقە وشەيەكت لەۋ بارەۋە بە مەن نەگوت. ئارتور مەن ئەۋ چاۋەپوانىيەم لە تۆ ھەبوو كە بېرات بە مەن ھەبى.

- پاپا خۆت دەزانى كە بېروام بە تۆ ھەيە! بەلام شتى ۋاھەن كە پىپاۋ ناتوانى لە لای كەس بىاندركىتنى. پىنمۋابوو كەس ناتوانى يارىدەم بدات. نە تۆ و نە دايكىشم. مەن دەبى ۋەلامى خۆم پاستەۋخۇ لە لايەن خۇداۋە بە دەست بىتم. دەزانى ئەۋە لەگەل ژيان و پۇخى مەن تىك ھەلپىچراۋە.

مونتانی پووی وەرگیرا و پوانیه تاریکایی ناو لقوپۆپی دارهکان.
خۆرئاوا ئهوهنده لیل بوو، که جهستهی ئهو له نیتوان چری دارهکاندا وهکوو
داوهلێکی رهشوتار له بهر چاو ون دهبوو.

له دوااییدا به دپدۆنگیهوه لیتی پرسى: «دواى ئهوه؟»

- دواى ئهوه ... دایکم مرد. دهزانی من ئهو سن شهوهی ئاخری تهمهنى تا
به یانی له پهنایدا به خه بهر بووم و نه ده نوستم...

بێ دهنگ بوو و بپیک مات بوو، به لام مونتانی له جیگای خۆی نه بزوا.
ئارتور زۆر له سه رهخۆ درێژه ی به قسه کانی دا: «دوو پوژ پیتش ناشتنی
تهواو چه په سا بووم. دواى ناشتنی دایکم نه خو ش که وتم. له بیرتانه که
نه متوانی بۆ ته لقینه که یشی له و ی بم؟»
- به لێ له بیرمه.

- به لێ ئهو شه وه له جیگادا هه ستام و چوومه ژوری دایکم هه تهواو
چۆل بوو، ته نیا خاچه گه وره که له شانشیندا بوو. له دلی خۆمدا گوتم: به شکم
خودا یاریده م بدات به ئه ژنوه له سه ر ئه رز دانیشتم و ئه و شه وه تا به یانی
هه ر چاوه پروان بووم به یانی هه ر که وه خۆ هاتمه وه ... پاپا بێ فایده یه لێ گه پری
ناتوانم شی بکه مه وه، توانای ئه وه م نییه ئه وه ی دیتوومه بۆتانی بگێر مه وه ...
بۆ خو شم زه حمه ته که به تهواوه تی بزاتم چیم دیتووه، به لام ده زاتم که خودا
وه لامی داومه ته وه، و ناوێرم له کاری ئه و خۆم لاده م.

هه ردووکیان بۆ ساتیک به بێ دهنگی له تاریکاییدا دانیشتن. پاشان مونتانی
گه راوه و دهستی نایه سه رشانی ئارتور وتی: «خودا نه کا که بلیم ئه و له گه ل
پۆخی تۆدا نه دواوه. پوا له تی خۆت له کاتی پرودانی ئه و کاره دا وه بیر بینه وه،
به لام خه مباری و نه خو شی و غایله یی دلت له گه ل بانگه یشتنی به راستی ئه وت به
هه له لێ تیک نه چیت. ئه گه ر به راستی ویستی خودا ئه وه بووه که له تاریکایی
مه رگدا وه لامی تۆ بداته وه، سه رنج بده و ئاگادار به، خرابی لیک نه ده دیته وه. ئه وه چ
کاریکه که به ته مای جی به جی بکه ی؟»

ئارتور هه ستایه سه ره پێ ده تگوت پرسیار و وه لامیکى ئایینی دووپاته
ده کاته وه به متمانه یه کی تهواوه وه وه لامی داوه: «که ژیانم له پیتا و ئیتالیادا

بهخت ئهكهم. ههول ئهدهم بۆ پزگاریی ولاتهكهم له دهست ژێرچهپۆكهیی و چارهپهشی و كردنه دهرهوهی نه‌مساییه‌كان، تا به‌شكم ولاتهكهم وه‌كوو كۆماریکی ئازادی لێ‌بیت و مه‌سیح تاقانه‌شای ئه‌و بیت. ئارتور ساتیک له‌وهی كه‌ گوتت بیری لێ‌بكه‌وه! تۆ ته‌نانه‌ت ئیتالیاییش نیت.

ته‌وفیری نییه، من خۆم ئه‌و خه‌ونه‌م دیتووه و ده‌بن خۆم به‌ختی ئه‌م پێبازه‌ بكه‌م. بێ‌ده‌نگییه‌کی دیکه‌ داگیرتن.

مونتانی به‌ پامانیكه‌وه‌ وتی: «هه‌ر ئیسته‌ له‌ سه‌ر قسه‌كانی مه‌سیح ده‌دوای...»، به‌لام ئارتور په‌په‌ نیو قسه‌كانیی‌وه: «مه‌سیح ده‌لێ كه‌سیکی كه‌ ژيانێ به‌ختی پێگای من بکات دیسان ده‌ژیت‌وه.» مونتانی شانی به‌ لقیکی داره‌كه‌وه‌ دا و ده‌ستیکی به‌ چاوه‌كانیی‌وه‌ گرت و له‌ دوایه‌دا گوتی: «كوپم چه‌ند ساتیک دانیشه!»

ئارتور دانیشت، پاپا هه‌ر دوو ده‌ستی ئه‌وی له‌ نیو ده‌سته‌ گه‌وره‌ و به‌ توانا‌كانی خۆیدا گرت و گوتی: «ئه‌مشه‌و ناتوانم زیاتر له‌وه‌ له‌گه‌ل تۆدا بدویم. چونكه‌ چه‌ند جارێکی دیکه‌ش له‌گه‌ل ئه‌م کیشه‌یه‌دا پوه‌پوو بوومه‌ته‌وه‌. تا ئیستا لێ‌كم نه‌داوه‌ته‌وه‌. ده‌بن مه‌ودا هه‌بن تا فکری لێ‌بكه‌مه‌وه‌ دوایه‌ پتری قسه‌ له‌ سه‌ر ده‌که‌ین، به‌لام ئیستا داوات لێ‌ده‌كهم كه‌ شتیكت له‌ بیر بێ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌م بیروباوپه‌ تووشی کیشه‌یه‌ک بێ یان بمری، به‌ جارێ دلی من تیک‌ده‌شکینی.»

پاپا...

نا، لێ‌مه‌پێ ئه‌و شته‌ی كه‌ ده‌مه‌ه‌وێ بیلیم با ته‌واوی كه‌م. جارێكم به‌ تۆ گوتووه‌ كه‌ له‌و دونیایه‌دا هه‌ر تۆم هه‌یه. پێم‌وايه‌ مانای ئه‌م قسه‌یه‌ باش تێ‌ناگی. لاویکی وه‌ك تۆ باش ئه‌م وته‌یه‌ تێ‌ناگات. منیش كاتی له‌ ته‌مه‌نی تۆدا بووم باشی لێ‌ حالی نه‌بووم. ئارتور تۆ بۆ من وه‌كوو... وه‌كوو .. كوپی خۆم وای. حالی ده‌بی؟ تۆ بینایی چا‌و و ئا‌واتی دلی منی، من حازرم گیانی خۆم دانیم تا تۆ هه‌نگاویکی هه‌له‌ هه‌له‌ نه‌هێنیه‌وه‌ و ژيان‌ت نه‌كه‌وێته‌

خه ته ره وه، به لām من هیچ کاریکم پی ناکړئ من به تو نالیم که قول و به لیتنیه کم پی بدهی، ته نیا ئه و شتم له تو ده ویت و له بیرت بیت که به ته واوه تی ټاگات له خوت بی پتش ئه وهی هه نگاو یکی مه ترسیدار هه لیتنیه وه .
 ئه گهر خاتری دایکیشته له بهر چاو نییه که له و دونیایه ی دیکه دایه، له بهر خاتری من پتر ټاگات له خوت بی . باش بیر له ئه م کارهت بکه وه و جوان تی فکره.

بیر ده که مه وه .... و... پاپا بق من و بق ئیتالیا بپاړتوه.

له و بی ده نگیه دا چوکی دادا. مونتانیلیش دهستی خسته سهرسهری ټارتور که داینه وانذبوو. له دوايه دا ټارتور هه ستایه سهر پی. دهستی ئه وی ماچ کړد و به هینوری به دریژایی چیمه نه که دا که شه ونمی له سهر نیشتبوو که و ته پئ. مونتانیلی به ته نیایی له ژیر داره که دا دانیشته و پروانییه تاریکاییه که ی به رده می خوی.

له دلی خویدا کوتی: ئه وه توله سهندنه وهی خودایه که به سهر مندا باریوه، ههر وه کوو به سهر داود دا باری. من که ئه و جیگا پاک و بی گهرده م گلاو کړد و جهسته ی ئه وم به و دهسته پیسانه م گرتووه. هه رچهند ئه و به سهر و به زهر بووه و ئیستاش سهر و لی بورده یی ته واو بووه.

ئه گهرچی تو ئه و کارهت له نه نیدا کړد، به لām من ئه و کاره م له بهر چاوی هه موو ئیسرائیله کاند ا وه کوو پوژ نیشان دا. مندالیکي که له تو له دایک ده بی دنلیابه ده مرئ."

---

* . پاشای ئیسرائیل که خودا غه زه بی به سهر دا باراند چونکه نامرویی له گهل ئه فسه ریکی خوی کړد و هاوسه ره که ی لی فریودا (ئینجیل)
 ** . برکه یه ک له کتیبی ئایینی و ناسعانی.

ئاغای جیمز بیترتین پای زېبراكهی په سند نه كړد كه «له گهل مونتالی به دوری سویسرادا بسوړپینه وه». ئارتور ئه و دژایه تیه تونده ی ئه وی زور زالمانه ده دیت له مه پ سه یاحه تیککی گیاناسی و بی خه تهردا، ئه ویش له گهل ماموستایه کی پیری ئایینی دا، كه هیچ هویه کی بؤ ئه و دژایه تیه نه ده دیت. هر له و کاته دا، ئه و کاره ی ئه وی له سر کار تیکردنی ده مارگرژی ئایینی یان په گه زی ده زانی؛ به لام بیترتینه کان گوئیان به و قسانه نه ده بزوت و به پابردووی پوښنیرانه ی خویان ده نازین.

همو مالباتی بیترتین و کورپه کانی هر له کاتی دروستبوونی شهریکه ی خویانه وه خاوه نی پاپوره کانی نینوان له نده و لیگه ژرن بوون، كه پتر له سه ده یه ك به سر ته مه نی ئه و شهریکه یه دا تیده په ری. ئه وان پروتستانییه کی وه فادار و كونه پاریز بوون. له سر ئه و برپایه بوون كه جه نته لمه نیککی به ریتانیای ته نانه ت له گهل لایه نگرانی پاپاش ده بی هلس وکه و تیککی باشی هه بی. گه وره ی مالی کاتی زانی ناتوانی به په به نی هل کات. ژیانی هاو به شی له گهل ماموستای منداله چکوله کانی خوی كه ژنیککی زور جوان و کاتولیک بوو پتک هیتا. دوو منداله گه وره کی به ناوی جیمز و توماس به بوونی زېردایکیان كه توزیک له وان گه وره تر بوو زور خوشحال نه بوون، به لام به نابه دلی و به ناچاری شانیان دایه بهر قه زاقه ده ری خودایی.

دوای مردنی باوکیان ژنه یانی برا گه وره کیان ئه و كه شو هه وایه ی مالی لی ئالوژتر كردن، به لام هه ردو و براكه زور پیاوانه هه ولیان دابوو تا گلا دیس ماوه، له بهرانبه ر جولیدا پشٹیوانیی لی بکه و سه بهرته به ئارتوریش بهرپرسیاره تییه کی خویان به جی بیتن. ئه وان دلسوژی بوون و هه

سەرزارەکی خوشیان نەدەویست. سەبارەت بە وی دل‌شاوا و لیئوردنیان
هەبوو. بە گشتی پوول و پێداویستیه‌کانی ژیاڤی ئەویان ئامادە دەکرد و لە
گەپان و کاری دلخوازی خوشیدا ئازاد بوو.

هەر بەو بۆنەیه‌وه ئارتور لە وه‌لامی نامەکه‌ی خویدا 'چەک'ێکی بەنکی بۆ
هاتبوو. بۆ خەرچ و مەخاریج ئیزنیشی پێدرابوو چۆنی پێنی خوشە بە دلی
خۆی کەلک لە پشووێکه‌ی وەرگرێ. ئەو ناوێی پوولەکه‌ی دانا بۆ کڕینی
کتیپی گیاناسین و ئەلبۆمی رەگ و ریشە و وشک‌کراوی گیاکان و لەگەڵ پاپا
چوو بۆ هەوێن گەشت و سەیاختی خۆی لە ئالپ.

لە ناوچە‌ی ئالپدا مونتانی لە جاران زۆر خوشحال‌تر بوو لەوێ که
ئارتوری لەگەڵ دایە بە هۆی وتویژی ئەوان لە باخەکه‌دا، خۆی تەکاند و
ورده‌ ورده‌ هێورت‌تر بوو وه‌ و ئامادە‌تر بوو تاكو پتر سەرنج بداتە مزار و
وه‌زەکه‌.

ئارتور لاویکی تازه‌ پێگە‌یشتوو و کەمئەزموون بوو وه‌روا بە ئاسانی لە
تەمای خۆی پاشەگە‌زنە دەبوو وه‌، بەلام بێ‌گومان هێشتا دەرڤەتی ئەوه
هەبوو که بە نەرمی بیدوینی و بە بەلگەوه‌ پازیی بکە‌ی لەو پێگا پێ
مەترسیه‌ی که تازه‌ هەنگاوی بەره‌و ئەوێ هەڵینابوو بکشیته‌وه‌.

هەردووکیان تەمایان وابوو چەند پۆژیک لە ژینیدا بگە‌پێن، بەلام ئارتور
هەوێن جار بوو ئەو شەقامە پرووناکانه‌ی دەدیت و ئەو سەیرانگا خوش و
پێ لە تورستانه‌ی شاری دەبینی بێک مات بوو. مونتانی بەدەم پیا‌سە‌کردندا
ئەوی لە ژێرچاوه‌‌دێیدا بوو.

کارینۆ ئێرەت پێ‌خۆش نییه‌؟

نازانم لەوێ که لە زه‌ینی خۆمدا لە بەر چاوم گرتبوو فەرقی زۆره‌. بە‌لێ
گۆلاویکی زۆر جوانه‌ و وێنە‌ی ئەو تەپکانەم خوش دەوێ.

ئەو دوو‌پگە‌یه‌ی که ئەوانی لێ بوون ناوی «پوتو» بوو. ئارتور ئاماژە‌ی
کرد بۆ لیواری دوورودریژی دەریا و گوتی: «بەلام شار لیواولینۆ لە زریقه‌ و
بریقه‌ دایە شێوه‌ی ژیاڤی پڕۆتستانی و لەخۆ‌پازی بوونی پێوه‌ دیاره‌. نا .
ئێرەم پێ‌خۆش نییه‌. بە دیتنی ئێره‌ ده‌که‌ومه‌وه‌ یادێ جولیا».

مونتانی پی‌که‌نی: «فه‌قیره، چه‌ند دلته‌نگه! خو ئیمه هاتوینه‌ته ئیره بۆ سه‌یران. ده‌ی که‌وایه بۆ لی‌ردها بمینینه‌وه، چاک‌وایه ئه‌مرۆکه به‌و لۆتکه یه‌رکه‌نه» سه‌یرانیکی سه‌ر ئه‌م گۆلاوه بکه‌ین و سه‌بینی به‌یانیش به‌ره‌و کویستان هه‌لزنین؟»

« به‌لام پاپا خو تو ده‌تویست لی‌ره بمینییه‌وه!
- پۆله‌ی ئازیزم من ئیره‌م زۆر دیتووه. دلخۆشی من و سه‌یرانی من شادیی تویه بۆ کویت پی‌خۆشه با برۆین؟
- ئه‌گه‌ر به‌راستی فه‌رقیکی بۆ ئیوه نییه، پیم‌باشه به سه‌ر لی‌واری ئه‌م چۆمه‌دا هه‌تا سه‌ر سه‌رچاوه‌که‌ی برۆین.

- پین؟

- نه‌خیر ئاژۆ، چۆمه‌که زۆر خو‌پینه.

« که‌ وایه بۆ شامۆنیکس ده‌چین. پاش‌نیوه‌رۆ به‌و لۆتکه باده‌وه‌که کورته سه‌یرانیکیان کرد. گۆلیکی جوان بوو. ئاوه لیل و مهنده‌که‌ی گۆله‌که که‌متر کاریگه‌ریی له سه‌ر هه‌ستی ئارتور هه‌بوو. ئه‌و په‌روه‌رده‌یده‌م ده‌ریای نیه‌وپاست بوو، به‌ شه‌پۆل و پیلێ شینی ئه‌وێ راها‌تیوو، به‌لام ئاوی سه‌رکیش و خو‌پینی زۆر خۆش ده‌ویست و خو‌پینی و به‌ ته‌وژمی ئه‌و ئاوه سه‌هۆلاوه‌یه یه‌که‌جار که‌یف خۆشی ده‌کرد. ده‌یگوت: «به‌ هه‌موو توانای خۆیه‌وه به‌ره‌و پیتش ده‌روات».

سه‌بینی ده‌مه‌ده‌می به‌یانی به‌ره‌و شامۆنیکس که‌وتنه‌پێ. هه‌ر که‌وتنه‌ پێ له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ئارتور به‌ دیتنی ئه‌و مه‌زرا سه‌رسه‌وز و به‌ پیت‌به‌ره‌که‌تانه که‌ له‌ شیوودۆلیکدا بوو زۆر خۆش‌حال بوو.

به‌لام هه‌رکه به‌ره‌و پێگا پیتچه‌لاو پیتچه‌کان هه‌نگاویان نا که‌ له‌ نێوان ته‌پکه گه‌وره و بچوکه‌کاندا بوو و بێ‌ده‌نگ بوو و قیت‌وقۆز و به‌ برشت ملی پێگای به‌ری له‌ سینت‌مارتین به‌ولاوه ورده‌ورده له‌ دۆله‌که هاتنه سه‌رێ. بۆ پشوودان ده‌چونه خانوه‌دارینه‌کانی قه‌راخ پێگا یان ده‌چونه ئه‌و دیتا‌ته چکوله کویستانیانه. دوايه حه‌زیان له‌ کوێ بوايه به‌ره‌و ئه‌وێ وه‌پێ ده‌که‌وتن.

---

* . باده‌وه‌ی گه‌می و لۆتکه

ئارتور بە جوانى سىرووشىتى و دىمەنەكە زۆر شاد و بە كەيف بىوو. ھەركە تووشى ھەولەن تافگە بوو، ئەوئەندە كەيفخۆش و خوشحال بوو ھەركەسىك بىدىبايە پراوپرى شادى دەبوو، بەلام ھەركە لە لووتكە بەفراوئەكان نىزىك دەبوئەو، ئەو خوشحالى و شاگەشكەبىيە تەواو دەبوو و دەكەوتە مالى فكهوئە ئەم حالەتە لە لای مونتائلى زۆر نوچ و تازە بوو. دەتگوت پتوئەندىيەكى قورس و قايىمى ھەيە لەگەل كوئىستانەكان. مەودايەكى چەند كاتزمىرى لە جەنگەلە تارىك و پىر رەمز و رازەكەى سىنقەرەكاندا كە دەنگى دەداوئە بىئەست و خوست دادەنىشت و لە كەلئىنى پاست و بلىندى سىنقەرەكانەوئە دەپروانىيە تىرىژى زىپىنى خۆر، كە دەكەوتە سەركولمى پەوئەز و شاخەكان. مونتائلى بە نارەحەتى و خەمۇكەوئە چاوى لىئەكەرد. پوژىكىان مونتائلى كە سەرى لە سەركىتەكە ھەلبىرى سەبرى كەرد ئەوئە ئارتور سەعاتىك زىاترە كە ھەروا لە سەركە سەوزەلانىيەكە لە پەناى ئەوئەوئە پاكشاپوو و بە چاوى كراوئەوئە دەپروانىيە بەرىنايى ئاسمانە سامال و پرووناكەكە.

پىگوت: «كارىنۆ، خۆزگە ھەركە شتىكى تو دەبىيىنى پىشانى منىشت دابايە». بۆ ھەسانەوئە لاياندا دىيەكى ئارام كە لە نىزىك تافگەى دىوز بوو. پىگا تاييەتەكەيان ون كەردبوو و ئىستاش كە لە ئاسمانى سامال و بىگەرددا پوژ ئاوا دەبىن، بە ھىواى دىتتى تىشكى جوانى سەركە ئالىپ بەرەو لووتكەكانى ئەوچ و دوندى مەن بىلان و نزارىكى كە بە داروئەوئەن و سىنقەر تەنرابوو ھەلزان. ئارتور كە لە چاوانىدا پامان و سەپروسەرسوو پەمان دەبارى بەرەو لووتكەى دەپروانى.

چ دەبىنم پاپا؟ زىندەوئەرىكى گەورە و سىپىپۆش كە لە شىنايى ئاسماندا زەق دەكەتەوئە كە نە لە دروستبوونى ئاگادارىن و نە لە كوتايىشى. دەبىنم و لىئە ھالىم كە لە مەژ سالى چاوپروانى بىيىنى پوچى خودايە. ھەروەكوئەوئەى كە لە پىشت شوشەيەكى لىئەوئە دەبىنم. مونتائلى ھەناسەيەكى ھەلگىشا و گوتى: «منىش سەردەمانىك ئەو شتانەم دەدەيت.»

- ئىستا ئىتر ئەوانە نابىنىت؟

- نا ئىتر ئەوانە نابىنىم. چونكى مەن دەزانم كە ئەوانە ھەن، بەلام بە چاۋ
ناتوانم بىيانىنىم، مەن زۆر شتى دىكە دەينىم.»
- شتى دىكە چىن كە دەيانىنى؟

- مەن، كارىنۇ؟ ئاسمانى شىن و لووتكەي پەرلە بەفر - ئا ئەمەيە ھەموۋى
ئەو شتانەي كە مەن لەم بەرزايىيەدا دەينىم، بەلام لە خوارىدا شتى دىكەش
ھەيە.

ئامازەي بە دۆلەكەي خوارىي كەرد. ئارتور ئەژنۇي داداۋ، لە سەر لىۋارى
پەۋەزە گەرەكە پوانىيە خوارىي، دارە سەنۋەرە گەرەكان كە لە تارىكايى
دەرەنگانى ئىۋارىدا پەش و تار دەچۈنەۋە، ۋەكۈۋ پاسەۋاننىك، بە درىژايى
لىۋارى پوۋبارەكە قىت پەۋەستابوۋن. ئەۋەندەي پىنەچۈۋ كە پۇژ ۋەكۈۋ
سكلىكى ئاگرىن لە پىشت كىۋىكى مەشارىي بىرگەبىرگەۋە پۇچۈۋ و بە دۋاي
خۇيدا پوۋناكىيەكەشى داكىشا، دەتگوت ژىن لە سەر سەنگى سىۋىشت كۇچى
كەردەۋە. ھەر لەۋ كاتەدا زىندەۋەرىكى پەش و مېۋمۇچ و ترسناك بە كۇشىكى
پەر لە چەكى خەيالىيەۋە لە سەر دۆلەكەدا بەدەرەكەۋت. شاخى تىژۋىلىندى
كىۋە وشكەكانى پۇژئاۋا لە ددانى دىۋودرنجىكى گەرە دەچۈۋن كە لە
بۇسەي نىچىرىكدايە و خۇي مەلاس داۋە تا نىچىرەكەي بەرەۋ قوۋلايى
دۆلەكە پاكىش بىكات، ئەۋ دۆلەي كە بە تارىكايى جەنگەلەكەۋ زىقە ۋ ھەرا
داپۇشراۋو. سەنۋەرەكان كە ۋەك لىۋى تىژى خەنجەر بە پىز پەۋەستابوۋن
ۋ نەرم دەدوان: «بەسەر ئىمەدا خۇت فېئە!» سىلاۋىش لە قوۋلايى تارىكە
شەۋەكەدا دەيگوراند و دەيلوۋراند و شەۋاۋ لە ناھومىتدەيەكى درىژخايەندا
بوۋ. بە دايم خۇي بە ئەم بەروئەۋبەرى دىۋارەكانى زىندانەكەي دادەكوتا.

ئارتور بە ترسىكەۋە ھەستا سەر پى و لە لىۋارى ئەۋ تاشەبەردە
گەرەۋانەۋە چۈە ئەۋلاۋە ۋ وتى: «پاپا! ۋەكۈ دۆزەخ ۋايە».

مونتالى بە ھىۋرى ۋەلامى داۋە: «نا كوپم، ئەۋەش ۋەكۈۋ پۇچى ئىنسان
ۋايە»

- ۋەك پوچىانەتى ئەۋ كەسانەي لە تارىكايى و ژىرسىتەرى مەرگدا
دادەنىش؟

•
- وهکوو پوحي ٺهو كه سانهى كه هه موو پوژى له شه قام به ته نيشتندا راده برن.

ئارتور به ديتنى ستيه ره كان له رزى. ته پ و مژىكى ليل له به ينى داره كاجه كاندا پياسه ي ده كرد. وهكوو پوحيكى ئاواره، كه به هيچ شتيك سوكنايى نه ده هات. ده پروانيه هه ولى بئ ئاكامى لافاوه كه. له پريكا ئارتور گوتى: «چاولي كه ٺهو خه لكه ي كه له تاريكايدا كه وتونه رى، پوشنايه كي گه وره يان ديتوه».

لووتكه به فراويه كان له نيوان گرپكانى سوورى خورئاوا بووندا ده سووتان. ٺهو كاته ي كه درهوشانه وهى تيشكى سوور له سهر لووتكه كان بئ رهنگ بوو، مونتائلى پووى خوى وه رگيتر و ده ستى نايه سه رشانى ئارتور و هه ليسانده سه رپى:

- وه ره كارينو، ئيتر تيشكى خور ته واو بوو، ٺه گهر زياتر له وه راوه ستين له تاريكايدا پيگا كه ون ده كه ين.

ئارتور سه رى وه رگيترپايه سهر لووتكه به رز و به فراويه كه كه له بهر زهرده ي كزى پوژئاوا ده درهوشانه وه و گوتى: «وهكوو جه سته يه كي مردوو وايه». هه ردووكيان به وردى به نيو تاريكاى داره كاندا هاتنه خوارى، چوونه نيو ٺه و كوخته يه ي كه قه رار واو شه وئ له وئ بميتنه وه. مونتائلى دواى ٺه وهى چووه ٺه و ژووره ي كه ئارتور له سهر ميتزى شتوخواردن چاوه پيى ده كرد ئارتورى ديت كه خوى له به ندى خه ياله كان ده ره يتاوه و ته واو بوته كو پيكي ديكه. - ئاي، پاپا وه ره ٺه و سه گه چاولي كه! له سهر پاشووى سه ما ده كات.

چه نده شه يداي ٺه و خورئاوا سووره له گه راوه بيوو، ٺه وه ندهش شه يداي كار هه ونه ريه كه ي سه گه كه بيوو. خانه خويته كه يان به به ره له يتنه ي سبي و به بازوله ي قه له و و گوشتي نه وه ده ستى له كه له كه ي نابوو، كاتى كه ئارتور كايه ي له گه ل سه گه كه ده كرد ليو به بزه له و لاوه راوه ستا بوو و به زمانى خوماليى خويان به كچه كه ي گوت: «به م كاره ي كه ٺه و ده يكات، هه ر كه س ببينيت پني وايه ئيتر هيچ فكر و خه ياليكي ديكه ي نيه، ٺه م كو په چه ند جوانيشه».

ئارتور وەكوو كچۆلەيهكى قوتابخانه بهو قسهيه سوور هه لگه پرا، و ژنه ،خانه خويته كه ديتى له قسه كهى ئه و تن گه يشتوو به و شله ژاوييهى ئه و پيڤكه نى و چوو ده ره وه. له كاتى شتوخواردندا ئارتور هه ر باسى كه ژه وانى و سه يرانى گياناسينى كرد. بئ گومان ئه و فكر و خه يالانه كاريگه رى له سه ر هه ست و خواردنى ئه و دانه نابوو.

سبه ينى به يانى كاتى كه مونتائلى له خه و هه ستا، ئارتور له وى نه مابوو. ئه و پيش تاوه لات چووبوو ئه و له وه پگه و به رزاييانه تا «ياريدهى گاسپار بدات بۆ ئه وهى بزنه گه له كه به ره و به رزاييه كان ببات»، به لام تازه ميژى خوارده مه نى به يانيان ئاماده كردبوو، كه ئه و له كاتيكدا كچيكي سى سالانهى ئه و ديهى له سه ر قه لاندوشي دانابوو، به چه پكه گوليكي مه زراوه به بئ كلاو زۆر به په له خوى كرد به ژووريدا. مونتائلى لينو به بزه سه رى هه لينا. ئارتورى ئيستا جياوازييه كى زۆرى هه بوو له گه ل ئارتورى ئارام و له سه ره خوى پيزا و ليگه ژۆرن.

. هه تيوه شيته له كوچ بووى؟ به گه دهى به تاله وه له و كتيوانه ده گه رنى؟
ئاي پاپا، زۆر خووش بوو! چياكان كاتى تاو هه لاتن زۆر پېر شكۆن و تنۆكى شه ونمه كانيش زۆر جوانن! چاو ليكه ن چه كمه ته ر و قورباوييه كهى هه لينا.

. بريتيمان نان و په نير له گه ل خۆمان بردبوو، له مه زراش شيرى چه ند بزنيتمان دوشي، ئاي چه نده پيس بوو! به لام هيتشتا برسيمه. بريتيشم بۆ ئه م كچۆلەيه ده وى... ئانيت هه نگوين ده خوى؟

كچه كهى له سه ر ئه ژنۆى خوى دانابوو، پيڤكه وه گوله كانيان رېك و پيڤكه ده كرد. مونتائلى په خنه گرانه وتى: نا، نا! نه خو شكه وتنى تو، من ناره حه ت ده كات. خيرا برۆ جل و به رگه ته په كانت بگۆره. ئانيت وه ره بۆ لاي من. له كوړوه ئه م كچۆلەيه ت هيتاوه؟»

. لاي گه په كى سه رووى ديوه، كچى ئه م پياوهيه كه دوينى ديتمان .
پينه چى ديه كه شه، چاوه كانى زۆرجوانه، كيسه ليكي له گيرفان دايه ناويشى ناوه كارولين.

ئارتور دواي گۆپىنى گۆرهويپ تەرەكانى، كاتى بۇ خواردىنى نانى بەياني
هاتە ژورەو، دىتى كە كچەكە لە باوەشى پاپا دايە، سەبارەت بە كىسەلەكە
كە بە دەستە قەلەوەكانى بەرزى كردبوو، ە چەنەو، پى بۇ پاپا دەكرد تا
«ئاغا» كىسەلەكەى پى جوان بىت كە خىرا خىرا لاقەكانى دەبزواند.

كىژەكە بە ئاخافتنى خومالى و ناوچەيپەو كە لە زۆر شتى تىنەدەگەيشت
گوتى: «ئاغا چاو لە پۆتىنەكانى كارولينو كەن!»

مونتالى كەوتە كايەكردن لەگەل مندالەكە، دەستى بەسەر و قوژى داهيتا،
كىسەلە ئازىزەكەى ئەوى پى جوان بوو. حەقايەتى خوشى بۇ دەگىراو،
خانەخويەكە كاتى بۇ كۆكردنەو، سفرەى سەر مێزەكە هاتە ژورەو، بە
سەرسوورمانەو دىتى كە ئانیت گىرفانەكانى ئاغاي مونىر كە جلوبەرگى
مەلایانەى لەبەر دابوو، دەر دەكىشن و دەپىشكنى.

ژنەكە گوتى: «خودا مندالەكان فێردەكات كە چۆن مەزقە باشەكان بناسن.
ئانیت هەميشە لە غەرىبەكان دەترسا، بەلام لە لای جەنابتان غەرىبى ناكات.
شتىكى سەير نىيە! ئانیت بە ئەژنۆو لەبەر دەم ئاغادا دانىشە . تا
نەپۆيشتوون - دوعاى خىر و چاكەى لى بخوازە، بەختەو، ەرت دەكات».

دواي چەند كات ژمىرىك كاتى لە مەزرا بەررۆژەكاندا پىاسەيان دەكرد
ئارتور پووى لە پاپا كرد و گوتى: «پاپا تا ئىستا نەمدەزانى دەتوانى ئاوا بە
هينورى لەگەل مندالەكاندا يارى بكەى. كچۆلەكە لەو كاتەدا چاوى لە تو
هەل نەدەبى. دەزانى، بە برۆاى من....»

چى؟

تەنيا دەمويست بلىم كە... زۆر جىگاي داخە كە كليسا ناھىليت قەشەكان
هاوسەريان هەبى. باش نازانم بۆچى. پەرودەكردنى مندال كىشەيەكى زۆر
هەستيارە، ئەگەر مندال ەر لە ەو، لەو، كاريگەرىي كردهو، باشەكانى لە
سەربى، لە ژياندا رەنگدانەو، باشى دەبى بە برۆاى من، پياويك كە ژيانى
پراوپر بى لە كار و كردهو، باش و شياو، ديارە زۆر شياوى ئەو، ە بىتە
باوك، ئەمن دلىام ئەگەر ئىو، بەلنىتان نەدابايە... ئەگەر ژيانى هاوبەشيتان
پىنگەيتابايە... مندالەكانتان زۆر...»

سس!

ئەم وشەيە ئەو ھەندە خېرا بەيان کرا کەوا ديار بوو ئەو بىن دەنگيەى دوایی زۆردرېژخايەنتر دەبوو. ئارتور بە دېتنى پوخسارى تېكچووى مونتائلى شلەژا و دريژەى بە قسەكەى دا: «پاپا بە بېروای ئىنۆە من لە ھەلە دام؟ ھەلبەتە پەنگە وا باشتەر بى، ئەو جۆرەى كە من پېم وایە سروسشتیە دەبى وردبېنانه تر لىى بکۆلمەو».

مونتائلى لە سەرەخۆ وەلامى داو: «پېم وایە باش لە مانای ئەو ھى گوتت تى ناگەى. چەند سالىكى دیکە كە دابى بېرواپرەيەكى جيا لە مەت دەبى. ئىستا باشتەر وایە پېكەو ھە باسى شتىكى دیکە بکەين».

ئەم كەلتنە يەكەم جياوازیى بېروپرای نىوانيان بوو كە لەم پشودانەدا بالى دەكېشا بە سەر ئاسايش و مەندى و ئارامىي نىوانيان.

شامونىكسيان بەجى ھىشت و لە پىگای تىت - نوورا بەرەو مارتىنى كەوتنە پى. بە ھۆى گەرما تاقتە پىروكېنەكەو لە مارتىنى بۆ پشودانېك لايان دا.

كە نانى نيوەپۆيان خوارد لە بەر سىتېرى فېنكى ھوتېلەكە دانىشتن كە دوور بوو لە گەرمای ھەتاو و دەپروانىيە ھەموو دیمەنى كۆيستانەكە. ئارتور قوتووى گياكانى دەرھىتاو كەوتە وتووێژىكى گەرمى گياناسى بە زمانى ئىتاليا.

لە ساباتى ھوتېلەكە دوو بەرىتانىايىشى لى بوو - يەككىيان خەرىكى وىنە كېشەنەو بوو و ئەوى دیکەشيان بى سەرنجدان بە دەورووبەرى خەرىكى چەنەو ھې بوو بى ئەو ھى بە بېرى دا بېت كە ئەم دوو نەفەرە بيانىيەى پەنايانەو ھە زمانى بەرىتانىاي دەزانن يان نا.

- وىلى لە پەنگەردنى ئەم تابلۆيە دەست راگرە. وىنەى ئەم كۆپرە ئىتاليايە بکېشەو كە شەيدای لەت و كوت كراو ھى ئەو دارەى پەنايەتى، پىك چاوا لە خەتى برۆكانى كە! تەنيا بەجىي ئەم زەرەبىنە، خاچىك و بە جىگای ئەو كۆت وشەلوارە قولەيە، تۆگايەكى" پۆمى دانىتى تا وىنەى مەسىحىكى چاخى ئىمپېراتورى پۆم نیشان بدات.

*. ئەو قوتووەى كە گيا جۆراوجورەكانى تىدا رادەگيرى.

** . لىباسىكى ھاودامىنى دريژى پۆمە.

مه سیحه کانی دهوړه ی ئیمپراتوری پوم هر برړوا و نه یه ته وه. کاتی خوار دنی فراوین له پهنای نهو لاره دانیشتم. چنده دلخوازی نهو بزاری پیسی گیاکان بیوو، هر نه و نه د هس شهیدای نهو مریشکه سووره وه کراوه بوو، بریک جوانه، پهنگیکی زهیتوونی جوانیشی تیدا دیاره، به لام ناگاته قه دهر باوکی.

- کیتی؟

- باوکی که ریک پرو به پروی تو دانیشته وه، یانی تو ته وت وه بهر چاو نایه؟ زور شکودار و به پیزه.

- به لئ په یکه ریکی پیروزه! یانی کاتیک قه شه یه کی کاتولیک ده بینی نای ناسی؟

- قه شه؟ تو خودا نه مه قه شه یه! راست نه که ی. له بیرم چووبو وه. سویند و دروشمیکي داوینپاکی و نا له م جوړه شتانه ئیتر، جاکه وایه به دلئیک پاکه وه لئی دهروانم و گریمان که برازی نه وه. نارتور به چاوی که شاهو وه چاوی ه لئنا و له ژیر لینه وه گوئی: «نهو خه لکه چنده بی عه قلن! به لام زور دلوقانن که ده لئین منیش وه کوو تو وام؛ خوزگه به راستی برازی تو بام - پاپا چ باسه پهنگان تیک چووه!» مونتانی به سهر پیوه راوه ستابوو و به دهنگیکی زورهینور له که روودا گوئی: «سهرم له گیزه وه دی. پیم وایه نه مرق به یانی زور له بهر تاو مامه وه. کارینو من ده چم راده کشیم هیچ نییه کهرما که من گیزی کردووم. نارتور و مونتانی پاش نه وه ی دوو حه وتوو له لئواری گومی لومیراندا مانه وه، له ریگای که رده نه ی «سینت گتارد» وه که پانه وه بق ئیتالیا. له کاتی سهیران و که شته که یاندا که ش و هه و له بار بوو، هر بویه زور سه یاحه تیکی خوشیان له م لاو نه ولادا کردبوو.

به لام ئیستا وه که هه و لئ که یف خوش و سهری حال نه بوون. مونتانی زور جار خوی ده دزیه وه له ترسی «وتوو یژیکی زورتر» نه که رچی له و پشودانده هه ولئیک باشی بق هه لکه وتبوو. له دلی ناژودا که له ژیرداری به پرو دانیشته بوون به نه قه ست خوی له و ناخافتانه ده بوارد. پی و ابو شیرنایی و تامه زرویی دیتنی سروشتی ئالپ به و وتوو یژانه تال و ناخوش

دەبىي بە تايىبەت كە ھەستى ناسك و ھونەرمەندانەى ئارتورى دەھەژاند جا بۆيە ئەو كارەى لا زۆر زالمانە بوو.

لەو پۆژەوھ كە لە مارتىنى بوون ھەموو جارچ بە خۆى دەگوت: «ئەمپۆكە قسەى لەگەل دەكەم» و ھەموو شەويكىش دووپاتى دەكردەوھ «بەيانى دەيدوينم.»

ئيتەر وردە وردە سەيران و گەشت بەرەو كۆتايى دەرويشت و ديسانيش ئەو دووپاتى دەكردەوھ: «بەيانى، بەيانى» وا ھەست دەكرا دۆستايەتییەكەيان ۋەك جارەن گەرم و گورنەبوو - وادياربوو پەرژىنىكى ناديار كەوتبووھ نيوانيانەوھ - ھەر ئەو ھۆيانە مونتائلى لە بىن دەنگيدا پارگرتبوو، تا ئەوھى كە لە دوابين شەوى مانەوھى گەشتەكەياندا واتى گەيشت كە ئەگەر بە تەماى قسە كردن لەگەل ئارتور دايە دەبى ھەر ئىستا دەست پىبكات. بىرپار و ابووكە شەوچ لە لۆگانق بىتئەوھ و بەيانى زوو بەرەو پىزا بكەونە پى. لانىكەم ئەو دەبوو ئەوھەندەى لىحالى بوايە كە پىگاي پىر لە كەند و كۆسپ و ھەوراز و نشىوى راميارى ئىتاليا چەندە جگەرگۆشەكەى بە دووى خۇيدا كىشاوھ. دواى پۆژئاووبوون بە ئارتورى گوت: كارينو، باران تەواو بووھ و ئەوھ دەرفەتتىكى باشە بۆ دىتنى گۆلەكە (دەرياچە) بابچىنە دەرى دەم ھەوچ قسەت لەگەل بكەم.

بە درىژايى كەنارى ئاوەكەدا بە پىاسەكردن چوونە جىيەكى چۆل و بىدەنگ. لە سەر دىوارىكى بەردى ئەوچ دانىشتن. لە پەناياندا گولتىكى شىلان پوابوو كە بە ميوھى سوورى دارىكى سەرووى خۆيەوھ داپۆشرابوو، دووسى دانە گولخونچەى نەپشكوتوى پەنگ ژاكاو. بە لقى سەروويەوھ شۆر بېوھ، بە ھۆى قورسايى تنۆكى باراج مات و ژاكاو بەم لاوئەولادا دەكەوھت - لۆتكەيەكى چكۆلە بە سەولى سېى و جوانەوھ لە سەر ئاوى شىنى گۆمەكە بە ھىورى بە دەم شەنى فېتىكى شەوھەوھ لە جوولەدا بوو و ئەوھەندە پووناك و وردىلە و جوان بوو كە دەتگوت دەنگە زىوينەكانى گولتىكى بابردەلەن كە بە سەر ئاوەوھ ھەلوھەدا بوون. پەنجەرەى مالا شوانىكى كە لە سەر كىنوى «سالواتور»دا بوو. چاوەزىپىنەكانى خۆى ھەلپىنا. گۆلە

سووره‌کان له ژیر چه‌تری هه‌وره کپ و بئ‌ج‌و‌ل‌ه‌کانی مانگی سپتامبردا
 سه‌ریان دانه‌واندبوو و خه‌وتوو‌بوون. ئاوی نه‌رمی گۆم له سه‌ر خیزه‌لانی
 قه‌راغ گۆماوه‌که به دهم چه‌یرانی نه‌رمی شنه‌ی باوه به ئه‌سپانی له‌گه‌ل
 وشکانیدا ده‌دا. مونتانی وتی: ئه‌مه ته‌نیا ده‌رفه‌تیکه و ده‌توانم له‌گه‌ل تۆدا
 بدویم. چونکه تا کاتیکی زۆر دوور نات‌بینمه‌وه. چونکه تۆ ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر
 ئیشی زانکۆ و لای هاو‌پیتیانت. منیش له‌م زستانه‌دا به کاروباری زۆره‌وه
 سه‌رقال ده‌بم. ئیتستا زۆر به‌هه‌وونی ده‌هه‌وئ بزانم هه‌لو‌یستی ئیتمه‌ له
 به‌رانبه‌ر یه‌کتردا ده‌بن چۆن بئ. جا که‌وايه...» ب‌ر‌یک پاوه‌ستاو دوايه به
 ئارامی درێژه‌ی به‌سه‌رکانی دا: «ئه‌گه‌ر پیت‌وايه که ده‌توانی وه‌کوو پ‌ا‌بر‌د‌وو
 متمانه‌ت به‌من هه‌بئ. داوات لێ‌ده‌که‌م له سه‌ر ئه‌و مزاره‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی که
 له باخی سیمیناریدا گوته‌ زۆرت‌ر له سه‌ری بدوئی. پیم‌بلتی تا چه‌نده
 تیکه‌لاوی ئه‌م بیرۆکه‌یه بووی.»

ئارتور چاوی له ئاوه‌که کرد به بئ‌ده‌نگی گویی دایه و قسه‌ی نه‌کرد.
 مونتانی درێژه‌یدا «ئه‌گه‌ر ده‌کرئ پیم‌بلتی که ئایا تۆ خۆت پ‌ا‌به‌ند به
 ب‌ر‌یار‌یک کردوه و یان... به هه‌ر شێوه‌یه‌ک.»
 - پ‌ا‌پ‌ای خۆشه‌ویست شتیکی وانیه‌ پیت‌بلیم من خۆم به شتیکه‌وه
 نه‌به‌ستوه‌ته‌وه! به‌لام پیت‌ه‌ندی قه‌ول و به‌لینیک هه‌م.
 - تی‌ناگه‌م....

په‌یمان و به‌لینیه‌کان چ قازانج‌یکیان هه‌یه، خۆ ئه‌وه په‌یمان نییه که ئه‌و
 خه‌لکه‌ی لیک نزیک کردوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر مرۆف سه‌باره‌ت به شتیک هه‌ستیکی
 تایبه‌تی هه‌بیت، ئه‌م هه‌سته ئه‌بیته پردی پتوه‌ندی تۆ و مه‌به‌سته‌که‌ت، به‌لام
 ئه‌گه‌ر وه‌ها هه‌ستیکی له ده‌روونی ئه‌ودا نه‌بیت هیچ هه‌ودا و په‌یمانیک
 ناتوانیت ئه‌و پتوه‌ندی و پرده‌ت بۆ هه‌لبه‌ستیت.

- یانی مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه که ئه‌م شته - ئه‌م هه‌سته - هیچ په‌شیمانییه‌کی له
 دوا نییه؟ ئارتور ئه‌و شته‌ی که ده‌یلنی بیرت لێ کردۆته‌وه؟
 ئارتور گه‌پاوه و ب‌ر‌یک چاوی ب‌ر‌یه چاوی مونتانی.

- پاپا لە منت پرسى ئاخۇ دەتوانم متمانەم بە تۆ ھەيىت. ئايا ئىنۆە دەتوانن متمانەتان بە من ھەيىت؟ بە راستى ئەگەر بابەتیک ھەبايە ھەتمەن پىتمدەگوتى، بەلام پەيغىن لە سەر ئەم بابەتە بىنفايدەيە، ئەوہى ئەو شەوہ پىت گوتم ھەر لە بىرمە، قەتیش لە بىرم ناچىتەوہ، بەلام من دەبىن پىوشوینى خۆم بدۆزمەوہ وبە شوین ئەو تىشکەدا بپۆم کە دەيىبنم.

مونتائلى خونچەيەكى لە گولە شىلانەکە لىن کردەوہ و ھەموو پەرەکانى ھەلۆەراند و خستىە ئاوەکەوہ.

- کارينو تۆ راست دەکەى. بەلى ئىتر لە سەر ئەم مەبەستە نادويىن، واويدەچىن کە بەراستى وشەکان کۆلن - زۆرچاکە، زۆرچاکە با بپۆينەوہ مالى.

پایز و زستان بهیځ ډووداو و پښهاتیک تن په ږی. ئارتور خه ریکی موتا لاکردن بوو و کاتی بیتکاری و بوشی زور که م بوو. ئاخړه که ی کاره کانی خوی و اړیکو پیک کرد تا له حه وتوویه کدا چهند جاریک ئه گهر بق چهند چرکه یه کیش بوو بڼ مونتانلی ببینیت. جارجار دهاته لای تا سه بارهت به کتیبیک یان کیشیه که یاریده ی بدات، به لام له و کاته دا سهرنجیان ده چووه سهر مژاریکی تایبه تی و هه میسه یی خویان.

مونتانلی پیش ئه وهی له مپه ری چکوله و نادپاری ئیوانیان ببینیت. که متاکورتیک هه سستی پڼ کردبوو و هه ربویه له زورکار خوی ده پاراست تا نزیکایه تییه گهرم و گوږه که ی جارانیان کال بیتوه چونکه

هاتوچویه کانی ئارتور به جینی ئه وهی خوشحالی بکات په ریشانی ده کرد. هه ربویه هه ولی ده دا هه میسه له و باره وه زور له سهره خو بی و خوی و نیشان بدات که بلئ هیچ شتیک فهرقی نه کردوه.

ئارتور هه سستی به و گوږانکارییه زانایانه ی مونتانلی کردبوو، که به زه حمت توانیی به سهریدا زال بیت، به جوړئ هه سستی کردبوو که ئه م گوږانه له گهل کیشیه «بیری نوئ» دا تیکه له که پاپای ئازارده دا و له وه بیر هیئانه وهی ئه م مژاره که فکروزکری ئه وی به خویه وه سهرقال کردبوو خوی ده پاراست، به لام ئه و قهت مونتانلی ئه وهنده خوش نه ویستبوو، ئه م هه سته نارازیبوونه دیرینه یه که له بوشایه کی پوچ دا قهتیس مابوو، بق کپکردن و خاموشکردنی له ژیر باری قورس و گرانی ئایین و مه زه بدا له تیکوشان و بهر خوداندان

بو، که ئیستا به هۆی پێوه‌ندییه‌کی که‌م له‌گه‌ل «ئیتالیای لاو»^{دا} ته‌فروتونا ببوو.

ئیترا له‌و هه‌موو خه‌یالات و وه‌همه‌ نه‌خۆشینانه‌ هه‌یج نه‌ما‌بوو که هه‌مووی به هۆی ته‌نیایی و ئاگاداری له‌ ژووری نه‌خۆشه‌وه‌ سه‌ریان هه‌لده‌دا. بێ‌شه‌وه‌ی پێویستی به‌ پارانه‌وه‌ و هه‌لاواردنی شه‌یتانه‌کان بێ‌ له‌به‌ین چووبوون، به‌ هه‌لایسانی مه‌شخه‌لانیکی ده‌روونی نوێ، به‌ تێپروانیکی ئایینی پوشتتر و نوێ‌خوازنه‌تر (چونکه‌ به‌ به‌روای ئه‌و پووناکایی جولانه‌وه‌ی خۆینه‌کاران زۆر باشتر و چالاکتر بوو له‌ باشتر بوونی ئاستی پامیاری) به‌ مانای هه‌یوربوونه‌وه‌یه‌کی ته‌واو و به‌ مانای بالکیشانی ئاشتی به‌سه‌ر زه‌ویدا و چاکه‌کاری سه‌باره‌ت به‌ مرۆفایه‌تیه‌. له‌م کاته‌ ترسناکه‌ و له‌و هه‌له‌ ناسکه‌دا هه‌موو دونه‌ی له‌ نێو که‌وانی پووناکی‌دا ده‌دیت. ئه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌ چاویکی پق و نه‌فره‌تاویه‌وه‌ ده‌دیت خالیکی نوێی پڕ له‌ خۆشه‌ویستی له‌واندا به‌دی ده‌کرد. مونتالی که‌ پێنج سال قاره‌مانی پووگه‌ی ئاواته‌کانی بوو، ئیستا له‌به‌ر چاوی ئه‌و به‌رز و به‌رێزتر خۆی ده‌نواند وه‌کوو پێغه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌ ئیمان و بیرى نوێ لێ‌دیار بوو. به‌ چاویکی تازه‌و گوێی ئاواله‌تره‌وه‌ سه‌رنجی ده‌دايه‌ ئامۆژگارییه‌کانی. هه‌ولی ده‌دا که‌ له‌ نێوان فکری ئه‌و و ئاواتی پێکهاتنی کوماردا یه‌کگرتنیکی ده‌روونی بدۆزێته‌وه‌. بیرى له‌ ئینجیل ده‌کرده‌وه‌. چێژى له‌ دیموکراسیخوازی مه‌سیح وه‌رده‌گرت که‌ له‌ ناخ و پێشه‌ی ئه‌ودا بوو له‌ پۆژیکی مانگی ژانویه‌دا چوو بۆ سمیناری تا کتیبیک که‌ به‌ ئه‌مانه‌ت وه‌ریگرتبوو بیداته‌وه‌. هه‌ر که‌ زانی پاپا چووته‌ ده‌ره‌وه‌، چوو بۆ ژووری تایبه‌تی کارکردنه‌که‌ی ئه‌و و کتیبه‌که‌ی له‌ جامخانه‌که‌ له‌ سه‌ر جینگاهه‌ی خۆی داناهه‌. که‌ ویستی له‌ ژووره‌که‌ بچێته‌ ده‌ره‌وه‌، چاوی به‌ کتیبیک که‌وت که‌ له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دانرا‌بوو.

ئهم کتیبه‌ دیمونارشیا^{*} له‌ نووسینی دانتس بوو. ده‌ستی کرد به‌ خۆینه‌وه‌ی و خه‌یرا وا گیرۆده‌ی بوو که‌ ده‌نگی کرانه‌وه‌ و پێوه‌درانی ده‌رگا‌که‌ی نه‌بیست، به‌لام به‌ بیستنی ده‌نگی مونتالی وه‌خو هاته‌وه‌.

---

* . پیکه‌راویکی چکوله‌ی شوێرشیگێره‌ که‌ له‌ سالی پێکهات ئامانه‌که‌ی پزگاریی ئیتالیا له‌ ژێر چنگی بیانییه‌کان و پێکهاتنی ئیتالیایه‌کی یه‌کگرتوو بۆ حکومه‌تیکی کوماری بوو.

پاپا که چاوی له کتیه که ده کرد گوتی: «ئه ورۆکه چاوه پوانت نه بووم، ده مویست هر ئیسته که سیک بنیرم به شویتدا و داوات لێ بکه م ئه مشه و له لای من بمینییه وه».

شتیک روی داوه؟ ئه مشه و قه راره که سیک ببینم، به لام ئه گهر...
نا به یانیش ده کری، ده مویست بتبینم، چونکه پینج شه مه ده پۆم، بانگیان کردووم بچم بۆ پۆم.

بۆ پۆم؟ زۆرت پێ ده چی؟
له نامه که دا نووسراوه تا دواى جیژنى پاک. ئه و برووسکه یه له لایه ن فاتیکانه وه هاتووه. ده مویست زۆر زوو ئاگادارت که م، به لام سه رقالی کاروباری قوتابخانه و دامه زراندى به رپرستیکی نوێ بووم.
ده ی باشه پاپا، سمیناریشیان ده خه یته به رده ست؟
بپیار وایه بیانده مئ، به لام دواى ماوه یه کی تر خۆم دیمه وه بۆ پیزا.
سمیناریان بۆ ده خه یته به رده ست؟

ئه م باسه هیشتا ته واو مسۆگه ر نه بووه، به لام به رپر سایه تی ئۆسقوفیان پێ پێشنیار کردووم.
پاپا! کوئ؟

هر به و هۆیه وه یه که ده یی بچم بۆ پۆم، هیشتا مه علووم نه بووه که ده بمه ئۆسقوفی ئاپنین یان وه ک جی گری ئۆسقوف هه رلیتره ده مینمه وه.
ئیه ستا به رپرسی تازه دیاری کراوه کتییه؟
پاپا «کاردی» یان داناوه و سبه یینیش دیت بۆ ئیتره.
وه ک بلنی له پریکدا ئه و کاره نه کراوه؟
بۆچی، به لام کار و فه رمانه کانی فاتیکان تا دوا یین سات بلاو ناکریته وه.
به رپرسی تازه ده ناسی؟

---

* . سه باره ت به «مۆنارشی» به ره می دانته هۆنه ری گه ره ی ئی탈یا (. ٦٥ز) که له و کتیه دا ئی탈یاکی یه کگرتوو و به هیز پێشنیار ده کات و دژ به زۆرداریه تی پاپ و کارگیڕانی کلیسا راوه ستا. ئه م کتیه له سه ده ی نۆزه هه مدا پاپ ده ستی به سه ر داگرت.

— له نزيكه وه، نا، نايناسم، به لام ده لين زور به پريزوحورمه ته
«ميتسي نيوربليتي»^{*} ټه نامه ي بۇ نووسيوم، ده ليت ټه و پياويكي زور پسپور
و هيژايه.

. پويشتني ټوه خه ساريكي گه ورهيه بۇ سميناري.
. بۇ سميناري نازانم، به لام كارينو دلنيام كه به پويشتني من تو ناپره حهت
ده بي. وهك ټه وه ي كه من له دووري تو دلمه ند ده بم.
. به راستي زور دل تهنگ ده بم، به لام له باب ته تيكيشه وه خوشحال ده بم.
. به راسته؟ پيموايه كه من خوم به و كار ه خوشحال نيم.
- دم و چاوي ده تگوت ټاو و دوت پيدا پژاندوه، كوا ټه وه پوخساري
پياويكه كه چاوه پواني پله وپايه يه كي بالاتره. له پشت ميزه كه دانيشت و دواي
بي ده نكيه ك گوتي: «ئارتور دوانيوه پز كارت هيه؟ ټه گهر بي كاري،
پيمخوشه زور تر له لام بمينييه وه، وادياره ټه مشه و ناتواني بي بي بۇ لام،
پيموايه حالم زور باش نيه. و اباشتره پيش ټه وه ي بكه ومه پي زياتر بتبينم.
. زور چاكه، به لام ناتوانم زور بمينمه وه شه شي ټيوار ي قهرار وايه بچم
بۇ جينگايه ك.

. يه كي له كؤبوونه وه كانتانه؟

ئارتور به سهر ي وتي به لي، مونتانلي خيرا باسه كه ي گوري: «ده مه وي
سه بارهت به خوت له گه لتدا بدويم، كاتي من ليتره نيم پتويستيت به
دان پيداناني^{*} ديكه ده بي».

- دواي ټه وه ي كه گه پايته وه ههر له لاي خوت دان به هه موو شتيك
داده نيم، ئيزنم پي ده ده ي؟

. كورم، ټه و پرسياره بۇ ده كه ي؟ ته نيا سه بارهت به و سني چوار مانگه ي كه
ليتره نيم له گه لت ده دويم. پيت خوشه بچي بۇ لاي يه كي له و پاپا
سانتاكاترينا يانا^{**}؟

---

* . وشه يه كي ټيتاليايه، كه بۇ پريزگرتن له ئيسقوفيكي كاتوليک ده لين.

* . دان پيداناني ئاينيه كه خاچ په رسته كان له لاي قه شه يه ك باس له تاوان و كرده وه ي خويان ده كن

تۆزىڭيان باسى كىتەشە جۇراوجۇرەكان كىرد، دوايە ئارتور لە جىڭگاي خۇي ھەستا. - پاپا دەبىي بېرۇم. خويندكارەكان با چاۋەپوان نەبىن.

جاريكى دىكە پوخسارى مونتائلى خۇفى لىنىشت.

- ھەر ئىستاق؟ بۇ چەند ساتى خەم و پەژارەت لە بىر بردبوۋمەۋە. زۇرچاكە، ئەگەرۋايە خودات لەگەل بىن.

- لە سەر ئىزىنت، سەبەينى خەتمەن دىمەۋە بۇلات .

- ھەۋل بدە زووتر بىنى تا زۇرتەرت قىسە لە گەل بىكەم. پاپا كاردىش لىرە دەبىن، ئارتور كۆپە خۇشەۋىستەكەم كاتىن مەن لىرە نىم ئاڭگات لە خۇت بىن، لانىكەم تا مەن نەگەپاۋمەتەۋە كاريكى خراپ و ناشياۋ نەكەي. نازانى چەند دل تەنگى دوورى تۇ دەبىم.

- پاپا پىنويست بەۋ قىسانە نىيە، ھەموو شىتىك ھىتور و لە سەرەخۇيە، ھەروا كەمتاكورتىك دەخايەنى.

لە پرىكتا مونتائلى وتى: «خودات لەگەل.» دانىشت ۋ سەرقالى نووسىن بوو.

ئارتور ھەر كە چوۋە ژوورى كۆبۈنەۋەي خويندكاران ھەۋەل كەس كە چاۋى پىنىكەۋت ئاۋالەكەي كاتى مندالىي بوو. كچەكەي دوكتور وارىن. ئەۋ لە لاي پەنجەرەكەۋە دانىشتىبوو و بە پوخسارىكى دل پەين و بە تامەزىۋىيەۋە كويى شىل كىردبوو بۇ قىسەكانى يەكەن لە «ھەلسوۋپىنەرەن» كە لاۋىكى بالابەرزى خەلكى لەمباردى كە كۆتىكى كۆنى لەبەردابوو. جىما بە درىژايى چەند مانگى پابىردوۋدا بە پۈللەت نەگۈپدرابوو و زۇرىش گەرە بىوو. ئىستاش سەرەپاي ئەۋەي كە پەلكە پەشەكانى كە ھىشتا بە شىۋەي كچىكى قوتابخانە لە پشت سەريەۋە شۇپى كىردبوۋەۋە بە شىۋە ۋەك ژىنىكى لاۋ و جوان ديار بوو، جلوبەرگەكانى سەرتاپا پەش بوو و بە ھۆي سەرما و ساردى ژوورەكە شال گەردنە پەشەكەي بەسەر خۇيدا دابوو. لقەدارىكى «سەۋل» كە دياردەي ئىتالىي لاۋ بوو لە سەر سىنگى دايىناۋو. كۆپگىنە بە ھەستىكى پىرسۇزەۋە بەش مەينەتى ۋەرزىپانى شى دەكرەۋە ئەۋ لە كاتىكتا

** - قەشەكانى كلىساي سانتاكاترىنا لە شارى پىزا.

چەناگەى نابوو سەر دەستىكى و چاوى لە ئەر ز برېبوو بى دەنگ، گوئى راگرتبوو. لەبەر چاوى ئارتور ئو بەشىك لە سىماى ماتەمىنى ئازادى بوو كە پەرۆشى نەبوونى كۆمارى دەکرد. (ئەگەر جوليا لىترە دەبوو، ئووى وەك كچىكى زوو پىگەيشتووى چەنەوەر بە لووتىكى ناپىك و پەنگ و پووى پەپووى دەدیت كە جلوبەرگىكى كۆنە و زۆر كورتى لەبەردابوو)

كاتىكى كە كۆپگىرپان بانگ كرد بۆ ئو سەرى ژوورەكە، ئارتور ھاتە لایى و گوئى: «جىم، تووئىرە!» جىم، كورت كراوھى ئىوى جىفېر بوو، بەلام ھاوئوتابىيە ئىتالىيايەكانى ئوئيان بە «جما» بانگ دەکرد.

جما بە دەنگى ئارتور داچلەكى و گوئى: «ئارتور، نەمدەزانى كە تۆش لەگەل جەماوھرى ئو م گرووپەداى!»

- جىم منىش باوھرم نەدەکرد، لە كەيەوھ...؟

جما خىرا كەوتە ئىو قسەكەيەوھ و وتى: «نازانى! من لەگەلىان نىم. ئەمە تەنيا لەبەر يەك دوو كاریكى چكۆلەيە كە جىبەجىم كردووه. دەزانى من «بىنى» م دىت - كارلو تو بىنى دەناسى؟

- بەلى دەيناسم.

بىنى بەرپرسي شانەبەندى لىنگھۆرن بوو. ھەموو ھەلسوپاوانى ئىتالىاي لاو دەیانئاسى.

- بەلى ئو لە سەر ئو كىتشانە لەگەل من دەدوا و منىش داوام لى كرد بمبا بۆ يەكئ لەو كۆبوونەوھ خوئندكاريانە. پۆژىك نامەيەكى بۆ ناردم لە فلورانس - نەتدەزانى كە پشووئانى كرىسمەس لە فلورانس بوو؟ - زۆر كات لە مالهوھ بىخەبەرم.

- ئەودەم من لە مالى پايتهكاندا بووم. (پايتهكان ھاوئولى پابردووى ئو بوون و ئىستا مالىان لە فلورانس) ھ ئو كات بىنى بۆى نووسىم لە گەپانەوھمدا بۆ مالى سەرىكىش لە پىزا ھەلىئم تا لەو كۆبوونەوھيەدا بەشدارى بكەم. ئەھا دەيانەوئ دەست پىبكەن.

كۆنفرانسەكە سەبارەت بە كۆمارىكى ئازاد و دىموكراسى خواز بوو و ئەركى بەرھى لاوئش پچەشكىنى بۆھاتنى ئو كۆمارەيە. تىگەيشتنى گوئگر

له مژاری ویزهر بریک گران بوو، بهلام ئارتور له ناخی دلهوه گوئیستی بوو. ئهولهو تهمنه ی ژيانی دا، به جوریکی سه رسووپهتەر هه موو شتیکی وهرده گرت به بئ په خنه گرتن. هه ر بیریکی نوئی ئه خلاقی که وهرده گرت بئ ئه وهی توزقالیک شک و گومانی لئ بکات به دل ده یقوزته وه. کاتی کونفرانسه که به لیکدانه وهیه کی زوره وه، کوتایی هات و خوتندکاره کان ورده ورده بلاوه یان کرد. ورده ورده له جما نزیک بووه وه که له قه راغ په نجه ره که دانیشتبوو.

- جیم ده کری له گه لتدا بئیم، ماله که ت له کویه؟

- لای مارینا.

- کابانه که ی پیتشووی باوکت؟

- به لئ ماله که ی زور دووره.

کات که میک به بئ دهنگی گوزه را، له پرێکدا ئارتور پرسى «ئینسته هه فده

سالته وانیه؟»

- مانگی ئوکتۆبه ر بوومه هه فده سال.

- من پئیم وابو تو وه کوو کچانی دیکه گه وره نابئ و سه ما و ئه و جۆره

کۆبوونه وانه ت پئ خۆش نابئ. ئازیزم جیم، زور جار بیرم له وه ده کرده وه که

ئایا پۆژیک تۆش دیتته ریزی ئیمه وه؟

- منیش هه روام بیرده کرده وه.

- گوته که بریک کارت بۆ بینى جئ به جئ کرده، نه مده زانی که ئه و

ده ناسی.

- بۆ بینى نه بوو بۆ که سیکی دیکه بوو.

- ئه ی کئ بوو؟

- بوولا - ئه وهی که ئه مشه و له گه ل من قسه ی ده کرد.

ئارتور که من ئیره یی پئ برد و گوته: «ده تناسی؟»

بوولا هویه ک بوو بۆ په ریشانکردنی ئارتور. له وه پئیش کۆمیته ی ئیتالیا ی

لاو کاریکی به بوولا سپاردبوو و به هۆی تازه لاوی و که م ئه زموونى

ئارتوره وه به ویان نه سپاردبوو ئه وهش ببوه هۆی ململانتی نیوان هه ردووکیان.

- زۆر باش ئەو دەناسم، يەكجار زۆرم خوش دەوئ، مالى له ليگهۆرن بوو.
- دەزانم، له نوامبردا چوو بۆئەوئ....

- سەبارەت بە پاپۆرانه هەلمییهکان بوو، ئارتور، بە برۆای تۆ بۆ ئەوکاره
مالی ئیوه له مالی ئیمه ئەمین تر نییه؟ کەس شکی ناچیتە سەر بە مالی ئیوه
چونکە مالی ئیوه پاپۆر و سەرۆهتی زۆرتان هەیه. دواى ئەوه تۆ هەموو
ئەنباردارەکانی ئەوئ دەناسی....

- سس ئازیزم، ئەوەندە دەنگت هەلمەهیتە! ئەو کتیبانەى کە له مارسەیهوه
هات له مالی ئیوه شاردرابووه؟

- تەنیا پۆژیک، ئاە! پینموابی نەدەبوو بە تۆم گوتهایه.

- بۆچی؟ خۆ تۆ دەزانى من لەگەل ئەو ریکخراوهیەم جما، ئازیزم، هیچ
شتیک لەم دونیایەدا بە قەدەر ئەندامبوونی تۆ بە ئیمهوه ئەمن خوشحال ناکات
- تۆ و پاپا.

- پاپای تۆ! مەگەر ئەو...

- نا! بیروپرای ئەو جیواوזה، بەلام جارجار لە خەیاڵمدا دیتوومه...
کە...هیوادارم کە... نازانم».
- بەلام ئارتور! ئەو قەشەیه.

- دەىجا چیه؟ لەم ریکخراوهی ئیمهدا قەشەشى تێدايه - دوو نەفەریان له
پۆژنامەکەدا بابەت دەنووسن. بۆچی وانەبیت؟ ئەمە ئەرکی پینگەى قەشەکانه
کە رینمابن بۆ جیهان بۆ گەیشتن بە ئامانجی بەرز و بەرینی مرقایهتی. مەگەر
ئاوات و ئامانجی ریکخراوهکەى ئیمه جیا لەوهیه؟ دواى ئەوه لایەنى ئایینی و
ئەخلاقی ئەم کێشەیه له لایەنە پامیاریهکەى زۆرتەر. ئەگەر ئاستی
بیروئەندیشەى خەلکی بگاتە ئەو جینگایەى کە ئازاد و بەرپرسی خۆیان بن، هیچ
کەس توانای ئەوهى نییه ئەوان له کۆت و بەندا پارگێت.

جما نیوچاوانی تینکنا و گوئی: «ئارتور من باش لەو لیكدانەوهى تۆ
نەگەیشتم قەشە مامۆستایەکی ئایینییه. من تیتاگەم ئەمە چ پێوهندیکی هەیه
لەگەل پرزگاری له ژێردەستی نەمساییهکاندا».

قه‌شه‌یه‌ک فیزی مه‌سیحیه‌ت ده‌بی و مه‌سیحیش له هه‌موو شو‌رش‌گیت‌ریک شو‌رش‌گیت‌رت‌ر بوو.

ده‌زانی چیه، پوژیکیان سه‌باره‌ت به قه‌شه‌کان له‌گه‌ل بابم قسم ده‌کرد، نه‌و گوتی....

جما باوکت پو‌ت‌ستانیه.

جما دوای که‌من بی‌ده‌نگ بوو و چاویکی ماناداری لی کرد و گوتی: «چاولیکه‌باشتر وایه‌ئەم‌باسه‌وه‌لا‌نین، هه‌موو جارێ به‌ده‌مارگرژی‌وه‌باسی پو‌ت‌ستانه‌کان ده‌که‌ی»

— من نه‌مه‌دو‌یست‌خۆم‌ده‌مارگرژ‌نیشان‌بده‌م، به‌لام‌به‌بروای‌من، پو‌ت‌ستانه‌کان دایم‌وده‌ره‌م‌به‌ده‌مارگرژی‌وه‌باسی کاسۆلیکیه‌کانیان کردوه‌».

— پیم‌وایی تا ئیستا چەند جاریکی‌که‌ش سه‌باره‌ت به‌کیشه‌یک که‌بایه‌خیکی وای نییه‌قسمه‌مان تیک گیراوه. ده‌ی زور چاکه، پات چیه‌سه‌باره‌ت به‌کونفرانسه‌که؟

— زۆرم‌پی‌خۆش‌بوو. به‌تایبه‌ت به‌شه‌کو‌تایه‌که‌ی، نه‌و به‌شه‌ی که‌به‌برشته‌وه‌لی ده‌دوا سه‌باره‌ت به‌پتوه‌ندی‌ولیک‌گری‌دان و تیک هه‌ل‌شیتلانی ژبانی کومه‌لگا به‌ئامانجی گه‌شی کۆماره‌وه، که‌ده‌بی به‌کرده‌وه‌و تیک‌لاو بوون بی نه‌وه‌ک له‌چوارچێوه‌ی خه‌یال‌وقسه‌ی گه‌رمی دیوه‌خانان‌دا. وه‌کوو و‌ته‌ی عیسا وایه‌که‌ده‌لی: «پانتایی ئاسمان له‌ده‌رونی تۆدایه‌».

— راست نه‌و به‌شه‌ی که‌به‌دلم‌نه‌بوو، زور خالی به‌رچاوی ده‌سنیشان کرد که‌ده‌بی لیان‌تی‌فکرین و هه‌ستیان‌پی‌بکه‌ین و به‌کرده‌وه‌یسه‌لمینین، به‌لام به‌داخوه‌پێچکه‌و‌پێگا‌ستراتژی‌که‌کانی‌پوون‌نه‌کرده‌وه‌.

— کاتی هاتنی قه‌یران‌وشله‌ژانه‌کان، ئیش‌و‌کاریکی‌زۆرمان‌بو‌دیته‌پیشه‌وه‌، به‌لام‌ده‌بی‌ئوده‌م‌له‌سه‌ره‌خۆ‌بین. نه‌و‌گو‌پانکاریه‌گه‌وران‌له‌پو‌ژوشه‌ویک‌دا‌ناگه‌نه‌ئە‌نجام.

— هه‌رچه‌نده‌کاریکی‌که‌دریژخایه‌ن‌بی‌هۆکاری‌دره‌نگ‌ده‌سپیکردنه‌که‌شی‌پوون‌و‌ئاشکرایه‌، سه‌باره‌ت‌به‌لیهاتوویی‌ده‌دوای‌له‌مه‌ر‌ده‌سته‌به‌رکردنی

ئازادى. ئايا كەست پىشك دىڭ بە قەدەر داىكت شايانى ئازادى بى؟ ئەو
 ھەموو كارە چاكانەى بە كوچ گەياند؟ تا ئەو پۇژەى مرد ھەر كۆيلە بوو،
 ئازار چىشتوى دەستى جىمىزى برات و ژنەكەى بوو. ئازارى دەچىشت و
 بۆختانى دەبىست. ئەگەر ئەوئەندە ھىتور و لە سەرەخۇ نەبوايە ژيانى باشتەر
 دەبوو و قەتیش نەياندەتوانى بە ناشىرىنى لەگەلیدا بچولتەو سەبارەت بە
 ئىتالىاش كارەكە ھەر بەو جۆرەيە، پىتويستىمان بە لە سەرەخۇيى و لە
 خۇبردوويى نىيە - پىتويستىمان بە كەسانىك ھەيە كە براسىن و پارىزگارى لە
 خۇيان بكن....

جىم، ئازىزم ئەگەر توندوتىژى بىتوانىايە ئىتالىا پزگار كات زۆر لەو پىشتەر
 ئازاد دەبوو، ئىتالىا پىتويستى بە قىن و تووپەيى نىيە، ئەو پىتويستى بە ئەوين و
 خۇشەويستى ھەيە. بە گوتتى وشەى ئەوين سوورايى شەپم بە تەوتلىدا. ھات
 و تىپەپرى. جىما ھەستى بەو نەكرد. چونكە نىتوچاوانى تىكناپوو و ددانەكانى
 بە توندى بەسەر يەكدا دادەنا و پىك چاوى بپىبوو نىتوچاوانى.
 كەمى بىدەنگ بوو و گوتى: «ئارتور بە بىرواى تۆ من لە ھەلە دام، بەلام
 قسەى من راستترە و ئەو پۇژە دىو تۆ بە چاوى خۇت دەبىينى. گەپىشتىنە
 مالى، دىيە ژوورى؟»

نا دپەنگە شەو باش ئازىزم!

لە بەر دەرگا وىستا و دەستى جىماى لە نىتو ھەر دوو دەستى خۇيدا توند
 كوشى:

لە پىكاي خودا و خەلكى....

جىما ئارام و بە جەختەو و تەكەى ئەوى راست كەردەو:

بۆ ئىستا و بۆ ھەمىشە.

دوايە دەستى كىتشاو ھەلاتە ژوورى. كاتى كە دەرگاي مالى داخرا، ئارتور
 دانەويو لقە سەولەكەى كە بە سنگى جىماو بوو و كەوتىبوو خوارى
 ھەلىگرتەو.

ئارتور، كە شايى لە دلى دا دەگەپا، گەپاوه ژوورەكەى خۆى بىن خەم و بەختەوەر. لە كۆبوونەووەكەدا ئاماژە بە شوپشكى چەكدارانە كرابوو. ئىستا ئىتر جما وەك هاوپىيازىكى ئەو وا بوو. ئەوان دەيانتوانى پىكەو كەن و تەنانەت لە پىنگاى وەديهاى كۆماردا پىكەو گيانيان بەخت كەن. كاتى پشكروتنى گولى هيوكانيان بوو پاپا دەبوو ببىنىت و باوەپىشى پى هەبىت. سەينى بەيانى بە فكرىكى ئارامترەو لە خەو هەستا و هاتەو بىرى كە جما: «چى بۆ لىگهۆپن و پاپاش تەماى چوون بۆ پۆمى هەيە.

جانيوەر، فىريوەر، مارس، ئەو سى مانگە درىژە هەتا جىژنى پاك! بەلام ئەگەر جما لە مالى كاريگەرى «پروستانەكان»ى لە سەر بى (لە قامووسى ئارتوردا «پروستانەكان» دوا كەوتوو بى فەرەنگ بوون)... نا قەت جما وەكو كچانى بەرىتانياى لىگهۆپن نىيە كە خۆى بادا و بەپىكەنين و جىفرىكلىدان لە بەرانبەر كەپۆكان و خاوەن پاپۆرەكاندا خۆى سووك كات، ئەو لە چىنىكى باش و تىگەيشتوو، بەلام شايبەدش لاپى برۆا، چونكە تازە لاو و هاوپىى واشى نىيە و لە نيوان مرقانى مېشك وىشكا تەواو تەنيايە، برىا دايكم ئىستا زىندوو بايە.

عەسر چوو بۆ سمىنارى، لەوئ مونتائلى دىت كە ميوانداریەتیی بەرپرسی تازە دەكات لە پوخسارىدا ماندوویەتى و ناپازى بوونى لى دەبارى. مونتائلى بە جىگەى ئەوەى بە دىتنى ئارتور وەكوو جارەن بگەشیتەو، پروتال تر بوو.

به نارهحه تی و به سروساردیه وه ئارتوری پئناساند: «ئهمه ئه و
خویندکاره به که سه بارهت به وی له گهلتدا دوام، ئه گهر ئیزنی بدهی له
کتیبخانه که که لک وه رگریت زۆرت سوپاس ده که م».

پاپا کاردی قه شهیه ک بوو پیر و به پوالهت خیرخواز بوو. خیرا له سه ر
بارودۆخی زانکو و ژیا نی ئه و ئی سه ری قسه ی له گه ل ئارتوردا کرده وه، قسه
و باسه که یان خیرا کیشرایه سه ر چۆنییه تی به پتیه به ری زانستگا و کیشه
به رچاوه کانی کومه لگا. به رپرسی تازه به هه لئه تاندنی ههستی خوشحالی له
ئارتوردا، دژ به پئوره سمی قه بوول کراو له لایه ن به رپرسیان و کارگیرانی
زانستگاهو گوتی ئه وانه له مپهر و بی ناوه رۆکن و ده بنه هوی سه ره گێژه و
نارهحه تی خویندکاره کان چه نه ی گهرم بوو و زمانیش به شوینیدا.

من له پینمای گه نه که اندا ئه زمونیکی زۆرم هه یه، یاسای من ئه وه یه که
تا به لگه ی پته وو باوه ر پئ کراوت نه بئ، نابئ که س له سه ر کاری خوی
لابریت. ئه گهر سه رنج بده یته ویست و داخوازی لاوان و به چاویکی
دلسۆزانه وه لپیان بروانی که م واهیه بی نه هوی سه ری شه و کۆسپ
دروستکردن، له بیرمان نه چی ئه گهر ئیمه هه وساری هیدیتیرین ئه سه په کانی ش
بکیشین ئاخره که ی جووته ده هاو ن.

ئارتور زۆری پئ سه یه ر بوو ئه و قهت باوه ری نه ده کرد که به رپرسی نوئ
داخوازی خویندکاره کان قه بوول بکات.

مونتانی له وتووێژه که یاندا به شداری نه کرد، به پوالهت باسه که ی
پئ خوش نه بوو، پوخساری ده تگوت ئاو و دۆت پیتا کردوه، که له پریکدا
پاپا کاردی قسه که ی خوی بری و پتی گوت: «بمبوره که ئه وه نده ماندووم
کردووی. به ریز بمبوره زۆرم قسه کرد، من زۆر تامه زرووی ئه م جوړه
باسانه م و زۆر جاریش ئاگاداری ئه وه نیم که شاید ئه وانیتر ماندوو بن».

نا نا پیمخۆشه.

مونتانی عاده تی به به خیرهتانی ویشک و فره میانه ی نه بوو بۆیه ئارتور
زۆری پئ سه یه ر بوو.

كاتى كە پاپا كاردى چوۋە ژوورەكەى خۇئ. مونتائلى كە ئەو شەۋە تەۋاو
ژاكاو و لە فكر دابوو، پوۋى كرده ئارتور و بە ھىۋاشى پىنىگوت: «ئارتور،
كوپە ئازىزەكەم دەمەۋىت شىتكت پىن بلىم».

«دەبى ھەۋالىكى ناخۇشى پىن بىن» ئارتور كە بە پەرىشانى و دېدۇنكى ھە
دەپروانىيە پوخسارى تىكچوۋى ، ئەو فكرە بە مېشكىدا ھات.
بىن دەنكىيەك دايگرتن.

مونتائلى دىسان لىنى پرسى: «بەپرەسە نوپەكەت پىن باشە؟»
ئەۋەندە لە پېرىكدا ئەو پرسىارەى كىرد كە ئارتور بۇ چەند ساتىن نەيزانى چ
بلى.

- زۆر... زۆر باشم ھاتە پىش چاو، لانى كەم... نا، بە تەۋاۋەتى دىنلىا نىم كە
خۇشمەدەۋىت يان نا. چونكە ۋەلامى ئەو پرسىارە بە يەكجار دىتن، بېرىك .
ئەستەمە.

مونتائلى دانىشت و ئارام بە دەستى لە دەسكى كورسىيەكەى دەكوتا، لە
كاتى پەرىشانىدا ئەۋە عادەتى ئەو بوو.

دىسان دەستى پىن كىردەۋە: «سەبارەت بەۋ سەفەرەم بۇ پۇم، ئەگەر
پىنتۋايە كە چكۈلەترىن... باشە... ئارتور، ئەگەر پىنتخۇشە، نامەيەك
دەنۋوسم و رادەگەيەنم كە ناتوانم لىترە پۇم».

- پاپا! ئەى فاتىكان...؟

- فاتىكان نەفەرىكى دىكە دادەنپىت دەتوانم قەبوۋلى نەكەم.

- بۇچى؟ من تىناگەم.

مونتائلى نىۋچاۋانى سېرىيەۋە و گوتى: «من نىگەرانى تۇم، زۆر شت ھەن
كە خەرىكە مېشك دەتەقېتن . بىجگە لەۋە ھىچ پىنۋىست نىيە كە من پۇم.
بەلام ئەركى تازەى ئۇسقۇفى بوونت....

- ھەيە ھەيە ئارتور! بە دەستەۋەگرتنى ئەركى ئۇسقۇفایەتى ھىچ
قازانچىكى بۇ من نابى ئەگەر...

قسەكەى خۇى بېرى. ئارتور قەت ئەۋى ئاۋا نەدىتبوو. ھەر بۇيە زۆر
نىگەرەن بوو.

- پاپا من تى ناگەم، خۆزگە باشتىر شى بىكەيتەو، باش بۆم پوون بىكەو با
بزانم چ فكريكە بۆت ھاتۆتە پىنشەو و بىرى لى دەكەيتەو.
- بىرى لى ناگەمەو، - ترسىكى گەورە وەك دۆلپا دەست بەردارم نابى،
پىم بلى كارەساتىكى تايىبەت لە ئارا داى؟
ئارتور بە وەبىرھىنانەو ھى پاشاگەردانى سەبارەت بە شۆرشىكى گەلالە
رىكخراو لە دلى خۆيدا وای بىر دەكرەو: «شتىكى بىستوۋە».
بەلام ئەو ئىزنى دركاندى ئەو نەيتىيەى نەبو. لە وەلامدا تەنيا ئەو ھى
گوت: «چ پووداۋىكى تايىبەتى دەبى لە ئارادا بى!»
دەنگى مونتائلى پەگى توورپەى پىتو ديار بوو: «پرسىارم لى مەكە،
وەلامم بدەو! ئايا ئازار و مەترسىيەكت لە پىنشە؟ من نامەوئى بزانم
نەيتىيەكانت چىين، تەنيا ئەو ھەم پى بلى».
- پاپا ھەموومان لە بەردەست خودا داين، ھەمىشە بۆى ھەيە پووداۋىك
پوو بدات، من ھىچ ھۆ و ھۆكارىك بۆ ئەو نابىنم كە دواى گەرانەو ھى ئىتو
من دەبى ساخ و سلامتە نەبم.
- لە گەرانەو ھى مندا، گویت لى بى كارىنوا! من ئەو دەخەمە بەردەستى خۆت و
بىر لىكرەنەو ھى خۆت، پىويست ناكا بەلگە و بىانوم بۆ بىتيەو، ھەر ئەو ھەندەم
پىم بلى «بمىتەو»، ئىتر منىش بۆ ئەو سەفەرە ناچم، لەم كارەى مندا كەس ئازار
نابىنەت. منىش ئەگەر تۆم لى نزيك بى لە ئاسايش و سلامتەى تۆ زۆرتەدلىنام.
ئەو جۆرە فكرە خەيالە لە مونتائلى بەدوور بوو. ھەر بۆيە ئارتور بە
نىگەرانيەكى زۆرەو لى روانى و وتى: «پاپا، دلىنام كە تەندروسىت باش
نىيە، ھەتمەن دەبى بچى بۆ پۆم و لەوئى ھەول بەدى بە باشى بچەسىتەو
و خۆت لە چىنگ بى خەوى و سەرئىشەكان پزگار كەى».
مونتائلى وەك ئەو ھى كە لەو باسە ماندوو بىي پەپىيە نىو قسەكەيەو :
«زۆر باشە. بەيانى زوو بە ھەولەلەن عارەبانە، دەكەومە پى».
ئارتور مات بوو و لىي پووانى و گوتى: «دەتويست شتىكم پى بلى؟»
- نا، ئىتر نا، بە ھەندى مەگرە.
نىگەرانى و خۆف پوخسارى تەواو داگرتبوو.

چەند پۇژىك لە پۇيشتى مونتائى گوزەرا بوو كە ئارتور بۇ ۋەرگرتنى كىتېك چوو بۇ كىتېخانە سىمىنارى و لە سەر پلىكانەكاندا تووشى پاپا كاردى بوو. بەرپرسە تازەكە بە رامانىكەۋە گوتى: «ئاي ئاغاي بىرتىن! راست ئو كەسە دەمويست بىيىنم، تكايە ۋەرە ژوورئ لەو دەردىسەرىيە نەجاتم دە».

دەرگاي ژوورى موتالا كوردنى كردهۋە و ئارتور بە نابەدلىيەۋە كەۋتە شوپىنى. دىتنى كەسىكى بىگانە لە ژوورى تاييەتى كارى پاپاي خۇشەويستى زور ناخۇش و قورس و گران بوو.

بەرپرسەكە گوتى: من سەير گىرۋدەي كىتېم، لىرە كارى سەرە كى من رىكۋىپىت كوردنى كىتېخانەكە بوو، بەلام لە پۇلىن كوردنەكەيدا ھەر تەقەي سەرم دئ و بۇم جى بەجى نابى.

- پىزى نىۋەكان تەۋاۋ نىيە، زۇرىك لەو كىتېبە باشانە تازە بۇي ھاتوۋە. دەكرى لەبابەت پۇلىن كوردنى ئىرەۋە نىۋ كاتژمىر شروپەم بۇ بەكى؟ ھەردووكيان چوونە كىتېخانەكە و ئارتور پىزىستى كىتېبەكانى بۇ شى كردهۋە كاتى بۇ ھەلگرتنى كالاۋەكەي لە جى خۇي ھەستا، بەرپرسەكە بە بىزەيەكەۋە پىشى گرت و گوتى: «نا، نا نايەلم ئاۋا بە پەلە لىرە بىرۋى، ئەمىرۋ شەممۋىيە و تا دووشەممۋ ئازاد و بىكارى، ئىستا كە ئەۋەندم لىرە راگرتوۋى دەبى شىۋم لەگەل بخۇي من تەنيام و پىمخۇشە ھاۋدەمىكم لەگەل بى».

ھەلسۈكەۋت و رەفتارى ئەۋەندە باش و ساكار بوو كە ئارتور لە لاي ئەۋ ھەستى بە ئارامى دەكرد. پاش باس و خواسى جۇراۋجۇر، بەرپرسەكە لە چۈنىيەتى و دۇستايەتيەكەي ئەۋ و مونتائى پىرسى.

- ھەۋت سالىك دەبى، دۈۋدە سالانە بووم كە ئەۋ لە چىن گەپاۋە. ئاھا بەئى! ھەر لەۋج بوو كە ۋەك وىژەرىكى ئايىنى ئاۋبانگى دەركرد، دۋاي ئەۋە بوۋىە قوتابىي ئەۋ؟

- سالىك دۋاتر، دۋاي ھەۋەلىن دانىشتن لەمەپ دركاندى نەپتىيەكانى خۇم مامۇستايەتى مېنى قەبۈل كىرد. لەۋ دەمەۋە كە چوۋمە زانستگە تا ئىستە، لە سەر ھەر بابەت و كىتەپەكەي جىا لە دەرس و يانە يارىدەدەرم بوۋە، پىاۋەتتەكى زۇرى لەگەل كىردووم، ئەۋەندە زۇر كە زەحمەتە بىتوانم بەياني كەم.

زۆر باش لیت حالیم، مونتانی که سیکه که پیاو ناتوانی به چاکه له سه‌ری نه‌دو. - به‌رز و به‌ریز و ته‌بیعت پیاوه. ئەو قەشەنەم له نزیکەوه دیتووێ که له چین له‌گەڵی بوون. ئەوان دەیانگوت زمانی ئیمه له حاس‌ت گەرم و گوپی و ئازایه‌تی ئه‌ودا کۆل و کۆله‌واره، له به‌ران‌به‌ر ئیش و ئازار و هه‌روه‌ها گیان‌بازی و وره‌ی به‌رزیدا ده‌سته‌وه‌ستان بوون.

تو شانسیکی چاکت بووه که له سه‌ره‌تای لایه‌تیته‌وه هاو‌پێکه و پێنمایه‌کی ئاوا داشت بۆ په‌یدا بووه، ئەو باسی بۆ کردووم که باوک و دایکت نه‌ماون. - به‌لێ باوکم کاتیک که من‌دال بووم مردووه و دایکیشم سالی‌ک له‌وه پیش مرد. - خوشک و برات هه‌یه؟

- نا، دووسێ زۆر‌برام هه‌یه، کاتی که من له به‌رمه‌مکان بووم کاری بازه‌رگانیان ده‌کرد.

- که وایه ده‌ورانی من‌دالیت به‌ته‌نیایی تی‌په‌پیوه، هه‌ر ده‌بی به‌و هۆیه‌شه‌وه بی که بایه‌خیکی زۆر‌تر داده‌نیی بۆ د‌لسۆزیه‌کانی پاپامونتانی. له نه‌بوونی پاپامونتانی‌دا قه‌شه‌یه‌کت هه‌لب‌ژاردووه تا ئاکاری خۆتی لا بدرکینی و پێیان لێ‌بنی؟

- له فکری ئه‌ودا بووم که بچم بۆ‌لای یه‌کێ له قه‌شه‌کانی سانتاکاترینا. هه‌لبه‌ته ئه‌گەر تۆ‌به‌کاری زۆریان له لا نه‌بی. له لای من تۆ‌به ناکه‌ی؟

ئارتور زۆری بی‌سه‌یر بو.

- به‌لێ - زۆریشم بی‌خۆشه، ته‌نیا...

- به‌رپرسیکی زانسته ئایینییه‌کان ته‌نیا تۆ‌به‌ی مه‌لا ئایینییه‌کان وه‌رده‌گرێ! ئه‌وه راسته، به‌لام من ده‌زانم که کانوون مونتانی سه‌رنج و نزیکایه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل تو هه‌بو.

پن‌م‌وایه‌ بریک په‌رۆشی تو‌ی بی - ئه‌گەر منیش ناچار‌بم قوتابییه‌کی تایه‌تی خۆم به‌ جێ بیلم ناره‌حه‌ت ده‌بم. هه‌لبه‌ت ئه‌گەر بزانی که تو له ژێر کاریگه‌ری پینو‌تینییه‌کانی هاو‌کاریکی خۆی دای، خۆش‌حال ده‌بی. کو‌رم

رېټکوراست با پټت بلېټم که خوشمدهوینی وهر جوریک که بتوانم یاریدهدهرت بم خوشحال دهیم.

. نه‌گهر بیروپای ئیوه ئاوايه، به‌راستی سوپاسی رېټوینییه‌کانت ده‌که‌م.
. دهی مانگی داهاتوو دئی بۆ لام؟ زۆر چاکه کوپم هر شه‌ویک که پټت کرا وهره بۆ لام.

له پیش جیژنی پاکدا مونتانی به‌فرمی بوو به‌ئوسقونی بریزیگولا له‌ ناوچه‌ کویستانیه‌کانی (ئاپنین)* مونتانی له‌ نامه‌یه‌کدا که له‌ پۆمه‌وه‌ ناردبووی و نیشانده‌ری ته‌واوبوونی خه‌م و په‌ژاره‌ی بوو و به‌ دلکی شاد و ده‌روونیکی ئارامه‌وه‌ بۆ ئارتوری نووسی: «ده‌بین پۆژانی پشوو بیی بۆ دیده‌نیم. منیش زۆر زوو دیم بۆ پیزا، هیوادارم که به‌ زوترین کاتی پیویست بټینم».

دوکتور وارن داوای له‌ ئارتور کرد له‌ کاتی پشوودانی جیژنی پاکدا به‌ جینی ئه‌وه‌ی له‌ و کۆشکه‌ کۆنه‌ پر له‌ مشک و دل‌ته‌نگه‌دا بی که ئیستا جولیا به‌ سه‌ری را ده‌گات باشت‌ر وایه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و و منداله‌کانی بیت. له‌ که‌لینیکی نامه‌که‌دا ده‌ست نویسیکی ناریک و مندالانه‌ی تیدا بوو که له‌ودا جما داوای له‌ ئارتور کردبوو که بانگ‌ه‌یشتنی باوکی قه‌بوول بکات: «چونکه‌ ده‌مه‌وی له‌ سه‌ر ته‌وه‌ریک له‌ گه‌لت بدویم».

پاشاگه‌ردانییه‌ک له‌ زانسته‌گه‌دا ده‌مه‌به‌ده‌م له‌ نیو خویندکاره‌کاندا ده‌گه‌را، که له‌ هان‌دانی ئه‌ودا پۆلینکی به‌رچاوی هه‌بوو، بریار وابوو هر که‌سیک خۆی سازدات بۆ پرووداوه‌کانی دوا‌ی جیژنی پاک.

هه‌موو ئه‌و پرووداوانه‌ ئارتوری والی کردبوو تا گه‌ش‌بین بی به‌ داهاتوو. ته‌واوی ئه‌و شته‌ دوور له‌ زه‌ین و نامۆیانه‌ی که خویندکاره‌کان ئاماژه‌یان پێ‌ده‌کرد ئه‌و پینی سروشتی بوو و پینی وابوو له‌ دوومانگی داهاتوودا هه‌مووی مسۆگه‌ر ده‌بین.

ئارتور پۆژی پینج شه‌مه‌ له‌ حه‌وته‌ی پیروژدا چوه‌وه‌ بۆ مالی خۆیان تا چه‌ند پۆژی هه‌وه‌لی پشوودانی له‌وی رابووێرێ. چونکه‌ له‌ سه‌ریه‌ک دیتنی

---

* . ئه‌و کیوانه‌ی که سنووری پۆژه‌ه‌لاتی تووسکانی پیک دینی

وارنه‌کان و شیرنایی دیداری جما و به‌جیه‌تانی کاری ئایینی که کلیسا له
هه‌موولایه‌نگرانی خۆی ده‌ویست به گشتی پێکه‌وه جوان و شیاو نه‌بوو.

برووسکه‌یه‌کی بۆ جما نووسی و به‌لێنی دا، که پۆژی دووشه‌مه‌هه‌ جێژنی
پاک ده‌که‌وێته پێ . له‌ شه‌وی چوارشه‌مه‌دا به پۆحیکێ ئارامه‌وه‌ چووه
ژووری نووستنی خۆی و له‌به‌رده‌م خاچدا ئه‌ژنۆی دادا. پاپا کاردی قه‌ولی
دیداری سبه‌ینێ به‌یانی پێ‌دابوو و چونکه ئه‌مه‌ دواين تۆبه و پێ‌لێتانی ئه‌و
بوو پێش هاتنی جێژنی پاک. ده‌بوو خۆی ئاماده کات بۆ دوعا و
پارانه‌وه‌یه‌کی پاک و درێژخایه‌ن. په‌نجه‌کانی لێک گرێ دابوو و سه‌ری شۆپ
کردبووه‌وه سه‌ر سینگێ و ئه‌ژنۆی دادابوو. مانگه‌کانی پابردووی هه‌تایه‌وه
یاد، پێ‌داگر بوو له سه‌ر گونا‌هه به‌چوکه‌کان وه‌کوو گوێپایه‌ل نه‌بوون و له
سه‌رخۆ نه‌بوون و توورپه‌یی که په‌نگ ئانه‌وه‌یه‌کی که‌می له سه‌ر پاکێ و
بێ‌گه‌ردی روح و ده‌روونی دانا‌بوو. بێ‌جگه له‌م گونا‌حانه کرده‌وه‌یه‌کی
ناشیرینی دیکه‌ی نه‌دۆزیه‌وه چونکه له‌م مانگه‌دا ئه‌وه‌نده دل‌خۆش و به
که‌یف بوو که ده‌رفه‌تی گونا‌ح کردنی نه‌بوو، خاچیکێ له سه‌ر سینگێ خۆی
کێشا، هه‌ستایه سه‌ره‌پێ و ده‌ستی کرد به دا‌که‌ندنی جلو‌به‌رگه‌کانی.

کاتی دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی ده‌کرده‌وه کاغه‌زیکێ چکۆله له ژێر
کراسه‌که‌یه‌وه خزی و به‌ باله‌فرێ که‌وته سه‌رزه‌وی. ئه‌وه نووسراوه‌ی جما
بوو که ئه‌و پۆژه له سه‌ر سینگێ راي‌گرتبوو، له سه‌ر ئه‌رز هه‌لیگرته‌وه و
هه‌رچه‌نده ده‌ست‌نوسه‌که خه‌ت ناخۆش بوو، به‌لام ماچی کرد. به‌و کاره‌ی
خۆی پێکه‌نینی هات و دوايه قه‌دی کرده‌وه، کاتی قه‌د کردنی قاقه‌زه‌که له
پشته‌وه رسته‌یه‌کی خه‌ت ناخۆشی تیا نووسرابوو که تازه دیبوی رسته‌که
ئاوا بوو: «ده‌بێ زۆر زوو بێنی، چونکه پێم‌خۆشه دیداریکت له‌گه‌ل بوولا
هه‌بێ، ئه‌و به‌یێکه لێزه‌یه و ئێمه هه‌موو پۆژێ پێکه‌وه موتالا ده‌که‌ین».

به‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که رق و قینیکێ سه‌یر دایگرت.

هه‌میشه بوولا! دیسان له لینگه‌په‌نه؟ چی ده‌کا له‌وێ؟ جما بۆ ده‌ویست
له‌گه‌ل ئه‌و موتالا بکات؟

بلیی به‌و خۆشاردنه‌وانه جمای فریو نه‌دای؟ له‌ کو‌بوونه‌وه‌که‌ی مانگی ژووه‌ندا
به‌ باشی دیار بوو که ئاشقی جمایه. هه‌ر به‌و هۆیه‌وه بوو که له‌ پرۆپاگه‌نده و له‌

قسه كانيدا هه لسووراو گورجوو گول خوی نیشان ددها. ئیستاش ئهوه له لای ئهوه
 . هه موو پوژیکیش له گه له مو تالا دهکات. له پریکدا نامه که ی فری دا ئه و لاوه،
 دیسان له به رانه بهر خاچه که دا ئه ژنوی دادا. ئه مه ئه و پوچه ئاماده یه بوو که
 خوازیاری لیتوردن و پتوره سمی جیژنی پاک بوو. ئه و پوچه ی که له گه له خودای
 خوی و هه موو جیهاندا له ناشتی رایده بوارد! پوچیکی که تیکه لاو بوو له گه له شک
 و گومان و بق و قین و دوژمنی و نه خوشی، ئه ویش دژ به هاوپیته که!
 پوخساری شه رمنی خوی خسته ناو دوو له پی دهستیوه.

ته نیا پینچ چرکه له وه پیش شه هیدبوونی له خه یالیدا ده دیت، به لام ئیسته به
 هوی بیرى نابار و چه وتی گوناچار ببوو.

به یانی پینچ شه ممه، کاتی که چووه نوێژگه ی قوتابخانه، پاپاکاردی به ته نیایی
 له وێ بوو، دواى دوعای پیش پێ لێنان، خیرا که وته شرۆبه کردنی گوناخی شه وى
 پابردوو: «پاپا من به هوی گوناخی ئیره یی بردن و شک و گومان دژ به که سیک
 که هیچ خراپه یه کی دژ به من نه بووه خۆم به تاوان بار ده زانم». پاپاکاردی باش
 ده یزانی که له گه له چ جزره توبه کاریک پووبه روویه. هه روا به هیورینکه وه گوتی:
 «پۆله گیان هه موو شتیکت به من نه گوت».

- پاپا، ئه و پیاوه ی که من سه باره ت به وى فکریکی باش و خاچه په ره ستیم
 نه بووه، که سیکه که ده یی وه ک ئه رکیک خوشم بوو و پیزی بۆ دانیم.
 . ئایا پتوه ندی نێوان تو و ئه و به هوی خزمایه تی و هاوخوینی بوونه وه یه؟
 . له وه ش نزیکتر.

. دۆستایه تی.

. دۆستایه تی له چی دا؟

. له کاریکی گه وره و پیروژدا.

. ساتی بن دهنگی.

- بق و توو په یی و ئیره یی سه باره ت به م... هاوپیته به هوی
 سه رکه وتوویه کی زیاتری ئه وه له کاریکدا؟

. من... به لێ، بپیک، من ئیره یی به ئه زمون... و کاره باشه کانی ئه و ده به م و ئه و
 کات... وامده زانی... ده ترسام... ئه و کچه ی که من خوشم ده وێ لیم هه لگێرپته وه.
 . ئه و کچه ی که خوشت ده وێ، کچی کلیسای پیروژه؟

نا، کچنکی پروتستانییه.

کافرئیک؟

ئارتور دەستەکانی خوی بە نارەحەتییهکی زۆرەوه گوشتی و دووپاتی کردەوه
«بەلێ، کافرئیک ئێمه لەگەڵ یەک گەوره بووین، دایکمان لەگەڵ یەک پەرفیق بوون و
من... ئێرەیم پێ برد، چوونکە دیتم کە ئەویش ئەو کچەی خوش دەوێت... چونکە...
چونکە...»

پاپاکاردی پاش بێدەنگیەک، قورس و قایم دەستی کرد بە قسە کردن: «پۆلە،
هێشتا هەموو شتیتکت پێتەگوتوم، یانی بارستای قورسای ئەو گوناھە لە سەر
پوخت هەست پێ دەکەیت».

پاپا من... (زمانی گرتی و قسەکە ی بێ).

قەشە بە بێدەنگی گۆی بیستی بوو.

ئێرەیی بردنەکە ی من، بۆ ئەرکی پێکخراوێیه - پێکخراوی ئیتالیای لاو - کە
من ئەندامی ئەوم...
دەیت؟

پێکخراو کارئیکی بە ئەو سپارد کە دەمویست... بە منی بسپیتریت، چونکە خۆم
تەواو شیاوی ئەو کارە دەدیت.
کارەکە چەوو؟

- هینانی کتێب - کتێبی سیاسی - لەو پاپۆرانیە کە دەیانەینا... دۆزینەوهی
شوئینیک بۆ شارپەنەوهی ئەو کتێبانە... لە شاردا...

پێکخراویش ئەو ئەرکە ی سپارد بە غەنیمەکە ی تۆ؟

- بە بوولا و منیش ئێرەیم پێ برد.

- بەلگەیه کیشی بۆ ئەم هەستە ی تۆ نەخستووێتە پوو؟ تۆ بوولا بە هۆی
جێبەجێ نەکردنی ئەو ئەرکە تاوانبار دەکەیت؟

نا، پاپا، پێ بە دل و زۆر بوێرانە کاری دەکرد. ئەو گەل دۆستێکی بە برشت و
پاک پەوشتە. کە بە بپوای من تەنیاوتەنیا شایانی پێت و خوشەویستی و
مەزنایەتییه.

پاپاکاردی کەوتە فکەرەوه.

- کوپم نهگەر پوښناییه کی تازه دهیښی، نهگەر دهنهوی سهارهت کارینکی
 گه وره بڼ هابیره کانی خوت بکهی، که بیته هومیدیک بڼ سووککردنی باری
 قورسی به شمهینه تییه کانیان، ده بی سهارهت به باشترین نیعمه ته کانی خودا
 سهرنجینکی تاییه تت هه بی! ته وایو شته چاکه کان له لایه نه وه وه هاتووه. هر له
 لایه نه ویشه وهیه که خوینینکی تازه له په گدا ده گه پڼ، نهگەر پڼگای
 گیان به ختکردن نامانجه کهی به بزگاری و ناشتی گه یشته، نهگەر به ته مای
 په شکینکی و پڼ نیشاندهری پڼگای بزگاریت بڼ هاوپڼ هاوپڼ یازه کانت، که له
 دهر وون دا بڼ گهل دهنالین، ده بی روح و گیانت له بهندی پکهی پڼ و ئیره یی
 نازاد بکهی. دلته وهکوو میجراییک وایت که مه شخه لانی پیروزی خاچ په رستی تیا
 بایستی. له بیرت نه چی که نه مه خالینکی بهرز و پیروزه دلینکی که نه مهی لا
 په سنده نابی هیچ بایخیک به بیر و نه ندیشه یکی چهوت و خوبه زل زانانه بدات.
 نهو کاره وهکوو نه ریکینکی پیروزی قه شه کان وایه، نه مه ته نیا له بهر نه وینی
 نافره تیک یان خوش رابواردنی ساتیک نییه، به لکوو له پڼگای خودا و مروقه بڼ
 نیستا و بڼ هه میسه.

«نای!» نارتور داچله کی و دهسته کانی خوی تووند گوشی، به بیستنی نه م
 دروشمه نه وهندهی نه مابوو دهست بکاته گریان.
 - پاپا ئیوه قه بوول کردنی کلیسامان پڼ پاده گه نه ن! مه سیح و خاچ هاوپڼی
 نیمه ن...

قه شه به شتویه کی بوغور و شکوداره وه گوتی: «پوله، عیسا هه موو
 پوول په رستانی له کلیسا کرده دهر وه. چونکه دهیه ویست مالی خودا، مالی
 پارانه وه و په جا بیت، نه م دنیا په رستانه نهو ماله یان کردبووه مه کوی جهرده کان.
 دواي به دهنکیه کی زور، نارتور به نه سپایی له ژیر لینه وه گوتی: «دواي
 کردنه دهر وهی ئیوه ئیتالیا ش ده بیته په رستگهی خودا...».

قسه کهی بری و نهو وهلامه ی که به نه رمی گوترا به گوئی گه یشت:
 «خودا وهند ده لیت: زه وی و هه موو بوون و غه نیمه ته کانی بڼ منه»*.

---

* - بره گیه که له کتیبی پیروز

دوا نیوه پوی ته ورژده، ئارتور ههستی کرد که پتووستی به گه پریانکی زور ههیه. ته سبابه کانی سپارد به هاو پۆلینکی خوی و به پیاسه کردن که وته پئ به رهو لینگه پۆن، که شو ههوا هه ورهه لا بوو، به لام ههست به سه رما نه دهکرا. به شی ته ختایی شار له جاران جوانتر به دی دهکرا، له نه رم و نمی چیمه نی ژپر پیتی، به دیتنی چاوی شه پمینون و زه قی گوله سروشتیه به هاریه کان که له قه راخ شه قام وریگا پروابوون ههستیکی شادی تیا تیا ده بزاوت بالنده یک له نیوان ته قاقایه کدا خه ریکی دروستکردنی هیلانه بوو له سه ر لقه دارینکی باریک.

کاتینکی که ئارتور له په نایه وه دهگوزه را به سامناکی جریواندی و باله بۆره کانی لیکدا و که وته فرین: ئارتور هه ولیدا که بیرو پای خوی له سه ر ته ندیشه ی پاکی ئایینی داهاتوو راگریت، به لام یادی مونتانی و جما ته وهنده به سه ر ته و فکرها زال بوو، که ناچار بوو دهستی له بکیتشیته وه و خه یالاتی خوی ئازاد کرد تا له سه ر خاله به رز و پیروژه کانی راپه رینه گشتیه که ی داهاتوو بیر بکاته وه و پۆلینکی که بۆ هاو پۆلینکی خوی له م راپه رینه دا داینا بوو، پاپا ده بی رتیه ر و پیغه مبه ریک بیت که هه موو هتزی تاریکی له به رانه ر رقی پیروژدا رینگای نه مان بگرنه پیتش و لاوانی لایه نگری ئازادی و له به ر ده میدا ئاین و چه مکه پیروژه دیرینه کان به مانا و تیکستی نویوه تیک هه لکیشینکی نویی له فیر بن.

ئه ی جما؟ ته ها جما له باریکاده کانداه شه پ و به ربه ره کانی دهکا. سروشتی ته و له قالبی گلینه ی ژنانه قاره مانه کانداه داریژراوه. جما هاو پتیه کی ته واو و

کچيکي پاک و ئازا و بویر ده بڼ. له و کچانه يه که ئيلهامده ری شيعری شاعيرانه و، هه وين و بزوينه ری خه يالپانه. جما له په نای ئه و و شان به شانی ئه و هه لويست نه گری. خو ده سپړنه پيلي شه پؤلانی مه رگيکي سهر به رزانه به سهر لولمدا و يان له کاتي سهر که وتن و پيروزيدا پيکه وه گيان به خت که ن بوشورپش و بۆ سهر که وتن، چونکه بڼ گومان سهر که وتن نزیکه و ده گاتي، له ئه وينی خوی ئه و ئاگادار ناکات و هر شتيک که پوحي ئارامی ئه و بشله ژينی و شووشه ی دؤستايه تی نيوانيان بچرژيني خوی ده پاريزی. لای ئه و جما زينده وه ريکي پيزدار و پيروز و قوچی قوربانيه کی پاکه، که ده بڼ له پيگای پزگاری مرؤقه وه قوربانيی سهر ئاگر بڼ، ئه وه کن بوو که ده بويست هه نگاو بنیته ميحرابی پاکژی پوچه وه، که ته نيا له گه ل ئه شقی خودا و ئه شقی ئيتاليا دا ئاشنا بوو.

ته نيا ئه شقی خودا و ئيتاليا. کاتي چوونه له و ماله گه وره و دل ته نگه ی «شه قامی کوشکه کان» وه ژور که وتن، له پريکدا هاتنه خواریی تنؤکيک بارانی هه ست پڼ کرد.

خزمه تکاره که ی جوليا، خاوين و ئارام وه که هه ميشه به پيزگر تنيکی زوره وه له سهر پليکانه کان بوو.

. ئه م کاته ت باش گنيونيز، براکانم ليزه ن؟

. ئاغای توماس و خاتو بيرتين له وين و له ژووری ميوانان دانيشتون. ئارتور به نابهدلی چوه ژوورئ. ئه م ماله چهند دل ته نگه! ده تگوت سيلوی ژيان له په نايه وه تیده په پڼ و قه تيش له ئاميزی ناگريت. قه ت گورانکاری تيدا به دی نايه، نه له دانيشتوانی مالتدا و نه له په سمی خيزانياندا و نه له موبله کاله وه بووه کاندا نه له حاجه ت و که وچکی کون و ناحه ز و که ل و پهل و روخساری بڼ ديمه نی ژووره که. ته نانه ت کوله که کانی ژووره که ش وه کوو گوله ده ست کرده ئاسنينه کان ده چون که به ده ست په نگ کراييتن، ده تگوت بۆن و به رامه ی پۆژه گه رمه به هاريه کانيان نه چيشتووه. جوليا بۆ خواردنی فراوين جلوه رگی له بهر کردبوو و له ژووری خواردن که وه کوو ناوه ندي ماله که ده چوو چاوه پوانی ميوانانی ده کرد. ئه و به و بزه ده روونييه ی و به و

کراس و دامنه کورته یه وه دهیتوانی بیته مودیلکی جلوه برگ. به خیرهاتنیکی ساردی کرد و کوتی: «حالت چونه؟ ئارتور؟ (به سهری په نجهی ته و قه ی له گهل کرد دوايه دهستی به سهر کۆته هاوړیشمیه که ی داهیتا که له گهل په نگی دامنه کورته که ی ریک که وتبون).

هیوادارم حالت زور باش بن و سهرکه وتنیکی باشت له زانکودا مسوگر کردبن».

ئارتور به وته یه کی ساکار و هیواش وهلامی داوه و بیده نگیه کی ناخوش دایگرت و گیانی داهیزرا، هاتنی جیمز به قه لافه تیکی له خوباییه وه، له کاتیکدا که نوینه ریکی پیر و له خوبایی پاږپه وانیی له گهل بوو، هل و مه رجه که ی له بارتر نه کرد، به لام کاتیکی که گنیوینز کوتی خورادنی شیو حازره، ئارتور له دله وه هه ناسه یه کی ئاسووده یی هلکیشا.

جولیا برسیم نییه شیوناخوم، نه گهر لیم گهری ده چمه ژووره که ی خوم. توماس کوتی: «کوری باش تو سه بارهت زور پاریز له خواردنی ده که ی دلنیام که خوت نه خوش ده خی».

قهینا که شه و باش.

ئارتور خزمه تکاریکی له کالیدۆره که دیت و داوای لی کرد کاتژمیر شه شی به یانی له خه و هلی بستیتی.

سینیورینۆ ده چی بق کلیسا؟

به لی، شه و باش تیزرا.

چوه ژووره که ی خوی، ئه م ژووره جارن هی دایکم بوو، شانشینه که ی پرو به په نجه ره که، که له کاتی نه خوشیه درێڅایه نه که بیدا وهک نوێڅگه یه کی تاییه تی دابین کرابوو. له میحرابه که خاچیکی گه و ره ی لی بوو که پینه کانی رهش بوو. پوه و پرووی ئه ویش چرایه کی پومی چکوله هه لواسرابوو. له و ژووره دا بوو که دایکی کۆچی دواپی کرد. په سمه که ی به دیواری سهر قه ره ویله که وه هه لواسرابوو گولدانیکی چینی که زه مانیک هی ئه و بوون له سهر میزه که دانرابوو، پر له گوله وه نه وشه یه کان که ئه و زوری

---

* . خزمه تکاره کان کوره ئاغا و دهوله منده کانیان به و نیوه بانگ ده کرد.

خوش دەويستىن. راست سالتىك بەسەر مردنيدا تىپەپىيو، بەلام ھىشتا خزمەتكارە ئىتالىيەيەكان ئەويان فەرامۇش نەكردبوو.

ئارتور پەسمىكى لە چوارچىۋەگىراۋى لە جانتاكەى خۇى دەرھىتا كە زۆر بە جوانى پىنچراپوۋە پەسمىك كە بە پىنوۋسىكى پەش كىشاپوۋيانەۋە ۋ ھى مونتائلى بوو كە لە پۆمەۋە چەند پۆژ لەۋەپىش ھاتبوو. لەۋكاتەدا كە سەرگەرمى كىردنەۋەى ئەۋ خەزىنەيە بوو، خزمەتكارى تايبەتى جوليا بە سىنىيەك خواردەمەنىيەۋە ھاتە ژوورئ. چىشتلىنەرە ئىتالىيەكەۋە ئەم سىنىيە پىخۇرەى ناردبوو كە تا پىش ھاتنى كەپپانۋە تازە ۋ مرچ ۋ مۇنەكە، خزمەتى گلادىسى دەكرد.

چىشتلىنەرەكە ھەموو جۆرە پىخۇرىكى خۇشى بو كوپى ئەربابە خۇشەويستەكەى دانابوو كە ھەموو ھەلال ۋ پەسندى كلىسا بوون.

ئارتور ھەر لەتىك ناننى خوارد. پىشخزمەتەكە كە خوشكەزاي گىنۇنىز بوو ۋ تازە لە بەرىتانياۋە گەپابوۋە بە بزەيەكى مانادارەۋە سىنىيەكەى بىردە دەرئ. ئەۋ پىشخزمەتەش تىكەل بە تىپى پىرۇتستانىيەكان لە ژوورى خزمەتكارەكان بىوو.

ئارتور چوۋە شانشىن، لە بەرانبەر خاچەكەدا چۆكى دادا ۋ ھەۋلى دا زەينى خۇى ئارام ۋ ئامادە بكات بۇ پارانەۋە ۋ ھزرى ئايىنى، بەلام باش بۆى جىبەجى نەبوو، ھەرۋەكوو توماس گوتى، زۆرى پارىز كىردبوو لە خواردن ۋ ھەر ئەم نەخواردنە ۋ ھەكوو شەپايىكى خەست، كارىگەرىيى لە سەر مېشكى دانابوو، موچپكى بە پىشتى داھات، چاۋى لىل بوو ۋ خاچەكەى باش نەدەدى. دواى دواى ھەلىت ۋ پەلىتىكى زۆر توانىيى فەكرى سەرگەردانى خۇى لە سەر پازونھىنى كارى ئايىنى بگىرسىنىتەۋە. ئاخىرەكەى ماندوۋبوۋنى لەشى بەسەر شىۋاۋى مېشك ۋ سەرئىشەكەيدا زال بوو. ئەۋجار بە زەينىكى ئارام ۋ ئاسودەۋە خەۋى لىكەوت.

لە غورابى خەۋىدا بوو، كە بە توندى لە دەرگاكيان دا، لەبەر خۇيەۋە گوتى: «ئە، تەرز!» بە تەپلۇسىيەۋە ھەرسوۋپا.

دىسان لە دەرگاكيان داۋە ۋ لە پىركىدا لە جىنگاى خۇى دەرپەپى ۋ ھەستا، پىاۋىك بە زمانى ئىتالىيەى نەپاندى: «سىنىورىنۇ! سىنىورىنۇ! تۇخۇدا ھەستە!»

ئارتور له قهره وپله که ووه خوی فريدا و گوتی: «چی بووه؟ کښه؟»

منم، جان باتیستا، ههسته زوکه، بخاتری حه زره تی مریه م ههسته!

ئارتور به په له جلوبه رگی له بهر کرد و ده رگای کرده وه، هر وا که به پریشانی وه ده پروانیی پوخساری ترساو و په ننگ په پړوی عاره بانه چیه که، ده نگی هه نگاوه کان و ته قه ته قی ئاسن به دريژایی کالیدو په که ده نگی ده داوه، له پړیکدا شته که ی بق مه علوم بوو له سهره خق پرسى: «به شوین منه وهن؟»

— به شوین ئیوه وهن! حه یه حه ی، سینیورینو، زوکه ن! شتیکت هه یه بیشاره وه، چاولیکه من ده توانم....

هیچم نیی بیشارمه وه، براکانم ده زانن؟

هه وهل که س که یونی فوړمی له بهر دا بوو له سووچی کالیدو ره که وه ده رکه وت — سینیوریان ده وئ. به داخه وه دانیش توانی مالن هه موویان به خه بهرن! چ پوژه په شیبیه ک... چه نده سامناکه! ئه ویش له پوژی پاکدا! هو خواوه ند و که سایه تیه پپروژه کان په حلمان پی بکه ن!

جان باتیستا که وته گریان. ئارتور دووسئ هه نگاو چووه پیشه وه، چاوه پروانی چه نده رمه کان بوو که به هه راوه وریاوه نزیک ده بونه وه، راوه ستا. چه ند خزمه تکاریک به جلوبه رگیکی شپړیوه وه ده له رزین و به شوین چه نده رمه کانه وه بوون، دوای ئه وه ی سهربازه کان ده وری ئارتوریان دا ، ئاغا و خاتوونی خاوه ن مال، به شوین ئه م ده سته و گروپه سهیره دا که یشته ئه وئ. ئاغا پیژامه ی له بهر دا بوو و ده میپیش (نه عل) ی له پيدا. خانمیش ته نووره یه کی دريژی له بهر کرد بوو. پرچیشی له کاغزی فیپه وه پیچا بوو.

به دیتنی ئه و قه لافه ته سهیروسه مه رانه ئارتور له پړیکدا ئه و وته یی به زه ین که یشت: «بشک شه پوئلیکی دیکه مان له پیشدایه، ئه م ژن و میردانه به ره و لای پاوپره که دین! ئه مه ش جووته حه یوانیکی زور سهیر!»

پنکه نینى ده هات، به لام جیگای نه بوو . ئیستا ده بوو سهرنج بداته شته
 بایه خداره کان، له ژیر لیوټیه وه گوتی «Ave Maria ReGina cali» سهری
 وهر سووړاند تا کاغه زه فیره کانی سهری جولیا نه بینیت نه وه کوو کاری
 نابه جی بکات، ئاغای بیرتین له ئه فسه ره جهنده رمه که نزیک بووه وه و گوتی:
 «تکایه پیم بلین بزنام هاتنی ئیوه ئاوا بو مالی ئیمه چ مانایه کی هیه؟ ده بی
 پیتانی رابگه یه نم نه گهر به باشی بوم شی نه که نه وه ناچارم له لای بالویزی
 به ریتانیا شکایه تتان لى بکهم.»

ئه فسه ره که فهرمانیکى له مه پ گرتنى ئارتور بیرتین خویندکاری فله لسه فه
 دهره یتا و دایه ده ستی جیمز و به تووړه ییه وه گوتی: «پیم وایى ئه وه فرمانه
 به لگه یه کی زور باشه بو ئیوه و بو بالویزی به ریتانیایش» و به ناقایلیه وه
 گوتی: «نه گهر خوازیاری روونکردنه وه یه کی زورتري، باشتروایه خوت بیى
 بولای سهرؤکی پولیس.»

جولیا نامه که ی له ده ست میرده که ی دهره یتا. چاویکی له نامه که کرد و دوايه
 وهک ژنیکی مودیږن به تووړه ییه وه بو ئارتوری فریدا و گوراندى: «ئوه توى که
 بوویه هوى سهرشوپى مالئ! کاریکی وات کردووه که له وشاره دا ههرکه س
 هه لده ستی به سه یروسه مه ره وه لیمان دهروان وهک ئه وه ی چووبیتنه دیتنى
 شانق، له گهل ئه وه همووه دینداریه ت بویته خوراکی زیندان! ئه وه راست ئه وه
 چاوه پروانییه یه که له کوږی ژنه کاتولیکیه کمان هه بوو...»

ئه فسه ره که چووه ناو قسه که یه وه و گوتی: «خانم له گهل که سینکی گیراو
 نابى به زمانى بینگانه قسه بکه ی، به لام ئه وه دژایه تیه نه یتوانی هه راوه وریای
 جولیا بیده نگ کات که به زمانى به ریتانیای دهدوا به ته وسه وه گوتی: «راست
 ئه وه شته ی که چاوه پروانى بووین! ده ی ده ی ئا ئه مه بوو که خوى له ژیر
 پوژوه وانی و دوعا و هزرى ئاییندا شاردبووه وه! ده بوو بمزانیا که هه موو
 ئه وه کارانه کوتایه کی ئاویان هیه.»

---

* . ماریا دلخوش بژی ئه ی مه له که ی ئاسمانه کان (لاتین) ئه مه له سهره تای دوعا کردنى
 کاتولیکه کاندایه لکى لى وهرده کړئ.

دوکتور وارن جاريځيان گوتبووی که جوليا وهکوو سالاد(زهلاته) ټک وایه که چیتلتینره که یهک شووشه سرکهی به سهردا کردبې.

نارتور له داخی دهنګه تیژه کهی جوليا ددانه کانی له چیره وه برد، له پړیکدا ئه و به راوهردهی هاته وه یاد: «نهم قسانه ئاکامیکیان نییه، نایه وی له خوږایی بترسین، هه موو کهس ده زانی که هه مووتان بې تاوان، کاکه پیم وایی ده تانه وی شته کانم بګه پین، هیچ شتیکی وام نییه که بیشارمه وه». کاتیکی که جهنده رمه کان دیوه کهی ده ګه پان، نامه کانیان ده خوینده وه، په پرتو که کانی زانکوڅی ئه ویان ئه م باره وبار ده کرد، دقلا ب و چه کمه جه کانی ده ګه پان، نارتور به که میک دلۀ پراوکیته له سهر قهره ویلۀ کهی دانیشتوو چاوه پوان ماوه، به لام هیچ پهریشان و نارحمت نه بوو ئه و پشکینه نه ی شله ژانده بوو، هه میشه ئه و نامانه ی که بونی گیران و خراپه ی بۆ که سیک لته هاتبایه ده یسووتاند، هه ر له بهر ئه وه ته نیا چهنده شیعریک که که متاکور تیک شوږشګیږی و ئایینی بوون و له ګه ل دووسی ژماره رږژنامه ی ئیتالیا ی لاو له و ګه پان و پشکینه دا که وخته دهستی پشکینه ران.

جوليا دوا ی به ربه ره کاننیه کی زور، ئیتر پیته ندی خواستی هینه ره که ی بوو، له کاتیکدا جیمز خواجه خولامی* بوو و که وتبووه شوینی، به جیفرک لیداننکی له خو بیایانه وه به خیرایی له په نا نارتوره وه به خیسه ټکه وه گوزه را و چوه ژووری نووستنه که ی خوی.

که ئه وان ژووره که یان به جی هیشت. توماس هه روا بې پراوه ستان ئه مسه روئوسه ری ژووره که ی ده کرد، هه ولی دها که له سهره خق بې. له ئه فسه ره که نزیک بۆوه و ئیزنی لئ خواست تا له ګه ل نارتور قسه بکات. دوا ی ئه وه که ئه فسه ره که به ئاماژهی سهری گوتی باشه، چو بۆ لای نارتور و به دهنگیکی ماندوو و بریک نووساوه وه دهستی به قسه کرد: «گویی بدهیه پووداویکی ناخوشه، من بهش به حالی خوم زور به داخم». نارتور نارام و له سهره خق وهکوو گزنگی به ربه یانی هاوینان سهری هه لینا و

---

* . خواجه خولام بوون: لن پارانوه

گوتی: «ئێوه هه‌میشه له‌گه‌ل من د‌ل‌و‌ف‌ان بوون، ن‌ی‌گه‌ران‌ی‌ش مه‌بن، ئه‌و‌نده‌ش ج‌ی‌گای مه‌ترسی نییه».

توماس سم‌ی‌لی خ‌وی تووند ک‌ی‌شا و له پ‌ر‌ی‌ک‌دا پرس‌ی: «چا‌ول‌ی‌که ئارتور! ئایا... ئه‌م کاره‌ی ت‌و پ‌ی‌وه‌ندی به... پار‌وه هه‌یه؟ چون‌کی ئه‌گه‌ر واب‌ی، من...»
پ‌ی‌وه‌ندی له‌گه‌ل پار‌ه! سه‌یره نا! چ پ‌ی‌وه‌ندی‌کی هه‌ب‌ی....

- ئه‌ی له‌و کاره‌ سیاس‌یی به‌ئ‌ه‌قلانه‌یه؟ وام ف‌کر‌بو‌ی ده‌چ‌وو، ز‌و‌ر چاکه‌، وره‌ت به‌ر نه‌ده‌ی... ز‌و‌ر گو‌یت به‌ قسه‌کان‌ی ج‌ول‌یا‌ش نه‌ب‌زو‌یت. ئه‌و ته‌ن‌یا و ته‌ن‌یا ز‌مان پ‌یسه‌ و دم ش‌پ‌ه، ئه‌گه‌ر پ‌ی‌ویست‌یت به‌ پار‌ه‌یه... یان ش‌تی‌کی‌تر پ‌ی‌م‌پ‌ا‌گه‌یه‌نه، پ‌ی‌مه‌له‌ی؟

ئارتور به‌ به‌ئ‌ه‌نگ‌ی ده‌ستی ب‌و‌م‌الا‌و‌ای برده پ‌ی‌ش‌ی، توماس‌یش ز‌و‌ر ل‌ی‌زان‌انه وه‌ک ئه‌وه‌ی که ش‌تی‌ک پ‌و‌وی نه‌داب‌ی پ‌و‌وت‌ال و د‌ل‌ره‌ق ژو‌وره‌که‌ی به‌ج‌ی ه‌یشت.

له‌وکاته‌دا جه‌نده‌رمه‌کان پ‌ش‌کن‌ینی خ‌ویان ته‌واو ک‌رد‌بو‌و. ئه‌فسه‌ری به‌رپ‌رسی‌ش دا‌وای له ئارتور ک‌رد که ج‌لو‌به‌رگه‌کان‌ی له‌به‌ر کات، ئه‌و‌یش خ‌ی‌را به‌ قسه‌ی ک‌رد و کاتی که ده‌ی‌ویست ژو‌وره‌که‌ی به‌ج‌ی ب‌ی‌لی، به‌ دوو د‌لیه‌وه راوه‌ستا، پ‌ی‌ی‌واب‌وو م‌الا‌و‌ای‌کردن له‌ نو‌یژگه‌ چ‌کو‌له‌که‌ی دای‌کی له‌ پ‌یش‌ چا‌وی جه‌نده‌رمه‌کان کار‌ی‌کی قورس و گرانه.

پ‌رسی: «ئه‌گه‌ر ده‌کر‌ی و ده‌توان‌ی ب‌و‌چه‌ند سات‌ن له‌و ژو‌وره‌ ب‌چه‌ ده‌ری؟ ده‌زان‌ن که ناتوان‌م هه‌ل‌ی‌م و ه‌ی‌چ‌یش‌م نییه که ب‌ی‌شارمه‌وه».

- بم‌بو‌وره که‌سی‌کی ده‌ست‌به‌سه‌ر‌ک‌راو گیراو ناتوان‌ی به‌ ته‌ن‌یا ب‌ی؟
- ز‌و‌ر چاکه‌، قه‌ی ناکه‌،

چ‌وو‌ه شان‌ش‌ینه‌که‌، چ‌و‌کی دادا و لاق و پ‌ی‌ی‌ خا‌چه‌که‌ی ما‌چ ک‌رد و به‌ نه‌رم‌ی و له ژ‌یر ل‌ی‌وه‌وه گوت‌ی: «خ‌وداوه‌نده هه‌تا ما‌وم د‌ین و ئی‌مان‌ی خ‌و‌م پ‌ی‌به‌خ‌شه».

کاتی‌کی که هه‌ستا، ئه‌فسه‌ره‌که که له‌ په‌نای می‌زه‌که‌ راوه‌ست‌اب‌وو و چا‌وی له‌ و‌ینه‌ی مونتانی‌لی ده‌ک‌رد پرس‌ی: «خ‌زمته‌؟»

. نا، متمانہی توبہ و پئینانی گوناہه کانمه، ئوسقوفی نویی بریزیگولایه
 (BrisiGella) له سهر پئیلیکانه کان خزمه تکاره ئیتالایه کان راوه ستابوون. به
 نیگهرانی و به داخه وه له وه زعه یان ده پروانی. ئه وان، هه موو ئارتوریان له بهر
 خوئی و به خاتری دایکی، خوش دهویست. هه موو ده وره یان دابوو، به
 په روشیه وه ده ست و جلو بهرگه که یان ماچ ده کرد. جان باتیستا له ولوه
 راوه ستابوو، فرمیتسک به سهر سمیله سپیه که یدا ده هاته خواری. هیچ کام له
 بیرتینه کان بۆ خودا حافیزی نه هاتنه ده ری. سروساردی و دلپه قیی ئه وان
 خزمه تکاره کانی ئه وهنده ی دیکه ش دلۆقان و خه مخۆن کردبوو. ئارتور کاتی
 ته وکردن و مالاوایی له گه ل پئیشخزمه ته کان خه ریکبوو به لادا بی و بکه وی.
 خودا حافیز جان باتیستا، له لایه ن منه وه منداله کانت ماچ که، خودا حافیز
 تیرزا، هه موو شه وی دو عام بۆ بکه، خوداتان له گه ل بی! خوداتان له گه ل بی!
 خوداتان له گه ل بی! به په له له پلیکانه کان هاته خواری و به ره وه ده رگای
 ده ره وه پۆیی، که منی که گوزه را ته نیا کۆمه لیک پیاوی بی ده نگ و ژنی
 چاوبه فرمیتسک له بهر ده رگا راوه ستابوون و چاویان له عاره بانه که ده رکرد
 که دوور ده که وته وه.

ئارتورىيان برده قەلایەكى گەورە كە ھى سەدەكانى نىۋەراست بوو، كە لە زاركى بەندەرىكدا بوو ئەو توانىي خۆى رابىئى لەگەل ژيانى زىندان، ژوورە تاكە كەسەكەى زۆر شىندار و تاريك بوو، گەرچى ئەو لە كۆشكىكى لای وياپورا دا گەورە ببوو، ھەوايەكى خەفە، مشك، بۆنى پىس ھەمووى ئەوانە بۆ ئەو شتىكى تازە بوون، خۆراكىش خراپ و كەم بوو، بەلام جىمز خىرا ئىزنى خواست و ھەموو پىداويستىەكانى ژيانى بۆ نارد. ئەويان لە بەندى تاكە كەسيدا راگرتبوو. بۆى دەرەكەوت كە ئەو چاۋەدىريە تووندەى كەچاۋەروانىي دەكرد لە زىنداندا نەبوو. سەرەپاى ئەو ھەش بۆى پوون نەبوو ھە كە لە سەر چى گىراۋە.

دواى ئەو ھە كاتى گىرانىيە ھەتا ئىستا كە لە قەلا دايە ھەروا لە سەرەخۆ و ئارام و ھىدى بوو. چونكى ئىزنى كىتبخويندە ھەيان پىنەدەدا كات و ساتى خۆى بە پارانە ھە و دوعا و بارى ئايىنىيە ھە پادەبوارد. بى ئەو ھەى شەلەژاۋ و نىگەرەن بى، خۆى دابوۋە دەستى پووداۋەكان و پىش ھاتەكانى ئىستا و داھاتوو. پۆژىك ياساۋلىك دەرگاي بەندەكەى كەردە ھە و بانگى كرد: «تكاىە لەم پىگايە ھە ھەرە!» دواى بىستى دووسى پرسىيار كە ھەلامەكانى تەنيا «حەقى قسە كردنت نىيە» بوو. لە پووى ناچارىە ھە قەبوۋلى كرد. بە شوڤىن ياساۋلەكەدا لە ھەسارە پىنچ لاۋپوۋچەكان و كاليدۆرو پلىكانەكانە ھە كە كەم و زۆر شىندار و بۆنى ناخۆشيان لى دەھات، چوونە ژوورىكى پووناك و گەورە.

لەم ژوورەدا سێ نەفەر بە بەرگی عەسکەرییەوه لە پشت میزێکی گەورە دانیشتبووون کە پوویشیکی سەوز بە سەر میزەکە دادرابوو و بە برێکی زۆرکاغەزەوه بە بێ تاقەتیەوه باسی بابەتی جۆراوجۆریان دەکرد. هەر کە هاتە ژوورەوه هەر سێکیان قەلاڤەتێکی گرژ و لەخۆباییان بە خۆیانەوه گرت. یەکیکیان کە پیرتر دیار بوو و برێک بە خۆی پاڤەیشتبوو، پەنگ گەنمی و ریشی شانە کراو کە بەرگی سەرەنگی" لەبەردا بوو. بە ئەنگوستی ئاماژە ی بە کورسیەکی ئەوبەری میزەکەوه کرد کە دانیشتن و دەستی کرد بە لێ پرسینەوه.

ئارتور چاوەپوانی توورپیی و هەپەشە و جێتو بوو، هەر بۆیە بە ئارامی بەبیر لێکردنەوهوه دەویست وەلام داتەوه، بەلام خەونەکی وەپاست نەگەرا سەرەنگ لە سەرخۆ و کلێشەیی پرسپاری لێ کرد. پرسپارەکان لە سەر ناو، تەمەن، پەگەز، ئیش و لەو بابەتەوه بوو و ئەویش وەلامی داوه. بە تەواوەتیش لە سەر کاغەز دەنوسرا، خەریک بوو تاقەتی بەسەر دەچوو کە سەرەنگ پرسێ: «دە ی ئاڤای بێرتین، سەبارەت بە ئیتالیای لاو چ دەزانی؟» . ئەوەندە دەزانم کە بزافێکی پێکخراوەییە کە لە مارسە ی پۆژنامە یە ک دەردەکەن و لە ئیتالیادا بلای دەکەنەوه، بەو هیوایە کە بتوانن خەلکی بز شوپشێکی گەورە هان بدەن تا سوپای نەمسا لەو ولاتە وەدەرنین.

- پێم وایە پۆژنامەکیان ت خۆیندبیتەوه.

- بەلێ، پێمخۆشە

- کاتێکی کە ئەوت دەخۆیندەوه، پێتوانەبوو کە کارێکی دژە یاسایی

دەکە ی؟

بەلێ دەمزانی.

- ئەو پۆژنامانە ی کە لە ژوورەکەت دا دۆزراوەتەوه لە کوێوه

پێتگە یشتوو؟

- ناتوانم ئەوتان پێ بلێم.

- ئاغای بئرتین تۆ ناتوانی لیره دا به ئیشتیای خۆت قسه بکهی، تۆ له سهرته وهلامی پرسیارهکانی من بدهیتهوه.

- زۆرچاکه ئهگەر ئهوه جۆره وهلامدانهوهی منتان پیناوخۆشه دهلیم: «پیتان نالیم».

سهرهنگ گوتی: «له کردهی خۆت پهژیوان دهبیتهوه، ئهگەر بهم شیویه بدویی». ئارتور بئدهنگ بوو و ئهویش درێژهی پێدا: «دوای ئهوه دهبی پیتان بلیم بهلگه مان به دهستهوهیه که نیشان ئه دا، پتوهندی ئتوه له گه له ئه پیکخراوهیه زۆر نزیکتر و قایمتر بووه له موتالای پۆژنامهیهکی به نهینی ده رکراو، تا زووتر بیدرکینی و پتیلانی به قازانجته، راستی و دروستی ئهوه کاره زوو پوون دهبیتهوه و دهشیینی که خۆ ههلاواردن ئاکامیکی نییه.

- من شتیکم نییه که بیشارمهوه، ئتوه دهتانهوی چی بزانی؟
- له پێشدا - چۆنه ئتوه که کهسیکی بیانی خۆتان ئاویتیه ئهوه کاره کردووه؟

- زۆرم بیر لهوه کردووه تهوه و ههلمسهنگاندووه، هه رچییهکی گیرم که وتووه خۆیندوومه تهوه و کهلکی پتویستم لئوه رگرتووه.
- بۆ چۆنه ناو ئهوه پیکخراوهیهوه کن هاندهرتان بووه؟
- هیچ کهس - ویست و داخوازی خۆم بووه.

سهرهنگ به توو پهیییهوه گوتی: «ژوورم پین دهکهی» به قسه کردنه کهیدا ئیتر له سهرهخۆ نه بوو.

- به ته نیایی و له خۆپاوه کهس ناتوانی تیکهلی پیکخراوهیهک یا جهماوه ریک بێ. ئهوه بیرۆکهیهت له گه له کیدا هیتایه ئاراوه؟
- [بئدهنگی]

- ئه ری ده کری و هلامم بدهیهوه؟

- تا ئهوه کاتهی پرسیاره کانت بهو شیویه بێ، نا،

ئارتور به پوو گرژیهوه قسهی ده کرد. ورده ورده توو په بوونیکی سهیر به سهریدا زال ده بوو. تا ئیستا زانیبووی که خه لکیکی زۆریان له لیگه پۆن و پیزادا گرتووه، هه رچه ند له بهرینایی شه پۆلی گیراوه کان بێ ئاگا بوو. هه ر

ئەوئەندەى بېستېبو، بۆيە نېگەرانى سىلامەتتىى گىيانى جىما و ھارپىكانى بوو. دىلۇفانى درۆيىنى ئەفسەرەكان و ھىرش و بەرخودانىك كە ماندووى كىردبوو پىرسىار و ۋەلامە درىژەكان كە ساسىيان كىردبوو. دەنگى ھەنگاۋى ياساۋلەكە كە لە دەرهەۋى ژوورەكەدا ئەم بەرەۋئەبەرى دەكرد بە شىۋەيەكى زۆر ناخۆش لە گوڭىدا دەنگى دەداۋە. دۋاى ئەۋەى ئەفسەرەكان بېرىك لەگەل يەك دووان سەرھەنگ پىرسى: «دەبىن پىنمان بلىنى دووايىن جار كە جووانى بوولات دىت كەى بوو؟ راست ئەو كاتەى بوو كە پىزا بەجى بىلى وانىيە؟»

من كەسىك بەو ناۋە ناناسم.

چۆن جووانى بوولا؟ ئەو ھەر دەناسى. لاۋىكى بالا بەرزە كە پىشى سىتىخ دەكرد، ھارپۇلى خوت بوو.

لە زانكۇدا زۆرم ئەو قوتابىيانەى من نايانناسم.

بەلام حەتمەن بوولا دەناسى؟ چاۋلىكە ئەۋە دەسخەتى ئەۋە، دەبىنى ئەو ئەتق بە باشى دەناسى.

سەرھەنگ نامەيەكى بە پوو تالىيەۋە دا بە دەستىيەۋە كە بە سەردىپرى «تىكسىتى كۆبوۋنەۋە» و ئىمزاى «جووانى بوولا» ۋە بوو، ئارتور بە تىروانىنىكى خىزا چاۋى بە ناۋى خۆى كەوت بە رامانىكەۋە سەرى ھەلىنا و پىرسى: «دەبىن ئەۋە بخوئىنمەۋە؟»

بەلى، دەبىن بىخوئىنمەۋە چۈنكە سەبارەت بە تۆيە.

كاتىك كە ئەفسەرەكان بىن دەنگ دانىشتىبون و لە پوخسارى ئەۋيان دەپۋانى، دەستى كىرد بە خوئىندەۋەى برووسكەكە. ئەم بەلگەيە ۋاۋىدەچۈۋ سەبارەت بە ۋەلامى بېرىك پىرسىار بوۋىن. ۋادىار بوو بوۋلاش گىرابو. ئەم بەلگەيە سەبارەت بە تاييەتمەندىيە ئاسايىيەكان بوو. بە دۋاى ئەۋدا پوۋنكردنەۋەيەكى كورت بوو لەمەپ پىۋەندى بوولا لەگەل پىكخراۋ و بلاڧۇگە ناياسايىيەكەى لىنگھۆپن و كۆبوۋنەۋە خوئىندكارىيەكان. دۋايە گەيشتە ئەم بېرگەيە: «لە نىۋ ئەو كەسانەى كە ھاتتە پىزى خەباتى ئىمەۋە، لاۋىكى بەرىتانىيىشى تىدايە كە ناۋى ئارتورە و مندالى خىزانىكى دارا و خاۋەن پاپۇرە».

له تووږه ییدا خوین بهر چاوی گرتیو. بوولا ئهوی به دهستهوه دابوو! بوولایه کی که بهرپرسیاره تییه کی گهره ی هلسووږاوانی له ئهستودا بوو، بوولایه کی که جمای له دین لادابوو، بوولایه کی که شهیدای جما بوو! برووسکه که ی له سهر میزه که زانا و چاوی بریه زهوی. سهرهنگ به دلوقانییه وه گوتی: «پیموایه ئه م به لگه چکوله یه زهینی توی خستیتته گه پ».

ئارتور سهری بادا: «من که سیک به و ناوه نانا سم». به دهنگی کی گیراو و تووږه وه گوتی: «ده بی هه له یه ک کرابی».

- هه له؟ زور بی مانایه! ئاغای بیرتین سهرنج به دن! چ خیروبیزکی بو ئیوه هه یه که له سهر بروکراتی و پیچوپه نای ئیداری و له بهر خاتری پیاویک که خۆفرۆشی کردووه و ئیوه ی به دهستهوه داوه، خۆتان بخه نه قهیران و داهاتووی خۆت ویران بکه ی.

رهگیکی بی رهنگی قین و بوغز له دهنگی سهرهنگدا جیتی خوش کردبوو، ئارتور تهکانیکی خوارد و سهری هه لینا، بیریک له میتشکیدا بزووت.

گوراندی: «درویه؛ ئه م به لگه یه دهستکرده؛ ئه وه له ږوخسارتاندا به جوانی دیاره، ناپیاو - تو ده ته هوئ گیانی چه ند زیندانی بخه یته مه ترسیه وه یان ده ته هوئ من بخه یته داوینکه وه توی ساخته چی و درۆزن و بی شه ږه ف...»

سهرهنگ به تووږه یه وه ده ږه ږیو نه ږاندی «بی دهنگ! له و کاته دا دوو هاوږیکه شی ههستان، ږووی کرده یه کی له و دوو نه فهره و گوتی: «ملازم توماس، تکایه زهنگ له ده و یاساوله که بانگ که، ئه م هه تیوه لاوه چه ند ږوژیک بیخه نه ژووری ئه شکه نهجه، پیموایه پیویستی به ده رس دادان هه یه، تا بیتته وه سهر ئه قل».

ژووری تاکه که سی ئه شکه نهجه، کونیک تاریک و شی دار و پیس بوو و به جیگای ئه وه ی ئارتور ئاقل تر کات ئه وی تووږه تر کرد. ژینی ږ له خۆشی و نازی ماله وه ئه وی سه باره ت به پاک و خاوینی زور هه ستیار کردبوو، هه ربۆیه دیواره لینچق و ږ له جږوجانه وهر و ئه رزیکی ږ له پیسی و پۆخلی، بۆنی ناخۆشی کارکه گولانه و داری شیتدار کاریگه ریه کی زور

خراپيان له سهر ئارتور دانابوو هر بڼه سهرهنگه تووړهكه تهواو پازي بېوو، كاتې كه فرييان دايه ناو ژوورهكهوه و دهرگاكيان گالهدا، دهستهكاني ليك كردهوه و به ترسوه سې ههنگاوي ههليتاوه و هر كه قامكهكاني لاقى له لينچي ديوارهكه كهوت، له داخانا له رزي، ههولي دا لهو تاريكيه نهنگوسته چاوهدا به دهستهكوته جيگايهك بڼ دانيشتن بدوزيتهوه كه بړيك خاوين بې.

ئو پوړه دريژه له تاريكايي و بيدهنگيدا تيپه پي. شهويش هر وهكوو پوړ و ابوو ورده ورده لهو بوشايه دلتهنگهدا كه هيچ پتوهنديبهكي له گهل دهرهوه نه بوو، گوزهراني پوړ و شهوي لئ تيكچوو. سبهيني به ياني كاتې دهنگي كليلى كردنهوهي دهرگاكيهات و مشكهكان به ترس و جيكه جيكهوه به پهله به تهنيشتيدهلهدهاتن، به ترسوه له جيگاي خوي دهرپه پي! دلهكوتهيهكي سهير دايگرت و قيژ و واژيكي تووند له گويدا دهنگي داوه، دهنگوت به جيني چهند كاتژمير، چهند مانگه له ديتن و بيستني نوور و دهنگ بېهريه.

دهرگا كراوه و به دواي شهوقي كزي لهنتهريكددا. كه له بهر چاوي ئارتور شهپوليكي گهوره ي تيشك و تيريژ بوو بهرهو چاوي هروژميان هينا و چاويان به شهواره خست. وهرديانهكه به نانتيك و جهپهيك ئاوهوه هاته ژوورهوه، ئارتور ههنگاويكي بهرهو پيشهوه ههليتاوه، ئو تهواو دلنيا بوو كه ئو كابرايه هاتووه رزگاري كات. پيش نهوهي قسه بكات، پياوهكه نان و جهپه ئاوهكه ي دابه دهستيهوه، بې نهوهي قسه يهك بكات سووك چووه دهرهوه و ديسان دهرگاكي داخست.

ئارتور لاقى به ئهريذا دهكوتا، بڼ ههوهلين جار له ژيانيدا وهكوو شيت و هاريك تووړه بېو و، بهلام به تتهپهيني كات، زهمهني زياتر لئ تيك چوو، تاريكاييهكه سنووري نه بوو، دهنگوت ژياني له جووله كهوتووه، شهوي سيتهمين پوړ كاتې كه دهرگاكيه كراوه و بهرپسي بندهكه له گهل سهربازيك له بهر دهرگادا ديار بوون، ئارتور كه گيژ بېوو به نابهدليهوه سهري ههليتا، چاوهكاني خوي له شهوقي نوورهكه دهشاردهوه، لهوهي كه نهيدهزاني چهند كاتژمير يان چهند ههوتووه لهو گزپهدا ماوهتهوه سهرگهردان و پهريشان بوو.

دهنگی ناخوش و قیزه‌ونی به‌رپرسی به‌نده‌که هات: «هسته با برۆین»
 ئارتور هستا سەر پین، به خۆکیشکردن وه‌کوو مه‌ستیک که به‌م لاوئه‌ولادا
 ده‌که‌وت که‌وته پین. له‌وه‌ی که به‌رپرسه‌که ویستی یاریده‌ی بدات تا به پلیکانه
 باریک و پزده‌کاندا سەر بکه‌وئ ناره‌حت بوو، به‌لام هەر که گه‌یشته دوایین
 پلیکان سهری وا له گیزه‌وه هات که نه‌گهر به‌رپرسه‌که شانی نه‌گرتایه خلۆر
 ده‌بووه‌وه.

دهنگیکی سهرخۆشانه هاته گوئی: «هیچ نییه ئیستا چاک ده‌بیته‌وه،
 زۆربه‌یان کاتی که دینه هه‌وای ئازاد، هه‌روا بی‌هیز ده‌بن».
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی که لاویچیک ئاویان به سهروچاویدا کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا،
 واویده‌چوو که له‌بەر چاوی ئه‌و تاریکایی ڤرده ورده ورد ده‌بوو و تیک‌ده‌شکا. له
 پزیکدا به وشیاریه‌وه هه‌ستایه سهرپین. ده‌ستی به‌رپرسی به‌نده‌که‌ی لادا، کالیدۆر
 و پلیکانه‌کانی به هه‌نگاوی قورس و قایم پینوا. له‌بەر ده‌رگایه‌ک که‌می ڤاوه‌ستان،
 دوا‌یه ده‌رگا کراوه‌و بی ئه‌وه‌ی بزانی بۆکوئی ده‌بن. دیتی له ژووری زۆر
 پرووناکی لێ‌پرسینه‌وه‌یه، به‌سه‌پریکه‌وه ڤوانیه میز و برووسکه‌کان و ئه‌و
 ئه‌فسه‌رانه‌ی که له جیگای جاری دیکه‌دا دانیشتبوون.

سهره‌نگ گوئی: «ئای، ئاغای بی‌رتین! هیوادارم ئیسته باشتر بتوانین
 له‌گه‌ل یه‌کدا قسه‌ بکه‌ین ده‌ی ژووره تاکه که‌سیه تاریکه‌که چۆن بوو؟
 هه‌لبه‌ته به‌قه‌ده‌ر هۆلی خواردمه‌نیی براکه‌ت جوان و ڤازاوه نییه،
 هه‌روانییه؟ ها؟»

ئارتور چاوی له پوخساری لێ‌و به‌بزه‌ی سهره‌نگ کرد. خوین به‌رچاوی
 گرتبوو. ئه‌و پیاوه‌ی که هه‌ردوو گۆنای کولکه‌ی ڤه‌ش و سپی له سەر بوو، پتی
 خۆش بوو به‌دان گه‌ردنی ونج‌رونج‌ر کات، له پوخساریدا ئه‌و توورپیه به
 جوانی به‌دی ده‌کرا. چونکه سهره‌نگ خیرابه شیوه‌یه‌کی نه‌رم‌تر گوئی: «ئاغای
 بی‌رتین دانیشه و که‌می ئاو بخۆوه، ڤقت هه‌ستاوه‌و دله‌کوئیه».
 ئارتور په‌رداخه ئاوه‌که‌ی که بۆ لای ئه‌و هات لای‌دا، ده‌سته‌کانی به
 میزه‌که‌وه گرت.

نیوچاوانی له سهر دهستیکی دانا و ههولی دا تا فکری هیور کاتهوه. سهره تنگ به وردی لینی پوانی و سهرنجی دایه سهر دهست و لیتی لهرزوکی و قزی ته پ و چاوی خهوتووی که نیشانهی ماندوویه تی لهش و روح و دهروونی بوو، دواي که میک گوتی: «دهی ئاغای بیرتین جاری دیکه له کویدا قسه کانمان ته واو کرد هر لهو یوه دهست پی ده کهینه وه و چونکه نارحه تییه ک کهوته به یمنانه وه، من بهش به حالی خۆم لیت ده بوورم. تو ئه گهر پاست و ئاقلانه بجوولیتیه وه دلنیا ت ده کهم که ئیمه سه بارهت به تو قهه کرده وه یه کی شه راژویانه و تووند و تیژیمان نابین».

ده تانه وی چی بکه م؟

ئارتور توند و گرژ قسه ی ده کرد و ماندوویه تی پتیه دیار بوو و له گه ل شتیه قسه کردنیکی ئاسایی به دوور بوو .

هر ئه وه ندهم ده وی که بی گری و گۆل و شه پافه تمه ندانه، هر شتیکی له سهر ئه و بزووتنه وه و هه واداره کانی ده یزانی پیمانی بلتی. له پیش هه موو شتیکدا بلتی له که نگتیه بوولا ده ناسی؟»

ئه وم به درێژی ته مه نم نه دیتوه، هیه زانیاریکیشم له سهری نییه. به راسته؟ زورچاکه دواي که میکی دیکه ده گه رتینه وه سهر ئه م باسه، پیموایه پیاویکی لاو به ناوی کارلوبینی ده بی بناسی؟»

قه تم ئه و ناوه نه بیستوه.

زورسه یه ئه ی فرانچیسکونیری؟

ئه و نیوه شم قه ت نه بیستوه،

به لام ئه و نامه یه به قه له می تو و به دهستی تو نووسراوه و سه بارهت به ئه وه، چاو لی بکه!

ئارتور هه روا چاویکی لی کرد و نایه ئه و لاوه.

ئه م برووسکه یه ده ناسی؟

نا.

قه بوولی ناکه ی که برووسکه که به دهستی تو نووسراوه؟

• شتىك رەت ناكەمەۋە، ھېچم نايەتەۋە ياد.

• ئەمەت خۇ دەبىي لەبىر بى؟

• برووسكەيەكى دىكەي پىدا. ئەۋ برووسكەيەي لە پايىزدا بۇ يەككىك لە ھارپۇلەكانى نووسىبوو. نا.

• ئەۋەش ناناسى كە برووسكەكەي بۇ نووسراۋە ؟

• ئەۋ كەسەش ناناسم.

ئاۋەز و زەينى ئىۋە زۆر لاۋازە.

• ئەمە كەم و كوورپەكە كە ھەمىشە بە دەستىۋە نالاندوۋمە.

– سەيرە! بەلام من چەند رۇژ لەۋە پىش لە زمانى مامۇستايەكى زانستگەۋەم بىستۋە كە تۇ نە تەنیا ھېچ كەم كوورپىيەكت نىيە بەلكو زۆرىش وشيارىت.

– بىگومان ئىۋە وشيارى بە پىۋەرى پۇلىسىۋە دەپتون، بەلام مامۇستايانى زانستگە بە جۆرىكى دىكە لىنى دەپوانن.

توۋرەيى ئارتور ھەر دەھات و زىاتر دەبوۋ ئەۋەش لە تۇنى دەنگىدا بە جوانى ديار بوو. ئەۋ بە ھۇى برسەتەۋە و بۇنى پىس و بىخەۋى ماندوۋ ببوۋ و ھەموۋ ئىسكى لەشى ژانىان دەکرد، دەنگى سەرھەنگ وەكوۋ پرېەند بە سەر مېشكىدا بىنى واپوۋ، ھەر كە سەرھەنگ دەدوا ددانەكانى بە توۋرەيەۋە لە سەر يەك دادەنا.

سەرھەنگ لە سەر كورسىيەكە پالى داۋە و بە پرشتەۋە گوتى: «ئاغاي بىرتىن، دىسان خۆت لە بىر چوۋەۋە، جارىكى دىكە وشيارت دەكەمەۋە، ئەۋ جۆرە دواندە قازانچىكى بۇ تۇ نىيە، بىشك لەۋ ژوۋرە تاكە كەسىدە زۆرت دەرد و ژان دىتۋە و ئىتر ناتەۋى بگەرپىتەۋە ئەۋى، با رېك و پاس ت پىت بلىم، ئەگەر ئەۋ نەرم و نىانييەى ئىمە ئاكامىكى نەبى، ناچارىن توۋندوتىژى بەكار بىتىن. جوان سەرنج بدە من بەلگەم ھەيە . بەلگەى باش و ئەرىنى . كە بېرىك لە لاۋەكان بە دزىۋە بلاقۇكى قاچاخيان ھىناۋەتە ئەم

به‌ندهره و توش له و كه‌ين و به‌ينه‌دا هاوده‌ستيان بووی. ئیستا ئایا له و پتوه‌ندی‌دا نه‌وه‌ی ده‌یزانی پیم ده‌لیتی؟»

ئارتور زۆرتەر سه‌ری شۆڤ‌كرده‌وه. ورده ورده ڤق و تووڤه‌یی وه‌كوو گیان له‌به‌ری‌کی كوژیرو بێ ئی‌حساس وابوو كه سه‌رتاپای ده‌روونی داگیر ده‌كرد. ئه‌و له‌وه ده‌ترسا كه نه‌توانی خوددار و له سه‌ره‌خۆ بێ. تازه لیتی حالی ببوو كه له ده‌روونی مرقّدا چ هیژ و تواناییه‌ك له ژیر هیئوری و سه‌نگینی جینته‌ل‌مه‌نیک یان كه‌سی‌کی خاچ په‌ره‌ستدا خۆی شار‌دۆته‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌و له خۆشی زۆر ده‌ترسا.

سه‌ره‌نگ گوتی: «مه‌حتلی وه‌لام دانه‌وه‌ی تۆم».

ـ وه‌لام‌نیکم نییه‌ كه بیلیم.

ـ به ته‌واوه‌تی له وه‌لام‌دانه‌وه خۆ ده بوژی. ها؟

ـ قه‌ت هیچ شتی‌كتان پێ‌نالیم.

ـ ناچارم فه‌رمان بده‌م بنگه‌پێنه‌وه بۆ ژووری ئه‌شكه‌نجه‌كه و تا ئه‌و كاته‌ی بیروڤات نه‌گۆڤی له ویدا ده‌مێنیه‌وه. ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت و ده‌ردیسه‌ریشمان بۆ دروست كه‌ی ده‌لیم كۆت و زنجیرت كه‌ن.

ئارتور سه‌ری هه‌لێنا، هه‌موو گیانی ده‌له‌رزی به هیواشی گوتی: «چیتان پێ‌خۆشه بیکه‌ن، با بزانی‌ن ئایا بالۆیزی به‌ریتانیا ئه‌م حيله‌بازی‌ه‌ی ئیوه سه‌باره‌ت به هاوولاتییه‌کی ئه‌و ولاته به‌كاری دینن قه‌بوول ده‌كا، ئه‌وه له كاتێك دایه كه من خۆم به دوور له هه‌ر تاوانێك ده‌زانم له بیرتان نه‌چێ ئیوه به‌رپرسی ته‌واوی ئه‌م كاره قیزه‌ونانه‌ن».

ئاخه‌ره‌كه‌ی ئارتوریان برده‌وه بۆ ژووره تاكه كه‌سیه‌كه‌ی. له ویدا خۆی دا به‌سه‌ر پێخه‌فه‌كه‌یدا و تا سه‌به‌ینی خه‌وت، به زنجیر نه‌یانبه‌سته‌وه و ئیتر ژووره تاریك و سامناكه‌كه‌ی نه‌دیته‌وه، به‌لام دوژمنایه‌تی و ڤقه‌به‌رایه‌تی نیوان ئه‌و و سه‌ره‌نگ به دوای هه‌ر لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌كدا قوولتر ده‌بوو.

له ژووره تاكه كه‌سیه‌كه‌یدا له‌خودا پاڤاوه یاریده‌ی بدات تا به سه‌ر خواستی شه‌یتانی خویدا زال بیت و یان ئه‌وه‌ی كه نیوه‌ی هه‌ر شه‌ویك بتوانی بیر له سه‌بر و دانه‌خۆداگرییه‌كه‌ی مه‌سیح بكاته‌وه، به‌لام بێ‌ئاكام و بێ‌سوود بوو.

هر وهختی دهیان هیتایه ئه ژووره گهوره و چۆلهی که تهنیا میژیکي
 داپوشراوی لی بوو، به دیتنی سمیلي بسکه داری سه رهنگ، دهروونی پر
 ده بووه له توند و تیژی و دهستی ده کرد به گوتهی قسهی بهرز و نهوی و
 وهلامی سه رزارهکی. هیتا مانگیکی تهواو نه بوو که له زیندانا بوو که پق و
 توو پهیی وهها به ربینگی ههردووکیانی گرتبوو که هیچیان نهیان ده توانی به
 ئارامی و به هیو ریه وه بپوانه پوخساری ئهوی دی. زهختی ئه م شه په
 دهن دووکییه ورده ورده کاریگه ریه کی یه کجار زوری له سه
 ههسته دهماره کان دانا بوو. له وهش ئاگادار بوو که به توندی چاوه دیری
 ده کهن و چوار چاو دهیدوزن، دهنگویه کیش هه بوو که گوایا به دزیه وه
 ده زمانی بلادونا ده رخوا ردی زیندانی ده دن تا له خه ودا قسه بهر په ویتنی و
 چاوه دیرانی به ندیش ئاگاداری بن، هه به یه ورده ورده له خواردن و
 خه وتنی خۆشی ده ترسا، ئه گه کاتی شه وئ مشکیک به په نایدا تیه ریه به
 له پر دا وا ده رده په پی سه رتاپنی که یلی ئاره قیه کی سارد ده بوو، له ترسانا
 ده له رزی و وه هم و خه یال دایده گرت که که سینک له ژووره تاکه که سهیه که یدا
 خۆی مه لاس داوه تا له کاتی خه ودا گوئی له قسه کانی بیت.

جه نده ره مه کان تیده کۆشان به هه ره فیل و ته له یه ک بیت قسهی لی ده رکیشن،
 تا به دهستی ئه بوولا بخه نه گیر، خۆفی که و تنه داوی ئه وان وهک دۆلپایه ک
 وهها له سه رشانی قورسایی ده کرد که ترسی ئه وه هه بوو بکه ویتنه قهیرانی
 پوحی و دهروونییه وه. نیوی بوولا شه و پۆژ له گوچکه یدا ده زرینگایه وه،
 ته نانه ت له نوژه کانیشیدا له گه لی بوو، به جیگای نیوی مریه م به زور جیگای
 خۆی له که لینی ته سحیه که یدا کرد بووه وه، به لام له هه مووی خراپتر ئه وه
 بوو که واویده چوو دینه که شی وه کوو دنیای ئازادی ده ره وه ورده ورده لیتی
 دوور ده که و ته وه.

به خه یله سه ریه کی زۆره وه چه ند کات ژمیژیک له سه ر لاق و به پتیه
 پاده وه ستا بق دوعا و پارانه وه و بیر و هزری ئایینی، به لام بیري هه ره له لای
 بوولا بوو، دوعا و پارانه وه کانی هه ره سه رزاره کی و پواله تیانه بوو.

دلى ھەر بە بەرپرسى بەندەكە خوش بوو، ھەر ئەو بوو دلخوشى دەداو، ئەو پىرەمىردىكى قولخەرى قەلەو ھە و سەر پووتاو بوو، كە لە ھەلەو ھەلەو زۆرى ھەل دا تووپە و تۆسن بى، بەلام پىاوپاكيى ئەو بە سەر ئەركى نالەبارىدا زال بوو ئەو ھەشى لەو لىو بە بىزەيەيدا بەدەركەوت لەو بە دواو ھەوال و پەيامى زىندانىيەكانى لەم ژژورەو ھە بۆ ئەو ژوور دەگەياند. لە پاش نىوہ پۆدا، خزمەتكارە پىرەكە بە بىچمىكى شىئاو و پوگرژىيەو ھاتە ژوورە تاكە كەسىكەى ئارتور و بە سەيرىكەو لىپوانى. بە سەرسووپمانەو لىپى پرسى: «سەيرە ئىنرىكو ئەوپۆكە بۆ وا شلە ژاوى؟»

ئىنرىكو بە تووپەيەو ھە گوتى: «ھىچ» چو بۆ لای پىخەفەكەى ئارتور، قالىچەيەك كە ھى ئارتور بوو لە ژىر پىخەفەكەى دەرھىنا. - چىنداو لەو شىتانەى من؟ دەبى بچمە ژوورە تاكە كەسىكى دىكە؟ - نا ئازاد دەبى.

- ئازاد؟ چى - ئەمپۆكە؟ بە يەكجارى؟ ئىنرىكو! ئارتور لە خوشيانە باسكى پىاوپە پىرەكەى توند گرت، بەلام ئىنرىكو بە تووپەيەو باسكى بەردا.

ئىنرىكو! چى پووى داو؟ بۆ قسە ناكەى؟ ھەموومان ئازاد بووين؟ ھەلامەكەى تەنيا بۆلە بۆلىكى بە سووك زانين بوو. ئارتور بە بىزەيەكەو دىسان قولى گرت: «چاولىكە؟ نىوچاوانت لە من تىكەمەنى كە ھىچ خىروپىرىكى بۆ تۆ تىدانىيە، چوونكى دلگىرنايم، پىمخۆشە ئاگادارىيەكم لە ئەوانى دىكەش پىدەى» ئىنرىكو لە پرىكدا كە كراسەكەى قەد دەكرد داينا و بە بۆلە بۆلىكەو ھە گوتى: «كامانە ئەلنى؟ پىموانىيە بوولا بلىتى؟»

- ھەلبەت بوولاش و ئەوانى دىكەش، ئىنرىكو چى بوو و بۆ وادەكەى؟ - زۆر چاكە دەيلىم، ھەختايەك كە كەسىك ھاوپىكەى خۇى پىتوہەكات و وادىارە بەو زووانەش ئازاد ناكرى فەقىرە، ھەئىش! ئىنرىكو دىسان كراسەكەى بە تووپەيەو ھەلگرت.

چاوهکانی ئارتور له ترسانا زهق ببوونهوه: «ئەویان بە گرتن داوه؟ ھاوڕێیهک؟ ئای چەند ناخۆش و سامناکه!»

ئێنریکو تووند سەری وەرگێرا: «یانی تو نه بووی؟»

من؟ پیاو مه گەر شیت بووی؟ من؟

– هەر چۆنیک بووین، دوینیکه له لێ پرسینیدا وایان پێ گوتوو. زۆرم پێخۆش دەبێ تو ئەو کارەت نه کردی، چونکه هەمیشە دەمگوت تو لاویکی زۆر بەشەرف و پاکێ. ئا لێرهوه وەرە! ئێنریکو بە کالیدۆره کهدا کهوتە پێ و ئارتوریش بە شوینیدا، ژێله مۆیهک له مێشکی پەڕیشانیدا گەشاوه.

– بە بوولایان گوتوو که من ئەوم پێوه کردوو؟ هەلبەتە که واده لێن! ئێنریکو سەیره بە منیشیان گوتوو که بوولا راستی منی گوتوو، حەتمەن بوولا ئەوهندهی تێگەشتوویی هەیه که باوه پ بهو قسه قۆرانه نهکات.

ئێنریکو له بهر پێیلیکانه کهدا راوهستا و به سەرنجەوه له ئارتوری پووانی که له بهر ئەو ههواله تەنیا شانی لێهەلتهکانت.

– یانی به راستی ئەو قسهیه درۆیه؟

– شک له وەدا نییه که درۆیه.

– زۆر چاکه زۆر خۆشحالم کوپم که ئەوه دهیستم، بوولاش ئاگادار دهکهمهوه، بهلام دهزانی چیه ئەوان بهویان گوتوو که تو به هۆی... ئەتپ له ئێرهیدا لهوت تێهه پاندوو، هەر دووکتان ناشقی کچیک بوون.

ئارتور به پەله و به هانکه هانک له سەریهک دهیگوتەوه: «درۆیه!» له پێکدا ترسینکی ئاویتە ی لهرزین هه موو لهشی داگرت.

– کچیک... ئێرهیی! چۆنیان زانیوه... چۆنیان زانیوه؟

– کوپم که من بیر کهوه.

ئێنریکو لهو کالیدۆرهدا که دهگەیشته ژووری لێ پرسینهوه که راوهستا و گوتی: «باوه پت پێ دهکەم، بهلام تەنیا ئەم شتەم پێ بلی، من دهزانم تو کاسۆلیکی، ئایا له تۆبه و پێلێتانه کانتدا شتیکت گوتوو...»

– درۆیه!

ئارتور وای لێهاتبوو که خەریک بوو پ به گهروو هاوار بکات، بهلام ئێنریکو شانی گرت و تووند رایوهشاند و کهوتنه پێ.

هه‌لبه‌ته تۆ خۆت باشتەر ده‌زانی، به‌لام بزانه به‌ته‌نیا هه‌ر تۆ نیت که ئاوا ساویلکانه فریوت خواردوه، هه‌ر ئیسته له‌ پیزا ده‌نگویه‌کی زۆر بلاو بووه‌ته‌وه سه‌بارت به‌قه‌شه‌یه‌ک. ئه‌مه‌ هاوڕینه‌کی ئیوه به‌م شته‌ی زانیوه، ئه‌وان بلاڤۆکیکیان چاپ کردوه و له‌ودا نووسیویانه که ئه‌و قه‌شه‌یه‌ سیخوره.

ده‌رگای ژووری لیترسینه‌وه‌ی کرده‌وه که دیتی ئارتور پاوه‌ستاوه و به‌ پامانیکه‌وه له‌ پووبه‌رووی خۆی ده‌پوانی، به‌ هیواشی له‌ ده‌رگاکه‌وه برديه ژووره‌وه. سه‌ره‌نگ به‌ لیتوی به‌زه‌یه‌وه که ددانه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتبوون گوتی: «پۆز باش، ئاغای بیرتین له‌وه‌ی که پیرۆزبایت لی‌ده‌که‌م زۆر خوشحالم، فه‌رماتیک له‌ فلورانس‌وه هاتوه که ئیوه ئازاد بکړین، ده‌کرئ ئه‌م نامه‌یه‌ واژو بکه‌ن؟»

ئارتور چووه‌ پێشی و به‌ ده‌نگیکی گیراوه‌وه گوتی: «پیمخۆشه‌ بزانه‌م کئ منی به‌ گرتن داوه‌»؟

سه‌ره‌نگ به‌ به‌زه‌یه‌که‌وه برۆکانی هه‌لیتا: «خۆت ناتوانی ناوی بێنی؟ که‌می بیر بکه‌وه.

ئارتور سه‌ری پاوه‌شاند، سه‌ره‌نگ به‌ سه‌یریکه‌وه ده‌سته‌کانی لیک کرده‌وه. - یانی نازانی کئ بوو؟ به‌راسته‌؟ سه‌یره ئه‌مه‌ خۆت بوویت و به‌س ئاغای بیرتین بێجگه‌ له‌ خۆت کینی دیکه‌ هه‌یه‌ ئاگاداری ئه‌وین و خوشه‌ویستییه‌ تاییه‌تییه‌که‌ی تۆ بیت؟

ئارتور بئ‌ده‌نگ روانیه‌ دیواره‌که‌. خاچیکی چیتوی گه‌وره به‌ دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو چاوه‌کانی به‌ هیواشی سه‌رنجیان دایه‌ سه‌ر پوخساری خاچه‌که‌، به‌لام ئه‌م جاره‌یان لێی پامابوو. به‌ دیتی ئه‌م خودا سست و له‌ سه‌ره‌خویه‌ که‌وته فکر و پامانه‌وه، ئه‌م خودایه‌ی که‌ بۆچی شه‌لاقی هه‌وره‌تریشقه‌ی نه‌بارانده سه‌ر ئه‌و قه‌شه‌یه‌ی که‌ نه‌هینییه‌کانی که‌سیک ده‌درکێتی.

سه‌ره‌نگ به‌ نه‌رمیه‌وه گوتی: «تکایه‌ ده‌کرئ وه‌ره‌قه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نامه‌کانت ئیمزا بکه‌ی؟ له‌وه‌ زیاتریش لی‌ره مه‌حته‌لتان ناکه‌م، دلنیا‌م که‌ بۆ پویشته‌وه‌ بۆ مالی به‌ په‌له‌ن، کار و وه‌ختی منیش به‌ ده‌ست بوولاوه‌ گیراوه‌ ئه‌و لاوه سه‌ره‌پۆ و ساویلکه‌یه‌ی وا ئه‌و هه‌مووه خراپه‌یه‌ی ده‌رحق به‌ ئیوه و ئیمانی

پاک و دروستی ئیوه کردووه، ترسی ئه وه م ههیه زیندانییهکی قورس و درێژخایهنی بۆ ببرد ریتوه، به سلامهت!»

ئارتور وه رهقهکهی واژو کرد و نامهکانی وه گرته وه و به بێ دهنگیهکی تاقهت پرۆکتیدا چووه دهره وه، به شوین ئینتریکودا به رهو دهر وازه گهره که کهوته پێ بێ ئه وهی خودا حافیزی بکات به رهو پۆخی ئاوه که پۆیی. لێخوپی گه میه که چاوهروانی بوو تا له ئاوه که بیه پینتیه وه. هه ر که له پلکانه به ردینه کان به رهو شه قامه که وه سهر کهوت کچیک که جلوه به رگیکی په مۆی و کلایکی هه سیری له سهر نابوو باوهشی بۆ گرته وه و به هه له داوان به رهو لای ئه و دهات.

- ئاخ ئارتور زۆر خۆشحالم زۆر!

ئارتور به له رزه له رز دهستهکانی لادا و ئاخ ره که ی به دهنگیهکی که دهنگوت هه ر هی ئه ویش نییه وتی: «جیم! جیم!»

- نیو کات ژمیریکه لێزه مه حته لم. به منیان گوت که سه عات چوار دینته دهری. ئارتور ئاوا به سهیره وه چاوم لێ مه که؟ شتیک پووی داوه؟ ئارتور بۆ وات لێ هاتووه؟ پاوهسته!

ئارتور به رهو خواروی شه قامه که کهوته پێ، دهنگوت جمای به یه کجاری فه رامۆش کردووه، جما که له په فتاری ئارتور سه ری سووڕ ما بوو، به شوینیدا هه لات و قۆلی گرت: «ئارتور!»

ئارتور پاوهستا و به په ریشانییه وه چاوی لێ کرد جما دهستی خسته ژیر قۆلی و بێ دهنگ کهوته پێ.

جما به نه رمیه که وه دهستی پێ کرد: «ئازیزم گۆی بدهیه، تو نابێ سه بهاره ت به م رووداوه ناخۆشه ئه وهنده خۆت نا په حه ت که ی، ده زانم ته حه مولکردنی زۆر دژواره، به لام هه موو که سیک به باشی له وه حالیه».

ئارتور هه ر به و په ریشان حالیه وه لێ پرسی: «باسی چ ده که ی؟»

برووسکه که ی بوولا ده لیم.

ئارتور به بیستنی ئه م ناوه دل ته زینه وه په نگی تیک چوو. جما درێژه ی دا: «پیم و ابو هیچت له م باره یه وه نه بیستوه، به لام په نگی پتشیان وتبیتی، بوولا ده بێ شیت بێ که فکریکی وای کردو ته وه.»

- فکری وا...؟

- یانی لهو بارهیه وه هیچ نازانی؟ ئه و برووسکه یه کی سامناکی نووسیوه و
وتبوی که تو سه بارهت به پاپوره ههلمیه کان قسهت کردوه و نهیتیت
درکاندوه و بویته هۆکاری گرتی ئه و، به پاستی ئه وه قسه یه کی هیچ و پوچه،
هر که سیک که تو بناسیت باش تیدهگا، ته نیا ئه وانه ی که تو ناسن له و کیشیه
دل مهندن. پاستیه که ی ئه وه یه من له بهر ئه م باسه گرینگه هاتومه ته ئیره تا
پیت بلیم که له گروهی ئیمه دا که سباوه پی به و قسه یه ی نه کردوه.
- جما! به لام ئه مه پاسته... پاسته!

جما چوه ئه و لاوه، وشک بوو، له ترسا چاوه کانی زهق بووه وه و بهرچاوی
پهش داگه را، پهنگی پوخساری وه کوو ده سماله که ی گهردنی سپی
هه لگه را، ده تگوت شه پۆلنکی گهره و ساردی بی دهنگی دایگرتوون و له جیگایه کی
دور له زیان و به بی جووله ی شه قامه که، له زیندانی کردوون.
ناخره که ی به ورینه کردنه وه گوتی: «به ئی پاپوره ههلمیه کان... من سه بارهت
به وان قسه م کرد، ناوی ئه ویشم گوت... ئای خودایه! خودایه! چی بکه م؟»
له پریکدا وه خۆ هاته وه و دیتی که جما له ته نیشتی راوه ستاوه و له تووره بیاندا
پوخساری ترسی مه رگی لی ده باری به ئی بی گومان ئه وای بیر ده کرده وه که...
زۆرتتر لینی نزیک بووه وه و به دهنگیکی بلینده وه گوتی: «جما، تیده گه ی!»،
به لام جما قیزاندی و گوتی: «دهستم لینه ده!». وای گوت و خۆی کیشایه ئه و
لاوه.

ئارتور له پریکدا دهستی پاستی ئه وی گرت و گوتی: «به خاتری خودا گوئ
بدهیه! من تاوانیکم نییه...»
- بهرم ده، دهستم بهرده، بهرمده!

له دوا بیدا قامه کانی له دهست ئارتور ده رکیشا و یه ک زلله ی لی دا.
ته میک بهرچاوی ئارتوری داگرت. بۆ چه ند ساتن ته نیا پوخساری هیوا بپاو و
پهنگ هه لبرزکاوی جمای ده دیت که دهستی پاستی خۆی له داخان خیراخیرا به
ته نووره کهیدا ده خشانده. له دوا یه دا که هاته وه سه رخۆ، چاویکی له ده ور بهری
خۆی کرد و دیتی که ته نیایه.

چەند سەعاتیکى شەو تىپە پىيوو كە ئارتۇر لە زەنگى دەرگا گەرەكەى
مالى «وياپورا»ى دا. ھاتەوە يادى كە چەندە لە شەقامەكاندا خولاولەتەو،
بەلام لە كوئ، بۆچى و چەندە ھىچى لە بىر نەبوو و ھىچى نەدەزانى.
پىشخزمەتە تايبەتەكەى جوليا دەرگای كردهو، بە دىتنى پوخسارى
كزولاولازى دەمى بە تاقەو و ھەستا، ئاخەر دىتنى دىمەنى گەرەنەو ھاغا
لاوہكەى لە زىندان ئەویش وەكوو سووالكەرىكى «مەست و شىواو» زۆرتەر
وہك سوعبەت و جەفەنگىكى سەير و سەمەرە دەچوو، ئارتۇر چووہ قاتى
سەرى، لە قاتى ھەوہل تووشى گنىوينز بوو كە قەلەفەتىكى لەخۇبايانە و
لۆمەكەرەنەى گرتبوو، ئارتۇر وىستى خىزا بە گوتنى «شەو باشىكى» بە پەلە
لنى تىپەرى، بەلام گنىوينز ئەو پياوہ نەبوو كە كەس بتوانى بە بى مەيلى ئەو
لە پەنايەوہ رەت بىت.

گنىوينز بە چاوتىكى رەخنەگرانەوہ پوانىيە جلوبەرگ و قژى ھەلشىواوى
ئارتۇر و وتى: «پياوہكان لە مالى نىن، ھاغا لەگەل خانمدا چوون بۆ
ميوانىيەكى شەوانە، تا نزىك دواز دەى شەویش ناگەرپىنەو».
ئارتۇر پوانىيە كاتژمىرەكەى، كاتژمىر نۆ بوو ئاى، بەلى! وەختى ھەيە،
وەختىكى زۆرىشى ھەيە

ـ ھاغا، خانم پىيان خۆش بوو لىتان بېرسم شىو دەخۆى و ھەروەھا پىتان
رەبگەيەنم كە ئەمشەو مەخەون چونكە دەيانەوئ قسەت لەگەل بكەن.
ـ زۆر سوپاس، ھىچ ناخۆم، دەتوانى پنى بلىنى كە ھىشتا نەخەوتووم.

چووہ ژوورہکەى خوى، لە کاتى دەسبەسەرکراڼییەوه، تا ئیستا ژوورەکەى وەکوو خۆى وابوو، وینەى مونتانی لە سەر مێزەکە لە سەر جینگای خۆیدا بوو، خاچەکش وەکوو رابردوو لە شانشیندا بوو، ساتیک لەبەر دەرگا راوەستا، گوێى هەلخست بى دەنگینى سەیر مالەکەى داگرتبوو ، ئەوهى باش بوو کەس نەبوو سەرئێشەى بۆ سازکا و سەرودلى بگرتیت بە هیواشی چووہ ژوورئ و دەرگای گالەدا.

بەو پێنە لە کۆتایى کارەکە نزیک دەبوو، ئەتر کێشەیهک نەمابوو کە بیری لى بکاتەوه یان نیگەرانی بیت، تەنیا خۆ قوتارکردن بوو لە دەست وشیاریەکی داپلۆسینەر. بەلام ئەو کارە زۆرتر وەک کاریکی ساویلکانه و بئێقلانە دەچوو، تەمایەکی وا پتەوى نەگرتبوو بۆ خۆکوژى، لە راستیدا زۆریشى بى لى نەکردبوو، ئەوه کێشەیهک بوو کە حەتمەن دەبى جى بەجى بکرى، تەنانەت شیوەى مردنەکەشى هەلنەبژاردبوو گرینگ ئەوه بوو کە دەبى خیرا و بە پەلە کۆتایى بە هەموو شتیک بێنێ. هیچی واشى پێ نەبوو تەنانەت چەقویەک یان قەلەمبڕیکى گیرفانىش لە ژوورەکیدە نەبوو، بەلام ئەوه زۆر شەرت نەبوو، دەیتوانى کە خاوەلەیهک یان مەلافەیهک بکاتە تەناف یان پەتیکى درێژ.

راست لە سەرۆى پەنجەرەکەوه بزماریکی گەورەى لى بوو، ئەوه باش و بەجى بوو، بەلام دەبى زۆر قایم بى تا بتوانى جەستەى قورسى ئەو رابگرێ. چووہ سەر کورسیلەیهک. تا تاقى بکاتەوه، بەلام زۆر قایم نەبوو، لە سەر کورسیهکە هاتە خوارى، چەکوچیکى دەرھینا و بزمارەکەى داگوتا. کاتى کە ویستى سەرچەفە(مەلافە)یەک لە سەر قەرەوێلەکەى هەلگریت لە پڕیکدا وەبیری هاتەوه کە دوکاەى نەخویندوو، هەلبەتە گشت کەسێک پێش مردن دەبى دوکا بکات و بپارێتەوه، مەسحییەکان گشتیان ئەو کارە دەکەن تەنانەت دوکای تایبەت هەیه بۆ کەسانی سەرەمەرگ.

چووہ شانشین و لەبەر دەم خاچەکەدا ئەژنۆى دادا. بە دەنگیکى بەرزەوه دەستی پێ کرد: «ئەى خۆداى بەخشەندە و بە توانا...»

که می ویستا و ئیتر هیچی نه گوت. له راستیدا له بهر چاوی ئه و جیهان ئه وهنده تاریک و تنۆک بوو که شتیکی وای بهرچاو نه ده کهوت که بۆ وی یان دژ به وی دو عاو تووک و نزا بکات دواي ئه وه مه سیح سه بارهت به و ئازاردانه چی ده زانی . مه سیح خۆ قهت بۆخۆی ئه و ئیش و ژانانهی نه چیشتبوو، ته نیا ئه ویان وه کوو بوولا به گرتن دابوو، قهتیش له سه ر به گرتن دانی که سینک لۆمه نه کرابوو، هه ستا سه رپێ و وه کوو جارێن خاچیکی له سه ر سینگی خوی کیشا که نزیکي میزه که بووه وه نامهیه کی له سه ر بوو که به ده ست نووسی مونتانی و له لایه ن ئه وه وه بوو. ئه و برووسکه یه به قه له م نووسرابوو:

« - کوپه ئازیزه که م، زۆر به داخم که ناتوانم له پۆژی ئازادبوونتدا بتبینم، چونکه ده چم بۆ لای پیاویک که به ره و پیری مردن ده چی، ئه و شه و تا درهنگانیک ناگه رپیمه وه به یانی زوو وه ره بۆ لام زۆر به په له م. ل. م. ».

هه ناسه یه کی هه لکیشا و برووسکه که ی له سه ر میزه که دانا، ئه م پینشهات و هه واله بۆ پاپا زۆر ناخۆش بوو.

خه لکی چه نده له شه قامه کاندایه که نییوون و قسه ی هه لیت و پلێتیان کردبوو! له و پۆژه وه ی که وه ک زینده وه ریک ژیاوه، تا ئیستا هه یج شتیکی و ته نانهت ئه رکی پۆژانه ش که له ده ور و به ری بوو، ته نانهت پوچی ئینسانیک، ئینسانیکي زیندوو یان ئینسانیکي مردوو هه یج نه گۆرابوو، هه مووشتیک وه ک رابردوو بوو، له چاوه و کانیاهه کان ئاو هه لده قولێ، چۆله که کانیش له ژیر گوێ سوانه کاندایه جریوتین، راست وه ک رابردوو وه کی له داها تووشدا ئه و کاره ده که نه وه، به لام ئه و مردبوو . هه ر به ته وا وه تی مردبوو. له لیواری قه ره ویله که دانیش، له سه ر میله ئاسنی قه ره ویله که ده ستی وه ک خاچ لی کرد و ته ویلی له سه ر دانا. کات و وه ختی زۆر بوو، یه کجار زۆر سه ریشی ده هیشا، ده تگوت راست میشکی ده هیشا، له لای ئه و هه موو شتیکی بێ مانا و له خۆ پایی و دل تهنگی ده نواند.

دهنگی زهنگی ده رگای حه وشه که به توندی ها ته گوئی، ئارتور له کاتی که ده به دوو ده ست قورگی گرتبوو له ترسانا هه ناسه ی بۆ نه ده کیشرا. ده رپه ری. ئه وان ها تنه وه . ئه و له وه ی نه دا ته وا و چو بووه مالی فکره وه و کات و ساتی به نرخی

به فیترو دابوو، ئیستا ده‌بوو بیچمی ئاوان بینئ و گوئ بیستی قسه‌ی تال و پرتوس و توانجی ئه‌وان بی، خۆزگه چه‌قویه‌کی پی‌ده‌بوو، بی‌باوه‌رانه چاویکی به ژووره‌که‌دا گێژا، مجر(سندوق)ی نه‌رگدرووینه‌که‌ی دایکی له سهر تاقه‌که بوو، بی‌گومان مقه‌ستیکه ده‌بی تیدابئ، به‌و مقه‌سته ده‌یتوانی په‌گی حه‌یاتی خۆی بی‌پێ، نا ئه‌گه‌ر وه‌ختی هه‌بویه سه‌رچه‌ف(مه‌لافه) و بزمار زۆر باشت‌ر بوو. مه‌لافه‌که‌ی له سهر قه‌ره‌ویله‌که ده‌رکیشا و به‌ په‌له و به‌ توورپه‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌ له‌ت له‌ت کردنی مه‌لافه‌که، ده‌نگی هه‌نگاوێکی بیست که له پلێکانه‌کان ده‌هاته سه‌رئ.

نا، له‌تی مه‌لافه‌که زۆر درێژ بووه‌وه، له‌وه باش نابه‌ستری، گریه‌کیشی ده‌وئ. ده‌نگی هه‌نگاوه‌که تا نزیک‌تر ده‌بووه‌وه به‌ په‌له‌تر و خیرات‌ر کاری ده‌کرد. خوینی ده‌ماره‌کانی وا خیرا له سهریدا ده‌گه‌ران که له گوینیدا ده‌نگی ده‌داوه. خیرات‌ر! ئای خودایه! پینچ خوله‌کی‌تر! ده‌نگی لیدانی ده‌رگا که هات له‌ته مه‌لافه‌ دراهه‌که له ده‌ستی که‌وته خوارئ، بی‌جووله دانیش‌ت و هه‌ناسه‌ی له سینگی‌دا راگرت تا باشت‌ر بیستی، ده‌ستیک ده‌سگره‌ی ده‌رگا که‌ی گرت، دوايه ده‌نگی جولیا هات: «ئارتور»

ئارتور به‌ هانکه هانکه هه‌ستایه سه‌رپ.

. ئارتور، تکایه ده‌رگا که بکه‌وه، ئیتمه مه‌حته‌لین.

مه‌لافه‌ دراهه‌که‌ی کۆکرده‌وهو خسته‌یه نێو چه‌که‌مه‌جه‌که و به‌ په‌له قه‌ره‌ویله‌که‌ی پیک‌وپیک کرد
- ئارتور!

ئه‌و جار ده‌نگی جیمزی بیست. ده‌س‌گیره‌که‌ش خیراخیرا ته‌کانی ده‌خوارد.
- خه‌وتووی؟

ئارتور چاویکی له ده‌ورو به‌ری ژووره‌که کرد دوا‌یی که دیتی هه‌موو شتیکی شار‌دۆته‌وه ده‌رگا که‌ی کرده‌وه.

جولیا به‌ توورپه‌یه‌کی زۆره‌وه خیرا چوه ژووری و گوئی: «من پیم‌وابوو ناخه‌وی و پیز بۆ خواستی من داده‌نیی، په‌نگه تو وات پی باش‌بی ئیتمه نیوسه‌عات له پشت ده‌رگای ژووره‌که‌ت چاوه‌پوان بین.»

جیمز به دواى جلوه‌برگه ساته‌نه‌که‌ی خیزانیدا چوه ژووری به شیوه‌یه‌کی
هیدی و له سه‌ره‌خو و ته‌ی جولیاى ریک‌وپیک‌تر کرد: «چار خوله‌ک، ئارتور
به بروای من زور... باشتر بوو نه‌گه‌ر...»

ئارتور قسه‌که‌ی بری: «چیتان ده‌وئ؟»
ده‌رگاکی گرتبوو وه‌ک حه‌یوانیک که که‌وتیته داوه‌وه به دزیه‌وه چاوی
له‌م و له‌و ده‌کرد.

به‌لام جیمز به هوی قسه‌کردن و جولیاش به هوی توو‌په‌یه‌کی زوره‌وه
هیچیان نه‌و نیگایانه‌یان نه‌خوینده‌وه.

ئاغای بیرتین کورسیه‌کی بو هاوسه‌ره‌که‌ی دانا و خوشی له کاتیکدا
شه‌لواره تازه‌که‌ی هه‌تا نه‌ژنوکانی هه‌لکیشابوو دانیشت.

- من و جولیا به ئهرکی خۆمانی ده‌زانین که له‌گه‌ل تو سه‌باره‌ت...
- نه‌م شه‌و ناتوانم گویتان لی بگرم، من... حالم باش نییه، سه‌رم دیشی...
ده‌بی مه‌ودام بده‌ن.

ئارتور به ده‌نگیکی سه‌یره‌وه که باشی لی تی نه‌ده‌گه‌یشتی قسه‌ی ده‌کرد،
هه‌لس‌وکه‌وتی گیز و شیواو بوو. جیمز به سه‌یریکه‌وه چاویکی له
ده‌وروبه‌ری خوی کرد، دواى نه‌وه‌ی که له پریکا هاته‌وه یادى که ئارتور له
کانگای پیسی و پۆخلی زیندانه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه، به نیگه‌رانییه‌وه گوتی:
«هیوادارم که نه‌خۆش نه‌بی، ویده‌چی سهرت بینشی؟»

جولیا به په‌له‌هاته نیو قسه‌کانییه‌وه: «له‌خۆرا! وه‌ک هه‌میشه‌ فریومان
ئه‌دات، چونکه‌ شه‌رم ده‌کا پروبه‌رووی ئیمه‌ بیته‌وه. ئارتور وه‌ره‌ ئیره‌ دانیشه!»
ئارتور ژووره‌که‌ی ئارام پیواو له سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که‌ دانیشت و به
ماندوو‌یه‌تیه‌وه گوتی: «به‌لی؟»

ئاغای بیرتین کۆخی، سینگى ساف کرد و ده‌ستیکی به‌پیشه
ریک‌وپیکه‌که‌ی داهیتا و دیسانه‌وه قسه‌کانی که به وردیه‌وه تاوتویی کردبوو
ده‌ستی پی کرد: «من پیم‌وايه نه‌مه‌ ئهرکی منه... که به شیوه‌یه‌کی نا‌ئاسایی
خۆت له‌ پیوه‌ندی له‌گه‌ل... له‌گه‌ل... پی‌شیلکه‌رانی یاسا و گیره‌شیوتنه‌کان و...

ئى... كەسانىڭكى بىن ئابروو لەگەلتدا بدویم. بە برۆای من یاسا شكین و
كەندەل بووی نەقام و بىن ئەقل بووی... ئە... بىن دەنگ بوو.

ئارتور ديسان گوتى: «دەى چى كەش؟»

جىمىز بە نابەدلىه وه، لە بەرانبەر هەلس و كەوتى ناھومىد و خەمبارى
ئارتوردا نەرمتر بوو و درىژەى بە قسەكانى دا: «من پىتمخۆش نىيە كە لەگەل
تۆدا شەپناژۆ بىم، زۆرم پىنخۆشە كە خۆم رازى كەم كە كەسانى خراپەكار
تۆيان فرىوداوه و لاوبوونت و كەم ئەزموونىت و... ئە... ئە... خۆ هەل قوتاندن
و... ئە... هەستىكى ئاورىن كە بە داخەوه مىراتى... دايكە بۆت ماوه تەوه
كارىگەرييان لە سەر تۆ هەبووه».

نىگای ئارتور هتواش خزايە سەر وىنەى دايكى و لىنى پوانى، بەلام هەروا
بىن دەنگ بوو.

جىمىز درىژەى دا: «بەلام دلنىام كە سەرنجەت داوه تە ئەم خالە كە ئىتر
ناتوانم كە سىك رابگرم كە ناوى پاكى ئىمەى لە نىو خەلكدا پىسوا كىردووه»

ئارتور جارىكى دىكە دووپاتى كىردووه: «دەى چى دىكە؟»

جوليا بە توورەپەوه گوتى: «چى دىكە؟» باوه شىنەكەى توند كۆكردهوه
و لە سەر ئەژنۆى دايانا: «ئارتور ئايا پىاوه تى دەكەى كە شتىكى دىكە جيا لە
(ئىتر چى دىكە) بلى؟» ئارتور بىن ئەوهى ببزوى بە هتواشى وەلامى داوه:
«هەلبەتە ئىتوہ چۆنى بە باش بزائن وادەكەن شىتوہى كارەكەشتان هىچ
بايەختىكى بۆ من نىيە».

جىمىز ئەوهى لە دل گران هات و دووپاتى كىردووه: «بايەختىكى نىيە؟»
خىزانىشى بە پىكەننەوه هەستايە سەر پىن «ئەها، بايەختىكى نىيە، نىيەتى؟ زۆر
چاكە جىمىز هيوادارم كە لىت حالى بووبىن كە چەندە چاوه پوانى سوپاس و
پىن زانين بى لە لايەن ئەم پىاوه وه، پىنم گوتى كە ئاكامى پىاوه تى لەگەل ژنانى
كاسۆلىكى و...»

- وسس! هىچ نىيە لىنى گەپى ئازىزم.

- جىمىز هەمووى بىن ئاكامە، ئىمە لەخۆپاى چاكەى لەگەل دەكەين. خۆمان
ئازار دەدەين. ئىستا كە مندالىكى زۆل خۆى دىننیتە پىزى خىزانەكە وه... زۆر

خۆمان گری دەین. باوکت ئەوەندە لیبۆردەیی هەبوو کە دایکتی دواى دانپیانان بە گوناھەکیدە تەلاق نەدا، ئەو تەنیا ویستی ئەو پیاوھى کە دایکتی فریو داوھ خیرا لە ولات بچیتە دەری. هەر وەک دەزانى ئەو پیاوھش وەک راھینەریکی ئایینی چوو بۆ چین. دواى گەرانەوھى ئەو لە چین من پازى نەبووم تۆ هیچ پتوھەندییەکت لەگەڵیدا هەبێ، بەلام باوکت لە کاتى ئاویلکەداندا پازى بوو بەو کارە کە هەر ئەو پیاوھ یانەکانى تۆ بلیتەوھ، بەو شەرتەى کە قەت هەول نەدا چاوى بە دایکت بکەویتەوھ. هەر بە راستى دەبێ ئەوھش بلیم کە هەردووکیان زۆر بە پاکی و راستى ئەو شەرتەیان تا مردنى دایکت راگرت ئەوھ کاریکی زۆردۆزار بوو، بەلام...

ئارتور سەرى هەلینا، تەراپى و پووناکایى ژيان لە پووخساریدا نەمايوو، وەکوو دەمامکىکى بى پووح وابوو.

بە ناپەحەتى و پچرپچریوھ نەرم وتى: «بە... بە برىواى ئێوھ هەمووى ئەمانە... ژوورجاری نییە؟»

جیمز کورسیەکەى لە میزەکەى دوور خستەوھ و لە حالیکدا سەرسووڕماوى و تووپی تیکەل ببوو، لە سەر کورسیەکەدانیشت و پوانیە ئارتور.

ژوورجاری؟ ژوورجاری؟ مەگەر شیتبووى ئارتور؟

ئارتور لە پریکا سەرى خست بە پشتا، سەرشیتانە پیکەنى.

خاوھن پاپۆرەکە بە بوغزیکەوھ هەستا سەری و گوتى: ئارتور، سەلا لە ئەقلت، سەرم لە تۆ سووڕماوھ.

وەلامىکى نەبیست، بەلام قاقای پیکەنینى یەک بە دواى یەک دا دەبیست کە جیمزى خستە شک و گومانەوھ کە نەکا ئەم پیکەنینانە نیشانەى شیتبوونى ئارتور بێ.

لە ژیر اینوھوھ گوتى: «راست وەک ژنیکی زۆربلە و سەرشیت» شانى هەلەکانت و سووکىک لى پوانى، گەپاوھ تا بە پەلە ئەوسەرئەوسەرى ژوورەکە ببیوى.

ئارتور، بەراستى لە جولیا خراپترى، پتەکەنە ببیرەوھ! خۆ من ناتوانم هەتا بەیانى بە لای تۆوھ بم.

واویده چوو که ئو پتی خوش بوو که خاچه کهش له سەر جیتی خۆی
هه لکه ندری، ئارتور له وه خراپتر بوو که سەرکونه و پیتوینی بکە، بۆیه هەر
پیکه نی و دیسان پیکه نی.

جیمز راوهستا و گوتی: «پیم وایی ئهم شهو خه ره فاوی و نایه وه سەر
ئه قل. ئه گه ره هەر ئاوا بی ناتوانم له گه لت بدویم. سبه یێ زوو دواي خواردنی
نانی به یانی وه ره بۆ لام ئیستاش باشتر وایه بچی بخوای، شهو باش».
دهرگاکی کرده وهو چوو ده ری، به توورپیی و به په له ههنگاوی
هه لده هیناوه و له ژیر لینه وه ده ی گوت: «ئاستا له خوارێ نۆبه ی
چه لته چه لتی ئو سهرشیتیه، پیم وایه له وێ گریانیشی تیدایه!»

پیکه نینه که ی که ئاویتیه ی توورپیی بوو له سەر لیتی ئارتور کۆچی کرد،
چه کوشه که ی له سەر میزه که هه لگرت له سەر خاچه که راوهستا. به هۆی
دهنگی شکاندنی خاچه که وه خۆ هاته وه، پرووبه پرووی جیگای به تالی خاچه که
راوهستا بوو، چه کوشه که ی هینشتا له دهست دابوو خاچ به وردوپردیه وه
که وتبووه بهر پنی و له ژووره که دا بلاو ببوو وه.

چه کوشه که ی فری دایه سەر ئه رزی و گوتی: «ئاوا سووک و هاسان!»
دوايه گه راوه و گوتی: «چهنده نه فام و بی ئه قلم».

له پشت میزه که دانیشت، که وتبووه هانکه هانک، ته ویلی نایه سەر هەر
دوو دهستی، خیرا ههستا سەر پین، چوو ته دهست، جه په یه کی ئاو کرد به
سه ر سه کوته ی خۆیدا، گه راوه ژووره که ی هینور ببوو، دانیشت و فکر و
خه یال هه لیگرت.

له بهر خاتری ئو خه لکه بوو... له بهر ئهم زینده وه ره درۆزن و سپلانه... و
ئهم دل په ق و که رانه... که قورسایی ئه شکه نجه و بیحورمه تی و شکست و
سه رکوئانه ی به گیان و به دل هه لده گرت، ته نافیکی دروست کردبوو تا خۆی
هه لواسن، چونکه به راستی ئو قه شه یه کی درۆزن بوو. واشله ژابوو پنی و ابو
هیچیان درۆیان نه کردوه! به لێ هه موو شتیگ کوئایی هات. ئاستا چاو
کراوه تر و وشیارتر ببوو، ته نیاشتیکی که پتووستی پتی بوو دووربوون و
دووره په ریزی له و خه لکه په ست و سپله یه بوو و ده بوو ژیا نیکی نوێ ده ست
پین بکا.

شویننه‌کانی بارخستن پربوون له پاپۆری کالاهه‌لگر و شت‌ومه‌ک، سه‌فه‌رکردن له‌گه‌ل‌ئو پاپۆرانه‌ئویش بو کانا‌دا، ئۆسترالیا یان که‌ناری کۆلنی، یان ه‌هر جیگایه‌کی دیکه زۆر ئاسان بوو، زۆر شه‌رت نه‌بوو که بۆ کام ولات بچن، مه‌به‌ست ته‌نیا دوور که‌وته‌وه‌بوو سه‌باره‌ت به‌ژیان و گوزه‌رانیشی له‌و ولاته‌ دیده‌نی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر پێشی خۆش نه‌بوايه جیگایه‌کی دیکه‌ی هه‌له‌بژارد.

جانناکه‌ی ده‌ره‌یتنا ته‌نیا سی‌وسی پالۆنی* هه‌بوو، به‌لام کات‌ژمێره‌که‌ی زور به‌ نه‌رخ بوو، ئه‌و ده‌یتوانی ب‌پێک یاریده‌ده‌ری بێ، هیچ نه‌بوو. ده‌بوو جۆریک خۆی پ‌زگار کات. ئه‌وان به‌ شوێنیدا ده‌گه‌ران، هه‌موویان له‌ شویننه‌کانی بارخستن و کۆباره‌کاندا لێپرسینه‌وه‌یان له‌ سه‌ر ده‌کرد. نا، ده‌بوو شویننه‌ونکه‌ بکات، ده‌بوو پ‌ازی بن که‌ ئه‌و مردووه. ئه‌و کاته ته‌واو ئازاد و پ‌زگار ده‌بوو. ته‌واو ئازاد. له‌وه‌ی که‌ ده‌یدیت ب‌یرتینه‌کان به‌ شوین جه‌سته‌ بیتگیانه‌که‌یدا ده‌گه‌رین له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ پێکه‌نینی ده‌هات، ئه‌م پ‌ووداوه‌ چه‌نده‌ ژوورجا‌پ ده‌بوو (کاغه‌زێکی هه‌لگرت ده‌ستی کرد به‌ نووسین: هه‌ر وه‌کوو ب‌یر و ب‌روام به‌ خودا هه‌بوو ئاوا باوه‌پیم به‌ ئێوه‌ش هه‌بوو، خودا ده‌ستکردیکی گل‌وقو‌ره‌ که‌ ده‌توانم وردی که‌م ئێوه‌ش به‌ درۆ منتان فریودا).

نامه‌که‌ی قه‌د کرد و نۆنیشانی مونتانی له‌ سه‌ر نووسی، کاغه‌زێکی دیکه‌ی هه‌لگرت و له‌ سه‌ری نووسی: له‌ گۆمیلکه‌کانی نۆژهن‌گا که‌ی (ته‌عمیرگا) به‌نده‌ری دارسینا جه‌سته‌ی مردووم بدۆزنه‌وه» دوايه‌ کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ر کرد و له‌ ژووره‌که‌ی چووه‌ ده‌ره‌وه، کاتی له‌به‌رده‌م وینه‌ی دایکیدا ده‌گوزه‌را، سه‌ری هه‌لێنا، به‌ ته‌وسه‌وه‌ پێکه‌نی و بزه‌ی هاتی و شانی هه‌له‌کاند. ئه‌ویش درۆی له‌گه‌ل کردبوو.

به‌ کالیدۆره‌که‌دا هێواش پ‌ویشته‌ ده‌سگیره‌ی ده‌رگا که‌ی گرت و ده‌رگا که‌ی کرده‌وه و به‌ره‌و پ‌لیکانه‌ مه‌مه‌پینه‌ پانه‌کان پ‌ویشته‌ که‌ تاریک بوو و ده‌نگی ده‌داوه، کاتی چووه‌ خواری وای هه‌ست کرد که‌ ئه‌و پ‌لیکانانه‌ وه‌کوو قولکیکی پ‌ه‌شی تاریک وان که‌ ده‌میان کردۆته‌وه‌ بۆ هه‌نگاوه‌کانی.

* . لیره‌ی ئیتالیای ئه‌و کات

هه وشه شی تی په پړاند. له ترسی جان باتیستا زور ټارام هه نځاوی هه لده هیتا چونکه نه و له قاتی خوارچ نوو ستبوو. له نه باری داره که دا که له به شی پشته و بو، په نجره یه کی چکوله ی کون کونی لڼ بوو که به ره و کاناله که ده کراوه، ته نیا چوار هه نځاو له نه رزیه وه به رزتر بوو، هاته وه یادی که لایه کی په نجره که نه کی هیتاوه و شکاوه، به بړیک پال تیره نان ده یوانی پړیکایه ک به ره و دهره وه بۆ خوی بکاته وه.

په نجره که قایم بوو دهستی زور خراب بریندار کرد و قو لی کوته که ی هه لقلی شا، به لام زور گوئی نه دایه. چاویکی له م سهروسه ری شه قامه که کرد، که س دیار نه بوو. کاناله که ش وهک دۆلابینکی ناشیرین و تاریک له به ین دوو دیواری لینچقا دبی دهنگ خه وتبوو. دیار بوو نه و دونیایه ی که هیتا تیتا نه ژباوو وه کوو چالیکې رهش و تاریک و ابوو، به لام هیتا نه م باشتر بوو له و ژیا نه ی پشت سه ری که بی روح و بی رحم و په ست بوو، شتیکی باشی نه ده دی که دیسان لڼی برون، نه و دونیایه کی چکوله ی گنده لی پر له درو و بوختان و فربو بوو، پربو له چالوی پیس و بزگن که ته نانه ت نه و نه ده قول و بی بن نه بوو که بتوانی کابرا بخنکڼی و نیدی نه جاتی بی. به شانی کاناله که دا که و ته پړی هه تا گه یشته مه یدانه چکوله که ی نزیک کوشک و ته لاری مدیسی. نا له و دابوو که جما به پروگه شی و لڼو به بزه و به نامیزی ناوه لاوه به ره و لای نه و هه لا تبوو، نه مه هر نه و پلیکانه چکوله به ردینه شیدارانیه که به ره و به ندیخانه ده روات. نارتور تازه زانیووی که نه م قه لایه چه نده ناشیرین و ناخوشه. قه لاکه ش هر له سر پړی نه و جوگه له ناوه پیسه دابوو.

دوای نه وه ی شه قامه ته سه که کانی پړوا. گه یشته گو میلکه ی نو ژه نځای دارسینا. له و د کلاوه که ی داگرت و خستیه ناوه که وه، به دلنیا ییه وه کاتی به شوین مه یته که یدا ده که پړن کلاوه که ی ده دوزنه وه. دوايه نیگه رانی نه وه بوو که ده بی چی بکا، له قه راغ ناوه که وه دهستی کرد به پیاسه کردن، ده بوو پړیکایه ک بدوزیته وه بۆ خوشاردنه وه له ناو پاپوړیکدا هه رچه ند زورچه توونیش بوو. ته نیا شانسه که ی نه وه بوو که ده بی خوی بگه یه نیته پرده کون و گه وره که ی مدیسی و له و یوه به و شانه ی دیکه دا بگاته نه و سه ر،

ئەوئ مەيخانەيەكى چكۆلە و كۆنى لىيە. بەلكوو بتوانئ پاڤۆرەوانىك بدۆزىتەوہ كه بەرتىل وەربرىئ.

بەلام دەرگای شوئنى بارەكان بەستراپوون. چۆن دەيتوانئ لەوئوہ لەبەر چاوى کارمەندانى گومروکەوہ تئپەپئ. گىرفانى ئەوہندەئ تئدا نەبوو كه بتوانئ بەرتىلى نەبوونئ گوزەرنامە و رەدبوونئ شەوانەئ تەواو بکات، دواى ئەوہ لەوانەبوو بيان ناسيايە. کاتئ لە بەرانبەر کۆتەلئ زەردئ «چوار بەندئ مەراکيشئ» ه'وہ دەگوزەرا، روخسارى پياوئكى ديت كه لە مالىكى قەدىمئ و کۆنەوہ لەو بەرى گۆمىلکەکەوہ هاتە دەرئ و لە پردهکە نزىک دەبووہوہ.

ئارتور خئرا خزايە سئبەرى پشت کۆتەلەکە، لە سەر ئەرئ خۆئ گرمۆلە کرد و بە دزىوہ و بە وردئ لەم بەر و ئەوبەرى دەروانى. شەوئكى گەرم و پىر ئەستىرەئ وەرئى بەهار بوو ئاو خۆئ دەدا بە دیوارە بەردىنەکەئ گۆمىلکەکەدا، ئاوہچۆرەئ شەپۆلەکە وەکوو پئکەنئىنئكى نەرم لە دەوروبەرى پلىکانەکان دەخولاوہ و ھەر لەو نزىکانە دەنگئ خرەئ زنجىرىک ھات و ئارام دەبزواوہ، بەرزکەرەوہيەكى گەورە و بلئند بئ دەنگ و مات لە تارىکئدا سەرى ديار بوو. جەستەئ يەخسىرە بە زنجىر بەستراوہکان بە پانتائئ ئاسمانئ پىر ئەستىرە و مات و ھەورە پئچەلاو پئچەکان لە کاتئ تئکوشان و بەرەرەکانئىيەكى چروپىر و بئ ئاکامئ دژ بە ژيانئكى ناخۆشدا، رەش و تارىكى دەنواند.

ئەو پياوہ گۆرانئىيەكى بەرىتانئاي مەجلىسئ بە دەنگئكى بەرز دەگوتەوہ، لە قەراغ ئاوہکەوہ دەرؤىشت و لاتراسکەئ دەبەست. بە پوالت واديار بوو كه مەست لە مەئخانەوہ دەگەپاوہ، کەسى لئ نەبوو، ھەر كه نزىک بووہوہ ئارتور لە جئگای خۆئ ھەستا و چووہ سەر شەقامەکە. مەلەوانەکە گۆرانئىيەکەئ خۆئ بە جئئوئىک بىرى و پاوہستا.

ئارتور بە زمانئ ئئتالىايئ گوتئ: «دەمەوئ قسەت لەگەل بکەم، لئم حالئ دەبئ؟»

---

* . ئەم کۆتەلە بە يادئ مەدئسئەوہ دانراپو

پیاوه که سهری پاوه شاند و کوتی: «لهم زمانه حالی نابم». و دوايه دهستی کرد به قسه کردن به فه پهنسییه کی سهروپن شکاو و به پرو ناخوشیه وه پرسى: «چیت دهوئ؟ بۆ نایه لی برۆم؟»
ته نیا چرکه یه ک له ژیر ئه و شه و قه پروناکه وه ره ئه م لاوه! ده مه وئ قسه ت له گه ل بکه م.

- پۆشنایت خو ش ناوئ؟ له ژیر پروناکاییه که بيمه ئه و لاوه! چه قوت پینیه؟

- نا، نا، بۆ حالی نابى ته نیا یارمه تیم لیت دهوئ، کریکه شت ده ده من.
- ها؟ چی؟ پۆشته و په رداخیشی...
مه له وانه که ئه م رسته یه ی به به ریتانیای گوت، له و کاته دا به ره و سینه ره که پۆیی و شانی دا به میله ئاسنئ په یکه ره که وه، دیسان زۆر به ناخوشی و سهروپن شکاوانه و به زمانی فه رهنسی کوتی: «ده ی، چیت لیم دهوئ؟»
- ده مه وئ له م ولاته برۆمه ده ری...

- ئه ها! هه لدئ! ده ته ه وئ بتشارمه وه؟ پینم وایه کاریکی خراپت کردوه، چه قوت له که سینک داوه، ها؟ راست وه ک ئه م بیانیانه! ده ی پیتخوشه بچی بۆ کوئ؟ پینم وانییه پیتخوش بئ بچی بۆ «پاسگا»؟

به پینکه نینیکی خوشه وه چاویکی داگرت: «هی کام پاپۆری؟»
- کالوتا - لیکه پۆن بۆ بۆینس ئایرئس: لیره وه پۆن بار ده که یین و له و لاشه وه چه رم، ئه وه تانی - ئاماژه ی به ره و لای پیتل به سته که کرد: «ئه م پاپۆره کۆن و پیسه یه!

- بۆینس ئایرئس - باشه! ده توانی له پاپۆره که دا بمشاریته وه؟
چه نده م ده ده یه ی؟

ناتوانم زۆرت ده من، چونکه که میکم پائولی پینیه.
- نا - که متر له په نجا بئ ناتوانم - ئه وه نده ش هه رزان... ئه ویش بۆ پیاویکی پۆشته و په رداخی وه کوو تو.

- مه به ستت چیه له پۆشته و په رداخ؟ ئه گه ر جله کانمت پئ جوانه ده توانم له گه ل ئه وانیه ی تو بیانگۆر مه وه، به لام زیاتر له و پاره یه ی پیمه ناتوانم بده من.

٠ ٺو کاتڙمير ڇيهه پيٽه، دهرههينه و بمدهيه.

ٺارتور کاتڙمير ٺالتونييه ڙنانهکهي دهرههينا که زور به جواني و به وردی
پهسم و وينهي له سهر کيشرايووه و پيتي «ج،پ» يي له پشتيدا
ههلهکه ندرابوو کاتڙمير که هي دايکي بوو، به لام ٺيسته ٺيتر بايه څيکي نه مابوو.
مهله وانه که چاويکي څيراي پيداخشاند و گوتي: «ها! دياره دزيوته! بده با
بيبينم!»

ٺارتور دهستي کيشاوو دواوه و گوتي: نا، ٺو کاتڙمير هت کاتي ددهمني
که له سهر پاپوره که بم، نه وهک ٺيستا».
دهي دهی، دياره زوريش بي ٺه قل نيت! سويند دهخوم که ٺه مه هه وه لين
کاريکي خراپه که کردووته، وانييه؟»

ٺوه به خوم په بتي هيه. ٺاه! کيشکچيه که خريکه ديت.
ههردووکيان له پشت په يکه ره که وه خويان مه لاس دا تا ياساوله که
رؤيشت، دوايه مهله وانه که ههستا سهرپي، به ٺارتوري گوت وهره به
شوئيندا، که که وخته پي وهکوو شيت به دم خويه وه پيندهکهي، ٺارتور
بيدهنگ که وته شويني.

مهله وانه که ٺوي گه پانده وه بؤ لاي مهيدانه چکوله و تاريکهکهي په ناي
تهلاري مديسي، له قوڙبنکي تاريکا ويستا، به ترسيکه وه به هيواشي گوتي:
هر ليره به، ٺه گهر بيته پيشه وه سهر بازه کان ده تبين».
٠ دهنه وي چ بکهي؟

٠ بچم جلوبه رگت بؤ بينم. نامه وي به و قول و باله خويناويه و به به ناو
پاپوره که وه.

ٺارتور چاويکي له قولی کوتهکهي کرد که ٺاسني په نجره که دراندبووي
وکه مني خويني دهستي به کوټ و کراسه کهيدا بلاو ببوه وه. حه تمن
مهله وانه که ٺوي به قاتل و پياو خراپ دهزاني. ٺيستا ٺيدي بيبي گرنه نه بوو
که خه لکي سه بارهت به وي چؤن بير ده که نه وه.

مهله وانه که دواي قه دهريک، سهر که وتوانه به بوخچه يه ک جلوبه رگه وه
که پراوه.

هیتاش کوتی زووبه جلو به رگه کانت بگۆره، ده بئ بگه پیمه وه. ئه و پیره
ناحالیه نیو سه عاته منی به قسه وه راگرتبوو»

ئارتور یه کهم جاری نه بوو که رقی له پۆشینى جلو به رگینکی ئاوا کون بوو،
به لام به ناچار بیه وه به قسه ی کرد.

هر چه نده ئه م جلانه قوماشینکی زبر و ناخۆش بوون، به لام هر چاک
بوو که بریک خاوین بوون کاتی به و جلو به رگه تازانه یه وه به ره و پۆشنایی
ههنگاوی هه لیتاوه، مه له وانه که سه رخوشانه و سه رکه وتوانه سه ری
راوه شاندا: «زۆر باشه، ئا لیره وه وهره دهنگه دهنگت نه یه ت».

ئارتور که جله کانی خۆی به دهسته وه بوو به شوین ویدا به نیو کاناله
پنجه لاوپنچ و کولانه تاریک و باریکه کاندای تی په ری. ئه م گه په که گه په کی
سه ده ناوه راسته کانی هه ژاره کانه، که خه لکی لینگه ژورن ناوی «وینیزی
نوئ» یان له سه ر دانابوو، له هر گوشه و که ناریکدا ته لاریکی کونه و ناخۆش
به دوو جۆگه له ی بۆگه ن له م لاویا وه له نیوان کوخته ناریک و هه وشه
پیس و پۆخله کاندای به دیار ده که وت، که تیده کۆشا مه زنا یه تی که ونا رایی و
کۆنینه یی خۆی راگریت زۆر جوانیش دیار بوو که هه ولینکی بی ئاکام بوو.
هه ربۆیه له پوخساری خه م ده باری. ئارتور دهیزانی که بریک له م کولانانه
مه کۆی دز و لات و چه قۆکتیشان و قاچاخچیه کان بوون و خه لکی فه قیر و
بی نه واشی لی بوو. مه له وانه که له په نای پلیکانینکی چکۆله راوه ستا و دواى
ئه وه ی چاویکی به ولاتدا گیرا و تا ئارخایه ن بیت که که سینک ئه وانى
نه دیتوو به سه ر پلیکانه به ردینه کاندای چوو خوار و به باریکه رینه کدا
پۆشیت، له ژیر پردیکدا، گه مییه کی کۆن و پیسی لی بوو مه له وانه که دواى
ئه وه ی به په له و به توندی به ئارتوری گوت خۆی فری داته ناو لۆتکه که و
پاکش خۆشی دوايه له ناو لۆتکه که دای دانیشت و دهستی کرد به سه ول
لئ دان. ئارتور بی ئه وه ی ببزوی له ناو گه میه که دای دریژ بوو، له ژیر ئه و
جلو به رگانه ی که مه له وانه که دای به سه ریدا خۆی شارده وه، به دزییه وه له و
ژیره وه چاوی له شه قامه کان و ماله ئاشناکان ده کرد.

دوای که می‌ک له ژیر پردیکه‌وه تیپه‌پین و به‌رهو ئه‌و کاناله پویشتن که به‌ندیخانه‌ی قه‌لاکش له‌وچ بوو، شووره‌ی زۆر گه‌وره که له ژیره‌وه پانتر بوون و تا به‌رهو سه‌ریت ده‌روانی باریکتری ده‌نواند. له کاناله‌که‌وه گوزه‌را بوون. له لای ئه‌و ته‌نیا چهند کات ژمیر له‌وه پیش ئه‌م دیوار و قه‌لایه چهنده سامناک و ترسناک بوون؛ به‌لام ئیستا... هه‌روا که له گه‌میه‌که‌دا درێژیبوو. سووکیک پیکه‌نی. مه‌له‌وانه‌که ئارام گوئی: بێ‌ده‌نگ به و سه‌ریشته بخه ئه‌و ژیره‌وه! گه‌یشینه گومروک.»

ئارتور جلوه‌رگه‌کانی به سه‌ر خۆیدا کیشا، که‌می له پیش‌تره‌وه، لۆتکه‌که پاره‌ستا له‌به‌رده‌م پۆلیک دار دا که پیکه‌وه به‌سترا‌بوونه‌وه و له سه‌ر کاناله‌که دانرا‌بوو پینگا باریکه‌که‌ی نێوان گوومرک و دیواری قه‌لاکه‌ی به‌ستبوو.

کارمه‌ندیکی خه‌والو که باویشکی ده‌دا به له‌نته‌ریکه‌وه هاته‌ ده‌ری، له سه‌ر دیواری په‌نای ئاوه‌که‌ دانه‌وی: «تکایه هه‌ویه و پسه‌وله‌ی ده‌ربازبووتان.»

مه‌له‌وانه‌که هه‌ویه‌که‌ی دایه ده‌ستی کارمه‌نده‌که . ئارتور که خه‌ریک بوو له ژیر جلوه‌رگه‌کاندا بخنکی بێ‌هه‌ناسه کیشان هه‌ستی راگرت.

کارمه‌ندی گوومرک به بۆله بۆلیکه‌وه گوئی: «ئیستا کاتیکی باشه بۆ گه‌رانه‌وه بۆ پاپۆره‌که‌ت! پیم‌وايه چووی که خۆش پابویری، لۆتکه‌که‌ت چی تێدايه؟»

«ئه‌و جله‌ کۆنه هه‌رزانه‌یه که گیرم که‌وتوه» و په‌سته‌کیکی بۆ پشکنین هه‌ل‌هینا.

کارمه‌نده‌که له‌نته‌ره‌که‌ی هینایه‌ خوار و دانه‌وی چاوه‌کانی چکۆله کرده‌وه تا بتوانی بیبینی. «پیم‌وايه شتیکی وانیه، ده‌توانی برۆی.»

داری له‌مه‌ره‌که‌ی هه‌لینا و لۆتکه‌که هیتاش خزیه ناو ئاوه‌ تاریک و پر شه‌پۆله‌کان.

دوای بریک پویشتن، ئارتور دانیشته و جلوه‌رگه‌کانی لا‌برد. مه‌له‌وانه‌که له‌به‌رخۆیه‌وه گوئی: «ئه‌وه‌تان» دوای ئه‌وه‌ی که‌می به بیده‌نگی سه‌ولی لێ‌دا: «پال بده به پشتمه‌وه و بێ‌ده‌نگ به.»

خیرا و به پهله به سهر پاپۆرپکی رهش و گه وردهدا سهرکهوت و له ژیر لیتیوه جنیوی به مرقفی بن دهسلات و دهستهوستان ددها. ههر ئهو چوست و چالاکیه بوو که ئیزنی پێدا بوێرانه و خیرا بپواته پێشن. دواى ئهوهى که به سلامهتی چوونه سهر پاپۆرهکه، به ئهسپای و به هتورى به نيو ئهو ههموو مهکینه جوړاو جوړ و بادهوانهدا تپهپین. ئاخړهکهى گه یشتنه سهر پوچنیک، مهلهوانهکه ئارام دهرخونهکهى هه لێنا به ئارامیهوه گوتی: «بچۆخوارئ، خولهکیکی دیکه دهگه پیمهوه». ئهنبارى پاپۆرهکه تاريک و شى دار و یه کجار زور بوگن بوو که به راستی لووتی ئازار ددها، ئارتور له پێشدا خهريک بوو له بوگه نیوی چهرمى خاو و بۆنى پۆنى ترشه لوکدا بخنکى، هینواش هینواش خۆى کینشایه دواوه. پاشان ژووره ناخۆشه «تاکه که سیه کهى به نديخانه» ی وهبیر هاتهوه. له نارديوانه کهوه چووه خوارئ و شانى ههلهکاند و خۆى پازى کرد. وادیاره ژيان له ههموو جیگایهک وهکوو یهک نییه. ژيان دزیو و قیزهون و ناشیرینه مهکۆى مرقفانیکی پهست و بئشه رمه و پره له پازونهینى و کهلین و قوژبنى تاريک و شاراو، به لام به رواله تیکیش ژيان ئاویکی خرۆشان و پهوهکه و ئهو تا دهتوانی دهبن که لکی پتویستی لئوه رگرئ مهلهوانه که دواى چهند خولهکیک گه پراوهو شتیکی له گهل خۆى هینابوو که ئارتور به هۆى تاریکیهوه باشی نه دیت.

دهی یاللا، پاره و سهعاته کهت بینه!

ئارتور که لکی له تاریکی وه رگرت و توانی بریک پاره به دزیهوه لای خۆى بگێرپتهوه.

دهبن شتیکم بۆ بینى، خهريکه له برسانا بمرم.

هیناومه، فهرموو.

مهلهوانه که جه پهیهک ئاو و بریک تۆشهى پهق و له ته گۆشتیکی خوئ کراوی به رازى دادهستى و گوتی: «دهی بیکهوه گۆشته که ده رینه، سبهین و هختایهک که کارمه ندانى گوومرک هاتن بۆ پشکین دهبن بچه ئیره، نيو ئهم بهرميله به تاله، له ویدا خۆت مه لاس دهی، وهکوو مشکیک، نابن له جیگای خۆت ببزوی تا دهگهینه ناوه راستی زه ریا، خۆم دیم پیت ده لیم که کهى بییه

دەرىج. خودام لەو خودايە ئەگەر پاپۆروانەكە بتيبنى، ئيتىر كارت كۆتا دەبى!
شەرابەكە خاوين و پاكە؟ شەوت باش!» دەرخۆنەكەى داناوە. ئارتور
«شەرابە» بە نرخەكەى لە جىنگايەكى باشدا دانا و چۆۋە ناو بەرمىلەكەۋە تا
گۆشتى بەرازەكە و بيسكويتەكە بخوات.

پاشان لە سەر ئەو ئەرزە پيسە خۆى كۆ كردهۋە و بۆ ھەۋەلەين جار لە
منداليەۋە تا ئىستا بە بىن دوعا و پارانەۋە خەوت.

مشكەكان لە تاريكايدا خيراخيرا لە پەنايەۋە ھەلدەھاتن. بەلام نە جيكە
جيكى مشكان، نە تەكان و بزوتنى ئەم لاۋئەۋلاى پاپۆر، نە بۆگەنيوى پۆن
و ترس و نە دلتىكەلھاتنەكەى لە سەفەرى زەريا ھىچيان نەبوونە لەمپەرىك
تا نەتوانى بخەۋىت. ئەم شتەنە نەيانتوانى بە قەدەر ئەو خوالە* شكست
خواردوو و بىئابروانە كە تا دويىنى خوداى ئەو بوون و دەپپەرستىن و
كارىگەريان لە سەر مېشك و ړوحى ھەبوو و نەيانتوانى پەريشانى بكەن و
ھەر بۆيە ئەويش سەرنجىكى واى نەدانى.

---

* . خوالە: بوت. بت

بەشى دووھەم

۱

دوای سىز دە سال

لە شارى فلورانس لە مانگى ژوئيه دا چەند ئاشنايەك لە مالى پروفىسۆر فابريزى (Fabrizi) دا ديداريكيان پتەكەو ھەبوو، تا بەرنامەيەك داپژن بۆ كارە سياسىيەكانى داھاتوو. چەند كەسيكيان ئەندامى بزاڤى مازىنى* بوون و تاقە ئامانجىكى كە لە سەرى سوور بوون، دامەزراندنى كۆمارى ديموكراتىكى ئىتاليانى يەكگرتوو بوو. ئەوانى تریش لايەنگرانى حكومەتى پاشايى مەرجدار (مەشرووتە) و ليبرالەكان بوون بە بىر و بۆچوونى جياوازهو. سەرھەپى جياوازيە فكريەكانى ھەموويان لە سەر شتىك كۆك و ھاودەنگ بوون، ئەويش ناپازىبوون و دژايەتتى دايەرى سانسۆرى توسكان بوو. بەو پتەو بە ھىواى ئەوھى كە نوێنەرانى رېكخراو جۆراوجۆرەكان بتوانن لە سەر ئەم كېشەيە كۆك بن دەسپىكى كۆبوونەو ھەكەيان ھاگەياندبوو.

ئىستا تەنيا دوو ھەوتە بەسەر لىبوردى گشتيدا تىدەپەپى، كە پاپى نۆھەم لە پۆزى دەست بەكاربوونى خۆيدا ھاگەياندبوو، بۆ تاوانبارانى سياسى و لەو پارىزگايانەى كە لە ژىر دەسەلاتى پاپدا بوو، بەلام دوای ئەو

---

* Mazzini. ژوزيف مازىنى (۱۸۰۵) شۆرشگيرىكى بە نيوپانگى ئىتالى كە دامەزرىنەرى بناخە و پيشەرەوى رېكخراوى «ئىتاليانى لاو» بوو.

پاځه ياندر اوهش هېشتا شو بيرؤكه ئازاديخوازيه له سهرانسهرې ئيتاليادا هروا كهرم و كور و له بره ودا بو.

وا ویده چوو، كه له توسكانيدا شو پرووداوه سهيره دزه ي كړدېته ناو كاروباري حكومه تيبه وه. فابريزي و پټهراني ديكه ي فلوپانس باش تنگه يشتبون كه ئيستا باشتري هه ليكه بؤ پټكوپټككردني ياساي پوژنامه و چاپه مېنيه گشتيه كان ره خساوه.

بؤ هه وه لښ جار كه ليگا (LeGa) ي درامانوس شو مه سه له يه ي بيسټېوه وه گوتېوې: «بڼ گومان تا شو كاته ي نه توانين ياساي پاځه ي نه گشتيه كان بگورېن. ناتوانين پوژنامه بلاو كه ي نه وه و كاريكي زور چه توونه، و ئيمه نابي تاچه ژماره يه كيښي لي بلاو بكه ي نه وه، به لام ئيسته په ننگه بتوانين چهند گوډاريك له ژير تيغي سانسور پرگار بكه ين، تا زووتر و خيرا ده ست به كار بين زووتر يش ده توانين ياسا بگورېن».

ليگا ئيستا له كتبخانه ي فابريزي دا، له سهر شو وه كار دهكات كه له و به ستينه دا نووسره ليبراله كان ده بڼ چ پوليكيان هه بڼ. يه كي له دانېشتوان كه پاريزهر و پاويژكاريكي پير بوو و به دهنگيكي تيزه وه هاته نيو قسه كان و گوتي: «شك له وه دانېيه كه ئيمه ده بڼ شو وه له به باشي بقوزينه وه. ئيتړ هه ليكي وا باش هه لئاكه وټت بؤ جي به جيكردي پروگرامي ياساي ريفورم، به لام شك و گومانم هه يه كه بلاډوكه كان بتوان پوليكي زور باش بگيرن. شم بلاډوكانه به جيگاي شوه ي كه حكومه تمان له گه ل بخه ن- راست شو شته ي كه ئيمه به شويڼيه وه ين- كاريك ده كه ن كه حكومت تووپه و توسن بڼ. هر كاتيكيښ كه به رپرسانې ده سولات وا بيربكه نه وه كه ئيمه ناژاوه گيرن، ئيتړ ناتوانين چاوه پواني يارمه تي بين له لايه ن شوانه وه.»

. نه ي به برواي تو ده بڼ چي بكه ين؟

. داواكاري و داخوازي.

. به گراندوك؟

. به لي بؤ به رفروانتر بووني مه يداني ئازادي پوژنامه و بلاډوكه كان.

پیاویکی په‌شتاله که له په‌نای په‌نجره‌که‌وه دانیشتبوو و به پ‌واله‌ت له تیگه‌یشتوو ده‌چوو به پیکه‌نینه‌وه سه‌ری وه‌رگیتړا و گوتی: «پیتان وایه که داواکاریه‌کانتان بنووسن و بینږن هیچ ټاکامیټکی باشی ده‌بن! من پیم‌وابوو که ټاکامی کاری پینزی^{*} نه‌زموونیکي باش بووه بڼو ته‌وه که‌سانه‌ی که ده‌یان-ه‌وئ کاره‌که‌ی ته‌وه پ‌ه‌چاو که‌ن».

— برای نازیزم، منیش وه‌کوو تو له‌وه‌ی که نه‌مان‌توانی پینشی پ‌اده‌ستکردنه‌وه‌ی پینزی بگرین زور به داخم، به‌لام پ‌استیه‌که‌ی... من پیمخوش نییه ه‌ستی هیچ که‌س خه‌وش‌دار که‌م.

به‌لام جیا له‌م خاله که زورتر به ه‌وی په‌له‌په‌ل و بن به‌رنامه‌یی بړیک له هاوپ‌تیانه‌وه‌ بوو، من به پ‌استی ده‌بن نکولی بکه‌م که...

پیاوه په‌شتاله‌که به توندی قسه‌که‌ی بړی: «هر وه‌کوو (پیمونی) ه‌کان ه‌میشه به شک و گومان، من نازانم له کوټی ته‌م کاره‌دا توندناژویی و سه‌ره‌پویی تیدایه؟ مه‌گه‌ر ته‌وه‌ی ئیوه له‌و داخوازیانه‌دا دوزیبیتانه‌وه که نارذوومانن. په‌نگبې ته‌وه کاره له توسکاني یان پیمون به توندناژویی دابنږی، به‌لام ئیمه نابې ته‌م کاره به تایبته له ناپل‌دا به توندناژویی دابنږی.

پیاوه پیمونییه‌که گوتی: «به خو‌شیه‌وه ده‌بن بلیم که توندناژویی ناپلی، تایبته‌ی خه‌لکی ناپله».

پروفیسور هاته نیو قسه‌که‌یانه‌وه: «باشه، باش به‌سه ئیدئ! په‌سم و نه‌ریتی ناپلیه‌کان له جیتی خویدا زور باشه، سه‌بارته به‌م داب و نه‌ریتی پیمونییه‌کانیش ه‌روا! به‌لام ئیستا ئیمه له توسکاني داین و عاده‌تی خه‌لکی توسکانیش وایه، که زوو سه‌رنج بده‌نه سه‌ر مه‌سه‌له و بابته‌که‌کان. گراسینی به قازانجی داخوازیه‌که ده‌نگ ده‌دات و گالیش دژی ته‌وه پ‌اده‌وه‌ستی، دوکتور پیکاردو بیروپای تو چونه؟»

---

* . Renzi ریبه‌ری شوپشیک بوو دژی دیکتاتورې ټوکراتی پاپ و ئوتویشیه‌کان له‌و پاریزگایه‌ی که پاپی لن نیشته‌جییه. له سالی ۴۵ گيرا به ده‌ستی گران‌دوکی توسکاني پ‌اده‌ستی وانیکان کرا.

** . خه‌لکی پیمون، شاریکی باشووری پوژناوای ئیتالیایه

من پٽم ايه ڪه ٿو داخوازيه زهره ديڪي نيهه و ٿه گهر گراسيني دانه يه ڪيان
ٿاماده بڪا زور به خوشحاليه وه واڙوي ده ڪم، به لام پٽم وايه ته نيا داخوازي
ناتوان ڪاريڪي به جيني لئ بڪه ويته وه. بڙچي له هر دوو ڪيان ڪه لڪ
وه رنه گرڻ هم له داخوازي و هميش له بلاو ڪراوه».

گراسيني وتي: ته نيا له بهر ٿه وهي ڪه ٿم بلاو ڪراوانه بتوان حڪومت
پازي بڪات ڪه سهرنجيڪي واي نه داتي و پٽي بن بايه خ بن».

پياوه ناپليه ڪه له جيڪاي خوي هه سٽا و هات بق لاي ميڙه ڪه: «حڪومت
قوت ٿو ڪاره ناڪا، براي من ٿيوه له هه له دان. پٽيڪه وتن له گهل حڪومت
هيچ قازانجيڪي نيهه. ٿه گهر ٿيمه بمانه وي ڪاريڪ بڪه بن ده بن خه لڪي
رپه پٽن بن».

- به قسه زور ٿاسانه، ده ته وي چوني ده ست بن بڪه ي؟
- گرڻمان ٿو پرسياره له گالي ڪراوه! حه تمن له پٽشدا له سانسوڙه وه
ده ست بن ده ڪا.

گالي پٽڪ و راست به پانه وه گوتي: «راست بلٽن ٿو ڪاره ناڪه بن ٿيدي!
ٿيوه هه ميهه وا فڪر ده ڪه نه وه ٿه گهر ڪه سٽيڪ خه لڪي باشوور بن ته نيا و
ته نيا باوه پري به ڪه ڪي سارده (ڪه ڪي سارد وه ڪه ڪه ق و موس و...)»
- ده ي، ٿه گهر وائي تو چ پٽشنيار ٽيڪ هه يه؟ بن ده نگ! ڪاڪه سهرنج بده ن!
گالي پٽشنياريڪي هه يه.

هه موويان ڪه ببونه گروپي دووسن نه فهر ي و خه ريڪي قسه و باسي
جياچيا بوون بق بيستني پٽشنياره ڪه له ده وري ميڙه ڪه ڪو بوونه وه. گالي
وه ڪ دڙايه تييه ڪي دوستانه ده سٽي هه لٽنا: «نا، براده رينه، ٿمه پٽشنيار نيهه،
ته نيا راده رپريٽيڪه. پٽم وايه له م هه موو شادي و خوشيانه يدا ڪه له بهر پاپي
تازه ده ڪري، خه ته ريڪي گه وره له بؤسه دايه له وه ده چي ڪه خه لڪي له سهر
ٿو باوه رپه بن ڪه چونڪه پاپ پٽيگه يه ڪي تازه ي گرتوته بهر و ليٽور دني
گشتي راکه ياندووه، ٿيمه ده بن ته نيا - هه موومان، هه موو ٿيٽاليا - خومان
بخه ينه ٿاميڙي ٿه وه وه تا پٽو پٽنيمان بڪات به ره و شاري ٿاواته ڪانمان. من

نامه‌وی له کاروانی پتدا هه‌لگوتنی پاپدا له‌که‌س وه‌دوا که‌وم، لی‌بور‌دنی گشتی کاریکی زۆر باش و شی‌اوه».

گراسینی به سو‌کایه‌تیکردن و سه‌رکونه‌کردنه‌وه ده‌ستی پێ کرد: «من دل‌نیام که ئه‌و حکومه‌ته به‌رز و به‌پێژه!! به‌و کاره ته‌واو که‌یف خۆش و پازی ده‌بی...»

ری‌کاردو به نۆبه‌ی خۆی قسه‌که‌ی ب‌پ‌ری: «باشه، گراسینی لی‌گه‌پ‌ی با قسه‌که‌ی ب‌کا! زۆر سه‌یره که ئی‌وه هه‌میشه وه‌کوو سه‌گ و پشيله به یه‌کت‌ری‌دا هه‌ل‌ده‌پ‌رژین و هینشتا نه‌تان‌توانی‌وه که‌می خۆتان پا‌گرن. گالی در‌پ‌ژه به قسه‌کانت ب‌ده!»

پیاوه ناپلیه‌که در‌پ‌ژه‌ی پ‌ی‌دا: «ئه‌وه‌ی که ده‌مویست بیلیم ئه‌مه‌یه که پاپای پیرۆز و به‌پ‌یز بی‌گومان به دل پاکیه‌کی زۆر باشه‌وه کار ده‌کات، به‌لام چه‌نده ده‌توانی له کاری پ‌یف‌و‌ر‌م‌دا سه‌ر‌که‌وت‌وو بی ئه‌وه شتیکی دیکه‌یه، هه‌لبه‌ته که‌ش و هه‌وا‌ی ئی‌ستاش ئارامه. دوا‌که‌وت‌وو‌ه‌کان هه‌موویان له سه‌رانسه‌ری ئی‌تالی‌ادا تا مانگی دوو مانگ بی‌ده‌نگ ده‌بن تا ئه‌م دل‌ه‌کوته‌یه‌ی لی‌بور‌دنی گشتی که‌می کز و کال ده‌بی‌ته‌وه، به‌لام بی‌شک ئی‌زنی ئه‌وه ناده‌ن تا به‌بی‌شه‌ر و ئا‌ژاوه ده‌سه‌لاتیان له چنگ ده‌ره‌ین و پای من ئه‌مه‌یه که پ‌یش ئه‌وه‌ی زستان نی‌وه‌ی ب‌روات، هه‌موو ژیزوئیته‌کان، گر‌گوریانه‌کان و سان‌ف‌دیسته‌کان''' له‌گه‌ل گروپه‌کانی‌تریش دژی ئی‌مه خه‌ریکی که‌لکه‌له و سه‌ودایه‌ک ده‌بن و ئه‌گه‌ر بتوانن به‌رتیل به‌هه‌ر که‌سیک ب‌ده‌ن، ده‌رماندا‌وی ده‌که‌ن'''».

• زۆر ویده‌چی.

---

* . لقیکی کاتولیکن که له سالی 1940دا پێکهاتوون، زۆریه‌ی ئه‌ندامانی له چینی لاوانه و پارێزگاری له سه‌روهت و دارایی واتیکان ده‌که‌ن.

** . پیکخواویکی کاتولیکی که دژی بی‌روپای پاپای نوین.

*** . لایه‌نگرانی ده‌سه‌لاتی پامیاری پاپا که به یارمه‌تی ئۆتریشیه‌کان دژی بزوتنه‌وه نه‌توه‌یه‌کان کار ده‌که‌ن.

**** ده‌رماندا‌و‌کردن: ژه‌هر‌خوارد‌کردن

- زۆر چاڭكه دهى ئېتمە دەبىي ھەروا چاۋە پروان بىن و زۆر لە سەرەخۇيانە داخوۋازى بىنئىزىن تا لامبروچىنى بە خۇي و دەست و پىتوھەندەكانىيەو ھەگوشار بىنئى بۆ گرانىدوك تا يەكسەرە ئېتمە بخاتە ژىردەستى ھەگوشەتى ژىزۋىتەكانەو ھە شايدەش ياساۋل و سواركار بىنئىزىتە شەقام و شۈستەكان بۆ سەركۈتەردنى ئېتمە، يان ئەو ھەي كە دەسپىشخەرى بىكەين و لەم شىۋاۋىيە كاتىبە كەلگ ھەرگىزىن و گورزى خۇمان بوھشىنئىن؟

- جارى پىتمان بلى دەبىي بە چ شىۋەيەك بەرەنگارى بىنەو ھە؟
- دەمۈيىست بلىم كە دەست بىكەين بە كارىكى پىروپاگەندەيى بەربلاۋ و پىكۈپىك و بەرچاۋ دژى ژىزۋىتەكان.

- لە پاستىدا پاراگەياندنى شەر لە نىۋ بىلاۋ كراۋەكاندا؟
- بەلى، ھەلسۈكەوت و پار و نەيىيەكانىيان بدۋىزىنەو ھە دەست نىشانىيان كەين و خەلگ ئاگادار كەينەو ھە تا دژى ئەوان بىنە سەر يەك ئامانچ و يەك پىياز.

- بەلام خۇلئىرە ژىزۋىتەكانى لى نىيە تا بمانەۋى پىسۋايان بىكەين.
- لىنىي نىيە؟ سى مانگ پاراۋەستە بزانە لەۋانە چەندە دىن بۆ ئىرە. ئىدى ئەو كات زۆر درەنگ دەبىي كە بىتھەۋى پىشيان بگرى.

- بەلام بە پاستى ئەگەر كەسىك بىيەۋى دژى ژىزۋىتەكان شار بخروشىنئى، دەبىي زۆر پروۋن و ئاشكرا بدۋى، ئەو كات چۈن دەتۋانن لە ژىر چىنگى سانسۇر پىزگارى بى؟

- لە دەستى ھەلئايەم بەلكو سەرنجىكى نادەمى. چاۋ و گۈيى خۇمى لى نەبان دەكەم.

- بىلاۋكراۋەكان بى نىۋ چاپ دەكەي؟ زۆر چاڭكه، بەلام پاستىكەي ئەو ھەيە كە ھەمۈمان ئەۋەندەمان شەۋنامە دىتۋە تا بزانىن كە....

- مەبەستم ئەۋە نىيە، مەن بىلاۋكەكان ئاشكرا چاپ دەكەم، ئاۋنىشانىشمانى لى دەنۋوسم و دەشۋوسم ئەگەر دەتۋانن ھەرن بمانگرن.
گراسىنى گوراندى: «ئەم پىشنىارە كارىكى شىتتەنەيە، يانى ئەۋەي كە مرقۇف تەۋاۋ لىپراۋە و خۇي دەخاتە داۋى شىرەۋە».

گالی به توور په یوه قسه کې یې پرې: «ترست نه بښ، خو ئیمه نامانه وئ تو له بهر بلاو کړاوه کانی ئیمه بچپته زیندان».

ریکارډو گوته: «گالی، زمانت گړئ ده، باسی ترس نییه، ئیمه ش به قه ده ر تو ناماده یښ بچپنه به ندیخانه ته گه ر قازانجیکې ه بښ، به لام له خوړا و بق هیچ خوت بخه یته باز نه ی ئاگره وه کاریکې منډالانه یه. من به ش به حالی خوم داواکاری و پېشنیاریکم ه یه بق باشتربوونی ئه و بیروکیه».

- باشه پېشنیاره که ت چپیه؟

- به بروای من، بق به ربه ره کانی له گهل ژیزوئته کان ده بښ پرېکا چاره یه کی گونجاو بدوزینه وه، وایی که پرو به رووی دایره ی سانسوړپیش نه بیښه وه.

- من تی ناگم که تو دته وئ چ بکه ی؟

- من پېتم وایه، ئینسان ئه و شته ی که ده یه وئ بیلن، وه ها له په رده دا

بیدرکینن که...

- که دایره ی سانسوړ پېتی نه زانی؟ دوا ی ئه وه دته وئ که گشت هه ژاران و به ش مه یښه تان و پېشه سازه نه داره کان له و نه زانی و دواکه وتوییه ی خویاندا تیی بگن! پېتم وایه جی به جی نابښ.

پروفیسور پرووی کرده ئه و پیاوړه چوار شانیه که ریشیکې خه نه یی پرې هه بوو له په نایدا دانیشتبوو و پرسې: «مارتینی رای تو چپه؟»

- تا ئه و کاته ی زورتر له راستیه کان ئاگادار نه یم و ئه ستونډه کی فکری خومیان له سهر دانه به ستم رای خوم دهر نابېرم، کپشه که له وه دایه تا ئیمه ئه زمونی خومان بخه یښه گه ر تا بزانیښ چ ئاکامیکې لن ده که ویته وه.

- ده ی ئه ی تو ده لئی چی ساکووتی؟

- من پېتمخوښه بزائم سینیورا بوولا ده لئی چی. هه میشه بیروپای ئه و به نرخ بووه، هه موویان پروویان به ره و تاقه ژنی کوربه که وه رگپرا که پینډه نگ له سهر کورسیه که دانیشتبوو چه ناگه ی نابووه سهر دهستی و گوینی دابوویه ئه و باسه. چاوه کانی زور په ش و بیرمه ندانه بوو، به لام ئیستا که چاوه کانی هه لئنا که شاهوهر و پروونتر دیار بوون.

- به داخووه دژی بیروپای هه مووتانم.

ریکارډو گوتی: «همیشه به ره‌لستکار بووی، له‌وه‌ش خراپ‌تر شه‌که همیشه قسه‌ی تو په‌سند و راست‌تر بووه».

- به بروای من، شه‌وه زور راسته که ټیمه ده‌بی به شیوه‌یه‌ک دژی ژیزوئیت‌ه‌کان پاره‌ستین شه‌گر به‌م جوړه نه‌مانتوانی، ده‌بی شیوه‌یه‌کی دیکه په‌چاو که‌ین، به‌لام به‌ر به‌ره‌کانی و شه‌پی ده‌سته و یه‌خه، قازانجیکی که‌م و هه‌لاتنیش چه‌قویه‌کی کوله، به‌لام سه‌بارت به داخوایش ده‌بی بلیم، وه‌ک سه‌رگرمی و یارییه‌کی مندلانه وایه.

گراسینی به قه‌یافه‌یه‌کی نیرانه‌وه هاته نیو قسه‌کانییه‌وه گوتی: «سینیورا، دلنیام که پیشنیاری... پیاوکوشتن ناکه‌ی؟»

مارتینی ده‌ستیکي به سمیله شه‌ستووره‌که‌یدا هینا و گالیش ناشکرا پتکه‌نی. ته‌نانه‌ت شه‌و ژنه لاهه‌ش نه‌یتوانی بزه‌ی نه‌یه‌ته سه‌ر لیتو. بوولا گوتی: «برواتان هه‌بی شه‌گر من شه‌وه‌نده بی‌رحم بایه‌م که فکرم له‌و شتانه بگردایه‌ته‌وه شه‌ونه مندل نه‌بووم، که به زمان و به قسه بیدرکینم، به‌لام جه‌رگېرتین چه‌کیک که من ده‌یناسم داشورینه (هه‌جو)، شه‌گر ټیوه بتوانن تاقه یه‌ک جار ژیزوئیت‌ه‌کان له پیش چاوی خه‌لک سووک که‌ن و خه‌لکی پازی و حالی بن له‌وه‌ی که به ژیزوئیت‌ه‌کان و به بیروداخوازی و بانگه‌شه‌کانیان پتیکه‌نن به بی شه‌وه‌ی تنوکی خوین برژی شه‌وانتان شکست داوه».

فابریزی وتی: ټالتره‌دا راست ده‌که‌ی، به‌لام نازانم چون ده‌ته‌وه‌ی شه‌و کاره بکه‌ی».

مارتینی پرسى: «بق ناتوانین بیکه‌ین؟ بلاوکراوه‌یه‌کی (برگه‌یی_ هه‌جوی) زور باشت له بلاوکراوه‌کانی دیکه ده‌توانی به سه‌ر کتشی سانسوږدا سه‌رکه‌وئ. شه‌گریش قه‌راره قسه‌که پیچراوه و به په‌مز و پازه‌وه بگوتړئ باشت وایه که به شوخی و قسه‌ی نه‌سته‌ق و داشورینه‌وه بی چونکه خوینه‌ریکی مام‌ناوه‌ندی باشت له‌و جوړه نووسراوه‌یه ده‌گا تا له نامیلکه یان وتاریکی زانستی و ټابووری».

- سینیورا، پاتان وایه که یان بلاڤوگیکی برگهیی چاپ کهین یان ههول
بدهین بۆ وهگهڤ خستنی پوژنامه یکی فوکاهیی (ژووری)؟ دلنیا که دایره ی
سانسور ئیزنی بلاوکردنه وهیه کی تهوس و نفورچک نادات.

- ئهوانه ی گوتان هیچیان مه بهستی من نین. من دهلیم ئه گهڤ بریک
بلاوکاروهی چکوله و برگهیی، به شتیر یان به په خشان بۆ و به قیمة تیکی
که م بفرۆشتی و یان به خۆپایی له شه قامه کاندایا بلاو بیته وه کاریگه ریی زۆر
باشی ده بۆ. له په نایه وه ئه گهڤ بمانتوانیا به وینه گه ریکی په نجه په نگین
بدۆزینه وه که له پوچی بابه ته که حالی بۆ و بیانکیشیته وه زۆر باش ده بوو.

- ئه مه رایه کی زۆر به جییه. ته نیا به و شه رته ی که که سیک بتوانی
جی به جی کات، به لایم ئه گهڤ قه راری ئه و کاره بکری ده بۆ ته وای سوور بین
له سه ر جی به جی کردنه که ی، ئیمه پتویستیمان به هه جو نووسیکی باش و
به رچا و هیه، ده ی ده بۆ له کوئ په یدای کهین؟»

لینگا گوتی: «ده زانی که زۆر به مان له بواره کانی دیکه دا ده نووسین.
سه ره پای ئه وه ی که پزیزیکی تایبه تیم بۆ ئه و کۆپه هیه، به داخه وه هه ولئ
هه موومان بۆ نووسینی داشۆرین، وه ک هه ولئکی بۆ ئاکام و سه یر وایه بۆ
سه ما کردنیکی تارنتیلا».

- من قه ت پێشنیاری ئه وه ناکه م که هه موومان به ره و کاریک برۆین که
بۆمان جی به جی نابۆ، من ده لیم ئیمه ده بۆ هه جو نووسیکی به برشت و
خامه رهنگین په یدا کهین .

- چه تمن له و ئیتالیا به دا که سیک وای هه ره هیه. دوا ی ئه وه پێشنیاری ئه وه م
هیه که بۆ ئه و کاره پاره ی پتویست کوبکریته وه. هه لبه ته ده بۆ زانیاری
ته وایمان له سه ر ئه و که سایه تیه هه بۆ و ته وای ئه رخیان بین که له سه ر
ئو بابه ت و بابه تانه ی ئیمه کار ده کات.

- به لایم ئه و که سه له کوئ په یدا ده که یت؟ من ده توانم هه مووی ئه و
که سانه ی که به جۆریک هه جو نووسن و له و بواره دا هه ونه ریکی
پاسته قینه یان هیه بیان بژیرم که به هه موویانه وه ناگه نه پینچ شه ش نه فه ر.

---

* . Tarentella: سه مایه کی دوو که سی و زۆر به په له ی ئیتالیا به

دوای نه وه دهستان به هیچیان پاناکا تا کاره که مسوکه رکه، گیوستی نه و شته قه بول ناکات، به پاستی کاری زوره و سه رقاله. به کدو که سی باشیش له لیمباردی هن، به لام ته نیا به شیوهی زاروای میلانی شت ده نوسن...

گراسینی وتی: «دوای نه وه، به شیوهیه کی زور باشتر ده توانین خه لکی توسکانی له گهل خومان پیک به خین. نه گهر قه رار وابایه که نیمه کتشی هندی ژیار و نازادی ثابین به شوخی دابنیتین، دلنیم که لانیکه م، پتویستیمان به پسپو پیکسی سیاسی ده بوو. فلورانس نه وه کوو له نده نه که ناوهندی کارگی پیشه سازی و کوو کردنه وهی سه روهت و سامانه و نه وه کوو پارسیسه که جیگای خوش گوزهرانی و رابواردنیک بی مانایه. فلورانس شاریکه که میژوویه کی گهره و گرانی ههیه...»

ژنه که به بزهیه که وه قسه که ی بری: «ثابتینش وابوو، به لام سه ره پای گهرهیه که ی، پیشکه وتنه که ی کیسه ل ناسا بوو... «گندفلا» به کی ۱ پتویست بوو تا له خه و رایپه پیتی...»

ریکارډو ده ستیدا به سه ر میزه که دا و کوتی: سهیره نیمه هیچمان میشه که رانه مان هه ر له بیر نه بوو هه ر نه و پیاو هیه!»

نه و پیاو ه کیته؟

- میشه که رانه - فلیس ریوارزه - له بیرت نه ماوه؟ که سیکه له گروهی موراتوری که سن سال له وه پیشه وه له کوستانه کانی ثابینه وه هاتنه خواری. - تو نه و گروهت ده ناسی، واییه؟ له بیرمه که له گهل نه وان سه فهرت کرد بو پاریس.

- به لئ، بو به پیکردنی ریوارز که ده چوو بو مارتی و منیش تا لیکه پرن له گه لیا چووم. پتی خوش نه بوو له توسکانی بمیتن، ده یگوت دوای شکستی شوپشه که تاقه کاریکی که ده بی له وئ بیکه ی پیکه نینه و هیچی تر. بویه باشتر وایه که بچم بو پاریس. نه و بی گومان له گهل سینیرا گراسینی، هاو بیروپا بوو که توسکانی جیگایکی باش نییه بو شادی و پیکه نین.

---

1 له زمانی ئینگلیزیدا به مانای میشه که رانه یه

- نه‌گه‌ر ئیستا له ئیتالیا دا ده‌رفه‌تی کارێک په‌خساوه‌ با بانگی که‌ینه‌وه‌،
دلنایام که‌ به‌ قسه‌مان ده‌کات و ده‌گه‌رێته‌وه‌.

- نیتوی چ بوو؟

- په‌یوارن، پیم‌وایه‌ خه‌لکی به‌رازیه‌، نه‌ونده‌ ده‌زانم که‌ له‌وێ ژیاوه‌، تا ئیسته‌
که‌سم نه‌دیوه‌ هینده‌ی ئه‌و وشیار و به‌ توانا و به‌هرمه‌ند بێ، خودا ده‌زانێ
ئو چه‌وته‌ی که‌ له‌ لیگه‌هۆن بووین هیچ شتی‌کمان نه‌بوو بۆ خۆخا‌فلان‌دن،
دیتنی لامبیرتینی داماو به‌س بوو بۆ تیک‌شکاندنی دلی هه‌ر ئینسانێک، به‌لام
کاتی په‌یوارن له‌ لاما‌ن بوو نه‌مانده‌توانی پینه‌که‌نین. یه‌ک پشوو قسه‌ی خۆشی
ده‌کرد، زامێکی گه‌وره‌ی جیگای شمشیریش له‌ سه‌ر گونای زه‌ق دیار بوو،
من ئه‌و برینه‌م له‌ بیره‌ که‌ ته‌قه‌لیان لێ‌ده‌دا، مرقۆشکی سه‌یره‌، به‌لام من له‌
سه‌ر ئه‌و به‌روایه‌م که‌ ئه‌و به‌و قسه‌خۆشانه‌یه‌وه‌ پال‌پشتیکی گه‌وره‌ بوو بۆ
ئو لاوه‌ هه‌زارانه‌.

- ئه‌و هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ رۆژنامه‌کانی فه‌رهنسه‌ به‌ ناوی (letaon)
وتارگه‌لیکی رامیاری به‌رگه‌یی ده‌نوووسی؟

- به‌لێ، زۆربه‌ی وتاره‌ کورته‌کان و په‌راویزه‌ نه‌سته‌ق و ژوورییه‌کانی
ده‌نوووسی، به‌ هۆی تووندوتیژی وتاره‌کانی، قا‌چاخچیه‌کانی کویسته‌نه‌کانی
ئا‌پنین نیتوی می‌شه‌که‌رانه‌یان له‌ سه‌ر دانا، ئه‌ویش هه‌ر به‌و نیتوه‌ وتاره‌کانی
خۆی ئیمزا کرد.

گراسینی وه‌ک جاران هینور و له‌ سه‌ره‌خۆ هاته‌ نیتو وتویژه‌که‌وه‌: «من
زانیا‌رییه‌کم له‌ سه‌ر ئه‌م کابرایه‌ هه‌یه‌، به‌لام ناتوانم بشلیم که‌ ئه‌وه‌ی
بیستوومه‌ ده‌بیته‌ به‌ها و بایه‌خێکی زۆرتر بۆ که‌سایه‌تی ئه‌و، شک له‌وه‌دا
نییه‌ که‌ به‌ رواله‌ت ئه‌و هۆش و ئاوه‌زێکی تیزێ هه‌یه‌، به‌لام به‌ به‌روای من
توانایه‌کانی ئه‌ویان زۆر نرخاندووه‌ و پێنانه‌وه‌ زیاد کردووه‌، به‌شکه‌م بو‌یر و
نه‌ترسیش بێ. راسته‌ که‌ له‌ پاریس و ئه‌ین‌دا ناو و ناوبانگی هه‌یه‌، به‌لام واش
نییه‌ که‌ به‌ دوور له‌ که‌م‌و‌کوو‌پی بیت ، وا ویده‌چن که‌ ئه‌و... ئه‌و پیاویکه‌ به‌
ژیانیکی پڕ هه‌ورازونشیو و رابردوویه‌کی نادیا‌ره‌وه‌، ده‌لێن ده‌سته‌ی Duprez

---

* . له‌ زمانی فه‌رانسه‌ به‌ مانای می‌شه‌که‌رانه‌یه‌

به هۆی ئینسان دۆستیهوه له حالیکدا که ژبان و گوزهرانیکی زور خراپ و پیس و پوخل و ههژارانهی بووه له بیابانی گهرم و تاقهتپروکینی ئهمریکای باشووردا پرزگاریان کردووه. من پتموايه ئهوه قهده به بهشیوهیکی دلخوازانه ددانی به پابردووی خۆیدا نههیتاوه که چون گرفتاری ئهوه وهزعه بووه ، بهلام سهبارهت به شۆرشی کۆیستانهکانی ئاپنین، دهترسم کهسانیکی جۆراوجۆر که لهویدا کاری ناپهواو نابهجییان کردووه له دوو تویی پاز و نهیتیدا نهماين، ئهوه ئاشکرایه که ئهوه پیاوانهیه که له بلونیا له دار دران له راستیدا هکومهلیک پیاوکۆژی ئاسایی بوون نهک شۆرشگیڕ. ناتوانی ههروا سووک و ئاسان تاییهتیهندی زۆریک لهو کهسانهیه که ههلاتوون بهیان بکهی. بئگومان بریک له بهشداربووانی ئهوه شۆرشه ئاکار و کرداری باش و شیاویان ههبووه...»

ریکارڊو به تووڕهیییهوه قسهکانی بری و گوتی: «چهند کهسیک لهوان دۆستانی زۆر نزیکی بهشیک له دانیشتوانی ئهم کۆره بوون! گراسینی زۆر باشه، ئهگهر ئینسان سهختگیر و دیرپهسند بئ، بهلام ئهوه پیاو کۆژه ئاساییانه له ڕیگای برهوا و ئامانجیاندا گیانیان بهخت کردووه. کاریکی زۆر گهوره و به نرخ که من و تو تا ئیستا نهمانتوانیوه بیکهین».

گالی گوتی: «جاریکی دیکه کاتی که خهڵکی سهبارهت به پاریس پاشاگهردانیهکی گلاو و پیسیان بۆ باس کردی، له لایهه منهوه دهتوانی پینان بلتی که سهبارهت به دهستهی دوپڕی له ههلهدان، من، بۆ خۆم مادیتیل جیگری دوپڕی دهناسم، باسهکهه تهواو له زمانی ئهوهوه بیستوهه یانی ئهوان ڕیوارزیان له بهدهختی و سهڕلێشیاویدا دۆزیوهتهوه راست و ڕیک وایه. ئهوه سهبارهت به ئاڕژانتین له شهڕدا به دیل گیراو دواپی ههلات . به دهمامک لێدانی جۆراوجۆر لهم لاولای ولاتدا ئاواره بوو، تێدهکوشا تا بگهڕیتهوه بۆ بوینیس ئایریس.

بهلام ئهگهر به چیرۆکیکی مرقهه دۆستانهیه تیگههین درۆیهکی تهواوه، دیلمانجی شانهکه نهخۆش بووه و ناچار بوو بگهڕیتهوه. فهپههسیهکان ههچیان نهیاندهتوانی به زمانی خۆمالي و ناوچهیی ئهوهی قسه بکهن، ههه بۆیه پیتشیاپی ئهوه ئهکهههیان بهو کرد و ئهوهش سنی سالی تهواو لهگهڵ ئهوه

شاندهدا به شوین دۆزینه‌وهی په‌لی چۆمی ئامازۆندا ده‌گه‌را. مادیتیل پای واپوو ته‌گه‌ر پیاوارز نه‌بویه ئه‌وان قه‌ت نه‌یان ده‌توانی ئه‌و ئه‌رک و ئۆپراسیونه بگه‌ینه ئه‌نجام».

فابریزی گوتی: «هه‌رچی ده‌بێ با بێ، به‌لام که‌سیکی که‌ بتوانی ئاوا کاریگه‌رییه‌کی قورس و قایمی هه‌بێ له‌ سه‌ر مادیتیل و دووپه‌ر که‌ هه‌ردووکیان دوو سه‌ربازی کۆن و به‌ئه‌زموون بوون وه‌ک دیاریشه‌ له‌و کاره‌شیدا سه‌رکه‌وتوو بووه‌ ده‌بێ پیاویکی له‌کل‌ده‌ره‌اتوو و باش بێ. سینیورا تو ده‌لێی چی؟»

له‌م باره‌یه‌وه من هه‌یج نازانم، ئه‌و کاته‌ی که‌ ئاواره‌کان له‌ توسکانیه‌وه تیده‌په‌رین من له‌ به‌ریتانیا بووم، به‌لام به‌ بڕوای من ته‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ به‌ درێژایی سێ ساڵ له‌ ولاتیکی نامۆ له‌ کاریکی گرووپی گه‌وره‌دا هاوڕینی ئه‌و بوون و هه‌روه‌ها هاوڕینیانیکی که‌ له‌ شۆرشیکدا هارسه‌نگه‌ری بوون و سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و بیروپایه‌کی باشیان هه‌یه، ئه‌وه‌ خۆی به‌لگه‌یه‌کی پته‌و و حاشاهه‌ل‌نه‌گه‌ر بۆ پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی زۆربه‌ی زۆری ئه‌و پڕوپاگه‌ند و پاشاگه‌ردانیانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر شه‌قام دروست ده‌کری.

ریکارډو گوتی: «هه‌یج شک و گومانێ له‌ مه‌ پ قسه‌ی هاوڕیکانی دانییه‌ که‌ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و ده‌لێن. له‌ موراتوری و زامبکاریه‌وه‌ بگه‌ر هه‌تا چیانشینانی تووڤه‌ و تۆسن هه‌موویان ئاماده‌ بوون گیان به‌خت‌که‌ری ئه‌وبن، دوا‌ی ئه‌وه‌ ئه‌و دۆستی نزیکی ئارسینییه‌. له‌ لایه‌کی‌تره‌وه‌ پاسته‌ که‌ له‌ پاريسدا سه‌باره‌ت به‌ وی زۆر قسه‌ی بێ سه‌ره‌وه‌به‌ره‌ له‌ پشت سه‌ری ویستاو، به‌لام ته‌گه‌ر که‌سێ ده‌یه‌وه‌ی که‌س له‌ خۆی نه‌کاته‌ دوژمن، ده‌بێ داشۆرینی سیاسی نه‌نووسی».

لینکا وه‌ک به‌ره‌هه‌ستکاریک گوتی: « ئه‌و کاته‌ی که‌ ئاواره‌کان لێره‌بوون پیم‌وايه‌ ده‌بێ ئه‌وم دیتبێ، هه‌رچه‌نده‌ ته‌واو دلنیاش نیم. ئه‌ری پیاویکی پشت‌ده‌ره‌په‌ریو و شه‌ل و ئا له‌و جۆره‌ نه‌بوو؟»

پروفسۆر چه‌که‌جه‌ی میزی نووسینه‌که‌ی کرده‌وه‌ و له‌نیو نامه‌ گه‌لێکی زۆردا به‌ شوین شتیکی‌دا ده‌گه‌را: «پیم‌وايه‌ وه‌ره‌قه‌ی پیتاسه‌ی ئه‌و لێره‌دا بێ

که پۆلیس نووسیووی و بلاوی کردبوه وه له بیرتانه کاتیکی که ئهوان ههلاتن و له کویتستانهکاندا خۆیان ههشار دا، تایبهتمهندی پیناسه ی ههموویانیان له ههموو جیگایهک بلاو کردهوه و کاردینال - نیوی ئه و گلاوه چییه؟ - سینیولاش پارهییکی به نرخ ی دانابوو بۆ گرتنی ئهوان».

- دواپی، سهبارهت به ریوارز و ههویه ی پیناسه که ی داستانیکی سهیر کهوتبوه سه ر زاران. ئه و جلوبه رگیکی کۆنی سه ربازیک له به ردهکا و وهک تفهنگچییهکی بریندار که له کاتی جی به جیکردنی ئه رکی سه رشانیدا بریندار بووه و به شوین پهل و گروپی خۆیدا دهگه رچ و له ولاتا ده که ویتته پچ، بۆخوی په لکی گه شتی سینیولا پاده گری تا سواری بکه ن، تهواو پۆژیک له ئه رابه یه کدا له گهل ئهوان ده پی. به سه رهاتیکی دلته زینیان بۆ باس دهکا له مه ی چۆنییه تی به دیل گیرانی به دهستی شوپشگیرهکان، که دوایه دهینترن بۆ ههشارگه کویتستانییهکان و ئه شکه نهجه یهکی زۆر که به سه ری دینن. گه شتیارهکان ههویه ی پیناسه ی خۆیانیان پیشان دهدهن ئه ویش بابه تی جۆراوجۆر و سه رسووپ هینه ریان بۆ باس دهکا له سه ر که سایه تی دیو و درنجیک به ناوی میتشه که رانه. دواپی شهوچ که ههموو دهخهون، سه تلکی پر له ئاو به سه ر بارپوتهکانیاندا دهکات و به گیرفانی پر له خواردمه نی و فیشه که وه هه لدی...

فابریزی قسه که ی خۆی بری و گو تی: «نامه که م دۆزیه وه، فلیس ریوارز، ناو و ناوبانگ: میتشه که رانه. ته مه ن، ده وروبه ری، شوینی له دایک بوون و ئه سل و نه سه پ: نادیاره، په نگه ئامریکای باشوور، پیشه: پۆژنامه نووس، بالا: خرپیلانه، قژی سه ری: په ش. ردین: په ش. په ش تاله. چاو: شین. هه نییه: کراوه و چوارگۆشه. لووت، زار، چه ناگه... به لئ و دوایه پیناسه ی تاییه تی: لاقی راست شه ل، باسکی چه پ خوار. دهستی چه پی دوو قامکی نییه. برینی جیگا شمشیتریکی تازه له سه ر ده م وچاوی. له کاتی قسه کردندا زمانی ده گری. جاریکی تر سه رنجیکی داوه: تیرئه نگیتیکی زۆر کارامه یه - کاتی ده سگیرکردنی ده پی زۆر وشیار بن».

- زۆر سەيرە ئا بەو پىزە پىئاسە سامناكەوہ بتوانن ئەو پەلە گەشتيارە
فريو بەدەي.

- ھەلبەتە بویری و نەترسانی ئەو بوو، كە توانی سەرکەوتوو بى، ئەگەر
لە پرىكدا لىي بە شك كەوتبايەن ئىتر كاری تەواو بوو، بەلام كاتی پتويست
خوی ئەوئەندە فەقير و بەستەزمان نیشان دەدات كە دەبیتە ھۆی سەرکەوتنی
لە ھەر كاریكدا - دەي زۆر چاكە كاکینە پاتان سەبارەت بەم پىئشيارە چيیە؟
وا دیارە بريك لە دانیشتوانی ئەم كۆرە پىوارز بە باشی دەناسن، پیتان باشە
پتی پابگەيەنین و بلین پیمان خۆشە بێت بۆ ئیزە و ھاوکاریمان لەگەل بكات
و بە گشتی دانووستانیکی لەگەل بكەین؟

فابریزی گوتی: «بە پای من دەبىن لە پىئشدا مەسەلەكەي پى پابگەيەنین.
تەنیا لەبەر ئەوہی با بزانین ئەو كاری پىخۆشە يان نا».
ئىوہەدلىيان ھەر شتىكى پتوہندی بە بەر بەرەكانی لەگەل ژىزوئیتەكانەوہ
بى ئەو زۆرى پىخۆشە ئەو بى بەزەبىترىن كەستىكى دژە ئايینە كە تا ئىستا
من دیتووہم، راستیەكەي ئەوہیە كە ئەو لە سەر ئەو كىشەيە زۆر
دەمارگژە.

- پىكاردو، دەي بۆي دەنووسی؟

- بە دلىايیەوہ، با بزانی، ئىستا لە كۆيە؟ پىموايە لە سوئیسرایە. ئەو لە
جىگايەك ئۆقرە ناگرى، بەردەوام ھەمیشە لە گەرانە، بەلام كىشەي بلالو
كراوہكە...

ھەمويان كەوتنە ئاخافتنىكى مەنگ و درىژخايەن، ئاخەرەكەي، كاتىكى كە
بلاوہيان دەكرد مارتىنى چووہ لای ئافرەتە لاوہكەوہ و گوتى: «جما، ھەتا
لای مالى بەرپىت دەكەمەوہ».

- زۆرسوپاس، پىمخۆش بوو سەبارەت بە ئىشيك قسەت لەگەل بكەم.

مارتىنى ھىواش پرسى: «لە ناوئىشانەكاندا ھەلەيەكيان تىدايە؟

- گرنگ نىيە، بەلام پىم باشە كاتی ئەوہ ھاتووہ كە گۆرپانكاريیەكيان تىيدا
بەدين. ئەم ھەوتەيە لە پۆستدا دەستيان بەسەردوو نامەدا گرتووہ، ھەر
دوو كىشيان زۆر بىبايەخ بوون پەنگە شتتەيكش پووی دابى، بەلام ئىمە تا

ئەو جىڭايەى دەتوانىن نابىن خۇمان تووشى گرفتارى بگەين. ھەر كاتىك
پۇلىس لە نىو نىشانىكى ئىمە بەشك بىن خىرا دەبى بىگۈرىن.
- بەيانى دىم بۇ لات، ئەمشەو بە تەما نىم قسەت لەگەل بگەم، پىموايە
ماندووى.

- نا ماندوو نىم.

- دەى يانى دىسان نارەھەت بووى.

- نا ھۆيەكى تايبەتى نىيە.

. کیتی خانم له مالتيه؟

. به لنی ناغا، جلوه به رگه کانی له بهر دهکا. نه گهریش بچي بؤ ژووری میوان،
نه ویش قه ده ریکی دیکه دیته خواری.

کیتی وهک کچکی دیون شایری* پروگهش و دلوفان به خیره اتنی
میوانه که ی کرد و بر دیه ژووره وه. مارتینی خورشده ویست، نهو حه تمه ن وهک
بیانییهک به زمانی به ریتانیای ده دوا و ناخافتنیکی ژیرانه و سه نگی نی هه بوو،
کاتی خانم ماندوو بوو وهک بریک له میوانه کان قهت گوشاری بؤ نه هیتا بؤ
باس و لیکدانه وهی پامیاری، نه ویش تا کات ژمیر یه کی شهو. دوا ی نه وه خانم
کاتی منداله که ی مرد و میرده که شی له سه ره مه رگدا بوو، بؤ یار مه تی و
سوکنایی نهو هاتبوو بؤ دیون شایر، له وه به دوا کیتی نه م پیاوه زه به لاه و
نه دۆین و دهسته و ستانه ی . که راست وهک نهو پشیل پهش و ته مه له ی که
نیستا له سه ر نه ژنوی دانیش توه . خوش ده ویست و وه کوو خیزانیکی
ماله وه هه لس و که وتی له گه ل ده کرد.

قه ت پی له سه ر کلکی دانه دهنه، دوو که لی توتنی ناوقای چاوی نه ده کرد و
قه تیش وهک مرقی کی زالم لینی نه ددها و به گژیدا نه ده چوو، نه ویش هه ر
که جینگا یان نامیزیکی گهرم و نه رمی گیر که وتبایه نارام و بی قه و هه راو به
بی دهنگی وهرده که وت، قه تیش له بی ری نه ده چوه وه کاتیک که نینسانه کان له
سه ر میزی نانخواردن ماسی ده خۆن نابن چاو له ده میان کات چونکه بؤ
پشیل یه ک زور ناخوش و بی له زه ته . دوستایه تیان زور کۆن بوو، پوژیکیان

---

* . نه یاله تیکه له نینگیز

که ههستا و چاوی کردوه . ئه و کات شیرهخۆره بوو. خاوهن مال به هۆی نهخۆشیهکی تووندهوه نهیده توانی پیتی رابگا هر له بهر ئه وه و به هۆی سه رنجی مارتینه وه خستیانه ناو سندووقه که وه و له بهریتانیا وه بق ئیره یان نارد. له وه بهم لاهه جما به هۆی ئه زموونی خۆی لیتی حالی بوو که دۆستایه تی له گه ل ئه م خه په تۆله خرپنه دا کات و ساتی بق نییه .

جما هاته ژووری و گوتی: «وابه ئاسووده یی له گه ل ئه و پشیله یه دانیشتی ده لیتی میتشیکیش ت میوان نییه، ئینسان وا ده زانی به ته مای که ئه مشه و لیره بمینییه وه».

مارتینی به ئه سپایی پشیله که ی له سه ر لاقی هه لگرت و گوتی: «ئه گه ر ئیستیکانیکم چایی پینده ی زۆرت سوپاس ده که م. په نگه ئه وێ قه ره بالغ بێ، شه ویش گراسینی خواردنیک ی باشمان پێ نادا، له ماله ده وله مه نده کاندای شه وانه قه ت خوارده مه نیی باش ناخوری».

جما پیکه نی وگوتی: «باشه ئیدی! تۆش له گالی زمان درێژتری! گراسینی بێ چاره ده بێ ئه وه نده تاوانی گوناخه کانی خۆی بدات که وهختیک ی نامینی تا له مالدای که م و کووپی نیو مالن پێ کاته وه، به لام چایه که که میک ی دیکه ساز ده بێ، کیتی به شتیه ی دیون شایر که میک کیک ی بق تۆ ساز کردوه».

کیتی مرقفیک ی دلۆفانه وا نییه ؟ هه لبه ته تۆش هه روای به تایبه ت به و جلوبه رگه جوانانه وه که له به رت کردوه، ده ترسام له بیرت بچینه وه. قه ولم پێ دا بووی که له به ریان که م، هه رچه نده بریک ئه ستوره ئه ویش بق شه ویک ی ئاوا گه رم.

- هه وای فیزول زۆر فینک تره، هه یج جلوبه رگینک وه ک کشمیری له تۆ ناکالیته وه، ئه و گولانه شم بق هیناوی، تا له سه ر یه خه تی ده ی.

- له و گوله هیشه وه داره جوانه کانه، زۆرم پێ جوانه!، به لام باشتر وایه بیانخه یه نیو ئاوه وه ئاخه پیم خۆش نییه گول بده م له جلوبه رگه که م. ئه مه ش بیریک ی دواکه وتوانه ی تویه.

- نا، وانیه، ته نیا له بهر ئه وه ی ئه گه ر به درێژایی شه و به سینگی که سینگی خه مۆکی وه ک منه وه بێ ده ژاکین.

- به داخه وه هه موومان ئەم شهو داده هیزرتین. ئەم کۆره زۆر ناخوشه و گێژ و ماندوومان دهکات.

بۆ؟

- له لایه که وه له بهر ئەوهی، گراسینی هه کاریک بکا وهک خۆی بێ تام و بێ له زهتی دهکا.

- باشه، قین له زگ مه به، ئیستا که دهچین بۆ میوانداریتی ئەم کابرایه، ئەوه شتیکی باش نییه.

مادونا هه میسه تو راست دهکەئێ، به لام ناخوشیه کهئێ له بهر ئەوهیه که پیاو ماقوول و ئیسانه گه وره کان نایه ن بۆ ئەو میوانیه.

- له بهر چی؟

- نازانم، یان به هۆی ئەوهی که له شاره که دا مروفی وای تیدا نییه، یان له بهر نهخۆشی و شتی ئەله و جۆره. سه رجه م ئەمشه و ته نیا دووسی بالوین، چهند هۆزان وائیکی ئالمانی، گروپیک له گه پروکانی هه میسه یی جۆراوجور، شازاده پوسیه کان، چهند که سیتی ئەنجومه نی ئەده بی و چهند ئەفسه ریکی فه ره نسی دین بۆ ئەوئ، ته نیا که سائیکی دیکه ی که من بیاناسم بیتجگه له وانه نایه ن.

- هه لبه ت جیا له داشۆرین نووسه به ناوبانگه که، که ئەو بۆ خۆی گولی مه جلیسه که یه.

- هه جو نووسه تازه که؟ کامه، ریوارز؟ به لام من پیم وابوو گراسینی به تووندی دژی ئەوه.

- به ئێ؟ به لام ئیستا که ئەم پیاوه لیژه یه و قسه کانیش هه مووی له باره ی ئەوه وه یه. هه تمن گراسینی به ته مایه مالی ئەو یه که م جیگا بێ که ئەو شیرمه زنه له ویدا پیشان ده درئ. تو دلنای که ریوارز سه باره ت به به ره لستکاری گرانسی هیچی نه بیستوه، به لام شاید هه سستی پێ کردبێ، ئەو زۆر وشیار و ورد بینه.

- ته نانه ت من ئاگام له هاتنیشی نه بوو.

- دوینی هات. ئەمه ش چایی، نا، هه لمه سته، دانیشه من قۆریه که دینم.

مارتینی لهو ژووره چکوله یه دا دلی زور خوش بوو. دوستایه تی له گهل جما ده بووه هوی هه لایسانی کلپه ی شه وینیک بی شه وهی خوی ناگادارین و دوستایه تی پاک و بی گهردی شه شه ستره یه کی پرشنگدار بوو که له تاریکایی ژیانیدا دهره وشاوه. هه ر کاتیکیش که دلی ده گیرا. دوا ی ته و او بوونی کاره که ی ده هات بق ئیره، زور کات بی دهنگ له لای شه دانه نیشته و یه ک بین چاوی تی ده بری. کاتیک که خه ریکی گول دوزی ده بوو و چایی تی ده کرد، قه د جما سه بارهت به نارپه حه تیه کان و گیرو گرفته کانی له مارتینی نه ده پرسى و یان به چند وشه یه ک هاوده ردیی خوی دهر نه ده بری، به لام شه وه همیشه به دلئیکى قورس و قایم و به فکریکی نارامه وه له لای شه ده پویشته وه و ههروهک بوخوشی گوتبووی وای هه ست ده کرد که ده توانی: «دوو حه وتووی دیکه یش هه روا به پیزو حورمه ته وه پایبویری» جما بی شه وهی خوی بزانی تواناییه کی سه یری هه بوو، بق هتور کردنه وهی بیرومیشکیکی نارپه حه ت. پاره که له کالابریا که خیانه تیان کرد به دوستانی نازیزی مارتینی و ههروهک گورگ وه بهر ده سترپیژی گولله یان دان، پیم وایی ته نیا وه فاداری و خو پارگری جما بوو توانیی شه له ناهومیدی رزگار کات. جاری و ابوو به یانیانی یه ک شه مه ده هات بق شه وچ بو «دانوستاندن سه بارهت به کارو ئیشه کان» شه برکه یه سه بارهت به کار و تیکوشانی حیزبی مازینی ده گوترا که هه ردو وکیان لایه نگر و هاوپی وه فاداری شه پارته بوون، له و کاته نه دا جما ته و او ده بووه مرو فیکى دیکه، مرو فیکى زیرهک له سه رخو، ئاقل، زور پیکوپیک و دوور له کرده وهی ده مارگرژانه. شه که سانه ی که شه یان دیتبوو له کاتی جی به جیکردنی شه رکه پامیاریه کانیدا، شه یان ته و او شوپشگنریکی به شه زمون، به دیسیپلین، باوه پ پی کراو، ئازا و له هه ر باریکه وه که سایه تیه کی زور به نرخ بوو بق پارته که، به لام ده یانگوت شه ته نیا شتیک یان هاوپییه کی که مه له ژیانی ئاسایی و تاییه تی خویدا. گالی له باره ی شه وه گوتبووی: «شه شوپشگنریکی زگماکه که به ته نیایی خوی به قه ده ر چه ندین که سی ئیمه بایه خداره و به س».

دژايه تیکردن له گهل «مادونا جما» په کی که مارتینی د هیناسی زور سخت و چه توون بوو.

جما که له سهرشانییوه ئاورې ئه داوه بو داوه و چه کمه جی میزه چکوله که ی ده کرده وه پرسې: «دهی، هه جو نووسه نویکه ی ئیوه پوالت و قه یافه ی چوناوچونه؟ سزار چاولیکه ئه م نوقول و ئالوبالوه شه کراویانه* هی تویه، پیتشم سهیره که بوچی که سانی شوپشگپر ئه وهنده تامه زروی شیرینین».

پیای دیکه ش پیتیان خوشه، به لام چونکه له خوبایین ددانی پیتا نایه نن، سه باره ت به داشورین نووسه تازه که پرسیت؟ له و جوړه پیوانه یه که ژنانی ئاسایی دهیپه رستن، به لام ژنیکی وهک تو ئه وی خوش ناوی، زمان شیرینیکی کارامه و قسه له پروو، پوالتیکی ساده که زور سهرنج ناداته پیکوپیکیی جل پوشین، له گهل سه ماکه ریکی جوان و پاقر که هه میشه له گه لیه تی و خه ریکی که پریانه له و جیهانه دا.

- هه به راستی سه ماکه ریکی له گه له، یان ته نیا به هوی بی تاقه تیت ده ته وی لاسایی قسه ره قبی ئه و بکه یته وه؟

- خودا ده زانی نا! هه به راستی سه ماکه ریکی له گه له و زور که سیش جوانی و دلرفیتی ئه ویان خوش ده وی، زوریش جوانه، به لام من خوشم ناوی، به قه ولی پیکاردو ئه و قه ره چیه خه لکی هه نگاریایه و یان ئه و له و جوړانه یه که له شانوناوچه یه کانی گالییادا کار دهکا. به پوالت پریوارز مروفیکی چوخته. ئه وهی راست بې وهکوو پیریژنه پیره که وایه که کهه که ی به خه لکی ده ناساند!

- باشه ئه گه ر ئه و ئافره ته ی له ولاتی خو یه وه هیناوه، کاریکی شیاو و به ئینسافانه ی کردوه.

- مادونای ئازیز، تو ئازادی چونی پیت خوشه له کتیشه کان بپوانی، به لام کومه لگا و نالی، به بپوای من، زوربه ی خه لک له وه دلنه ندن که ده زانن ئه و ژنه گراوی (مه عشوق) یه تی و ئه ویش هه روا دهیناسینیت.

---

* میوه ی جوراوجور وهکوو گیلان و ئالبالو ده خه نه نیو هه نگوین یان شه کره وه تاکو و شک بن.

- ئەگەر ئۇ بە خەلکی نەوتبیت، ئەوان لە کوئوئە ئۇ شتە دەزانن؟
 - شتەکە پوون و ئاشکرایە، ئەگەر بیینی بوخۆت لیت حالی دەبی، بەلام
 پیموانیە ئەوەندە پوهەلمالدرای بی که بیهینن بومالی گراسینییهکان.
 - ئەو هەلسوکەوتیکی باشی لەگەل ناکات، سینئورا گراسینی ژنیک نییە که
 کاری وا بکات که دژی پەسم و ئاقاری کۆمەل بیت، بەلام من پیمخۆش بوو
 سەبارەت بە ئاغای پیوارز زانیاریەک بە دەست بیتم، وەک داشۆرین نووستیک
 ئەوەکو پیاویک. فابریزی پنی گوتم که پیوارز برووسکەیهکی بو نووسیوم که
 ئامادەیی بەر بەرەکانییه دژی ژیزوئیتەکان. تا ئیستا ئەو ئاخرین شتیکی که
 من سەبارەت بە ئۇ بیستوومە، ئەم حەوتووێ کارەکان زۆر کەوتوونەتە
 سەریەک.

- منیش سەبارەت بە ئۇ لەو زیاتر نازانم تا زانیاری زیاتر بدمەن، لە
 مەرکەم وزۆری پارەش ئۇ جۆرەیی که ئیمە لینی ئەترساین وا نییە. وا دیارە
 که ئۇ دارایە و پنی خۆشە هەر بە خۆپایی ئیش و کار بکات.
 - بۆ خۆی دەولەمەندە؟

- وا دیارە هەر وایە، هەر چەندە شتیکی سەیرە. - ئەو شەو لە مالی
 فابریزی بیستت که شاندی دووپرە کاتی ئەویان دیتووتەو وەزە و گوزەرانی
 زۆر خراپ بوو، بەلام ئیستا لە بریک لە کانە ژیرزەویەکانی بڕەزێلدا
 شەریکە و بەشی هەیه، هەر وەها لە پاریس، فین و لەندەن وەکوو
 نووسەریکی بەرز و سەرکەوتوو لە بواری پەخنەدا ناسراو، بە سەر زۆر
 زمانی زیندووی دنیادا زالە و دەتوانن قسەیان پێ بکات. لێرەش لەمپەر و
 بەر بەستیک نییە بۆ پێوەندی لەگەل بلاڤوگەکانی دەرەوێ ولات،
 شەرمەزارکردنی ژیزوئیتەکانیش وا نییە که هەموو کات و ساتی ئۇ بگریت.
 - بەلی وایە سزار، ئیستاش کاتی پویشتنە، گولەکانیش دەدم لە یەخەیی
 کراسەکەم تەنیا خولەکیک پاووستە.

خیرا چۆو قاتی سەری و گەپاوه، گولەکانی لە یەخەیی جلوبەرگەکانی
 دابوو و دەسڕۆکەیهکی پەشی ئیسپانیای دابوو بە سەری دا. مارتینی بە
 چاویکی پاڤزی هونەرەندانەو لینی پوانی.

۱. مادونای من، تو وهکوو مهله که یه کی، وهکوو مهله که یه کی گه وره و

بیرمه ندی سه با ۱

جما به پینگه نینه وه وهلامی داوه: «ئو قسه یه دور له باوه پ و ئینسافه! ئیستا خو خوت ده زانی که من چهنده تیکوشاوم که وهکوو ئافره تیکی ئاسایی ناو کومه لگا بم! کی ده یه وهی که ژنیکی شورشگیر شیواز و سه روپوتراکی له مهلیکه ی سه با بچی؟ ئم کاره نابیته هوی چه واشه کردنی سیخوره کان».

چهنده ی ههول بدهی هیتستا ناتوانی پولی ژنیکی ئاسایی دواکه وتووی ناوکومه لگا بکیرچی. دهی له وه گه پئ هر به راستی تو ئه وهنده جوانی که سیخوره کان به دیتنی پوخسارت له بیر و پات تی ده گن، هه رچهنده ش که ناتوانی وهک سینپورا گراسینی قاقایکی گه مزانه بکیشی و به باوه شینه که پوخسارت بشاریته وه.

باشه سزار، له کۆل ئو ژنه به دبخته به وه! له وه قولانه که میکی تریش بخۆ، با ئیتر له وه زیاتر تووپه نه بی و بینیه وه سه رخۆ، حازری؟ دهی واباشه بکهوینه ری.

مارتینی راستی ده کرد که دهیگوت، کۆپه که ی ئه مشه و زۆر قه ره بالغ بوو و بنیاده می وه ره ز ده کرد، پیاوانی ئه ده بدوست قسه وه باسی جۆراوجۆر و بی بایه خیان ده کرد و کۆپه که یان به دل نه بوو. له ولشه وه توریسته کان له گه ل شازاده پوسیه کان له ژووره جیا جیا کاند ده گه پان و سه بارهت به که سایه تیه جۆراوجۆره کان پرسپاریان له یه کتری ده کرد، هه ولیان ئه دا که له گه ل یه کتری وتووژی بیرمه ندانه یان هه بی.

گراسینی که تی ده کۆشا له قسه کردن و هه ل سوکه وتیدا وهک جل و بهرگ و چه که کانی رازاوه بی خه ریکی پئشوازی کردن له میوانه کانی بوو، به لام به دیتنی جما وهک گۆل گه شاوه له راستیدا جمای خوش نه ده ویست و پر به دل لئی ده ترسا، به لام دهیزانی میوانداریه که ی ئو به بی جما په ونه قیکی نییه. گراسینی له ئیش و کاری خۆیدا به ناوبانگ بوو، ئیستاش که دهوله مند و نیو به دهره وه بوو گه وره ترین ئاواتی ئه وه بوو ببیته ناوه ندی

1. مهله که ی حه به شه که بووه کراوینی سوله یمانی پیغه مبه ر

کۆرۈكۈبۈنەۋەي ئازادىخۈزان و پروناكېرەكان. جما باش دەيزانى كە ئەو
 ژنە ھېچۈپۈچ و لە خۇپازىيە، كە لە كاتى لاويدا لە لاي مېردەكەي قەلەمى
 پەئاندېو، بەم قەسە بىنەۋەرۈك و بىنەبەيەخانە كە بە پەۋالەت جوان بوون
 شايانى ئەو نەبوو كە بېتتە خاۋەن كۆپىكى ۋا مەزن. ھەر كاتى كە دەيتوانى
 جما پازى بىكەت بېتتە ئەۋج ھەستى دەكرد كە شەۋىكى سەرگەۋتۈۋى بوۋە.
 مېۋانەكان بە دېتتى پەفتارى دلگىر و بىنەگىر و گۈلى جما خۇمانەتر و
 ئاسايىتر بوون و بە قەۋلى گراسىنى بوونى ئەو پۈچى دوۋپوۋىي و ناپاكى
 لەۋ مالەدا دەتاراند كە ھەمىشە بالى بە سەر ئەۋىدا كېتەبۈو.

سىنىۋرا گراسىنى دۋاي ئەۋەي بە گەرم و گۈپى بە خېرھاتنى جمای كرد
 بە ھېۋاشىيەكى ۋا كە زۆركەس گۈيى لى بىن! گۈتى: «چەندە جوان بوۋى
 ئەمشەۋ!» بە چاۋىكى پەخەنەگراۋە كە جلوبەرگەكەي پىنەجوان بوو، لەبەر
 كەسايەتى بەھىز و سەنگىنى ئەو و بە ھۈي پاست و دوستى و
 خاكەپايەكەي و بە ھۈي بېر و فەكرى گەۋرە و مەزنى و تەننەت بە ھۈي
 تايەتېبۈۋى و شىۋەي پۈخسارى، يانى تەۋاۋى ئەو شتەنەي كە لە لاي
 مارتىنى بەرىز بوون. سىنىۋراگراسىنى ھەروەختىك پەقى لە ژنىك دەبوو بە
 زمان شېرىنى پەقى خۈي دەردەبېرى ۋاتا بە قەند دوژمنى خۈي دەخەنكان! جما
 ئەم بەخېر ھاتن و پېزلىنەنى ئەۋى بە قەدەر خۈي بايەخ و سەرنجى دەداتى
 و ئېتر زىاتر لەۋە بېرۈەزى خۈي پېتۈە ماندوۋ نەدەكرد. بە بېرۋاي ئەو
 ئەۋەي كە «چۈنە ناۋ كۆمەلگەي» ناۋ لىنەرابوۋ ئەركىكى ناخۇش بوو كە
 شۈپشگىپرى ماندوۋ دەكرد تا سەرنجى سىخۈپەكان لە سەر خۈي دوۋر
 كاتەۋە، كە بۇ پارىزەرانى خۈي ھەتمەن دەبوو ئەو كارە بىكەت، ئەو ئەم كارو
 ئەركەي بە پەمز و ئېما و ئېشارە دانابوۋ، دەشىزانى كە دەنگدانەۋەي قۇز و
 جلوبەرگەجۋانى بۇ كەسانى چەنەۋەپى ئاشقە جلوبەرگ و مۇد چەندە بە
 نرە ھەروەك كىلى پەمز و نەپتى بە وردى لىتى ورد دەبوۋەۋە، ھۆگران و
 شەيدايانى ئەدەب بە بېستى نىۋى جما گەشەنەۋە، ئەو لە نىۋ ئەۋاندا زۆر
 خۇشەۋىست بوو، پۇژنامەۋانانى پادىكالىش خېزا خۇيان گەياندە ئەو سەرى
 ھالە درېژ و گەۋرەكە كە جمای لى بوو.

جما زور له وه به نه زمونتر بوو كه نه هیلې بكه ویتنه ټابلوقه ی نه وانه وه، رادیكاله كان همیشه و له هم موو جیگاهه كه هه بوون، كاتې كه له ده وری كړبوونه وه زور به نهرمی هر كامه یانی به شوینكار و ئیشی خویاندا به پړی كرد، به بزه یه كه وه پټی راگه یانندن كه له جیگاهه كی كه نه وه مووه توریسته ی لئ بې نابې كات و ساتی خویان له لای نه وه به فیږو بدن . نه و خوی گیروده ی M.P.1 به ریتانیای كرد كه پارتی كۆماری خواز به دل خوازیاری نه ندامبوون و هاو ده ردیبوونی نه ویان له پازته كه یاندا ده كرد . كا برای به ریتانیای چونكه ده یازانی كه نه و له ئیش و كاری پوول و پارهدا شاره زایه، له پېشدا به ئاگادار بوون له سهر بیروباوهری له سهر خالیكي تاییه تی پر نه زمون سه بارهت به پاره ی ئوتریش سهرنجی نه و ی بۆ لای خوی ږاكیتشا. له دوا ییدا لئ زانانه قسه كه ی به ره و لای بړی پاره ی كۆماری (لیمباردوونتیا) ۲ ږاكیتشا، پیاوه به ریتانیایه كه كه وای ده زانی به هوی وتووژیكي بې بایه خوه ماندوو ده بې، له ترسی نه وه ی كه نه وه كړو كه وتیته ده ستنی پسپوړیكه وه، به شك و گومانه وه لینی پوانی، به لام دوا ی نه وه ی كه زانی پووگهش و قسه خۆشه ته و او گیروده ی بوو و ده تگوت له گه ل میترنېخ دانیشتوه . جا نه مجار له سهر بایه خی پوول و پاره ی ئیتالیدا به ته و او ی كه و ته دوان.

كاتیكي كه گراسینی پیاویكي فهره نسپی هینایه لایان كه «پنی خوش بوو سه بارهت به میژووی ئیتالیای لاو پرسیارگه لیک بکات. M.P. ده تگوت هه ستنی خوش دار بوو شاید له بهر نه وه بې كه نارازیبوونی خه لکی ئیتالیا زور له وه قوولتره كه نه و فكری لئ ده كاته وه هر بویه گیر نه بوو و هه ستن پویش.

له درهنگانی شه ودا جما بې نه وه ی كه س ئاگادار بې، چوو ه بې كه پره كه و ژیر په نجه ره كانی ژووری میوان، تا بۆ چه ند ساتیك له نیتوان گوله گه وره كانی كاسنی و قېژانگدا دانیشیت. هه وای خه ف و هات و چۆی چړی

---

1 . Member of parliament (نه ندای پارلمان)

2 . كۆماری لیمباردی وونتیا كه له سهر ئهركی كۆنكره ی ویه نه یه كگرتوو بوون .

جه ماوه له ژووره كاندا خهريك بوو تووشی ژانه سهر و بې تاقه تیبی بكات، له ژیر شه وقی مانگه شه ودا پریزیک داری گهرمین وه کوو خورما که له گولدانى گه وړه دا بوون ده بینرا ئەم گولدانانه له نیتوان گوله سویتسهنه كاندا و بریک گیای دیکه دا ون بیوون، هه مووی ئەوانه تابلۆیه کی جوانیان نه خشانده بوو، له که لیتنیکى ئەم تابلۆ جوان و خنجیلانه وه دۆل و ده پره یه کی دلرفین دیار بوون، لقو پۆبى داری هه نار دیار بوو که به گولووکی ناواده داپوشرا بوو، که له نیتوگیا و گوله كاندا خوی ده نواند.

جما هاتبووه نیتو ئەم سروشته جوان و باخچه پهنگینه، به هیوا بوو ماوه یه کی کهم بتوانی به بیدهنگی وهه سس و پشوویه ک بدا و خوی له م سه ریتشه و هه راوه ژوریا به ته ریک بخاته وه . شه ویکى گهرم و بیدهنگ و خوش بوو، به لام هه ر که له ژووره گهرمه کان دا هاته ده ری هه سستی به فینکایى کرد و ده سماله تورپه که ی دا به سه ریدا.

دهنگى وتویژ و ههنگاوى پنی هاته گوئ که به دریزایی مانگه شه وه که دا نزیک ده بوونه وه و هه وداى خه یالیا ن لئ پساند، چووه تاریکایه که تا نه بیبین و بتوانی دوور له م قسه و باسانه بریک میتشک و زهینى هینور کاته وه. هه رچه نده زۆر نا په حهت بوو پاوه ستان و، به دواى ئەودا دهنگى ناخوش و تیزى سینور اگراسینیش ته واو بوو که قسه کانی پر بوون له وته ی هیچ و پوچ و بې ئاکام.

ئهو دهنگه ی دیکه که زۆر نه رم و خوش بوو هی پیاویک بوو، به لام جار جار په گیکى تیز ده که وته نیتو دهنگیه وه که ناخوشی ده کرد. زۆر تریش له بهر ئەوه بوو که هه ولئ ئەدا زال بې به سه ر زمانى خۆیدا که گیرى ده کرد. دهنگه که پرسى: «وتت به ریتانیای؟، به لام بې شک ئەم نیتو ته واو ئیتالیاییه، چی بوو - بوولا؟»

- به لئ ئەو بیتو ه ژنى جوانى بوولای هه ژاره که چوار سالتیک له وه پیش له به ریتانیا مرد له بیرت نییه؟ ئاخ! له بیرم نه بوو که ئیتو ژیانیکى پر له ئاواره یی و تاراوگه یتان هه یه! نابن چاوه پوانى ئەوه مان له تو هه بې که هه موو شه هیدانى ریگای پژگاریى ولاته که مان بناسی، ئەو شه هیدانه زۆرن!

سینیوراگراسینی هه ناسه یه کی هه لکیشا. هه میشه ئا به و شیوه یه له گهل
بیانی و نامۆکاندا قسه ی ده کرد رۆلی نیشتمانپه روه ریکی دل هه لقرچاو که
له بهر خه می ئیتالیا وهک مندالیک قوتابخانه لچ داشوړاو که له گهل
روخساری جوانیدا باش یه کتر گیر ده بوون.

دهنگه که دووپات بووه وه: «له بهریتانیا مرد! ئه و کات په نا بهرینک بوو؟
پنم وایه ئه و نپوه ده ناسم، پتوه ندی له گهل سه ره تای کار کردن و ده سپینکی
ئیتالیا ی لاودا هه بووه؟»

- بۆچی، ئه ویش له گهل ئه و لاره به شمهینه تانه بوو که له سالی گیرا - ئه و
رووداوه دل ته زینه ت له بیره؟ چه ند مانگیک ئازاد بوو، دووسن سال دوايه
هر که دیسان حوکمی گیرانیان دایه ده ری هلات بۆ بهریتانیا. دوايه بیستم
که له وئ ژبانی هاو به شی پینک هیتاوه له سه ریه ک رووداو یکی شاعیرانه بوو،
بوولای هه ژار بۆ خوشی رهفتار و هه لئس و که وتینکی شاعیرانه ی هه بوو.
گوت دوايه له بهریتانیا مرد؟

- به لئ، به نه خوشی ئازاره باریکه وه نه ی توانی له گهل کهش و هه وای
سامناک و ناخوشی بریتانیا خوی رابینن. تاقه کۆرپه که ی جماش راست پیش
مه رگی بوولا مرد. مندا له که نه خوشی خولیزکه ی هه بوو. زۆر دل ته زینه،
وانیه؟ هه موومان جما مان خوش ده وئ! به لام، بریک سه رپه، ده زانی ئاخهر
به ریتانیا هه کان هه موویان وان، به لام به بروای من ئه و گیروگرفت و
ناره حه تیانه ئه ویان خه ماوی کردوه

جما هه ستایه سه رپن و لقو پۆپی هه ناره که ی لادا، شی کردنه وه ی خه م و
ئازاره کانی ئه و ته نیا بۆ گرئ به ستی و توویژیک بی ئاکام بۆ ئه و زۆر ناخوش
بوو، که هاته بهر رووناکیه که به جوانی ناره حه تیه که ی له سیمایدا به دی
ده کرا.

خاتوونی خانه خوئ به چاو یکی له سه رخو و خوشه ویستی و به
سه ریکه وه گوتی: «ئهمه ش راست بۆ خوی! جما ئازیزم پیم سه یر بوو دیار
نه بووی، بۆ کوئ چووی. ئاغای فلیس ریوارز پنی خوشه پینکه وه ئاشنا بن».

جما به سه‌یریکه‌وه چاویکی لی کرد و له دلی خۆیدا گوتی: «دهی دهی می‌شه‌که‌رانه ئەمەیه» رپوارز به پێزه‌وه سه‌ری بۆ دانه‌واند، به‌لام چاوه‌کانی به‌جۆریکی پروانیانه‌ پوخسار و جه‌سته‌ی که له لای جما تێروانییکی نا‌ئاسایی و پروودامال‌راوانه‌ بوو.

رپوارز چاویکی له‌ په‌رده‌ ئەستوره‌که‌ کرد و گوتی: «قوژبنیکی دل‌رفینت دۆزیوه‌ته‌وه‌ به‌رژه‌وه‌ندی‌که‌شی چه‌نده‌ جوانه‌!»

به‌لێ، جیگایه‌کی خۆشه‌، هاتوومه‌ته‌ ئێره‌ تا که‌مێک له‌و فینکایه‌دا پیاسه‌ بکه‌م.

خانمی میواندار پروانییه‌ ئەستیره‌کان. مژۆله‌کانی جوان بوون و پیتی‌خۆش بوو که‌ خه‌لک بیانیینی و گوتی: «وا وێده‌چێ له‌م شه‌وه‌ خۆش و دل‌رفینه‌دا ئەگه‌ر له‌ ماله‌وه‌ دانیشین نه‌ختیک ناشوکرێ و ناسوپاسی دینێ. چاو لێ‌که‌ سینپور! ئەگه‌ر ئیتالیای ئازیزمان ئازاد بوايه‌ نه‌ده‌بووه‌ به‌هه‌شتی سه‌ر ئه‌رز؟ فکری لێ‌که‌نه‌وه‌ ئیتالیا به‌و گۆل و ئاسمانه‌ نه‌خشینه‌وه‌ بپیته‌ به‌رده‌ و قوله‌ ره‌شێکی دیل!»

می‌شه‌که‌رانه‌ به‌ هیوریکی کیش‌داره‌وه‌ له‌به‌ره‌ خۆیه‌وه‌ گوتی: «هه‌لبه‌ته‌ به‌ هه‌بوونی ژنانی ئاوا نیشتمانپه‌ره‌وه‌ر و ولات‌پاریژ!»

جما راست تیشکی نیگای خسته‌ سه‌ر چاوی ئەو، له‌راستیدا ئەو شیوه‌ پروانییه‌ی ئەو ئەوه‌نده‌ ئاشکرا بوو که‌ له‌به‌ر چاوی که‌س نه‌ده‌شاردراوه‌، به‌لام جما تاریف کردنه‌کانی سینپورا گراسینی هیچ پێ‌خۆش نه‌بوو هه‌رچه‌نده‌ گراسینی که‌یفی له‌ تاریف کردنی ئەو بوو، فه‌قیره‌ مژۆله‌کانی به‌ هه‌ناسه‌ هه‌لکێشانیک دانه‌وه‌اند: ئاخ سینپور، ئەمه‌ کاریکی زۆر چکوله‌یه‌ که‌ هه‌موو ژنیک ده‌بێ بیک! خۆزگه‌ ئەو پۆژه‌ دابێ که‌ بیسه‌لمینم که‌ نئویکی ئیتالیای سه‌ربه‌خۆ هه‌یه‌. کێ ئاگاداری داها‌تووه‌؟ ئیستا ده‌بێ بچم ئه‌رکی میوانداریتیم به‌ جێ بینم، بالوێزی فه‌ره‌نسا داوای لێ‌ کردم که‌ راهێنانی که‌چه‌که‌ی بسپیژمه‌ ده‌ست تۆ. ده‌زانم که‌ پێزی ده‌گرێ و به‌ هه‌موویانی ده‌ناسین. ئاخ! ئەوه‌ی که‌ دێ هه‌ر ئەو شازاده‌ خۆش مه‌شره‌فه‌ پوسیه‌که‌یه‌، ئەوت دیتووه‌؟ ده‌لێن ئەو یه‌که‌جار زۆر خۆشه‌ویستی نیکولای ئیمپه‌راتوره‌.

فەرماندهی لهشکری شارینکی پۆلۆنیا په و ناوینکی سهیری ههیه که کهس ناتوانی بیلێ.

1- Quelle nuit maGnifique Nest – ce pas man prince?

ههه لهگهڵ ئهوهی که چه نه وه ریی ده کرد بۆ پیاوینکی مل ئهستووری بهرچینه زل که سهرسینگی پر بوون له نیشان و مه دالیا، به په له دوور کهوته وه، له قسه کانیدا که گلهیی تیدا بوو ئه ویش له بهر 1 Notre Malheur patrie که وشه ی وه کوو 2 «charme nte» و «Mon prince» 3 ی نیوئاخنی قسه کانی ده کرد. له درێژایی که پره که دا ون بوو.

جما به بن جووله له په نای دار هه ناره که وه پاوه ستا. بۆ ئه و ژنه بن ئه قله و بۆ قسه بن بایه خه کانی مێشه که رانهش دل مه ند بوو. مێشه که رانه به قه یافهیه که وه که جمای توور په ده کرد ئه و که سانه ی چاو لێ ده کرد که دوور ده که و تنه وه. وادیار بوو پتی بن ئه قل بوون و دلی پنیان ده سووتا .

مێشه که رانه به به زیه که وه پووی کرده جما و گوته: «ولات پاریزی ئیتالیا یی و ولات پاریزی پووسی قۆلیان له نیو قۆلی یه ک ناوه و ده پۆن به ناخافتن له گهڵ یه کتری زۆر خوشحالن کامیانت پێ باشه؟»

جما پووی تیکنا و وهلامی نه داوه.

مێشه که رانه درێژه ی پێ دا: «ههلبه ته ئه وه ته واو ده که پێ ته وه سه ر- بۆچوونی هه رکه سیک، به لام پیم وایه، له م دووانه، جۆری پووسیم زۆر تر خوش بوی چونکه پوخته تروو کامل تره. ئه گه ر پووسیه بۆاگه وره یی و سه روه ری راگرتنی خۆی به جینگه ی گولله و باپووت ناچار بایه پشت به ستن به ئاسمان و گوله کان، به برپوای ئیوه Mon prince تا که ی ده ی توانی ئه و قه لایه ی پۆلۆنیا پاگری؟»

جما وهلامی داوه: «به برپوای من، ئیمه ده توانین بیرو پای تایبه تی خۆمان به پێزه وه بۆ خۆمانی پاگرین به بن ئه وه ی سووکایه تی بکه ین به ژنیکه ی که میوانی ئه وین.»

1 . «ولاتی بهخته رهشی ئیمه».

2 . «دلگیر»

3 . «شازاده»

«به‌لئ! من ئەرکی میوانداریتیم له ئیتالیا دا له بیر چووبوهوه، ئیتالیا یه‌کان زۆر پێز له میوان ده‌گرن . دلنیا م که ئوتریشیه‌کانیش ئه‌وان هه‌روا ده‌ناسن . دانانیشی؟»

به‌شه‌شه‌ل به‌ ژێر که‌په‌که‌دا پۆیی و کورسییه‌کی بۆ هه‌ینا. پووبه‌رووی ئه‌و پاوه‌ستا و شانی دابه‌ میله‌ئاسن‌کانه‌و، شه‌وقینکی که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌هاته‌ ده‌رێ پوخساری به‌ باشی پووناک ده‌کرده‌وه، جماش ده‌یتوانی به‌ باشی سیمای ئه‌و تاوتوێ بکات.

جما له‌و هیوا برآو بوو. چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌بیینی ئه‌گه‌ر زۆر په‌سندی داخوازیه‌کانی ئه‌و نه‌بن. لانی که‌م قورس و قایم و باش بێ، به‌لام باشتین شتیک که‌ له‌ پوخساری ئه‌ودا به‌ دی ده‌کرێ ئه‌وه‌ بوو که‌ که‌یفی به‌ جل و به‌رگه‌ جوان و ته‌پۆشه‌که‌ی ئه‌و هات و شتیک وه‌ک ئازایی و وره‌ و نه‌ترسی له‌ ره‌فتار و وته‌کانیدا خۆیان نیشان ده‌دا. له‌و لاشه‌وه‌ وه‌کوو که‌ستیکی دو‌په‌ی گه‌نم په‌نگ و سه‌ره‌پای شه‌لینی لاقی وه‌کوو پشیل‌یه‌ک چوستوچالاک بوو، به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌یر هه‌موو ئه‌ندامی له‌شی له‌ به‌و‌ریکی ره‌ش ده‌چوو. هه‌نییه‌ و گونای چه‌پی به‌ هۆی لێدانی شمشیره‌وه‌ ببووه‌ برینکی کۆن و دیار که‌ ته‌واو پوخساری ناحه‌ز کردبوو. ئیستا جما ئاگاداری ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ هه‌ر کاتیک له‌ قسه‌ کردندا زمانی ده‌یگرێ، هه‌سته‌ده‌ماری سه‌رگونا برینداره‌که‌ی سه‌یر ده‌له‌ریه‌وه‌.

ئه‌گه‌ر ئه‌م که‌م و کورپانه‌ی نه‌بوایه‌ جوانیه‌کی سروشتی و جیتی لێ وردبوونه‌وه‌ی ده‌بوو، به‌لام به‌ گشتی ته‌واو پوخساریکی دل‌په‌ینی نه‌ده‌بوو. خه‌را به‌و شێوه‌ نه‌رم و هه‌تورانه‌یه‌وه‌ درێژه‌ی دا: «بیستومه‌ که‌ بلاوکراوه‌ بنچینه‌یه‌کانت لا په‌سنده‌ و له‌ پۆژنامه‌کاندا وتار ده‌نووسی».

جما به‌ توو‌په‌یه‌که‌وه‌ که‌ ورده‌ ورده‌ وه‌ک شیر هه‌ل‌ده‌چوو له‌ دلی خویدا گوتی: «که‌ ده‌دوێ ئاقاری راست وه‌ک پلنگ وایه‌. هه‌لبه‌ت پلنگیک که‌ به‌که‌یف ه‌ به‌ ده‌ماخ بێ و بتوانی قسه‌ بکات».

. جارجار ده‌نووسم، به‌لام کات و وه‌ختم زۆر نییه‌.

.حه‌تمه‌ن! له‌ قسه‌کانی سینئوراکراسینی لیم حالی بوو که‌ ئیش و کاری زۆر که‌وره‌ترت له‌ سه‌ر شانه‌.

جما که من برۆکانی هه‌لێنا، له راستیدا سینئور اگراسینی له‌وه‌ی که ژنیکی
 بێ‌ئەقل بوو له‌گه‌ل ئەم مرقۆه که جێگای به‌قا و باوه‌ر نه‌بوو زۆر نه‌ترسانه
 له‌گه‌لیدا دواوه ، هه‌رچه‌نده که جما به تۆبه‌ی خۆی ورده ورده لێی بێزار ده‌بوو.
 جما که من به توو‌په‌یه‌وه گوتی: «کاتیکی زۆر له وهختی من به کاروباری
 ئاسایه‌وه گیراوه، به‌لام سینئور اگراسینی ئه‌و کارانه‌ی زۆر گه‌وره
 کردوه‌ته‌وه، له راستیدا زۆربه‌یان زۆر بێ‌بایه‌خن»

. ده‌ی، ئه‌گه‌ر ئێمه هه‌موو کات و ساتی خۆمان ته‌رخانی پزگاری ئی‌تالیا
 بکه‌ین، گوزه‌رانی ژیان و په‌وتی دونیا زۆر ناخۆش ده‌بێ، به‌ برۆای من،
 دانێشتن له‌گه‌ل ئەم خانه‌خوێنه‌ی ئه‌مشه‌ومان و هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی
 ئه‌وه‌ی که ئه‌و باشتر بتوانی داکوکی له خۆی بکات. به‌لێ ده‌زانم که ده‌ته‌ه‌وێ
 چی ب‌لێ، راست قسه‌ی تویه، به‌لام ئێنسان پێکه‌نینی دێ به‌ خۆیان و به‌ بیری
 ولات پارێز و وه‌ته‌ن په‌رستییان . ئاوا زوو ده‌ته‌ه‌وێ بچیه‌وه بۆ هۆل؟
 که‌ش‌وه‌ه‌وای ئێره زۆر خۆشه!

. پێم‌وایه ئێتر ده‌بێ برۆم، ئه‌مه ملپێچه‌که‌ی منه؟ سوپاس.
 مێشه‌که‌رانه ملپێچه‌که‌ی هه‌لگرتبوو و ئێستا به‌ چاوی زه‌قه‌وه که وه‌ک
 گولێک له‌ گرتی جۆگه‌له‌یه‌ک پ‌وابی و ب‌لێ له‌بیرم نه‌که‌ی ، پاک و بێ‌گه‌ردی
 ده‌نواند چاویکی ماناداری له‌ جما کرد.

به‌ په‌ژیوان بوونیکه‌وه گوتی: ده‌زانم له‌به‌رچی لێم په‌نج‌اوی، له‌به‌ر شوخی
 کردن به‌و خانه‌خوێنه‌یه که وه‌ک بووکه‌شووشه‌ وایه، به‌لام مرقۆف چی
 ده‌توانی بکات؟

. ئێستا که له‌ من ده‌پرسی، من ئه‌مه به‌ لێ‌نه‌بوورده‌یی و... ناجوامێرانه
 ده‌زانم که شوخی بکه‌ی به‌ که‌سانیکێ که که‌متر تی‌گه‌یش‌توو و زۆر زانا
 نه‌بن، وه‌کوو پێکه‌نین به‌ ئی‌فلیجیک و یان...

له‌ پ‌رێکدا هه‌ناسه‌ی مێشه‌که‌رانه به‌ ئازاریکی نه‌هێنییه‌وه له‌ سینگی‌دا قه‌تیس
 بوو، خۆی کێشایه‌ دواوه‌ چاویکی له‌ لاقه‌ شه‌له‌که‌ی و ده‌سته‌ نو‌ق‌ستانه‌که‌ی
 خۆی کرد. دوا‌ی که‌میک وه‌خۆ هاته‌وه‌ و قاقای کێشا:

سینیورا ئەمە وێچوونیکى زۆر بێئینسافانە بوو، ئێمەى ئیقلیح قەت وەکوو ئەو نین کە تێنەگەیشتوویمان لە لای خەلکى بەرز بنرخیتین، کەمەندامى خۆمان بکەینە نمایشى جەماوەر، لانیکەم ئەوەمان لێ قەبوول کەن کە ئێمە ناحەزەکانمان لا جوانتر نییە لە ئەندیشە ناحەزەکان . ئێرە پلیکانیکى لێیە، پیتان خوشە قولى من بگرن؟

جما کە چوێ ژوورێ بێدەنگیکى زۆر سەیر بالی بە سەر دیوێکەدا کیشابوو. هەستیاربوونی ناوادی میتشەکەرانی ئەوى تەواو شلەژاندبوو. هەر کە میتشەکەرانی دەرگای هۆلە گەورەکەى کردەوێ جما زانى کە پرووداویکی چاوەروان نەکراو پرووی داوێ. زۆربەى پیاوێکان لە تووڤە و ناپەحەت دەچوون. ژنەکانیش هەموو بە گۆنای سورەوێ کە وایان نیشان ئەدا کە بێخەبەرن، لە گۆشەیه‌کى ژوورەکە کۆ ببوونەوێ. خانەخوێ کە دەیویست تووڤەیه‌کەى خۆى بشاریتەوێ، بەلام ئاشکرا لێى دیار بوو چاویلکەکەى پێک و پێک دەکرد، چەند تورىستیکیش لە گۆشەیه‌ک پیاوێستابوون و بە چاویکی زیت و پرسیاراویەوێ دەیانروانییە ئەو سەرى ژوورەکە. بە پۆلەت و دیار بوو کە پرووداویک خەریکە دەخولقیت کە لە لای ئەوان پەنگى شوخی پێوێ دیار بوو، بەلام لە لای زۆربەى میوانەکان سووکایەتى پێى کردن بوو. تەنیا سینیوراگراسینی بوو کە واویدەچوو بە هیچ شتیکى نەزانێوێ، بە نازیکەوێ بە باوێشینەکەى خۆى فێتک دەکردەوێ بۆ سکریتێرى بالوێزخانەى هۆلەندا کە بە تەوسیکەوێ پێدەکەنى و گوێى بۆراداشتبوو چەنەوێ پێ دەکرد.

جما کەمیک لەبەر دەرگاکە پیاوێستابو و پرووی بۆ ئەولا وەرگێتێ تا بزانی کە ئایا میتشەکەرانیەش ئاگادارى شیواوێ ئەو کۆڤە بووێ. کاتیکى کە میتشەکەرانی نیگای جمای لە سەر پوخسارى شاد و بێخەبەرى خانمى خانەخوێ دزیەوێ و پوانییە کورسیلەکەى ئەو سەرى ژوورەکە سەرکەوتنیکى زیرەکانە لە چاویدا دەبریسکاوێ.

جما خێرا هۆی ئەو کارەى زانى، میتشەکەرانی گراویکەى بە بیانوویەکى دەست کرد و درۆیین کە توانیبوێ تەنیا سینیوراگراسینی پێ فریو بدات هینابوو بۆ ئەوێ.

کچۆله قهرهچیه که که پالی دابوو به کورسیله که وه، گروپیکی خۆریکخهر که له خۆرا پیده که نین و ئه فسه ره سوارکاره کانی سوپا به بزهیه کی ناحه ز و ناله باره وه ده وره درابوو، جلوه رگیکی گران قیمة تی زه رده له ی گولدار ی له به ردا بوو، که بن گوله کان په نگیکی جوانی پۆژه لهاتی پتوه دیار بوو ئه وه نده چووبوو ناخی فکری ئالتوون و متومووروه کانییه وه که بۆ کۆبوونه وه یه کی ئه ده بی فلورانس وه ک بالنده یه کی گهرمه سیری ئوستوایی وابوو که که وتبیته نیوان چۆله که کان وقه له ره شه کانه وه . پتی سه یربوو وا ویده چوو که له و کۆرپه دا خۆی زیادی و نابار هه ست پتی ده کرد . هه ر بۆیه به سووکایه تی و به پووگرژکردنه وه ی سه یره وه ده یروانیه ئه و ژنانه که ئادیار بوو لیتی دلگیر ببوون. هه ر که میشه که رانه ی دیت که له گه ل جما به ره و لای ئه و دین، ده ره پریو به گوته ی چه ند پرسته یه کی فه ره نسی که به باشی تینی نه ده که یشتی هات بۆ لای ئه و:

- مسیو پیوارز، هه موو جیه کت لیگه رام! کینت سالتیکوف ده یه وه یست بزانی که ئایا سه بی شه و ده توانی بچی بۆ ته لاره که ی. ئه وی مه جلیسیکی سه ماو هه لپه رینه.

- به داخه وه ناتوانم بچم، ئه گه ریش بچوایه م نه مده توانی سه ما بکه م. سینیورا بوولا ئیزم بده ن خاتوو زیتا پینیتان پی بناسیم .

قهرهجه که به شیوه یه کی که می بوغزاویه وه له جمای روانی، به نابه دلیه وه به ریزی که وه سه ری بۆ دانه واند بی شک هه ره وک مارتینی گوته بووی زیتا به ش به حالی خۆی جوان بوو، جوانیه کی سه روشتی، وه ک جوانیکی په شتاله ی شاغی و گه پۆک ده چوو. مرۆف به دیتنی هاوئا هه نگی و نه رم و شلی و پیک و پیکی پیتا پۆیشتنه که ی دلگه شه و پله زیقان ده بوو، به لام نیوچاوانیکی ته نگ و تاریکی هه بوو گنج و لۆچی نیوچاوانی زۆر جوان نه بوو، ده کرێ بلتین ئه وه نیشانده ری ئالتوزی و تووندوتیژی ده روونی بوو . جما زۆر داهیزرابوو به هۆی ئاخافتن له گه ل میشه که رانه، ئیستاش که ئه م قهرهجه هاتبوه پیتی، ئه ونده ی دیکه تیکچوو. دوا یی کاتی که خانه خوی هات بۆ لای

سینیورا، بولا بق به خیرهتانی چهند توریستیک به که یفخوشیه وه له گهلی
پویشته.

له نیوه شه ودا که ده گهرانه وه بق فلورانس، مارتینی لیتی پرسی: «دهی،
مادونا میتشه که رانهت پین چونه؟ قهت پهفتاریکی وا بپشه پمانهت دیتووه له و
کاتهیدا که ئه و ژووری به و ژنه فه قیره ده کرد؟»

له و ژنه سه ماکه ره که ده لیتی؟

له به لیتی، میتشه که رانه سینیورای هینابوه سه ره ئه و بپوایه که ئه و کچه له
سه ماکه رندا ده بیتته ئه ستیره ی یه که می وهرز، سینیورا گراسینی بق که سیکی
به ناوبانگ هه موو کاریک ده کات چ باش و چ خراپ.

له به بپوای من، ئه مه کاریکی ناجوامیرانه و نه گونجاوه، ئه م کاره ئاستی
به رزی گراسینییه کانی هینایه خواری، زولم و زوریکیش بوو که له کچه که
کرا. دلنایام که ئه و نار په حهت بوو.

له گه ل میتشه که رانه قسه ت کرد وا نییه؟ سه بارهت به ئه و رات چیه؟
له سزار، پام ئه وه یه که ئه گه ر قهتی نه بینم زور خوشحال ده بم، که س ئاوا
ماندووی نه کردووم، ته نیا ده خوله کیک بوو که قسه م له گه ل ده کرد که چی
سه رم دایه ژان، وه ک دیتو و درنجیکی بزوز له پستی مرقدا.

«دهم زانی به دیتنی خوشحال نابی، راستیه که بیته ده وئی، نه چووه دلی
منیشه وه وه کوو مارماسیه ک وایه که جیکای باوه ر نییه، من لیتی ئه رخایه ن
نیم.»

میشه که رانه له نزیک مالی زیتا له دهره وهی دهره وهی پومه ن
نیشته جی بوو. به پوالهت شه و بریک خوشگوزهران بوو، هرچه نده له
ژوره کانیدا شتیکی وای له نه بوو که نیشانه ی خوش پاباردن بیت. له
شته چکۆله و وردیله کاندا لایه نی خوش پاباردنی گرتبووه بهر، به لام به
گشتی له هه موو شتیکی و ریکوپینکی و خوش سه لیه یی پتوه دیار بوو که
گالی و ریکاردو پیتیان سه یر بوو.

ئه وان وایان ده زانی له گهل پیاوینک پرو به روون که ههروهک ولاتانی
ئامازۆن زۆر ساده و بن گری و گۆل ژیاوه، به لام به دیتنی کراواته جوان و
خاوتنه کان پیزیک چه کمه و گولینکی زۆر که هه میشه له سه یر میزی
نووسینه که ی دانرابوو زۆریان پی سه یر بوو، له سه یره ک به باشی له یه کتری
حالی بوون میشه که رانه له گهل هه موو که سینک به تایبته له گهل شه ندامانی
ناوچه یی بزافی مازینی هه لس و کهوتیکی باش و دلقانانه ی هه بوو، به لام
جما له و باره وه وا نه بوو، وهک بلیی هه ر له دیداری هه وه له وه پقی لینی بوو
و تیده کۆشا هه رچۆنیک بی نه بیینی و لیتی دووره په ریز بی. دووسنی جار به
ئانقه ست به توو په یه وه له گهل دووا هه ر له سه یر شه و کاره ی مارتینی پق و
قینی شه ی به دل هه لگرت. له پیتشدا جما و مارتینی پتوه ندیه کی وازیکیان
به یه که وه نه بوو، ده تگوت سروشتیان و داپیژراوه که سه بارهت به یه کتری

ههستیکی نه فره تاویان هه بئ. ئەم نه فرهت و قینهش له لایه ن مارتینییه وه به خیرایی به ره و شه پازویی و دژ به رایه تی ده چوو.

روژیکیان مارتینی به شیوه یه کی خه ماویه وه به جمای گوت: « من به لامه وه گرینگ نییه که میشه که رانه ئەمنی خوش ناویت، ئەوهش له بهر ئەو روداوهی پابردووه وه یه که خوشم ناویت، هه رچه نده زه ره ریش وه کهس نه که وتوو، به لام له هه لسه و کهوت و رهفتاری ئەو سه بارهت به تق به داخم و تیی ناگه م، ئەگه ر له حیزدا به و هۆیه ی که ئیمه هه وه ل جار بانگ هیشتمان کردبایه و تیکه هه لچوونمان له گه لی هه بایه و شیواندنیکیش سه ری هه ل نه دایه، سه رکۆنه م ده کرد»

- سزار لئی گه پئی، قهیناکه، دوا ی ئەوه منیش به قه ده ر ئەو تاوان بارم.
- تاوانی تو چیه؟

- ئەو پقیکی زۆری له منه، هه وه ل جار که پووبه رووی یه کتر بووینه وه، ئەو شه وه له مالی گراسینییه کاندایه که یه کی زۆر ره ق و بئ ره حمانه م بئ گوت.
- تو قسه یکی بئ ره حمانهت بئ گوت؟ مادونا قه بوولکردنی ئەو قسه یه زۆر سه خته.

- هه لبه ته به دل پئم نه گوت، یه ک جار زۆریش به داخ بووم. بابه ته که ی من له باره ی کهسانیکه وه بوو که به ئیقلیجه کان پنده که نن. ئەویش قسه که ی هینایه سه رخۆی. قه تیش ئەوم له زهین و هزری خۆمدا وه ک ئیقلیجیک نه نه خشانده بوو هه رچه ند شه لینه که ی زۆریش له چاو نادا.

- نا، شانیککی که میک له و شانیه ی که ی نه ویتره و دهستی چه پیشی قه واره ی گۆراوه نه پشت ده ره پیره و نه لاقیشی خوار داده ئی، شه لینه که شی شیرین شه له.
- به لئی به و قسه یه ی من سه یر له رزی و پهنگی گۆپا، ئەوهش له بهر بئ حورمه تی پتکردنی من بوو، به لام زۆر سه یره که بۆ ده بئ ئەوه نده له لای گرینگ بئ، نازانم تو بلئی له وه پتیشیش له سه ر شوخییه کی وا ناخۆش دلی په نجابئ یان نا.

- به بهروای من زۆرتر وا ویده چئ بۆ خۆی شوخی و جه فهنگی ئاوا ی کردبئ. له ژیر ئەو پواله ته جه زه به دراوه ی که دیتنه که ی بۆ من زۆر دلته زین بوو؛ ده بئ ده روونیککی پر له توند و تیژی و تووپه و تووسنی هه بئ.

سزار ئەم بۆچۈنەت تەواو بىئىنسانىيەت ۋە پەقەت مەنەش ۋەك تۇلەۋە
پەش ھەزەم پەنەدەكەرد، بەلام بۆ دەپى لەۋەى كە ھەيە خراپەترى نەشان
بەدەن؟ راستە ھەلسەۋەكەۋى زۆر سەۋەشە ۋە ئاساىى نەيە - پەمۋايە زىاتەر لە
بالاى پەزى لىگىراۋە، ئەۋ ۋە بە ناۋبانگەكەشى زۆر دىگەر نەيە، بەلام
پەمۋانەيە بىھەۋىت كەسەك ئازار بەدات.

من نازانم ۋەست ۋە داخۋازى تۇ چەيە، بەلام پەۋەكەى كە بە ھەمۋە كەس
پەيگەنەت لە ناخەدا شەكەى باش ۋە شەۋ خۇى ھەشار نەداۋە، ئەۋ شەۋە لە
كۆۋەنەۋەكەى مالى فابرىزىدا بەۋ شەۋەيە كە سەۋەكەيە بە پەفۇرەمى پۆم
دەكەرد، ئەۋ بەۋ كەرى زۆرەم پە لىۋەستە، دەكەت دەيەۋى لە ناخە
ھەر كارۋەشەكە شەپازۋى ۋە تەۋەتەزەك بەۋەتەۋە.

جە ھەنەسەيەكە ھەلەكەشە ۋەتە: ۋە داخەۋە لەم بارەۋە من لایەنگەرى
ئەۋم ۋە قەسەكەى دەسەلمەنەم. ئەۋە نەيەت پەك كە لىپاۋەلەيە ھەۋا ۋە ئاۋات ۋە
كەشەنەن، ھەمەشە ئامادەى ۋەرگەتەى ئەۋ فەكەرەن كە ئەگەر لە پەيگەدا
پەۋەمەۋەلەكە دەۋەۋەن پەك ۋە بە تەمەن ھەلەۋەدەتەى بۆ پەپاۋەۋەن ھەمۋە
كارۋەبارەكان بە خەپەيە پەكۋەنە ۋە باش دەبەن؛ ھەرئەۋەندە كە دەرگەى
گەتەۋەخانەكە بەكەۋە لە پەش چاۋى خەلەكە دەيەتە خاۋەلەيەك ۋە ئەۋە دەبەن
چاۋەپەۋەن ئەۋە بەن كە بە سە مانگ، دەسەلەتەيەتەيە ھەزار سەلەى
مەسەپە بېتەپەتەۋە پەمۋەيە ئەۋە خراپە لىتەگەيەشەۋەن. ئەۋ ئەگەر
بەشەۋەۋەتە نەۋەنە پەفۇرەم لە ھەكەمەت ۋە دەسەلەتە پەك بېتەت، لە رەگەۋە
خاۋەخەپە ۋە نەپەكە نەۋەكەۋە لىۋەۋە ۋە ئەۋە.

كەمە ئەسەل ۋە پەشە؟ دەسەلەتە پەمەيە پەپ؟

تەنە ئەۋە؟ ئەۋە بەگەيەكە بچەۋەك ۋە ھەلەيەكە گەۋەرەيە. چەۋەتە ۋە
نەپەستە ئەۋەيە كە ھەر پەۋەكە بەۋەنە بە ھەنە ۋە تەۋەنەى خۇى كەسەنەكە بەند
بەكە ۋە كەسەنەكە دىكە ئازاد بەكە ۋە بەسەر جەمەۋەرەكە دىكەشەدا ھەكەمە بېتە.
ھەۋەۋەنە ئاۋا پەۋەندەيەك لە نەۋەنە تاكە كەسەكە ۋە مەۋەۋەنە دىكەدا زۆر خراپ
ۋە نەلەبارە.

مارتینی دهسته‌کانی به‌رز کرده‌وه: «مادونا به‌سه ئیتر» و به پټکه‌نینه‌وه
گوټی: «من ناویرم له‌گه‌ل تو دایمه‌زرتیم، خیرا ئاوا دژبه‌رم ده‌ویستی. من
دلنایم که باپی‌ره‌کانی تو له‌و به‌ریتانیایانه‌ن که لایه‌نگری به‌رابه‌ری سه‌ده‌ی
حه‌فده‌ بوون. دواي ئه‌وه من له‌به‌ر 1M.S هاتووم بۆ ئیره».

نووسراوه‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌ره‌یتنا.

- بلاڤوگی تازه‌یه؟

- ئهم پیاو‌زه به‌دبه‌خته باب‌ه‌تیک‌ی هیچ و پوچی نارده‌وه بۆ
کو‌بوونه‌وه‌که‌ی دوینی کۆمیته‌که‌ من ده‌مزان‌ی که خیرا به‌ره‌ه‌لست‌کاری ئه‌و
ده‌بووین.

- کو‌نی خراپه‌؟ سزار پیم‌وايه سزای پیش تاوان ده‌ده‌ی. شاید پیاو‌رزمان
زۆر خو‌ش نه‌و‌یت، به‌لام ئه‌وب‌ی‌ئه‌قل و نه‌فام نییه.

- من نا‌لیم که ئه‌و نووسراوه‌یه بیرمه‌ندانه نییه، به‌لام باشتر وایه که خو‌ت
بیخو‌ینیه‌وه.

ناوه‌روکی بلاوکراوه‌که‌ نووسراوه‌یه‌کی برگه‌یه‌یه له‌ سه‌ر شادی و
خو‌شه‌ویستی خه‌لکی سه‌باره‌ت به‌ پاپا که هیشتا له‌ ئیتالیا‌دا په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ر
ماوه‌، ئهم بلاوکراوه‌یه وه‌کو‌و هه‌موو نووسراوه‌کانی می‌شه‌که‌رانه‌ پره‌ له‌
تووندوتیژی و پ‌ق‌و‌وی‌زاری، به‌لام جما سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که له‌ سه‌ر
شی‌وازه‌که‌ی تو‌وره‌ بوو. ناچار بوو له‌ دلی خو‌یدا راستی و دروستی ئه‌و
په‌خنه‌یه‌ی لا په‌سند ب‌ئ‌، نووسراوه‌که‌ی له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا و گوټی: «من به‌
راستی له‌گه‌ل تو دام که ئهم نووسراوه‌یه به‌ شی‌وه‌یه‌کی تووندئا‌زو‌یا‌نه به‌ پ‌ق‌
و قینه‌وه‌ نووسراوه‌، به‌لام له‌وه‌ش ناخو‌شت‌ر ئه‌وه‌یه که هه‌مووشی راسته».

- جما!

- به‌ل‌ئ‌ وایه. ئهم پیاوه مارماسیه‌کی زۆر له‌ سه‌ره‌خو‌یه، به‌لام حه‌ق
به‌ویشه‌ قازانج‌یک‌ی بۆ ئیمه‌ نییه که خو‌مانی پ‌ن‌ فریو ده‌ین و ب‌ل‌یین ئهم تیره
خاله‌که‌ نا‌پ‌ت‌ک‌ی - به‌ل‌کو‌و راست ده‌ی‌ئه‌نگ‌ئ‌و‌ئ‌!

- جا رای تو وایه که ئه‌و باب‌ه‌ته چاپ بکه‌ین؟

ئەمە مژارنىكى جيا لەو ھەيە، من ئاليم كە ئەم بابەتە راست ھەر ئاوا چاپ بکەين، پەنگە ھەموو كەسىگمان لى پرەنجى و لىمان جيا بىنەو ە ھىچ نرختىك و قازانچىكىشى نابىت. پىم وايە، ئەگەر ئەو ديسان بىنوسىتەو ە و برىك رستەى تايىبەتى لى ھەلاويزىت بەلكو ئاوا بىيتە و تارىكى زۆر بە نرغ، لە بارەى پىتمى سياسىيەو ە زۆر باشە نەمدەزانى كە دەتوانى ئاوا بە باشى بنوسى باسى شتى وای كردو ە كە ئىمە ھىچكاممان ناويزىن ھەر بىرىشى لى بکەيەنەو ە، لەو لاپە پانەيدا كە ئەو، ئىتالىيائى بە پىاويكى مەست و سەرخۆش شوبھاندو ە كە دەگرى و خەمىنە و خۆى بە شانى دزىكەو ە پاگىر كردو ە و ئویش گىرفانەكانى خالى دەكات، كارىكى زۆر جوانە!

– جما! ئەمە راست خراپترىن بەشەيتى من لەم لوورە لوورەى كە سەبارەت بە ھەموو كەس و ھەموو شتىك پەشەينە بىزارم!

منىش بىزارم، بەلام خۆئەمە شەرت نىيە. پىوارز شىو ە نووسىنىكى زۆر ناخۆشى ھەيە، وەك مرقىكىش زۆر باش و دلگىر نىيە، بەلام كاتى دەلى ئىمە خاچ پەرسىتىن و دوور كەوتووينەتەو ە لە ئامىزگرىتى يەكتر و لە دۆستايەتى و ئاشتى و خۆشەويستى ؛ تەنيا ئەو كەسانەى كە لەو كارەدا قازانچ دەكەن ژىزوئىتەكان و سان فدىستەكان. بە راستى ھەزاران جار قسەى ئەو ەو راست دەكات، خۆزگە لەو كۆبوونەو ەكەى دوينىدا بام، ئاخىرەكەى چ تەمايەكيان گرت؟

– بەلام ئەوشتەى كە سەبارەت بە ئەو ھاتوومەتە ئىرە ئەمەيە كە داوات لى بکەم بچى بۆلاى و پاى بکەى شىواى و تارەكە نەمرىكات.
– من؟ ھىشتا ئەو بە باشى ئاناسم، لەو ە سەيرتر، ئەو پقى لە منە، بۆ دەبىن لەنىو ئەو ھەموو كەسەدا من بچم؟

– تەنيا لەبەر ئەو ەى كە ئەمپۆ كەسىكى دىكەمان پىشك نايەت كە ئەو كارە جى بەجى كات، پاشان تۆ لە ھەموومان ئاقلتر و ژىرتى، وەكوو ئىمە بە قسەى ھىچ و پوچ لەگەلى دانابەستى و چەلەخانەى لەگەل ناكەى.
– بىن گومان من قسەى ھەلىت و پلىتى لە گەل ناكەم، زۆر باشە، ھەرچەندە زۆر گەش بىن نىم كە سەرکەوتو وبم، بەلام لەبەر ئىو ەش بى دەچم.

. دلنایام نه گهر ههول بدهی رازی دهکە ی. به لێ، جاریکی دیکەش دە یلیمه وه که له وهی هه موو ئەندامانی کۆمیتە له باری ئەدهیبیه وه نووسراوه که یان پێ باش بووه ئەو خۆشحال دهکات با ئەوهشت پێ یلیم که ئەمه راست راسته و بێ گری و گۆله.

میشه که رانه له په نای میزه که که به گول و گیا داپۆشرا بوو دانیشتبوو، نامه یه کی کراوه ی له سه ر ئەژنۆ بوو و به په رۆشیکه وه له ئەرزی ژووره که ی ده پوانی، که جما له ده رکە ی دا سه گینکی تووکن که له به ر پیتدا و له سه ر فه رشه که خه وتبوو که وته مپه م، میشه که رانه به په له هه ستا سه ر پێ و به ساردوسپیه وه سنگی بۆ دانه واند. له پریکدا پوخساری تیک چوو، به ته وسه وه گوته ی: «که وره یی خۆتان به جێ هیتا، ئەگه ر به منتان پابه گ یاندا یه ت که ده ته وه ی قسه م له گه ل بکه ی، بۆخۆم ده هاته خزمه تان.

جما چونکه ده یزانی که به دیتنی ئەو بێ شک بیزاره ، به په له بابه ته که ی پێ راگه یاند . میشه که رانه جاریکی دیکه به پیزه وه سه ری دانه واند و کورسییه کی له به ر ده می دانا.

. کۆمیتە دیهه ویست که من دیداریکم له گه ل تو هه یی، چونکه له سه ر ئەو نووسراوه ی ئیوه بیرو پای جیاوازیان هه یه.

میشه که رانه به پێکه نینه وه پووبه پرووی ئەو دانیشت، گولدانیکی گه وره که پر بوو له گولی داودی خسته نیتوان پوخساری خۆی و شه وه که وه.

. زۆربه ی ئەندامانی کۆمیتە لایه نی ئەده بی نووسراوه که یان پێ باشه، به لام له لایه کی تره وه له سه ر ئەو رایه ن که ئەم بابه ته ئابه و شیوه یه له مپۆکه دا شیاوی چاپ نییه، ئەوان له وه ده ترسن که نه وه کا شیوازی توندوتیژی ئەو ببیته هۆی ئەوه ی که لایه نگران و یارمه تیده رانی حیزب که زۆر به نرخ و بابه خن لیمان زویر بن وریگای خۆیانمان لێ جیا که نه وه.

میشه که رانه گولیکێ داودی له گولدانه که ده رهیتا و به ئارامیه وه په په ی گوله که ی لێ کرده وه. جما به دیتنی دهستی پاستی کزی ئەو که به بیهیزیه وه په په ی گوله کانی لێ ده کرده وه زۆر په ریشان و نا په حه ت بوو، ده تگوت ئەو جۆره کاره ی له جیگایه ک دیتبوو. میشه که رانه به سارد و سپیه که وه گوته ی:

هتڼم نووسراوه په له باری نه ددېپوه زور بې بایه څه، تنیا له بهر چاوی که سانیک بلیه خداره که له سهر نه ددېیات هیچ زانیاریه کیان نه بیت، به لام سه بارت به زویربوونیان، هغه راست نهو شته په من لئی ده که پیم.»

- ته او لیت حالیم، ترسی نهو هیه که له پیکاندنی که سایه تی تاوان بار سهر که وتوو نه بیت.

میشه که رانه شانی هله که کانت، په پړه ی گولیکي خسته به ین ددانیپوه و گوتی: «پیم وایی هله ده که ی، کیشه که نه ویه که: کومیته که ی نیوه منی له بهر چ شیک بانگه یشتنی نیره کردوه؟ پیم وایی بۆ له قاودانی پۆلی ژیزوئیته کان و ژوورجاری به وانه. من تا نهو جیگه یی بتوانم نرکی خۆم به باشی به جی دینم.»

- نه منیش ده توانم نه رخه یانت که م که هیچ که س شک و گومانی له وه دانیپه که تو لیهاتوو دهر وونپاکي. کومیته له وه نیگه رانه که کریکارانی شار نیتیر لایه نگرې و پشتیوانی نه خلای له حیزب نه که ن. پیم وایی تو ده ته هو ی له و نووسراوه په دا هیرش بکه یته سهر سان فدیسته کان، به لام زور به ی خوینه ران نهو کاره به هیرش کردنه سهر کلیسا و پاپ ده زانن، کومیته ش نهو کاره به تاکتیکیکي پامیاری باش نازانی.

- ورده ورده تې ده که م، تا نهو کاته ی که من له که ل گروپیکي تایپه تی پیاوایی نایینیدا که حیزب نیستا له که ل نه واندای پتوه ندیپه کی باشی نیپه .

دژبه رایه تیم هیه هه روه ختیک پیمخوش بې ده توانم راستیه کان بدرکینم، به لام هر که بچم بۆلای نهو قه شانیه که کومیته حه زی لیانه، نهو کاته «راستی و دروستی وه کوو سه گینک وایه که ده بی به ره و کون و قوژبنیک پراو بنری؛ کاتی که پاپای خوشه ویست پراوه ستاوه و دهر پوانیته شاگره که ده بی نهو سه که پاونری» ۱ به لی نهو بې نه قله راستی ده کرد. من هر جوړه نیسانیک بم پیمخوشه، به لام مرقوئیکي بې نه قله و نه فام نه بم.

هله بهت من ده بی ملکه چی بریاری کومیته بم، به لام سهر پای نه وهش له سهر نهو باوه پهم که کومیته توانایی فیکری خوی له هه ردو لایه نه که دا له

---

1. وتی «نه فام» له شانوی شکسپه ردا به نیوی کینگلیز. لیره دا مه بهستی نووسر نه ویه که هر کاتی قازانجی پاپ له نارادایی ده بی راستیه کان ژیرین نری.

خوږا خه سار ده كا و ميس... ميس ميسو... مو... مونتانلي وه لاناوه و كاري پتي نيه.

جما دووپاتي كرده وه: «مونتانلي؟ تن ناگه م ئوسقوفي بريزيگولا ده لني». به لن، پاپي تازه پله وپايه ي نه وي گه يانده كاردينالي. سه باره ت به وي برووسكه يه كه م ليتره پييوو، پيت خوشه گويت لي بي؟ نووسه ري نه و برووسكه يه يه كيكه له براده ره كاني من، كه له و به ري سنور ده زي. سنووري پاپانشين؟

به لن نه مه يه نه و شته ي كه نه و نووسيوي تي...

كاتي جما ده هاته ژووري برووسكه كه ي به ده سته وه بوو، برووسكه كه ي هيتا و به ده نكيكي بليند خوينديه وه. له پريكد سهر زماني گيرا: «به و زوانه چا - چا - چاوتان پوون ده بيته وه به ديداري يه كي له خراپترين، د - دوژمناني كا - كاردينال لورينز و مو - مو - مونتانلي، ئوسقوفي بريزيگولات به نه سيب ده بي، نه و به ته - ته ما بوو»

له خويندنه وه ده ستي راگرت، بريك راوه ستا و ديسانه وه ئارام و به پشوودريزييه كي زوره وه دريژه ي پيدا، به لام ئيتر زماني نه ده گيرا: «نه و به ته مايه كه له مانكي داهاتودا بو نه ركي و پيخستن و پتوه ندي ديداريكي له توسكاني هه بي، له پيشدا له فلوپانس موعيزه ده كات و سي حه وتوو له وي ده مي نيته وه دواي ده چي بو سي يينا ۱ و پيزا و دواييش له ريگاي پيتوياوه ده گه ريته وه بو رومانيا ۲.

نه و به ئاشكرا نه ندامي حيزبي ليبراله كه سهر به كليسا يه و دوستي نزكيكي پاپ و كاردينال فرتيي ۳. له زه ماني گرگوريدا ده گيرئ و له كوستانه كاني ئاپنين دور له خه لك ي را ده گيرئ. ئيستا له پريكد سهر كه وتوو بوه و ، هه لبه ته نه و يش وه كوو هه موو سان فديسته كان هه وساره كه ي له ده ستي ژيزوئيته كان دا يه. نه م مه ئموريه ته له لايه ن پاپايه كي ژيزوئيته كانه وه

---

1 . Siena

2 . RomanGna

3 . Feretti

پنشنیار کرا ٺه وٽرهرڙيکي گه وره ڪليسا، وهڪو لامبروچيني
 رڻوي سيفت و فيل بازه. ٺهرکهه ٺههيه که نهيه لڻ خوشحالي و شادي
 خه لک که له بهر پاپا بهرپا بووه به رهو ڪزي بچي، بهو ڪاره خه لکي به
 خويه وه سرگرم بکات تا ٺه و کاته ٻي که ڪارگيراني ڙيژوئيت ٺه و گه لالهيه
 که به دهستانه وهيه بڻ واڙو ڪرڻي دهيه نه به ردهستي گرانڊوڪ، به لام من
 له باش و خراپي ٺه و گه لالهيه نه گهيشتم». دوايي دهنووسن: «ٺايا مونتانلي
 ليني حاله که له بهر چ هويه ڪ ناردويانه ته توسڪاني، يان ٺهوهي که
 ڙيژوئيت کان گههه پي دهکن، ٺهوه بڻ من پوون نيهه، ٺه و يان خوڀرپه
 پياويکي زور و شياره يان گه وره ترين ولاخه که تا ٺيستا له دايک بووه،
 له وه سهيرتر ٺههيه که تا ٺه و جيگايه ٻي من ليني تيگهيشتيتم نه به رتيل
 وه ردهگري، نه گراوئشي هيه، هه وهل جارمه که گيان له بهريکي ٺاوا دهبينم».
 برووسکهه ٻي له سر ميزه که دانا، چاوه کاني چڪوله ڪرده وه و به پوالت
 مهحتلي قسه ڪرڻي جما بوو و ليني رواني.

جما دواي که مني بيدهنگي پرسي: «ٺايا له راستي و دروستي
 هه والٽيره که ٻي خوت دلنباي؟»

- سه بارهت به وه ٻي که ڙياني تايه تي منسيونيور مونتانلي سه رکونه
 ناڪري؟ نا، بڻ خوشي دلنيا نيهه، ٺيوه خوتان دهيبين که ٺه و باسه ٻي که به
 ڪاري هيتاوه به شهرتو ٺهه گره وه به سراوه ته وه، هه لبت تا ٺه و جيگايه ٻي که
 من ليني حالي بوويتم....

جما به بي مهيليه وه گوتي: «ٺه وه نه دهگوت، مه به ستم ٺه و خاله بوو که
 سه بارهت به و ٺهرکه نووسرابوو».

- باوه پي ته واوم به نووسره که هيه، ٺه و يه کن له دوسته قهديميه کاني
 منه. هاوپتيه ڪي سالي ٤، که به هوي ٺيش و ڪاره که يه وه گه لڻ دهره تي
 باشي بڻ هه لدهه وي تا ٺه و جوره ڪيشانه بخاته پوو.

جما خيرا بيري له وه ڪرده وه: «که سني به پله ومه قاميکي واوه له فاتيڪان،
 وادياره پيوهنديه کاني ٺه و له و شيويهيه؟ هه ستم ده ڪرد که دهبي له و جوره
 که سانه بي».

میشه که رانه در یژه ی پندا: «هه لبه ته نه مه برووسکه یه کی تاییه تیه و سه رنجت به وه داوه که بابه ته کانی نه و حه تمن ده بی له چوار چیه وه نه دمانی کومیه ی ئیه ودا بمینیه وه».

- پیویست به وشیار کردنه وه ناکات، به لام سه باره ت به نووسراوه که ئیزم پی ده ده ی که به کومیه رابگه یه نم که ئیه رازین له دووسن جیکادا گورانکاریه کی بچوک پیک بیتن یان...

- سینیرا پیتان وانیه که گورانکاری له مه پ تووندوتیزی بابه ته که، جوانی نه م به سته نه ده بیه بشیوین؟

- تو بیرو پای خۆم ده پرسی، به لام نه وه ی که من لیتره به یانی ده که م و له بهر نه و هاتوم، کۆ کراوه ی بیرو پای کومیه یه.

- نه و قسه یه ی تو نه وه ناگه یه نی که دژی بیرو پای کومیه ی؟

پینشتر برووسکه که ی خستبووه گیرفانییه وه، ئیستا که می دانه وی و به شیه یه کی وردبینانه و به دلگه شیه وه زۆر به وردی له پوخساری نه وی روانی.

- به پای ئیه ....

- نه گهر ده ت هه وی پای خۆم بزانی چیه ... بۆچوونی من له سه ره هه ردو بابه ته که دا دزایه تی هه یه له گه ل بیرو پای زۆرینه. من نه م بلا فۆگه م له باری نه ده بیه وه هیه پین باش نییه، به لام له بهر رابگه یاندنی راستیه کان و له باری تاکتیکیه وه زۆر ژیرانه یه.

- یانی...

- من لیتره دا ته واه له سه ره قسه ی تۆم که ئیتالیا به ره و ئامیز و ناخی زه لکاو هه نگاو ده نی زۆر ویده چی که به هوی نه م گه ش بینه وه به چاله ره شیکی سامناکدا پۆچی، منیش نه گهر بمتوانیبایه به پانه وه و بویرانه نه م بابه ته بدرکینم پر به دل خوشحال ده بووم، ته نانه ت نه گهر ببیه هوی ته ریک که و تنه وه ی بریک له هاو بیرانی ئیستامان، به لام من وه ک تاکه که سیکی ناو کۆمه ل که زۆرینه یان بیرو پایه کی جیا له وه یان هه یه، ناتوانم له سه ره بیرو بۆچوونی خۆم پندا گریم، به راستی من پیم وایه که نه گهر پیویست بی

بابه تي ټاوا به يان بکريت، ده بن به نه رمی و به ټارامی بگوتريت، نه وهک به و
شيوهيهی که له م نووسراوه يه دا نووسراوه.

- ده کړی چاویک له و برووسکه يه بکه م؟

برووسکه که ی دهره ټنا و چاویکی به په په کانیدا گیرا، به هو ی نارازی
بوونیه وه نیوچاوانی ټیک نا.

- به لن به پاستی قسه ی تو پاسته. ټم بلاوکراوه يه به شيوه ی به سته يه کی
ژووری بق Cate lchanatant نووسراوه، نه وه کوو برکه يه کی پامیاری.

- به لام مروف ده توانی چی بکا؟ ټه گهر من شتيک بنووسم که زمانیکی
ټه ده بی و قورسی هه بی، خه لکی ټنی ناگن. ده لین بابه ټیک که به په وه
نه نووسرابی، ټینسان ماندوو ده کات.

- پیتان وانیه و تاریکیش که له راده به دهر په قاوی و قیناوی بیت مروف
چاک ماندوو ده کات؟

مینشه که رانه به گوشه ی چاو نیگایکی تیژی تی بړی و قاقای کینشا:
«سینورا! به پواله ت که سایه تی سامناک هه ن که هه مینشه قسه ی ټه وان
پاسته، جا ټه گهر من به که لکه له ی پق و قینه وه مل که چ بم زه مانیک دیت که
منیش وه کوو سینورا گراسینی مه جلیس ناخوش و بیتام ده بم؟ ټه ی خوايه
گیان و هره سه یری به خت و نیوچاوانی من! نا پتویست ناکا نیو چاوت ټیک
نی. ده زانم که یفت به من نایه، وا چاکه باسی بابته که بکه م. جا پوخته ی
قسه که مان ټاوا ده بی: ټه گهر من پړگای په خنه و گازنده له که سایه تیه کان له
سه ر خوم تابو بکه م و به شیکی زوری ټم بابته هه ر به شيوه ی خوی
به یلمه وه. کومیته ش که نه توانی چاپکردنه که ی به ټه ستو بگړی، زور به داخ
ده بن!

ټه گهر پاستیه پامیاریه کانی لن هه لویترم و هه موو نیو و نیونیتکه
ناشیرینه کان، بق دوژمنه کانی حیزب دانیتین، کومیته زور به باشی پړزی
لن ده گړی، به لام به پای من و به پای توش، ټیدی ټه وکات شیاوی چاپ نابی،
ټه مه خالیکی گرینگ و چیگای سه رنجه: کامه یان بکه یین، کرده په شیمان بین

يان نه كرده په شيمان، چاپ بيت و بايه خى چاپوونى نه بڼ، يان شتيكى به نرخ
بيت و چاپ نه كريت، كامه يان باشه سينيورا؟»

- پيموايه وا باشته تو كارت به و گورانكاريه نه بڼ، نه گهر په خنه و
گازنده له مهر كه سايه تيه كان لى كه م بكردياته، كوميت په پازى دهبوو چاپي
بكات. هر چنه زور بهى نهدامانى كوميت په پازى نه دهبوون و من پيموايه
زور به جى و باش دهبوو، به لام تو دهبڼ نه و په به رايه تيه و نه لاني، نه گهر
ده ته وى ته وهر پك بڼي ته نارواه كه و هكوو حه بيكي گهره و باش
دهر خواردى خويته رانتي بدهى، خونابى نه وان به ديتنى بترسيتنى.

ميشه كهرانه هه ناسه يه كى هه لكيشاو له رووى ناچار په وه شان ه كانى
هه لته كاند: «باشه پازى دهبم سينيورا، به لام به شهرتيك، نه گهر ئيسته
به قسم ناكه و نار په حتم ده كنه، جاريكى ديكه دهبڼ خوشحالم كنه و له
سهر بيروپاى من بڼ، كاتى كه به پيز كار دى نال دى بؤ فلورانس، ئيوه و
كوميت نابى به ره لستكارى رق و بڼ زارى من بڼ، نه م كار نه ركي منه!»
به شيوه يه كى هيدى و له سهره خو دهبوا، گوله داو ديه كانى له گولده نه كه
دهر ده هينا و هه لى ده هينان تا له بهر شه وقى چراكه باشتر په ره ناسكه كانى
بڼي ته. جما به ديتنى له رزىنى تووندى گوله كان له دلى خويده گوتى: «ده ستي
چون ده له رزى، پيموانيه شه پاب بخواته وه!» كاتى كه هه لده ستايه سهر پي
گوتى: «باشتر وايه خوت نه م باسه له گهل نه دنامانى ديكه كوميت ده باس
بكهى، من نه سلنه ليره وه ناتوانم شتيك بليم كه نه وان له و باره وه چ
بؤ چوونيكيان دهبڼ».

ميشه كهرانه هه سته سهر پي و پالى دا به ميزه كه وه و كاتى كه گوله كانى به
دهم و چاوى خويده ده هينا گوتى: «نهى تو ده ليتى چى؟»

جما دوودل ما، نه م پرسياړه نه وى پاچله كاند و بيره وه ريه تال و كونه كانى
له زه ينيده زيندو و كرده وه. ئاخره كهى گوتى: «من... باش نازانم، چه ند
ساليك له وه پيش بريك زانياريم سه باره ت به منسينور مونتانلى ده زانى، نه و
كات من كچ بووم و نه و كانوون و بهر پرسى سمينارى زانستى ئاييى نه و
هر يمه بوو كه من له ويدا ده ويايم. زور شتم سه باره ت به وى... له كه ستيكى

که ئه‌وی له نزیکه‌وه ده‌ناسی بیستووه، به‌لام قه‌ت شتیکی خراپی نه‌گوت، به‌
پای من له‌و سه‌ر ده‌مه‌دا ئه‌و پیاویکی باش و لێ‌هاتوو بوو، به‌لام ئه‌م شته‌ی
که باسم کرد هی پابردوو یه‌کی دووره، په‌نگه ئیستا فره‌قی کردبێ. هه‌ست به
به‌رپرسیاره‌تی دل‌سۆزانه نه‌بێ زۆربه‌ی که‌سایه‌تیه‌کان به‌ره‌و زه‌لکاوی
که‌نده‌لی پاکیش ده‌کا».

میشه‌که‌رانه چاوی له‌ سه‌ر گوله‌کان هه‌لبه‌ری و به‌ نیگایه‌کی پڕ ماناوه
لێ‌پوانی: «ئه‌گه‌ریش منسینیور مونتالی بۆخۆی که‌سیکی هیچ و پوچ و
خوێری نه‌بێ، دارده‌ستی خوێریه‌ پیاوانه، به‌ پای من و... دۆستانی من که
له‌وبه‌ری سنوورن هه‌ردووکیان یه‌ک مانایان هه‌یه. ئه‌گه‌ر به‌ردیک له‌ سه‌ر
پینگای مرقایه‌تی بێ، با به‌ نیازی چاکه و پیاوه‌تیش بێ، به‌لام ده‌بێ لای
به‌یت و فره‌ی ده‌یته ئه‌ولاوه».

. ئه‌گه‌ر ئیزنت له‌ سه‌ر بێ من ده‌پۆم سینیورا!!

زه‌نگه‌که‌ی لێ‌دا و به‌ شه‌له‌شه‌ل چوو له‌ لای ده‌رگا که و بوی کرده‌وه.
- سینیورا گه‌وره‌ت کردم که هاتی بۆ دیده‌نیم. ئه‌گه‌ر ده‌کری با که‌سیک
بنێرم «Vetura» ات بۆ بێنی؟ نا؟ زۆر چاکه‌ خودات له‌گه‌ل بێ! بیانکا تکایه
ده‌رگای سه‌ره‌سهراکه‌ی بۆ بکه‌وه.

جما به‌ فکر و هه‌زریکی په‌ریشه‌نه‌وه گه‌یشه‌ سه‌ر شه‌قام. «له‌وبه‌ری
سنوور دۆستانیکم هه‌یه» - ئه‌وانه‌ کێن؟ و چۆن و به‌ چ شتیه‌یه‌ک به‌ردی
سه‌ر پینگاکه‌ت ده‌بێ فره‌ی ده‌ی؟ ئه‌گه‌ر ته‌نیا قسه‌یه‌کی داشۆرین بێ، ئه‌ی
بۆچی ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌ نیگایه‌کی سامناکه‌وه به‌یان کرد؟

مونتانی له ههوهلین ههفتهی مانگی ئۆکتۆبهردا گه‌یشته فلورانس، ئه‌و دیداره‌ی شه‌پۆلیکی دله‌کوته‌ی خسته داوینی شاره‌وه.

ئه‌و کارووس‌ویژیکێ(مۆعیزه‌ ویژ) به‌ ناوبانگ و نوینه‌ری ریفۆرمخوازی پاپ بوو. خه‌لکیش به‌ خۆشحاله‌وه‌ چاره‌پروانی دیداری ئه‌و بوون تا سه‌باره‌ت به‌ «ئایینی نوێ» یانی خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی بدوێ که‌ بپیار وا بوو ئازار و برینه‌کانی ئیتالیا ساپێژ بکات. دانانی کاردینال گینزی بۆ وه‌زاره‌تی دهره‌وه‌ی قاتیکان به‌ جینگای لامبروچینی که‌ خه‌لک رق و قینیکێ زۆریان لێی بوو، هه‌ر ئه‌وه‌ ببووه‌ ه‌زی زیاتر خۆشحال بوونی، مونتانی که‌سیک بوو که‌ به‌ ئاسانی ده‌یتوانی ئه‌م خۆشحاله‌ی خه‌لکی به‌ باشی رابگرێت.

له‌ نێوان به‌رپرسیانی بلیندپایه‌ی کلیسای رۆمدا ئه‌و که‌سایه‌تییه‌کی ناسراو بوو له‌ باری پاکێ و باشیدا که‌سایه‌تی مونتانی ئه‌وه‌نده‌ ده‌گه‌ن بوو که‌ ده‌یتوانی پوانگه‌ و سه‌رنجی خه‌لکی به‌ لاریدا به‌رێ و فریویان بدا و خه‌لکی چاو بنوقینن له‌ دزی و داوین پیسی و نگریسی و پسوایی کاربه‌ده‌ستانی کلیسا که‌ ببووه‌ پیشه‌ی دایمی و جیا نه‌کراوه‌یی ئه‌وان. دوا‌ی ئه‌وه‌ توانایه‌کی سه‌یر و باشی هه‌بوو له‌ وێژه‌ری و موعیزه‌کردندا و به‌ ده‌نگی نه‌رم و بلاوینی و که‌سایه‌تی ناسراوی له‌ هه‌ر جینگا و هه‌ر کاتیکیدا ده‌یتوانی خۆی به‌ باشی نیشان بدا.

گراسینی، وه‌ک عاده‌ت و پیشه‌ی خۆی هه‌موو هه‌ولی خۆی خسته‌ گه‌ر تا ئه‌م که‌سایه‌تی به‌ نێو بانگ و تازه‌یه‌ بانگه‌شتنی مالی خۆی بکات. به‌لام مونتانی

نیچیریکی سرک بوو که به ئاسانی دهسته مو نه ده بوو. ئه وه موو بانگه یشتنه کانی زور ژیرانه و به ریزه وه رهد ده کرده وه، ده یگوت که ناساخه یان وهختی که مه و دهره تی چوونه ناو کو بونه وه کانی نییه، له به یانییه کی روون و ساردی یه کشه ممه دا مارتینی که له گهل جمادا له مه یدانی سینوریادا ده گوزهران پروی کرده جما و به بن زاریه وه گوتی: «ئه وه گراسینیانه چ بوونه وه ریکی سه یر و بن چاوو روون. گراسینیت دیت کاتی که که ژاوه که ی کاردینال ده گوزه را چونی سوژده بو ده برد؟ بو ئه وان فارق و ته وفیری نییه که ئه وه پیاوه چ کاره یه و چ بیرو بو چوونیکي هیه ته نیا و ته نیا نیتو و ناوبانگی هه بن وه کوو نیسک وان به روپشتیان بو که س نییه. به دريژایی ته مه نم قه ساب و پاوچی وام نه دیتووه که ناسیاوان و به ناوبانگه کانی کومه لگا بخه نه داوو توژه وه. له مانگی ئووتی پابردوودا میشه که رانه بوو، ئیتستاش مونتانی. بن شک مونتانی له م سه رنجه رازی و به که یفه، زور که سی هه لپه رست ئه وه هل و دهره ته یان له گهل یه کتردا به ش کردووه.

هه ردووکیان له موعیزه ی مونتانی له کلیسای ناوه ندی و جامیعه دا ده گه پانه وه، بیسه ره کانی به په روشی، ئه وه نده زور بوون که له و کوشکه که وره دا هه ر جمه یان ده هات و جما به وه هویه وه تووشی سه ر ئیتشه یه کی قورس بوو، مارتینی که له بهر نه خو ش که وتنی جما ترسی له روو نیشتبوو رازی کرد که پیش ته واو بوونی به رنامه ی (عیشای ره بانی) بچنه ده روه وه.

دوا ی بارانیکي خه ست که دیمه نیکي جوان و به یانییه کی هه تاوی و جوانی پینک هینا بوو، به هانه یه کی باش بوو تا مارتینی پیشنیاری پیاسه کردنیک به جما بکات به نیتو باخه کانی داوینی سانیکولودا. جما وه لامی داوه: «نا، سه یاحه تم پین خو شه»، به لام نه وه کوو به ره وه ئه وه ته پکانه، وه ره با به دريژایی لونگ ئارنودا پیاسه بکه یین، مونتانی کاتی که له کلیسا وه بگه رپته وه بیژده ده رپوا، منیش وه کوو گراسینیم - پیمخو شه که سایه تیه ناسراوه کان ببینم».

- خو تو قه ده ریک له وه پیش ئه وت دیت.

- له نزیکه وه نه مدیت، له کلیسادا قه ره بالخه که زور بوو، ئه وه کاته ش که عاره بانه که له ویتوه ده گوزه را پشتی له لای ئیمه وه بوو. ئه گه ر له پرده که

دوور نه که وینه وه حه تمه ن به باشی ده بیینین . ئاخو له لونگ ئارنودا نیشته جی یه.

- بۆچی وا خیرا که لکه له ی دیتنی مونتانی که و ته خه یالت؟ خو تو قه ت سه رنجت نه ده دایه ئه و جوړه ئینسانانه: .....
نامه به ست بیستن و دیتنی کارووس بیژه به ناوبانگه کان نییه، ده مه وئ
ئهم کابرایه بیینم، پیمخوشه بزائم له و کاته وه ی ئه و م نه دیتووه هیچ فهرقیکی کردووه.

- له که نگیوه نه دیتووه؟

- دوو پوژ پیش مردنی ئارتور بوو.

مارتینی به په روشیکه وه چاوی لئ کرد، ئیستا گه یشتبوونه لونگ ئارنو و جما وا په ریشان بوو که مارتینی به دیتنی ئه و سهر و وه زعه په شیوه ی ، بیزار و دلهمند بوو و روانییه پانتایی ئاوه که.

مارتینی پاش بیده نگییه ک گوتی: «جما، ئازیزم ئایا ده ته وه ی ئه و بیره وه ریه تال و ناخوشه تا دوا پشوو ی ژیا نت دولپای سه رشانت بی؟ هه موومان له ته مه نی حه فده سالی دا تووشی هه له و لاپئ بوون بووین».

جما به پشیویه وه وه لامی داوه: «به لام هه موومان له حه فده سالی دا ئازیزترین و خوشه ویست ترین دوست و گراوپی خو مان نه کوشتووه». شانی به میله ئاسن به ردینه کانی پرده که وه دا و روانییه ئاوی چومه که. مارتینی ئیتر نه دوا، هه ر وه ختیک جما وای لئ ده هات نه یده ویرا قسه شی له گه ل بکا.

جما به ئارامی چاوه کانی هه لینا و له چاوی ئه و ی پوانی: قه ت نه متوانیوه له ئاو بپوانم و نه یه ته وه یادم که ئیمه...» دوا یه به تووپه یه وه له رزی گوتی: «سزار که من پیاسه بکه ین، له ترسی سه رما ناتوانین پراوه ستین»

به بی ده نگیه وه له سهر پرده که وه گوزه ران و به درپژایی شه قامی قه راخ چومه که وه پویشتین، پاش که میک درپژه ی پی دا: «دهنگی ئه م پیاوه چه ند دلگیر و خوشه! شیوه ی دهنگی ئه و م له دهنگی که سدا نه بیستووه، بۆ کاریگری و کار تیکردن له سهر خه لکی، ئه م بهنگه خو ی نیوه ی کاره که ی له نه ستو گرتووه».

مارتینی جه ختی کرد: «دهنگیکی سهیر و سهرسوور هینه ره» و له سه ره ته وه ره به دوا، که به شکم بیره وه ره بی ناخوشی گویی چومه که له زهینی جمادا زیندوو ببوه وه به جوریک له بیرى بچته وه: «دهنگیش هیچ، ده توانم بلیم گه وره ترین ویزه ریکی ئایینییه که من تا ئیسته دیتوومه، به لام من له سه ره وه پایه که پاز و نهینی کاریگه ری ئه وه له سه ره وه خه لکه زورله وه قولتر و به رینتره. ئه مهش به هوی ژیانى ئه وه وه یه که له ژیانى ئوسقوفه کانى دیکه باشتر و به رچاوتره، من پیم وایه ناتوانی که سیتی بلیند پایه وه که ئه و بدۆزه وه . جیا له که سایه تی پاپا . له کلیسای ئیتالیا دا نئو و ناوبانگی ئاوا به باشی و به پاکی ده رچوو بئ. له بیرمه که پاره که که له پۆمانیا بووم، پۆژیکیان کاتى له ناوچه ی ژیر ده سلاتی ئوسقوفی ئه وه وه ده گوزهرام، گوندنشین و خه لکی ئه و کویستانه هه ژارانم بینى که له ژیر باراندا چاوه پوانی دیداری ئه و یان زیاره تی جل و به رگه که یان ده کرد. له و ناوچه یه دا هه ر وه کوو شتیکی پیروز پیزی لئ ده گیرئ، ئه وهش له حالیکدا یه که خه لکی پۆمانیا رقیکی زوریان له که سایه تی ئایینییه کان هیه . کابرایه کی پیری گوندنشینم دیت که پواله تی وه کوو قاچاخچی ده چوو . پیم گوت: «وه کوو دیاره خه لکی هه ز و خوشه ویسته کی زوریان له ئوسقوفه کانه و ئه و وه لامی داوه: «ئیمه ئوسقوفه کانمان خوش ناوی ئه وان درۆزنن، منیسینیور مونتالی مان خوش ده وئ، تا ئیسته که س نه یدیتووه که درۆیه ک بکات یان کاریکی نا عادلانه ئه نجام بدات».

جما وه کوو ئه وه ی له گه ل خوی بدوئ به هیتواشی و نه رمیه وه گوتی: «نازانم که ئایا ئه و بۆ خوئ ده زانی که خه لکی سه بهاره ت به وی ئاوا بیر ده که نه وه».

- بۆ نازانی؟ پیت وایه ئه و قسه یه راست نییه؟

- من ده زانم که راست نییه.

- له کوئوه ده زانی؟

- چوونکه ئه و پئی گوتم.

- ئه و به توی گوت؟ مونتالی؟ جما تن ناگه م؟

جما پرچی سەر هه‌نیه‌ی لادا و ته‌ماشایێکی ئه‌وی کرد. هه‌روا به‌ بێده‌نگیه‌وه‌ راوه‌ستا بوون مارتینی پالی دابوو به‌ میله‌ئاسن‌که‌وه‌، جماش به‌ هه‌واشی به‌ نووکی چه‌تره‌که‌ی له‌ سەر به‌ردی شه‌قامه‌که‌ هه‌تی جوراوجووری ده‌کیشاوه‌:

- سزار ئیمه‌ به‌ درێژایی ئهم چه‌ند ساڵه‌ پێکه‌وه‌ دۆست و هاوڕێ بووین، به‌لام قه‌ت ئه‌و به‌لاو پرووداوه‌ی که‌ به‌سەر ئارتوردا هاتوه‌ بۆم باس نه‌ کردووی.

مارتینی به‌ په‌له‌ په‌ریه‌ ناو قسه‌کانییه‌وه‌ و گوتی: «ئازیزم پتویست به‌ گوتن نا‌کا، هه‌موو شتی‌ک ده‌زانم».

- جوانی به‌ تۆی گوت؟

- به‌لێ، کاتی له‌ سهره‌ مه‌رگدا بوو. شه‌ویکیان که‌ له‌ لای ئه‌و بووم و به‌خه‌به‌ر بووم، له‌و باره‌یه‌وه‌ قسه‌ی کرد. گوتی... جما ئازیزه‌که‌م، ئیستا که‌ له‌ سەر ئه‌و باب‌ته‌ قسه‌ ده‌که‌ین باشت‌ر وایه‌ راستیه‌که‌یت پێ‌بلێم... گوتی تۆ هه‌میشه‌ له‌ فکری ئه‌و پرووداوه‌ دلته‌زینه‌دا بووی و داوای لێ کردم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانم دۆست و هاوڕێی تۆ بم. کارێک بکه‌م که‌ که‌متر فکر له‌و پرووداوه‌ بکه‌یت‌ه‌وه‌، منیش هه‌ول و کوششی خۆم کردووه‌ - هه‌رچه‌نده‌ په‌نگه‌ سه‌رکه‌وتوو نه‌بووبیتم، به‌لام به‌ راستی له‌و باره‌وه‌ تێ‌کوشاوم.

جما بۆ ساتێک چاوی له‌ سەر ئه‌رزێ هه‌لبێری و به‌ نه‌رمیه‌وه‌ وه‌لامی داوه‌: «ده‌زانم که‌ به‌ نه‌بوونی تۆ گوزه‌رانیکی ناخۆش و تالم ده‌بوو، به‌لام... ئه‌ی جوانی سه‌باره‌ت به‌ منیسینیور مونتانی له‌گه‌ل تۆ قسه‌ی نه‌کرد؟»

- نا من نه‌مه‌زانی که‌ ئهم کیشه‌یه‌ پتوه‌ندیی به‌ویشه‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌وه‌ی که‌ پێی‌گوتم پتوه‌ندیی هه‌بوو به‌... پروداوی سیخوپی و...

- ئه‌و زله‌یه‌ی که‌ من له‌ ئارتورم دا و ئه‌ویش له‌ ئاوه‌که‌دا خۆی خنکاند له‌... زۆر چاکه‌ سه‌باره‌ت به‌ مونتانی قسه‌ ده‌که‌ین.

به‌ره‌و ئه‌و پرده‌ پۆشیستن که‌ قه‌رار بوو عاره‌بانه‌که‌ی مونتانی له‌و پتوه‌ تێ‌په‌ڕی. جما له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ قسه‌ی ده‌کرد بێ‌جووله‌ چاوی له‌ ئاوه‌که‌ به‌ریبوو: له‌و کاته‌دا مونتانی کانوون بوو؛ سه‌ره‌رشته‌ی سمیناری زانسته‌ ئایینییه‌کانی پیزای به‌

ئەستۆۋە بوو. يانەي فەلسەفەي بە ئارتور دەگۈتەۋە و كاتى كە چوۋە زانستگا لەگەل ئەودا مۇتالاي دەکرد. ئەو دوۋانە يەكتريان زۆر خۆش دەۋىست! زۆرتر ۋەكوو دوو دلدەر دەچوون تاۋەكوو مامۇستا و خويىندكار. بە گىشتى ئارتور ئەو جىگايەي كە مۇنتانلى بە سەرىدا دەۋىشت دەپپەرست و لە بىرمە كە پۇژىكيان پىي گۇتم، ئەگەر باۋكى بمرئ. ھەمىشە مۇنتانلى ۋەكوو باۋكى خۇي بانگ دەكات . بوون و نەبوونى خۇي لەودا دەپپىنئەۋە . خۇ ئاگادارىشى كە سەبارەت بە سىخوۋەكە چى بە سەرھات. سەپىنىي ئەو پۇژە باۋكى من و بىرتىنەكان . زېبراكانى ئارتور كە نەفرەتاۋىترىن كەسايەتىن . بۇ دۇزىنەۋەي تەرمى ئارتور كەۋتە پىشكىن لە گۇمىلكەي دارسنادا لە قەراخ دەريا، منىش بە تەنبا لە ھۇدەي خۇمدا دانىشتىم بىرم لە ئاكارى خۇم كەدەۋە كە سەبارەت بە ئارتور كەدبووم....»

كەمىك بىتەنگ بوو دۋايى دىرئەي بە قسەكەي دا: «دەرەنگانىكى شەۋى بوو، كە باۋكم ھاتە ھۇدەكەمەۋە و گوتى: «كچم جما ۋەرە خوارى، پىۋايك لەۋىتە كە دەپەۋى بىتېنى. كاتى چوۋمە خوارەۋە يەكئ لە خويىندكارەكان كە ئەندامى بزاڧە جەماۋەرەكە بوو ، سەير دەلەرزى و سېي ھەلگەپابوو، لە ژوورى چاۋپىكەتن دانىشتىبوو، ئەو سەبارەت بە برووسكەي جوۋانى كە لە گرتوۋخانەۋە ناردىبووى قسەي لەگەل كەردىن و گوتى: ئەۋان لە برووسكەكەدا پايان گەياندوۋە دەربارەي فېۋىل كاردى و فېۋىخواردنى ئارتور لە كاتى دانپىدانانى ئەو بېرىك زانىارىيان لە لايەن بەند كراۋەكانەۋە بىستۆۋە. لە بىرمە كە ئەو خويىندكارە پىي گۇتم: «لانىكەم، ئاگاداربوون لەمەر بى تاۋانىي ئارتور سوكنايىمان پى دەبەخشى. باۋكم دەستى گرتم و ھەۋلىدا دلخۇشىم داتەۋە ئەو كاتە باۋكم نەيدەزانى من بە زللە لە ئارتورم داۋە، دۋايى گەپامەۋە بۇ ژوورەكەم و ئەو شەۋە تا بەيانى بە تەنبايى دانىشتىم. سەپى بەيانى دىسان باۋكم لەگەل بىرتىنەكان چوۋبوو بۇ بەندەر، تا چاۋەدىرى گەپان و پىشكىن بى، ئەۋان ھىشتا ھىۋادار بوون كە تەرمەكە بدۇزەنەۋە».

تەرمەكە قەت نەدۇزراۋە، ۋا نىيە؟

بەلى، دەپى ئاۋەكە بەرەۋ دەرياي بىردىن، بەلام ئەۋان پىيان ۋابوو كە ھىشتا ئۇمىدى دۇزىنەۋەي ھەر ھەيە. بە تەنبايى لە ژوورەكەم دانىشتىبووم كە

پیش‌خزمه‌تیک هات بۆ لام: Veverendissimo! یک هاتووه باوکت ببینی. دواى ئه‌وه‌ی که زۆرم پینگوت که باوکم له کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که‌یه ئه‌ویش که‌راوه ، ده‌مزانى که ئه‌وه ده‌بێ کانوونى مونتائلى بێ، هه‌ر بۆیه هه‌لاتم به‌ره‌و ده‌رگای پشته‌وه، له لای ده‌روازه‌ که‌وره‌که‌ی باخه‌که پیتی‌گه‌یشتم، کاتى بانگم کرد: «کانوون مونتائلى، ده‌مه‌وێ قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م». بێ‌هه‌ست و خوست پاوه‌ستا تا من قسه‌ بکه‌م. ئاخ، سزار، ئه‌گه‌ر پوخساريت بدیایه . تا زه‌هانیکی زۆر له‌ بیرم نه‌ده‌چوه‌وه! گوتم: من که‌چى دوکتور واریتم، هاتووم که پیت بلیم که من ئه‌وم کوشتووه، هه‌موو شتیکم پینگوت و ئه‌ویش وه‌کوو نه‌خشی سه‌ر به‌رد و دیوار تا ئه‌و کاته‌ی قسه‌کانم ته‌واو بوو په‌ق پاوه‌ستا و گوئی بۆ پاداشتم. دواى گوئی: که‌چم، ئارام به و دلنیا، ئه‌وه منم که قاتلم نه‌ک تۆ، من ئه‌وم فریو دا و ئه‌ویش ئاخه‌ره‌که‌ی پینی‌زانى. ئه‌وه‌ی گوتم و به‌بێ‌ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه‌ بلێ، له‌ ده‌رگا که‌وره‌که‌ چوه‌ ده‌ره‌وه.

ده‌ی دواى؟

دواى ئه‌وه ئیتر نازانم چی به‌سه‌ره‌ات، هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ عه‌سر بوو که بیستم به‌ هۆی پاوه‌ستانی دل و گوشاری ده‌ماره‌وه له سه‌ر شه‌قام درێژ ده‌بێ و دواى ده‌یه‌نه‌ مالنیک له‌ نزیک کارگه‌ی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که. ئه‌مه‌ی که گوتم هه‌مووی ئه‌و شتانه‌یه که ده‌یزانم. باوکم هه‌رچی له‌ توانایدا بوو بۆی کردم، ئه‌و کات که پرووداوه‌که‌م بۆ گێراوه‌ ده‌ستی له‌ کار هه‌ل‌گرت و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاریگه‌ری تالی ئه‌و پرووداوه‌م له‌ مێشک دانه‌میستی، خێرا بردمی بۆ بریتانیا ، له‌وه ده‌ترسا که منیش وه‌کوو ئارتور خۆم بخه‌مه ئاوه‌که‌وه، هه‌ر به‌ راستی جاریکیان هه‌ر به‌و مه‌به‌سته تا نزیکى ئه‌وێ چووم، به‌لام دواى که هاته‌وه‌ یادم که باوکم نه‌خۆشی شێرپه‌نجه‌ی هه‌یه، ناچار بووم که وه‌خویمه‌وه . ئاخ بیتجه‌ له‌ من که‌سیکی دیکه‌ نه‌بوو که ئاگاداری بکا، دواى مردنی ئه‌و، کۆشیک مندالی ورد به‌سه‌رمدا مابوووه‌وه، تا دوايه‌ براکه‌م توانی مالنیکان بۆ پتکه‌وه‌نی. دواى جوانی هاته‌ نیو ژيانمه‌وه، کاتى که ئیمه‌ هاتین بۆ به‌ریتانیا به‌ هۆی ئه‌و بیره‌وه‌ریه‌ تال و سامناکه‌وه، ده‌ترساین پرووبه‌رووی یه‌کتر ببینه‌وه. ئه‌ویش خۆی به‌ تاوان بارى

1 . له‌ زمانى ئیتالیدا یانی پیاویکی زۆر به‌ریز

ئەو پووداۋە دەزانی - بۆيە برووسكەيەكى دل تەزىن و خەفە تاۋى لە گرتووخانەو
نووسىيوو - سەير پەژىوان بېوۋە، بەلام من بە راستى لە سەر ئەو پايەم ئەو
كە ئىمەي لىكترنزىك كەردەو ئەو بوو كە هەردووكمان يەك ئازار و ژانمان
هەبوو.

مارتىنى بە بزهيه كه وه سەرى بزواند: «پەنگە لە لاى تۆ وا بوايەت، بەلام
جووانى لە هەول كە پەتەو كە تۆي بينى برپارى خۆى دابوو. گەپانەوئى ئەو بۆ
مىلان دواى هەولەين سەفەرى بۆ لىگھۆرپم لە بىرە. ئەوئەندە لە بارەى تۆو
چەنەدرىژىي كرد كە ئىتر من بىزار بووم لە بىستنى ناوى جمای بەرىتانيای، جارى
وابوو وام لەئەهات پىتموابوو كە پەم لە تۆيە - ئەوئەش كاردىنال!»

عارەبانەكە لە پردەكەو پەد دەبوو بەرەو مالىكى گەرە لە لونگئارتو
دەرۆيشت. مونتائلى پالى دابوو بە پشتىكەنەو و بە هۆى ماندوويەتيەو
نەيدەتوانى بە باشى و پروگەشيەو سەرنج بداتە ئەو جەماوەرەى كە لە دەورى
مالەكە بۆ دىتنى كۆ بېوونەو.

ئىتر ئەو روخسارە گەشەى لە ناو كليساى لە سەر پروو نەمابوو، تيشكى
هەتاو مېرومۆچى و ماندوويەتى لە بەديار خستبوو. پاش ئەوئى دابەزى بە
هەنگاوى شل و شەويقەو كە نيشانەى شەكەتى و نەخۆشى دلى دەورانى پىرى
و كەنەفتى بوو چوو ژوورەو جەما گەراو و ئارام بەرەو پردەكە پۆيشت، كە لە
پوخسارىت دەروانى دەتگوت ئاوينەى ژاكاويى و پەشيوى و هيوابراوى بېچمى
مونتائليە. مارتىنى بە بىدەنگى لە پەنايەو دەرۆيشت.

جەما پاش كەمى بىدەنگى گوتى: «زۆر جار وام بىردەكەو... كە مەبەستى لە
فريودان چى بوو جار جار وام بىردەكەو كە»
دەي؟

- زۆر سەيرە، زۆرويك دەچن دەلنى سىتويكن كە قاشت كەردو.

- نىوان كى و كى؟

ئارتور و مونتائلى، هەلبەتە تەنيا من نيم كە لەو گەيشتبووم. لە پتوهندى
نىوان ئەندامانى ئەو بنەمالەيە خالىكى سەير و سەرنجراكتشم دەبينى، پوخسارى
راست وەك پوخسارى پاكي ئارتور دەچوو من دلنيام كە تايبەتمەندى

ئەخلاقىشىيان زۆر لىك نىزىك بوو، بەلام ئەو ھەمىشە ۋەك تاۋان بارىكى كە بە شىۋىنىيەۋە بىن لە سىتېرى خۇشى دەترسا، ھاسەرى زېكۈرەكەشى ھەلسۈكەۋتى خرابى لەگەلدا دەكرد، كە ھىچ مۇۋىكى باش ئەو جۆرە كىردەۋە دىۋەۋى لەگەل سەگىكىش نەدەكرد. بۇخۇشى لەگەل ئەو بىرتىئانەدا . كە مۇۋىكى قىزەۋن بوون . دىۋەتەكى سەيرى بوو. بىشك بۇ مىندالىك ھەموو شتەيك ھەروا ساكار وئاسايە كە دەيىنى ، بەلام دۋايى كە بىرم لە پابردوۋ دەكردەۋە، سەرم سوۋپامبوو كە ئايا بەپاستى ئارتورىش لە بىرتىئەكانە؟

مارتىنى ھاتە نىۋ قسەكانىيەۋە و ئەو جۆرە كە ئەقلى پىتىدەشكا پىتى گوت: «پەنگە شتىكى سەبارەت بە دايكى بىستى . دەتۋانىن بلىن ھەر ئەۋەش بۆتە ھۋى خۇكۇزىيەكەى و دەنا ئەو كارەى ئەو ھىچ پىتەندىيەكى بە كىردەۋەى پاپا كاردىيەۋە نەبوۋە. جىما بە نابەدلىيەۋە سەرى بزۋاند : «سزار ئەگەر لەو كاتەدا كە من زللەكەم لە ئارتوردا پوخسارىت بدىبىايە قەت وات نەدەگوت. پەنگى ئەو قسە و باسانى كە سەبارەت بە مونتالى دەكرى پاست بى - زورىش وىدەچى... بەلام من بۇخۇم دەزانم كە چىم كىردەۋە».

بە بىدەنگى مەۋدايەكى كورتىيان پىكەۋە بېرى، ئاخىرەكەى مارتىنى گوتى: «ئازىزم ئەگەر لە دونىادا پىگى ئەۋەيان بدۇزىايەتەۋە كە ئاۋى جۇ و جۇبارەكانىيان بۇ سەرچاۋە بگەپىندايەتەۋە، ئەو كات نىرخ و بايەخىكى بوو كە بەسەر ھەلەكانى پابردوۋى خۇماندا بچىنەۋە، بەلام لەراستىدا پابردوۋ ھى پابردوۋانە، پوۋداۋىكى زۆر ناخۇشە، بەلام لانىكەم ئەم لاۋە ھەژارە ئىتر لە ئارادا نىيە و ھىچ كارتىكىشى بەسەر ئەم شتەنەۋە نەماۋە و لە ھەموۋى ئەۋكەسانەى كە ئىستە ماۋن بەختەۋەرتەرە . لە ھەموۋى ئەۋكەسانەى كە شاربەدەر كراۋن و يان دەست بەسەرن. ئىستا ئىمە دەبىن خەمى ئەمانە بخۇين، ئىمە نابىن لەبەر مردوۋەكان خۇمان سەركۈنە و سەرزەشت بگەين. ئەو كەسەى تۇ ھەزەت لىيەتى شىللى، لە بىرت ماۋە دەلى چى: «پابردوۋ ھى پابردوۋانە و داھاتوۋ ھى داھاتوۋىە» ئىستە كە داھاتوۋ ھى تۋىيە، دەبىن بتۋانى پايىگرى و نابىن بىرو ھەزەت لە سەر ئەو يان ھىتەنەۋەى ئازار و شلەژانى پابردوۋدا خەسار بگەى بەلكو دەبى ئەو تۋانىانەت لە سەر يارمەتى گەياندن بە ئىستا و داھاتوۋدا ۋەگەپ بگەى».

لەم وتووێژە گەرم و گوێزدا دەستی جمای بە دەستەوه گرتبوو. لە پڕیکدا بە
هۆی دەنگێکی ناخۆشەوه که لە دەروونیەوه هات و نرکە ی لێ هەستاند وەخۆ
هاتەوه و دەستی بەردا.

ئەم دەنگە بێرۆحە بە گوێی دلیدا چرپاندی: «دوکتوری ئازیز تەواوی ئەو
شتانەی که سەبارەت بە مونتائلی دەیلیی پاستە. بەپاستی ئەو زۆر لەوه
شاعیرانەترە ئەگەر لەم دونیایەدا بمینیتەوه، ئەو جۆرە ی که شایانی ئەوه دەبن
بەپێزەوه بۆ ئەو دونیایە ی دیکە بەپێی بکری. من دلنایام که لەوه پیش وەکوو ئێترە
خروشانیکێ جەماوەری بە پێز وەگەر دەخات، بێشک لەوێ پوحنییەتگەلێکی
زۆر کۆن و قەدیمی لێتە که قەت کاردینالێکی وا گەوره و بەپێزیان نەدیتوو، ئەو
پوحنە پتر لە هەموو شتێک حەزیان لە شتە نوێیەکانە».

دەنگی دوکتور پیکاردو که تۆزێ پەگی تووپی تیدابوو گوێی: «ئەمە لە
کوێوە دەزانی؟»

لە کتیی پێرۆزەوه تیگەشتووم کاکی بەپێز! ئەگەر بکری متمانە بە ئینجیل
بکەین تەنانەت پێزدارترین پوحنەتەکانیش که لکەلە ی پەیداکردنی هاوێ و
یەگرتوویی قورس و قایمیان لە سەر دایە، بەلام ئیستا شەرافەت و حەیاو ک. ک
ک کاردینالەکان، بە بروای من، ئەم تێکلاوه نابار و نابەجێیە وەکوو هەنگوین و
کەکرە وایە، ئاخ، سینێور مارتینی و سینێورابوولا! کەش و هەوای دلکەرەوه ی
دوای باران قەت وانییە، ئێوەش قەسە ی ساونارولا! تان بیست؟

مارتینی بە پەله گەراوه، مێشەکەرانی، که جگەرەیهکی بە لێوه بوو و گیایەکی
خستبووه جێ دوگمەکە ی، دەستە کزەکانی که تەواو لە دەستکێشەکانیدا
دایۆشرا بوو، بۆ تەوقە بۆ لای ئەوی پاداشت لەو کاتەدا تیشکی هەتاو دەیدا لە
چەمکە خاوینەکانی و لە ئاوهکە و شەوقی ئاوهکە دەیدا لە پوخصاری، مارتینی
پێی وابوو شەلینیەکە ی کەم بوو تەوه، بەلام لەخۆباییبۆنەکە ی زۆرتر بووه، لەو
دوانە یەکیان بە دلقاننیهوه و ئەویتر بە تۆزێ پووتالیەوه دەستی یەکتریان
دەگوشی. که پیکاردو بە پەله گوێی: «مەخابن حال و وەزعی سینێورابوولا باش
نییە!» جەما ئەوەند پەنگی هەل بروسقاوو که پوخصاری لە ژێرکلاوهکەدا کەمن

بۆرى دەنۋاند كراسەكەى سەرسىنگى بە ھۆى دلەكۈتەكەيەو بە تۈندى دەلەرىيەو. بە دەنگىكى ھىۋاشەو گۈتى: «من دەچمەو بۆمالى».

عارەبانەچىيەكەيان بانگ كرد. مارتىنىش لەگەل ئەو چوۋە ناو عارەبانەكەو، تا مالى بە پىتى بكات. مېشەكەرانە، دانەوى تا جلوبەرگەكەى لە سەر تەگەرەكە لاپدا، لە پىڭدا پوانىيە پوخسارى جما مارتىنى دىتى كە جما بە پوخسارىكى ترساو و زەقەو خۆى كىشايە دواو. دواى ئەوۋى كەوتنە پى، مارتىنى بە زمانى بەرىتانىاي پىرسى: «جما چى بوو؟ ئەم خويپىيە چى پىن گۈتى؟»
- ھىچى نەگۈت، سزار، خەتاي ئەو نەبوو. م... من ترسام...
- ترسان؟

- بەلى، پىمۋابوو... بە دەستى چاۋەكانى خۆى گرت.
مارتىنى بە بىدەنگى چاۋەروان بوو تا ۋەخۇ بىتەو. وردە وردە پەنگ و پرووى ھاتەو سەر خۇ.

ئاخىرەكەى پرووى كىردە مارتىنى و بە دەنگى تايىبەتى خۆى گۈتى: «قسەى تۈيە، ئاۋرپانەو لە پابىر دوۋىيەكى ترسناك پىن سەمەر و بىبايەخە و كارىگەرىيە لە سەر مېشك و ھەستەدەمار دەبى، مەۋف والى دەكا ھەر جۆرە كىردەو ھەيەكى نەگونجاو لە مېشكى خۇيدا جىگىر بكات. دەنا ھەمىشە لە پوخسارى ھەموو كەسىكدا شىۋەيەكى خەيالى لە پوخسارى ئارتور دەيىنم. ئەمە جۆرىك خەون و خەيالاتە كە لە پۆۋى پرووناكدا مېشكى مەۋف ئابلۇقە دەدا. ھەر ئىستا كاتى كە ئەو پىاۋە لە خۇپازىيە ھات بۆ لاي ئىمە، وام زانى ئارتۇرە».

میشە که رانه بئ شک دەیزانی که چۆن دوژمنی تایبەت دروست بکات، له مانگی ئووتدا گەیشتبوو و فلورانس و له کوتایی مانگی ئوکتوبەردا سێ له چواری ئەندامی بانگهێشتیان کردبوو، له گەل مارتینی هاوبیر و پابوون، هێرشە تووند و بئ بەزەییانە که ی ئەو بۆ سەر مونتانی وای کرد تەنانەت ئەوانەشی که ستایشیان دەکرد و پێزیان لێ دەگرت زویر بن، تەنانەت گالیش که له پێشدا له سەر هەرشتیکی قسەیه کی نەستەق و پێکه نینی هەبوو و پێزی له داشۆرین نووس دەگرت له سەر ئەم خالە پەخنە ی هەبوو ورده ورده به شیوهیه کی دۆش داماو جهختی کرد که باشتەر وابوو که کارمان به مونتانی نه بوايه.

«کار دینالە باشەکان ئەوەندە زۆر نین، هەر بۆیە ئەگەر کار دینالێکی ئاوا باش سەری هەلدا دەبێ هەلە که بقۆزینەو و پێزی بۆ دابنێن». به پوالت تەنیا مونتانی بوو که شەپۆلی کاریکاتۆر و داشۆرینانە ی به هەند نە دەگرت وەک نەبای دیبێ و نە باران. هەروەکوو مارتینی گوتی ئەو کارە بایی زەحمەتە که ی نەبوو که پیاو توانایی خۆی بۆ سووکایەتیکردن به کهسیک به فیرۆ بدات که بۆخۆی ئاوا به پوو خۆشیەو بەرەو پووی کێشە که دەبێتەو.

له شاردا دەنگۆی ئەو هەیه که پۆژیک مونتانی کاتی خواردنی فراوین له تەک ئۆسقوفی فلورانسدا دانیشتبوو یه کی له قسە نەستەق و داشۆرینە

توندانه که ی میشه که رانه ی ده خوینده وه که دژ به و نووسرابوو، پاشان ده داته دهستی ئوسقوفه که و ده لئ: «زۆر لئ زانانه نووسراوه، وا نییه؟

روژیک بلاو کراوه یه که له ژیر ناوه روکی: «پئ وره سمی ئاگادار بوون له دوو گیانبوونه که ی حه زره تی مریه م^۱» له شاردا بلاو بۆ وه نه که رچی نووسه ر ئیمزای به ناوبانگی خۆی که میشه که رانه یه کی بالکراوه بوو، لئی نه دابوو. شتوازی تووندی سووکایه تی پیکردنه که له لای خوینه رانی ته و او ئاشکرا بوو که هی میشه که رانه یه. ئەم برگیه که قسه یه کی ته و او ژووری بوو به شیوه ی وتووێژی نیوان توسکانی که پۆلی کچینی مریه می هه بوو، مونتانیلش له پۆلی فریشته یه کدا نووسرابوو، فریشته که گوله سوپس نه کانی به دهسته وه بوو که نیشانه ی داوین پاکین و تاجه گولینه یه که له قو پۆی زهیتونی ئاشتی خوازی له سه ر نابوو و هاتنی ژیزوئیه کانی پاده که یاند.

هه وه ل تا ئاخری ئەم نووسراوه یه پربوو له هیمما و ئاماژه ی قسه ی خراپ و سوکایه تی پئ کردن که له ناخی که سیک ئاژاوه خوازه وه هه لده قوللا. هه موو خه لکی فلورانسیش هه ستیان به وه ده کرد که ئەم داشۆرینه ناجوامیرانه یه دوور له مه ردایه تییه، به لام هه موویان به خویندنه وه ی پنده که نین. له پیس ترین نووسراوه کانی میشه که رانه دا خالکی ئه وه ند به هیزی تیدا بوو که که س له به رانه ریدا توانای خۆپاگری نه بوو، ته نانه ت ئه وانه ی که رقیشیان لئی بوو و سه رکۆنه شیان ده کرد، راست وه کوو باشترین لایه نگرانی ئه و به خویندنه وه ی هه موو داشۆرینه کانی پڕ به دل ده که وتنه پیکه نین، له وێ پرا که شیوه ی به یانی ئه و بلاو کراوه یه قسه ی ناخۆش بوو به توندترین شیوه، به گشتی له سه ر هه ست و پوچی خه لکی شار، په نگدانه وه و کاریگه ریی هه بوو، به لام ناو و ناوبانگی مونتانی ئه وه ند به باشی ده رچو بوو که ئه و جۆره نووسراوانه نه یده توانی بیچرژین.

به لام تاقه جاریکیش بئ مونتانی به خت پووی لئ وه رگنپرا، میشه که رانه لئی حالی ببوو که گورزی خۆی له کویدا داهینیه وه. هه رچه ند هیشتا زۆر بوون ئه و که سانه ی که ده هاتن بۆ دیتنی کاردینال له کاتی سواربوون له عاره بانه که دا

1. ده لئ زگ پربوونی مریه م له لایه ن فریشته یه که وه له پئ وره سمیکدا پئی پاگه یاندراوه.

یان کاتی نهو هی که له مالی دهچیته دهرهوه، بهلام دیسانهوه گوږه و هه رای «ژیزوئیت!» و «سان فدیستی سیخوړا» له گهل دوعا و پارانهوهی خیروچاکه و هه راوهوړیای شادی و خوشحالی خه لکیدا تیکه لاو ده بوو.

مونتانلی لایه نگره کانی کهم نه بوون. دوو پوژ دواي بلاو بوونه وه نهو برکه ژوورچارپه ی خزمهت کاری کلیسا، پوژنامه یه کی به ناوبانگی ئایینی، وتاریکی تیدا چاپ کرابوو له ژیر سهردیږی «وه لامیک بق پئ و ره سمی ئاگادار بوون له زگپړی حه زره تی مریه م» به ئیمزای «پوله ی کلیسا».

نهم وتاره له راستیدا وه لامیک و بهر بهر ه کانییه کی به پرشت بوو له سهر مونتانلی و نهو تاوانه پيسواکه رانه یه ی که مینشه که رانه نوسیبووی. نووسه ره نه ناسراوه که دواي نهو هی که به ئیشیتیا و به پاراوینکی زوره وه باس له ئایینی ناشتی و خیرخوازی بق مرقایه تی دهکات که پای نوی مزگینی دهریه تی، له ئاخره که یدا مینشه که رانه بانگ هینشتی بهر بهر ه کانی و شه په لاوژه دهکات بق نهو هی تاقه یه ک شت له وانه ی که باسی دهکا به به لگه وه بیسه لمینتی. پاشان به شینوه یه کی فهرمی له خه لکی داوا دهکات تانی فربوی قسه ی درق و بوقختانی که سیکي وا هیچ و پوچ نه خون. توانایی وتاره که له باری بهر بهر ه کانی و هه لویتست گرتندا باش بوو له باری هونه ریشه وه نووسراوه یه کی نه ده بی و له ئاستینکی سه روی بیروه زری خه لکی ئاساییدا بوو که دهیتوانی سه رنجی خه لکینکی زور بق لای خوی راکیتشی. به تایبه تی که بهر پرسی پوژنامه که ش نهیتوانی بزانی که نووسه ری وتاره که کتیه. نهم وتاره دیسانه وه خیرا و به تهنیایی چاپ و بلاو کرایه وه و «لایه نگری نه ناسراو» له هه موو قاوه خانه کانی فلورانسدا بووه هو ی باس و خواسی خه لکی.

مینشه که رانه به نووسراوه یه ک به توندی هیرشی کرده سه ریان و وه لامی پاپ و هه وادارانی نهو و به تایبهت مونتانلی داوه و له په رده دا نهو هی درکاند که گوايه مونتانلی بهو پیتدا هه لگوته ی خوی پازی بووه، لایه نگری نه ناسراو له پوژنامه ی «خزمهت کاری کلیسا» دا به توو په یه وه په تی کرده وه، به دریتایی نهو مه و دایه ی که مونتانلی له وئ بوو باس و شه په دهندوو کتی نیتوان

ئەو دوو نووسەر سەرنجى گشتى خەلكى تەنەت زياتر لە خودى مونتائلى بە خۆيەو سەرقال دەکرد.

پرىك لە ئەندامانى حىزبى لىبرال خويان ھاندا تا دژبەرى مېشەكەرانە راوھستن و لەبەر بەياني خراپ و كردهوھى ناشيريني سەبارەت بە مونتائلى ئەويان سەركۆنە دەکرد، بەلام سەركەوتنىكى بەرچاويان بە دەست نەھيتا. ئەو تەنيا بزهيهكى دلقانانەى ھاتە سەر لىتو و بە زمان گيرانىكى كەمەو ھەلامىكى سەرزارەكى دانەو: «بە پاستى ئيوە بىئىنسافن. كاتى من كەوتە بەردەست و تەسلىمى سىنيورا بوولا كرام. پىك و پاست گوتەم كە دەبى لەبەر خۆشم بى ئازاد بىم تا كەمى ئاسايش و خۆشى دەستەبەر كەم. لە پەيمانەكەدا پىك سەرنج دراوھتە سەر ئەو خالە!»^۱

لە كۆتايى مانگى ئوكتوبەردا مونتائلى گەرايەو ھەو پۆمانيا بۆ ناوھەندى ئۆسقوفى خۆى و بەرلەوھى فلورانس بە جى بىللى، لە سەر قسەو باسى گەرمى فلورانس وتەيەكى بەيان كرد. ھەست و ئىحساسى ھەردوو نووسەرەكەى بە نەرمى و ھىورى سەركۆنەكردو داواى لە داکۆكى كارى خۆى كرد ئەو لى بردوويى ھەبى و كۆتايى بەو شەپدەندووكىيە بىنى. سەبەبىن لە خزمەتكارى كلىسادا بەياننامەيەك بەو شىوھە بلاو بووھو: «لە سەر ويست و داخوازي منىسينيور مونتائلى كە لەبەر دەم بىروپاي گشتيدا گوتويەتى «پۆلەى كلىسا» لەم بەر بەرەكانىيە دەست ھەلدەگرئ».

ئاخرەكەى قسەى مېشەكەرانە بوو، ئەو بلاقوگىكى چكۆلەى بلاو كردهو ھەو و لەويدا گوتى لە بەرانبەر لە سەرخۆيى و خاچپەرستى مونتائليدا ئىدى بىدەنگ دەبى و بۆچوونى خۆى دەگۆپئ تەمايەتى لە ئامىزى ھەو ھەلەن سانفدىستىكى كە دەيبىنى فرمىسكى ئاشتى و ئاشت بوونەو ھەل ھەريتنى. لە كۆتايىشدا نووسىبووى: «من تەنەت دەخوام بەرھەلستكارە نەناسراوھەكى خۆشم بگرە ئامىز، ھەكوو من و بەپىز مونتائلى دەزانين ئەگەر خوينەرانى منىش بيانزانيايە كە ئەم كارە يانى چى و ئەو بۆچى بە نەناسراوى ماوھتەو ھەيانزاني كە بۆچى من ئاوا بە دلىكى فراوانەو ھەو پابۆچوونى خۆم گۆپيوھ».

1. وتەى شىلوک لە «بازرگانی وینیز» دا. بەرھەمى شىكسپىر [بەردەى پىنجەم، دیمەنى بەكەم].

له کوتایی مانگی نوامبهردا میشه که رانه به کۆمیتهی راگه یاند که بۆدوو
 حه وته بۆ گهشت و سهیران دهچن بۆ لای ده ریا. به پوالت به ره و لیگه پرن
 که وته پڠ، به لام دوکتور پیکاردو که خیرا که وته شوینی و دهی هه ویست
 قسهی له گهل بکات. له شاردای زوری به شویندا گه را، به لام نهیدوزیه وه. له
 پوژی پینجه می دیسامبهردا له پریکدا ناخیزیکی دیمونستراسیونی ۱ پامیاری
 به شیوه یه کی زنده پویانه ی تونده وه له ناوچه کانی ژیر ده سلاتی کلیسادا له
 سه رانسه ری زنجیره چیاکانی ئاپنیندا سه ری هه لدا، خه لکیش ورده ورده
 لنین حالی بوو که بۆچی میشه که رانه له پریکدا له و زستانه دا هه وای
 سه یاحت و گه پانی که وتوته سه ر. هه ر که سه ره لدانه کان سه رکوت کران
 گه راوه بۆ فلورانس و کاتی که له سه ر شه قامدا تووشی پیکاردو بوو به
 پوو خوشیه وه پنی گوت: «وام بیستوه که له لیگه پرندا به دوا ی مندا
 گه راوی، به لام له پیزا بووم - شاریکی چهنده جوان و کونه! هه ر ده لنی شاری
 ئارکادیه» ۲. له حه وتووی کریسمه سدا کۆمیتهی ئه ده بی ئیواره دانیشتیکی له
 مال دوکتور پیکاردو دا پیکه ئینا که له نزیکسی پرتائالا کروس بوو
 میشه که رانه ش به شدار بوو. ئه مه یه کئ له و دانیشتنه قه ره بالفانه بوو و کاتی
 که میشه که رانه که می درهنگتر گه یشته کۆبوونه وه که به پریزیکه وه سه ری
 دانه واند و به بزیه که وه داوای لی بووردنی کرد. هیه چ جیگایه کی خالی
 نه مابوو که ئه و لئی دانیشی.

ریکاردو هه ستایه سه رپی تا کورسیه ک له ئه و دیوه وه بیتن، به لام
 میشه که رانه نه یه یشت و گوتی: «زه حمه ت مه کی شه جیگا که م باشه و
 پا حه تم». به ره و لای ئه و په نجه ره یه پو یشت که جما کورسیه که ی له وئ
 دانا بوو، له سه ر لیواری په نجه ره که دانیش و سه ری نا به په رده که وه.
 هه ر که به پیکه نینه وه که چاوی ته نگ و چکوله کرد بووه وه و به نیگایه کی تیژ
 و مانا داره وه ده یروانییه جما وه کوو ئه بولهل پو خساری به شیوه ی تابلویه کی

1 . Demonstration

2 . ناوچه یه کی کونی یونان، که جیگای ژبانی شوانه کان بوو و به هوی ئارامی و ئاسایشیکی که
 بوویه تی له هوناره کاندایه سه رتوپی ناشتی و ئارامی یادی لی کرله.

لیژنارد دواوینچی نیشان دها ئەوانه بیوه هۆی ئەوهی که ئەو شک و گومانەیی که
جما لەوەپیش لێی هەبوو ئەو جار بیووه ترس و دلەراوکی.

باسەکه یان لەمەڕ جی بەجی کردنی بلافۆگینکدا بوو که لەودا بیروپای
کۆمیتە سەبارەت بە کەم بوونی خوارده مەنی و پێداویستیه کانی خەلکی
توسکانی که ژیاانی ئەوانی خستبوه مەترسیه وه و ئەو کارانهی که دەبوو
لەمەڕ بەربەرەکانی کردن لەگەڵ ئەم کێشەیه بکری. پلان دانان بۆ ئەو
کێشەیه هاسان نەبوو، چونکه بیروپای ئەندامانی کۆمیتە وهک یەک نەبوو و
جیاوازیان زۆر بوو. گروپی پیشکەوتن خواز که جما و مارتینی و
ریکاردویان لەگەڵ بوو لایەنگری خیرایی و جی بەجی کردنی کوت و پیری
ئەرکه که بوون بەو شیوهیه که سووربین له سەر داخوازیهک له حکومەت و له
خەلکی بۆ نیش و کاریکی خیرا لەمەڕ ئاسایشی چینی وەرزیپدا. گروپی
مام ناوهندی. که گراسینی لهوێ بوو. لهوه دەرسان که به یانیکێ توند و
به تاییهتی ئەگەر جهختیشی له سەر کرابی به جینگای ئەوهی دهولەت و
وهرزپران پازی بکا تووهریان دهکات.

گراسینی به شیوهیهکی ئارام و به داخ بوون چاویکی له گروپی رادیکال و
توندئاژۆ کرد و گوتی: «خۆشه و یستان! ئەوه زۆر باشه ئەگەر ئێمه داوا
بکهین که خیرا یارمەتی بگهیه ندریته دهستی خەلکی و دهبی ئەوهش بزانی
که زۆربهی ئێمه داخوازیهکی زۆرمان ههیه که جاری واشه جی بەجی نابن و
ناکامیکیشی بۆ ئێمه نابن، بهلام ئەبهو شیوه به یانهی که ئێوه پیشنیا
دهکەن دهستی پێ بکهین، زۆر واویده چی که تا ئەو زهمانهی که قات و قری
تهواو ولاتی دانه گرتبی پڕیم خۆی لێ نه بان دهکا و دووره پهریز پاده وهستی
و هیچ کاریک بۆ ئاسایشی خەلکی ناکات، بهلام ئەگەر هەرئەوهنده بتوانین
لیژنەیی وەزیران پازی بکهین که ههنگاوێک بۆ باشتەر کردنی حاسلاتی خەلکی
هه لێنێته وه، سەرکه و تێنکمان به دهست ههتاوه وههنگاوێک به رهوپیشه وه
چووین».

گالی که له پهنای سۆبه که دانیشتیوو دهرپه پری تا وهلامی به رهه لستکاری
خۆی بداته وه: «ههنگاوێک بۆ پێشه وه. به لێ ئاغای به ریز، بهلام ئەگەر قەرار

وايه كه قاتوقرييهك پيدا بيت ئيتير مهحتلهلى ئيمه نابى كه ههنگاويك بۆ
پيشهوه ههليئينهوه پيش شهوى كه ئيمه توزقالايتك ئاسايش و تهباورهبايى
دهستهبر كهين، ئهوه گهله ههمووى له برساندا دهمرئ».

ساكۆنى دهستى به قسه كردن كرد: «قسهيهكى جوانه، شهگه بزانين
كه...»، بهلام لهم لاولاوه دهنگيان داو قسهكهيان برى.

«دهنگت ههليينه، ئيمه ناييستين!»

گالى به توورهبهوه گوتى: بهم گرم و هۆپهى سهر شهقامهوه پيموايه
باش حالى نابن ريكاردو شهوه نهجهرهيه داخراوه؟ پياو گوتى له دهنگى
خۆشى نابى!»

جما چاويكى له دهورووبهري خۆى كرد و گوتى: «بهلى، بهستراوه
پيموايه سيريكتيكى كۆچهر يان شتيكى لهو جۆرهيه دهيهوئ ليزهوه تپهپيت».
تيكهلاوييهك له دهنگى ههراهوريا و پيكنين و زهنگوله و ههنگاوهكان له
سهر شهقامهوه دهبيسترا، لهگهله موسيقايهكى ناخۆشى گروپيكى ژهنياركه
تيكهله به دهنگى دههۆليكى گهوره بوو.

ريكاردو گوتى: «چارهيهك نيهه لهم چهند رۆژهدا ئاوايه ئيدى، له
پشودانى كريسمهسدا دهبن چاوهروانى ههراهورياى خهلكيش بيبى، ئهري
ساكۆنى دهتويست چ بلى؟»

. دهمگوت بيستنى بيروپراى خهلكى له پيزا و ليكهۆپن له سهر شهوه بابته
دهبن باش و به جى بن.

لهم بارهوه رهنگبى سينيور ريوارز بتوانيت زانيارى باشتزمان پى
رپاگهيهن، شهوه بهم زووانه لهوئ بووه.

ميشهكهراوه وهلامى نهداوه، شهوه له پهنجهرهكهوه بۆ دهريى دهروانى و
واديار بوو كه شهوه تهيهى نهبيستوه.

جما وتى: «سينيورريوارز!»

تاقه كهسى كه له تهنيشت ميشهكهراوه دانيشتبوو جما بوو و چونكه
شهوه ههروا بيدهنگ بوو كه مى چووه پيشهوه و باسكى گرت، ميشهكهراوه
ئارام ئاوپى داوه و له پوخسارى جمائى پروانى. جما كه كارتيكهري سامناك

و زیتی ئه‌وی له سه‌ر خۆی دیت داچله‌کی، بۆ ساتنیک وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی
مردوو هاته‌ پێش چاوی، دوايه‌ لیوه‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی سروسارد و به‌
سه‌یریکه‌وه‌ که‌وته‌ جووله‌ .

به‌ ئارامیکه‌وه‌ گوتی: «به‌لێ سیرکیکی کۆچه‌ریه‌».

تاقه‌ فکریکی که‌ هاته‌ سه‌ر زه‌ینی جما، ئه‌وه‌ بوو که‌ سه‌رنجی ئه‌وانی‌تر له‌
سه‌ر می‌شه‌که‌رانه‌ لابه‌ریت بێ ئه‌وه‌ی ئازار و نا‌په‌حه‌تی ئه‌وی هه‌ست پێ
کردبێ، زانی که‌ خه‌یال و فکریکی ترسناک بالی به‌سه‌ر ئه‌ودا کێشاوه‌، که‌
ئێستا به‌ پو‌ح و به‌ له‌ش هه‌ستی پێ‌ده‌کات. به‌ په‌له‌ هه‌ستا سه‌رپێ و له‌ نیتوان
ئهو و کو‌په‌که‌دا پاوه‌ستا، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌. جیا له‌ جما که‌س پو‌خساری
می‌شه‌که‌رانه‌ی نه‌دیت.

له‌ سه‌ر شه‌قام سیرکیکی کۆچه‌ر ده‌گوزه‌را، لاسای که‌ره‌وه‌کان سواری
که‌ر ببوون و هه‌نه‌چییه‌کانیش جلوبه‌رگیکی په‌نگاوره‌نگیان له‌به‌ر دابوو، ئه‌و
جه‌ماوه‌ره‌ی که‌ به‌ ده‌مامک و جلوبه‌رگی تایبه‌تیه‌وه‌ له‌ جه‌ژنه‌که‌دا به‌شداریان
کردبوو به‌ پێکه‌نین و شانه‌ چرتی له‌گه‌ڵ وی‌ژه‌ران و نه‌قالانی سیرک شو‌خیان
ده‌کرد. کاغه‌زه‌دریژ و باریکه‌کانیان به‌ سه‌ریه‌کت‌ردا هه‌ل‌ده‌خسته‌وه‌ و قتوی
چکوله‌ی پێ له‌ نه‌قولیان بۆ مه‌له‌که‌ی سیرک ده‌خست که‌ له‌ عه‌رابه‌که‌یدا
دانیشتیبوو مه‌له‌که‌ش خۆی به‌ موورو پوله‌که‌ و لیزگه‌ی زه‌نگیا‌نه‌وه‌
رازان‌دبووه‌وه‌. له‌ سه‌ر هه‌نییه‌ی ئه‌گریجه‌ و بسکیکی ده‌ست کردی دانا‌بوو،
پێکه‌نینیکیشی به‌ په‌نگ له‌ سه‌ر لێوی کێش‌ابوووه‌ به‌ شو‌ین ئه‌رابه‌که‌شه‌وه‌
مرو‌قانی جو‌راوجۆر ده‌بینرا . مندالی به‌په‌لا و سواکه‌ر و ئاکرویات کاره‌کان
که‌ به‌م‌لاولادا پۆلیان ده‌گیرا. میوه‌ فرو‌شه‌ گه‌پۆکه‌کانیش به‌ ده‌نگ و
هه‌رایه‌کی زۆره‌وه‌ خه‌ریکی فرو‌شتنی میوه‌ی خۆیان بوون. ئه‌وان سه‌رقالی
پال تێوه‌نان و سیخورمه‌ تیک‌کوتان و پێدا هه‌ل‌گوتن به‌ که‌سی‌که‌دا‌بوون که‌
جما له‌ پێشدا به‌ هۆی گو‌شار و شه‌پۆلی جه‌ماوه‌ره‌وه‌ نه‌ی توانی‌بوو بیان‌بینی،
به‌لام دوايه‌ توانی به‌ باشی ببیني، ئه‌ویش که‌سی‌کی پشت ده‌رپه‌پیی زۆر
خپیلانه‌ و ناحه‌ز بوو که‌ کلاویکی په‌نگاوره‌نگی کاغه‌زی سه‌یری له‌ سه‌ر
نا‌بوو به‌ برێک زه‌نگوله‌وه‌ که‌ به‌ خۆیدا هه‌لیواسی‌بوو و به‌ پو‌اله‌ت وادیار بوو

له گهل سیرکه که یه، به ئه دا و ئه توار و خوبادان به م لاولادا خه لکی ده ترساند و سه رگه رمی ده کردن.

پیکاردو نزیکي په نجه ره که بووه وه و گوتی: «له وئ چ خه به ره؟ و اماشای ده که ن ده لئی له برق دراوون».

له وهی که ئه و دووانه به هوی تماشای ئه و سیرکه وه کومیته و کوبوونه وه که یان راگرتبوو بریکیان پی سهیر بوو. جما گه راوه و گوتی: «شتیکي باش نییه، ته نیا سیرکیکی کوچره، به لام ئه ونده ی هه راوه وریا ساز کردوه که پتم و ابوو ده بی شتیکي سهیر قه و ما بی». هه روا دهستی له سه ر لیواری په نجه ره که بوو له پریکدا زانی که قامکه سارده کانی می شه که رانه به توندی دهستی ده گوشتی. می شه که رانه هینواش گوتی: «سو پاسست ده که م» دوايه په نجه ره که ی داخسته وه و دیسانه وه له سه ر لیواره که ی دانیشست.

می شه که رانه به جوړیکي که خوی نیشان بدات گوتی: «برایینه بمبورن که قسه کانتانم بری، سه ر قالی چاولی کردنی ئه و سیرکه گه راله بووم، دب - دیمه نیکي زور سهیره».

مارتینی به تووړه یه وه گوتی: «ساکونی پرسیاریکي له تو کرد» هه لس و که وت و رهفتاری می شه که رانه ی پی خراپ بوو و له وهی که جما ئاوا پرووه له مالدر اوانه پشتیوانی له می شه که رانه دهکات پتی ناخوش بوو. ئه و کاره له و نه ده وه شاوه.

می شه که رانه خوی له گیلی داو گوتی سه باره ت به بارودوخی ناوخوا ی پیزا هیچ نازانم و گوتی: «ته نیا بق سه یاحه ت» چووه بق ئه وئ، دوايه که وت ه قسه و باسیکی گه رم و گوپ له سه ر داهاتووی باری وهرزی پری و کیشه ی چاپه مه نییه که، ئه ونده به زمانی گیراو به ته ته په ته وه وشه ی هه لپشت که هه موویانی ماندوو کرد ده تگوت که یف خوش ده بی به بیستنی تونی دهنگی خوی کاتی که دانیشتنه که کوتایی پی هات و ئه ندامانی کومیته ویستیان برپون پیکاردو هات بولای مارتینی و گوتی: «دیی له گهل من فراوین بخوی؟ فابریزی و ساکونی بریاره بمینه وه».

- سو پاس ده بی سینیور ابوولا بگه نیمه وه مالی.

جما که به دهم ههستانه وه له چکه که ی دهخسته سه سه ری پرسى:
«به پاستى پیت وایه که من به تهنیایى ناتوانم برۆمه وه بۆ مالى؟ دوکتور
پیکاردو! ههلبه ته که ئه و لیتره ده بى گۆرپانکارى بۆ ئه و باشه، زۆر که م له
ماله وه دیته ده ری».

میشه که رانه هاته نئو قسه کانیانه وه: «ئه گهر پیت خووش بیت من تا مالى
له گه لت دیم منیش هه رواوه ده پۆم».

- ئه گهر به پاستى هه ر بۆ ئه و یوه ده پۆى....

ریکاردو که ده زگا که ی بۆ ده کردنه وه پرسى: «پیم وانییه که ده رفه تی
ئه وه ت هه بى ئه مشه و بى بۆ ئیره، وانییه؟»

میشه که رانه به پیکه نینه وه له سه ر شانیه وه ئاو پى داوه و گو تی: «له گه ل
من ته دۆستى ئازیز؟ دهم هه وئ بچم بۆ تماشای ئه و سیرکه! پیکاردو که
ده گه راوه بۆ لای میوانه کانی گو تی: «به شه ریکى سه یره سه زو خولیا یه کى
سه یرى هه یه که ده چى بۆ لای ئه و لاسا که روانه!»

مارتینی گو تی: «من پیم وایه ئه وانیش وه کوو خۆى وان. ئه گهر تا ئیستا
مرۆفى سیرکم نه دیوه ئه مه پاست له وانه».

فابریزى به قه یافه یه کى له خو پارزیه وه هاته نئو قسه کانیانه وه و گو تی:
«بریا بم گو تايه ته نیا لاسای که ره وه یه، ئه گه ریش وابى به داخه وه لاسایى
که ره وه یه کى زۆر خراپ و ترسنا که.
- چۆن ترسنا که؟

- من سه زم له م سه یاحه ته که م و گومانایه ی ئه و نییه که ئه و ئه وه نده ی
بى خو شه، ئاخه ر ئه وه سنییه مین جاریه تی و من پیم وایه ئه و له پیزا نه بو وه
هه لس و که وت و کاره کانی زۆر گومانایه.

ساگو نى گو تی: «به برۆای من ئه وه زۆر پوونه که ئه و ده چى بۆ
کو یستانه کان. ته نانه ت خۆى ئه وه نده زه حمه ت نادات که درێژه ی پتوه ندى
خۆى له گه ل ئه و قاخچیا نه ی که له پو وداوى ساوینیۆدا ۱ که له گه لیان ئاشنا
بوو په تی ده کاته وه؛ زۆر سه روشتى و ئاساییه ئه گهر بۆ په راندنه وه ی

بلاڦوگه‌كاني له هيلی سنووری ژیر ده‌سه‌لاتی پاپ یارمه‌تی له دوستانه‌ی خوی بخوازی.

ریکارډو گوتی: «نمه هر نهو کیشه‌یه‌یه که من دهم‌ویست باسی بکه‌م. به زه‌نیم داهات باشت‌ترین پڼگا چاره‌یه‌ک که ده‌توانین بیگرینه بهر نه‌وه‌یه که نیمه داوای لڼ بکه‌ین که نیش و کاره‌کاني سنووربه‌زاندن بگریته نه‌ستو، به پروای من له پیستویا چاپه‌مه‌نییه‌کان زور به خراپی به‌ری‌وه ده‌چن. سنوور به‌زاندن بو بلاڦوگه‌کانیش که به شپوه‌ی له کاغه‌زی جگه‌روهه پېچان به‌پړوه ده‌چن زور کون و ناشکرا و کارڼکی قورس و قایم نییه».

مارتینی به ته‌وسه‌وه‌گوتی: «تا ئیستا ئاکامی بووه» ورده ورده که ده‌ی دیت گالی و پیکاردو به دایم می‌شه‌که‌رانه وهک سهرمه‌شق و پښهره‌ویک چاو ی ده‌که‌ن ته‌نگی لڼ هه‌لچنرابوو و له فکری نه‌وه دابوو که پیش نه‌وه‌ی نه‌م «ریگره له‌خو‌پازیه» په‌یدا یی و پښوینی‌که‌ری هه‌ه‌ویان یی، زیان زور به خو‌شیه‌وه ده‌گوزه‌را.

. نیمه ئیستا بهو کاره قانعین نه‌ویش به هو‌ی نه‌بوونی ئامرازکی باشت‌ر و له ده‌ست دانی نه‌وانه‌وه‌یه که تا ئیستا ئاکامی‌کی باشیشی بووه، به‌لام هه‌روهک ده‌زانین زور که‌سیان لڼ گرتو‌وین و ده‌ستیان به سهر زور که‌ره‌سه و که‌لوپه‌لی دیکه‌شدا گرتووه. هر بویه من پښم‌وايه نه‌که‌ر پړوارز نه‌م کاره وه‌نه‌ستو بگری گرتنی هاو‌پښیان و ئامرازی کارو‌ئیشه‌کانیشمان که‌تر ده‌بیته‌وه.

. له‌به‌ر چی وایرده‌که‌یته‌وه؟

. له پښدا له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌م مامله‌یه‌دا که قاچاخچیه‌کان وهک بیانینیکی به‌هره‌دار که خپرو‌قازانجی بو نه‌وان به دواوه‌یه له نیمه ده‌پوان، ئیستاش که واوینده‌چن پړوارز بو نه‌وان وهک دوستی‌کی نزیک یان وهک پښه‌ریکی نه‌وان یی که جیگای پږ و باوه‌پږی نه‌وانه. ده‌ش‌توانی ته‌واو دلنیا و نه‌رخه‌یانېی که له کویت‌س‌تانه‌کاني ئاپنیدا هر قاچاخچیه‌کی که کاریک بو نیمه جی‌به‌جی نه‌کات له‌به‌ر خاتری پیاو‌یکه که له شو‌رشی ساوینی‌و‌دا به‌شدار بووه جی‌به‌جی بکات. دوا‌ی نه‌وه نیمه که‌سیکی وامن نییه جیا له پړوارز که کویت‌س‌تانه‌کان به باشی

بناسیت. له بیرتان نه چیت که ئو زهمانیک لهوئ خوی شارو ته وه و شاره زای
 هه موو ریگا و کویره ریگا کانی قاچاخچیه کانه. هه ربویه هیچ قاچاخچیه که ته نانه ت
 نه گهر به نه نفه ستیش بیویستایه نه ی دهوئرا فریوی بدات و فیلی لئ بکات.
 نه گهریش بیوئرایه ت نهیده توانی فیلی لئ بکات.

- جا تو پات وایه ئیمه داوای لئ بکهین که هه موو ئهرکی بلوو کراوه یی
 بلا فوگه که بگریته ئه ستو که بریه ته له بلوو کردنه وه، نیونیشانه کان،
 حه شارگه کان، و هه موو شتیکی ئه و په پی سنووور بدهینه دهستی و داوای
 لئ بکهین که بلوو کراوه کانی ئیمه له سنووور بپه پینتته وه؟

- دهی سه بارهت به نیو نیشان و حه شارگه کان، په نگبی تا ئیستا
 هه رشتیکی که ئیمه هه مانه و نیمانه لینی ئاگاداری، پیم وانییه له م بارهیه وه
 بتوانم زانیاریکی زیاتری بدهم، به لام سه بارهت به بلوو کردنه وه،
 هه رچونیک که دۆستان پیمان باش بی منیش پیم باشه. به پای من، له
 هه موویان به رچاوتر کیشه ی سنووور به زاندنه. نه گهر په رتوو که کان به
 سلامه تی بگه نه بۆلۆنیا ئیتر بلوو کردنه وه یان کاریکی هاسانه.

مارتینی گوتی: «من به ش به حالی خۆم دژی ئه م کاره م، ته وای
 نه و کارانه ی که قسه ی له سه ر کرا سه بارهت به لئ هاتووی ئه و شتیکی
 ساخته ییه و راست نییه. خۆ ئیمه ئه و مان نه دیوه له جی به جی کردنی ئه رکه
 سنوووریه کان و ناش زانین که ئایا ئه و توانایی ئه وه ی هیه که له کاتی قهیران
 و هه ستیاریدا خۆپاگری هه بی یان نا».

ریکار دو گوتی: «پتویست ناکات له و بارهیه وه به شک و گومان بین!
 پووداوی ساوینیق ده سه لمینن که ئه و خۆپاگره و ئاگای له خۆیه تی».

مارتینی له درێژه دا گوتی: «تازه، سه ره رای ئه و ورده زانیاریه ی که له
 سه ر پیوارزم هیه به دل ناوێرم هه موو پازو نه پینیه کانم بسپیژمه دهستی
 ئه و. به بروای من ئه و مرقوئیکی سووک و که م ئه قل و له خۆپازیه نه گهر
 هه موو ئه رکه نه پینیه کانی حیزبیک به دهست یه ک نه فهر بسپیژدری. شتیکی
 ناشیاو و مه تر سیداره. پای تو چیه فابریزی؟»

پروفیسور وہلامی داوہ: «مارتینی، ئەگەر من وەك تۆ تەنیا بڕێك گلهیی و شك و گومانم هەبایە لە سەر ئەو پیاوێی كە پێكاردو ئەو هەموو لە پیاوێتی و مەردایەتی ئەو دەدوێ حەتمەن چاوپۆشیم لێ دەكرد و دڵم پاك دەبوو. وە. من بۆخوم لە ئازایەتی و بەشەرەفی و ژیری ئەو تۆزقالانێك شك و گومانم نییە و لەو بارەشەو كە شارەزای كۆیستانەكان و خەلكی دەقەری چیاكانە بەلگەیی زۆرمان هەیە، بەلام جیا لەوانە خالێكی گومانای دیکە لە ئارادایە، من تەواو دلتیا نیم كە ئەو تەنیا لەبەرئەوێ كە بلاو كراوەكان بگەیهنیتە ئەو بەری سنوور دەچن بۆ ئەو كۆیستانانە. وردە وردە ئەو فكرە دیتە زەینمەو كە نەكا ئامانجێكی دیکەشی لەو پۆیشتنە هەبن. هەلبەتە ئەم باسە دەبێ تەنیا و تەنیا لە بەینی خۆماندا بمیتێ. ئەمە تەنیا شك و گومانێكە، پێم وایە پێوەندی هەیە لەگەڵ گروپە نەهێنیەكانی سەرشاخ و شاھەدیش لەگەڵ تووندئاژوترینی ئەواندا لە پێوەندی دابن».

ـ مەبەستت كامە گروپە ـ «پشتویندە سوورەكان؟»

ـ نا ئوكولتاریوت.

ـ «خەنجیر وەشێنەكان» ئەمە گروپێكی كەمینهیە لە وەرزیڕە شاربەدەرەكان ئەمانە زۆربەیان بێسەوان و ئەزموونی سیاسیان نییە.

ـ شۆپشگێڕانی ساوینیۆش هەروا بوون، بەلام پێبەرانیكی باسەواد و خوینەواریان هەبوو. شاھەدیش ئەم جەماوەرە كەمەش پێبەرانیكی ئاویان هەبن. لەبیریش نەچی دەنگۆی ئەو هەیه كە زۆربەیی ئەم گروپە شەپاژۆیە پۆمانیایە پاش ماوێ پووداوی ساوینیۆن و چونكە لە شۆپشیكی ئاشكرادا دژ بە پیاوانی كلیسادا لاواز بوون لە ئاكامدا پوویان كردۆتەو پیاوكوژی. زۆر شارەزای تەفەنگ و كەرەسەیی لەو جۆرە نین هەر بەو هۆیەو خەنجەریان هەلبژاردو

ـ بەلام بۆچی پێت وایە كە پیاوارز لەگەڵ ئەواندا لە پێوەندی دایە؟

ـ تەواو دلتیا نیم، تەنیا بە شكەو گۆتم. بە پای من پێش ئەوێ كە ئێمە لە سەر سنوور ئەركی قاچاخی پێبەسپێرین، باشتەر وایە جارێ ئەرخیان بین. جا دواوە دەست بەكار بین. ئەگەریش بە تەمای ئەو بێ كە هەر دوو كارەكە

پنکه وه نه نجام بدات زه ربه یه کی گورچو وېر وه په یکه ره ی حیزب ده که ویت،
خوای نه خواسته نه گهریش وایی ته نیا ده توانی نیتو و ناوبانگی حیزب
خوشدار کات و هیچی تر ه لبه ته جارنکی دیکه ش له و باره وه له گه ل یه کتری
ده دوتین. ده مویست سه باره ت به و ه والانه ی که له رومه وه پیمان گه یشتو وه
قسه تان له گه ل بکه م. گوايه کومیسینیک ریکخواوه تا پروگرامی حکومتیکی
خودمختاری ناوچه ییدار پزیت.

جما و مېشه که رانه به دريژايي پښکاي «لونگ نارنو» دا به بېدهنگي که و تنه
پياسه کردن. وادياربوو که زورويژيه که ي نشه ستي کردبوو. له و ساته وه ي
که مالي پيکاردويان به جي هينشتبوو قسه يه که نه کرد جماش له دلدا به و
بېدهنگيه خو شحال بوو. چونکه له وه پينشيش له قسه کردن له گهل
مېشه که رانه دا هستيکي ناخوشي هه بوو، به لام نه مرؤکه نه م هسته ناخوشه
به رينتر بووه چونکه هه لس و که وت و زور بلتي سه يري نه و له کو بوونه وه ي
کوميه دا جما زور سه ير پتي داهينزرا ؛ نزیکي کوشکي بوفينري ١ له پريکدا
مېشه که رانه راوه ستا و پووي کرده جما و گوتي: «ماندوونپت؟»

. نا چون؟

. نه م شه و يش کاريکي تايبه تيت نييه؟. نا

. داوايه کم هه يه، ده مه وي پيکه وه گه شت و گه رانتيک بکه ين.

. بو کوئ؟

. جيگايه که تايبه تيم له بهر چاو نييه. هه رکويه ک که تو پيت خوش بيت.

. به لام بوچي و له بهر چي؟

. که وته دوودلي.

---

1. نه م کوشکه له سده ي شانزده مه مدا دروست کراوه و نيستاش په رتووک خانه يک و کومه ليک
به ره مي هونه ري له خو کرتوه.

لانیکه ناتوانم... به... ئیوهی بلیم، زۆر چه توونه، بهلام تکایه ئه گهر پیت ده کرێ وهره. له پریکدا سه ری هه لینا و جما دیتی که نیگای چاره کانی چۆن سه یر گۆران.

به هیوریوه کوتی: «هه ر ده لینی شله ژاو و نه خو شی».

په ره ی گولیک که له جیگا دوگمه که ی دابوو لیتی کرده وه و به ئارامی دهستی کرد به ورد کردنی. کێ بوو که ئه وهنده شیوه ی ئه وی ده دا؟ ئه و که سه ی که قامه کانی دهستی ده جولاند و هه لسووکه وتیکی به په له و بزۆزی ههسته ده ماری هه بوو.

میشه که رانه چاوی له په نه که کانی خۆی کرد و به دهنگیکی که باش نه ده بیسترا کوتی: «نیگه رانم نامه وێ ئه مشه و به ته نیا بم دیتی؟» هه له به ته، ئه گهر پیت باش بیت و بیی بۆ مالی من.

نا وهره با پیکه وه له چیشته خانه یه که شیو بخۆین، له مهیدانی سینیوریا چیشته خانه یه کی لێهه. تکایه ئیتر چه تی ته مه خه، بۆخۆتان قه ولتان دا که بین! چوونه ناو چیشته خانه یه که وه، میشه که رانه کوتی شام بینن، بهلام دهستی بۆ خواردنه مه نییه که ی نه برد و هه روا بیده نگ بوو و نانی سه ر میزه که ی ورد ده کرد و به ریشۆلی ده سمالی سفره که وه خۆی خا فلاند. جما ههستی به ناره حه تیکی زۆر ده کرد و ورده ورده له دهرووندا ههستی به وه کرد که بریا نه هات بایه. بیده نگیه که ورده ورده زۆری ماندوو کرد، وای لیهات که جما ئه وی له بیر چوو بووه وه و نه ی ده ویست له گه لیدا دانوستانیکی بی بایه خ و وهخت گری هه بی.

ئاخره که ی سه ری هه لینا و له پریکدا کوتی: «پیت خو شه یاری سیرکه که ببینن؟»

جما به سه یری که وه لیتی ورد بووه وه: «چه ده بی چ له میشکی دابی سه بارهت به سیرکیکی کوچه ر؟»

پیش ئه وه ی که جما ده رفه تی وه لام دانه وه ی هه بی کوتی: «ئایا تا ئیسته سیرکت دیتووه؟»

نا، پیم وانیه دیبیتم، پیم شتیکی باش و دلگیر نه بووه.

- زور باشه، به پای من کهس ناتوانی بی شه وې که سیرک ببینی ژيانی خه لکی شرّوبه کات وهره با بچین بؤ پرتائالاکورس.

کاتی که گه یشتنه شه وې، لاساکه ره وه کانی سیرک خه ریکی دامه زرانندی خیه وتی خویان بوون له په نا دروازه ی شار. دهنگی ناخوشی ویلونه کان که گوچکه ی بازار شه و گرمه ی سهیری ده هوله کان نیشانه ی ده سپتکی شانۆکه بوو.

درامایه که زور توو په و تووندوتیژانه بوو، کارگیران و پؤل گیرانی، شوخی و جفهنگ و جهنه چی و ئاکروبات کاره کان، سوارکاری سیرک که له نیوان بازنه ی ئاگره وه بازی ده دا، شاژنی چیژنه که که خوی به داووده رمان په نگاندبوو، که سایه تیه کی پشت در په پړو که کاری سهیر و سه مهره ی ده کرد و خوی له بی شه قلی ده دا، هه مووی شه وانه هیز و توانایی شه و گروهی نیشان ده دا، شوخی و جفهنگه کان و شه پاژو و سیخورمه تیک کوتانی تیدا نه بوو، به لام زور پیس و بی تام بوون. له ناخی هه مووی شه و کارانه دا ماندوویه تی و ده ست کردی تیدا بوو. بینه ران به هوی بی شه ده بی و بی شه خلاق خویانه وه پتیده که نین و چه پله یان لیده ده دا، به لام شه و به شه ی که به راستی وادیار بوو هه موو چیژیان لئ وهرده گرت و پتیا خۆش بوو، یاری کردن و کاره کانی کابرای پشت در په پړو بوو، که جما نه یوانی خالیک خۆش و جینگای سه رنجی تیدا بدوزیته وه. شه به شه بریتی بوو له بریک کاری پیچه لاو پوچ و هه لات هه لاتی ناشیرین و سهیر، که بینه ران لاسایان ده کرده وه. مندا له کان ده چوونه سه رشان و قه لاندوشی یه کتری تا بتوان «پیاوه ناشیرنه که» ببینن.

جما پرووی کرده می شه که رانه که له په نایه وه پاوه ستا بوو و شانی دابوو به شه ستونده کی خیه ته که وه و گوئی: «سینیور پیوارز به راستی شه مه ت بی باشه؟ پیموایه...»

قه سه که ی خوی بری و بیده نگ چاوی تی بری. جما جیا له و جاره ی که له لیکه ورن له لای دروازه ی باخه که له په نای مونتانلیدا پاوه ستا بوو، قه ت به زهینیدا نه ده هات که پوخساری مرقئیک نیشاندهری ئاوا به ده ختی و

هيوابر اويټڪ بڻت. هه روا ڪه له مئشه ڪه رانهي ده پرواني، (دؤزه خي دانته) اي هاته وه ياد. له و کاته دا ڪا برائي شوخي باز و ژور جار شه قئكي له ڪا برائي پشته ده په ريو هه لدا و نه ویش خولئكي خوارد و له باز نه ي ياري ڪا ڪه به خلارؤ ڪئ فرئ درايه ده ره وه دوو ژور جار ڪه ناخافتني ڪيان ده ست پئ ڪرد مئشه ڪه رانه دا چله ڪي ده تگوت له خو هه ستاوه.

له جمای پرسى: «پيت خو شه برؤين؟ يان ده ته وي ديسان چاويان لي بکه ي؟»

- پيم خو شه برؤين.

خي ته ڪه يان به جي هئشت و به سر چيمه نه ڪه دا به ره و لاي چؤمه ڪه پؤيشتن.

بو ساتيڪ هيچيان قسه يان نه ڪرد.

مئشه ڪه رانه پرسى: «نه و شانو قيهت پئ چون بوو؟»

- به پای من ڪاري ڪي زور ناخوش و دزيوه به شي ڪي زور بي تام و نابه جي بوو.

- ڪام به شي؟

- نه و نه دا و نه توار ده ره ينان و جي فرڪ له خودانه ، زور ناشيرين و ناحه زه،

هيچ هونه ري ڪيان تيدا به سته نييه.

- مه به ست نوم ايشتي پشت شڪاوه ڪه يه؟

جما نه ي ويست نه و به شه بيني ته وه يادي خو ي به هؤي نه وه ي ڪه ده يزاني

مئشه ڪه رانه به و به شه هه ستياره له بهر ڪه مينه ي له شي خو ي، به لام ئيستا نه و

بوخو ي نه نگوستي له سر نه و خاله داناوه و وه لامى داوه: «به لي، نه و به شه م

هر پئ خو شه نه بوو».

- نه مه نه و به شه بوو ڪه خه لڪي چيژي تايه تيان لي ده برد.

- به لي، هر نه وه يه ڪه جي ڪاي داخه.

- چوونڪه ڪاري ڪي هونه رمه ندانه نه بوو؟

---

1. يه ڪه مين به شي. ڪوميڊي ئيلاهي دانته.

نا، هیچ کاریکی سیرکه که هونه رمه ندانه نه بوو، مه به ستم... نه وه بوو. چونکه کاریکی زالمانه بوو. میشه که رانه بزه یه کی هات: «زالمانه؟ مه به سستان پشتد ره په پویه که یه؟» بن گومان هم کاره وهک کاری سوارچاکه که و کاری شازنی جیژنه که ږیگایه که بو نه وهی ژیانی پی رابویرئ، به لام هم کاره مرقف والی ده کا که هه ست به پوژ په شی بکات، پیو سووک ده کات، هم کاره سوو کایه تی کردنه به مرقفایه تی.

- نیستا پیم وایه نه و هم هم نیشه ی به قه در هه وهل جار پی سووک و بن بایه خ نه بیت. هه مومان به شیوه یه ک سوو کایه تیمان پی کراوه به لن،... په نگه تو نه وهت پی دهمارگرژی که پوچ و بن بایه خ بیت، به لام به پروای من جه سته ی هر ئینسانیک پیروز و به هاداره، من پیمخوش نییه که ببینم سوو کایه تی پی ده کړئ و به شیوه یه کی ترسناکی دهر دینن. نه ی نه گهر روح و گیانی مرقفیک سوو کایه تی پی بکړئ؟ راوله ستا، ده ستیکی له سر میله ناسن به ردینه کانی سر ته پوله که دانا و ږیک روانییه جما.

جماش راوله ستا، نه ویش به سه یریکه وه چاوئ له نه و کرد و دوو پاتی کرده وه «روحیک؟»

میشه که رانه له پړیکدا و به په له ده سته کانی ئاواله کردو گوتی: «نایا قهت به زه ینتاند ا هاتووه که بلین نه و ژوور چاره پوژ په شهش روح و گیانی بی - روحیکی زیندو که له ټیکو شانی مرقفایه تی دا که له نیو قه واره یه کی ناحه زدا له نیوی ږکه ی جه سته دا به ند کراوه و ناچاره پی به ندی له ش بی؟ تو که سه بارهت به هه موو شتیک نه وه ند دلوغان و دل ناسکیت... تو که به دیتنی جه سته یه کی ئیفلیج له نیو جه ماوهریکی بی نه قل و زه نگوله داردا ده ست ده که یته گریان... نایا قهت فکرت له روحیکی به ش مه ینت کردو ته وه که ته نانت جلیکی چل جار پینه کراویشی نییه تانی پرووت و قووتی سامناکی خو ی پی داپوشن؟ فکر له روحیک بکه وه که له بهر ته وژمی سه رمادا هه لده لرزی، به لام له بهر شه ږم و حیا و پوژ په شی خو ی له بهر انبه ر نه و جه ماوهره دا له ئلف نایه ته بی - نه و روحه ی که پیکه نینی خه لکی وه کوو

خه نچهری سهر دل ههست پئ دهکا، قاقا و پیکه نینی ئه و جه ماوهره وه کوو
 پشکو و ئاگر له شی دانه پلوسی نئ ئه و ئازاره به لهش و به روح ههست
 پئ دهکات! بیر له و روحه بکه وه که... له پیش چاوی ئه و دل ره قانه به دل
 شکاو یه وه په روشی ئه وه یه تی که بۆچی کتیه کانیش به سه ریدا نارمین^۱...
 په روشی ئه و په وهز و بهردانه یه تی که بۆچی نایشار نه وه... ئیره یی به و
 مشکانه ده بات که ده توانن خویان له کون و قوژبندا بشار نه وه. ئه وه شت
 له بیر نه چئ که روح لاله - دهنگیکی نییه تا هاوار و ناله ی خۆی پئ
 ده ربهر پئ. ده بن مل که چ بن و مل که چ و دیسانه وه مل که چ بوون، قسه کانم زۆر
 بن تام و بن مانایه! بۆ پئ ناکه نی؟ - تۆ هیچ ههستیکی شوخی کردنو قسه ی
 نه قالیت نییه!»

له بیده نگیه کی تاقهت پروکیندا به ئارمی گه راوه و به قهراخ چۆمه که دا
 که وتنه پئ. به درێژی ئه و شه وه جما ته نانه یه ک جاریش نه یه توانی پێگایه ک
 بدوژیته وه بۆ ئه وه ی بزانی له نیوان ئالوژی ئه و و ئه و سیرکه دا چ پێوه ندیه ک
 له ئارادایه. ئیستاش که به هۆی ئه و گفه و هه لچوونه دهروونییه وه بریک له
 که لێن و قوژبنه کانی ژبانی ناخو شی ئه و ی بۆ پوون ببه وه وه و دلی ببه وه
 قولی گریان. نه یه ده توانی ته نانه ت وشه یه کیش بیتیته سه ر لێو. می شه که رانه که
 زووی لئ وه رگێز ابو و ده پروانییه ئاوی چۆمه که، له په نای ئه وه وه
 ده پویش.

له پێکدا پووی تی کرد و بویرانه پیتی گوت: «ببوره پیمخو شه بزانی
 ئه وه ی که پیم گوتی به یانی خه ون و خه یالیک بوو. جار جار ئاوا ده که وه وه
 ئامیزی وه هم و خه یاله وه، به لام نامه وئ که کهس ئه وه به شتیکی ئاشکرا و
 پاست بزانی.»

جما وه لامیکی نه داوه و به بیده نگیه که وتنه پئ. کاتی به ته نیشت
 دهروازه ی ئوفینریدا ده گوزه ران می شه که رانه چو وه ئه وه به ری پێگاکه و بۆ
 پریسکه یه کی رهش دانه و ی که به میله ئاسن کانه وه نرابوو.

1 - ئاماژه به قسه پێشینانه: کابرای بیرکهن که هه موو کل و به ردی چاله که ی به سه ریدا ده رم،
 ده زانی تازه ده رتهانی نیه ده لن کتیه کان تۆخودا ئیوهش وه رن به سه رمدا. (و)

• به دهنگیکی زۆر نەرم و هێدی که تا ئەو کاتە جما لێی نەبیستبوو گوتی:

«بیچکۆلانە که ئەو چۆنە لێرە؟ بۆ ناپۆیەو بۆ مانی؟»

پریسکە که جولاوە و به دهنگیکی ئارام و به دلتهنگیهوه وهلامی داوه. جما هاته پێشن تا ببینی. مندالێکی دهووبه‌ری شەش سالانی چلکن، جل‌وبه‌رگینکی شپۆلی له‌به‌ردابوو وهک گیاندارینکی ترساو خۆی له‌قه‌راخ پێگا که گرمۆله کردبوو. مێشه‌که‌رانه دانه‌ویو دهستی به‌سه‌ر قژوسه‌ری شیاوای داھیتا. زۆرتر دانه‌وی تا باشت‌ر له وه‌لامه‌که‌ی ئەو حاڵی بێ و گوتی: «بۆ لێره‌ی ئێستا تۆ ده‌بی له ماله‌وه بی و خه‌وتبیتتی، مندالانی هاوشانی تۆ شه‌وانه نابێ له ده‌ره‌وه‌بن له‌به‌ر سه‌رما په‌ق هه‌لدین! ده‌ستت بده به‌ من و وه‌کو پیاویکی ئازا هه‌سته سه‌رپێ. ماله‌که‌تان له کوێیه؟»

دهستی منداله‌که‌ی گرت و هه‌لیستانده سه‌ر پێ، منداله‌که‌ تووند قیزاندی و به‌ په‌له‌ خۆی کیشایه دواوه.

مێشه‌که‌رانه له سه‌ر پێگا که چۆکی دادا و پرسى: چەن سه‌یره ئەوه چیه؟ سینیورا چاوی لێ‌بکه؟» سه‌رشان و کوتی منداله‌که شه‌لالی خوێن بوو.

مێشه‌که‌رانه به‌ ده‌م ده‌ست به‌سه‌ردا هێنانیدا گوتی: «پێم‌بلێ بۆ وات لێ‌هاتوو؟ له جیگایه‌که‌وه نه‌که‌وتووێته خواره‌وه، ها؟ نا، که‌سیک لێی داوی؟ ده‌م‌گوت ده‌بی وابێ! کێ بوو لێی دای؟»

- مام

- ده‌ی! که‌ی بوو؟

- ئەمرۆ که به‌یانی، مه‌ست بوو، منیش - منیش -

- تۆش چووێته سه‌ر پێگا که‌ی - وانیه‌؟

کا که چکۆل، تۆ نابێ بچیه سه‌ر پێگای که‌سیک که مه‌سته ئەوانه ئەو کاره‌یان پێ‌خۆش نییه. سینیورا ئەم کۆرپه هه‌زاره چ لێ‌بکه‌ین؟ پۆله گیان وه‌ره ژێر شه‌به‌قی ئەو چرایه و با چاو له شانت بکه‌م. ده‌ستت له ملم به‌هالێته، مه‌ترسه ئازارت پێ‌ناکه‌یه‌نم، زۆرچا که‌گه‌شتین!

منداله‌که‌ی کرده باوه‌شی و برديه ئەوبه‌ری پێگا که و له سه‌ر میله‌ئاسن به‌ردینیکى پاندا داینا و سه‌ری منداله‌که‌ی نایه سه‌ر سینگی خۆی و جماش

قوله بريندارهكهی هه لیتا، ئه و جار میتشه که رانه چه قویهکی له گیرفانی ده رهیتنا و شان و قوڵی کوتی منداله که ی هه لدری. سه رشانی کوپه وه ده رکوت که به شیوهیهکی سه یر بریندار و پهش ببووه وه، برینیکی قوولی لئ دروست ببوو. میتشه که رانه ده سره که ی خوی له سه ر زامه که دانا تا کوته که ی له برینه که ی نه خشی و توند بهستی و کوتی: «ئه م برینه بق مندالینکی چکولانه ی وهک تو زور خراپه، به چی لئی دای که وات لیتها؟

- به پیمه په چکوله که، چووم تا یه سولدوی ۱ لئ وه رگرم و بچم بق دووکانی ئه و سه ر گوشه یه له وئ نه قول وشت بکرم بق خوم، ئه ویش به پیمه په چکوله که لئی دام.

میتشه که رانه ته زوویهکی پی داهات و به هیواشیه وه کوتی: «ئایش! زور دیشی وانیه؟»

- به پیمه په چکوله که لئی دام... منیش هه لاتم... منیش ئیتر هه لاتم... ئاخر چوونکه لئی دام.

- له وکاته وه تا ئیستا بی ئه وه ی فراوینت خوارد بی هه روا سه رکه ردانی؟ منداله که به جینی وه لام هه نیسکی ده دا. میتشه که رانه ئه وی له سه ر میله ئاسن که هه لگرت:

- ده ی باشه ده ی! ئیستا هه موو شتیک جی به جی ده که ی ن نازانم عاره بانه یه کمان گیر ده که وئ یان نا ده ترسم هه موویان له بهر ده رکی شانۆ که ریه که چاوه پروانی مشتیری بن، ئه مشه و له وئ پرۆگرامینکی که و ره چی ده کرئ، سینیورا داوای لیبوردنت ده که م له وه ی که ئه م شه و ئه و هه مووه به م لاوлада هه لم سوو پراندی، به لام...

- پیم خۆشه له گه ل تۆدا بیم، به لکو بتوانم یاریده تان بدهم. پیت وایه که ده توانی به و هه موو پرگا دووریه وه ئه و هه لگری؟ زور قورس نییه؟ نا، ده توانم سوپاس.

له بهر ده رگای شانۆدا ته نیا دووسی فایتونی خالیان په یدا کرد. ئه وانی دیکه هه موویان له وه پیش گیرابوونه وه. شانۆ ته وای ببوو زۆربه ی بینه رانیش

پۆششتوبونەوه. نۆی زیتا بە پیتی گەورە لە سەر پلاکاری سەر دیواریک نووسرابوو. ئەو لە بالتدا سەمای دەکرد. مێشەکهراڤە دواى ئەوهی که بە جمای گوت که مێک مەحتەل بیت، بەرەو دەرگای چوونە ژوورەوهی ئەکترەکان پۆشت و لەگەل دەرگاوانە که قسەى کرد: «مادام پێنى پۆشتووه؟»

پیاوێکە وەلامى داو: «نا ئاغا نەپۆشتووه» و بە سەیریکەوه پوانییە ئەو دیمەنە که کابرایەکی ئاوا پوشتەو پەرداخ مندالینکی هەژاری پووت و پەجالی لە باوێش دایە: «پێموايە هەرئێستا مادام پێنى بیت، عەرەبانەکەى مەحتەلى ئەوه، بەلى، خەریکە دیت».

زیتا که قۆلى خستبووه ناو قۆلى ئەفسەریکی سوارچاکی شۆپە لاو لە پلێکانەکانەوه هاتە خواری زۆرجوان دیار بوو. شنیلینکی مەخمەری گول پەنگ که تاییەتی ئۆپیزا بوو و لە سەر جلۆبەرگی شەویەوه لەبەری کردبوو و باوێشینینکی گەورەش که لە پەپى و شترمریشک دروست کرابوو نابووێه بەر پشتمۆنەکەى. لەبەردەرگای چوونە ژوورەوه پاوێستا. قۆلى لە قۆلى ئەفسەره که دەرھێنا و بە سەیریکەوه لە مێشەکهراڤە نزیك بوووه.

لە ژێر لیۆنەوه گوتی: «فلیس! ئەمە کێیە؟»

ئەم مندالەم لە سەر شەقام هەلگرتووه تەوه. بریندارە و برسێشیەتی، دەمەوێ خێرا بیکەینەمەوه مالى، لێرەدا عەرەبانەیهک گیر ناکەوێ، هەربۆیە دەم هەوێ لە عەرەبانەکەى تۆ که لک وەرگرم.

فلیس! نابێ مندالینکی بەپەلاو قێزەون بەریتە مالهوه! پۆلیس ئاگادارکە تانی بێبەنە هەتیوخانە یان هەر جینگایەکی که پتویست بێ، خۆ تۆ ناتوانی هەموو سوالکەرەکانى شار....

مێشەکهراڤە دووپاتی کردەوه: «بریندارە، ئەگەر پتویست بێ سەبەینى دەتوانی بچن بۆ هەتیوخانە، بەلام لە پێشدا دەبێ ئاگاداری لێ بکەم و تیری بکەم».

زیتا بیزی لێی هەستا و بە تووپیەوه گوتی: «پراست سەریت لە سەر کراسەکەت داناوه! چۆن بێزت دێ ئەو کارە بکەى؟ پیسە!»

میشه که رانه به تو ورپه یوه سهری هه لیتا و گوراندي: «برسيه تی، تو نازانی برسيه تی یانی چی ده زانی؟»

جما ورده ورده که نزیک ده بووه وه هاته نیتو قسه کانپانه وه و گوتی: «سینورپوارز مالی من نزیکه. وهره با منډاله که بۆ ئه وئ به رین. ئه و کات ته گهر توانیت یه ک Vetturra ی بۆ بدۆزه وه بۆ ئه مشه و جیگایه کی بۆ دابین ده که م.

میشه که رانه به په له گه راوه و گوتی: «بۆتان گرینگ - نییه؟»

- هه لبه ته که گرینگکی بۆ ئیوه نییه، شهوت باش مادام پینی!

قه ره چیه که به سهردانه واندنکی فهرمیه وه و به رق هه ستاویه وه شانی هه لته کاند و دیسانه وه دهستی ئه فسه ره کی گرت، داوینی جلوه به رگه کانی کۆکرده وه و له بهر دهم ئه وانه وه به ره و فایتونه که ی خۆی پۆیشت. له بهر پنی قاندرمه ی عاره بانه که دا ساتیک وه ستا و گوتی: «میسورپوارز، ته گهر پیت خووش پیت عاره بانه که ت بۆ ده نیرم پیت به شوینتاندان تا تو و منډاله که بینیته وه».

- زۆرچاکه نیتو نیشانه که ی پنی ده دهم.

هاته سهر شوسته که و نیتو نیشانه که ی به عاره بانه چیه که دا و به منډاله که ی باوه شیه وه هاته وه بۆ لای جما.

کیتی نه خه وتوبوو، چاوه روانی خاتونه که ی بوو، ههر که به رووداوه که ی زانی خیرا چوو بۆ هینانی ئاوی گهرم و که ره سه ی پیویستی تر، میشه که رانه دوا ی ئه وه ی که منډاله که ی له سهر کورسیه که دانا، له په نایه وه به ئه ژنوه دانیشیت، به هیوری و به ئارامیه وه جله کۆنه کانی له بهر داده که ند و برینه که ی لیزانانه و به تاقه ته وه بۆ پیتچا.

له ششتنه وه ی برینی منډاله که و دهرمان و پیتچانی ته و او بوو و له په تویه کی گهرمه وه ی پیتچا و جماش به که شه فیکي خوارده مه نییه وه وه ژوور که وت.

بزه یه کی هاته سهرلیو که ده پروانییه روخساری پاک و بیگهردی منډاله که و له میشه که رانه ی پرسی: «نه خو شه که تان ئاماده یه بۆ شیو خواردن؟ ئه م

خوارده مه نییه بۆ ئه و هیتاوه». مێشه که رانه ههستایه سه ره پێ و جله کۆن و پێسه کانی تیکه وه پینچا و گوته: بمبوره که ژووره که تم ته واو شتواندوه، به لام سه بارهت به م جلانه، باشتر وایه خیرا له نێو ئاگردا بسوتین، به یانی جلوه رگی نوێ بۆ ده کرم سینیورا ئیوه براندیتان ههیه؟ پیم وایه ده بی که میکی پێ بده ی. ئه گه ر په له م لێ نه که ی ئیستا ده ست و په لیشم ده شۆرم». منداله که داوی ئه وه ی که پینخۆره که ی خوارد، کاتیکی که سه ر و قژی هه لشیواوی خۆی نابوو به سینگێ مێشه که رانه وه، خیرا خه و ی لێ که و ت، جما که یاریده ی کیتی ده دا بۆ کۆ کردنه وه ی ژووره که ی و له پشت مێزه که دانیش: «سینیور پیاو ئه و پیتش ئه وه ی بچیته وه بۆ مالی ده بی شتیک بخۆی. نیوه پۆش هه چت نه خوارد، ئیستاش زۆر دره نگه».

— ئه گه ر بکری پیمخۆشه ئیستکانیک چایی بخۆمه وه به شینوه ی به ریتانیای¹. بمبوره که تۆم هه تا ئه و دره نگ وه خته پاگرتووه و زه حمه تم داوی.

. هه چ نییه، منداله که له سه ر کورسیه که دانی ماندووت ده کا، خوله کیک راوهسته، هه ر ئیستا مه لافه یه ک ده کیشم به سه ر بالنجه کاند. ده ته وه ی ئه و منداله چی لێکه ی؟»

. سه به یی؟ لێ ده کۆلمه وه تا بزانی که ئایا جیا له و هه یوانه کتویه، خزم و که سی دیکه ی هه یه و ئه گه ریش نه یی، پیم وایه هه ر وه ک مادام پینی گوته ده بی بیبه م بۆ هه تیوخانه. ره نگه دلسۆزانه ترین کاریکی که ده توانی بۆی بکه ی ئه وه یه که به ردیک به ملیه وه به ستین و بیخه یه چۆمه که وه تا نه جاتی بی، به لام ئه م کاره ش بۆمن ئاکامی تالو ناخۆشی به داوه یه. ئای پۆله گیان! چه نده مه ی نه تکیش و به ده ختی! — ته نانه ت وه ک پشیله یه کی به ره لاش تواناییت نییه به ره ره کانی بکه ی و له سه ر خۆت که یه وه!

کاتی کیتی که شه فی چایه که ی هیتا، کوپه که چاوه کانی هه لیتا و دانیش و به سه یریکه وه له وانی پوانی. هه ر که مێشه که رانه ی ناسیه وه که ئیستا ئه و ی به پالپشتی خۆی ده زانی، به قنگه خشکی له سه ر کورسیله که هاته خوار و

1. چایی خواردن به پیوه

په توكه‌ی كه لنى هالابوو له خوى ده‌كړدوه و به‌رهو لای نه و پوښت تا له باوه‌شيدا ستار بگریت. ئیستا ئیدی بریک بوو ژابوه‌وه چاوی له ده‌سته خواره‌کې میشه‌که‌رانه کړد كه كه‌یكې پی‌بوو و لنى پرسى: «نه‌وه چیه؟»
 - نه‌مه! كه‌یكه، پټ‌خوشه؟ پټ‌وايه ته‌واو تیر بووى، كاكه چكول ده‌بى تا سبه‌ینى پاره‌ستى. منډاله‌كه ده‌ستى هینا‌يه پټ‌شه‌وه، ده‌ستى هینا به سر‌كونه برینه‌كانى قامكه‌كانى و جى سووتاوېكى گه‌وره‌ی سر مه‌چه‌كیدا و گوتى: «نا - نه‌وه ده‌لیم» میشه‌که‌رانه كه‌یكه‌کې له سر میزه‌كه دانا: «نه‌مه وهك نه‌و شته وایه كه توش له سر شانت دایه - كه‌سیكى كه له من به هیتر بوو لنى دام».

- زورت ئیش پی‌نه‌گ‌یشته؟»

- نازانم - زیاتر له پروداوه‌كانى تر ئینشى نه‌بوو، باشه برېو بخه‌وه، شهو درهنه‌گه ئیتر نابى پرسیار بکې.

كاتى كه فایتونه‌كه گه‌یشته، منډاله‌كه خه‌وتبوو، میشه‌که‌رانه، بى‌نه‌وه‌ی ه‌لې بستینى، به هیواشى ه‌لیگرت و به‌رهو قاندرمه‌كان پوښته، له‌به‌ر ده‌رگاكه پاره‌ستا و به جمای گوت: «نه‌مروكه تو بق من فریشته‌ی خیزوبه‌ره‌كه‌ت بووى، به‌لام به پروای من نه‌مه نابیته له‌مپه‌ر كه له داهاتودا گوى نه‌ده‌ینه خواست و ویستی دله‌كانمان و له‌گه‌ل یه‌كترى شه‌ره دندووكى بکېن.

- به‌لام من له‌گه‌ل كه‌س شه‌ره دندووكى ناکه‌م.

- به‌لام من ده‌یکه‌م، ژيان به بى‌قسه‌وباس و شى كړدنه‌وه ناخوشه و بى‌بایه‌خه. دیالوگىكى باش خوځ و تامى ژيانه، دیالوگ له سیركىكى كوچه‌ر باشتره!

دواى نه‌وه، كه نارام به خوى پټده‌كنى و منډاله خه‌وتووه‌کې له باوه‌ش دابوو له قاندرمه‌كه هاته خوارى.

له یه کڼی له پوڅه کانی هه وته ی هه ولی مانگی ژانویه دا، مارتینی که خه ریکی ناردنی داوه تنامه بۆ به شداری کردن له دانیشتنی گشتی مانگانه ی کومیته ی ئه ده بی بوو، وه لامیکی کورتی له لایه ن می شه که رانه وه پی که یشت: «بمبورن زۆرم پی ناخۆشه که ناتوانم بینم.» که می نارحه ت بوو چونکه له داوه تنامه که دا ئاماژه به وه کرابوو که «مزاری کۆبوونه وه که زۆر پیویست و جیگای سه رنجه » ئه م شیوه کردا ره شوالیه یه سه ره پۆیانه ، وه ک بله ی له خۆبایی بوون ده چوو.

دوايه به دريژایی ئه و پوڅه له ناوچه جيا جيا کانه وه سنی برووسکه ی هه والی ناخۆشیان به ده ست گه یشتبوو، وادیار بوو هه ل و مه رجیش هه یج له باش نه ده چوو. هه ربۆیه مارتینی به له ش و به پۆح هه سستی به نارحه تی و دل مه ندیه کی زۆر کرد، ئه و کاتیش که دوکتور پیکاردو له کۆبوونه وه گشتیه که دا لئی پرسی: «پیارز لیره یه ؟» به بیزاریه وه گوتی: «نا، وادیاره کیشه و ئیشیکی بایه خدارتری بۆ هاتووته پێشی و نه ی توانیوه بیت یان نه یویستوه بیت.»

گالی به توو په یه وه گوتی: «مارتینی! له راستیدا تو له فلورانسدا یه کڼی له و که سانه ی که له م و له و زۆر ئیراد ده گری، هه رکاتینک به باری تو

هه‌لنه‌سوریت و هه‌ر کاریکی که بیکات له‌لای تو هه‌له‌یه، کاتن که ریوارز
نه‌خۆشه چۆن ده‌توانن بیت؟»

«کن پیتی گوتی که ئه‌و نه‌خۆشه؟»

«تو نه‌ت‌زانیبوو؟ چوار پۆژه که‌وتوو.»

«نه‌خۆشیه‌که‌ی چیه؟»

«نازانم پینچ‌شه‌مه که بریار وابوو لێره‌بن به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه
قه‌راره‌که‌ی دواخست دوینن‌شه‌و که چووم بۆلای لیم بیست که به‌هۆی
نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه نه‌یتوانیوه دیداری له‌گه‌ل هیچ که‌سیک هه‌بیت. پیم‌وابوو که
ریکاردو ئاگاداری لێ ده‌کات.»

«له‌م باره‌یه‌وه هیچم شتیکم نه‌زانیه‌وه. ئه‌مشه‌و ده‌چم بۆلای تا بزاتم
پیتووستی به‌چی هه‌یه.»

ریکاردو سبه‌ینن به‌یانی که ماندوو و په‌نگ هه‌لبزرکا بوو چوو بۆلای جما
له‌ ژووره چکۆله‌که‌ی‌دا. جما له‌ پشت میزه‌که‌ی دانیشتبوو پزیک نووسراوه‌ی
بژاردن و حیساب کردنی بۆ مارتینی ده‌خوینده‌وه که مارتینی به‌زه‌په‌بینیک
که له‌ ده‌ستی چه‌پیدا بوو و قه‌له‌میکی نووک‌دریژیش که له‌ ده‌ستی راستیدا
بوو خه‌ریکی فیزیبونی بریک نیشانه‌ی وردی حیساب کردن بوو که له‌ سه‌ر
وه‌ره‌قی کتیبیک نووسرابوو. جما به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی پێ کرد که بیده‌نگ بیت.
ریکاردو چونکه ده‌یزانی که‌سیکی که خه‌ریکی نویسنی په‌مز و نه‌ینیه
نابن فیکر و زه‌ینن بشله‌ژینن له‌ پشت سه‌ری ئه‌و له‌ سه‌ر کورسیله‌که
دانیشت و وه‌ک که‌سیکی که هه‌لاکی خه‌و بیت بایشکیکی‌دا.

«،، ٤، ،، ٦، ،، ٥، ٤، ،، ده‌نگی جما بوو که له‌گه‌ل ده‌نگی ماشینی
چاپه‌که‌دا ده‌یگوته‌وه:

«،، ٤، ،، ٥، ، سزار پسته‌که ئالێره‌دا ته‌واو ده‌بن.»

بۆ ئه‌وه‌ی راست له‌و جیگایه‌دا نیشانه‌یه‌ک دانن ده‌رزیه‌کی به‌کاغه‌زه‌که‌وه
ناو دوايه‌ پوو و هه‌رگیترا: «دوکتور به‌یانیت باش. ده‌لێی زۆر ماندووی!
نه‌خۆشیت؟»

- نا ته نيا زور ماندووم، دوی شهو شهو یکی ناخوش و سامناکم له گهل
پوارز برده سر.»

- له گهل پوارز؟

- به لن، به دريژای شهو له زور سهری به خه بهر بووم، ئیستاش خیرا
ده بن برومه وه بۆ نه خوش خانه بۆلای نه خوشه کانم. ته نيا له بهر شهو هاتووم
پرسیارتان لئ بکه م که ئایا که سیک هه یه که چه ند پوژئ بتوانیت ئاگاداری
لئ بکات. زور نه خوشه و جیگای مه ترسیه، هه لبه ته من ته واو هه ولی خوم
ده دم، به لام به راستی هیچ ده رفه تیکم نییه به قسه شم ناکات که
په رستاریکی بۆ بنیرم.

- نه خوشیه که ی چیه؟

- هۆکاریکی زورن که وتوونه ته سهریه ک. پیش هه موویان...

- له پیشدا جارئ نانی به یانیت خواردوه؟

- به لن زور سوپاس؛ به لام پوارز، بئ گومان له گهل نه خوشینی پوخی و
شپرزهی هه سته ده ماردا به ره و پروویه، به لام هۆی سهره کی ئهم نه خوشیه،
برینیکی کونه که له چاره سهر کردنیدا که مته رخه می کراوه. به گشتی شهو
زور له مه ترسی دایه، پتم وایه ئهم برینه هی شه په کانی ئه مریکای باشور بئ.
بئ گومان دواي پووداوه که ئاگادارییه کی باشي لئ نه کراوه، په نگه له وئ
کاره کانیان به په له په ل ئه نجام دابن، هه ربویه ده بن خوشحالیش بین که ماوه.
کورتی بېرمه وه شه پۆلنکی ته ب و نوبه تن خه ریکه پووی تن ده کا. وه کوو
دیاره نا په حه تی و گرفتاریکی بچووک ده توانی بیته هۆی جه لغه ی خوینی و
سه کته کردنی...

- یه کجار زور جیگای مه ترسیه؟

- نا، نا، شه و ی جیگای مه ترسیه له کاتی وادا که نه خوش کاری کوتابن و

سه م و ده رمانی شیمیایی مه ترسیداری خواردبئ.

- ده بن زوری ئیش و ژان هه بیت؟

- نه خوشی و ژانه که ی له پاده به ده ره، نازانم چۆن خۆی پاده گری.

شه وانه ناچار بووم به تریاک ئیشه که ی دامرکینم - پقی دنیام له وکاره یه که

دهبن بهو شتویه له سهر نه خوشیبه کی رځی و ههسته ده مار نه نجامی
بدهم، به لام ناچاری هه رچونیک بیت دهبن نه و نیش و ژانه دامرکینی.

- پیموایه نه و نیش و ژانه له ناخی ماسولکه ژینه وه بیت.

- بېگومان، به لام به راستی به غیره ته. دوینن شهو له سهره خوپی و به
توانایی زور سهر بوو که نه و نیش و بړکه بې هوشی نه ده کرد، به لام له ناخر
و نوخری شهو وه زعه که ئالوزتر بوو. پیتان وایه نه و وه زعه ناخوشه چندی
خایاند؟ راست پینچ کات ژمیر، که سیشی لې نه بوو یاریده م بدات بیتگه له و ژنه
ساحیب ماله نه فامه ی که نه گهر خانوه که ش تیک بېرمایه ت به خهر نه ده مات،
هه لبت نه گهر به خه به ریش به اتبایه ت هیچ قازانجیکی نه بوو.

- نه ی نه و کچه سه ماکره له وئ نه بوو؟

- شتیکی زور سه یرنیه؟ میشه که رانه ناهیلن که نه و لینی نزیک بیتیه وه
سهر لینی ده ترسن. له سهریه ک مړوفیکه که که م که س تنی ده گا - تیکلاویکه له
کومه لیک دژایه تی و دژبه رایه تی ده روونی.

کات ژمیره که ی ده رهینا، به ناقالیبتکه وه چاویکی لې کرد و گوتی:
«درهنگتر ده گمه نه خوش خانه، به لام چی بکه م. یاریده ده ره که م ناچاره بڼ
هه وه لین جار به ته نیایی و به بې من کار بکات، خوزگه له وه پیش نه مه م
بزانیایه - ده بوو نه هیشته یه ت نا بهو شتویه چه ند شهو درژیه ی هه بیت.»
مارتینی هاته نیتو قسه کانیه وه: «نه ی بڼچی پینی رانه که یان دین که
نه خوشه؟ ده بوو نه وه ی زانیایه که له کات و ساتی ئاوا ناسکدا ئیمه به جینی
ناهیلن.»

جما وتی: «دوکتور خوزگه دوینن شهو به جیگای نه وه ی نه وهنده خوت
ماندوو کردایه یه کیکمانت بانگ بکردایه.»

خاتوونی به ریز ویستم که سیک بنترم به شوین گالی دا، به لام ریوارز وه ها
تووپه بوو که نه مویرا نه وکاره بکه م. کاتی که لیم پرسى ئایا که سیکى وا هه یه
که نه و پنی خوش بې بیت بولای، پیموایه ده ترسا، بړیک لیم راما و دوايه به
هه ردوو ده سستی پوخساری خوی گرت و گوتی: «پیتان مه لى، پیم
پیده که نن!» دهنگوت له میشکیدا بیره وه ری ژوور و پیکه نینی تالی خه لکی

بەشتەيەکی تیتیدا زیندوو بوو، تەو. لەو کارە ی تەنەگە یشتەم کە بزانم چیه، لە سەرێک بە زمانی ئیسپانیایی قسە ی دەکرد، بەلام نەخۆشی وا هەیه کە جاری وایە و پینە و شتی سەیر دەکات.

جما پرسى: «ئیتستا کتێ لەلایە؟»

هیچکەس. تەنیا ژنە ساحیبمالەکە ی و پیتش خزمەتەکە ی.

مارتینی گوتی: «هەر ئیتستا دەچم بۆلای.»

«سوپاس. شەوێ دیسان دێم بۆلای. لە چەکەجە ی میژەکە ی نزیک پەنجەرە گەورە کە کاغەزێکی لێیە کە چوونییەتی ئەنجامی کارێکی لە سەر نووسراوە. تریاکیش لە سەر تاقی هۆدەکە یە. ئەگەر ئیش و ژانە کە دیسان پووی تە کردووە ئەوەندە ی دیاری کراوە بیدە یە - نەچی زۆرتە ی بدە یە - هەرچۆنێکی کە پیت باش بوو، شووشە کە لە جیگایە ک دانێ کە نەتوانی بیدۆزیتەو و ناچار بێ زۆرتەر بخوات.

کاتی کە مارتینی چوو هۆدە تارێکە کەو، مێشە کەرانیە خێرا سەری وەرگێڕا و بەشتیو یەکی ناحەز و نەگونجاو کە پیشە ی خۆی بوو گوتی: «ئای مارتینی! هاتووی کە بە هۆی بوونی ئەو دکومینت و بەلگانەو بەمکوژی. جێنۆدان بە هۆی ئەو ی کە دوینێ شەو نەمتوانیو ی بێمە کۆبوونەو کە با یەخێکی نییە، راستیە کە ی ئەو یە کە حالم زۆرباش نەبوو...»

گویت لێ نەبێ لە کۆبوونەو کە گەڕێ. هەر ئیتستاش پیکاردوم بێنی،

دوای ئەو هاتووم بۆ ئێرە ئەگەر کارێکم لە دەست بێ بتوانم بۆتی بکەم.»

مێشە کەرانیە نیوچاوانی تێکنا: «دەستت خۆش بیت، بەلام لەخۆپای هاتووی، تەنیا کە مێ نەخۆشم.»

لە پیکاردوم بیست. پێم وایە دوینێ شەویش هەتا دەمەوبەیان ئاگاداری کردووی.

مێشە کەرانیە لە حەییەتدا لێوی خۆی توند گەزی: «زۆرباشم، سوپاست دەکەم. هیچیشم ناوێ.»

زۆرچاکە، مێ ئەو لە ژوورە کە ی دیکە دا دادەنیشم. پەنگە پیت خۆش بێ بە تەنیا بی، کە لێنیکیش بە درگاکە ئەدەم تا چاوم لیت بێ.

- تګایه خوت مه‌خه زه‌حمه‌ته‌وه، هر به راستی پتو‌یستیم به هیچ نییه. مارتینی به تو‌په‌یه‌وه په‌په نیوقسه‌کانییه‌وه «پیاو قسه‌ی خو‌پایی مه‌که! له خو‌پایی بڼ ده‌ته‌وئ فریوم بده‌ی؟ پیت‌وايه کو‌یرم نابینم؟ نه‌ګر ده‌توانی پاکشې و بیده‌نگ بڅه‌وه.»

چووه ژووره‌ګه‌ي دیکه، درګاکه‌ی کرده‌وه، کتیبه‌ګه‌ی به ده‌ستیه‌وه ګرت و دانیشته. خیرا بیستی که می‌شه‌ګه‌رانه به ناله‌وه جینګلی ته‌دا، کتیبه‌ګه‌ی نا ته‌ولاوه و ګوټی هه‌لخست، که‌من بیده‌نگ بوو، دیسان می‌شه‌ګه‌رانه به نارپه‌حه‌تیه‌وه بزوا، دوايه ده‌نګی هاسکه هاسکی هه‌ناسه‌کیشانی و ددانه‌چیرټی بیست تاناله و ئیش و ژانی بشاریته‌وه.

- پړوارز پیم‌بلې چیت بڼ بکه‌م؟

وه‌لامیکې نه‌بیست. مارتینی ژووره‌ګه‌ی پتوا و چووه ژوورسهری. می‌شه‌ګه‌رانه به پوخساریکی په‌نگ‌په‌ړیوو و سامناکه‌وه لینی پړوانیو و دوايه به بڼ‌ده‌نګی به‌سهر ګوتی «نا».

- که‌میکی‌ترت تریاک ده‌وئ؟ پیکاردو وتی نه‌ګر ئیش و ژان زورتر هیرشی بڼ هیڼای ده‌توانی که‌میکی‌تر بخوی.

- نا، ده‌ستت خو‌ش‌بیت، ده‌توانم که‌میکی‌تریش ددان به‌سهر جه‌رګمدا داګرم نه‌ګر دوايه خرابتر بووم ده‌یخوم.

مارتینی شانی هه‌لته‌کاند، له په‌نایه‌وه دانیشته‌وو به قه‌یرایی یه‌ک کات‌ژمیری ته‌واو لټی پړوانی. دوايه هه‌ستا و تریاکه‌ګه‌ی هیڼا: «پړوارز ئیتر نایه‌لم ته‌و وه‌زعه دريژه‌ی هه‌بڼ نه‌ګر تو ته‌توانی خو‌پاګرې، من ناتوانم، ده‌بڼ بیخوی.»

می‌شه‌ګه‌رانه بڼ‌قسه لټ کردن خواردی، ئیتر چاوه‌ګانی له سهریه‌ک دانا و پړوی وه‌رګیتر. مارتینی دانیشته‌وه و ګوټی‌دایه ده‌نګی هه‌ناسه‌کیشانی که ورده ورده ئاسایی ده‌بوو.

می‌شه‌ګه‌رانه ته‌وه‌نده ماندوو بوو نه‌ګر خه‌وی لټ‌که‌وتبایه به ئاسانی هه‌لته‌ده‌ستا. هه‌ربویه مه‌ودایه‌کی زور بڼ‌ته‌وه‌ی بجولیته‌وه خرپ لټی‌خه‌وت. مارتینی به دريژایی ته‌و پړژ و شه‌وه زورچار لټی نزیک بووه‌وه و له‌و

جسته بڼ جووله یی پرووانی که بیجگه له هه ناسه کیشان نیشانه یه کی تر له ژیان و مانی له ودا به دی نه کرد. پوخساری وا هه لږر کا بوو که ناخره که ی ترسیکی سهیر دایگرت، نه گهر تریاکینکی زوری پی دابی چی ده بی؟ ده سته چه په نازار دیتووه که ی که له سر مه لافه که بوو نارام بزواند تا به خه بهر بیت، له پریکدا قولی کراسه که ی که دوگمه که ی داخرا بوو لادا و پریک زام و برینی قول و سامناک له مه چه کیه وه تا ثانیسکی به در که وت.

دهنگی پیکاردو له پشت سهریه وه هات: «ثم ده سته کاتی تازه بوونی برینه کان حه تمن جوان و پیکوپیک بووه.»

.ناه ناخره که ی هاتی! پیکاردو، پروانه، ثم پیاوه ده بی هر بخواه، ده سهعات له وه پیش که میکم تریاک پیدا و له وکاته وه تا نیستا ته نانه ت ماسوولکه یه کیشی نه بزواندووه.

ریکاردو دانه وی و له په نایه وه گوئی هه لخت: نا زور ناسایی و له سهرخو هه ناسه هه لده کیشی، هر له بهر کزی و لاوازیه تی، دوا ی شه ویکی ناوا ناخوش و پر زحمه ت چی که ت لئی ده وی؟ په نگه تا پیش گزنگی به یانی شه پزلیک نیش و ژانی تر پووی تی بکا، حه تمن که سیک ده بی له ژوور سهری بی.»

گالی به خه بهر ده بی، گوتویه تی کات ژمیری دیم بۆ ئیره.
- نه وه کات ژمیر نزیک یه، باشه باشه، خه ریکه هه لده ستن! خیرا به پیش خزمه ت کاره که بلی سووپه که گهرم کاته وه. نارام... نارام، پروارز!
- دهی دهی پیاو پیویست ناکا شهر بکه ی، خو من ئوسقوف نیم!

می شه که رانه به پوخساریکی سامناکه وه له جی ده رپه ری. به زمانی ئیسپانیایی به په له گوتی: «نوبه ی منه؟ خوله کیک نه و خه لکه سهرگهرم که، من - ناه!

ریکاردو نه زمانی لیره ی.
چاویکی به ده ورو به ریدا گیرا و ده تگوت که میک گیر بووه دهستیکی به هه نییه یدا هینا: «مارتینی! پیم سهیر بوو پیم وایوو پویش تووی. حه تمن ده بی خه وت بیتم.»

- له م ده کات ژمیره دا وه کوو کیژده جوانه که ی چیرو وکی په ریه کان خهوت
لن که وتبوو ئیستاش ده بڼ که میک سووپ بخویت و دیسان بخهویه وه.

ده کات ژمیر! مارتینی له و بهینه دا تو حه تمه لن لیره نه بووی؟

- با، لیره بووم، ورده ورده ترسم لن نیشتبوو نه کا تریاکم زور پڼ دابیتی.

میشه که رانه به سهیریکه وه چاوکی لن کرد: «شانسی وات نییه! نه وکات
دانیشته کانی کومیه زور نارام ده بوو؟ پیکاردو چیت له پوچی من ده وئ؟
تو خودا له کولم به وه ناتوانی؟ من بیزارم له وهی که دوکتوره کان له
ده ورو به رم بن.»

- زورباشه، نه مه بخو، جا له کولت ده بهمه وه. یه ک دوو پوژیکي دیکه
دیمه وه بولات نه وکات به باشی معاینه ده که م، پیم وایه نه و قهیرانه
مه ترسیداره ی لن دوورکه وتیته وه. زوریش له و مردوانه ناچئ که له
گورستانه وه هه لات بیتن.

- ئاها، هر به و زروانه چاک ده بهمه وه، سوپاست ده که م نه وه کتیه - گالیه؟
پیم وایه نه مشه و ئیره ده بیته کلوکسیوني په حم و دلسوزی و دلوقانی.
من بویه هاتووم که نه مشه و هه لات بمینمه وه.

- قسه ی خوږایی مه که! من که سم ناوئ، برقنه وه بق مالی خوتان،
همووتان برقنه وه. نه که ریش نه و ژان و برکه نه و کم بگرئ ناتوانن یاریده م
بدن، ئیر نامه وئ تریاک بخوم، باشتر وایه کاره که یه ک لا بیته وه یان
گال دینن یان په موز.

ریکاردو گوتی: «ده بڼ بلیم به داخه وه قسه ی تویه، به لام گرته پینشی نه و
برپاره زوریش ئاسان نییه.»

میشه که رانه به بزه یه که وه سه ری هه لینا: «مه ترسه! نه که ر قه رار بوایه
کاری وا بکه م ده بوو زور له وه پینش بکر دایه.»

ریکاردو به بڼ مه یلیک وه وه لامی داوه: «نه و نه بزانه که نه مشه و به ته نیا
نابی. گالی ئاده ی تا نه و دیو وهره. ده مه وئ قسه ت له گه ل بکه م، من ده پوم
شه و ت باش پیوارز، سبه ی نن دیمه وه»

مارتینی ویستی له گه ل نه وان بچیته دهره وه دیتی که سینک به هیواشی
بانگی ده کا. میشه که رانه ده سته بولای نه و را داشت.

• دهستت خوش بښت، سوپاست دهکهم.

• ټاه، لهو قسانه گهړئ بڅهوه.

دواى ټهوهى که پکارو پږيشت مارتينى لهو ديوهى دیکه که میک له گهل گالى قسهى کرد. هرکه درگاگهى کردهوه که بږوات، دهنکی عاره بانه يه کی گوئ لئ بوو که له بهر درگای باخه که دا پارهستا و ديتى که ژنيک ليني دابه زى و له شه قامى باخه که دا بهر مو ئيره ديت.

ټهم ژنه زور جوان بوو وادياره که له ميوانيه کی شه وانده دهگه پاره. وهک پيز لئ نانیک کلاره که لئ له سر خوى لابرډ و له قهراخ شه قامه که پارهستا تا ټهو بږوات. دوايه چووه کولانیکى تاريخه وه بهر مو ته پکی پوجيا ټهم پريال. له نيو باخه که دا خيرا گه پاره، دهنکی ههنگاو يکی به په لئ هاته گوئ له ټهوسه رى کولانه که وه. زيتا گوئ: «خوله کيک پارهسته!»

کاتى که مارتينى گه پاره تا ييښى، زيتا پارهستا و دوايه له حالیکدا که دهستى به سهر و پرچيدا دهيتا، به هتواشيه وه بهر هولاى ټهو هات، لهو کولانه ته نيا چرايه ک دایسا ټه ویش له قورښنيکدا بوو و له بهر شه وقى چراکه زيتاى ديت که نارمحمت يان شهرمه زار بوو، سهرى دانه وانديبو.

زيتا بئ ټهوهى سهرى هه ليني پرسى: «ټهرئ چونه؟»

• له چاو به يانى زور باشتره، ټهم پو له چاو دويتى زورتر خه وتووه، وادياره بهر مو باشى ده پوات پڼمووايه ئيدى جيگای مه ترسى نيه. زيتا هه روا چاوى پرييووه سهر ټهرزى.

• ټهمجاره يان ئيش و ژانه کهى زورى په په ټهستانديبو؟

• پڼمووايه قهده به قهده راى ټهمجاره بړک و ژانه کهى بليسهى نهستاندووه.

• منيش پڼمووايه. کاتى که ناهيطن من بچمه ژورره که يه وه نيشانهى ټهويه که حال و وه زعى باش نيه.

• به بهر دهوامى ټهم شه پوله ئيش و ټوفهى له گهل؟

• کات و ساتيکى تاييه تى و مه علومهى نيه... له پريکدا واى لئ دئ. هاوینی پابرډوو له سوئيس زور باش بوو، به لام زستانى پابرډوو که له ويه ن بووین زور خراب و جيگای مه ترسى بوو. له سهر يه که چهند پوژيک نه يه پيشت لئى نزيک بيمه وه. هه رکاتى که نه خوش ده که وئ ناهيطن لئى نزيک بيمه وه. هه ز به ته نيایى

دهكا. سهریكي هه لیتنا و دیسانه وه له ئه رزی پووانی و گوتی: «هه میسه و هه موو جارێ كه دهیزانی شه پۆلی ئیش و نه خۆشینه که ی لئ نزیک ده بیته وه به بیانوویه که وه دهیناردم بۆ کوبوونه وه یه کی سه ما کردن ، کونسیرتیک یان بۆ جینگایه کی دیکه ی دهناردم و دوايه درگای ژووره که ی له سه ر خۆی گاله دها به دايم به دزیه وه دهگه پامه وه و له پشت درگای ژووره که ی داده نیستم . ئه گه ر بیزانیایه له توو په یاندا وه کوو شیت که فی هه لده چاند . ته نانه ت ئه گه ر سه گه که بینووزاندایه ت ده بیشت بچیته ژووره وه ، به لام ئیزنی به من نه دها بچمه ژوورێ ، پیم وایه زۆتر سه رنج ئه داته سه ر سه گه که تا من.»

وادیاربوو ئه وه زعه ی میسه که رانه بۆ ئه و بایه ختیک و ته وفیریکه ی وای نییه ، قسه کانی بۆنی گله یی و گازنده یان لئ ده هات.

مارتینی به شینویه که ی دۆستانه وه گوتی: «هتوادارم ئیتر ئاوا خراب و ئالۆز نه بێ. دوکتور پیکاردو چوار چاو به سه ریه وه یه تی، به لکوو بتوانی بۆ هه میسه دهرمانی کاو له و بشینویه پزگاری بکات. هه رچی بێ ئه م دها و دهرمانه بۆ ئه و کاریگه ره ، به لام له بیرت نه چی جاریکه دیکه خیرا به ئیمه بلێ. ئه گه ر زووتر به مانزانیایه زۆر که متر ئازاری ده کیشته. شهوت باش!»

دهستی برده پینشی، به لام زیتا به په له خۆی کیشایه دواوه: «من تی ناگه م بۆچی ده تهوێ له گه ل گراوێ ئه ودا ته وقه بکه ی.»

مارتینی به نا په حه تیه که وه گوتی: «هه رچۆنیکت پین خۆشه.»

زیتا لاقی به ئه رزیدا کوتا و به چاوی زهق و پڕ له توو په ییه وه گوپاندی: «من رڤم له هه مووتانه، له هه مووتان! ئیوه دینه ئیره وله گه لیدا باسی کیشه ی سیاسیه ده که ن، ده یه لئ ئیوه شهوێ له لای به مینه وه و بۆ دامرکاندن و سوکنا یی ئیش و ئازاری دها و دهرمانی بده نی، به لام من ناوێرم له که لینی دهرگا که شه وه چاوی لئ بکه م! له گه ل ئیوه چ خزمه مایه تیه کی هه یه؟ ئیوه چۆن به خوتان ئیجازه ئه دهن بین بۆ ئیره و ده تانه وێ ئه وم لئ به ستین؟ له هه مووتان بیزارم! بیزارم! بیزار!»

پڕ به دل ده گریا، هه لاته نیو باخه که وه و به توندی درگا که ی داخست. مارتینی، هه روا که به ره و خواروی کولانه که وه ده پۆیشت، له دلی خۆیدا گوتی: «سهیره! به راستی ئه م ئافه رته ئاشقی ئه وه! زۆر سهیره...»

چاک بوونه وهی میشه که رانه زوری نه خایاند. پیکاردو له پاش نیوه پویه کی
 حه وته که ی دیکه دا دیتی که جلوه به رگیکی راحه تی شیوه تورکی نیو مالئی
 له به ردا بوو و له سهر کورسیله که دانیشتبوو و له تهک مارتینی و گالی
 سه رقالی قسه کردن بوو. ته نانهت وای لی هاتبوو که ئیشتیای چوونه
 دهره وهی ده کرد. پیکاردو به و پیشنیاره ی بریک پینکه نی و پرسى که ئایا
 پی خۆشه به دریژیای شیودۆلی فیزولدا گه ریانیکی هه بی و دیسان به
 ته وسیکه وه پی گوت: بۆ جی گۆرکیش بی ده توانی بچی گراسینییه کان ببینی.
 دلنیام که سینیرا به دیتنت خوشحال ده بی، به تایبته ئیستا که رهنگی
 مردووت لی نیشته و رۆخساریکی جوان کیلانهت هه یه!»

میشه که رانه به کزه لۆکیه وه سهری به لاوه ناو دهستهکانی هه لپیکا: «ئای
 خودایه، ههر له بیریشم نه بوو! حه تمه ن واده زانی شه هیدیکی ئیتالیا هاتوو
 بۆلای و سه بارهت به نیشتمان و وه ته نه په رهستی له گه لندا ده دۆ. منیش
 ده بوو نه و پۆله م به باشی بگپرابایه و به وم بگوتایه که له و چاله ره شه دا
 لهت له تیان کردم و دیسانه وه به شیوه یه کی زۆر ناریک و ناشیرین پینکه وه یان
 لکاندووم، ئه ویش ده یویست ریک و راست له وه ئاگادار بی که هه ست و
 ئیحه ساسی مرقایه تی له و پروداوه دا چۆنه، پیکاردو باوه ر ناکه ی که ئه و
 قسانه ی پین راست ده بوو! من له سهر ئه و خه نجیره سوور پیستیه و کرمی

کوله‌کە‌ی نێو شووشە‌ی ژووری کارە‌کە‌ت گریو ده‌کە‌م که هه‌موو درۆیه‌کی چکوله و گه‌وره‌ی من باوه‌ڕ ده‌کات. پێشنیارێکی باش و به‌جێیه واباشه خێرا ئه‌و گریوهم له‌گه‌ل بکه‌ی.»

ـ زۆر سوپاست ده‌کە‌م، من وه‌کوو تۆ هه‌زم له ئامرازی گوشت و گوشتار نییه.

ـ ده‌ی باشه ئه‌ی له‌گه‌ل کرمی کوله‌کە‌که چۆنی خۆ ئه‌و وه‌کوو خه‌نجیر که‌س ناکوژیت و دوا‌ی ئه‌وه خۆ هه‌چ جوانیه‌کی تێدا نییه.

ـ به‌لام دۆستی ئازیز پاستیه‌کە‌ی ئه‌وه‌یه که من کرمی کوله‌کە‌م ده‌وی، به‌لام خه‌نجیره‌کە‌م ناوی مارتینی من ده‌بن خێرا بپۆم، ئاگاداری له‌م نه‌خوشه سه‌ره‌پۆیه به‌ عۆده‌ی تویه؟

ـ تا سه‌عاتی . من و گالی ده‌بن بچین بۆ سان‌مینیاوۆ. سینیورا‌بوولا قه‌راره تا من دیمه‌وه لێره بێ.

میشه‌که‌رانه قوت‌بووه‌وه و به‌شێوه‌یه‌کی سامنا‌کانه‌وه دووپاتی کرده‌وه: «سینیورا‌بوولا! زۆر سه‌یره مارتینی ئه‌و هه‌ر نابێ بیت! من نایه‌لم که خاتوونێکی ئاوا به‌پێز له‌به‌ر من و نه‌خۆشینی من بکه‌ویت‌ه زه‌حمه‌ت و ده‌ردی سه‌ری. دوا‌ی ئه‌وه له‌کویدا ده‌بێ دانیشی؟ ئه‌و قه‌د ئه‌م ژووره‌ی پێ‌خۆش نابیت.»

ریکار‌دو به‌ پێکه‌نینه‌وه پرسى: «له‌ که‌یه‌که‌وه ئاوا پێبه‌ندی داب و نه‌ریتی میوانداریه‌تی بووی؟ کاکێ من سینیورا‌بوولا له‌ په‌ره‌ستاری و ئاگاداریه‌تیدا مامۆستای هه‌موومانه ئه‌و له‌ مندالیه‌وه په‌ره‌ستاری له‌ زۆر که‌سی نه‌خۆش کردووه و ئه‌م کاره زۆر باشتر له‌ ئافره‌ته‌ خێرخوا‌زانه‌ی کلیسا که من ده‌یاناسم به‌پێوه ده‌بات. جا ئه‌گه‌ر وابێ یانی ئه‌و پێی خۆش‌نابێ که بێته هۆده‌کە‌ی تۆوه؟ سه‌یره! هه‌تمه‌ن له‌گه‌ل ئه‌و ژنه گراسینییه لیت گۆپاوه! مارتینی ئه‌گه‌ر قه‌راره ئه‌و بیت پتویست به‌وه ناکا که من پێ و شوینی کاره‌کە‌ی بۆ بنوسم. ئه‌ی هاوار نیوسه‌عات له‌ گوزه‌راوه، دره‌نگ که‌وتم!»

ـ ده‌ی پیا‌ور، پێش ئه‌وه‌ی که ئه‌و بیت درمانه‌کە‌ت بخۆ.

ئه‌وه‌ی گوت و به‌ شووشه‌یه‌ک ده‌رمانه‌وه له‌ قه‌ره‌ویله‌که‌ نزیک بووه‌وه.

میشه که رانه ورده ورده نه خوشیه که ی دهره وی و به سهریدا زال دهبوو و، به لام به هوی نه وهی که زور له جیگادا که وتیوو بئ تاقت ببوو خه ریک بوو په رسته تاره دلسوزه کانی خوی وهره ز ده کرد.

خودا ئهم دهوا و دهرمانانه له بهین بهرئ! خو ئینستا ئیش و ژانیکم نییه بۆچی ههر ده تانه وی ئهم ترش و تالانه دهرخوارد دهن؟

ته نیا له بهر نه وهیه که نامانه وی دیسانه وه نه خوشینه که ت سهره لداته وه. بئ شک خو به ته مانیت له پیش چاوی سینپورابوولادا له بهر دهم ئیش و نازاره که تریه چوکدا بیئت و ئه ویش ناچار بئ تریاکت بداتئ.

برای بهرین، ئه گهر ئه و ئیش و ژانانه بیانه وی سهره لدنه وه، ئه وه دینه وه. وه کوو ئیشی ددان نییه که له و شهربه ته هیچ و پوچانه ی ئیه وترسی و هه لئ. قازانجی ئهم دهوا و دهرمانانه به قه دهر که ره سه ی کایه کردنی مندالیکه که بیه وی نیومالیکه ئاگر گرتوو بکووژینته وه، به لام بلیم چی پیموایه ئیه ههر به قسه ی خوتان ده که ن.

ئیسیتیکانه که ی به دهستی چه پیه وه گرت. دیتنی ئه و هه موو برینه سه یر و سه مه ریه گالی خسته وه یادی مزاری وتووژه که ی نه و جارهیان لینی پرسئ: «ئهرئ، چۆن بوو ئهم هه مووه نازارت دیتوه؟ له شه پدا، ها؟»

ههر ئینستا پیم نه کوتی که له گرتوو خانه یه کی تاریک و تنوک و نه ئینیدا بوو.....

به لئ ئهم شروبه کردنه بابته ی سینپوراگراسینییه. ههر به راست پیموایه ئهم پووداوه له شه پری بره زیل ادا بووه.

به لئ له وی زور بریندار نه بووم، دوایه که له ناوچه شاخاویه شاغیه کاندایه بۆ پاو ده چووم، ورده ورده زۆرتر بریندار بووم.

به لئ هاوپی له گهل شانیدیکی زانستی. ده توانی دووگمه ی کراسه که ت داخه ی. کاره که م ته وای بوو، وادیاره له وی ژیانیکی پر چه رمه سه ریت بووه. میشه که رانه له سه رخۆ و ئارام کوتی: «به لئ، وایه، هه لبت مرقوف ناتوانی

---

1. په نگه ناماژه یه ک بیئت بۆ شوپشی بره زیلیه کان دژ به دهسلات دارانی پورته قالی که «گاریبالیدی» ش له و شه پدا به شدار بوو.

لەو ناوچە شاغیانەدا بە ئاسوودەگی و بێ خەم بژی . ھەر پۆژەیی
گۆنگەلێکی تووش ئەبێت. زۆر دەگمەنە ئەگەر جارجار پووداویکی خوش و
باشت بێتە سەر پێ.»

« بەلام راستیەکی ئەوەیە کە من تێی دامام کە تۆ چۆن ئەو ھەموو
ئازارەت بینیوە مەگەر ئەوەی لە گەل ھەیانێکی کێوی دەرەندە پووبەپوو
بووبیتیوە . بۆ وێنە ئەم برینانەیی سەر قۆلت ھی چیه.
ئەمە لە پاوی یوزپلینگدا وای لێھات. چاوی لێ کە من تەقەم کرد..... لە
درگاکیان دا.

« مارتینی، ژوورەکە پێک و پێکە؟ بەلێ؟ دە تکیە درگاکی بکەو. سینیورا
بمبورو کە ناتوانم لەبەرت ھەستم.

« ھەلبەتە کە نابێ ھەستی، من وەک میوانێک نەھاتومەتە ئێرە. سزار
کەمێ زووتر ھاتووم گوتم نەوێک بەپەلە بێ بۆ پۆیشتن.

« چارەگیکی دیکەش دەمینمەو پووپووشەکەت لە ژوورەکی دیکە
دەدەنیم. قەرتالەکش بێمە ئەو دیو؟

« ئاگات لێ بێ ھێلکەیی تازەییە. کێتیی ئەمێرکە بەیانێ لە مونت ئولپورتو
ھیناویەتی. سینیور پیوارز کەمێکم گۆل بۆ ھیناوی. دەزانم ھەزەت لە گۆلە.
لەپەنای میزەکەو دانیشتن. گۆلەکانی پێک و پێک کرد و خستنییە ناو
گۆلدانەکە.

گالی گوتی: «دەیی پیوارز، درێژەیی پاوی یوزپلینگە کە ، کە ئیستا لێی
دەدوای بۆمان باس بکە.»

« بەلێ! سینیورا، گالی سەبارەت بە ژیان و بەسەرھاتی من لە ئەمریکای
باشوور پرسیاری لێ کردم و منیش بۆم باس دەکرد کە چۆن قۆلی چەپم
بریندار بوو. ئەم پۆداووم لە پێرۆ بەسەر ھات. ئێمە بۆ پاوی یوزپلینگ لە
چومەکە دەپەڕینەو؛ کاتی کە تەقەم لەو جانەوەرە کرد، باپووتەکە ئاوری
نەگرت، ئاو دزەیی کردبۆ ناو باپووتەکە، سروشتیە ئیدی یوزپلینگیش
مەحتەل نەبوو تا من کارەکەم پێک و پێک بکەم و ئەمەش ئاکامەکی.
« ھەتەن دەبێ پووداویکی خوشیش بووبێ.

- زۆریش ناخۆش نه بوو! ههلبهته مرقوف دهبي له بهرانبه ر پووداوه كاندا وهك
 كيو راوهستى، بهلام به گشتى ژيانىكى ناخۆش نيه، بۆ وینه پاوى مار...
 دهستى كرد به چه نه وهرى و له سهرهيك قسهى خۆش و نوكته گيترانه وه
 سه بارهت به شهري ئارژانتين. شاندىكى نيردراوى برهزىلى، به ههلو پاو
 كردن، چهرمه سهري ديتن له گهه شاغيه كان و بوونه وه ره درنده كان. گالى
 وهك مندالنىك كه به بيستنى ئهفسانه يهك به كهيف و دلخۆش دهبي پهيتا
 پهيتا دهپهريه نيو قسه كانىيه وه تا پرسىاريكى لى بكات. ئه و پوچىكى سروشتى
 ئاساى ناپلى هه بوو كه شته كان خيرا كاريگهريان له سهر دادنه نا و هه موو
 شتىكى ههست بزوینی خۆش دهويست.

جما كه ره سهى شت چنينه كه ي له قه رتاله كه ده رهيتا و چاو و دهستى
 كه و تنه كار، بى دهنگ گوئى راداشتبوو. مارتينى نيوچاوانى تيك نابوو به گشتى
 به دلى نه بوو ئه و جوړه ي كه ئه و قسه كانى ده گيتراپه وه، پى و ابوو زور
 له خورازيه و به خودا هه لگوته. ئه و پياوه ي كه هه وتوويهك له وه پيش
 له بهرچاوى ئه و زور به برشته نه توانىبوو له بهرانبه ر ئه و ئيش و ئازاره دا
 خۆ راگرى ئىستا له هه موو كرده وه و هه لس و كه وتيه كانى بىزار ببوو.

گالى به ئيره ي بردنىكى زور مندالانه وه هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوئى:
 «بى شهك ژيانىكى گهش و پوونت هه بووه! پىتم سهيره كه بۆچى بره زىلت
 به جى هيشتووه. هه تمه ن ئه و ولاتانه ي ديكه ئاوا ههست بزوین نه بن.»

ميشه كه رانه گوئى: «پىتم و ابى پىرو و ئىكوادور له هه موو جىگايهك بۆ من
 خۆشتر بوو. به راستى ئه و ئ ناوچه يه كى سه ره سوز و دل پىته. ههلبهته زور
 گهرمه. به تاييهت له ئىكوادور و ئه و ناوچانه ي قه راخ دهريا، مرقوف به
 زهحمهت دهتوانى ساتنىك له و ئ هه لكا، بهلام سروشتىكى بى حه د جوان و
 له بهر دلانى ههيه.»

گالى گوئى: «به پاى من ژيانىكى تهواو ئازاد له و ناوچه سروشتيه ي كه
 دهستى مرقفايه تى نه ي چرژاندووه له هه موو جىگايه كى تر دل پىته تره. مرقوف
 تواناى خۆى و ههستى ئىنسانى بوونى خۆى، له و ئ باشتر ههست پى دهكا
 تا له م شاره گهره و پر هه شيمه تانه دا.»

میشه که رانه وه لامی داوه: «به‌لن، ئەمە...»

جما سەری لە سەر کاره‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و پوانییه میشه که رانه، میشه که رانه له پڕیکدا سووره‌لگه‌را و قسه‌که‌ی خۆی ب‌ری. هه‌موو که‌میک بێده‌نگ بوون. گالی به‌ پەرۆشییه‌که‌وه گوتی: «خۆ ئیش و ژانه‌که‌ت دیسان ده‌ستی پێ نه‌کردۆته‌وه؟»

- شتیکی وا نییه زۆر سوپاس، هیوادارم ب‌ئ‌حورمه‌تیم پێ نه‌کردبیتی. مارتینی به‌ ته‌مای ب‌رۆی؟
- به‌لن گالی ب‌رۆین، دره‌نگ ئەکه‌وین.

جما له‌گه‌ل هه‌ردووکیان چووه‌ ده‌ری و خێرا به‌ لیوانیک شیره‌وه که هیلکه‌یه‌کی تێدا شله‌قاندبوو هاته‌وه ژووری.

به‌ حورمه‌تیکی به‌ ب‌رشته‌نه‌وه گوتی: «تکایه ئەمە بخۆ.» و دیسانه‌وه ده‌ستی کرده‌وه به‌ شت‌چینه‌که‌ی، میشه که رانه‌ش به‌ دل‌خۆشیه‌وه به‌ قسه‌ی کرد، نزیکه‌ی نیوسه‌عاتیک هێچیان قسه‌یان نه‌کرد، ئاخه‌ره‌که‌ی میشه که رانه به‌ ده‌نگیکی زۆر ئارامه‌وه گوتی: «سینیورا ب‌وولا!» جما سەری هه‌ل‌ئ‌نا. میشه که رانه هه‌روا که سەری داخست‌بوو پ‌یشکۆی مافوره‌ی سەر قه‌ره‌ویله‌که‌ی ل‌ی‌ده‌کرده‌وه: «تۆ باوه‌رت به‌وه نه‌کرد که قسه‌کانی ئیستای من راست بن.»

جما به‌ نه‌رمی وه‌لامی داوه: «شک له‌وه‌دا نییه که درۆت ده‌کرد.»

- راست ده‌که‌ی، هه‌موو ئەو قسانه‌ی که کردم درۆ بوون.
- مه‌به‌ستان له‌ شه‌په‌که‌یه؟

- مه‌به‌ستم هه‌موو شتیکه‌، من قه‌ت له‌ شه‌پدا نه‌بووم، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ لیژنه‌که هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل چه‌ند پ‌ووداوێک به‌ره‌وپ‌وو بووم، زۆربه‌ی ئەو داستان و به‌سه‌راتانه راسته‌، به‌لام به‌ هۆی ئەوانه‌وه نه‌بوو که بریندار بووم. تۆ له‌ درۆیه‌کدا راستیه‌کانت پ‌ێ‌درکاندم هه‌ر بۆیه پ‌ت‌م‌وايه ده‌بی ئاماژه به‌ هه‌موو پ‌ووداوه راستیه‌کان ب‌که‌م.

جما پرسى: «پ‌ت‌وانییه، که ئەو هه‌مووه درۆ کردنه خه‌سار کردنی توانایی و وزه‌ی له‌شه؟ پ‌ت‌م‌وايه ئەم کارانه بایه‌خى ماندوو بوونه‌که‌ی نییه.»

- ئەگەر تۆ بە جىگىزى مەن بىلەن چىت دەكرىد؟ ئەمە قىسە پىششىقانى
ئىنگلىسىيە. خۇ دەزانى: «پرسىيەر مەكە تا درۆت لەگەل نەكەن.» بۆ مەن ھىچ
خۇشى و چىزىكى تىدا نىيە كە ئاوا سووكايەتى بە خەلكى بىكەم، بەلام كاتى
كە ئەوان لەھۇى ئىفلىچ بوون و نوقوستانىم دەكولنەو مەنىش دەبىن
بەشىئەيەك وەلامىيان بەدەمەو. دواى ئەو كاتى كە مرقۇف ناچارە درۆ بىكات
دەبىن چىرۆكى زۆر باشىش بخولقىنى. ئاگات لەبوو كە گالى چەندەى
پىنخۇش بوو؟»

- تۆ پىنخۇش بوونى گالىت لە بەيانى پاستىيەكان پىنباشترە؟
مىشەكەرەنە كە پىشكۆيەكى لەت كراوى لە دەستدا بوو سەرى ھەلئىنا و
گوتى: «بەپاستە! دەتويست ھەروا سووك و ئاسان پاستىيەكەيان پىن بلىم؟
پىشئەو ھەى كە بىمگوتايە زمانى خۇم دەقەرتاندا!»
پاشان بە پەلە كەردىكى خەجالەتايەو درىژەى پىن: «قەد پاستىيەكانم
لەلای كەس نەدركاندوو، بەلام ئەگەر ھەز و خوولايى بىستىت ھەبى بۆتانى
دەگىرەمەو.

جما بە بىدەنگىيەو كارى چىنەكەى نا ئەولاولە. بەپراى ئەو لە دەروونى
ئەم مرقۇفە نالەبار و تورپەيەدا كە ناخى كەيلى راز و نەيتى بوو كە لەپرىكدا
دەبويست رازى دلى خۇى لەلای ژنىك بەدركىنى كە بە پۆالەت ھىچ ھەزى
پىنەدەكرىد؛ و چاكىشى نەدەناسى دەبىن لە دل و دەروونىدا خالىكى زۆر
دل تەزىن خۇى ھەشار دابى.

بىدەنگىيەك ھەردووكيانى داگرتبوو. جما سەرى ھەلئىنا. مىشەكەرەنە قولى
چەپى نا بە مىزىكى چكولانەو كە لەپەنايدا دانرابوو و چاوەكانىشى خستبەو
ژىر سىبەرى دەستە ئىفلىجەكەى، جما سەرنجى چووە لای گوشار و
دلەپاوكەيەكى دەروونى كە لە لەرزىنى قامكەكانى و توند لىدانى پەگى كۆنە
برىنەكەى سەرمچەكى خۇى نىشان دەدا. ھاتە پەنايەو و بە نەرمىيەو نىوى
ھىتا. مىشەكەرەنە داچلەكى و سەرى ھەلئىنا. بەشىئەيەكى عوزرمایى ھىتانەو
و بە پىچپىچەو گوتى: «لە... بىرم چوو، دەمويست بۆ تۆ سەبارەت بە...»

سه بارهت... به و پروداوه ، يان هر شتيكي كه بووه هؤى ناقيسنى لاقت، به لام نه گهر نارپه حهت و پهريشانت دهكا...

نه و پروداوه؟ زاماربوونم! به لئ، پروداو نه بوو كيترديك بوو. جما زؤر به سهره وه لئى پروانى، ميشه كه رانه به و دهسته ي كه له رزينه كه ي به جوانى دياربوو قژى سهرى لادا و به بزهيه كه وه چاوى لئ كرد.

دانانيشى؟ كورسيه كهت بيته پيشه وه، بمبوره كه ناتوانم كورسيه كه تان بو بينم و .. سهر نه وه يه ئيستا كه بيرى لئ ده كه مه وه، نه گهر پيكاردو بيتوانيايه كه به زؤر ياش بئ نه شتر گهرى بكريم، خه زينه يه كى گهره ي لئ پهيدا ده بوو، چونكه نه و شكسته به نديكي عاشقه و عاشقى چاك كردنه وه ي ئيسكه شكاهه كانه و من پئموايه هه موو ئيسك و پروسكى له شم ورد بوو و شكا بينجگه له ئيسكى ملم.»

جما به نهرميه كه وه گوتى: «به لام خؤ ورهت و نه پروخوا رهنگه نه وانه بخه ينه ريزى نه و شتانه ي كه زؤر به كه مى ورد ده بن و ده پرووخين.» سهرى ته كان دا: «نا، ورهه بهر نه دا ، به لام نه و كات راست وهك فينجانيكى شكاه لئ هاتبوو؛ نه مه ناخوشترين و سامناكترين به شى پروداوه كه يه. به لئ ده ي سه بارهت به خهنجيره كه ده دوام.

- نه مه... ئيزنم بده... ده و روبه رى سيزده سال له وه پيش له ليما نه و پروداوه به سهرهات. پيم گوتى كه پيرو بو ژيان و گوزهران ولاتيكي خوش و دلفه ريحه، به لام بو مروفتيكى وه كوو من كه به هه لكهوت له وئ گيرسابوومه وه و له بهر نه بوونى كه وتبوومه سهرساجى على نه وهندهش خوش و دلفين نه بوو. هه وهل جار له ئاڤرانتين و دوايه له شيلى و نه وولاتانه دا ده گه رام. زؤر جار ياش به برسيه تى پامده بوارد. دوايه وهك كه سيكي هه مه كار به لوتكه يه كى حه يوان كيش له (والپاراى زو) وه چووم بو ليما.

له خودى ليما دا نه متوانى ئيش و كاريك پهيدا بكه م، هر بؤيه به ره و گوميله كانى نۆژهن گاي پاپور پؤيشتم تا به شك م له وئ كاريك پهيدا بكه م.

---

1. valparaiso: له نگره يه كى شيلى.

ئاخەر ئەم گومىلكانە لە (كالاڤو) ۱. ھەلبەتە لەو لەنگەرگەيە گەرەكى زۆر ھەزار نشىنى لىبوو كە دەرياوانەكان لەوئ كۆ دەبوونەو. پاشان لە قومارخانەيەكى جەھەنى ئەوئ كاری پيشخزمەتيم دەست پى كرد، دەبوو چىشتلىنەرى بگەم و بەشى بىلياردم بەرپۆه بېردايە، بۆ مەلەوانەكان و گراوئكانيان شەپابم بەيتايەت و بە گشتى ئا لەو جۆرە كارانم بگردايەت ئىشتىكى دلخۆشكەرەو نەبوو، بەلام ديسانىش خۆشحال بووم كە لانيكەم كارىكم ھەيە. لانيكەم لەوئ ھەرچۆنىك بى خۆاردنىك ھەبوو، پوخسار و قەيافەئى مرقاھەتى و بە گشتى دەنگى مرقاھەتيم دەبيست. پەنگە بلەئى خۆ ئەو ھىچ نىيە، بەلام من لەو كاتەدا تاق و تەنيا، بە ھاودەمى تەب و نوبەيتى و زەردووبى لە سەر ئەرزى تەويلەئى مالىكى پيس و شىدار و بۆگەنيو و نيوہگيان بووم، ئەو ھەش ترستىكى سەيرى خستبوو دلمەو، بەلئى شەويك ئەمریان پى كردم كە لاسكارآيكى مەست كە بەد مەستى گردبوو بىخەمە دەرەو، ئەو ھاتبو ئىرە، ھەموو پوولەكەئى دۆراندبوو زۆر كەنفت و بىحال بوو. ئەگەر من دەمويست كە لە سەر كارەكەم بمىتمەو و لە برسانا نەمرم، بىشك ناچار بووم بە قسەيان بگەم، بەلام ئەو پياوہ دوو بەرابەرى من دەبوو. من ئەوكات ھىشتا بيست و يەك سالى تەواو نەبووم، دواى ئەو تەب و نەخۆشىنەش ھەك پشیلەيەك كز و لاواز ببووم، بەلام لەو سەيرتر كابراى دۆراو كىردىكىشى پىبوو.

بىرىك پاوہستا بە دزيەوہ چاويكى لە جما كرد و پاشان درىژەئى بە باسەكەدا: «وادياربوو بە تەمابوو كە يەكجارى كۆتايى بە ژيانم بىتنى، بەلام زوو پەلەئى كرد. شلشل كووتامى و بە قەدەرايى ئەو ھەندەئى كە بمىتم نەمرنەژئى ئەندامى ورد نەكراوئى بۆ لەشم ھىشتەو.»

- ئەئى ئەو خەلكە؟ نەيانتوانى نىوژئويتان بگەن؟ يانى ھەمويان لە لاسكارىك دەرسان؟

1. لەنگەرگەيەكى لىما

2. مەلەوانىكى مالايە

میشه که رانه سهری هه لینا و پتکه نی: «ئو خه لکه؟ قوما ربازه کان و جه ماوه ری ئو شوینه؟ سهیره تق ناتوانی ئو شته بیتییه بهر زهینی خوت! من خزمه تکاریان بووم - وهک شت و مه کی نیو مالی یان وا بووم. هه لبه ته دهو ری منیان دابوو و لهو شوخی و جه فهنگه چیژیان وهرده گرت. ئهم جوره پرووداوانه لهو جیگایانه دا وهکوو جه فهنگیکه بق خوش پابواردنی ئه وان. خو وای نییه، تق بله ی که مروف پتی خوش نه بی قهت شتی وای به سهر نایهت.»

جما ته زوی پتدا هات: «ئاخره که ی چیت به سهر هات؟»

- لهه باره وه ناتوانم له وه زیاتر زانیاریت بده من: زورچار مروف لهو جوره کاتانه دا تا چه ند پوژیک دوا ی ئو پرووداوه هیچی له بیر نامیتی. به پرواله ت دوا ی ئه وه ی که ئاگادار بوون که نه مردووم، یه کتیکیان دوکتوریکی شکسته بهندی پاپوره که ی هینا که ههر لهو نزیکانه بوو. دوکتوره که هه روا به سه سه ره کی پینه ی کردم - پیکاردو له سهر ئو باوه ره یه که نه شته رگه ری شکسته بهندی که خراپ کراوه، به لام پهنگه له بهر ئیره یی بردنی کاری دوکتوری بی. سهرت نه یه شتیم دوا ی ئه وه ی که به هوش هاتمه وه، پیریژنیکی ئه وئ به خیزی خوی و له پینگای خاچ و مه سیحدا منی بر دبووه لای خوی - شتیکی زور سهیر نییه؟ پیریژنه که له قوژبنیکی ماله کوخته که یدا خوی کو ده کرده وه و قه نه یه کی رهشی تی ده کرد و دووکه لی بلاو ده کرده وه، تف و به لغمی به سهر ولاندا فری دها و له بهر خویه وه پرته و بۆله ی ده هات، به لام ژنیکی خیره مه ند بوو، پتی ده گوتم، ئارام و بی قه ده مری که سیش ئو مه ندی و ئارامیه ت لئ تیک نادات، به لام ههستی بهر بهر هکانیتی دهروونیم قهوی بوو و منیش ژیان و مانم هه لبارد. گه پانه وه بۆ باوهشی ژیان و تی کوشان و کار کردن سهخت و گران بوو. جاری واش هیه وای بیر ده که مه وه که ئو کاره تی کوشانیکی بی ئاکام بووه. به گشتی تاقهت و له سه رخویی ئو پیریژنه زور سهیر بوو و به دریژی....

چهنده ی خایاند؟

- چوار مانگیک له جیگادا که وتم و ئاگاداری لئ کردم. جار جاریش وهکوو شیت قسم هه لده بروسقاند و ورینه م ده کرد دها وهکوو ورچیکی زامار له

بەر ئىش و ژانى لەشم، نالە و ھاوارم نەدەبرایەو، نازانى چەندەم ئىش و ژان
هەبوو؛ سروشتى ژيانى منىش بە ھۆى ئەووەو کە دەورانى مندا لىم زۆر
نازپەرورەردە بووم عادەت و خۆپاگريیەکی زۆرم نەبوو.
- دوايە؟

- دوايە ھەرچۆنیک بىن لە جىگادا ھەستام زۆر بە زەحمەتەو لە مالە کە
چومە دەرئ. نا، وا بىر نەکەیتەو کە سووال کردن لە ژنىکی ھەژارى پەش
و پووت ناخۆش و سەخت بوو. من لەبەر ئىش و ژانى خۆم ئەوانەم ھەر بە
زەينيشدا نەدەھات! ھۆکارە کەى ئەو بوو کە ئىتر نەمدەتوانى لەو کوختەيەدا
خۆم پاگرم.

تۆش ئىستا سەبارەت بە خۆپاگري و وپەى من دواى. خۆزگە ئەوکات
منت بدیبايە! ئەو ئىش و ژانە ھەمیشە کاتى عەسر و نزىکی خۆرئاوایوون و
تارىکی شەوئ بپرستى لى دەبپریم. پاش نیوہ پۆيان رادەکشام و چوارچاو
دەم پوانییە ھەتاو کە وردەوردە دەچووہ خواری. ئاخ ناتوانى بیھینیتە بەر
زەينت! ئىستاش کە دەروانەم پۆرئاوایوونى ھەتاو دادەھیزریم!
ھەردوو بیدەنگ بوون.

- بەلى تا ناوھندى ئەو ولاتە پرۆیشتم تا بەشکم کارىک بدۆزمەو. ئەگەر
لە لىما بمایەمەوہ بى گومان شىت دەبووم. گەیشتمە (کوسکوا) و لەوئ -
ئەرى بە راست من تۆم بۆچى بە زۆر گوئ پایەل کردوہ بۆ بیستنى ئەم
بەسەرھاتەى رابردووى خۆم. تەنانەت خالىکی خۆش و بە تامیشى تیدا نییە.
جما سەرى ھەلینا، بە چاوانىکی بیرمەندانەوہ لى پووانى و کوتى: «تکايە
قسەى وا مەکە.»

میشە کەرانە لىوئ خۆى گەست و برىکی تر لە پریشکۆکانى مافوورە کەى
ژیر خۆى لى کردەوہ. دواى کەمىک پرسى: «دریژەى باسکەت بۆ
بگێرمەوہ.»

- ئەگەر... پىتخۆشە بەلى بگێرەوہ مەخابن وەبیر ھیتانەوہى ئەو
بەسەرھاتە بۆ تۆ زۆر ناخۆش و دل تەزینە.

---

1. شارىکی کەونارای پېرۆیە کە پىش ئەوہى ئەوروپيەکان بیته ئەو ولاتەوہ پىتەختى ئىنکاھا بوو.

- پیت وایه کاتی باسی ناکه له بیرم ده چیته وه؟ شهو کات خرابتره، به لام وا بیر نه که یته وه ته نیا شه بیر ه وه ریا نه یه که ناوا دلم ده کوشی، راستیه که ی شه یه که باوه به خق بوونم لاواز بووه و وزه ی خوراکری پو حیم کزه لۆکه و پو حیشم خه وش دار و که نه فت بووه.

- پیم وایه باش له مه به سته که ت نه که یشتووم.

- ده مه وی بلیم راستیه که ی شه یه که وره و چالاکی ده روونیم کووژرا بوو. تا شه جینگایه ی که وام لئ هاتبوو ئیدی خوم زور تر سه نوک و قزه ده زانی.

- شه وش ده بی بزانی که خوراکری هه که سیکیش سنوور و هیلکی تاییه تی هیه.

به لئ، به لام پیاویکی که له پریکدا ده گاته شه سنووره، قهت نازانی که که ی ده گاته دوخی جارانی و ئاسایی بوونه وه ی.

جما به دوودلیه وه لئی پرسى: «تکایه ده توانی پیم بلئی که چون بوو له ته مه نی سالانه دا تا ق و ته نیا له ناوچانه دا ئاواره و سه رگه ردان بووی؟»
- زور ئاسان، له مالی خومدا، له ولاتی خوم ژیا نیکی باش و ته باوره بام هه بوو، به لام هه لاتم.

- بوچی؟

دیسان هه ره بهو شتیه ناشیرینییه و تونده ی خوی پتکه نی: «بوچی؟ چونکه مندالکی به رزه شه قل بووم. من له مال و خیزانیکی زور ده وله مه ندا گه وه ببووم. شه ونده له ناز و خوشی و ئاسایشدا بووم پیم و ابو که هه موو دنیا له په موی په نگاو په نگ و هه نگوین و شیر و بادام ساز کراوه. دوایه له پوژیکی گه رمی تیشکاو یژدا زانیم که شه که سه ی که جینگای بپوا و باوه پی من بوو فریوی داوم. سهیره، شه وه بق وا داچله کیت! چی بووه؟

- هیچ نییه، تکایه درێژه ی باسه که بده.

- زانیم که به نامه ردی و دوو پرویه وه درو یان له گه ل کردووم. هه لبه ته شه زموونیکی بی بایه خ بوو، به لام هه روه کوو له وه پیش تر گوتم من لاویکی که م شه زموون و له خورازی بووم و پیم و ابو که دروژنه کان ده چنه جه هه ندهم.

هر بویه له ماله وه هه لاتم و به رهو نه مریکای باشوور که وتمه ری یان
 دهردم یان بی نه وهی قرانیکم پی بی؛ بی نه وهی وشه یه که زمانی ئیسپانیایی
 بزنام، ته نیا به و دهست و پی سپیکه لانه و به و عاده ته دهوله مه ندانه یه وه بق
 بژیوی خوم له ده ریای پر شه پؤلی ژياندا مه له بکه م و ئاکامه که شی نه وه بوو
 که خلورر بوومه وه به رهو ناخی دوزه خیکی تال و پرکاره سات، تا له فکر و
 خه یالی نه و دروزنانه پرزگاریم بی. ژيانیکی پر چه ره سه ری بوو، نه م
 پروداو و کاره ساته، راست پینج سال بهر له وهی لیژنه ی دوپره بیت و
 پرزگارم کات به سه رم هات.

- پینج سال! ئاه چهنده سامناکه! دوست و هاوالیکت نه بوو؟

- من و دوست و هاوال؟ (له پریکدا به رق و تووپه یینه که وه لئی پروانی)

من قهت دوست و هاوړیم نه بووه!

وادیاربوو که له تووپه بوونه که ی خوی په شیمان بووه ته وه بویه خیرا
 بای داوه و به نه هونییه وه کوتی: «تو نابی نه وجوره شتانه به هه ند بگری،
 له وکاته دا رهنگه من سه بارهت به هه موو شتیکی رهش بین بوو بیتم. له راستیدا
 سال و نیوی هه وه لینم زوریش خراب نه بوو، من لاویکی شاز و به توانا
 بووم و ژيانیشم زور به باشی به ریوه دهچوو تا نه وهی نه و لاسکاره رقی
 خوی به سه رمی چاره ره شدا رشت. ئیدی دوی نه وه نه متوانی کاریک
 بوخوم جی به جی که م. سهیر نه وه یه نه گهر ته نانهت بزماریک به لیته اتوویه وه
 داکوتی که ره سه یه کی باشی لی دروست ده بی؛، به لام من بیوومه بزماریکی
 خوار و خپچ وژهنگاوی. دوی نه وه که سیش خه مخوری بق نو قوستانیک
 ناکات تا ئیش و کاریکی پی بدا.»

- چ کاریکت ده کرد؟

- هر جوره کاریکی که بوم هه لکه وتایه. سه رده مانیک فه پاش و سه قواو
 بووم بق نه و به ندیانه ی بیگاریان پی ده کردن له قامیشه لانه شه کریه کاند، شتم
 دهیتنا و شتم ده برده وه. ئا له و جوره کارانه، به لام بی فایده و بی ئاکام بوو.
 خاوه نه کانیان هه میشه دهریان ده کردم. وا ده شه لیم که نه مده توانی خیرا خیرا
 کار بکه م، نه مده توانی باری قورسنیش هه لگرم. دوی نه وه به دایم له بهر

تهوژمی ئەم ئیش و ئازاره ناوادهیه دا بووم. دواى به یینیک چوومه کانگاکلنى نوقره و ههولم دا به شکم لهوئ کارینک بدۆزمهوه، بهلام کهلکی نهبوو بهرپرسیانی ئهوئ به دیتنى من پیم پیده کهنن کریکارانیش لیتان ده دام. له بهر چی؟

- پیم وایه ئهوه سروشتی مرقفه چونکه لاواز بووم و ئهوان دهیان دیت که من ته نیا به دهستیک ده توانم بهر بهر کهانی و داکۆکی بکه م له خود ئاخهر کهی ئهویشم به جی هیش و بی ئهوهی بزانی بۆ کوئ ده چم ملی پینگه گرته بهر و که و تمه گه پان له ولاتدا. ته نیا له بهر ئهوهی که بتوانم له جیگایه که وه ئیش و کارینک دهسته بهر کهم. ئاواره و سه رگهردان هه موو جیگایه که م ده پشکنی.

- هه موو جیگایه که ده گه پای؟ به و لاقه شه له ته وه؟

میشه که رانه هه ناسه یه کی دل ته زینی هه لکیشا و له پریکا سه ری هه لینا و گوئی: «برسی، زۆر برسی و که نه فت بووم.»

جما که من سه ری راوه شاندا و چه ناکه ی له سه ر ده ستیکی دانا میشه که رانه پاش که من بیده نگه در یژه ی دا، تو نی دهنگی له کاتی قسه کریندا ورده ورده ئارامتر و لاواز تر ده بوو: «به لئ، ئه ونده به ته نیایی پیاسه کردبوو خه ریک بوو شیت و دیتوانه ده بووم و هیه ئاکامیکیشی نه بوو. چووم بز ئیکوادۆر. ئیدی ئه وئ هه ر مه پرسه له هه موو جیگایه که خراپتر بوو. جار جار یه که که میکم له حیم کاری ده کرد. له حیم کاریکی لیزانی شم. به شوین هه مر کردنیکدا خیرا هه لدهاتم و یان ئاغه لی به رازه کانم خاوین ده کرده وه جاری واش بوو... ئاخ نازانم چی دیکه م ده کرد، ئاخهر که ی پۆژیک...»

دهسته کز و په ش هه لگه راوه که ی که له سه ر میزه که بوو له پریکا میشه که ی توند گرت. جما سه ری هه لینا و به نا په حه تیه وه لیتی پووانی. پوخساری میشه که رانه ته واو پووبه پووی ئه و نه بوو هه ر بویه دهیتوانی ده ماری لاملی و لای گوێچکه ی ببینی که چۆن وه ک چه کوچیک ئاوا توند و خیرا و ناریک له ده دا. بپیک نزیک بووه و دهستی به ئارامی نایه سه ر قۆلی.

پاشماوه که ی مه گێژوهه، قسه کردن له سه ر ئهم به سستینه زۆر ناخۆش و دل ته زینه. به گومانه وه پوواییه دهستی جما، سه ری ته کان دا و قورس و قایم درێژه ی دا: «ئاخره که ی پوژیک تووشی سیرکیکی گه روک بووم، له بیرته ئه وه ی که ئه و شه وه دیت؟ شتیکی وه کوو شه وه، به لام توو پهرتر و بیه بایه ختر. هه لبه ته له و سیرکه دا یاری کردن له گه ل گاشی تیدا بوو. سیرکه گه روکه که ، شه وچ له قه راخ پێگایه کدا بارگه و بنه یان دامه زرانده بوو، منیش بۆ سوال کردن چوومه دهواره که یانه وه، ده ی هه وا گه رم و منیش برسی، توونی، هه ر بۆیه له به ر ده رک ی دهواره که یاندا تخیل بوومه وه.

له وکاته دا وه ک کچکی قوتابی قوتابخانه ی شه و پوژی که له به ر هه لپینه توند و ته نگه که ی خۆی بیزار بووه، به ئه نقه ست خۆم تخیل کرد، هه ربۆیه منیان برده ژووری و بریک خواره مه نی و بریک شتی تریان بوهی نام، و دوايه... سبه ی نی به یانی... پێشنیاریان پێ کردم که...» (پێدهنگیه کی کورت) ئه وان پێویستیان به پشتده ره پهریویک یان که سیکی سه یر و ناحه ز و قیزنۆن بوو. تا مندا له کان بتوانن پێستی پرته قال و مۆز و شتی وای به سه ردا فره ی بدن . شتیکی وا که بتوانیت ئه وان بپێته پیکه نین . شه و شه وه ئه و کابرا ژوورجاره ت دیت . به لێ دووسالی عه له ن ته واو شه وه کار و پیشه ی من بوو.

به لێ، حوqe وه به زمی سه یر فێر بپووم، گوپانکاریه کی زۆرم له خۆمدا به دی نه هینابوو، ته نیا پشتیکی کۆمی ده ست کردیان بۆ داده نام ئهم لاق و ده سه ته نووستانه شمیان ناحه زتر نیشان ده دا. خه لکی شه وچ وردبین و به هانه گیر نین. ئه گه ر ته نیا بتوانن زینده وه ریکیان گیر بکه وچ و ئه شکه نه ی بدن و پیتی پێکه ن زۆر به ئاسانی پازی ده بن . کومه لگای دواکه وتوو و نه فامیش به ش به حالی خۆی، بایه ختیکی زۆری هه یه . ئه وان زۆرزان و فیللوی نین چییان له دل دایه بێگرێ و گۆل نیشانی ده دن. خراپه که ی له وه دا بوو که زۆرجار نه خۆش ده که وتم، نه مه توانی یاری بکه م، جاری وابوو، ئه گه ر به رپرسه که که یفی قنج نه بوای و له ژێر باری قورسی ئهم نه خۆشینوو و ئیش و ئازاره شدا بایه م زۆری لێ ده کردم تا بچه نیو بازنه ی پینگه که و یاری بکه م . من له سه ر ئهم باوه ره م که خه لکی زۆرتر چێژیان له وکاته نه ده برد که من

نەخوشیەكە پووی تی دەکردم . لەبیرمە جاریکیان ئەوەندەم دەرد و ژان
هەبوو كە لە نیوەی پرۆگرامەكەدا بێهۆش بووم... كاتی كە وەهۆش هاتمەو
تەماشایانەكان لە دەورووبەردا كۆبیونەو... هۆیان دەكرد و دەیان گۆراند
و تییان هەل دەدام...»

- بەسە ئیدی! ئیتر ناتوانم ببیسم، بۆ خاتری خۆدا بەسە!
جما پوویستا بوو و بە هەردوو دەستی گۆچەكەكانی توند گرتبوو،
میتشەكەرانی بێدەنگ بوو، سەری بەرز كردهو و دلوپە ئەسەریەكانی چاوی
جمای دیت. لە ژێرەو گوتی: «خۆدا هەموویان لەبەین بەریت، تەماشە من
چەندە بێ ئەقلم!»

جما بەرەولای پەنجەرەكە پوویشت، قەدەرێك پووانییە دەرەو. كاتی كە
گەراو و چاوی لێ كرد میتشەكەرانی شانی دابوو بە میزەكەو چاوەكانی بە
دەستی داپۆشیبوو. وادیاربوو لەبیری چووبوووە كە جما لیترەیه. جماش بە
بێدەنگیەو لەپەنایدا دانیششت. دواي قەدەرێكی زۆر بێدەنگ بوون هیناش
گوتی: «دەمەوێ پرسیاریكت لێ بكەم.»

بێ ئەوەی بچوویت گوتی: «فەرموو.»

- بۆچی شارەگی گەردنی خۆت نەبێ؟

میتشەكەرانی زۆری پێسەیر بوو، سەری هەلێنا و گوتی: «هەر بە
خەیاڵیشدا نەدەهات كە تۆ پرسیاری وام لێ بكە، ئەوكات ئەي ئیش و
كارەكەم چی لێ كردبایە؟ كێ بە جینگای من ئەوكارەي كردبایە؟!»

- كارەكەتان؟ ئەها، تێگەیشتم هەر ئیستا قسەت لە ترسەنۆكی خۆت
دەكرد، ئەگەر بپارەكەت ئەو بوو و ئیستاش هەر لە سەر ئەو بپار و
ئامانجەي، تۆ بووترین و ئازاترین پیاویكی كە من تا ئیستا دیتومە.

میتشەكەرانی دیسان چاوەكانی داپۆشی و بەدڵە كوتەیهكی سەیرەو
دەستی جمای لەنیو دەستی خۆیدا گووشی. بێدەنگییەكی درێژخایەن بالی
بەسەر هەردووکیاندا كێشابوو. لەوكاتەدا دهنگیكی سوپیرانوئی ١ نەرم و
بێگرنی ژنێك كە گۆرانییەكی فەپەنسەوی دهنگوت لە باخەكەدا دهنگی داو:

"Eh Pierrot! Danse Pierrot!
 Danse un peu mon pauvre jeannot!
 Vive la danse et lallagresse!
 Jouissons de notre balle, jeunesse!
 Si moi je pleure ou moi je soupire,
 Si moi je fais la triste figure
 Monsieur, ce n'est que pour rire:
 Ha! Ha! Ha! Ha!

Monsieur, ce n'est que pour rire! 1

میتشه که رانه به بیستنی هه وه لین وشه ی گورانیه که به پهله دهستی جمای
 بهردا و هینواش نالاندی و خوی کیتشا نه ولاره. جما وهک که سیتی که
 نه شته رگری بکری هه ردو و شانی میتشه که رانه ی توند گرت و گووشی. دوی
 نه وهی که گورانیه که ته و او بوو و دهنکی قاقاکیتشان و چه پهله لیدانه کان له
 باخه که وه ده بیسترا، میتشه که رانه که سه ری هه لیتنا چاره کانی وهک
 گیانله به ریکی نه شکه نه دراو و ابوو.

---

1. «ئای حه نه کچی! سه ما بکه تو حه نه کچی!

که میک سه ما، هه ژانوی هه ژاری من!

هه بژی هه له پهرین و سه ما کردن

وهرن له لاویه تی و خوشیه کانی چیت و هه رگرین!

که ده گریم یان ده نالینم .

پوو گرژ نه کم و پوو تیک ده نینم .

کاکه، ته نیا له بهر ساتن پیکه نینه

ها! ها! ها!

کاکه، ته نیا له بهر ساتن پیکه نینه.»

ئارام گوتى: «بەلى، ئەو دەنگى زىتايە، لەگەل ئەو ئەفسەرەنەي كە
لەگەلدا دوستن . ئەو شەو پېش ئەوئەي كە پىكارىدو بېتە ئىرە، ويىستى بېتە
ژوورئ. بىن گومان ئەگەر دەستى لىم كەوتبايە، شىت دەبووم!»

جما بە ھىورىيەو دەزبەرى قسەكانى پاوەستا و گوتى: «بەلام ئەو نازانى
و ناشتوانى لەو بەگات كە ئىو بە دىتنى ناپەھەت و قەلس دەبن.»

دەنگى قاقا كېشەنكى تر لە باخەكەو ھاتە گوپيان. جما ھەستا و
پەنجەرەكەي كەردەو زىتا كە لەچكەيەكە گول دۆزى زەردى بە جوانى لە
دەورسەريەو پىچابوو، لە سەر شەقامى باخەكە پاوەستابوو، چەپكى گولى
و ھەوشەيى بە دەستەو بوو سى ئەفسەرى لاوى سواركارى لەشكرى
دەورەيان دابوو و ھەركامەيان بە تەماي پەفاندى ئەو چەپكە گولە بوون،
زىتاش چەپكە گولەكەي بەرز پاگرتبوو و ئەم دەستوئەو دەستى پى دەكرد.
جما گوتى: «مادام پىنى!»

پوخسارى زىتا ھەك ھەورى بەرتەوژمى توفانىك پەش ھەلگەرا. ھەروا
كە بە پىقەكەو سەرى بەرەولاي سەرى پاداشت گوتى: «بەلى مادام؟»
دەكرئ بەو دوستانەت بلىنى كەمى ئارامتر قسە بكەن؟ سىنيورا پىوارز
حالى زۆر خراپە. قەرەچىبەكە چەپكە گولەكەي فېرئ دا. ئەفسەرەكان كە
زۆريان پى سەير بوو زىتا پووى تى كەردن و گوتى:

messieurs!" 1. en! Vous membetes, . Vous ." Allez

بە ھىواشى بەرەو پىگا كە پویشت و جماش پەنجەرەكەي داخست.

پووى كەردە مېشەكەرەنە و گوتى: «پویشتن»

دەستت خوشت بېت. تەكايە... بمبوره كە ئاوا كەوتىە زەحمەتەو.

نا ھىچ زەحمەتەك نىيە.

مېشەكەرەنە خىرا لە دېدونكى قسەكەي گەيشت.

بەلام سىنيورا ئەم پستەيەت كەم و كۆپى ھەبوو «بەلام» ئىك كە لە
زەھىتدەيە بە زمان نەتەدركاند.

---

1. برون! بە پاستى ماندووتان كەردووم ئاغايان!

- تۆ ئه گەر ده توانى فكر و زهينى خهلكى بخوښتته وه، نابى له مانا و مه به ستى قسه كانيشيان زوږىږى. هه لبه ته ئه مه هېچ پيوه ندى به منه وه نيينه، به لام من له وه ناگه م كه...

- پښكى كه من له مادام پښىم هه يه؟ ئه مه ته نيا له كاتيكدايه كه...
- نا، هه ز و خو شه ويستى به كى كه سه باره ت به ژيانى ئه وه هه ته، ئه گەر هه ست به پښ و بوغزىكى وا ده كه ي به پاي من ئه مه ئيه انه كردنه به ئه وه. ئيه انه كردن به ژنىك، به... (ميشه كه رانه به ته وسى كه وه پښكه نى) ژنىك! ئه به وه ده لين ژن؟

1 "Madam ce nest que pour rire!"

جما گوتى: «به پاستى ئه مه دوور له پياو هتیه! تۆ هه قت نيينه له لای خهلكى به سووكايه تى نيوى بښى به تايبه ت له لای ژنىكى ديكه!»
ميشه كه رانه ئاوړى داوه به چاوانى كى سه رگه ردان و په ريشانه وه خوى پاكيشا و له په نجه ره كه وه پرووانى به هه تاو كه ئاوا ده بوو. جما په رده كه ي كيشا و په رده كر كه ريه كانيشى به ست تا نه توانى پوژئاو بوون بښى، پاشان له په نای په نجه ره يه كى ديكه دا له پشت ميزه كه دانىشت و ديسان ه وه ده ستى كرده وه به چنين.

پاش كه ميكي تر پرسى: «چراكه روژن كه م؟»

ميشه كه رانه به سه رى گوتى: «نا»

كاتى كه تاريكى به رچاوى گرتن جما شت چنينه كه ي تښكه وه پښچاو خسته ناو زه ميله كه يه وه بړىك ده ستى له سه رده ستى دانا و بښه نك پرووانى به سه ستى ميشه كه رانه كه بښ جووله خوى پاكيشا بوو. واديار بوو كه پروونا كايى كه م و بښ تښى شه و كه ده كه وته سه ر پوخسارى، شه پاژويى و پښه ستانده كه ي كه م په نكتر ده نواند و چرچ و لوچى خه م ئاوړى ده م و چاوى قوولتر نيشان ده دا. له پښكدا جما به هوى وه بښه تانه وه ي پابردو ويه وه فكرى پاست چوه سه ر شه خاچه به ردينه ي كه باوكى به ياد و بښه وه رى ئارتوره وه دروستى كرد بوو و شه نوو سراو هيه شى له سه ر

1. خانم، ئه مه ته نيا بښ پښكه نينه

هه لکه نډبوو: «هموو شه پوله به ته وژمه کانی نازاری جه سته ی تو، به سهر مندا تن په پیون.»

سه عاتینیک له بیده نگیدا پایانبوارد. ناخړه کهای ه سستا و چووه دهره وه کاتی که به چرایه که وه گه پاره بڼ ژووره که، وای زانی که شه و خه وتووه، که من پاره سستا، میشه که رانه هر که شه و قی چرا که له پوخساری درا پووی وهر گتپا.

جما هروا که چرا که ی له سهر میزه که داده نا، گوتی: «نیستی کانیک قاوهم بڼ ساز کردووی.»

- جاری له سهر میزه کهای دانی. تکایه شه گهر ده کړی که میک وهره پیتشه وه. هردوو دهستی جمای توند گرت و گوتی: «له دلی خومدا وام بیر کرده وه که قسه ی تو راسته و ژبانی خوم ناوخته ی نا لوزیبه کی قیزیون کردووه، به لام له بیرت نه چی که پیاوینک بڼ شه وه ی که ژنیکې خوش بویت، هموو پوژنیکو له هموو کات و ساتیکدا ناتوانی به ناره زوی دل پووبه پوی بیتشه وه؛ و منیش... ژبانیکی پر له چه رمه سهریم هه بووه. من له تاریکایی ده ترسیم.»

- ترس...

- به لی، جاری وایه ناویرم که شه وانه به ته نیایی بمینمه وه. ده بی حه تمه ن که سیکم له لابی - که سایه تیه کی قهوی و به توانا. شه تاریکایه دهره کیه که له وئ ... نا، نا! هه له م کرد، شه یاریبه کی مندا له نه و بی بایه خه - شه تاریکاییه هی دهروونی خومه، له م دنیا نه پیتیبه دا نه گریان و نه شه سرین پشتنی تیدایه و نه ددانه چیرئ، ته نیا کی و بیده نگي، بیده نگي.

چاوه کانی زورتر کرانه وه. جما ته و او بیده نگ بوو و زور به شه ستم و نارامی هه ناسه ی هه لده کیشا. تا شه وه ی که میشه که رانه دیسانه وه که و ته وه قسه کردن: «شه وانه ی باسم کردن هه موویان له لای تو خه یالیکې بی بایه خن، وا نییه؟ به خوت نییه ناتوانی تینی بگه ی - خوزگم به خوت که! مه به ستم شه وه یه شه گهر من بمویستایه که به ته نیا بم زور زوو شیت دهبوم و له که للی ده دام. تکایه شه گهر ده کړی شه وهنده من به دل په ق مه زانه، به گشتی من شه و دپهنده شاخیه نیم که شه یوه سه باره ت به من وا بیر ده که نه وه.»

جما وهلامی داوه: «من ناتوانم له سهر كه سایه تی تو لیکدانه و هم هه بئ، چونكه به قهدهر تو ئازارم نه كیشتوو، به لام منیش به شیوهیه کی دیکه چه ره سه ریم دیتوو و پیموایه . دلنایم . كه نه گهر بۆ خۆت بیلێ ترس و خوف به سهرتدا زال بئ ، هانت بدا بۆ ههر کاریکی زالمانه و نامرۆقانه و دور له جوامیری و ناعادلاته ، بئ شك دوايه په ژپوان ده بیه وه ، به لام سه بارهت به و شتانه ی دیکه، نه گهر تو له م کاره دا شکستت خواردوه، من خۆم باش ده ناسم، نه گهر به چیگای تو بايه له هه موو شتیك و هه موو کاریکدا شکستم ده خوارد. قسه ی ناشیرینم ئاراسته ی خدا ده کرد و کوتاییم به ژيانم ده هینا.»

میشه که رانه هه روا كه دهستی ئه وی گرتبوو، به شیوهیه کی زۆر نه رم و هیده وه گوتی: «پیم بلێ! ئایا قهده له ژياندا کرده وه یه کی زالمانه ت نه نجام داوه ؟»

جما وهلامی نه داوه، به لام سه ری داخست و دوو تنوک فرمیسی گهش و گه وه که و تنه سهر دهستی میشه که رانه.

هه روا كه دهسته کانی ئه وی توندتر ده گووشی به برشت و به قورس و قایمیه وه گوتی: «پیم بلێ! من هه موو پۆژه په شی خۆم بۆ گیرایته وه.»

به لئ، تا قه جاریک، زۆر له وه پیش، ئه ویش سه بارهت به که سیک که له و دنیا به زیاتر خۆش ده و یست.

ئه وه دهسته ی که دهسته کانی جمای ده گووشی سه یر ده له رزین، به لام ئاستی گووشینه که ی که م نه ده بو وه وه.

جما درێژه ی دا: «ئه وه هاو پیه کی من بوو، و منیش زۆر کویرانه باوه پم به و درۆیه کرد که سه بارهت به ئه و سازاند بوویان . درۆیه کی ههچ و پوچ و بئ شه رمانه که پولیس دروستی کرد بوو. وهک خۆفرۆشیک چاوم لئ کرد و زلله یه کم لئ دا. ئه ویش پۆیش و خۆی خنکاند. دوو پۆژ دوايه زانیم که ئه و بئ تاوان بووه، ئه م پووداوه په نگه له هه موو بیره وه ریه کانی تو تال تر بئ. نه گهر ئه م ئاوه پژاوه بگه رپته وه، له خۆشیانا دهستی راستی خۆم ده په پاند.»

تیشکی ته وژمی نیگایکی ترسینه ر و توقینه ر . شتیکی وا که جما تا ئه و کاته نه یدیتبوو . له چاوه کانی میشه که رانه دا دره وشایه وه. به دزه دز نیگای چاوه کانی لئ دزیه وه و سه ری داخست و دهسته کانی جمای ماچ کرد.

جما به پوخساریکی ترس هینه ره وه خۆی کیشایه دواوه و به
پقههستاویه وه گوراندی: «وا مه که! نکات لێ ده کهم ئیتر کاری وا مه که! به و
شیویه تو ههست و سۆزی من خهوشدار ده کهی!»

- بۆ پیت وایه تو ههست و سۆزی ئه و کابرایه ی که کوشتووته
خهوشداری نه کردوه؟

- پیاویک که من... کووشتم... ئاه ئاخهره کهی سزار هات!... ده بی... ده بی...
برۆم!

کاتیکی که مارتینی هاته ژووره که وه، میشه که رانه ی دیت که به ته نیایی
قاوهیه کی سارده وه بووی له په نادایه و پاکشاه، به سستی و به
پهنگه پریویه وه جنیو به خۆی دها وهک بله ی تهواو پازی نه بووین.

دواى چەند پوژنيك كه ميشه كه رانه هيشتا پهنكى سهرخو نه كه وتبووه وه
و زور سهر دهشەلى چووه كتيبخانهى گشتيه وه و كارووسيكى كاردينال
مونتائلى داوا كرد. پيكاردو كه له پهنائى ئەوه وه دانىشتبوو خەريكى موتالا
كردن بوو، سهرى هەلينا. ئەو ميشه كه رانهى زور خوش دەويست، بەلام ئەم
خوشەويستيه نه ده بووه هوى ئەوهى كه پەگيكي پق و تووپه يى كه له ناخيدا
بوو بيشاريتە وه. بە كه ميگ تووپه ييه وه ليني پرسى: «خەريكى خۆتە يار
كردنى ئەوهى كه هيرشينيكي تر بگه يته سهر ئەو كارديناله پوژه پەشه؟»
كاكى خۆم، بۆچى هەم - هەميشه پيگاي خراپ و ن - ناله بار بۆ خەلكى
ده كيتشى؟ ئەمە پ - راست دوور له ئاكارى خاچ پەره سستيه من سهرقالي
نووسيني وتاريكم سەبارەت بە پيرۆزى و ليهاتوويى خواوه ند. كه بۆ ئەو
پوژنامه نوويه ده بى.

پيكاردو نيوجاوانى تيگنا و گوتى: «كام پوژنامهى نوئى.»
له راستيدا ئەمە بە هوى دهنگۆيكه وه يه له مەپ ئەگەرى وه گەپ كه وتنى
ياسايكى نوئى چاپە مەنييه وه يه، كه گرووپيكي بەره له سستكار بە تەمان خو
تە يار كەن بۆ بلاو كردنه وهى پوژنامه يكي راديكال ئەمە هيشتا وهك پازنيك
وايه كه له نيو خەلكى شاردا زاربه زار ده گەپي.
- بيشك يان پوژنامه حيله بازە دوو پوهه كيه ، يان سالنامه كه ي كليسا يه.

- سس! پړوارز ټو جه ماوهره خهريکي موتالا کردن.

- دهی باشه، ټه گهر نه شته رگهري حهز و خولياي تویه، خهريکي ئيشي خوت به و لنگه پړ با منيش خهريکي زانستی ئايني بم، هرچه نده که له سهر شکان و گرده بربوونی ئيسکی له ش زانياريم له تو زیاتره، به لام سه بارهت به چوڼيه تي هه لېسته وه يان خو می تي هه لئا قورتينم.

به شيوه يه کی قورس و قايم و به حهزه وه خهريکي موتالا کردني موعيزه که بوو. بهر پرسیکی په پتووک خانه که هاته لای و گوتی: «سينيور پړوارز، پيم وایي تو له گهل لیژنه ی دوو پره بووی بؤ دوزینه وه و ناساندنی لقیک له چومی ئامازون؟ به لکوو بتوانی یاریده مان بده ی بؤ جی به جی کردنی گرفتیک، خاتونیک پاپورته کانی ټه وشانده ی ده ویست، به لام ټو راپورتانه لای جزو به نندن.

- ده یه وی له و باره یه وه چی بزانی؟

- ته نیا ټه وه ی که شانده که که ی پړ کهوت و که ی ئیکوادوری به جی هیشت. له پایزی له پاریسه وه پړ کهوت و له ئاوریلی له کیوتووه گوزه را. سئ سال له بریزیل بوین. دوايه به رهو پړو داپه پین و له هاوینی ۴ گه پانه وه بؤ پاریس. ټم خاتوونه هه موو به رواړه کانی ټم که شف و ناسینانه ی گهره که؟

- نا، زؤر سوپاس، هر ټه و نده ته واوه. من ټه وانه م نووسیوه، بی پو، تکایه ټم نووسراوه یه بده به سینيور ابولا.

- زؤر سوپاست ده کم سینيور پړوارز. ده ست خوش یی بمبوره. میشه که رانه به پوخساریکی په شيوه وه له سهر کورسیله که ی پالی داوه: «به رواړه کانی بؤچی بوو؟ لیژنه که که ی له ئیکوادوره وه گوزه را...» جما نووسراوه که ی وهرگرت و گه پاوه بؤ مالی: «ئاوریلی، ئارتوریش له مانگی مه یی دا مرد پینچ سال...» له ژووره که ی خؤیدا دهستی کرد به پیاسه کردن. چهند شهوی رابردووی به ناخوشیه وه پابوار دبوو. له بهر بی خه وی

۱. Quito: پتهختی ئیکوادور

۲. Rio: مه بېست ریودوژانیرویه

دهوری چاوی بؤر ببووه. پینج سال...» و «قهلاو بالاخانه یه کی زور خوش؟»... و «که سیکي که دنیا یه کی باوه پي پي بووه فریوی داوه» - نه وی فریو داوه و نه ویش به وی زانیبوو... راوه ستاو دهسته کانی له سهر سهری دانا، شاه ته و او کاریکی سهر شیتانه بووه - شتی و ا قهت ناب... کاریکی دوور له نه قل و راستیه... نه وان به چ وردبینیکه وه نه و گومیلکانه یان بست به بست پشکنی!

«پینج سال» و هیتشتا «ته مهنی بیست و یه کسال نه بووه» که لاسکار - یانی کاتی که نه و له ماله وه هه لاتوو نۆزده سالان بووه - مه گهر نه و نه ی گوت که «به رابه ر و نیویک...» نه م چاوه شینانه یو نه م توو په یه و نه م قامکه له رزوکانه ی، چی؟

نه گهر ههر نه وهنده بیزانیبایه که خنکاو، نه گهر ته نیا مه یته که ی دیبایه، بی گومان تۆزی سوکنا ی ده هات و ئیدی نه م بیره وه ریه، سامناکیه که ی ده په وی. ئیتر پاش بیست سال ده ی توانی بی نه وه ی بترسیت و بله رزیت ئاو پ بداته وه به ره و رابردو، هه موو ته مهنی لایه تی له ژیر باری قورسی نه و کاره ی که کرد بووی ده ی نالاند. سالیانیکی زوره له گهل دیوی په ژوانیدا دهسته و یه خه یه. دایمه له فکری نه وه دایه که داهاتوو تۆله ی لی ده کاته وه و هه میشه چاو و گویی خوی به سهر ده روزه ی رابردو داخستوو، سالیانیکی زوره که بیره وه ری ته رمیکي که له ده ریادا خنکاو نه وکی به ر نه ده دا و گریانیکي تال که له سهر دلی قورسای ده کرد و نه ی توانی بو دایمرکین و دایم ده ی گوته وه: «من ئارتورم کوشتوو! ئارتور مردوو!» جاری و ابو وای به میشکدا ده هات که قورسای خه می نه و نه وهنده گه وریه که شانیی توانایی هه لگرتنی نه و باره قورسه ی نییه.

ئیتستا نیوه ی ته مهنی خوی ده به خشی به وه ی که دیسانه وه نه و خه مه قورسه ببیته وه میوانی دلی. نه گهر نه و ئارتوری منی کوشتبوو - نه مه خه میکی ئاشنا ده بوو - له گهل په نجی نه و خه مه دا راهاتبوو ئیتر دلی ههستی به قورسای نه ده کرد ببووه هاوپی بیر و هزری، به لام نه گهر نه ویان به جیگای ئاو - دانیشتوو و به هه ردوو دهستی چاوه کانی داپۆشی و له به ر

ئارتور و خەمی ئەو، ژيانی بیووه جەهەندەم، چونکە ئەو مردبوو! ئەگەر سەرزنەشت و سەرکۆنەکانی ئەو لە مەرگ خرابتر نەبووبی...

بە پێ داگری و بە سەختیەوه هەنگاو بە هەنگاو و ئارام ئارام بە جەهەندەمی ژیانیدا بەرەو پابردوو گەراوه . پابردوو بۆ ئەو پوون و زیندوو بوو کە دەتگوت هەموویان لەبەر دەمی دان و هەستی بە بوونی هەموویان دەکرد، ترسی هێوابراوی پۆچی پووتەلەئە ، بە تەوسەوه پێکەنینیک کە لە مەرگ تالتر بوو، ترس لە تەنیا بوون و پەنج و ژانی بیرەوهەری ئەو پووداوه. هەمووی ئەوانە ئەوندە زیندوو بوون کە دەتگوت ئیستا لەو ماله پیسە ئیندیانایدا لەپەنای میشەکه رانەوه دانیشتوو، دەتگوت لەگەڵ ئەوه و لە کانگای نوقرە و مەزرای قاوه و سیرکی کۆچەردا شان بە شانی ئەو کار دەکا و ئازار دەبینی.

سیرکی کۆچەر . نا، لانیكەم دەبێ خەيالی بیر کردنەوه کەشی لەخۆی دوورخاتەوه، تەنیا وەبیرەیتانەوهی ئازاری ئەو سیرکە ئینسانی شیت دەکرد. چەکەمەجەیهکی چکۆلەئە میزی نووسینەکەئە کردەوه. لەو چەکەمەجەیهدا چەند یادگارییهکی تاییبەتی تیدا بوو کە نەیدەتوانی لەبەینیان بەریت. ئەو نەیدەویست وەک منداڵ بە هەبوونی ئەوشتانە خۆی هەلخەلەتینی. پەرگرتنی ئەم شتە بەنرخانە بەلای ئەوهوه بە هۆی خواست و ویستی دلی زامداریهوه بوو. کە ئەو بە بێپۆحمیهوه ئەو خواستەئە دلی سەرکوت کرد و ئیستاش جارجارە ئەوندە بە خۆیدا دیتەوه کە چاویان لێ پکات و بال بە بیرەوه ریه کانی بگریت.

ئەوانەئە یەک بە یەک هێنایە دەری: هەوێ نامەئە جوانی و ئەو گولانەئە کە کاتی مردنی لە دەستیدا بوون و قولیک لە قژی منداڵەکەئە و گەلایەکی ژاکاوی سەر قەبری باوکی. لەوسەری چەکەمەجەوه پەسمیکی مینیاتوری ئارتوری تیدا بوو کاتیکی کە دەسالانە بووه . تاقە پەسمیکی کە لێئە بەجێ ماوو. پەسمەکەئە بە دەستیەوه گرت و دانیش و ئەوهندە چوو نەخی ئەو پەسمەوه و ئەو سەر و کاکۆلە منداڵانەیهوه، تا دیسانەوه پوخساری لاویەتی ئارتور لەبەر چاویدا زەق بووهوه . چەندە پوون و جوان بوو! هێلێ

زهريڤ و ناسكي لټوه‌كاني و چاوي پيالهي و كراوه‌يي نه و پاكي و
 رووگه‌شيه‌كې، هه‌موويان، ده‌تگوت تازه دوينه‌كه بوو كه مردووه، هه‌موو
 نه‌وانه نه‌خشي سر زهيني بوو و فرميسكه‌كاني كه به ليزمه ده‌هاتنه خورئ
 و وهك په‌رده‌يه‌ك پيش چاويان ده‌گرت و نيره‌بيان به نيگاي چاوه‌كاني ده‌برد
 بو ديتني په‌سمه‌كه.

ټاه، چوڼ توانيبوي بير له شتيكي وا خراب بكاته‌وه! ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به
 خه‌ياليش، مه‌ينه‌تپه‌كاني هم ژيانه به و پوچه‌پاكه‌وه بلكيتندرټ ټپه‌انه كړنه
 به چه‌مكه پيروزه‌كان. بڼ‌گومان خوداكانيش نه‌ويان زورخوش ده‌ويست و
 لټي‌گه‌ران تا به لاويه‌تي بمري! چوونكه هم زهويه پيس‌گره، هه‌زاران جار له
 خودام ده‌ويست كه نه و مردبټ و نه‌مايې تا نه‌وه‌ي ټيس‌تا مايې و
 ميشه‌كه‌رانه بڼ. ميشه‌كه‌رانه به و كراواته پي‌كوپي‌كه‌يه‌وه به و قسه
 خو‌شانه‌يه‌وه، به و توپه‌يه‌وه و به و كچه‌تپوه سه‌ماكه‌ره‌يه‌وه! نا! نا! هه‌موو
 نه‌وانه خه‌ياله و خه‌ياليكي سامناك و ترسپنه‌ر و جما ټاوا به و خه‌ياله‌وه دلي
 خو‌ي ده‌رزي ټاژن ده‌كرد.

ټارټور مردبوو.

ده‌نگيكي نه‌رم و ټارام له‌پشت درگاهه‌وه پرسې: «ټيزنم هه‌يه بيمه
 ژوورئ؟»

جما وا داچله‌كي كه په‌سمه‌كې له‌ده‌ست كه‌وته خواره‌وه و ميشه‌كه‌رانه
 به شه‌له‌شه‌ل هاته‌وه ژووره‌وه په‌سمه‌كې هه‌لگرت‌وه و دايه‌وه ده‌ستي.
 جما گوتې: «سه‌ير ترساندمت!»

- بمبوره، پيم‌وايه وه‌ختيكي نابه‌جې هاتووم؟

- نا، خه‌ريكي نه‌وشتومه‌كه قه‌ديميانه بووم.

كه‌مې راوه‌ستا، دوايه مينياتوره‌كې دايه ده‌ستي.

- سه‌بارت به‌م په‌سمه پات چيه؟

كاتي كه وينه‌كې چاو لي‌ده‌كرد، جما پوخسار و پروانيني نه‌وي
 هه‌لده‌سه‌نگاند، ده‌تگوت نه‌و په‌سمه به ژيانپه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، به‌لام
 هه‌لس‌وكه‌وتي نه‌ريني و په‌خنه‌گرانه بوو. ميشه‌كه‌رانه گوتې: «نه‌ركيكي

قورس و گرانټ خستووته سهر ږيم، وينه يه كي كاله وه بووه تن گه يشتن له پوخساري منډالنيك زور ئاسان نيه، به لام به ږاي من هم منډاله نه گهر گه وره بېوايه بهش مه ينهت ده بوو و باشتريڼ كاريكي كه ده يتواني بيكات نه وه بوو كه نه هيلې گه وره بيت.

- بډچي؟

- چاو له هيلې ژير ليوپه وه بكه. هم مرقانه كه سانتيكن كه دهر د و ژانه كان وه كوو خوې و ناراستيه كان و چه وتيه كان پر به دل وهك هيه هست پي ده كن. هه ربويه دنيا جيگاي نه و جوړه مرقه پاقژانه نيه. دنيا كه سانتيكي ده وي كه هستيكي مرداره وه بوويان هه بي و هستيار نه بن و تنيا و تنيا كار و ئيشي خويان له بهر چاو بي.

- پيتان وايه هم وينه يه له كه سيك ده چي كه ئيوه بيناسن؟

به وردبينييه كي زور تره وه له ره سمه كه ي ږواني: «به لي، زور سه يره به لي وي ده چي و ته واو وهك ته و يش وايه.»

- له كي ده چي؟

- كا - كا - كاردينال مونټانا - نلي. ته واو دلنيا نيم كه ئايا نه و به ږيزه برازي هيه؟ ده كرئ ليت بپرسم كه هم ره سمه هي كيته؟

- همه وينه ي منډالي نه و دوستيه كه نه و ږوژه سه بارهت به نه و قسمه بډكردي...

- نه و كه سه ي كه كوشتت؟

سه ير له و قسه يه داچله كي، چنده له سهره خو هم وشه سامناكه ي به ياز كړد!

- به لي نه و كه سه ي كه من كوو شتم - نه گهر به پاستي مردبي.

- نه گهر؟

جما ته واو چاوي بږيپووه سهر پوخساري نه و. جاري و ابووه كه كه وتوومه ته شك و گومانه وه ترمه كه ي قه د نه ډوزراوه. په ننگه وه كوو تو له ماله وه هه لاتبي و په ناي بردبيته بهر نه مريكاي باشوور.

- پای من له وبارهیه وه چیه؟ پیم وایه شته یئکی پر بایه خ نییه، به لام موویک له به رازیک بیته وه هر زوره.

- بئگومان، یانی به ته مای له یه کئ لهو پوژنامه نوئیانه دا که ئه و خه لکه باشه بلاوی ده که نه وه دریژه به کارکه ی خوت بده ی؟

- به ئی، زور جار پوژنامه یه ک پئویستی به ئیش و کاریکی زور گرینگی فه نیی هیه. وه کوو چاپ، بلاو کردنه وه ی پئک و پئکی و...

- تا که ی به ته مای بیر و هرزی خوت لهو پئگایه دا خه سارکه ی؟
- بۆچی خه سار؟

- چوونکه خه سار کردنه. تو بۆخوت زورباش ده زانی که بیرو ئه ندیشه ت له هه موو ئه و پیاوانه ی که له گه لیان کار ده که ی باشتتر کار ده کات و سه ره پای ئه وه تو پئگه یان پئ ده ده ی وه کوو خوفرۆشیک Johannestactotum چاوت لی بکه ن. له چاو گراسینی و گالی ئه وه نده ئاقلتر و فامیده تری، که ئه وان وه ک دوو مندالی قوتا بخانه وان، به لام تو خه ریکی هه له کانی ئه وان راسته و پاسته ده که یتوو وه ک قوتا بیه کی چاپخانه پئک و پئکیان ده که ی.
- له پئشدا ئه وه ت پئ بئیم که هه موو کات و ساتی من به ساخ کردنه وه ی هه له کانه وه ناگوزهریت، دوا ی ئه وه پئیم وایی سه بارت به توانایی هزر و ئه ندیشه ی من زیده پویی ده که ی قه ت بیر و هرزی من ئه وه نده ش باش و په سند نییه.

به هیواشی و ئارامیه وه وه لامی داوه: «قه ت نالیم ئه ندیشه ت وا دره وشاوه و په سنده، به لام بئگومان زور سلامت و له سه ره خویه. ئه م خاله بایه خیکی زوری هیه.»

- لهو کۆبوونه وه ناخۆشانه ی کۆمیتهدا، هه میشه هه ر تو ی که قامک له سه ر ئه و خاله لاوازانه ی قسه کانیا ن داده نییت.

- تو به ئینسافه وه بیر له وان ناکه یته وه. بۆ وینه مارتینی قسه کانی زور په سند و به جئیه، سه بارت به لئه اتوویی فابریزی و لئگاش هیچ شک و

گومانیکم نییه و گراسینی ش سه بارهت به خشتهی ئابووری ئیتالیا رهنگه له
هموو کارمه ندانی ئهم ولاته زانیارییهکی باشتر و پیک و پیکتری ههبن.

. باشه، ئهوه زۆر به هه ند مه گره. دهی ئه گه ر ئیزنت له سه ربی با له کۆل
ئوانوو و توانایه کانیان بینه وه . راستیه که ی ئه وه یه که تو به و هزره باش و
به هره مه ندیه ته وه ده توانی ئه رک ی گرینگتر جی به جی بکه ی و بهر پر سیایه تی
باشتر و گه وره تر بگریه ئه ستۆ.

. من به کار و ئیشی خۆم زۆر پازیم. ئه وکاره ی که من ده یکه م رهنگه
بایه ختیکی زۆری نه بی، به لام ئیمه ئه وه ندیه که له تواناییماندا بی دریغی
ناکه ی.

سسینو رابوولا، ئیمه ئه وه ندیه لیکتر نزیک بووینه ته وه که نابی
پووده ر بایسیمان له گه ل یه کتری هه بی ؛ تو شه ره فت پیم بلی بۆخوشت
پیتوانیه که بیر و هزرت له سه ر کاریکی که م بایه خ و ته سک له خه ساری
دایه کاریکی که زۆر که سی که م ئه زموون و ئاسایش ده توانن جی به جینی
که ن؟

. ئیستا که پر سیاره که ت وا به بر شتانه یه، به لی که م تا زۆر پیک قسه کانت
ده سه لمینم.

. ئه ی ئه گه ر وایه بۆچی در یژه به وکاره ده ده ی؟

وه لامیکی نه داوه.

. بۆچی ده هیل ی ئه م کاره که م بایه خه به ر ده وام بیت؟

. چوونکی پینگا چاره یه کی دیکه م نییه.

. بۆچی؟

جما سه ری هه لیتا و گو تی: «ئهم جو ره دوواندنه دوور له ئینساف و
پیاوه تی یه که ئا به و جو ره سه رکۆنه م ده که ییت و ده مخه یته باز نه ی زه قت و
گوشاره وه.»

. به لام له کۆلت نابمه وه تا هو ی ئه و کاره م بی نه لئی.

– ئه گه ر ده ته هو ی بی زانی، چوونکه ... من ژیا نیکی پر له شکست و
ده رد نا ژو ییم بووه، به راستی ئیتر برستی ئه وه م لی به را وه که کاریکی پراو پر

شیاو و به پیز بکهم. من له خۆم راده بینم و شایانی ئه وهشم که شانم هه لگری
باریکی قورسی شوڤشگیزی بیت و ئیش و کاری پر زهحمهت و پر
چهرمه سه ر ئی جی به جی بکهم.

- بئ گومان که سیک ده بی شانی وه بهر ئه و جوړه کاره قورسانه بدات،
به لام نه که هه میسه له سه ر شانی که سیک تایبه تی بیت و ده بی جی گوڤکئی
پئ بکړئ.

- راست ئه وشته ی که من بوی دروست کراوم.

میشه که رانه به گوشه نیگایه ک چاویکی ماناداری لئ کرد. جماش خیرا
سه ری هه لئنا و گوئی: «ورده ورده ده که پئینه وه سه ر باسه که ی پابردوو.
ئیسنا وادیاره که ده بی له سه ر ئه و مژاره له گه یه ک بدوئین. من
ئارخایه نتان ده که م که من واش نیم که هه موو کاریکم پئ جی به جی کرابی .
ئیدی بۆ زور کاریش تازه له من گوزه راوه، به لام په نگه بتوانم له به پئوه
بردنی که لاله که تاندا یاریده تان بدهم، ده ی، که لاله که تان چیه؟»

- له پئشدا ده لئنی بایه خیکی بۆ من نییه ئه وکاره ی که پئشنیاری ده که ی و
دوایه ش ده ته وه ی بزانی که پئشنیاره که م چیه. ئیشه که ی من نه ته نیا پئویستی
به یاریده ده ری بیر و ئه ندیشه ی تو هه یه، به لکوو ده بی به کرده وه ش بوی
تئ بکۆشی.

- جارئ پئیم بلئ بزائم چیه دوایه قسه ی له سه ر ده که ین.

- له پئشدا پئیم بلئ سه بارهت به ریک خستنی راپه رینیک له وئنتیادا هیچت
بیستوه؟

- له دوا ی لئ بورده یی گشتی به ولاوه، بیجکه له که لاله ی شوڤشی نابه جینی
سان فدیسته کان هیچی دیکه م نه بیستوه ، که به داخه وه وهک ئه وانیه ی دیکه
به ره ش بیینییه وه لئنی ده روانم.

- منیش له زۆر جیگادا وهک تو په ش بینم، به لام ئیسنا له هه موو
پاریزگاگاندا به برشته وه خه ریکی ریک خستنی شوڤشینکن دژ به ئوتریشه کان
و ده مه وئ قسه له سه ر ئه وه بکهم. زۆر له لاوانی ناوچه کانی ژیرده سه لاتئ
پاپ . به تایبه تی چوار پاریزگا سه ره که که . به دزیه وه خه ریکن سنوور

ببەزىنن و دلخۋازانە خۇيان بگەيتن بە ئەوان. لەلايەن دۆستانمەوہ کہ لە
پۆمانيان ئاگادار کراومەتەوہ کہ...

جما قسەکەى بېرى: «پېم بلن، ئايا بە تەواوى دۇنيای کہ ئەو دۆستانە
جىگای بېروا و متمانەن؟»

۱. تەواو دۇنيام. من لە نزیکەوہ ئەوان دەناسم و کارم لەگەل کردوون.

یانى ئەوان ئەندامى گروپىکن کہ ئۆوہى تىدان؟

بمبۆرە کہ ناتوانم تەواو ئارخايەن بم، من ھەميشە سەبارەت بەو
زانباريانەى کہ لەلايەن ئەو پىکخراوہ نەيتيانەوہ ديت دوودلم و تەواو دۇنيا
نیم، پېموايە کہ عادەتى...

ميشەکەرانە بە توورپەوہ پەپە نۆو قسەکانیپەوہ و گوتى: «کى پىي
گوتوى کہ من ئەندامى گروپىکى نەيتنیم؟»

ھیچ کەس پىي نەگوتوم، خۆم وام بېر کردەوہ.

ميشەکەرانە پالىدا بە کورسیەکەى و بە مۆپەيیکەوہ لىنى پووانى. پاشان
گوتى: «ئايا ھەميشە خۆ لە پارز و نەيتىپەکانى خەلکى ھەلدەقوتىنى؟»

زۆرجار من لە شتەکان ورد دەبمەوہ و کيتشەکانیش پیکەوہ گرىبەست
دەکەم. بۆيەکانى ئەوہم پىگوتى ئەگەر پىتخۆش نەبوو ئاگادارى شتىک بم
پېم مەلن.

ئىستاکە زانباریەکانت بستىک لە خۆت دوور ناکەوېتەوہ منیش پېم
شتىکى سەیر نىپە. پېموايە ئەم بابەتە...

جما بە سەيریکەوہ سەرى ھەلینا و بە کەمى دلئىشاویەوہ گوتى: «بە
راستى پرسىارىکى نابەجىتە؟»

ھەلبەتە دەزانم کہ ئەو قسانە بە گوئى ھەموو کەسىک ناگەيەنى. وادیارە
تەنیا لەگەل ئەندامانى حیزبەکەتانى...

حیزب بايەخ ئەدا بە ئىشى راست و واقع، نەوہک بە کارى خەيالى و
گوماناوى. ھەلبەتە من ئەوہم لەلای کەس نەدرکاندوہ.

زۆر سوپاس، زانیتان کہ من ئەندامى کامە دەستە و گروپىکەم؟

- هیوادارم له و قسانه ی من نه په نجابیتي که بڼه پورده درکاند. څخه نه وهش بزانه که تو قسه که ت دامه زرانده. هیوادارم نه دامي «څه نجه» وهشین» هکان نه بیت.

- بڼه پیت خوشه که له گهل نه وان نه یم؟

- چوونکه شایانی نه وهی که زور کاری له وه چاکتر بکوی.

- هه موومان شایانی زور کاری له وه چاکترین که هه تا نیسته کردو مانه. دیسانه وه گه یشتینه وه سهر وه لاهه کی خوتان، هه رچی بڼه من نه دامي څه نجه وهشین نه یم. به لکوو نه دامي «پشتوینه سووره کان» م. نه وان کروو پیکي چالاکتر و جی که وتووترن و کاره کانیشیان پوخته و باشته. مه به ستان کاری څه نجیر لی دانه؟

- نه مهش وه کوو کاره کانی دیکه وایه. له کات و وهختی پنیوستدا څه نجیره کانیش کاریگرن، نه گهر ته نیا پروپاگنده یه کی ریکو وپیکیان به شوینه وه بڼه، هه له بهر نه وهیه که من گروپه کانی دیکه م خوش ناوی. نه وان پتین وایه که څه نجه ریک به ته نیایی ده توانیت هه موو کتسه کانی جیهان چاره سهر کات و نه مه هه له یه کی گه وره یه. هه لبه ته له کات و ساتیکي تایبه تی دا ده توانی کتسه یه کی زور چاره سهر کات، به لام به گشتی ناتوانی دهرمانی هه موو عیله ته کان بیت.

- ځایا به راستی تو باوه ده که ی که څه نجیر، بتوانی کتسه یه ک چاره سهر

کات؟

میته که رانه به سه یریکه وه لئی پروانی.

جما درېزه ی بڼه دا: «هه لبه ته مه به ستم څا نیستایه که څاریشه که به هوی هه بوونی سیخوړیکي وریا یان کارمه ندیکي چه وتو و خراپه وهیه که څه نجیر ده توانی نه وانه بکوژیت، به لام ځایا له څاکامدا کوی کتسه که ش دهرسپړته وه، ځایا گری پوچکه یه کی زیاتر دروست ناکات. نه مه به پای من وه کوو نه و ماله پاکه وایه که دوايه حوت شهیتانی دیکه شی تپوه هات. کووشتن، پولیس

---

۴. څا مازه بڼه چیروکی نه و پیاوړه که ماله که ی خوی به هوی هه بوونی شهیتانیکه وه و دهر کردنی نه و ماله که ی پاک کرده و دوايه به چول کراوی به جینی هیشت، به لام نه شهیتانه له گهل حوت

هارتر دهکا و خراپتر دهی هاروژیننی خه لکی بئ پوحم و شاغی باردیننی و
رهنگه کارتیکه ری خرابی هه بئ له سهرداهاتووی کومه لگا و کاره که له وهی
هه یه خربتریشی کات .

- به پای ئیوه، زه مانیک که شوپش دهس پئ بکات چ پرووداو یک دهخولقی؟
پیتان وایه له و کاته دا کومه لگا دهست ناکات به په شه کووژی و کوشت
و کوشتار له نیو جه ماوه ردایه شته ییکی ئاسایی نابیت؟ شه پ شه په و له شه پدا
نه قول و شیرینی نابه خشریته وه.

- به لئ، به لام شوپشیکی ئاشکرا شتیکی دیکه یه. ئه مه تاقه یه کجار له ژیا نی
خه لکیدایه پیکدی که به رابه ری دهکات له گه ل ته واوه تی پیشکه وتنه کانی ئیمه. شک
له وه دا نییه پرووداوی زور دل ته زین دهخولقی، که ئه مه له هه شوپشیکدا
ئه نجام دهدری ئه مانه راستیه کی حاشا هه لنگرن و شتیکی جیا له و باسه شه ،
واته تایبه ته مندییه کی تایبه تی و هه ل و مه جیکی له بیر نه کراوه . سامناکترین
ئاکامیک که چارپوان دهکری ئه وه یه که له م گروپه خهنجیر وه شینه کویر
هاوژانه دا ، له کومه لگادا کاره که یان بیته عاده ت. ئه وکات خه لکی له و پرووداوه
وهک پیش هاته یه کی ئاسایی پوژانه لینی دهپوانن و سه باره ت به پیروزی و
گرینگی ژیا نی مرو فایه تی بئ بایه خ دهبن و ئیتر هه ستیار نابن. مانه وهی من له
پرومانیادا زوری نه خایاند، به لام هه ئه وه ندهی که له گه ل خه لکی ئه وئ
هه لئس و که وتم هه بوو که ئه وان خه ریکه به توند و تیژی و هیرش کردنه سه
یه کتر عاده ت دهگرن ؛ ئه ویش هیرش کردنیکی نادل خوازانه.

- بئ گومان ئه مه زور چاکتره له وهی که خه لکی عاده ت بگرن که
سه رشپانه بینه فرمانبه ری ئه و دهسه لاتدارانه. ئه ویش نه زانانه و کویرانه ،
هه نگاو نان به ره و ناخی ئه و زه لکاوه یه.

- من وهک تو بیر ناکه مه وه، هه موو عاده تیکی دوور له زهین و
ئه ندیشه داری خراپه ، ئه م یه که شیان عاده تیکی درنده ییه. هه لبه ته ئه گه ر
توکاری که سایه تیه کی شوپش گیتر ببه ستیه وه به وهی که به زه بری توند و

شهیتانی دیکه گه پاره و بارگه و بنه یان له وی خست و «له ئاکامدا وه زعمه که له سه ره تاکه ی خراپتر
بوو.»

تیژی بتوانیت خال یا چەند بەندیکی ئەرینی لە حکومەت بستین، ئەوکات ئەو گرووپە نەینییە و ئەو خەنجیرە دەبیتە باشترین گرووپ و پیرۆزترین ئەسلەحە و کەرەسە، چونکە ئەو تاقە شتیکیە کە حکومەتەکان یەكجار زۆر لێی دەترسن، بەلام ئەگەر پیتان وایە کە منیش هەروا بیر دەکەمەوێ. بە گشتی لابردنی ئەو جۆرە حکومەتە کۆتایی کار نییە بەلکوو کەرەسەیکە بۆ گەشتن بە کۆتایی کار و نزیک بوونەوێە لە ئامانج. ئەو خالە بە هێزە کە لەپاستیدا ئێمە بە شوێنییەوین؛ گۆپانکاری بنەرەتی کۆمەلایەتی و نوژەن کردنەوێ پێوەندی مەوقایەتیە. ئەو کاتە دەبێ بەشیوەیەکی تر تیوەچین. عادەت گرتنی بیرو هزری خەلکی بە خوێن پشتن و شاغی بوون، شیوەیکی پوزەتیف و ئەقلانی نییە بۆ بردنە سەرینی ئاستی وشیاری جەماوەر و پڕ بایەخ بوونی ژبانی مەوقایەتی.

- یان بایەختیکی کە بۆ ئایین هەیە؟

- تێنەگەیشتم.

میشە کەرەنە بزەیهکی هاتی: «بەپای من لە سەر ئەوێ کە سەرچاوەی هەموو خراپەکان لە چۆنایە لەگەڵ یەکتەری کۆک و هاوپیروپا نین. تۆ پیت وانییە کە سەرچاوەی ئەو خراپە کاریانە دەگەرێتەوێ بۆ بایەخەدان و تێنەگەیشتن لە ژبانی مەوقایەتی.

- کەمیکە دەگەرێتەوێ سەر پیرۆزی کەسایەتی مەوق.

- چۆن پێخۆشە شروبی بکە. بەپای من گەورەترین هۆ بۆ شلەژاوی

ژبانی ئێمە و هەلەکانمان، دەگەرێتەوێ بۆ نەخۆشی پۆچی و دەروونی کە سەرچاوەکە ی ئایینە.

- مەبەستان ئایینکی تایبەتیە؟

- نا، ئەمە دەگەرێتەوێ بۆ کاردانەوێ پۆلەتی ئەو نەخۆشینە.

نەخۆشینە کە ئەوێە کە شیوەی بیر کردنەوێ ئایینی نیو لێ دەنرێ، دیاردە ی ئەم نەخۆشینە وایە کە مەوق لەپیش چاوی خۆی خوالەیک بەرپا دەکا و دەست دەکات بە داخوازی و دۆعا و پارانەوێ و لە سەر چۆک دانیشیتوو

شتیک به‌رستیت. ته‌وفیریکی واشیان نییه که نه‌وشته خاچ بی یان بوودا و یان داری تام تامه.

بی‌گومان له‌گه‌ل من هاو‌بیرورا نیت. تو ده‌توانی بییه گنوستیک^۶ یان هر شتیکی که پیت‌خوش بیت، به‌لام من ده‌توانم سروشتی تو که سروشتیکی ئایینییه له پینج هه‌نگاویه‌وه هه‌ست پی‌بکه‌م. باشه ئیدی قازانجیکی نییه که قسه‌ی له سر بکه‌ین، به‌لام تو ته‌واو له هه‌له‌دای که پیت‌وایه من خه‌نجیر لئ‌دانم پی‌ئامرازیکی باش و پیروزه دژ به کارمه‌ندانی خراپ. ئه‌مه بالاتر له‌ویه که وه‌ک ئامرازیکی ئاسایی لئی ب‌روانی، نه‌ته‌نیا شتیکی ئاسایی نییه به‌لکوو باشت‌ترین که‌ره‌سه‌یه‌که که ده‌توانی پستی کلیسای پی‌ش‌ق بکری و خه‌لکی تی‌بکه‌یینی که نوینه‌رانی کومه‌لگای ئایینی و کلیسا وه‌کوو دمه‌ل و کارگه‌گولانه وان.

– ئه‌وکات که ئه‌و کاره‌ت نه‌نجام دا، یانی ئه‌و بوونه‌وه‌ره د‌پ‌هنده خه‌وتوو‌هی ده‌روونی خه‌لکیت وه‌خه‌به‌ر هینا و دژ به کلیسا وروژاندت، ئه‌و کاته....

. ئه‌و کاته کاریکم کردوو‌ه که بووه‌ته هوی ئه‌وه‌ی که ژیان بایه‌خ‌دار بیت و بوی تی‌بکوشی.

. ئایا ئه‌مه هر ئه‌و کاره‌یه که چهند پوژ له‌وه پیتش سه‌باره‌ت به ئه‌و قسه‌ت ده‌کرد؟

. به‌لئ راست نه‌ویه.

جما له‌رزی و پرووی وه‌رگیترا.

می‌شه‌که‌رانه به بزیه‌که‌وه چاویکی لی کرد: «تو له من هیوا‌پراو بووی؟»

. نه‌ته‌نیا لی‌ت ناهومید بووم، به‌لکوو... پیتم‌وایه... که می‌کیشیت لی‌ده‌ترسم.

دوای که‌می پرووی وه‌رگیترا و به شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی خوی که له هه‌موو دانوستاندنه پ‌ربایه‌خه‌کاندا هه‌یبوو گوتی: «باستیکی بی‌ئاکامه. بیروپای ئیتمه ته‌واو دژبه‌ری یه‌کتریه. من باوه‌رم له سر پ‌روپاگه‌نده و پ‌روپاگه‌نده و

---

۵. نیوی داریکه که عه‌شیره ره‌ش‌پیسته‌کان لایان پیروزه.

۶. که‌سیکی که سه‌باره‌ت به راستیه‌کان شک و گومانی هه‌بی.

دیسانہ وەش پروپاگەندەییە، و ھەركاتێكیش سەرکەوتنت بە دەس ھێنا
شۆرشەكە دەس پێبکە.»

دەوی ئەگەر وایە ئیزنم بدە با بگەڕێنەوێ سەرباسی گەلەلەكەی من، كە
پێوەندییەكی كەمی بە پروپاگەندەوێ ھەیە و پێوەندییەكی زۆریشی بۆ شۆرش
و ڕاپەڕینەوێ ھەیە.
دەوی؟

– ھەرەكوو گوتم كەسانێكی زۆر ھەن كە بەتەمان دلخوازنە لە
رومانیاوێ پێوەست بن بە شۆرشی خەلكی وێنتیاوێ. ئێمە ھێشتا نازانین كە
ڕاپەڕینەكە كە دەست پێدەكات، پەنگە تا پایز یا زستان بخایەنێ، بەلام ئێو
داوێتەلەبانێ كۆیستانەكانی ئاپنین، دەبێ چەكدار و ئامادە بكرین، تا بتوانن
و توانایی ئەوھیان ھەبێ كە بۆ ئێو جیگایانەیی كە بۆیان دیاری كراوێ بكەونە
ڕێ، من عودەداری ئێوئەم كە تەفەنگ و تەقەمەنییان بۆ بەڕێ بكەم بۆ
ناوچەكانی ژێر دەسەلاتی پاپ...

– كەمێك ڕاوەستە، تۆ چۆن ئەتوانی لەگەڵ ئێو گرووپەدا كار بكەیی؟
ھەموو شۆرشگێڕانی میلباردی و وێنتیا لایەنگرانی پاپن. ئەوان ھاوتەریبن
لەگەڵ ڕێكخراوی پیشكەوتنخوازنەیی کلیسادا و بە ئاواتی ڕیفورمی
ئازادیخوازنەن. چۆن دژە دینێك و ئاشتی نەخوازنێكی وەك تۆ دەتوانی
لەگەڵ ئەواندا ھەلكات؟

میشەكەرانی شانی ھەلەكان: «ئەوان ئەگەر توانایی ئەوھیان ھەبێ كە
كارەكەیی خۆیان جێبەجێ كەن ئیتر چیان داوێ بەسەر منەوێ تا خۆیان بە
بووكە شووشەییەكی كوتالییەوێ سەرگەرم كەن؟ بێ شك ئەوكات كەسایەتی
پاپ زۆر سووكو بێباوەخ چاوی ئەوێ دەكەن. ئەگەر ڕاپەڕینەكە بە شێوەییەكی
باش ڕینگای خۆی بدۆزیتەوێ ئیتر ئەم كێشەییە پێوەندییەكی وای بە منەوێ
نامینێ. بەڕای من بە دارەستێك دەتوانرێت سەگێك ڕاوی بنرێت و بە گۆرە و
ھەرایەكی بەجێ دتوانرێت خەلكی دژ بە ئوتریشیەكان ڕاپەڕێنن.»

دەتەوێ من چی بكەم؟

– یاریدەم بدە تەفەنگ و تەقەمەنییەكان لە سنوورەوێ بپەڕێنەوێ.

• من چؤناو چؤن دهتوانم ئه وکاره بکه‌م؟

• تو راست ئه و که‌سه‌ی که دهتوانی ئه و کاره به باشتترین شیوه ئه‌نجام بده‌ی. به ته‌مام تفه‌نگه‌کان له ئینگلیستان بکه‌م، به‌لام هیتانی ئه‌وانه بو ئیره له‌گه‌ل کیشه و که‌ند و کوسپی زۆر پووبه‌پوویه. دهرباز کردنی ئه و بارانه له هه‌رکام له و له‌نگه‌رگایانه‌ی ژێرده‌سه‌لاتی پاپ کارێکی چه‌تونه، ده‌بێ له پێگای توسکانیه‌وه بیانیه‌نین و له کویستانه‌کانی ئاپنینه‌وه په‌دیان که‌یه‌ن و بیانیه‌ین.

• به‌و شیوه‌یه‌ی که ده‌یانی به جێگای سنووریک ده‌بێ دوو سنوور به‌زینریت.

• به‌لێ، به‌لام ئه‌م پێگا چاره‌یه له هه‌موو پێگا‌کانی دیکه چاکتره، تو ناتوانی باریکی ئاوا گه‌وره به قاچاخ بینیه له‌نگه‌رگایه‌ک ئه‌ویش به‌شیوه‌یه‌ک که توجاره‌تی نه‌بێ. ده‌زانی که هه‌موو که‌رسه‌ی هیتان و راگوێستنی له‌نگه‌رگه‌ی چیه‌تی‌اوکی بریتیه له سێ که‌می باده‌وه و پاپۆپێکی چکۆله‌ی ماسی‌گرتن. ئه‌گه‌ر له تووسکانی ره‌ده‌بکری، من ده‌توانم له سنووری ژێر ده‌سه‌لاتی پاپی تپه‌په‌رینم. هاوپێیانی من ته‌واوی کوێزه پێگا‌کانی کویستانه‌کان ده‌زانن. هه‌شارگه‌ی زۆریشمان هه‌یه، باره‌که ده‌بێ له پێگای ده‌ریا بیه‌ لیگهورن و کوسپ و کیشه‌ی گه‌وره‌ی منیش هه‌ر ئه‌مه‌یه. من له‌گه‌ل قاچاخچه‌یه‌کانی ئه‌وی ئاشنا نیم، به‌لام ده‌زانم که تو له‌گه‌ل ئه‌وان ئاشنایه‌تیت هه‌یه.

• پێنج خوله‌که‌م ئیزن بده‌یه تا بیری لی‌بکه‌مه‌وه.

جما که‌می دانه‌وی و ئانیشکی نایه سه‌ر ئه‌ژنۆی و چه‌ناکه‌ی نایه سه‌ر ده‌ستی دوا‌ی که‌می بیده‌نگی سه‌ری هه‌لێنا و گو‌تی: «په‌نگه له‌م به‌شه له کاره‌که‌دا قازانجیکم هه‌بێ، به‌لام پێش‌ئه‌وه‌ی هه‌نگاوێک به‌ره‌و پێشه‌وه هه‌لێنینه‌وه پرسیاریکت لی‌ده‌که‌م. ئایا ده‌توانی قه‌ولم پێ‌بده‌ی که ئه‌م کاره هیچ پێوه‌ندییه‌کی به گرووبی خه‌نجیر وه‌شیننه‌کانه‌وه نییه بو هیرشی نه‌ینی؟»

• به‌لێ بو ئه‌و کاره نییه. بێ شک ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره دژی بیرو بو‌چوونی تو بایه قه‌تم پێ نه‌ده‌گو‌تی و قه‌تم پوو لی نه‌ده‌نای.

---

٧. له‌نگه‌رگه‌یه‌کی پهبایخی ژێرده‌سه‌لاتی پاپه که له رۆژئاوای قه‌راخ ده‌ریای ئیتالیایه.

- که ی ده ته وی وه لامی روونی خومت بین بدهمه وه؟
 - دهره تیکی زورمان نییه، به لام ده توانم چهند پوژیکت مۆلت بدهم تانی
 ته ما و مه بهستی خومت بین پابگه ینی .
 - شه وی شه ممه ی داهاتوو کاریکی تاییه تیتان نییه؟
 - ئیزنم بده بیر لئ بکه مه وه - ئه مرۆ پینچ شه ممه یه - نا.
 - ده وهره بۆ ئیره، به باشی بیر له م مزاره ده که مه وه و وه لام و ئاکامی
 ته وای خومت بین پاده گه ینم.

جما له پوژی یه که شه ممه ی داهاتوودا بۆ نووسینی نامه یه کی شروقه کراو
 که دابووی به کۆمیته ی فلورانس له حیزبی مازینی، ئاگاداری کردنه وه له مه ر
 قه بوول کردنی کاریکی تاییه تی که بۆ چوونی سیاسی له پشت بوو و ده بووه
 هۆی ئه وه ی که تانی چهند مانگیکی تر ئه رکه حیزبییه کانی هه لپه سیریت و
 بکه ویته شوین ئه م کاره نوییه ی که بۆی هاتووته پیشه وه. هه رچه نده
 ئه ندامانی حیزب ئه م هه واله یان لا سه یر بوو، به لام کۆمیته هیچ به ربه سستیکی
 بۆ دانه نا. چوونکه سالیانیکی زۆر بوو که به راورد و لئیک دانه وه ی جمایان
 لاپه سند بوو و متمانه ی ته واویشیان پئی بوو و ئه ندامان به گشتی له سه ر
 ئه واپه کۆک بوون که ئه گه ر سینئورابوولا به ته مایه له پریکدا کاریک بکات،
 بی شک ده بین کاریکی پر بایه خ بی و بی هۆ نییه.

جما ریک و راست به مارتینی گوت که به لئینی داوه تا له پاپه پاندنی بریک
 له «کاره سنووریه کاندایا» یاریده ده ری میتشه که رانه بیت. جما ئه و حه قه ی به
 خۆی دابوو که لانیکه م دۆسته دیرینه که ی خۆی ئاگادار کات. له بهر ئه وه ی
 که خودا نه خواسته دلی غایله نه کات و شک و گومانیکی بۆ نه یه ته پیشه وه.
 ئه و پئی وا بوو که ئارخایه ن کردنی مارتینی زۆر پئویسته. مارتینی دوا ی
 بیستنی ئه و قسانه هیچ پروون کردنه وه یه کی لئینی نه ویست، به لام جما
 بی ئه وه ی له هۆی کیشه که بگات تن گه یشت که ئه م هه واله له دلی مارتینیدا
 زۆر گران و ناخۆش هات.

هه ردووکیان له ژیر که پری مالی جمادا دانیشتبوون له سه ر شیروانییه
 سووره کانه وه به ره و فیزۆلیان ده پروانی. دوا ی بینه نگیه کی زۆر مارتینی

ههستایه سه‌رپی و دهسته‌کانی خسته گیرفانییه‌وه و دهستی کرد به فیتوو لیدان . که نیشانه‌ی دل‌ه‌کوته‌یه‌کی زۆری ئه‌و بوو . ئارام له ژووره‌که‌دا دهستی کرد به پیاسه کردن.

جما قه‌ده‌ریک چاوی لی کرد. ئاخ‌ه‌که‌ی گوتی: «سزار تو به‌م کاره پهریشانی، زۆر به‌داخم که تو ئاوا هه‌ست به دنیایی نا‌که‌ی، به‌لام من ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌و هۆیه ئه‌و ته‌مایه‌م گرتووه چونکه پیت‌م‌وایه کارێکی دروست و شیاه.

مارتینی به نا‌په‌حه‌تیه‌وه وه‌لامی داوه: «من بۆ ئه‌و کاره پهریشان نیم و سه‌بارهت به‌و کاره‌ش هه‌چ نازانم، کاتی که تو ده‌ته‌وه‌ی کارێک بکه‌ی، بێ‌شک ئه‌و‌کاره ئیشیکێ باش و په‌سنده من باوه‌رم به‌و کابرایه نییه.»

- پیت‌م‌وایه له‌و باره‌یه‌وه له هه‌له‌دای. منیش تا ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وم به‌باشی نه‌ده‌ناسی وه‌کوو تو له هه‌له‌دابووم. بێ‌گومان ئه‌و بێ‌عه‌یب و بێ‌گرێ نییه، به‌لام له‌وه‌ی که تو لێی تی ده‌فکری وانیه .

- به‌شکم قسه‌ی تو بێ.

به بێ‌ده‌نگیه‌وه که‌میک پیاسه‌ی کرد و له پڕیک‌دا له‌به‌رده‌م ئه‌ودا پاوه‌ستا و گوتی: «جما ئه‌و‌کاره مه‌که! تا دره‌نگ نه‌بووه دهستی لی‌هه‌لگره! مه‌هێله ئه‌و پیاوه کارێکت بێ‌بکا که دوايه په‌شیمان بێ و به‌رد به ئه‌ژنۆی خۆت‌دا بکو‌تی.» جما به ئارامیه‌وه گوتی: «سزار ئه‌وه‌ی ده‌یلێی نا‌یله‌یه‌وه، که‌س به زۆر ئه‌و‌کاره‌م بێ‌ناکات. من دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واو ئه‌و‌کاره‌م ته‌واو تا‌ووتو‌ی کرد ، به ویست و دل‌خوازی خۆم قه‌بوول کردووه. من ده‌زانم که تو سه‌بارهت به‌ ریوارز پ‌قیکی تایبه‌تیت لێی هه‌یه، به‌لام ئا ئیستا سه‌بارهت به‌ سیاسه‌ت قسه ده‌که‌م نه سه‌بارهت به‌ که‌سایه‌تی.»

- مادونا! ئه‌و کاره مه‌که! ئه‌م پیاوه مه‌ترسیداره. ئه‌و پیاوێکی بێ‌به‌زه‌یی و بێ‌دینه که که‌س تێی ناگات - و ئاشقی تۆشه!

جما دا‌چله‌کی: «سزار، چۆنه خه‌یالاتی وات به‌ میتش‌دا هاتووه؟»

مارتینی دووپاتی کرده‌وه: «ئه‌و گیرۆده و ئاشقی تویه، مادونا لێی دوور که‌وه‌وه!»

. سزاري ئازيز، من ناتوانم لتي دوور كهومهوه، ناتوانم پيشت بليخ له بهر
 چيه، ئيمه زور له يهكترى نزيك بووينه ته وه . نه وهك له بهر ويستی دل و
 داخوازي خومان.
 مارتيني به پريتشانبييه وه وهلامی داوه: «ئه گهر ئه ونده له يهكترى نزيك
 بوونه ته وه ئيتير قسه يه كم نيبه.»
 دواي ئه وهی كه گوتي كارم ههيه، پويشت. مه ودايه كي زور له شه قامه پر له
 گوله كاندا سه ري و خوارتي كرد. ئه و شه وه دنيا له بهر چاوي زور تاريك بوو.
 ئه م بوونه وه ره دروژن و فريوكاره هاتبووه نتيوانيانه وه و تاقه گه وه ري
 ژيانى له چنگ ده ره يتابوو.

له نيوه‌ی مانگی فه‌وريه‌دا مينشه‌که رانه به‌ره‌و ليگهورن که‌وته پځ. جما
 نه‌وی به پياويکی لاوی به‌ريتانيای ناساند که بير و هزريکی ئازاديخوازان‌ه‌ی
 هه‌بوو و نوينه‌ری پاڅوپه‌وانی بوو. نه‌وکات جما و هاوسه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌م
 پياوه‌گه‌نجه ئاشنا بيوون. نه‌م پياوه‌چهند جاريک کار و خزمه‌تی چکوله‌ی بځ
 گرووپه‌ پاديکاله‌کانی فلورانس جځ به‌جځ کردبوو: به‌ قهرز پاره‌ی پښدابوون تا
 پښداويستيه‌کانيانی پځ جځ به‌جځ که‌ن. ئيزنی نه‌وه‌شی پښدان که له‌نيو نيشانی
 توجاره‌تی نه‌و که‌لک وه‌گرن بځ ناردنی نامه‌ حيزبيه‌کان و ئا له‌وجوره‌ کارانه.
 نه‌م يارمه‌تيانه هه‌مووی له‌لايه‌ن جماوه و به‌ هوی دوستايه‌تی نځوان نه‌وانه‌وه
 نه‌نجام ده‌درا. هه‌ربويه له‌ سه‌ر شينوازی پابردوی حيزب جما ئازاد بوو که
 هه‌رچونیک نه‌و پځی باش‌بځی و هه‌ر پځيايه‌ک نه‌و پځی ئاسان بيت که‌لکی
 لځ وه‌رگريت، به‌لام ئايا ده‌کرا که له‌م هه‌ل و ده‌رفه‌ته بځ هه‌ر مه‌به‌ستیک
 که‌لکی لځ وه‌ر بگريت يان نا. داخوازی کردن له‌ هه‌واداريکی پاک و بځ‌گه‌رد بځ
 نه‌وه‌ی نځونيشانی خو‌ی به‌وان بدات بځ هاتنی نه‌و نامانه‌ی که له‌ سيسيپيله‌وه
 ده‌هاتن، يان شارده‌نه‌وه و ډاگرتنی چهند به‌لگه و سه‌نه‌ديک له‌ قوژبنیکی
 نووسينگه‌که‌يدا نه‌مانه هه‌مووی له‌لايه‌ک و داخوازی کردن له‌ نه‌و بځ هه‌لگرتن
 و هځتانی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی بځ ډاډه‌رينیکی چه‌کدارانه له‌لايه‌کی تره‌وه ، که

ئەمەيان زۆر قورس و گەورە و گران بوو، ھەربۆيە جماش زۆر دلنيا نەبوو
كە بەو كارە پازى بىن.

ئەو بە مېشەكەرەنەي گوتىبوو: «لانىكەم دەتوانى تاقى كەيتەو، بەلام
پىموانىيە كە ئەوكارە بىكات ئەگەر بچى بۆلای و داواى پىنچ ھەزار كوودى
لن بکەي پەنگە بىن سى و دوو پىت بدات ئەو يەكجار زۆر دلئاوايە. دەتوانى
خىرا پاسپۆرتەكەي خۆيت پىن بدات يان وەك پەنابەرىك لە ئەنبارەكەيدا
بىشارىتەو، بەلام ئەگەر شىتىكى وەك تەنگى پىن پىشنيار بکەي، لىت خورد
دەبىتەو و پىنوايە كە ھەردووكمان شىت بوين.»

مېشەكەرەنە ئاواى وەلامى دابووەو: «بەلام وىدەچىت كە بتوانى پىنوينىم
بىكات و يان بە يەك دوو مەلوانىكم بناسىنىت. ھەرچى بى تاقى كردنەو كەي
زەرەرىكى نىيە.»

لە پۆژەكانى ئاخىر و ئۆخرى مانگدا، مېشەكەرەنە بە جلوبەرگىكى كە زۆر
پىكوپىك نەبوو ھاتە ژوورى كارى جماو، جماش خىرا لە پوخسارى ئەوى
خويندەو كە ھەوالى خۆشى پىيە.

ئاخەرەكەي ھاتى! وردەوردە وام بە خەيالدا دەھات كە بىن گومان بەلايەكت
بەسەر ھاتووە!

پىموايو لەو ھەل و مەرچەدا نووسىنى نامە زۆر مەترسیدارە، زووترىش
نەمدەتوانى بگەریمەو.

ئىستا خۆ شوکور بە سلامەتى گەراویتەو؟

بەلن، پىك لە دلجانەو ھاتووم، ھاتوومەتە ئىرە تا پىت بلىم كە كارەكە
تەواو مسوگەر و جىبەجى بوو.

مەبەستت ئەو يە كە ھەر بە پاستى بىلى قەول و بەلنى يارمەتى داو؟
لە يارمەتى يەكجار زۆرتەر، ھەموو كارەكانى خستووتە ئەستوى خۆي:
پىچاندنەو و ھەلگرتنى ھەموو شتىك، تەنگەكان لە سىندووقى گەورەدا
دابىن و دەشاردريئەو و پاست لە ئىنگلىستانەو دەبەينن. وىليامزى
شەرىكىشى كە دوستى ھەرە نزىك و خۆشەويستى ئەو، قەولى داو كە

بوخۆی له سوتامپتونهوه له گهه باره که بیت. بیلش بارهکان له ئیداره‌ی گومرۆکی لنگه‌زورنه‌وه ده‌گوزهرینیت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که ئه‌وه‌نده زۆرم پێ‌چوو. ویلیامز قه‌ده‌ریک له‌وه‌پیش چوو به‌ سوتامپتون و منیش هه‌تا جینوئا به‌ پێم کرد.

... که له‌نیو پێگادا له‌ سه‌ر ورده‌کاریه‌کان قسه‌ بکه‌ن؟

به‌لێ تا ئه‌وجیگایه‌ توایم قسه‌ بکه‌م ؛ که تووشی ناپه‌حه‌تی که‌ش و هه‌وای ده‌ریا (دریازدگی) نه‌ببوم ، به‌لام دوايه‌ که‌ دلم له‌ ژێلا هات ئیتر نه‌توانی درێژه به‌ قسه‌ و باسه‌که‌ بده‌م.

جما هاته‌وه‌ بیرى که‌ له‌ گه‌شتیکى ده‌ریادا که‌ باوکی هه‌ردووکیانی بۆ سه‌یاحه‌ت برده‌بوو ئارتور به‌ هۆی که‌ش و هه‌وای ده‌ریاوه‌ چه‌نده ناپه‌حه‌ت ببوو. هه‌ربۆیه‌ خێرا پرسى: «له‌ سه‌فه‌رى ده‌ریادا ناپه‌حه‌ت ده‌بێ؟»

گه‌رچى یه‌كجار زۆر له‌ ده‌ریادا بووم! به‌لام ئه‌وه‌نده ناپه‌حه‌ت ده‌بم که هه‌ر باسى ناکرێ ، به‌لام ئه‌وکات که‌ له‌ جینوئا خه‌ریکی بار لێدان بوو قسه‌مان کرد. پێموایه‌ ویلیامز ده‌ناسی؟ شۆپه‌ لاویکی زۆر چاک و جیگای متمانه‌ و به‌ بیریکى تیزه‌وه‌! بیلش هه‌روا پیاو خاسه‌یه‌، هه‌ردووکیان باش ده‌زانن که‌ چۆناوچۆن ده‌بێ ئاگایان له‌ زمانیان بێ.

به‌ گه‌شتى پێموایه‌ که‌ بیلێ به‌ دل‌خوازى و به‌ ویستى خۆی ئه‌وکاره‌ی قه‌بوول کردوه‌ و به‌ره‌و کارێکی مه‌ترسیدار هه‌نگاوى هه‌لێناوه‌ته‌وه‌.

منیش ئاگادارم کرده‌وه‌، به‌لام ته‌نیا لێم مۆر بووه‌وه‌ و گوته‌ی جا به‌ تۆچی! راست ئه‌و شته‌ی که‌ چاوه‌پوانیم ده‌کرد و لێم پاده‌ی ، ئه‌گه‌ر بیلیم له‌ تیمبۆکتو ببینایه‌ ده‌چوم بۆلاى و پێم ده‌گوت: «به‌یانیت باش به‌ریتانیای.»

به‌لام هه‌شتا من لێى حالى نه‌بووم که‌ تۆ چۆن توانیت ئه‌وان پازى بکه‌ی، به‌تایبه‌ت ویلیامز، ئه‌و که‌سێکه‌ بوو که‌ دره‌نگ پازى ده‌بوو.

به‌لێ، له‌پێشدا زۆر ناپازى بوو، نه‌ وه‌ک له‌ ترسانا به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یگوت ئه‌و کاره‌ جێ‌به‌جێ نابێ، به‌لام دواى که‌مێک به‌ جۆریک پازیم کرد ، ده‌ی باشه‌، ئیستا با هه‌موو کاره‌که‌ به‌ باشی هه‌لسه‌نگینین.

کاتی که میشه که رانه گه یشته وه مالی خوی پوژ ئاوا ببوو و داری *Pyrus Japonica* ی پر له شکوفه ، به سهر دیواره که دا دهله راوه و له ژیر زهردهی هه تاودا ورده ورده بوری ده نواند، چهند لقیکی لی کرده وه و بر دیه وه بر مالی، هه رکه درگای ژووری کار کردنی کرده وه زیئا که له سهر کورسییه که له سووچینکی ژووره که دا دانیشتبوو ده رپه پی و به پو گه شیوه پووبه پووی هه لات.

. ئاه فلیس، پیم و ابو قه د ناگه پیتیته وه!

یه که م شتیگ که بیر لی کرده وه ئوه بوو که به توو په ییه وه پتی بلی ئ ژووری کار کردنی ئه ودا چی ده کات، به لام دوایه وه بیر هاته وه ک سنیحه وته یه نه ییدیته وه دهستی بۆ ته وقه برده پیتشه وه و به ساردی : سرپه که وه گوتی: «ئو کاته ت باش زیئا، چۆنی؟»

زیئا سهری هه لیتا تا میشه که رانه ماچی بکات، به لام وادیار بوو ئه و ژو سروسارد بوو. له په نایه وه گوزه را و گولدانینکی هه لگرت تا (*Pyrus*) هه کلتی بخاته ناوی. دوا ی قه ده ریج درگا که به ته ق و کوتیکه وه کراوه و سه گی میگه له که به په له خوی کرد به ژووریدا و له خوشیا نا دهستی کرد به وه پیر و کلکه سووتی و له خوشیا نا لووراندی. میشه که رانه گولدانه که ی له سه میزه که دانا و دانه وی تا دهست به سهر و گویلاکی سه گه که دا بیتنی: «بھو شه بیتان، هاو پتی خۆم چۆنی؟ ئه ری راست خۆم، داده ی وه ک سه گی باش و به سفه ت ته وقه م له گه ل بکه!»

توو په یی و پووتالی پووخساری زیتای داگرت.

به بئ مه یلییه که وه پرسى: «بپۆین بۆ خواردنی شیو؟ چونکه نووسی بووت که ئه مپۆکه ده گه یته ئیزه گوتوومه له مالی خۆمدا شیوت بۆ سازکه ن.»

میشه که رانه به په له چاوی لی کرد: «بمب - بمبوره، نه ده بوو مه حته لی مر بی! هه ر ئیستا خۆم پیکوپیک و شیک ده که م و خیرا دیم بۆلات. پ- پمگه پیتخۆش بیت که ئه م گولانه ئا و ده ی.»

کاتی که میشه که رانه چووه ژووری نان خواردنی زیتا، نهوی دیت که له به رانه بر ئاوینه که دا پاوه ستاوه و گولیک له و گولانهی له جلوه رگه که ی خوی ده دات. وادیار بوو زیتا به ته مابوو پروخوش و خوش نه خلاق بیت، هه ربویه چند گولیکی چکوله له گول خونه کانی گولاله سووره که که پیکه وه به سترابوون بۆلای نهوی راداشت: ئه م گولانه م بۆ تو هیتاوه پیمخوشه بیده م له سنگت.

میشه که رانه له کاتی شیخواردندا ته و او تی کوشا دلۆقان و ئارام بیت. پهیتا پهیتا قسه ی بی بایه خی ده کرد. زیتاش به بزه ی پر له هومیده وه وه لامی داوه. خوشحالی و شله ژاوی زیتا به هوی هاتنه وهی نه و ئاشکرا دیار بوو. نه و تازه خو و عاده تی به وه گرتبوو که ژیا نی زیتا له گه ل ژیا نی نه و جیاوازه. زیتا له گه ل هه والان و هاوړتیانی هاوته ربیی خوی پیکه وه خوشیان راده بوارد. هه ربویه قه د به خه یالیشیدا نه ده هات که زیتا له په نای خویه وه ببینیت. سه ره پای نه وه بی گومان زیتا حه تمه ن پتی سه یر بوو که میشه که رانه ئاوا شاد و به که یفه.

زیتا گوتی: «با قه و ه که مان له ژیر که پره که دا بخوینه وه نه مشه و زۆر که ره.»

زۆر باشه گیتار که شت بینم؟ په نگه پیت خوش بی که گۆرانییه ک بلنی. زیتا له خوشیا نا وه ک گول که شاهه، میشه که رانه سه بهاره ت به موسیقا تووند و تیژی ده نواند و زۆر به که می داوای لی ده کرد که گورانی بۆ بلنی. له ژیر که پره که دا، کورسیله یه کی داری پانی لی بوو که ده و ران ده وری قه راخ دیواره کانی گرتبوو. میشه که رانه نه و لایه ی هه لبرارد بۆ دانیشتن که ته و او ده یروانییه سه رته پکه کان. زیتاش دوا ی نه وهی که له سه ر دیواره نه ویه که دانیشتن، لاقه کانی له سه ر کوسیه که دانا و پالی دا به کوله که یه که وه. نه و زۆر حه زی له دیتنی سروشت نه بوو. پنی خوش بوو که چاو له میشه که رانه بکات.

جگه ره یه کم بده یه، پیموانیه دوا ی پۆیشتنی تو به لیومه وه نابن. زۆر چاکه! ته نیا به کیشانی جگه ره یه که که ده توانم بلیم به خته وه ره یه که م ته و او مسوگر بووه. زیتا دانه وی و به سه رنجیکه وه لی پووانی: «به راستی خوش به ختی؟»

میشه که رانه چاوی زهق کرده وه و بروی برده سه ری: «به لی، بو خوش به خت نه بم؟ شتیوکی باشم خواردوه و دهروانمه سروشتیکی زور جوان و دل فیهی ئوروپا و ئیستاش به ته مام قاوه یه ک بخومه وه و گوئی له گورانییه کی خوشی ناوچه یی مه جارستان بگرم. ویزدانم ئاسووده و دهزگای هه زم و خوارده مه نی دهروونیشم باش کار دهکا و تهواو ته یاره. مروؤف له وه زیاتر به ته مای چیه؟»

- دهزانم که شتیکی دیکه ت دهوئ.

- چ شتیکی؟

- ئا نه مه! (قوتوویه کی کاغه زی چکوله ی خسته ناو دهستییه وه).

میشه که رانه به خوشحالییه وه گوراندی: «با - بادامی برژاو، ئه ی بۆچی پیش نه وه ی که جگه ره که بکیشم باست نه کرد؟»
ده ی ده ی خوشه ویسته بیچکوله که م! دوا ی ئه وه ی که جگه ره که ت کیشا ده توانی بیخوی - ئه وه ش قاوه.

میشه که رانه به خوشی و چیتیکی زوره وه قاوه که ی خوارد وه ک پشیل یه ک که به خوشییه کی زوره وه سه رتویی شیریک بخوات. قاوه و بادامه برژاوه کانیشی خوارد و به دهنگیکی نه رم و تامه زرۆوه گوتی: چه نده خوشه که دوا ی خواردنی ئه و خوارده مه نییه پیسانه ی لیگه ژورن جاریکی دیکه قاوه یه کی ئاوا باش بخوی!»
- هه ر ئه وه ی که ئیستا لیره ی بۆخوی به هانه یه کی باشه که له ماله وه بمینییه وه.

- ناتوانم زور بمینه وه، دیسان سبه ینی ده بی برۆمه وه.

په پوله ی شادی و بزه له پوخساری زیتادا فری: «سبه ینی! بۆچی؟ بۆ کوئ ده چی؟»

- ئاه! له دوو س - سی جیگادا کارم هه یه.

ئه و و جما وایان قه رار دانابوو که ئه و بۆخوی به تاییه تی بچی بۆ کویتانه کانی ئاپنین و و له مه پ گواسته وه ی چه ک و ته قه مه نییه کان له گه ل قاچاخچه کانی سه رسنورر قسه بکات. په پینه وه له سنووری ژیر ده سه لاتی

پاپ بۆ ئو كېتسەيەكى زۆر مەترسیدار بوو، بەلام ئەگەر قەرارە
ئوپراسیونەكە بگاتە ئەنجام دەبی ئەوکارەش بکریت.

زیتا هەناسەيەکی هەلکیشا و گوتی: «هەمیشە کار!» دوایە بە دەنگیکی
بلیندەوہ لیتی پرسى: «ئەم سەفەرەت زۆر دەخایەنئ؟»
نا، پ. پەنگە دوو سى حەوتە.

لە پریکدا پرسى: «پێم وایە ئەمەش هەر لەوجۆرە کارانەيە، وانیه؟»
ئەو کارانە؟

ئیش و کاریکی کە تەواو تەدەكۆشى سەر و گیانتی لە پێناودا دانیتی و
ئەوکارە سیاسیانەي کە کوتایی هەر نایەت.

زیتا جگەرەكەي فری دا و گوتی: «تۆ فریوم دەدەي پاستیەكەيم پێ نالیتی،
دەتەوئ کاریکی مەترسیدار بکەي.»

میشەكەرانە بە ناقلیلیكەوہ وەلامی داوہ: «بەتەمام یە یە یە كراست و بی
سى و دوو برۆمە دۆزەخەوہ، لەوئ پیتخۆش نییە كە ئەم گولە پاپیتالەم بۆ
بنیری؟ دەي پێویست ناکا هەمووشی بێنییە خوارئ.»

زیتا كە بە توورپەییەوہ چنگیکی لە لاولاوەكەي دەور گولەكە لیتی
كردبووہوہ بە توندی فری دا سەر ئەرزى و دووپاتی كردەوہ: «دەتەوئ
کاریکی مەترسیدار بکەي تەنانت پێك و پاستیش نایدركینی! پیتوايە من
تەنیا شایانی فریودان و سووكایەتی پێ كردنم؟ هەر ئا لەم پۆژانەدا سەرت
بە فەتەرەت دەچئ. تەنانت دەرفەتی خودا حافیزیشت نابئ. هەمیشە هەر
کاری سیاسی و کاری سیاسی - من لە کاروباری سیاسی بێزارم.»

میشەكەرانە بە بێزارییەكەوہ باویشكینی دا و گوتی: «منیش وەك تۆ لە
كیشەي پامیاری بێزارم. زۆرباشە، جا كەوايە با لە سەر بابەتیکی دیکە قسە
بکەین - یان ئەوہي كە گۆرانیهك بلیئ.»

دەي كەوايە گیتارەكەم بدەيە. چی بلیئم؟

بالاد، كە ئەسپەكەي لێ پەپەوازە بوو؛ پێ بە پێستی دەنگی تۆیە.

---

٤. Balad جۆرە گۆرانیهکی ناوچیی هەستبزوینە كە زۆرتر لەگەڵ دوو نامیری موسیقارە
دەگوترئ.

زیتا دەستی کرد به گوشتی بالادیکی کونی مهجارستانی. ئەم بالادە بەسەرھاتی
 بیاویکە کە لەپیشدا ئەسپەکە، دواوە مالهەکی و پاشان گراویکە لەدەست دەدا و
 لای نامینیت، دواوە ئەوە لە سەر ئەو فکر و ئەندیشەیە کە «لە شەری موهاچدا
 زۆر لەوە زیاتر زەرەرخورده بوو، دلخۆشی خۆی دەداتەو». ئەم گۆرانییە
 یەکن لەو گۆرانیانە بوو کە مێشەکەرانی زۆر خەزی لێی بوو، میلودیە
 خەماویەکە کە نیشانە لەخۆبردوویەکی تال و دلتهزینە لای مێشەکەرانی
 ئەوەندە خۆش و دلپەتین بوو کە هیچ موسیقا و گۆرانییەک نەدەگەیشته ئاستی.
 دەنگی زیتا زۆرخۆش و هەلکەوتە بوو، نۆتەکانی زۆر پوون و ئاشکرا و
 بەتوانا و کەیلی ئەشق و ژین و مانەو بوون کە لە تافگە دەنگیەو دادەباری.
 پەنگە گۆرانی ئیتالیایی یان سلاوونیکای باش نەگوتبایە، تەنانەت گۆرانی
 ئالمانی زۆر خرابتر دەگوت، بەلام گۆرانییە خۆجێی و ناوچەییەکانی مهجارستانی
 زۆرچاک دەگوت. مێشەکەرانی بە چاوی زەق و دەمی کراوەو گۆنی دەدا. تا
 ئێستا ئاوا باشی لێ نەبیستبوو. هەر کە زیتا دوایین پستی گۆرانییەکە گوت،
 لەپریکا دەنگی لەرزى.

ئەه هیچ نییە لە شەری موهاچدا زۆر لەوە زیاترمان دوراندوو.
 کەوتە هەنێسکدان و پوختاری خۆی لەنتو گەلای پاپیتالەکەدا شارەدوو.
 مێشەکەرانی هەستا سەرپ و گیتارەکە لێوەرگرت: «زیتا! چیه ئەوە؟»
 زیتا کە سەری بە هەنێسکەو هەلەدەکەندرا، دەم و چاوی بە هەردوو
 دەستیەو دایۆشیبوو.

مێشەکەرانی دەستی بەسەر و قژ و قۆلیدا هینا و گوتی: «پێم بێی چی بوو؟»
 زیتا گریا و خۆی کێشایە ئەولاه: «لێم گەرئ! دەستم لێمەدە لێم گەرئ!»
 مێشەکەرانی خێرا گەراوە سەرجیکای خۆی و مەحتەل بوو تا گریانەکە
 تەواوین. لەپریکا زیتا دەستی لە گەردنی هالاند و بە ئەژنوو لەپەنایدا لە سەر
 ئەرزى دانیش: «فلیس - مەپۆ لێرە مەپۆ!»

---

٥. Mohacz: ناوچەییەکی مهجارستانە کە لەویدا مهجارەکان لە ساڵی ٥٦ ز لە شەپ لەگەل
 توورکەکانی عوسمانیدا شکستیان خوارد.
 ٦. ئیسلاوی

میشه که رانه که هه ولی ئەدا بە ئارامیەو، خۆی لە ژێر ئەو بازۆلە بە گیرانه
بزرگەر کات گوتی: «دواوە قسە ی لە سەر دەکەین، لە پێشدا پێم بڵێ لە بەرچی ئاوا
شلە ژای. شتیەک بوو کە تۆی ئاوا ترساندوو؟»

زیتا بە بێدەنگیەو سەری بادا: «ئایا ئازاریکم پێگەیاندووی؟»
- - - - -
«نا» دەستیکی لە سەر گەروی میشه که رانه دانا: «ئە ی چی؟»
ئاخەرە کە ی لە بەر خویەو گوتی: «تو دەکووژری، لەو پیاوانە ی کە دین بۆ ئێره
یە کێکیان دەگوت گیانی تو لە مەترسی دایە. کاتیکی کە منیش لیت دەپرسم پێم
پێدەکەنی!»

میشه که رانه دوا ی کە مەن بە سەر سوورمانەو گوتی: ئازیزم تو خراپی لی
حالی، بۆ میشتکی خۆت بەوشته چەوتانەو سەرقال کردوو. پەنگە پۆژیکیش
بکووژریم. ژایانی شۆرش گیرێک هەر ئاویە، بەلام ئەمە ئەو فکریە مسوگەر
ناکات کە مەن دەمەوێ خۆم بە کووشتن بدەم. خۆ مەن زیاتر لە خەلکی دیکە
گیانی خۆم ناخەمە مەترسیەو. منیش وەک ئەوان و ئەوانیش وەک مەن.
خەلکی؟ مەن چیمداو بە سەر خەلکیەو؟ ئەگەر تو مەنت خۆش بویستایە ئەو
پێگایەت هەلنەدەبژارد و نەتدەهێشت کە شەوانە تا درەنگانێک بە خەبەر بێم و
هەمیشە تۆم لە پێشچاوی بێ کە ئایا بڵە ی نەگیرایی و یان هەرکە سەر بێنمە سەر
سەری لە خەوما بە مەروویی بێنیم. تەنانت تو ئەو سەگەت لە مەن خۆشتر
دەوێ!

میشه که رانه هەستا سەری و ئارام چوو ئەو سەری کە پرەکە. ئەو چاوەروانی
بێستنی ئەو قسانە ی نەدەکرد هەربۆیە سەری سوورما بوو کە چ وەلامێک بداتەو.
بەلێ قسە ی جما بوو. ئەو ژایانی کردبوو گری پووچکە یەکی ئالۆن، کە بۆ
کردنەو ی ئەو گری پووچکە یە دەبوو شەو و پۆژ هەولی هەموار کردنی بدات.
میشه که رانه پاشان گەراو و گوتی: «وهره دانیشه با بە ئارامیەو قسە ی لە
سەر بکەین. پێم وایی ئیمە یە کێریمان باش نەناسیو. بێگومان ئەگەر بەمزانیبایە
ئاوا سووری لە سەر قسە ی خۆت پێتدەکەنیم. ئادە ی پێک و راست پێم بڵێ چ
شتیەک شلە ژاندووی دواوە ش ئەگەر گە یی و گازندە یە کیش لە بە ییماندا هەبێ
جێ بە جێی بکەین.»

٬ټوه شټنټك نښه كه بركړې جى به جېى بكهې. من خؤم تن ده گم كه تو به
قه دهر نو كه دهر زيبه ك سهرنج ناده يته ټه من.

٬عه زيزم باشتر وايه كه سه بارهت به يه كترى پروپاست بين. من هه ميشه
هه ولم داوه نيوانمان خوځ و باش بيت و پټيم وايه قه د هه ولى ټه ودم نه داوه كه
فريوت بدهم...

٬ئاخ نا! لهو بارهوه پاك و بې گهره بووى، ته نانهت به بيريشتدا نه هاتووه كه من
وه كوو فاحيشه يه ك چاو لې بكهې. ٬له ته قوماشيكي كوڼى پر له زريقه و بريقه كه
له پيش تودا زور پياوې ديكه...

٬وست به زيتا! من سه بارهت به هيچ بوونه وهريك ټاوا بير ناكه مه وه.

زيتا به پروتاليه وه پنى داگرت و گوتې: «تو قهت منت خوځ نه ويستووه.»
٬نا، قه د قوم خوځ نه ويستووه. گوي بدهيه و هه ول بده تا ټو جيگايه ي كه
ده توانى سه بارهت به من خراب بير مه كه وه.

٬كې گوتوويه كه من سه بارهت به تو ليك دان هه ويه كي خراب و به په له م
هه بووه...

٬كه مې پراوه سته. ټه وه ي كه دهمه هوې پيتى بلي م ټه وه يه كه من پټيه ندى هيچ
ياسا و ريسايه كي ټه خلاقي نيم و هيچ ريزيكيش بو ټو و شتانه دانانيم. به پراى من
پټوه ندى نيوان ژن و پياو ته نيا هه ز و تاسه وويستى دله...

زيتا به پيكنه نينكي بې پړوځ و ويشكه وه قسه كه ي برې: «پارهش»

ميشه كه رانه هه لېبه زيه وه و بو ساتيك دووډل بوو: «هه لېبه ته ټه وه ي گوت
دزيوترين پټوه ندى نيوان ژن و پياوه و ټم قسه يه به باشى له من وه رگړه. ټه گهر
بمزانيبايه كه منت خوځ ناوې و يان رقت له پاره يه، قه تم پيشنيار پې نه ده كړدى و
ناچارم نه ده كړدى كه قه بوولى بكهې. له ژياندا قهت ټه وكارهم نه كړدوه، قه تيش
دروم له گهل ژنيك نه كړدوه كه چ هه سټيكم سه بارهت به ټو هه بې. باوه رت به
من هه يه كه من پاستيه كانت پې ده لټم...

كه مې پراوه سته، به لام زيتا وه لاميكى نه داوه.

ميشه كه رانه دريژه ي پې دا: «پراى من ټه وه يه كه ټه گهر له م دنيايه دا پياويك
ته نيايه و هه ست به بوونى ژنيك ده كا كه هاوسه رى ژيانى بيت و ټه گهر ده توانى

ئافره تىك بدىنېتەوھە كە لەبەر چاۋى ئەو جوان بېت و ئاگاي لىتى بېت و ېق و بىزاري ئەو ھەلنە خەلە تىنېت، جىنى خۇيەتى كە بە دل فراوانىيەوھە چىژ و شىرنايى ژيانى پىن بېبە خىشېت و بىن ئەوھى كە پىئوھندىيەكى نىزىكى دىكە ھەل بىژىرېت. مەن ھىچ كەم و كۆرپىيەك نابىنم و شەرتى پىئوھندى ئىمە ئەوھە بوو كە بىن ئەدالەتى و ئىھانە كردن و فرىوى تىدا نەبىت، بەلام لە سەر ئەم كىشەيە كە لەپىش مندا لەگەل پىاوانىكى دىكە بووى، زۆر سەرنجەم نەداوھتى و لام سەير نەبووھە، تەنبا بىرم لەوھە كىر دووھەتەوھە كە ئەم پىئوھندىيە بوھەردووكمان باش دەبىن و ھىچ زەرەرىكىشى نابىن و ھەردووكمان ئەو ئازادىيە و ئەو مافەمان دەبىرى، ھەر وەختىك ئەو پىئوھندىيەمان پىن ناخۇش بىن بتوانىن لە يەككەر جىا بىنەوھە. ئەگەر مەن لە ھەلەدا بووم...يان ئەگەر تۆ وەك ھەمىشە بە چاۋىكى دوو دلىوھە لە نىوان خۆم و خۆت پوانىوھە... ھەر بۇيە...

كەمىكى تر بىدەنگ بوو.

زىتا بىن ئەوھى سەرى ھەلېنى ھىۋاش گوتى: «ھەر بۇيە؟»

ھەر بۇيە مەن ددانى پىدا دەنېم، كە لەگەل تۆ خراپ بووم؛ زۆرىش بەداخم، بەلام ئەم كارەم بە ئەنقەست نەكردوھە.

تەماي ئەوھە نەبووھە و پىت و ابووھە. - فلىس مەگەر تۆيان لە بەرد و دار دروست كىر دووھە؟ مەگەر تۆ قەد ئافره تىك خۇش نەوېستوھە تا لە خۇشەوېستى مەن سەبارەت بە خۆت تىن بگەي؟

لەرزىنىكى سەير لەشى داگرت. لەوكاتەوھى كە نەفەرېك پىتى گوتبوو: خۇشم دەوېتى» زۆر دەگوزەرا. زىتا خىرا دەرپەرى و دەستى لە گەردنى وەرھىتا: «فلىس، وەرە با پىكەوھە لىرە برۆىن. دەست لەم ولاتە سامناكە و ئەم خەلكە و سىياسەتەكانىان ھەلگەرە! ئىمە كارمان بەوان چىە. پىكەوھە بەختەور دەبىن. وەرە با بچىن بو ئەمرىكاي باشوور ئەو جىگايەي كە لەوھپىش لىتى دەژايى.» ترس لە وەبىرھىتانەوھى پابىر دوو ناچارى كرد كە وەخۇ بىتەوھە، دەستەكانى زىتاي لە مىلى خۇي كىر دووھە و توند گروشى: «زىتا! ھەول بدە ئەوھى دەلېنم بە باشى تىتى بگەي. مەن ئەتۆم خۇش ناوئ، ئەگەرېش خۇشم بوېستايەي لەگەلتا نەدەھاتم، مەن لە ئىتالىدا كارم زۆرە ھاوپىكانم...» زىتا بە توورەيىيەوھە گوراندى: «يان كەسىكى

دیکه که له منت زیاتر خوش دهوئ! ناخ بریا بمتوانیا په که بت کوژم! تو خه مخوری
رفیقه کانت نیت مامه خه مه ی که سیکې تری نه مه... ده زانم کتیه!

میشه که رانه نارام گوته: «وست به، تو ئیستا تووړه ی و بیر له شتی و
-- ده که یته وه که هیچ راست نیه.»

پیت وایه سینوړا بولا ده لیم؟ ناوا سووک و ئاسان فریو ناخویم! تو له گهل نه و
ته نیا سه باره ت به سیاست قسه ده که ی. هر به قه دهر من سهرنج به نه و ده ده ی
نه و که سه کار دیناله!

میشه که رانه ده تگوت تیریک نه گاو توو یه تی و ده رپه پی.

خیرا دوو پاتی کرده وه: «کار دینال؟»

کار دینال مونتانلی که بؤ مو عیزه کردن هاتبووه ئیره. پیت وایه نه و پوړه ی که
به سواری عاره بانه که وه ده گوزه را پو خسارتم نه دیت؟ په نگ به پو خسارته وه
نه مابوو وهک ده سمالی گیرافانه که ی من سپی هه لگه پابووی، سهیره ئیستاش که
نیوی نه ووم هینا وهک میوژو که ده لهرزی!
میشه که رانه هه ستا سه رپن.

به شیوه یه کی نارام و هیدیه وه گوته: «تو نازانی ده لینی چی. من... رقم له
کار دیناله. نه و دزیو ترین دوژمنی منه.

دوژمنت بی یان نا، تو له م دونیا په دا له هه موو که سینکت زیاتر خوش دهوئ.
نه که ر ده توانی چاویم لئ بکه و بلن «نه وه راست نیه».

میشه که رانه به ره و باخه که پووی وهر گتیرا. زیتا سه ری سووړمابوو له وکاره ی
که کردبووی و به دزیه وه لئی ده پوانی و هه لی ده سه نگاند، شتیکی سامناک له ناخ
و ده روونی میشه که رانه دا خو ی حه شار دابوو. ناخره که ی زیتا وهک مندالینکی
ترساو به پندزه چوو بولای و هیواش قولی کراسه که ی کتیشا. میشه که رانه
که پاره و گوته: «راست وایه.»

ئەرى بلەي نەتوانم لە چياكاندا بيبينم؟ برىزيگولا بۆمىن زۆر مەترسیداره.
 - ھەموو ولاتى پۇمانيا بۆ تۆ مەترسیداره، بەلام ئا ئىستا برىزيگولا لە
 ھەموو جىگايەك بۆ تۆ خراپترە.
 - چۆن؟

- ھەر ئىستا پىت دەلیم، ئەو کابراي کە كۆتى شىنى لە بەردايە مەھیلە
 روخسارت بيبینى، لە گومانای ئەچى. بەلئى، توفانىكى سامناک بوو. زۆر
 لەمىژە شتى وام نەدیوھ کە ئەو پەزانی بە دەستى ئەو «با»یەوھ وا شىوابن.
 مېشە کەرانی قولى لە سەر مېزە کە دانا و وەك کە سىكى کە ماندوو بى يان
 شەپاب گىژى کردبى سەرى کردە سەر دەستەکانى. ھەر بۆیە غەوارە
 مەترسیدارە شىن پۆشە کە بە پەلە چاویكى بە دەورو بەرىدا گىژا. جگە لە
 کابرایەكى دیهاتى خەوالوو کە سەرى نابووھ سەرمىزە کە و دوو وەرزیرى
 دیکە کە سىكى دیکەى لئى نەبوو کە ئەوانیش بە قاپى شەپابەوھ سەبارەت بە
 حاسلاتى خویان قسەیان دەکرد. ئەمە دیمەنىک بوو کە بە دایم لە جىگايەكى
 بچکۆلەى وەك مارادى دەبینرا! کابراي شىن پۆشیش لىنى حالى ببوو کە لەم
 گۆی ھەلخستە ھىچى گیر ناکەوئى. ھەر بۆیە یەكجى شەپابەكەى خواردەوھ
 و چووھ ژوورەكەى دیکە و لەوئى پراوھستا. لە بەردەم مېزى مشتەرىدا
 (پیشخوان) پراوھستا و ھەروا کە بە بى تاقەتیەوھ لەگەل خاوەنى مەىخانە کە
 چەنەوھەرى دەکرد، جارجار لە کەلینى درگا کەوھ بە گۆشەى چاویک

ده پروانیه ته و سې نه فېره ی که له سهر میزیک دانیشتبوون. دوو وهرزیره که هروا شه پرابیان دهنوشی و به زار او دیه کی خو جیتی سه بارت به که ش و هوا قسه بیان ده کرد. میشه که رانه ش وهک که سیتی بی خه م خرپ لینی خه وتبوو. مرخی پوره پویه که ده پویش. ناخه که ی سیخوړه که وای لینی حالی بوو که شتیکی وای لینی نییه که خوی پتووه خه ریک کات پاره ی شه پابه که ی دانا و به بې وازی و به بې تاقه تیه وه له مه یخانه که چووه ده ری. بهر و لای خواری شه قامه ته سکه که که و ته پږ. میشه که رانه که ده می کرد بووه وه و باویشکی ددها، سهری ه لیتا و به چاوی خه والووه وه به قولی کراسه که ی چاوه کانی خوی مالی.

چه قوکه ی دهر هیتا و له ته نانیکي که له سهر میزه که بوو لینی کرده وه و گوتی: «فیلکی لیزانانیه میکل له م پوزانه دا ده بی زورتان مزاحیم بن وانیه؟»

. له میثوله کانی مانگی ئووتیش خراپتر بوون. پیاو ناتوانی له هیچ کویه ک ئاسووده بی، بۆ هر کوږ ده چی سیخوړیکي بهر لای لینه. ته نانه ته له کیوه کانیش که جاران نه یانده ویرا بچنه ته وجیگایانه، دایمه سې سې و چوار چوار ده گه پږین. وانیه جینو؟ هر بویه دیداری تو و دومینیکینومان له شاردا پیک خست.

. باشه، به لام بۆ له بریزیگولا؟ شاریکی ئاوا سهر سنوور به دایم پر له شوفار و سیخوړه.

. ئیستا بریزیگولا شاریکی نیوبه دهر وهیه، چونکه پره له و که سانه ی که له چوار قوړنه ی ولاته وه دین بۆ زیارت کردن.

، به لام خو له سهر پتگای زیارت کاره کان دا نییه.

- زور دور نییه له جاده ی پومه وه زور به ی زیارت کاره کانی جیژنی پاکیش بۆ بیستنی کارووسی عیشای په بانی ده چن بۆ ئوږ.
من نه مده زانی که ش ش شتیکی تایبه تی له بریزیگولا دایه.

. کاردینال له وټیه. له بیرت نییه که له دیسامبری پابردوودا بڼو موعیزه
 کردن چوو بڼو فلورانس؟ نه مه هر نهو کاردیناله مونتانیلیه. ده لښ به
 چوونی بڼو نهو ښاره خه لکی چاک که یفخوڅش کرد.
 . نازانم په ننگه وای، من بڼو بیستنی کارووسه کانی نه ده چووم.
 . خو ده زانی که نه ویان لا زور گوره و پیروزه.
 . چونه تاوا به ناوبانگ بووه؟

. نازانم پیموایه له بهر نهو یه که هه موو داهاته که ی ده به خشیتوه و وهک
 قه شه ی ښاروچکه یه کی چکوله سالیانه به چوارسه دیان پینچسه د سولیدیه
 سال ده باته سه ری.

. «ناه!» نهو پیاو هی که نیوی جینو بوو هاته نیو قسه کانیا نه وه: «زور
 له وه زیاتر. بېجکه له وهی که پاره ده به خشیتوه، له به یانییه وه هه تا شه وی
 خه ریکی پی پاگه یشتن و چاوه دیری کردن له هه ژاران و نه خو شه کانه و
 گو ی بیستنی سکالا و گازنده و زولم لی چووه کانه. میکل منیش هر به قه ده ر
 تو حه زم له قه شاکانه، به لام منیسینیور مونتانیلی وهک هی چیان نییه.»
 میکل گو تی: «په نگی بی نه قه بوننه که ی زور تر له ده غه لی و
 دوو پرویه که ی سه ر بکات، به لام هه رچی بی خه لکی شیت و سه و داسه ری
 نه ون. حه ز و ناواتی گه وره ی نه و که سانه ی که ده چنه سه ر شه خس و پیران
 نهو یه که بچن و داوای دووعا و پارانه وه ی لی بکن. دومینیکی نو له سه ر
 نه و پایه بوو که وهک چه رچی یه ک به قه رتاله یه ک له ته سبیخ و خاچی
 هه رزانه وه بچی بڼو شه وی. خه لکی پتیا ن خو شه نه و شتانه بکړن و بیده نه
 ده ست کاردینال تا مفه رک بیت و دوا یه بی که نه ملی منداله که یان به شکم بیته
 چاوه زار و له چاوی پیس به دوو ر بن.»

. پراوه سته بزانه چو ن ده توانم بچم. نه ویش وهک زیاره ت کاریک؟ پیموایه
 ئیستا نه تاوا باشم، به لام من... نه گه ر له بریزی گولادا هر به و نیونیشانه ی
 جارانه وه خو م وه ده ر خه م باش نییه، چوونکه نه گه ر بگیریم ده بیته به لگه یه کی
 باش دژی ئیوه.

. ناگیرتی، ئیته جل و به رگیکی زور باش که شیاوی نه و کاره بیت و ویزایه ک
 و هر شتیکی که پنیوست بیت بوتی ناماده ده که ین.

- ئەو ھەويە و وىزايە ھى كىيە؟

- ھى كابرايەكى زيارەتكارى ئىسپانىيە - پىرگىرىكى تۆبەكارى خەلكى سىيترايە. سالى رابردوۋ لە ئانكونادا نەخۇش كەوت. ھارپىيەكى ئىمە بە پىاوەتى خۆى سواری پاۋرپىكى توجارەتى كىرد و بە ھۆى ئاشنا و دۆستانىكى كە ھەيىوۋ لە وىنىز پىادەى كىرد، ئەو ۋەك دەستخۇشانەيەك ھەويە و پىناسەى خۆى بۆ ئىمە بەجىھىشت . ئەمانە كاروبارەكەى تۆ جىبەجى دەكەن. پىرگىرىكى تۆبەكار؟ بەلام ئەى پۇلىس چى لىبكەم؟
ئە، ئەو ھەش راستە، راست دەكەى! ئەو زىندانىيەكەى خۆى كە لە ژىر تەۋژمى ئەشكەنجەدا بوو چەند سالىك لەۋەپىش گوزەراندوۋە و دواى ئەۋە بۆ پاك بوۋنەۋەى رۆح و گىيانى خۆى سەفەرى كىرد بۆ ئورشەلىم و چەند جىگايەكىتر. كۆرەكەى خۆى بەجىگاي نەفەرىكى دىكە كوۋشتىبوو و دەكەۋىتە قەيرانىكى پەشىمانى و خۆى بە پۇلىس دەناسىنى.

- زۆر پىر و بە سالاچوۋ بوو؟

- بەلى، بەلام رىش و پەشمىكى سېى دەست كىرد ئەۋكارەى ئەو دەكات و زۆر نىۋىشانەكانى دىكەشى لەگەل تۆدا يەك دەگرنەۋە. ئەو سەربازىكى پىر بوو كە ۋەكوۋ تۆلاقىكى دەشەلى و برىنىكى كۆنى شمشىزىش لە سەر كۆنای بوو. دواى ئەۋە ئىسپانىيىش بوو. ئەگەر لەگەل زيارەتكارانى ئىسپانىيى پوۋبەپوۋ بويەۋە زۆر ئاسايى دەتوانى لەگەل ئەۋاندا بە ئىسپانىيى قسە بكەى.

- دومىنىكىنۇ لە كوئ دەبى بىيىم؟

- لە چوار رىيانىكى كە لە سەر خەرىتەكە پىتى نىشان دەدەم. لەگەل زيارەتكارەكاندا رىك دەكەۋى و دەلىنى كە لەۋ كىۋاندا رىكات لى ھەلەبۋە. دوايە كە لەگەل ئەۋاندا دەگەيتە شارى. لەگەلىاندا دەچىە بازارپىكەۋە كە پوۋبەپوۋى كۆشكى كاردىنالا.

- دەى دەى سەرەپاى پىرۋزى و نىۋبەدەرەۋەبوۋنى، لە كۆشك و

تەلارىشدا دەژى؟

---

۱. ئانكونا: لەنگەرگەيەكى كە لە ژىر دەسەلاتى پاپدايە لە ئادىياتىك

له جیگایه کی تهسک و تهنگه بهردا دهژی. دهنا زۆربه ی زۆری کردووه ته نهخۆش خانه. دهی له وهگه پێ، هه مووتان چاوه پوانی دیتنی ئه وهگه ن تا بێته ده ری و دوعای خێرتان بۆ بکات. دومینیکینو به قهرتاله یه کی چکوله وه دیت بۆلات و ده لێ: خاله گیان، تو هاتوی بۆ زیارهت کردن؟ و تۆش وه لام ده ده یته وه: من گوناح باریکی به ده ختم. ئه و جار ئه وه قهرتاله که ی له سه ر ئه رزی داده نی و به قۆلی کراسه که ی پوخساری خۆی ده سپێ و تۆش شه ش سولدی ده ده یه ی بۆ کرینی ته سبیحیک.

هه لبه ته دوا یه ئه و، جیگا و مه کانی قسه کردن و دیداره کهت پێ ده لێ؟ به لێ، له و کاته دا که خه لکی چوارچاو له مونتانی ده پوانن، ئه و ده توانیت به ئیشتیا نیو نیسانی جیگا دیاری کراوه کهت پێ بلێ. ئه مه کۆی گشتی کاره که یه. جا ئیستا ئه گه ر ئه م جۆره ت پێ باش نییه. ده توانین به دومینیکینو رابگه یه نین که جیگایه کی دیکه مان بۆ دیاری بکات.

نا، زۆر باشه ئه و جیگایه، ته نیا ئه وه ت له بیر نه چی که سه رنج بده یته پێش و مووه ده سه کرده که تانی زۆر سروه تی و ئاسایی بێ. خاله گیان هاتووی بۆ زیارهت؟

میشه که رانه که له سه ر قه نده رمه کانی کۆشکی ئۆسقوفیدا دانیشتبوو له ژیر قژ و کاکۆله سبی و هه لشیوا وه کانییه وه سه ری هه لێنا و به زاراوه یه کی ته واو بیانی و ده نگینکی گیراو و به ده ستینکی له رزۆکه وه په مز و نیشانه که ی نیشان دا. دومینیکینو قایشه چه رمیه که ی له شانی داگرت و قه رتاله که ی که په ربوو له که ره سه و ته سبیخ و خاچی دینداران له سه ر پلیکانه کانی دانا. قه ره بالغینکی زۆر له وه رزیران و زیاره ت کاره کان دروست ببوو که له سه ر پلیکانه کان دانیشتبووون یان له بازا ردا ده گه پان و سه رنجیان نه ده دایه سه ر ئه وان، به لام ئه و دووانه بۆ شوینه گومک و توو یژینکی بێ با یه خیان ده ست پێ کردبوو. دومینیکینو به زاراوه ی خۆجینی و میشه که رانه ش به ئیتالیا یینکی سه ر و پێ شکاو که وشه ی ئیسپانیایی نیو ئاخنی بوو قسه یان ده کرد.

خه لکینکی که له نزیک درگا که بوون گو پاندیان: «په رۆنه ئه ولاره، کار دینالی به ریز! کار دینالی به ریز دیته ده ره وه!»

هەردووکیان بە پێوە پراوەستان.

دومینیکینو ھەروا کە پەسمیکی چکۆلە کە لە کاغەزەو پێچرابوو و دەیدایە دەستی مێشەکەرانی گوتی: «دەوی خالەگیان، ئەوەش بگرە و ھەرکە گەیشتیە پۆم دوام بۆ بکە.»

مێشەکەرانی خستیە باخەلیەو و گەپراوە تا ئەو کەسە ببینی کە ھاودامینیکی بەنەوشی دەورانی تۆبەکاری لەبەردا بوو و بە کلاویکی سوورەو لە سەر پلیکانی سەرەو پراوەستا بوو و بە دەستی ئاوالاو خەلکی مەفەپک دەکرد.

مونتانی ئارام و ھیواش لە قەندەرەکان ھاتە خواری. خەلکی ئابلوقەیاندا تا دەستی ماچ بکەن، بریکیان لە سەر ئەژنۆ دانیشن تا ئاتەکی عەباکەیی لە لێویان بکەویت.

پەحمەتی خۆداتان لی بی، ئازیزانم.

مێشەکەرانی بە بیستنی ئەو دەنگە ساف و بیگری و خوشە سەری شوور کردەو سەرسنگی و قژە سپەکانی کەوتە سەر پووی. دومینیکینو کە دیتی دارەدەستە تایبەتیەکی دەستی ئەو دەلەرزێ لە دلی خۆیدا گوتی: «چ یاری زانیکی باشە!»

ژنیک کە لە نزیکی ئەوان پراوەستا بوو دانەوی و مندالەکی ھەلێنا و گوتی: «چەکو، وەرە با کاردینالی بەریز مەسیح ئاسا، کە بە دەست بەسەرھیتانیاندا مندالەکانی مەفەپک دەکرد، با ئەویش تۆ مەپک بکات.»

مێشەکەرانی پلیکانیک چوو سەرەو ئە، دیتی ئەو دیمەنە ئاسان نەبوو! ھەموو ئەم وەرزی و چیانشینە پۆرەپەشانە دەیانەوی بچنە سەرەو و قسەیی لەگەڵ بکەن و ئەویش دەست بەسەر مندالەکانیاندا بینێ. پەنگە ئیستا بەو مندالە ھەژارە بلی: «کارینو» وەک زەمانیک کە...

مێشەکەرانی ھاتەو سەر پلیکانەکی خواری و پووی وەرگیرا تا ئەو دیمەنە نەبیئت. خۆزگە بیتوانیایەت بچیتە قۆزبێتک و دەروازەیی گویچکەیی بەسەر ئەو دەنگەدا ببەستی! ھەر بە پاست کەم کەس دەیتوانی ببیئت .

نەوئەندە نزیك ببووه كه ده‌یتوانی ده‌ستی ئەو بگرێ. ده‌نگیكی نەرم گوتی:
«دوستی من نایته ژووره‌وه؟ پێم‌وايه سه‌رماته.»

مێشه‌كه‌رانه له‌ هه‌یه‌تا دلی له‌ لێدان كه‌وت. بۆ ساتیك هه‌یج شتیكی نه‌دیت و
هه‌ستی به‌ هه‌یج نه‌كرد جیا له‌ گوشاری خوینی دلی كه‌ ده‌یویست سنگی دوولەت
كات دوايه كه‌ گوشاری خوین، سنگی وه‌ژان خستبوو و هه‌موو ئازای له‌شی
وه‌كوو كووره‌ دايسا، ورده‌ورده‌ ئه‌هون ببووه‌ نیگایه‌كی تیزی دووچاوی به‌رین
كه‌ له‌ سه‌ر سه‌ری پاره‌ستابوو له‌پریكدا به‌ دیتنی پوخساری ئەو به‌ هۆی
پا‌بردوویه‌كی شیرین و په‌حمیكی خودایی، دلی بۆی بزووت.

مونتانی پووی كرده‌ خه‌لكه‌كه‌ و گوتی: «ئازیزان، كه‌مێك بچنه‌ دوواوه،
ده‌مه‌وێ قسه‌ی له‌گه‌ل بكه‌م.»

خه‌لكی هه‌روا كه‌ پێكه‌وه‌ سرته‌ سرتیان بوو چوونه‌ دوواوه. مێشه‌كه‌رانه
كه‌ هه‌په‌سابوو و ددانه‌كانی له‌ هه‌یه‌تا له‌ جیره‌وه‌ بردبوو و به‌ چاوی
زه‌قه‌وه‌ له‌ عه‌رزى ده‌پوانی و له‌ جیگای خۆی وشك ببوو. هه‌ستی به‌ ده‌ستی
مونتانی كرد كه‌ هه‌تاش دای به‌سه‌ر شانیدا.

پێم‌وايه‌ ده‌بێ جه‌ززه‌به‌یه‌كی زۆرت چیشته‌بێ. ئایا ده‌توانم به‌ جۆریك
یاریده‌ت بده‌م؟

مێشه‌كه‌رانه ئارام سه‌ری پاره‌شاندا.

تۆ هاتوی بۆ زیاره‌ت؟

من گوناح‌باریكی پوو‌په‌شم.

هه‌ست كردن به‌ ده‌ستی مونتانی له‌ سه‌ر شانی، خۆی بووه‌ هیوا و
له‌نگه‌ریك تا مێشه‌كه‌رانه‌ ب‌توانیته‌ وه‌لامی پرسیاره‌كه‌ی مونتانی بداته‌وه‌.

كه‌م‌تاكو‌ریك قورسای ده‌ستی له‌ سه‌ر شانی خۆی هه‌ست پێ ده‌كرد. ده‌نگوت
شانی ده‌سووتیته‌وه‌، ورده‌ گیانی كه‌وته‌ میلووره‌ و له‌رزین.

كار‌دینال زۆرتر دانه‌وی و گوتی: «په‌نگه‌ پیت خۆش‌بێ كه‌ به‌ ته‌نیایی
قسه‌م له‌گه‌ل بكه‌ی؟ ئە‌گه‌ر ب‌توانم یارمه‌تیت بده‌م...» بۆ هه‌وه‌لین جار
مێشه‌كه‌رانه‌ بێ‌جووله‌ و پێك چاوی له‌ چاوی ب‌پێ. ئیستا ئیتر توانیبووی
به‌سه‌ر خۆیدا زال بیت و خۆراگر بێ.

- بئى فايده يە، دەردىكى بىن دەرمانە.

ئەفسەرىكى پۇلىس ھاتە نىۋ جە ماۋەر كەۋە و گوتى: «قوربان بىۋورە كە ھاتمە نىۋ قسەكانتانه، پىمۋايە ئەم پىاۋە پىرە خرفاۋە . زۆر بىن دەنگ و بىن دەردى سەرە. ھەۋىە كەشى پىكۋپىكە و بىن گرىيە، ھەر بۆيە كارىكى وامان پىتى نىيە. بە ھۆى كىردەۋە كى جە نايەت كارانە ، لە ژىر ئازارى ئەشكەنجە و قەمچىدا بوۋە و ئىستاش تۆبەى كىردوۋە و پەشىمانە.»

مىشە كەرانە ھەروا كە سەرى پادەۋە شاندى دوۋپاتى كىردەۋە: «جە نايەتتىكى كەۋرە.»

- زۆر سوپاس ملازم، تەكايە كەمى لەۋلاترەۋە پاۋستىن. دۆستى بە پىز ئەگەر كەسىك بە دل پەشىمانەۋە بىن ھىچ دەردىكى بىن دەرمانى نامىنىت. ئەمشەۋ نايەى بۆلاى من؟

. ئايا بە پىزتان ، پىاۋىكى كە بوۋەتە ھۆى مردنى جگەرگۆشە كەى خۆى ئىزنى دىدارى بىن دەدى؟

ئەم پىرسىيارە رەگەى شەپاۋىيى تىدا بوۋ و مونتانلى ۋەك ئەۋەى كە كىزە بايە كى ساردى لە سەر بىن ھەلبەزىيەۋە و لەرزى. بە شىۋەيە كى دىلسۆزانەۋە گوتى: «ھەر كارىكى كە كىردىتت خۇداى نە كىردە من قەت ئىدائەت ناكەم! ھەر لەلاى ئەۋە كە ئىمە ھەموۋمان تاۋان بارىن و ئىمان و پاقرى كىردەۋەى ئىمە ۋەكۋو جىلۋە رىكى كۆنە و شىتالەۋە بوۋ وايە. ئەگەر بىنى بۆلاى من، ھەرواكە دەپارىمەۋە كە خۇدا پۆژىك من بىياتەۋە بۆلاى خۆى، مىنىش ئاۋا بە دل فراۋانىيەۋە ئەتۋ پادەگرم.»

مىشە كەرانە دەستەكانى ئاۋالە كىرد و لەپىكدا بە وىيايىيەۋە گوتى: «گوتى بىدەيە! ئەى خاچ پەرەستان ھەموۋتان گوتى بىدەن! ئەگەر پىاۋىك تاقانە كوپى خۆى كوۋشتىن . كوپىكى كە باۋكى خۆى پىر بە دل خۇشۋىست بىن و جىگەى مەمانەى ئەۋ بىن، كوپىكى كە گوشت و پىستى ئەۋ لە گوشت و پىستى باۋكى بىت. باۋكىكى كە كوپەكەى خۆى بە درۋ و فېئىبازىيەۋە بخاتە زاركى خۇيىن مژى مەرگەۋە. ئايا ئەۋ باۋكە دەبىن ھىۋا و ھومىدىكى بە دىنا و قىيامەت ھەبى؟ من لە بەرانبەر خۇدا و مۇقەكانىدا دان بە گوناح و تاۋان باربوۋنى

خودا دهنیم و قورسای باری ئه و گوناخهش که ئینسانهکان ناویانه ته
 -رشانم هه لیده گرم. مرقه کانیش منیان ئازاد کردوه، به لام خودا که ی
 -زی ده بی و ده لئ به سه؟ چ دوعا و پارانه وهیه ک پق و بیزاری و توورپه یی
 -نمو له پۆح و گیانم دهرباز دهکا؟ به خشیانی چ شتیک ده بیته هوی ئه وه ی ئه م
 -توانه گه وره و نگریشه ی من بسپریته وه؟

بئ دهنگیه کی خه فه تاوی و مهرگ شازۆ هاته ئاراوه، خه لکی پوانیانه سه ر
 -روخساری مونتانی. قورسای خاچه که یان له سه ر سنگی هه ست پئ کرد.
 -ئاخره که ی چاوه کانی هه لئنا و دهسته کانی به رز کرده وه که ماندوو یه تیان
 -پنوه دیاربوو دوعای خیر و چاکه ی خویند: «خودا گه وره و ده هه نده یه. ده بی
 -کۆلو باری تاوانی خۆت له په نای سه رینه که یه وه له سه ر عه رزی دانئی،
 -چوونکه ئاوا نووسراوه: تو نابئ دلیکی شکا و په شیمان بپه نجینی و
 -سووکایه تی پئ بکه ی.»

مونتانی گه راوه و چوو بۆ بازار، له زۆر جیگادا راده وه ستا تا له گه ل
 -خه لکی قسه بکات و مندا له کانیان بگریته نامیز.

میشه که رانه شه وی به پئی نووسراوه فره میه کانی سه ر وینه که به ره و ئه و
 -جیگایه ی که قه راریان دانا بوو که وته پئ. جیگا که مالی دوکتوریکی خۆجیی
 -بوو که له ئه ندامانی چالاکی شانه به ندیه کان بوو. زۆربه ی ئه ندامه کان
 -ورده ورده کۆبیوونه وه و به هوی هاتنی میشه که رانه وه هه موو زۆر شاد و
 -به که یف بوون هه مووشی له به ر خۆشه ویستی ئه و بوو که وه ک پیه پریکی
 -شۆرشگیر و به وه ج لئیان ده پوانی.

دوکتور گوتی: «ئیمه به دیتنی دووباره ی تو زۆر خۆشحالین، به لام ئه گه ر
 -لیره برۆی زۆر خۆشحالتی ده بین، ئه م کاره ی تو زۆر مه ترسیداره و من
 -خۆم دژی ئه و گه لاله یه بووم. ئایا له وه دنیای که هیه کام له و پۆلیسه نه ئتیانه
 -به تو یان نه زانیی؟»

- چوارچاو له م لاواوه گوی قولاخ ویستا بوون، به لام نه یان ناسیم.
 -دومینیکی نو کاره که ی باش پیک خست. ئه ی ئه و له کۆیه؟ ناییبیم.

هیشتا نه هاتوو به و پتیه هه موو کوسپه کانت تی په پاندووه؟ کار دینال دهستی به سهر تودا هیتا و مفرکی کردی؟
 دومینیکینو هاته ژوورئ و گوتی: «مفرک کردن؟ نه و زور له وه بئ بایه ختره که پیوارز متفرک کات. پیوارز تو وه کوو که یکیکی کریسمه س پر له په مز و پازی عه جایه بی، چ هونه ریکی دیکه ت پتیه که دهته وئ ئیمه سهرمان سوو پ بمینن؟»

میشه که رانه به هتوریه که وه گوتی: «ئینستا باسه که له سهر چیه؟ پالی دابوو وه به کورسیله یه که وه و جگهره ی ده کیشا، هیشتا هاودامینه که ی زیاره ت کاره کانی له به ردا بوو، به لام پش و په شمه دهست کرده که ی له په نای خو یه وه دانابوو.

- به خه یالیشمدا نه ده هات که تو یاری زانیکی ئاوا لی هاتوو بی، قه تم نه دیتوو که کاریک ئاوا به ریک و پینی ئه نجام بدریت، خه ریک بوو مونتانلی بکه یته گریان.

- چی بوو؟ پیوارز بق ئیمه شی بگپره وه.

میشه که رانه شانی هه لته کاند ده تگوت گنژ بووه زور ئیشتیای له قسه و باس نه بوو و هه رکه زانیان که قسه یه کی لی هه لئاوه ریت، دهسته و داوینی دومینیکینو بوون تا نه و بویان بگپرتیه وه.

دوای نه وه ی که قسه و باسی بازار گنژدرا یه وه، کریکاریکی لاه که له بزه و پنگه نینی ئه واندا به شدار نه ببوو له پریکدا گوتی: «هه لبه ته زور لی زانانه بوو، به لام من نازانم ئه م کار و یاری کردنه چ قازانجیکی هه بووه.»

میشه که رانه هاته نیتو قسه کانه وه: «ئه وه نده ی قازانج هه یه که من پیمخوش بی بق هه ر کوپیه ک بچم و برؤم و هه ر کاریکی که پیمخوش بی بتوانم بیکه م جا له هه ر جیگایه کی ئه م ناوچه یه دابن، قه تیش به خه یالی پیاوئیک، ژنیک یا مندالیک ناگات که له من زه نین بیت، سبه یین ئه م پووداوه له هه موو جیگایه کدا بلاو ده بیتیه وه و ئه گهریش تووشی سیخورئیک بمه وه ته نیا له به ر خو یه وه ده لی: «ئه مه ریکو شیتیه که یه که له بازاردا خو ی باسی تاوان و

گوناحه‌کانی خۆی ده‌کرد. بێ‌گومان ئەمه پوهه‌نیکه به قازانجی من و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی من.»

- به‌لێ تێ‌ده‌گه‌م، به‌لام من پێم‌خۆش بوو ئەم کاره‌ وا ئە‌نجام بدریت که سووکایه‌تی به‌ کار‌دینال نه‌کریت. ئەو زۆر پاک‌تر و چاک‌تر له‌و قسانه‌یه‌ که فیل و ته‌له‌که‌ی ئاوا‌ی له‌ سه‌ر به‌کرد‌ریت.

میشه‌که‌رانه‌ به‌ بێ‌ واز‌ین‌که‌وه‌ جه‌ختی له‌ سه‌ر ئە‌وه‌ کرد: «منیش زه‌مانیک وه‌ک تۆم بیر ده‌کرده‌وه‌ که ئەو مرقۆنکی پاک و بێ‌گه‌رده.»

دومینیکینو گوتی: «ساندرو، قسه‌ی خۆپایی مه‌که‌! کار و ئیشی ئیمه‌ لێ‌رده‌دا پتو‌یستی به‌ کار‌دیناله‌کان نییه‌! و ئە‌گه‌ر منیسینیورمونتانی ئه‌وده‌م شانسی هه‌بایه‌ که ئەو پله‌ و پایه‌یه‌ی له‌ پۆم به‌ده‌ست به‌یتایه‌ت، ئیستا پی‌وارز نه‌یده‌توانی شو‌خی پێ‌بکات.»

- قه‌بوولی نه‌ده‌کرد چونکه‌ نه‌یده‌ویست ئە‌م کاره‌ی ئێ‌ره‌ به‌جێ‌به‌ی.

- به‌لێ وا ویده‌چێ، چونکه‌ نه‌یده‌ویست به‌ ده‌ست پاسه‌وانانی لامبروچینی ده‌رمانداو به‌کریت. ئە‌وان به‌لگه‌ و دکۆمیتتی ئه‌ویان له‌به‌ر ده‌ستا بوو، ئە‌وه‌ شتیکی ئاشکرا و حاشا هه‌لنه‌گره‌. کاتی که کار‌دینالیک، ئە‌ویش کار‌دینالیک‌ی ئاوا خۆشه‌ویست به‌جیگایه‌کی ئاوا دوور و چکۆله‌ پازی بووه‌ هه‌موومان ده‌زانین که ئە‌وه‌ مانای چیه‌ - وانیه‌ پی‌وارز؟

میشه‌که‌رانه‌ خه‌ریکی دروست کردنی بازنه‌ی دووکه‌لی بوو به‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی و هه‌روا سه‌ری به‌ره‌و دواوه‌ ده‌برد تا ئەو دووکه‌له‌ خرا‌نه‌ ببینیت گوتی: «پ‌ پ‌ رهنگه‌ له‌به‌ر دل‌یکی ره‌نجاو و په‌شیمان بیت. باشه‌ لێ‌ گه‌‌ر‌ین وه‌رن با خه‌ریک کاری خۆمان بین.»

له‌ سه‌ر ئەو گه‌‌له‌یه‌ی که بۆ پاپه‌پاندنی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌کان له‌ سنووره‌وه‌ دانرا‌بوون که‌وته‌ قسه‌ و باس و شروقه‌ کردن.

میشه‌که‌رانه‌ زۆر به‌ سه‌رنجه‌وه‌ گوێی ده‌دا‌یه‌. جار‌جاره‌ بۆ پوون کردنه‌وه‌ی خاله‌ نه‌یتییه‌کان و بۆ پاس‌ت کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کان خێرا ده‌په‌په‌ نێو قسه‌‌کانه‌وه‌. کاتیکی که هه‌موویان قسه‌‌کانیان ته‌واو کرد میشه‌که‌رانه‌ چه‌ند پێشنیاریکی به‌ کرده‌وه‌ی خسته‌ به‌رده‌میان که زۆربه‌یان بێ‌ سێ و دوو

په‌سندیان کرد. دوايه که کوبوونه‌وه‌که کوتایی پي هات. ته‌مای ئه‌وه‌يان گرت که تا زه‌مانیک ئه‌و به‌سلامه‌تی ده‌گاته‌وه‌توسکاني جاريکاني کوبوونه‌وه‌ی ئاوا نه‌گرن تا پوليس زه‌نين نه‌بي. دواي کاتژميري ده‌ی شه‌وي هه‌مويان بلاوه‌يان کرد بيجگه له‌ دوکتور و ميشه‌که‌رانه و دومينيکينو که وه‌ک کوميته‌يه‌کي تاييه‌تي مانه‌وه بۆ تاووتی کردن و پافه‌ کردنی بړيک له‌ کيشه‌ تاييه‌تیه‌کان. دواي قسه و باسيکی گهرم و دريژخايه‌ن. دومينيکينو چاوي له‌ کاتژميره‌که کرد: «يازده و نيوه نابن زۆرتر له‌وه بميتينه‌وه ده‌نا شه‌وگه‌پ و گشتياره‌که ده‌مانيين.»

ميشه‌که‌رانه پرسى: «که‌ی ليتره‌وه پاده‌برئ؟»

- ده‌وروبه‌ري کاتژميري دوازه‌ده، به‌ته‌مام پيش‌ئه‌وه‌ی که ئه‌و بگاته ئيره‌ من له‌ ماله‌وه بم، شه‌وت باش جيواني. پيوارز پيگه‌وه بړوين؟»

- نا باشتر وایه که جيا جيا بړوين. ده‌ی باشه دوايه ده‌تينمه‌وه؟

- به‌لئ له‌ کاسيل بولونيز. هيشتا نازانم که شتيازو قه‌ياقه‌ی خۆم چۆن ده‌بي. به‌لام تو ره‌مز و هيمای پنه‌ه‌ندی ده‌زانی. پيم‌وايه تۆش سبه‌يني ليتره ده‌پړی؟ ميشه‌که‌رانه له‌به‌ر ئاوينه‌که خه‌ريکی دانانی ريش و په‌شمه‌که‌ی بوو: «سبه‌يني له‌گه‌ل زياره‌ت‌کاره‌کان . دووسبه‌ی خۆم نه‌خۆش‌ده‌خه‌م و له‌ کوخته‌ی شوانتيکا ده‌ميتمه‌وه، دوايه قه‌دبېر پيگای چياکان ده‌گرمه به‌ر. له‌ پيش تۆدا من له‌ويم، شه‌وت باش!»

کاتی که ميشه‌که‌رانه له‌ که‌ليني درگای ئه‌نباريکی خالی و گه‌وره‌ی روانی که جيگای مانه‌وه‌ی زياره‌ت‌کاره‌کان بوو ، سه‌عاتی دوازه‌ده له‌ ناقووسی برجي کلیسای جاميعه‌وه پاگه‌يه‌ندرا . سه‌ر ئه‌رزی ئه‌نباره ده‌شته‌کيه‌که پېر بوو له‌ جه‌سته‌ی ناحه‌زی که‌سانیک که زۆربه‌يان زۆر توند پرخه‌يان ده‌هات، بۆگه‌نيکی زۆر پيسي لئ‌ده‌هات که هه‌ناسه هه‌لکيشان زۆر زه‌حمه‌ت بوو. ميشه‌که‌رانه له‌به‌ر پيسيه‌که‌ی ته‌زوويکی پيدا هات و خۆی کيشايه دواوه بي‌شک نه‌يده‌توانی له‌ويدا بخه‌وي. ده‌بوو بگه‌رايه‌ت ئه‌نبار يان کاديئيکی خاوين و چۆل په‌يدا بکات.

شه‌ويکی خۆش بوو، مانگی چارده ته‌واو خه‌رمانه‌ی دابوو، سه‌رگه‌ردان له‌ شه‌قامه‌کاندا که‌وته گه‌پان. به‌ خه‌مناکيه‌وه پووداوه‌که‌ی به‌يانی وه‌بیر هاته‌وه

وای به خه یالدا هات که خۆزگه قهت گه لاله‌ی دومینیکینوی قه‌بوول نه‌کردبایه و نه‌هاتبایه بۆ بریزیکولا.

ئه‌گهر ههر له هه‌وه‌له‌وه ئهم گه‌لاله‌یه مه‌ترسیدار رابگه‌یه‌ندرایه‌ت، جینگایه‌کی تریان داده‌نا و هه‌ردووکیان هم ئه‌و و هه‌میش مونتانی له‌ یاریه‌ دل‌ته‌زینه به‌ دوور ده‌بوون. پاپا چه‌نده گۆرپابووا، به‌لام سه‌ره‌پای پیری ده‌نگی هیچ نه‌گۆرپدرابوو. راست وه‌ک رابردوو بوو ئه‌وکات که ده‌یگوت: «کارینو»

له‌نتهری گه‌شت‌یاره‌که له‌وسهری شه‌قامه‌که وه‌دیار که‌وت و مێشه‌که‌رانه به‌ره‌و کۆلانیکی باریک و خوار و خێج لای‌دا. دواى ئه‌وه‌ی چه‌ند هه‌نگاوێک پویشته‌ که سه‌ری به‌رز کرده‌وه دیتی له‌ مه‌یدانی کلیسای جامیعه‌دايه. راست نزیکى لای چه‌پی کۆشکی ئیسقونی. مه‌یدانه‌که ته‌واو پووناک بوو و که‌سیشی لێ‌نه‌بوو، به‌لام ئه‌و دیتی که درگای ئه‌ولاوه‌ی کلیسا کراوه‌ته‌وه ده‌بن درگاوانه‌که له‌بیری چووبین که ببه‌ستین. بێ‌گومان له‌م نیوه شه‌وه دره‌نگه‌دا که‌س له‌وێ به‌دیاره‌وه نه‌بوو و ئه‌ویش ده‌یتوانی بچینه‌ ژوورێ و به‌ جینگای ئه‌و ئه‌نباره‌ بۆگه‌نه له‌ سه‌ر کورسیله‌یه‌ک بخه‌وێ، و به‌یانی پیش‌ئه‌وه‌ی درگاوانه‌که بیت به‌دزیه‌وه بچینه‌ ده‌ره‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر که‌سیکیش ببینیت وا بیر ده‌کاته‌وه که ریکوی شیت له‌ قوژبنیکا خه‌ریکی پارانه‌وه بووه و درگاکی له‌ سه‌ر داخراوه.

له‌به‌ر درگاکه هه‌ستی راگرت، دوايه له‌پریکا به‌ هه‌نگاوی به‌ په‌له و بێ‌ده‌نگ سه‌ره‌پای شه‌لینی چووه ژووره‌وه. تیشکی مانگ له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌چووه ژووره‌وه و ئه‌و تیرپژ و هیله‌نووریانه ده‌که‌وتنه سه‌ر ئه‌رزه مه‌پمه‌پینه‌که، به‌ تایبه‌تی می‌حرا به‌که زۆر پوون

بوو له‌جینگای قوربانی‌کردنه‌که‌دا کاردینال مونتانی ته‌نیا به‌سه‌ری پروت و به‌ ده‌ستی ئاوالاوه به‌ ئه‌ژنزه دانیشتبوو.

مێشه‌که‌رانه بۆ تاریکایه‌که کشایه دواوه. ئایا پیش‌ئه‌وه‌ی که مونتانی ببینیت ده‌بن هیواش بچینه‌ ده‌ره‌وه؟ ئه‌مه بێ‌گومان ئاقلانه‌ترین کارێکه که ده‌یتوانی بیکات، بگه‌ره‌گه‌وره‌ترین کاریش، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه ئه‌گهر که‌مێک بچینه‌ پیش‌ئه‌وه چ زه‌ره‌ریکی بۆ ئه‌و ده‌بوو. ئیستا خۆ که‌سی لێ‌ نییه و ئیتر پتوێستی به‌ دووپات کردنه‌وه‌ی ئه‌و نمایشه‌ کومیدیه‌ ترسناکه‌ی به‌یانی نییه. ئایا ده‌یتوانی جارێکی دیکه له‌ روخساری پاپا بپروانی. په‌نگه ئه‌مه دوایین

شانسی ئەو بى، پتويست ناکا كە پاپاش ئەو بىيىن، بە دزىيەو دەچىتە سەرى و لىي دەروانى . تەنيا ئەم تاقە جارە. ئەودەم دەگەرپىتەو سەرى ئىش و كارى خۆى، ھەروا كە بە درىژايى سىبەرى كۆلەكەكاندا ھەنگاوى ھەلدەھىتاو، ھىواش لە ميلەئاسنكانى مىحراپەكە نزىك بوو، ھەبەر درگای چوونە ژوورەو و لەشويىنى قوربانى كردنەكە كەمى پراو، سىبەرى تەخت و كورسى ئىسقوفىيەكە ئەوئەندە گەرە بوو كە دەيتوانى خۆى تىدا ھەشار بەدات و ئەویش لە تاريكايدا چىچكانى كرد و ھەناسەى لە سىنگى خويدا ھەبس كرد.

ـ كورە بىچارەكەم! ئاخ خودايا پۆلە ھەزارەكەم!

قەسكەى ئەوئەندە پەرپەر دەكرد كە نىشانەى پانتايى ھىوابراوين بوو كە مېشەكەرانە سەرەراى پىناخۆش بوونى لەرزى، بەدوايدا ھەنىسكى پەيتا پەيتا و فرمىسكەرشتنى دەستى پى كرد و ئەو دەيدىت كە مونتائلى ھەك كەسىكى كە ئىش و ژان و تاو وياوى بىت چۆن دەستەكانى لەيەك گرىداو.

مېشەكەرانە پىنىوانەبوو كە ھەزەكە ئەوئەندە خراپە، زۆرجار بە دلىيايەو دەيگوت: «نابى نىگەرەن و پەرۆشى ئەو بىم، ئەو برىنە لەمىژە سارپژ بووئەو و منى ھەر لە بىر نەماو.» ئىستا پاشى ئەو ھەموو سالا ھە جوانى دەيدىت كە ئەو برىنە ھىشتا خوین قەلپەزە دەكات و ئىستا ھەرمانەكەى چەند ئاسانە! تەنيا پتويستى بەو ھەبوو كە دەستى ھەلئىنى و ھەنگاوىك ھەلئىتەو و بلى: «پاپا ئەوئەتائىم» جماش بەو پەرچەشەنەيەو كە تال تالى سەى تىدا بوو لەوئى بوو، ئاخ خۆزگە دەيتوانى لىيان بىورى، خۆزگە دەيتوانى ئەو پابردويەى لە ناخى بىر و ھزرىدا دەسووتا لەوانى جيا كاتەو . ئەو لاسكايە، ئەو مەزرا قامىشەلانە شەكرىانە و ئەو سىركە كۆچەرە! بىگومان ئازارىك لەوانە گەرەتر لەئارادا نىيە كە ئىنسان بەدل بتوانىت بەخشىن و لىبووردنى ھەبىت و بزائىت كە ئەو ھەموو جەزەبەيە لە كوئى ژياندا بىئاكام و بىبايەخە، بزائىت كە ناتوانى لىبووردەيى نەبىت.

مونتائلى ئاخەرەكەى خۆى ھەستا و خاچىكى لە سەر سنگى كىشا و پىشتى كردە مىحراپەكە، مېشەكەرانە زۆرتر خۆى لە سىبەرەكەدا كۆكردەو و لەترسى ئەوئەى نەوگا بىيىنىت، يان نەكا تەرپەى دلى لىنى لە ھەلادا، كەمى

له‌رزى، دوايه هيتواش هه‌ناسه‌يه‌كى توندى هه‌لكيتشا. مونتانلى له‌په‌نايه‌وه رهدىبوو ئه‌وه‌نده‌ى لى‌ن‌زىك بى‌وه‌وه كه عبا ئه‌رخه‌وانىيه‌كه‌ى له‌دهم و چاوى درا - مونتانلى له‌په‌نايه‌وه گوزه‌رابوو و ئه‌وى نه‌دىبوو. ئه‌وى نه‌دىبوو! - ئاه ئه‌و كاره‌ى بۆ كرد؟ ئه‌مه‌ په‌نگه‌ ئاخري‌ن و باشتري‌ن ده‌رفه‌تى ئه‌وبى، ئه‌مه‌ ساتىكى به‌ده‌گمهن و پرپايه‌خه و ئه‌و لى‌گه‌پابوو تا هه‌روا ئاسان بىت و بپوات. له‌جىنگاى خوى ده‌په‌پى و چوه‌ه پووناكايه‌كه‌وه.

. پاپا!

ده‌نگى ئه‌و به‌درىژايى بن‌مىچه‌كه‌دا ده‌نگى دايه‌وه و ترسىكى خه‌يالى سه‌رتاپاي مونتانلى داگرت. خيرا خۆى خسته‌وه تاريكايه‌كه.

مونتانلى بىده‌نگ له‌په‌ناى كۆله‌كه‌يه‌كه‌وه راوه‌ستا و به‌ترسىكى مه‌رگ‌ئاسا و به‌چاوى زه‌قه‌وه‌ گونى راداشت. بىده‌نگيه‌كه‌ چه‌ندى خاياند. مېشه‌كه‌رانه نه‌يده‌زانى، په‌نگه‌ ئه‌و بى‌ده‌نگيه‌ ساتىكى كورت يان زۆر درىژ خايه‌ن بووبى، مونتانلى به‌داچله‌كىنىكى سه‌ير وه‌خۆ هاته‌وه. وادياربوو خه‌رىك بوو ده‌كه‌وت، به‌م‌لاولادا لاتراسكه‌ى ده‌به‌ست لى‌وه بى‌په‌نگه‌كانى كه‌وته‌ له‌رين.

ئاخه‌ره‌كه‌ى ده‌نگىكى ئارام گه‌يشته‌ گوتى: «ئارتورا! به‌لى، ئاهه‌كه‌ قووله‌...»

مېشه‌كه‌رانه هاته‌ پېشه‌وه: قوربان بمبوره، وام ده‌زانى يه‌كىك له‌وه‌شانه‌يه.

. ئاه هه‌ر ئه‌و زياره‌ت‌چىيه‌كه‌يه؟

مونتانلى خيرا به‌سه‌ر خۆيدا زال بووه‌وه. گه‌رچى مېشه‌كه‌رانه له‌شه‌وقى له‌رزۆكى ياقووتى ئه‌نگوستيله‌كه‌ى ده‌ستى تى‌گه‌يشته‌ كه‌ هېشتا ده‌له‌رزى: «دۆستى من پتويستىت به‌شتىك هه‌يه؟ دره‌نگانىكه. كليساس شه‌وانه‌ داده‌خريت.»

. قوربان ئه‌گه‌ر هه‌له‌يه‌كم كردوه بمبوره. دىتم درگاكه‌ كراوه‌ته‌وه هاتمه ژووره‌وه تا دوعا بكه‌م، كاتى كه‌ قه‌شه‌يه‌كم بىنى كه‌ وادياره‌ خه‌رىكى دوعا و پارانه‌ويه، مه‌حتل بووم كه‌ ئه‌مه‌م بۆ مه‌فه‌رك كات.

مېشه‌كه‌رانه خاچىكى چكۆله‌ى ته‌نه‌كه‌ى كه‌ له‌ دومىنيكىنوى كپى بوو هه‌لىنا. مونتانلى ده‌ستى گرت. ديسان گه‌پاوه بۆ ناو مېحرايه‌كه‌، خاچه‌كه‌ى بۆ

ساتنیک له سهر جیگای قوربانی کردنه که دانا: «هانی کورم، بئخه م به، چونکه خداوهند دلوفان و بهخشهندهیه، برؤ و له عیسای گوره و پیروز داوای دوعای خیر و چاکه بکه. پهحمتهی خودات لی بی!»
میشه که رانه سهری دانه واند تا دوعای چاکه ی بؤ بکات و دوايه هتواش دوور که وته وه.

مونتانی گوتی: «پاوهسته!»

پاوهستا و دهستیکی له سهر میله ئاسن کانی میحرا به کا دانا.
کاتی که له پړم له عیشای په بانی پیروزدا وه رگیرای، بؤ که سیکی که خه میکی گوره ی هیه بپارپوه و دوعا بکه - چونکه دهستی خودا له سهر پړخی ئه و قورسای ده کات.

ورده ورده دهنگی له گهل گریان تیکلاو ده بوو و خه ریک بوو خورپاگری میشه که رانه ش تیک بشکی. خه ریک بوو جاریکی دیکه ش خوی بدوړینی. دیسانه وه بیره وه ری تالی سیرکه کړچه ره که له میشکیدا زیندو بووه وه و ئه ویش وه کوو ژان وه بیرری هاته وه که جینی خویه تی که تووره بیی.
- من کیم که ئه و گوئ بیستی دوعا کانی من بیت؟ گولنیک یان راو نراوینک!
خوزگه بمتوانیایه، هر وه کوو توی به پریز ده توانیت، منیش بریا بمتوانیایه دیارییه که له ژیانکی پیروز و به پریزی ئاراسته بکه م - دیارییه که له پړوخیکی پاک و به دوور له کرده وه ی خراپ و شاراوه...
مونتانی له پریکدا که پاوه و گوتی: «من ته نیا دیارییه کم پتیه، ئه ویش دلنکی شکاوه.»

دوای چهند پړوژیک میشه که رانه به فایتون له پیستوباوه بؤ فلورانس که پاوه. یه کپاست چوو بؤ مالی جما، به لام ئه و له مالی نه بوو. نووسراوه یه کی بؤ به جی هتشت که سبه یی به یانییه که ی دتیه وه، پاشان که پاوه بؤ مالی خوی. به دل ئاواتی خواست که ژووری تایبه تی نووسینی نه که وتبیته بهر هیرشی زیتا. ئه گهر ئه مشه ویش ناچار بیت سهرزه نشته

---

۳. یه کن له که سایه تیه کانی په پرتوکی پیروزی (نینیچل) که له خودا تووره بووه.

ئىزەيەكانى ئەو بېيىستىت، بىگومان ئەم سەرزەنشتانە ۋەكۈۋ خۆرە مېشىكى دەخوارد.

كانى كە خزمەتكارەكە درگاگەي كردهۋە گوتى: «ئەو كاتەت باش بيانكا، مادام پىنى ئەمۋكە لىزەبوۋ؟»

بيانكا لىنى وردبۋەۋە: «مادام پىنى؟ ئاغا، مەگەر ئەو گەپاۋەتەۋە؟»
لەبەر درگاگە پاۋەستا و بە سەيرىكەۋە لىنى پوانى و پرسى: «مەبەستت چىە؟»

- پاست دۋاي ئەۋەي كە تۇ پۇيشتى، ئەۋيش خىرا پۇيشت و ھەموو شتەكانىشى لىزە بەجىھىشت، تەنانەت نەيگوت كە دەيەۋى بپوات.
- پاست دۋاي ئەۋەي كە من پۇيشتم؟ كەي، دوو ھەۋتوو لەۋە پىش؟
- بەلى ئاغا، ھەر ئەۋ پۇژە، شتومەكەكانىشى ھەروا تىكەل و پىكەلە و ھەموو جىرانەكانىش لەۋبارەيەۋە قسە دەكەن.

بىئەۋەي قسەيەك بكات لە سەر پلىكانى درگاگە پاۋە و بە پەلە بەرەو خواروى كۆلانەكە كە مالى زىتاي لىبوۋ كەۋتە پى. لە ژوورەكەي ئەۋ ھەموو شتىك ۋەكۈۋ خۋى بوو، ھەموو دىارىەكانى كە پىنىدابوون ھەر لە سەر جىگاي خۋاندا بوون ھىچنامە و نووسراۋەيەكى لىنەدەبىندىنرا.
بيانكا لە كەلىنى درگاگەۋە سەرى ھىتايە ژوورى و گوتى ببورە، پىرىژنىك دەيەۋى...»

مىشەكەرانە بە توۋرەيىۋە ئاۋرى داۋە: «چى دەكەي لىزە؟ بۇچى بۇ ھەر كوئ دەچم بە شوئىنمەۋەي؟»
- پىرىژنىك دەيەۋى بىتىنى.

- چى دەۋى؟ پىنى بلى نا، ناتوانم بىبىنم، كارم ھەيە.
- ئاغا لەۋ پۇژەۋەي كە پۇيشتۋى ھەموو شەۋىك دىت و ھەمىشە دەپرسىت كە تۇ كەي دەگەپىتەۋە.

- لىنى بېرسە چ كارىكى ھەيە. نا، لىنى گەپى، پىمۋايە خۇم بچم بۇلاي باشتەرە. پىرىژنەكە لە ھالى نىئومالى مىشەكەرانە چاۋەپوان بوو. جلوبەرگىكى زۆر كۆن و فەقىرانەي لەبەردا بوو، پوخسارى ۋەك بەپرووى بىرژاۋ و

چرچۆل بوو، له چكه يه كي بوريشي له سهري پتچابوو. هه ر كه ميشه كه رانه هاته ژووره وه، هه ستايه سه ر پى و به چاوى ره شيه وه كه زيت و وريابوون لى پوانى.

پيرىژنه كه گوتى: «تو هه ر ئه و كا برا شه له كه ي؟» به جورىكى سه ركۆنه كردن به ته وه سه وه له سه ر تا پى ئه وى پوانى. «له زيتا وه په يامى كم بز هيتاوى.»

ميشه كه رانه درگاي ژوورى كاره كه ي كرده وه و پا وه ستا تا ئه و بچيته ژووره وه دوايه به شوين ئه ودا چوه ژوورى و درگاكه ي پتو هدا تا بيانكا گوئى لى نه بن.

. تكايه دانيشه، ده ي تو كنى؟

. به تو چى كه من كىم؟ هاتووم پىت بلىم كه زيتا پىنى له گه ل كورپه كه ي من په دوو كه وتوه.

له گه ل . كورپه كه ي . تو؟

به لى ئاغا، ئه گه ر تو نازانى كه چۆن ئاگات له گراوى كه ت بى، ئه گه ريش پياوانىكى دىكه له گه ل خۆيان برديان نابى گله ييت هه بى، كورپى من خوين و غيره تى مه ردايه تى له ده ماره كانى دايه، شير و ئاو، ئه و له عه شيره تى پۆمانيه ٤.

. تو قه ره چىت؟ ده ي ئه گه ر وايه زيتا گه پا وه ته وه نيو خيل و عه شيره تى خۆى؟

پيرىژنه كه لووتىكى سه يرى لى بادا. له لاي ئه و وادياربوو كه ئه م خاچ په ره ستانه ئه وه نده غيره ت و پياوه تيان نيه له به رانه ر ئه و سه رشۆرى و ئيه انه كرده دا تو په بن.

. تو چ ئىنسانىكى كه ده بى ئه و به لاته وه دانيشى؟ ئافره تانى ئىمه په نگه جارجاره به هۆى پاره و خه يالى كچىنيانه وه خۆيان بخه نه به رده ستى ئه م و ئه و، به لام كه سىنكى كه خوينى پۆمانى له ده ماره كانيدا بگه رى ئاخره كه ي ده گه رپته وه نيو پۆمانيه كان.

میشە که رانه هه روا هیدی و له سه ره خۆ بوو: «له گه ل گروو پێکی قه ره چی رویشت یان ته نیا له بهر ئه وه ی که له گه ل کوپه که ت بێ؟» پیریژنه که قاقایه کی کیشا: «به ته مای بکه و یته شوینی و بیگه پینیته وه؟ نا، ئاغاگیان، زۆر دره نگه، ده بوو له وه پیتش له فکری ئه وه دا بوایه ی!»

نا، ئه گه ر پیت خۆشه پیم بلی، ته نیا ده مه وه ی راستیه که ی بزانی. پیریژنه که شانی هه لته کاند، ئیهانه کردن به که سیکی که ئه وه نده له سه ره خۆ و ئارام له گه ل ئه و کیشیه پووبه پوو بووه وه، بایی زه حمه ته که ی نه بوو.

- ده ی ده ی راستیه که ی ئه وه یه! ئه و پۆژه ی که ئه وت به جی هیشته کوپه که م له سه ر شه قام دیتی و له گه لیدا به زمانی پۆمانی قسه ی کرد، کوپه که م که زانی سه ره رپای جل و به رگی جوان و بۆشناخی له خۆمانه، وه کوو دیکه ی پیاوانی ئیمه که ئاشق ده بن، شه یدای ئه و پوومه ته لاواز و کرانه ی ده بیت و ئه وی هینا بۆ خپوه تگا که ی خۆمان. زیتا هه موو په ژاره و نا په حه تیه کانی بۆ گیراینه وه. ئافه رته به سترمانه ئه وه نده ناله و کرووزه کرووزی کرد که دلی هه موومانی په ریشان کرد. تا ئه و جیگایه ی توانیمان دل خۆشیمان داوه، ئاخه رکه ی جل و به رگه جوانه کانی له بهر دا که ند و وه ک چانی ئیمه جل و به رگی پۆشی و له گه ل کوپه که م پێک که وت و بوو به خیزانی ئه و و کوپه که شم بووه میتردی ئه و. کوپه که م پێی نالی که خۆشم ناوینی و «کاری دیکه م هه یه که ده بن ئه وان جی به جی که م» ژنیک که جه حیله پتووستی به پیاو هه یه، ئه ی تو چ پیاویکی کاتیک که کچیکی جوان و لاو دی به لاته وه و ته نانه ت ئه و کاته ی که ده ست له گه ردنت وه ردینتی تو ناتوانی ماچی بکه ی.

میشە که رانه قسه که ی بری و گوئی: «تو گوئت له لایه ن ئه وه وه په یامیکم پینیه.»

- به لی کاتی که کاروان که وته پێ، بۆ ئه وه ی که پاسپارده که بگه یینم خۆم دواخست. پنی گوتم که پیت بلیم که یه کجار زۆر دل په ق و ویشک و بێ زه وقن و له بابته پینیه ندبوونی خه لکی ئیوه به کیشه بچووک و بێ بایه خه کانه وه

په نچ و نازارنکی زورم کښتووه و دهموچ بگه پيمه وه نيو عه شيره ی خوم ،
 تا له هموو نهو پيښه ند و که له پچانه نازاد بڼ. زیتا گوتی پیت بلیم که من
 نافرته تیکم و نهوم خوش دهو یست، هه ربویه به ته ما بووم ئیتر وهک
 فاحیشه یه که له لای نهو نه یم. نهو نافرته نازاد بوو که له گهل تودا هاتووه. بڼ
 کچیک نه گهر بتوانیت به جوانی و پوخساری دل پښنی خوی پاره و پوولنیک
 په یدا بکات هیچ بهر به ست یان زهره ریکی نییه. جوانی که ره سه و نامرازیکه و
 هر به کار نه وه دی، به لام خوشه ویستی نافرته تیکی پښمانیایی له گهل په گهز
 و چینی ئیو ده ایه که ناگرېته وه و زور لیکتر دوورن. میښه که رانه هه ستایه
 سه رپن و گوتی: «هموو په یام و پاسپارده که نه وه بوو؟ ده تکایه پښی بلن
 به پای من کاریکی زور باشی کردووه و هیوادارم به خته وهر بیت. هه موو
 قسه و پاسپارده ی منیش هر نه وهنده یه، شهو باش و خودات له گهل بڼ!»
 تا نهو کاته ی که درگای باخه که دوی چوونه دهره وه ی پیریژنه که داخرا،
 نهو هه روا به پاوه ویستا بوو، دوايه دانیششت و به هه ردوو دهستی
 پښخساری خوی داپوشی. نهو هه به لایه که و زهریکی دیکه بوو که وه پښخ
 و جهسته ی که وت! ئایا که من پیاو ته ی و توزقالانیک غیره تی تیدا مابوو؟
 بڼ گومان، هه رشینکی که مروف دهیتوانی له بهرانه ریدا خورپاگری بکا له
 دهروونی نهو دا کووژرا بوو و دلی له نيو قور و لیته و له ژیر پښی پڼ پره واندا
 دهینالاند، له دیوه خانی پښخیدا جیکایه کی تیدا نه بوو که له ویدا که سیک
 سووکایه تی و ئیهانه کردنی پڼ نه کردبڼ، یان ، نيو و نیونیکه ی که سیک
 هه لی نه قرچاندبڼ و ئیستاش ته نانه ت نه م که چه تیوه قه ره چیه، که به خیری
 خوی له سه ر پیکا هه لی گرتبووه وه، فرمانی پڼ ددها.
 سه گه که له په نای درگا که ده ی نوزاند، میښه که رانه هه ستا تا بیه پښته
 ژووره وه، سه گه که به کلکه سووتی و به که یف و شادییه کی زوره وه هه لات
 بولای خاوه نه کی، به لام خیرا زانی که شتیکی ناخوش پووی داوه، له سه ر
 فه پشه که له په نای میښه که رانه وه دانیششت. قه پوزی ساردی نایه نيو دهستی
 سپ و ساردی میښه که رانه وه.

پاش سه عاتیک جما له بهر درگای حه وشه دا راوه ستابوو، کهس نه بوو
 به لامده ری له درگادانه که ی بی، بیانکا دوا ی شه و هی که زانی می شه که رانه
 خوارده مه نییه کی ناوئ، چوو ه ماله جیرانه که یان بق دیتنی چیتلتینه ره که یان.
 درگای حه وشه ی کردبووه وه و چرای سه رسه راکه ی هل کردبوو. جما دوا ی
 نه وه ی که میک چاوه پروان بوو، ویستی که بچته ژوورئ تا می شه که رانه
 بیینی، چوونکه ده ی ویست له سه ر په یامیکی که له لایه ن بیلوه هاتبوو و
 زوریش به بایه خ و جیگای سه رنج بوو قسه ی له گه ل بکات له درگای ژووری
 نیش کردنی می شه که رانه ی دا و دهنگی می شه که رانه له ژووره وه هات: «بیانکا
 سه توانی برۆی، هیچم ناوئ.» جما هتواش درگاکه ی کرده وه، ژووره که ته واو
 تاریک بوو، به لام هه رکه چوو ژووره وه، شه وقی چرای پیش خانه که
 ژووره که ی پووناک کرد.

می شه که رانه ی دیت که به ته نیایی دانیش توه و سه ری به سه ر سینگیدا
 به راوه ته وه، سه گه که ش له بهر پتیدا خه وتوه.

جما گوئی: «منم»

می شه که رانه داچله کی: «جما، جما! نایش چه ندهم پیویستی به تو بوو!»
 پیش نه وه ی که جما بیهه وئ قسه بکات، می شه که رانه له بهر پتیدا نه ژنۆی
 دادا و پوخساری خۆی به چینی داویتی جلو به رگه که ی شه و داپۆشی. گریان و
 له رزین ئازای نه ندای داگرتبوو.

جما بی نه وه ی بجولیت راوه ستا، هیچی له ده ست نه ده هات. هیچ نه وه ش له
 هه موو شتیک ناخۆش تر بوو. ده بوو له گوشه یه ک راوه ستی و به نابهلیه وه
 چاوی لی بکات. نه وه که حازر بوو خۆی بمه ی و به وشه رته ی می شه که رانه شه و
 ئازاره ی لی دوور که ویتته وه خۆزگه شه و نه ده ی غیره ت ببوایی که دانه ویایی و
 شه ی له ئامیز بگرتبایی و توند بیکوشیایه به سنگی خۆیه وه و شه گه ر
 بکرایه ت له شی خۆی بکات به له مه ریک دژ به و ئازار و مهینه تیانه. بی گومان
 دیسانه وه شه و ده بووه وه ئارتوره که ی جاران، بی شک دیسانه وه هه تاوی
 شادی ده پشکوت و تاریکایش ده په وی.

نا، نا! ئەو چۆن دەيتوانى ئارتور فەرامۆش كات؟ مەگەر ئەو نەبوو كە ئارتورى خستېبۇو نىو دۆزەخى خەم و مەينەتەو و . ئەو بە دەستى راستى خۆى ئەو كارەى كردبوو.

جما لىنى گەپا تا كات ھەروا تىپەپىت، مېشەكەرانە لەپرىكدە ھەستا سەرپىن و لەپشت مېزەكە دانىشت، چاوەكانى بە دەستىكى شاردەو و لە ھەيبەتا گازى لە جلوبەرگەكانى دەگرت. مېشەكەرانە سەرى ھەلينا و بە ئارامىو وە گوتى: «لەوھى كە دامچەكاندى بمبورو.»

جما ھەردوو دەستى بۆلاى پاداشت و گوتى: «ئازىزم ئايا تا ئىستاش دۆستايەتيمان ئەوھندە لىكنزىك نەبووھتەو كە باوھرم مەن پىن بگەى؟ چى بووھ؟»

. تەنيا ناپەھەتتەكى تايبەتى خۆمە، مەن نازانم تۆ بۆ دەبى نىگەرەن بى.
جما درىژەى دا: «گوئ بگرە» ھەردوو ك دەستى ئەوى خستە نىو دەستەكانى خۆپەو تا پىشى لەرزىنەكەى بگرئ.

. مەن نەمويستوو لە كاريك سەردەربىتم كە ھىچ پتوھندى بە مەوھ نىيە، بەلام ئىستا كە بە وىستى خۆت ئەوھندەت باوھر بە مەھى، ئايا ناتەوئ كەمىكى تر باسى بگەى . ھەروا كە ئەگەر خوشكت بايەم زۆرتەرت بۆ باس دەكردم؟ ئەگەر سووكتاييت دىت قەيناكە ھەروا پوخسارت داپۆشە، بەلام ئەگەر لەبەر خاترى خۆشت بوو پۆخ و گيان و ھەستت دامەپۆشە.

مېشەكەرانە پتر سەرى دانەواند و گوتى: «تۆ دەبى لەگەل مەن بى، بەداخوھ ئەمەن ناتوانم برايەكى باش بىم، بەلام خۆزگە دەتزانى . لەم ھەوتەى پابردودا ئەوھندەى نەمايوو كە شىت بىم ديسانەو پاست وەك ئەمريكاي باشوور شەيتان لەناخما كلىشەى كردبوو...»
قەسەكەى بپى.

ئاخرەكەى جما سەر و پىن شكاو گوتى: «مەن ناتوانم بەشداری ناپەھەتى و ئازارەكانى تۆ بىم؟»

سەرى نايە سەر دەستەكانى جما و گوتى: «دەستى خودا بە توانايە.»

بەشى سىمەم

۱

پىنچ ھەوتەى داھاتوو بۇ جما و مېشەكەرەنە پراوپر بوو لە دلەكوتى و دلەراوكە و كارى ئاقەتپروكىن كە لەو بەينەدا ئەوان دەرڧەتى ئەوھيان نەبوو بىر لە كارە تايبەتەكەنى خوشيان بكنەنەو. دواى ئەوھى چەك و تەقەمەنىيەكان بە سلامەتى و بە دزىەو گەيشتنە ناوچەى ژىردەسەلاتى پاپ . ئەركىكى مەترسیدارتر و قورستر مابوووھ: ئەویش ئەوھ بوو كە ئەو چەكانە كە لە ئەنبارە نەينییەكانى ناو ئەشكەوتەكانى كوستانەكاندا شاردرابوووھ، دالبەش بكریت بەسەر ناوھەندە جۆراوجۆرە ناوچەيەكان و لەویشەوھ بلاو بكریتەوھ بەسەر دىھاتە بەربلاوھكاندا. سىخۆر و شوقارەكان لە ھەموو جىگايەكدا بەرەلا و گوئ قۇلاخ بوون. دومىنيكىنو كە مېشەكەرەنە ئەوى كردبووھ بەرپرس و ئاگادارى تەقەمەنىيەكان، بە پەلە و خىرا كەسىكى نارد بۇ فلورانس بۇ يارمەتىدانى كارى پىويست. مېشەكەرەنە لە سەر ئەوھ پىداگر بوو كە ھەتمەن دەبى لە نىوھپاستى مانگى ژوئىندا كارەكان كۆتاييان پىبىن و تەواو جىبەجىن كرابىن. دومىنيكىنو بە ھۆى دلەراوكە لەمەپ كىشەى ھەلگرتنى ئەو بارە قورسانە ئەویش بەسەر ئەو رىگا و بانە خراپ و نالەبارانەدا و ھەروھەا بە ھۆى كەند و كوسپ و لەمەپرى زۆر و بە درەنگەوتنى كارەكان كە شك و گومانى ئاشكرا بوونى لىدەكرا وردەورده

خه ریک بوو دل سارد ده بووه وه، هه ربویه بق میشه که رانه ی نووسی: «من ئیستا له نیتوان ئاو و ئاگر دا گیرم کردوه. له ترسی پشکنین ناویرم له کاره که دا په له بکه م و نه گهریش بهوئ کاتی دیاری کراو شته کان حازرین نابین هیواش و له سه ره خو کار بکه م. یان خیرا یاریده ده ریکی ئازا و به پرستم بق بنیره یان به وینیزیه کان پابگه یه نه که تا حه وته ی هه وه لی ژوئین ئاماده نابین.»

میشه که رانه نامه که ی برد بۆلای جما و له وکاتهیدا که ئه و خه ریکی خویندنه وه ی بوو به پوخساریکی په ریشانه وه له سه ر ئه رزی دانیش و به ئارامی دهستی به سه ر پشتی پشيله که دا هینا. جما گوئی: «ئه مه زور سهخت و خراپه، پاگرتنی وینیزیه کان بق سئ حه وته ی داهاتوو هه روا ئاسان نییه.»

- شک له وه دا نییه که ناتوانین پازیان بکه یین، قسه یه کی خۆپاییه. دومینیکینو ده بوو له وه حا - حالی بایه. ئیمه ده بی پتیه رایه تی و پتیه ره وه ی وینیزیه کان بگرینه ئه ستو، نه ئه وه ی که ئه وان پتیه ری ئیمه بن. - من دومینیکینو به خه تابار نازانم، وادیاره ئه و ته و او توانایی خۆی وه گه ر خستوو، به لام ناتوانیت کاریکی نه گونجاوو چه توون جی به جی بکات. خه تایی دومینیکینو نییه. به لکوو کیشه که له وه دایه که دومینیکینو به جی ئه وه ی به جیکای دوو نه فه ر بیت یه ک نه فه ره. ئیمه لانیکه م ده بی نه فه ریکی باوه ر پئ کراومان هه بی بق پاریزگاری کردن له ئه نبار و که سیتی که شمان هه بی تا له گه ل باره کان بیت. قسه که ی ته و او پاسته ده بی یاریده ده ریکی وریا و کارامه ی له گه ل بئ.

- به لام ئیمه کتمان هه یه که بینیزین بق یارمه تیدانی ئه و؟ که سیتی وامان له فلورانس نییه.

- هه ر گاوایه ده - ده بی بق خووم بجم.

جما پالی دا به پشتی کورسیله که یه وه و به په روشیکه وه لینی پروانی و گوئی: «نا، ئه م کاره باش نییه زور مه ترسیداره.»

- ئەگەر نەتوانىن پىڭاچارەيەكى دىكە بۇ ئەم كىتەشەيە بدۆزىنەو، دەبىى من بچم بۇ ئەوئ.

- جا كەوايە تەنيا دەبىى پىڭاچارەكە بدۆزىنەو، بۇ تۇ يەكجار مەترسىدارە كە دىسانەو، بچىەو، بۇ ئەوئ.

بزەى سەرلىئوى مېشەكەرەنە نىشانەى بە جىرپوون و سووربوون بوون لە سەر قسەى خۇى: «بەلام من پىموايە كە ئەوکارە جىبەجى دەبىى.»
- دەبىبىنى، بەشەرتىكى كە تاقە يەك خولەك بە بىر و ھزرىكى ئارامەو بە جوانى لىئى تىفكرى.

پىنچ ھەوتە لەو، پىش تۇ لەوئى بووى، پۇلىس بەشوىن ئەو زيارەت كەرەو، ھەموو ھىزى خۇى خستو، تە گپ تا لە ھەر كوئى ئەو ولاتەدا بى، نىشانەيەكى لىپەيدا بكات.

بەلئى، من دەزانم كە تۇ لە قەيافەگۆرپىندا شارەزاي، بەلام ئەو، شەت لەبىر نەچى كە خەلكانىكىش تويان دىتو، چ لە جۆرى جلۇبەرگى پىكودا و يان بە ھاوشىو، دىھاتىنك. دواى ئەو تۇ ناتوانى شەلەنەكەت يان جىگای كۆنە برىنەكەى سەرگۇنات بشارىتەو.

پاستە، بەلام لە پۇمانىدا كەسانىكى ھاوشىو، تۇى زۆر لىنىيە كە لاقى شەل بى و دەستى چەپى ناقيس و برىندار بى و گۇناشى برىنىكى بە شمشىرپىن كراوى تىدا بى يان چاوى شىن و قۇى سەرى رەش بى.
- رەنگى چاوم شتىكى زۆرگىرنگ نىيە، دەتوانم بە بلادۇنا بىگۇرم.

- ناتوانى ئەوانەى تر بگۇرى. نا، ئا لەم ھەل و مەرچەى ئەم چەند پۇژەدا پۇيشتىنى تۇ بۇ ئەوى ھىچ باش و شىاو نىيە، بەم ھەموو نىشان كۆرۈنە پرونانەو، چوون بۇ ئەوئ، خۇخستە نىو تەلەى دوژمنە، ئەوئىش لە دەستى خۇت و بە چاوى كراو، پرونەو، بىگومان دەتگرن.

- ئاخىرەكەى خۇ دەبىى ك - كەسىك يارىدەى دومىنىكىنو بدات. -
- دەسبەسەر كۆردنى توش لە ھەلىكى ئاوا ناسكدا ھىچ يارمەتىيەك بە ئەو ناگەيەنى. گرتنى تۇ بە ماناى شىكستى ھەموو بەرنامە و پلانكىمانە.

بهلام پازى كردنى مېشه كه رانه ئاسان نه بوو و بى نه وهى به پړىكه و تنىك
 بگه ن قسه و باس له مهر نهو كېشه يه هه روا دريژهى هه بوو، جما ورده ورده
 لىنى حالى ده بوو كه چهنده يه كه هه وا و نه گور و سووره له سهر قسهى خوى،
 و نه گه ر جيا لهو باسه مزارىكى ديكه له ئارادا بووايه . كه نهو يه كجار زور
 سهرنجى پى بدات . بى گومان له بهر نه وېش بايه بى قسه و باس قه بوولى
 ده كرد، بهلام له سهر نه م مزاره، ويژدانى ئيزنى به جما نه ده دا كه تاقه
 هه نكاويك پاشه كشنى بكات. به پاي نهو و له پاستيشدا بايه خ و ئاكامى ئه رينى
 نهو سه فهره نه وه نده بهرچاو نه بوو كه نهو ده بوو گيانى خوى بۆ بخاته دوو
 توينى مه ترسيه وه. هه ربويه ورده ورده شكى ده په پيه سهر نه وه كه پويشتنى
 مېشه كه رانه بۆ نه وى زورتر به هوى ئىشتيا و نه خو شى نيكى دل پاوكه و
 بهر بهر هكانى له گه ل كوسپ و ته گه ره مه تر سى داره كانه تا هه ست كردن به
 كارىكى سياسى يان بهر پرسيه تى يه كى پتويست... مېشه كه رانه خو و
 عاده تى به وه وه گرتبوو كه گيانى خوى بخاته ئابلوقه ي كاره
 مه تر سى داره كانه وه و به پاي جما ئىشتيا و پى خوش بوونى نهو له مهر
 بهر وه پيرى چوونى ئىشه مه تر سى داره كانه وه يه ،كه هيچ پتويستيش نه بوو،
 جورىك توند ئاژويى و لاسارى لاگرتن بوو كه ده بوو به هتورى، بهلام
 بهر پرسته وه بهر بهر هكانى له گه ل بكرى. دواى نه وهى هه موو هق و
 هوكاره كانى خوى له بهر انبه ر نهو ته ما سهره پويانه ي نه ودا بى ئاكام دى ؛
 دوايين هيزى خوى ئاوا خسته گه پ: «پړىك و راست وه ره با له سهر نه م
 باسه دا له گه ل يه كترى پوو راست بين و هه موو شتىك وه كوو هه ن بيانينين،
 نه مه له سهر دومينيكنو نيه كه تو ئاوا پيت چه قاندوه و ده لىي ده چم،
 بهلكوو هه ز و ئىشتياى تايبه تى خوته به...»

مېشه كه رانه وهك شير هه لچوو و قسه كه ي بړى: «نا نه وه راست نيه، نهو
 له لاي من زور بى بايه خه نه گه ر قه تيش نه يبينم دل م بوى دانا چله كى» دواى
 نه وهى له پوخسارى جمائى خوينده وه كه راستى و نه پتى دلى دركاندوه .
 وهك ده لى زمان درو ناكات . ئيتىر قسه ي پى نه كرا. بۆ ساتىك نىگاكانيان
 لىكتىرى گرى به ست بوو و دوايه هه ردوو كيان چاويان داخست. هيچيان

نەيانتوانى ئۇ وىشەيەي كە لە سەر شاشەي زەينياندا بوو بە زمان بیدرکینن. ئاخىرەكەي مېشەكەرەنە كە سەرى نابووو سەر پىشتى پىشیلەكە و پوخسارى خۇي لە تووكى پىشیلەكەدا شارەبوو و بە تەتە پەتەيەكەو گوتى: «ئى - ئەمن بەتەمەي نەجاتى دومىنىكىنو نىم بەلكوو ترسم لەوہیە كە ئەگەر نەتوانىچ يارىدەي ئۇ بەریت شىكست بخۆين.»

جما بە لەبەر چا و نەگرتنى ئۇ فیلە مندالانەيەي ئۇ، كە دەنگوت ھەر گویشى لە و قسانەي ئۇ نەبوو دریژەي بە قسەكانى لەوہپىشى خۇي دا: «ئەمە حەزى تۆيە كە پىتخۇشە خۇت بخەيتە بازنەي ئىشە مەترسىداراكانەو ھەر ئەوہشە كە ھانت ئەدا بچى بۆ ئەوچ. تۆ پاست بەقەدەر ئۇ كاتەي كە نەخۇش بووى و پىوئىستىت بە تریاك بوو، ھەر بەو پىيەش لە كاتى ناپەحەتیدا پىوئىستىت بە كەدەوہي مەترسىدار و پر كارەسات ھەيە بە دل حەز و ئىشتياشت لىيەتى.»

مېشەكەرەنە دژ بەرى پاوہستا و گوتى: «مەن داواي تریاكم نەكرد، ئەوہ ئەوان بوون كە پىداگريان كرد كە بىخۆم.»

- پەنگە تۆ بەتوانايى وەيزى بەرەبەرەكانى و داکۆكى كردنى خۇت دەنازى. بۆچى پىت وایە داوا كردنى دەوايەك كە ئىش و ئازارەكەت دامركىنى دەبىتە ھۆي ئەوہي كە تەلى غىرەتت بلەرزىنى، بەلام ئەوہەندە بزەنە كە دامركاندنى ئازارىكى لەشت؛ زۆر باشتەر لەوہیە كە تەواوہتى ژيانت بخەيتە مەترسىەوہ. گرێيەك كە بەدەست دەكریتەوہ بۆدەبى بەدەن بىكەينەوہ ، ھەرچەندە دەبى ئەوہش بزەنن كە ئەو دوو بابەتە دوو شتى تەواو جياوازن.

مېشەكەرەنە سەرى پىشیلەكەي كەمى بىردە دواوہ و پروانىيە چاوەسەوز و خەرەكانى و گوتى: «پاشت! ئەوہ پاستە؟ ئەم ھەموو شتە خراپ و بىئىنسافانەي كە خاتوونەكەي تۆ سەبارەت بەمەن دەيلىت پاستە؟ ئايا مەن تاوانبارم، ھۆ گياندارە ئاقلەكە، تۆ قەد داواي تریاك ناكەي؟ باو و باپىرانى تۆ لە ميسر خودا بوون و ھىچ مەزۇنىك پنى لە سەر كلکیان دەنەدانا. ھەرچەندە نازەم ئەگەر دەست و پىي تۆم لە سەر گرى ئەم مۆمە دابنايە ئەوكات چۆن

دهت توانی به سهر ئیش و ئازار و نهخوشینهکانی ئەم گۆی زهویه دا زال بێ. ئایا ئەهوکات بۆ سوکناهی دهروونیت داوای تریاکت لێ دهکردم؟ تریاکت دهویست؟ یان مردنت له ئامیز دهگرت؟ نا، پشیلە خرپنه که، ئیمه له م جیهانه دا ناتوانین ته نیا له بهر ئاسایش و راحه تی خۆمان بمینین یان بمین. رهنگه ئیمه بتوانین بۆ ئه وهی سوکناهی کاتیما هه بێ تفکه یه وه یان جارجاره جێو بدهین، به لام ناتوانین بۆ سوکناهی پۆحی و دهروونی خۆمان په نجه و دهستی تو لێ بکه یه وه.»

- سس! (جما پشیلە که ی له سهر لاقی هه لگرت و له سهر چوارپایه که ی (دانا) دوایه ش دهرفه تمان ده بێ له مه پ ئه و شتانه پتر بیرکه یه وه. ئه وه ی که ده بێ ئیستا له فکریدا بین ئه وه یه که ده بێ بزانی چۆن ده توانین یاری ده ی دومینکی نو بدهین و له و گرفته نه جاتی بدهین - کیتی چییه؟ میوان؟ نا، جارێ وه ختم نییه.

- خانم که سیک ئه مه ی له لایه ن خاتووپایته وه بۆ هیتاوی.

پاکه ته که ته واو سه ره به ست و لاکومۆر کراو بوو. له سهر پاکه ته که پوولی تایبه تی ناوچه ی ژێرده سه لاتی پاپی پێوه نرابوو له گه ل نامه یه ک که له لایه ن خاتووپایته وه نێردرابوو. دۆستانی ده ورانی قوتا بخانه ی جما ئیستاش له فلوپانس ده ژیان. زۆرجار برووسکه و نامه پر بایه خ و نه یینییه کانی ئه و، له به ره ئه وه ی به لا و ترسه راوکه یان لێ دوور بێ به نێو نیشانی ئه وان به پێ ده کران.

جما به په له چاویکی به پروکاری نامه که دا خشانده، وادیار بوو هی کاتی هاوینه ی ناوچه ی ئاپنین بوو که نرخ یه ک پانسیون ی له سهر بوو. جما گوته: «ئه وه نیشانه ی میکه "ئاماژه ی به دووپه له ی بۆری گوشه ی کاغه زه که کرد و درێژه ی پێ دا: «جه وه ریکی شیمیاییه که ئه و نووسراوانه ی به نه یینی ده نووسرین ئاشکرا و پرونیان ده کاته وه، که له چه که مه جه ی سیته می میزی نووسینگه که دایه. به لێ، راست خۆیه تی.»

میشه که رانه نامه که ی له سهر میزه که کرده وه. فلچه یه کی چکوله ی به سهر
وهره قه که دا هینا. کاتی ناوه پوکی کاغه زه که به هیلکی شینه وه ودهر که وت له
سهر کورسیه که ی پالی داوه و قاقایه کی کیشا.

جما به په له پرسى: «چی بووه؟» میشه که رانه نامه که ی دایه دهستی.

- دومینیکینو گیراوه، خیرا خۆت بگه یینه ئیره.

جما نامه که ی به دهسته وه گرت و دانیش و به ناھومیدی وه له
میشه که رانه ی پروانی.

میشه که رانه، دواى قه ده ریک به شیوه ی ژورر پى کردنه وه گوتى: «د -

دهى؟ ئایا ئیستا رازى بووى که من بچم بۆ ئه وئ؟»

جما هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامى داوه: «به لى پىم وایه ده بى بچى،

منیش ده بى بىم.»

میشه که رانه هه لبه زیه وه و سهرى هه لینا: «تۆش؟، به لام...»

- به لى من خۆم ده زانم که به جى هیشتنى فلورانس، بى ئه وه ی که سىکی

دیکه ی لى بىمنى زۆر مه تر سیداره، به لام تائىستا ده بى هه مووکاره کان راگرین

و به ئیش و کارى ئه وئ دا رابگه ین.

- له وئ ده توانین زۆر که سى دیکه بۆ ئه وکاره بدۆزینه وه.

- به لام که سانیکى وای لى نییه که تۆ به ئارخایه نییه وه بتوانى پشتیان

پى بیه ستى. هه ر ئیستا خۆت نه تگوت که ده بى دوونه فهرى باوه پى کراو

ئه رکه که بگرنه ئه ستۆ، جا ئه گهر دومینیکینو نه یتوانى به ته نیایى کاره که

جى به جى بکات، به پرواله ت وادیاره که تۆش به ته نیایى ناتوانى ئه نجامى بده ی.

له بیرت نه چى که که سىکی دژه بهر و توندئاژوى وه ک تۆ له و جۆره ئیش و

ئه رکانه دا زۆر تر له خه لکی دیکه پوبه پرووى که ند و کوسپه کان ده بیته وه، و

له خه لکی ئاساییش زياتر پتویستى به یارمه تییه. به جىگای تۆ و دومینیکینو

ده بى تۆ بیت و ئه من.

میشه که رانه به پوخساریکی په ریشانه وه که وته گۆمى ئه ندیشه وه: «به لى

تۆ پاست ده که ی، جا که وایه تا زووتر برۆین دره نگتره، به لام نابى پیکه وه

بکه‌وینه ڕئ. بۆوینه ئەگەر من ئەمشەو بەتەمای ڕۆیشتن بم، تۆ دەتوانی سبەینێ بەفایتونی پاشنیوە‌ڕۆ بکه‌ویتە ڕئ.»
- بۆکۆی؟

- لە سەر ئەوێش دەبێ قسە بکه‌ین. پێم‌وایە بۆمن زۆرباش دەبێ، ئەگەر یەک‌پاست بچم بۆ فائیتزا. ئەگەر نیوە‌شەوی ئەمشەو بکه‌ومە ڕئ بە‌سواری ئەسپ بچم بۆ بۆرگۆسان لورینزو لەوێ دەتوانم شینواز و قەیافە‌ی خۆم بگۆرم و خێرا خۆم حارز و بزر بکه‌م.

جما بە‌که‌می دڵ‌پاو‌که‌وه‌ گوتی: «من زیاتر لە‌مه‌ ئە‌قلم بڕناکات، نازانم بە‌جیگای ئە‌م کارە‌ دە‌توانین چ‌ گە‌لە‌ی‌کی دیکە‌ بخە‌ینه‌ گە‌ڕ، بە‌لام تە‌یار‌بوونی ئاوا بە‌پە‌له‌ی ئە‌تۆ و با‌وه‌ڕ‌پ‌ی کردن بە‌ قا‌چاخ‌چیه‌کان بۆ‌ پە‌یدا کردنی جل‌وبەرگ و دە‌مامک لە‌ بۆرگۆ، زۆر مە‌ترسیداره‌. تۆ پێش‌ئە‌وه‌ی که‌ بکه‌یتە سەر‌سنوور، بۆ‌ شوینە‌ون‌ک‌ئ دە‌بێ س‌ن‌پۆ‌ژی تە‌واو وە‌ختت هە‌بێ.»

میشە‌که‌رانه‌ بە‌پێ‌که‌نینه‌وه‌ وە‌لامی دا‌وه‌: «مە‌ترسه‌، ڕه‌نگه‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ بگیریم، بە‌لام نە‌ک لە‌ سەر‌ سنوور. هەر‌ئە‌وه‌ندە‌ی زە‌حمە‌ته‌ که‌ بکه‌مه‌ سەر‌چیاکان. ئێ‌تر لە‌وێ بە‌قە‌د ئێ‌ره‌ ئارخایە‌ن و ب‌ی‌خە‌مم لە‌ناو‌چه‌ی ئاپ‌نین‌دا ؛ هه‌چ قا‌چاخ‌چیه‌ک من بە‌دە‌سته‌وه‌ نادات، خە‌می ئە‌وه‌ت نە‌بێ، ئە‌وه‌ی که‌ تە‌واو لێ‌ی ئارخایە‌نم لە‌ سنوور پە‌ڕینه‌وه‌یه‌.»

- ئاه، ش‌ت‌ئ‌کی زۆر ئاسان! پاس‌پۆ‌رتە‌که‌ی لوئیزرایت وە‌رده‌گرم وە‌ک گە‌شتیارێک دە‌که‌ومە‌ ڕئ. لە‌ ڕۆ‌مانیادا هه‌چ‌کە‌س من ناناس‌یت، بە‌لام هە‌موو سی‌خۆ‌ره‌کان ئە‌تۆ دە‌ناسن.

- بە‌خۆ. خۆ‌شیه‌وه‌ هە‌موو قا‌چاخ‌چیه‌کانیش دە‌مناسن.

جما کات‌ژمێره‌که‌ی دەر‌ه‌یتا: «دوو‌نیوه‌، ئە‌گەر قە‌راره‌ ئە‌مشەو بکه‌ویتە ڕئ، پاش‌نیوه‌‌ڕۆ و سەر‌ه‌تای شە‌ویش دەر‌فە‌تمان هە‌یه‌.»

- دە‌ی، با‌شتر وایە‌ بچمه‌وه‌ بۆ‌مالی و کارە‌کانم ڕ‌یک‌وپێک‌ که‌م و ئە‌سپ‌ئ‌کی با‌شیش پە‌یدا بکه‌م. بە‌سواری ئە‌سپ دە‌چم بۆ‌ سان‌لور‌تێز، ئاوا زۆر مە‌ترسیدار نییه‌.

---

١. Faenza: شارێکه‌ له‌ ئیتالیا که‌ له‌ هەر‌گە‌ڕ‌یدا زۆر بە‌نامیه‌یه‌.

« به لām به کرځی گرتنی ته سږپ هه میښه ترسی له گه له، خاوه نی ته و...
 به کرځی ناگرم، کابرایه ک دهناسم که به ته مانه ت ته سپنکم دهناتنی له ویش
 دلنیام و ده توانم باوه پری پتیکه م. له وه پتیشیش بریک کاری بڼ جی به جی
 کردووم. یه کیک له شوانه کان دوی دوو حه فته یه ک ته سپه که ی بڼ دینیته وه.
 ده ی، سه عات پتنج یان پتنج و نیو دیسان دیمه وه ئیره، تکات لی ده که م تا
 ته وکات مارتینی په یدا بکه و هه موو ته و شتانه ی بڼ شی بکه وه.
 «مارتینی!» جما گه پاره و به سه یریکه وه لینی پوهانی.
 به لی ده بی ته وړپاز و نه نیتییه ی پی بلین، مه گین ته وه ی که ته تو که سیکی
 دیکه بدوزیته وه.

«باش له قسه که ت تن ناگه م.
 لیزه دا ده بی که سیکی باوه پری کراومان هه بی، که ته گهر له وی کتیه و
 گرفتیکمان بڼ هاته پتیه وه ته و ناگاداری و من له نیوته واری ته و که سانه دا
 مارتینی م زور پی باشته. هه لبه ته هه رکاریکی که ئیمه پیو یستیمان پی هه بی
 ریکاردو ده توانی جی به جی کات، به لām به پای من مارتینی فکری باشته کار
 ده کات. هه لبه ته ده بی ته وهش بلیم که تو زیاتر له من ته و دهناسی! ته وهش
 به سراوه ته وه به بیر و بڼ چوونی تو.

«من به قه دری سهره دهرزییه ک شک و گومانم له لی هاتووی و متمانه
 پی کردنی ته و نییه و به پای من هه رجوره یارمه تییه کی که پیو یست بیت ته و
 دریغی لی ناکات، به لām.

میښه که رانه خیرا لینی حالی بوو: «جما ته گهر بتزانیا به که هاوپتیکت
 له کاتیکي قه یراناویدا پیو یستی به تو هه یه، به لām له ترسی ته وه ی ده که وه
 دهردی سهریه وه، ئایا تو یاریده ی ته وت دها، ته وکات له به رانبه ر ته ودا
 چه سستیکت ده بوو؟ ئایا ده تگوت ته م کاره پراوپره له به زه یی و
 خۆشه ویستییه کی پاک و بی گهر د؟»

جما دوی که من بی ده نگ بوون گوتی: «زورچاکه، هه ریستا کیتی ده نیرم
 به شونتی دا و تکای لی ده که م که بی بڼ ئیره، له وه به ینه ش دا بڼ وهرگرتنی
 پاسپورت ده چم بڼ لای لوئیز. قه ول و به لینی پی داوم که هه رکاتیک پیو یستیم

به پاستورته‌کەى بىت پىم‌بدات. ئەى پارە و پۆل؟ لە سەر حىسابى بانکىم
برېک پارە وەرگرمەوه؟»

- نا وەختى خۆت لەبەر ئەوه بە بەتالەت مەده، من دەتوانم لەحىسابى خۆم
ئەوه‌نده بىنمەوه که بەشى هەردوو کمان بکات. دوايه ئەگەر پارەکەى من
بەرەو تەواوبوون پۆيشت دەستدەکەين بەخەرج کردنى پارەکەى تۆ. دەى تا
کاتژمىر پىنج و نىو حەتمەن هەرلێره دەت بىنمەوه؟
بەلى. زۆر زووتر پيش دەگەریمەوه.

ميشەکەرانه، نىوسەعات زووتر گەپاوه، جما و مارتىنى دى که لە ژێر
کەپرەکەدا دانىشتبوون و خێرا زانى که دانوستانىکى ناخۆشيان بووه.
پەريشانی و دېدۆنگ بوون لەپوخسارى هەردووکیان دا دەبارى و مارتىنىش
جيا لەجارانى دیکە بى‌دەنگ و مات بوو.

جما چاويکى لى کرد و پرسى: «هەموو شتىکت جى بەجى کردووه؟»
- بەلى کەمىک پوول و پارەشم بۆهیناوى بۆ سەفەرەکەت. ئەسپەکەش
راست کاتژمىرى يەکى نيوەشەو لەبەردرگای يەختەرمەخانەکەى پونت‌پوسف
حازر دەبى.

- درەنگ نىيە؟ تۆ دەبى کەپرەى بەيانى، پيش ئەوهى خەلکى لەخەو
هەستايىتن گەيشت بىتێيه سان‌لورېنزو.

- ئەو کاتە دەگەمى، ئەسپىکى زۆرچاک و توندئاژويه، ئىستاش لەبەر
ئەوهى کەسێک نەم‌بينى هەتا کاتى پۆيشتن لێره دەبم. لەبەردرگای ماله‌وه
سىخورىک پاوه‌ستاوه و پى‌وايه من لە مالىم.

- ئەى چۆن توابنت، بى‌ئەوهى ئەو بزانی، لە ماله‌وه هاتىتە دەرئ؟

- لەپەنجەرەى چىشت‌خانه بۆ باخچەکە و لەوێشەوه بەسەر دیوارى
باخەمىوه‌کەى جىرانه‌کەمان دا هاتمە خوارئ، هەرئەوه‌ش بووه هۆى ئەوهى
که ئەوه‌نده درەنگ بکەوم. مەجبور بووم که فريوى بدهم. بەخواه‌نى
ئەسپەکەشم گوتووه که ئەمشەو تا دەمەوبەيان بەچرايه‌کى هەل کراوه‌وه لە
ژوورى کارەکەما دادەنیشى. کاتى که سىخورەکە لەدەرەوه بىننى سىپەرى

پیاویک به سەر پەردەکەوێه، تەواو دُنیا دەبێ کە ئەمشەو لە مالهەم و خەریکی نووسینم.

- دەی، تا کاتی چوونت بۆ یەختەرمەخانی لێره دەمێنێه؟

- بەلێ، ئیتر نامەوێ ئەمشەو کەسیک لە سەر شەقام بمبینی، مارتینی جگەرە دەکێشی؟ دەزانم سینوورابوولا بە دوو کەل ناپەرەحت نابێ.

- من لێره نابم کە پیتی قەڵس بم، دەبێ بچمە خواری یاری دەی کیتی بدەم بۆ دروست کردنی نان و چایی شینو.

- دواي پۆیشتنی ئەو، مارتینی هەستایە سەر پێ و کاتی کە دەستەکانی لەپشتەوه گری دابوو کەوتە پیاسە کردن.

- مێشە کەرانی جگەرە دەکێشا و بێ دەنگ دەپروانییە تنوکی باران.

- مارتینی لە بەردەم ئەودا پاوهستا و گوتی: «ریوارز!»، بەلام چاوهکانی

بپیووه سەرئەرزى: «بەتەمای جمای بکێشیتە ناو چکاریکەوه؟»

- مێشە کەرانی جگەرە کە ی لەلێوی کردەوه و هیلکی دوو کەلینی سازکرد:

«ئەو بۆخۆی ئەو ڕیگایە هەلبێزاردووه، بێ ئەوهی کەسیک هانی دابی.»

- بەلێ، بەلێ... دەزانم، بەلام بلێ...

- بێ دەنگ بوو.

- ئەو ئەندە ی کە لەو بارەیهوه بتوانم پیتی دەلیم.

- زۆر چاکە، دە من زۆر شت لە سەر وردە کاریهکانی ئەو کێوانە نازانم. ئایا

بەتەمای کە بیخهیتە ناو جەرگە ی کاریکی مەترسیدارهوه؟

- راستییە کە ییت دەوێ؟

- هەلبەتە.

- دە ی - بەلێ.

- مارتینی گەرپاوه و دەستی کرد بە پیاسە کردن. دیسان خێرا پاوهستا:

«پرسیاریکی دیکەم لیت هەیه. هەلبەتە ئەگەر پیت خوش نەبێ دەتوانی وهلامم

نەدەیتەوه، بەلام ئەگەر وهلامت داوه، دەبێ پیکوپاست و پووپاست بیت، تو

ناشقی ئەوی.»

میشه که رانه، بئ ئه وهی په له بکات سووتووی جگه ره که ی ته کاند و
بئ دهنگ دهستی کرد به کیشانی جگه ره که.

هه رگا وایه... پیت خۆش نییه وه لام بدهیته وه؟

نا، پیت خۆشه، به لام پیت وایه مافی ئه وهم هه بئ که لیت بیرسم که بۆ
ئه و پرسیاره ده که ی.

بۆچی! خودایه، پیاو، حالی نابی که بۆچی لیت ده پرسم؟

«ناخ!» جگه ره که ی دانا و یه ک پرست پوواییه مارتینی. ئاخ ره که ی ئارام
و له سه ره خۆ گوتی: «به لئ، من ئاشقی ئه وم، به لام وامه زانه که من
ده مه وه ی له گه ل ئه ودا ئه شقی نیی بکه م، نگه رانی ش مه به ته نیا له بهر ئه وه ده پۆم
که...»

دهنگی له و پیت نه یه کی سه یر و نوو زندا ون بوو. مارتینی هه نگاوێک
هاته پیت شه وه، «ته نیا؟ له بهر ئه وه ده پۆی... که...»
بهرم.

به نیگایه کی سارد و ناهۆمیدانه وه پوواییه پووبه پووی خۆی، ده تگوت
مردووه. کاتی که که و ته وه قسه به شتیه یه کی سه یر و سه رو پۆخینه ر بوو:
«پنویست ناکا که ئه و په ریشان که ی، به لام من هیچ شانسیکی گه رانه وه م
نییه، ئه و کاره بۆ هه رکه سیک مه تر سیداره، ئه ویش بۆخۆی ئه وه ده زانی، به لام
قاچاخچییه کان هه موو هه ول و توانایی خویان ده خه نه گه ر تا ئه و نه گیریت،
هه رچه نه ده که ئه وان که مێک توو پهن، به لام مرو فانیکی باش و دل پاکن، ئیستا
سه باره ت به خۆم، ته نافه که که و تو وه ته گه ر دنم و کاتی که سنوور بیه زینم
گرئی ته نافه که ده جه پینم.»

پیارز. تن ناگه م مه به ست چیه؟ هه لبه ته مه تر سیدار هیه به تایبه تی بۆ
تۆ، به لام ئه وه ش ده زانی که تۆ زۆر جاری دیکه ش له سنوور په پویته وه و
هه می شه سه رکه و توو بووی.

میشه که رانه به نا په حه تییه وه بزه یه کی هاته سه رلیتوی: «ئایا ئه و چیرۆکه
ئالمانییه ت له بیر ماوه که ده لئ، پیاویک دوا ی ئه وه ی هاو شتوی خۆی ده بین
ده مرئ؟ نا؟ شه وینک که ناهۆمیدانه ده سه ته کانی خۆی لیک گرئ دابوو

له قوژبنیکی چۆلدا هاوشیوه که ی خۆی ده بینن. به لای جاری رابردوو منیش
هاوشیوهی خۆم له وچایانه دیت. هه ربۆیه کاتی که له سنووره وه ئاوه ژوی
ئه و دیو بووم، ئیتر ناگه پیمه وه.»

مارتینی هاته لای ئه و و دهستی خسته سه رپالپشتی کورسیه که ی:
«ریوارز گوی بگره! من تاقه وشه یه که له وقسه سه یره و متافیریکیانه ی تو
تن ناگه م، به لام له شتیک حالی بووم، ئه گه سه باره ت به ئه و ئاوا بیر
ده که یته وه هه رگا وایه هیچ حالت باش نییه که بچی بۆ ئه وێ. باشترین پڕیگا
بۆ ده ست به سه ربوون و گیران ئه وه یه که ئینسان هاتبیته سه ر ئه و باوه ره که
ده گیڕێ. تو ده بی نه خۆش بی که ئه م خه یال و بیرۆکه چه وتانه هاتوته
نیومیشکته وه. پیتچۆنه که من به جیگای تو بچم؟ هه رجۆره کار و ئیشیکی
به کرده وه ی ئه وێ به باشی جی به جی ده که م، ده توانی بۆ ئه ندامانی خۆت
په یامیشیان بۆ بنێرێ، و بۆشیان پاڤه بکه ی که...»

. یانی لای بگه ڕیم که تو به جیگای من بکوژیت؟ کاریکی زۆر زیره کانه
ده بی.

. خو ڕوون نییه که من ده کوژریم! خو من وه که تو ناسیاو نیم بۆ ئه وان.
دوای ئه وه ئه گه ر من...

قسه که ی خۆی بری. می شه که رانه به نیگایه کی سارد و گومانایه وه لینی
ڕووانی. مارتینی دلی داخوړپا . سه ری داخست.

به دلنیا ییه کی ته وا وه گوته: بی گومان مه رگی تو زیاتر ئه و نا په حه ت
ده کا هه تا مه رگی من، ڕیوارز دوای ئه وه ئه مه کاریکی گشتی و جه ما وه ریه و
ئیمه ده بی قازانچ و به رژه وه ندیه کانی ئه و به باشی هه لسه نگینین به هره و
قازانجیکی زیاتر بۆ ئه ندامانیکی زیاتر و کاراته، هه بوونی تو له بوونی من
قازانجی زیاتره ؛ ئایا بوونی تو پاست ئه و قازانچ و به هره یه که پسی پڕانی
ئابووری قسه ی لای ده که ن؟ من ئه وه نده م تنی گه یشتن هه یه که له وه حالی یم.
هه رچه ند نازانم که بۆچی و له به رچی خۆشم ده وێ. تو زۆر له من به که لک
و پڕبایه ختری . من زۆر له وه دلنیا نیم که بوونی تو له م هه لوم هه رچه دا
به جیگای من باشتر و پیویست تر بی، به لام ئه وه نده ده زانم که تو زۆر کار و

ئەرکی باشترت پىن جى به جى ده كرى و مردن و نه مانى تو كه لىنىكى گه و ره و
كوسپىكى قورس و گرانى لى ده كه وىته وه، به لام مه رگى من و نه بوونى من
بوشاييه كى ئاوا به رچار و زه قى لى دروست نابى.

شيوه قسه كردنه كى وابو كه ده تگوت له بازارپىكى بوورس دا له سه ر
به شه شه ريكه كان قسه وباس ده كات، مېشه كه رانه كه ده له رزى سه رى هه لىنا
وهك بله كى كه مىك سه رمای بووه.

. ئايا تا ئه و كاته كى كه دىوزمه قه بره كه م دهمده كاته وه و وهك زاخو رانى
هه لمده لولوشى چاوه پوانى دىدار و دىسانه وه دىتم ده بى؟

ئه گه ر قه راره بمرم، شه و و تارىكى هه روه كوو بوو كىكى ئازىز له شامىز
ده گرم...

. مارتىنى، گویت لى بى، من و تو زور قسه قى خو راپى و بى سه ره وه به رهمان
کرد.

مارتىنى به تووپه ييه وه گوتى: «تو . هه لبه ته.»
- به لى، تو ش قسه قى خو راپىت كرد، تو خودا با كارىك نه كه پىن كه
وه كوو (دون كارلوس) و (ماركىزپوزا) مان لى بى بو مردن نوبه بىرى بكه پىن.
ئىستا سه ده قى نوزده هه مه، و ئه گه ر قه رار وایه كه من بمرم، ده بى بمرم ئىدى
ئو بىته و به ره قى بۆچىيه.

- وادىاره ئه گه ر مانه وه و زىندوو بوون به شى من بى، من ده بى به
زىندوىى بمىنمه وه، به لام پىوارز تو به خته وه رترى.

- «به لى» مېشه كه رانه به كورتى جه ختى كرد: «من هه مېشه
به خته وه ربووم.»

هه ردووكيان به بىته نكى ده ستىان كرد به جگه ره كىشان، دوايه كه و تنه
تاوتوى كردنى ورده كارپه كانى ئوپراسىونه كه. كاتى كه جما هات بانگيان كات
بو خواردنى شىو، پوخسار و هه لس و كه وتیان نیشان ده رى ئاخافتنىكى ناخوش
و چاوه پوان نه كراو بوو. دواى خواردنى شىویش تا كات ژمىرى يازده

---

۲. وته قى كلاودىو له دپامى Measure for Mwasure له به ره مه كانى شكسپىر.

۳. دوو كه سايه تى به رچارون له تراژىدى قى دون كارلوسى شىلېردا.

سەرقالی قسەوباس لەمەر پلان و قەرار و بریارەکان بوون. لەوکاتەدا مارتینی هەستایە سەرپێ و کلاوەکەی هەلگرت: «ریوارز من دەچمەوێ مانی و بالتهی چوونەسەفەری خۆم هەڵدەگرم. پێموایە لەوبەرگەدا باش لەچاو نادە و کەمتر دەناسرێ، هەروەها بەتەمام گەشتیک بەمدەورووبەرەدا لێ دەم تا دنیا بم لەم دەورووبەرەدا سیخۆریکی لێ نییە.»

هەتا یەختەرمەخانە لەگەڵم دێی؟

بەلێ دێم نەوێک بەشوێنتەوێ بن، چوارچاو لە دووچاو باشتەر کاردەکا. سەعاتی دوازدە دەگەر پێمەوێ، لەبیرت نەچێ بەبێ من ناکەوێتە پێ. جەما بۆئەوێ ئەگەر هاتمەوێ بەزەنگەلێ دانی درگا کەس هەڵنەستێم باشتروایە کلیلی درگا کەم پێ بێ.

کاتی کە کلیلی درگای حەوشە وەرەگرت، جەما پروانییە چاوەکانی. تیگەیشت کە ئەو لەبەر ئەوێ ئەوان بەتەنیا بێ بەجێ بهێڵێ ئەو فێلێ دۆزیوەتەوێ: «من و تۆ سەبەینی پێکەوێ قسە دەکەین. سەبەینی بەیانی کە پریسکە و شتومەکەکانی من دابەسترا دەرەفتی قسە کردنمان زۆرە.

بەلێ، دەرەفتی زۆرمان دەبێ. ریوارز یەک دوو بابەتیکم لەزەبەندایە کە پێمخۆش بوو سەبارەت بەوانە پرسیارگەلیکت لێ بکەم، بەلام تا یەختەرمەخانەکە دەتوانین قسەیان لە سەر بکەین. جەما واباشترە کە کیتی بنیری بخەوێ و هەردووکتان تا ئەوجیگایە کە دەتوانن بەبێدەنگی پای بوێرن. دەی جارێ هەتا سەعات دوازدە خودا حافیز.

بەزەبێکەوێ ئاماژەیکە بۆ کرد و چووێ دەرەوێ. بۆئەوێ کە جیرانەکان بزانن میوانەکانی سینوورابوولا پۆشیشتوون درگا کە ی توند پێوێدا.

جەما چووێ چێشتخانە تا بەکیتی بلی بچێت بخەوێ و بەقاوێیکە خەستەوێ کە لە سەر کەشەفێکی دانابوو گەراوێ: «پێتخۆشە کە من پاکشێتی؟ چونکە ئەگەر بکەوێتە پێ ئێتر ناتوانی بخەوێ.»

نا ئازیزم! لە سانلورینزو کاتی هاوڕێیان خەریکی هێنانی جل و بەرگ و جل و بەرگی تایبەتین دەخەوم.

دەنەگەر وایە کە من قاوێ بخۆوێ. کە من پراوەستە با بێک غورابیت بۆ بێتم.

کاتن که جما له په نای دولا به که دا چوکی دادا، له پریکدا میښه که رانه له
سهرشانییه وه دانه وی و پروانییه پیښه وه: «ئوانه چییه؟ خامه و نه قولی
بریتانییه! سهره! ئه وشتانه بۆ پادشا و سازاده ده بی!»

جما سهری هه لیتنا و بزه یه کی بۆ قسه گهرم و گورانه که ی ئه و لی دا:
شیرینیت پی خۆشه؟ ئه مانه هه میښه بۆ سزاریان پاده گرم، بۆ شیرینی وهک
مندال تامه زپویه.»

ب. ب. به راسته؟ هه رگاوايه ده بی سبهینی که میک بۆ ئه و دروست که ی چونکه
من به ته مام ئه مانه له گه ل خۆمدا به رم. نا، قه یناکه نه قوله کان ده خمه گ گ
گیرفانم، تامی ئه م نه قولانه سوکنایم ده دن له به ران به ر هه موو ئه و خۆشی و
شادی و که یفانه ی که دووره پریزبوون له باخچه ی ژیاندا. ه. ه. هیوادارم ئه و
کاته ی که له سێ داره م ده دن که م نه قولم بده نی تا بیمژم.

لانیکه م لی گه پی با قوتوویه کی کاغه زیت بۆ بیتم به وانه وه بیخه گریفانت!
پیکه وه ده چه سپین ئه و نه قولانه ی دیکه شیان بخمه پال ئه وانه وه؟
نا پیمخۆشه ئیستا له گه ل تو بېخۆم.

به لام من نه قولم پی خۆش نییه و دهمه وی بی و زور ژیرانه دانیشی و تانی
یه کیکمان نه کوژراوه با وتووێژیکی ئارام و تیز و ته سه لمان هه بی و...

میښه که رانه و پینه ی کرد: «نه قولی پی خۆش نییه! هه رگاوايه من ده بی به
ته نیایی هه مووی بخۆم ئه مه راست وهک خواردنی شیوی ئیعدامی که، وانییه؟
ئه مشه و ده بی هه موو کول و کو و ئیشتیای ئه من به ئاره زووی دل دامرکینی.
له پیتش هه موو شتیکدا داوات لی ده که م له سهر ئه م کورسیله راحه تیه دانیشی
و هه روه کوو گوتت منیش ده بی پراکشیم، لیره دا درێژ ده بم و ده چه سیمه وه.»
میښه که رانه له به رده می جمادا له سهر فه رشه که دانیشت و ئانیشکی نا به
کورسیه که وه و پروانییه پوخساری ئه و: په نگت چۆن هه لبروسقاوه!
بۆئوه یه که ژیان و گوزهرانت زور توند و سهخت ده گری و نه قولیشت
پی خۆش نییه...»

ته نیا بۆ پینچ خوله کیش بی ئه و نه ده به شوخی و جه فهنگی مه گره. قسه ی
مان و نه مانه، بۆ شوخی نابی.

- ئازىزم تەننەت بۇ دووخولەكيش دەست لەشۇخى و جەفەنگ ھەلناگرم.
ژيان و نەمان ھىچيان ئەوبايەخەيان نىيە كە بە ھەنديان بگرى.
ھەردووك دەستى ئەوى توند كوشى و بە نووكى قامكەكانى يارى لەگەل
دە كردن:

- مینروا، ئەوئەندە بەپرشتەوہ لىمەپوانە! ئەوئەندەى نەماوہ كە دەستكەمە
گريان و دوايەش بۆم بەداخبى. پىتمخوشە ديسانەوہ خونچەى بزەى سەرلىتوت
بېشكوى چونكە بزەى سەرلىتوت يەكجار شيرين و دلگير و بىوينەيە. دەى
ئازىزم ئىتر ئەوئەندە بە دل تەنگى و پەرۇشيەوہ لىمەپوانە! وەرە با وەك
دوومندالى ژىكەلە و باش تۆشە و غورابىيەكانمان بخوين بى ئەوہى لە سەريان
دەستبەكەين بەشەپ و چەلەحانە - چونكىنى سبەينى دەمرين.
مىشەكەرانە غورابىيىكى لە سەر دەورىەكە ھەلگرت، بەورىايىيەكى زۆرەوہ
كردى بە دوو لەتى بەرابەر و شەكراوى نىوہپاستەكەشى بەجوانى بەسەر
ھەردووكيان دا دابەش كرد.

- ئەمەش جۆرە پى و پەسمىكى ئاينىيە، وەك ئەو پى و پەسمەى كە
ئەوخەلكە پاڤزە لەكلىسادا بەپىوہى دەبەن. «فەرموو تۆشى گيانتى كە ئەمە
لەشى منە ۵.» دەزانى دەبى ھەردووكمان بە پىكىك شەپاب بخوينەوہ - بەلى
ئاوا «بۇ بىرەوهرىش بى ئەم كارە بكە...»
جما قاپەكەى لە سەر مىزەكە دانا. بەھەنىسك دانەوہ گوتى: «وا مەلى!»
مىشەكەرانە سەرى ھەلىتا و ديسانەوہ ھەردووك دەستى گرتەوہ.

- دەگەر وايە بىدەنگ دادەنىشين، با كەمى ھۆر بىنەوہ. كاتى كە يەككىمان
بەمرين ئەوى ترمان ئەم ساتانەى لەبىر دەمىنى. ئىتر ئىمە ئەم دونيايەى كە پىر
لەھەراو و ھوريا و توند و تىژيە و لەگوپچكەماندا دەنگ دەداتەوہ فەراموشى
دەكەين. دەست لەناودەستى يەكدا پىكەوہ دەپۆين، دپۆين و ھەنگا دەننىنە
دالانە سەير و سەمەرەكانى مەرگەوہ و لەئامىزى گولالەسوور و ھەلالەكاندا
دەپازىين، ئارام بە! ئىتر تەواو بىدەنگ دەبين.

۴. خواوہند و خواھى ھزر و ھونەر.

۵. وتەى مەسىحە كە لەوايىن خواردنى شىوئى دا كە بە ھەوادارانى خۆى گوت.

سهری له سهر ئه ژنوی جما دانا. پوخساری خوی داپۆشی، جماش به بیدهنگی به سهر ئه و نوشتاوه، دهستی به سهر قژه په شهکانی دا هیتا، ئه به و شیوهیه کات و سات تیده په پی و هیچیان نه ده جوولانه وه و نه قسه به کیشیان ده کرد.

ئاخره که یی جما گوتی: «ئازیزه که م کات ژمیر نزیک دوا زده یه.» می شه که رانه سهری هه لیتا: «ته نیا چه ندخوله کیکمان ماوه، مارتینیش ئیستا ده که پیتته وه، په نگه ئیتر قهت یه کتر نه بینینه وه. قسه یه کت نییه که پیم بلی؟» می شه که رانه ئارام هه ستایه سهر پی و به ره و ژووره که یی دیکه پویشته. که می بیدهنگی دایگرتن.

به دهنگیکی که باش نه ده بیسترا گوتی: «قسه یه کم هه یه . قسه یه ک که . که پیتی بلیم...»

پاوه ستا، نزیک په نجه ره که دانیشته و پوخساری خوی له دووله پی ده ستیدا شارده وه.

جما گوتی: «زۆر له وه پیتشه وه به ته ما بووی که دلۆفان و به پوحم و دل بی.»

. له ژیا نی خۆمدا پوحم و دلۆفانیم نه دیتوه، له پیش دا . وامده زانی که . تو ئه وهت هه به خه یالیش دا نایه و بیریشی لی ناکه یته وه...»
. ئیستا خۆ سه بارهت به ئه من وابیر ناکه یته وه؟

جما که می پاوه ستا تا ئه و قسه بکات، ئه و جار هه ستا و له په نایدا پاوه ستا. ئارام و به نه رمیه وه گوتی: «پیم وابی ئیتر ده بی راستیه کانم پی بلی، فه رزکه ئه گه ر تو بکوژیت و من زیندوو بمینم ده بی درێژه به ژیانم بدهم و قه تیش نه زانم که... قه تیش دلنیا نه بم که...»

می شه که رانه هه ردوو دهستی ئه وی گرت و توند گوشتی: ئه گه ر من بکوژیم . ده زانی ئاخه ر ئه و کاته ی پویشتم بۆ ئه مریکای باشوور . ئه وهش مارتینی!

یه‌که به‌خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه و چووه ئه‌ولاوه و درگای ژووره‌که‌ی ته‌واو
کرده‌وه. مارتینی خه‌ریک ئه‌وه‌بوو که چه‌که‌کانی به‌حه‌سیره‌که خاوین
کاته‌وه.

- وه‌ک هه‌میشه راست سه‌ری سه‌عات! ئای مارتینی تو کرۆنومیتریکی
گیان له‌به‌ری ئه‌وه ب- بالته و شنپه سه‌فه‌ریه‌که‌یه؟
- به‌لێ، دوو سێ شتی دیکه‌شم بۆ هێناوی. ئه‌وه‌نده‌ی پێم کراوه
نهم‌ه‌یشته‌وه ته‌پین، به‌لام بارانیکی زۆرخه‌ست ده‌بارێ، به‌داخه‌وه سه‌فه‌ریکی
ناخۆشت له‌پیشه.

- گویت لێ نه‌بی - شه‌قام چوول بوو؟
- به‌لێ، وادیاره هه‌موو سیخوڤه‌کان چوون بخه‌ون. له‌شه‌ویکی ئاوا
ناخۆش شتیکی سه‌یر نییه. جما ئه‌مه قاوه‌یه؟ ده‌بی پیش‌ئه‌وه‌ی که له ژیر
ئه‌وبارانیه‌دا بکه‌ویته پێ شتیکی گه‌رم بخواته‌وه، ده‌نا سه‌رمای ده‌بی و
نه‌خۆش ده‌که‌وی.

- قاوه‌که په‌شه و زۆریش خه‌سته، ئێستا که‌مێک شیریش ده‌کولێم.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که ددان و ده‌سته‌کانی توند به‌سه‌ریه‌ک‌دا ده‌گوشی که
نه‌که‌ویته گریان چوو بۆ چینه‌شت‌خانه. کاتی که به‌شیره‌که‌وه گه‌راوه،
میشه‌که‌رانه شنپه‌که‌ی له‌به‌ر کردبوو و خه‌ریکی به‌ستن و خۆتوند و تۆل
کردن بوو، به‌پێوه فینجانێک قاوه‌ی خوارده‌وه و کلاویکی پانی سوارکاری
که‌وره‌ی هه‌لگرت و گوتی: «مارتینی پێم‌وايه کاتی پۆیشه‌نه، بۆئه‌وه‌ی دله‌یا
بین پیش‌ئه‌وه‌ی بچین بۆ یه‌خته‌رمه‌خانه گه‌شتیک به‌مده‌ورو به‌ره‌دا لێ ده‌ده‌ین.
سینیورا جارێ خودا‌حافیز، پۆژی هه‌ینی له‌فورلی یه‌کتر ده‌بینینه‌وه، مه‌گه‌ر
ئه‌وه‌ی که پووداویکی تایبه‌تی بیه‌تی پیشی. که‌می پاوه‌سته، نیوینشانه‌که ئه‌ -
ئه‌مه‌یه.»

په‌پێک له‌ده‌فته‌ره‌چکوله‌که‌ی گیرفانی لێ کرده‌وه و چه‌ندوشه‌یه‌کی به‌قه‌له‌م
له سه‌ر نووسی.

جما به‌ده‌نگیکی خه‌مگین و ئارامه‌وه گوتی: «له‌وه پیش ده‌مزانێ.»

- ده تڙاني؟ زور چاڪه، به لام ته مه يه نيونيشانه كه له بيرت نه چي. مارتيني
 وهره س - س! مه هيله درگاكه دهنگي بي!» هيتاش چونه خوارئ. كاتن كه
 داخراني درگاكه دواي پويشتنه دهره وهي ته وان دهنگي هات. جما كه پراوه
 ژوورئ و خيرا ته و كاغه زه ي كه نابويه ناودهستي كرديه وه.
 له ژير نيونيشانه كه دا نووسيبيوي: «له وئ هموو شتيكت پي ده ليم.»

ئەو پۇژە لە بریزیگولا پۇژی ھەینی بازارى ھەوتە بوو. خەلکى دىھات بە مریشک و بەرازى مالى و ماست و کەرە و میگە لە ھەیوانى شاغى خویان لە دىھات و ناوچەکانى خویانەو ھاتبوونە ئەو. جىگای ھەینی بازار پېربوو لەو جەماوەرەى کە خەریکی ھات و چۆ بوون. پێدەکەنین و شوخیان دەکرد و خەریکی کرپن و فروشتنى ھەنجیری وشک و تووگولە بە پۇژە و کەیکى ھەرزان و ئەلە و جۆرە شتانە بوون.

منداڵانىکی پەشتالە کە بە تیشکی ھەتاو پەش داگە پابوون بە پىخاوسى بەسەر ئەرزى دا درىژ ببوون و دایکەکانیشیان لە ژىر سىبەرى دارەکان بە قەرتالەى پڕھێلکە و کەرەى خۆمالیەو ھەندىشتبوون.

سینیور مونتانی کە بۆ گوتنى «بەیانى باش، ھاتبوو ھەر، لە پریکدا خەلکانیک بە دەنگ و ھەرایەکی زۆرەو ھەپۆرەیان دا. ئەو خەلکە بە چەپکە گولى سوور و سۆیسە و نیرگسى سېى داوینى کێوانەو کە بۆ بەخێرھاتنى بەرەولای ئەو پرایان دەداشت کۆببوونەو.

خەلکى ھەز و خولپای مونتانی بەو گولە کێویانەیان وەک کردەو ھەیکى بچووکی لاسارەنە دەزانى کە ئەو کارە لە سەر ھەریاویکی زانا دەو ھەشیئەو. لە پووی بەزەیی و خوشەو یستییەو ھەپشت گوتى خویان دەدا. ئەگەر کەسیکی دیکە کە لە لای خەلکى پریزىکی کە مەترى ھەبوایە و مالە کەى خۆى پێکردبایە لەو گول و گیا کێویانە پێی پێدەکەنین، بەلام «کار دینالى پیرۆز!» دەیتوانى زۆر کردەو ھى سەیر و بێزەرەر ئەنجام بدات.

مونتانلی که راهستا تا دهست به سهر مندالیکدا بیتن گوتی: «دهی ماریوچیا له و جاره ی دیکه وه که توم دیت گه و رتر بووی، پوماتیسم و لاق ئیشه ی دایه گه وه چونه؟»

- قوربان که میک باشته، به لام ئیستا دایکم ته ندروستی باش نییه.
- ناخ زور به داخم، به دایکت بلی پوژیک بی بوئیره و خوی پیشان دوکتور جوردانی بدات. به شکم کاریکی بق بکات، جیگایه کی بق پهیدا ده کم. به شکم ئه و جی گورکته به قازانجی بی. لویجی! وادیاره باشتی، چاوه کانت چونه؟»
هه روا که قسه ی له گه ل خه لکی ئه و دیهاته ده کرد، ده پویشته پتیشه وه. ئه و هه میشه نیو و ته مهنی ئه و مندالانه و گیر و گرفتی ئه وان و گه وره کانینانی له بیر بوو. به سه رنجیکی ره حم و دلوفانییه وه له سه ریان پاده وه ستا و له ته ندروستی مانگا که که له کریسمه سدا نه خوش که وتبوو یان بوو که شووشه یه کی که له هه یینی بازپدا له ژیر تگه ری عه رابه یه کدا پان ببوه وه و لئی ده کولیه وه و لئی ده پرسین.

دوای ئه وه ی که گه پاره بق کۆشک، کاری بازپ دهستی پی کرد. پیاوئیکی شهل به کراسیکی شینه وه، که که می مووی ره ش به سهر چاوه کانی دا هاتبووه خواره وه و برینیکی قول له سه ر گونای چه پی بوو، هتواش به ره ولای یه کن له دوو کانه کان چوو و به زمانیکی ئیتالایی زور ناخوش داوای لیموترشی کرد. ژنیک که لیموکه ی بو داده نا، چاوئیکی لی کرد و گوتی: «تو خه لکی ئه م ناوچه یه نییت.»

- نا، من خه لکی کورسیکام.

- به شوین کاردا ده گه پئی؟

- به لی، نزیکه و هه رزی گیادوورینه وه یه، پیاوئیک که له نزیکایی پاوناه مه زرای هه یه ئه و پوژه هاتبووه باستیا و پئی گوتم که له وی کار زوره.
- هیوادارم هه روا بی، به لام ته واو دلنیا نیم، له م ده وره به ردا کاروبار باش نییه.

- دایه گیان، کورسیکا لیره خرابتره، نازانم ئیمه ی فه قیر و هه ژار ناخره که ی چیمان به سه ردی.

• به تهنیا هاتووی بۆئیره؟

• نا هاوپنیکەم له گەلم هاتوو. ئهوه تانی کراسی سووری له بهر کردوو! Hola Paoio مێکل دواي ئهوهی گوئی لێ بوو، کاتی که دهستی له گیرفانی نابوو هاته پێشهوه. سه ره پای ئهوهی که قژیکی سووری دهست کردی له سه ره نابوو تا نه ناسریتهوه، کورسیکاییهکی تهواو تهواو بوو، مێشه که رانهش له چاوی نه ده دا و شکیان لێ نه ده کرد. پێکه وه له بازاردا که وتنه گه پان، مێکل به ده می فیتوی لێ ده دا. مێشه که رانه که لاقی به سه ره ئه رزی دا پاده کیشا تا شه لینه که ی دیار نه بن، پرێسکه یه کی له سه ره شان بوو که به زه حمه ته وه ده پۆشت. ئه ودووانه چاوه پوانی که سێکی نه ئینی کار بوون تا ده ستوور و فره مانای زۆر پر بایه خی پێ به دن.

میکل له پریکدا هیناش له بهر خۆیه وه گوئی: «مارکون له وینیه، به سواری ئه سه په وه له و گوشه یه راوه ستاوه؛ مێشه که رانه هه رواکه پرێسکه که ی پێ بوو و لاقی به دواي خۆیدا پاده کیشا به ره ولای سواره که پۆشت.

دهستی برد بۆ کلاوه کۆنه که ی سه ره سه ری، قامکیکی به سه ره هه وساری ئه سه په که دا کیشا و گوئی: «ئاغاگیان کریکاریکتان ناوی گیاتان بۆ ویشک کاته وه؟» ئه مه په مزیک بوو که له وه پێش دایا نابوو، سواره ش که به پروه له ت وادیار بوو کوێخای ئاغا یه کی ملک دار بێ، دابه زی و هه وساره که ی خسته ملی ئه سه په که وه و گوئی: «کاکه گیان ده توانی چ کاریک بکه ی؟»

مێشه که رانه که هه روا به کلاوه که ی خۆی کایه ی ده کرد گوئی: «ده توانم قه ره قول بم یان په رژین دروست بکه م» و بێ ئه وه ی راوه ستی درێژه ی پێ دا: «کات ژمێر به کی نیوه شه و له به رده م ئه شکه وتی گیرو. ده بێ دوو ئه سه پی چاک و عه رابه یه کت پێ بن. له ئێو ئه شکه وته که دا چاوه پوان ده بم - ده توانم زه ویش هه لکه نم...

• تهواوه ئیدی من ته نیا قه ره قولیکم ده وێ. له وه پێش ئه و کاره ت کردوو؟
• جاریکم کردوو، جوان گویت لێ بێ، ده بێ تهواو به چه که وه خۆت ته یار که ی نه وه ک پوو به پوو ی سوارکارانی چالاک ببینه وه. له پێگای جه نگه ل

و لیره واروه مه پۆ. ئه و پریگایانه ی دیکه سلامه تتره. ئه گهر سیخو پریکت تووش بوو، له گه لی دامه مه زریته، بی سن و دوو بیکوژه . کاکه گیان ئه و کاره م زۆر پین خوشه.

- به لی، په نگه تو پیت خوش بی، به لام من قه رقولیکی به ئه زموون و کارامه م ده وئ. نا، ئه مپوکه قه ره پوولم پینیه.

سوالکه ریکی زۆر چلکن و شپۆله به ئاه و ناله یه که وه که یه کببین ده یوته وه ، به کومه کۆم بۆلای ئه وان هاتبوو: له به رخاتری حه زره تی مریه م خیریکی بکن به م کویره بین نه وایه . خیرا لیره به پۆن ئه سوارانی سه بک به ره و ئیره دین . پاکترین فریشته ی ئاسمان پاقرترین کچ . پیوارز ئه وانه به شوین تووه ن. دووخوله کی تر ده گه نه ئیره . هیوادارم مه سیح و خوداوه ند چاکه تان بده نه وه . ده بی به په له خۆت ده ربازکه ی، له هه ر قوژبنیکدا سیخو پریکی لینه. له وه گوزه راوه که بی ئه وه ی بتبینن هه لی، زووکه هه لی» مارکون هه وساره که ی دا به ده سستی میتشه که رانه وه.

- زووک! سواربه و به ره و پرده که هه لی و ئه سه په که به جی بیله، له ده ره بند ده توانی خۆت بشاریته وه. ئیمه هه موومان چه کمان پینیه، بۆ ده خوله ک ده توانین سه رقالیان که ی و رایانگرین.

نا، کوپه کان نامه وئ ئیوه بگیری. له په نای یه که وه راوه ستن. هه مووتان به شوین مندا یه کپریز گولله بارانیان که ن . دوايه به ره و ئه سه په کانمان ده که وینه پئ، ئه وئیان گرتوه، نزیکی پرده کانی لای کۆشکه که خه نجیره کانتان له کالان ده ره یتن. هه وساره کان هه لپن و هه رکه سیکی خۆی بخاته سه ره پستی نزیکترین ئه سپ. به و شیویه به شکم هه موومان بتوانین خۆمان بگه یینه ناو جه نگه له که.

ئه وه نه ده ئارام و له سه ره خۆ قسه یان ده کرد که خه لکی زۆر نزیکی ده ور به ری ئه وان نه یانده توانی له وه بگن که له سه ر ئاریشه یه کی گه وره و حه سته م ده ویتن ؛ یان قسه و باسه که یان له کۆ کردنه وه ی گیاوگژ گه وره تهر. مارکون هه رواکه هه وساری ماینه که ی گرتبوو و ده یکیشا و به ره ولای ئه سه په به ستراره کان ده پۆیشت. میتشه که رانه ش به لاره لار و کومه کۆم له په نای ئه وه وه ده پۆیشت.

سوالکه ره کهش به دهستی درێژکراوهی و به ناله و پارانه وهی یه کپیزی به شوین ئهوانه وه بوو. میکل به فیتو لیدانه وه هاته پیشی. به دهه پێگاری و یشته وه سوالکه ره که باسه که ی پێگوتبوو و ئه ویش هه واله که ی به گوئی سێ پیاوه که گه یاند که له ژیر دارێکا خه ریکی خواردنی نان و پیواز بوون. خێرا هه رسیکیان هه ستانه سه رپێ و به شوینی دا که و تنه پێ، پێش ئه وه ی شکی که سیک بیه پێته سه ریان، هه رحه وت نه فه ره که ده ستیان له سه ر په له پێتکه ی ده مانچه کانی ژیر چاکه ته کانیان دانابوو، له په نای یه کتری و له نزیک ئه سه په به ستراوه کانیانه وه راوه ستابوون.

میشه که رانه ئارام و له سه ره خۆ گوئی: «تا من ده ست پێ نه که م که س خۆی قوشقی نه کات په نگه ئیمه نه ناسن. دوا ی ئه وه ی من ته قه م کرد ریک هه مووتان ده ست پێ بکه ن. ته قه له سه ربازه کان مه که ن. لاقی ئه سه په کان شهل که ن. ئه وکات ناتوانن بکه ونه شوینمان. له گه ل ئه وه ی که سێ نه فه ر ده مانچه کان پرده که نه وه سیانی تر تان ته قه بکه ن. ئه گه ر که سیک له ئه وان که وته نیوان ئیوه و ئه سه په کانتانه وه بیکوژن. من ئه سه په قه زله که هه لده گرم. هه رکه کلاوه که م خسته خوار ی هه رکه سیک له ئیوه ریکا بگریته به ر و بپوات، له به ر هیچ شتیکیش پانه وه ستیت.»

میکل گوئی: «هاتن.» میشه که رانه ش که دیتی خه لکی ده ستیان له کپین و فروشتن هه لگرت به سه یری که وه ئاوپی داوه.

پازده پیای چه کدار ئارام ده هاتنه پیشه وه. ئاپۆره ی خه لکی بیوه له مه پهریک که به ئاسانی نه یانده توانی خێرا بینه پیشه وه و ئه گه ر به هۆی ئه و سیخو پانه وه نه بوایه که له و گوشه و که نارانه وه خۆیان مه لاس دابوو، هه ر چه وتیان ده یانتوانی له وکاته دا که سه ربازه کان به ئاپۆره ی خه لکه وه سه رقال بوون خۆیان ده رباز بکه ن.

میکل که می له میشه که رانه نزیک بووه وه: «ناتوانین خۆمان ده رباز بکه ین؟»

. نا، سیخو په کان چوار ده وره مانیان گرتوه، یه کیکیشیان منی ناسیوه. هه ر ئیستا که سیک ناره لای ملازم تا جیگای من به ئه و را گه یینی. ته نیا شانسیکی که هه مانه، شهل کردنی لاقی ئه سه په کانه. . سیخو په که کامه یه؟

- هه وه لێن که سێکی که ته قه ی لێ ده که م. هه موو ئاماده ن؟ کولان و
پێگایه کیان به دپدانی خه لکی پێک به ره و ئیمه دروست کردووه به ته مان
له پێکدا هێرش بکه نه سه رمان.

ملازم گوراندى: «به نئوى پاپه وه، له سه ر پێگا که لاجن!»

جه ماوه ر به سه رسو و پمانه وه کشانه دواوه، سه ربازه کان به په له هێرشیان
برده سه ر ئه و که سانه ی که له نزیک پرده کانی کوشکه که پاوه ستابوون.
میشه که رانه ده مانچه که ی له ژیر کراسه که ی ده ره ئینا و ته قه ی کرد نه
پرو به پوی ئه و سه ربازانه ی که ده هاتنه پێشه وه، به لکوو پوو به و سیخوپه
خو فرۆشه ی که له ئه سه په کان نزیک ده بووه وه. گولله که ئیسکی گهردنی پێکا و
به پشتدا که وت. خێرا دوا ی ئه و ته قه یه له کاتیکدا هه وت خه باتکاره که له
ئه سه په به ستر او هه کان نزیک ده بوونه وه، هاوکات شه ش گولله ی دیکه ته قیندرا.

ئه سه پی یه کێ له سوارکاره کان خزی و به سه ره وه به ئه رزی دا که وت،
یه کێکی دیکه شیان به حیلاندنێکی تر سنا که وه که وته سه ره ئه رزی، دوا یه له نئو
هه را و هوریا ی خه لکی تر ساودا، گو په و فه رمانی ئه فسه ری فه رمانده که له
سه ر ئاو زه نگی ئه سه په که ی هه ستابوو و شمشیره که ی به سه ر یه وه هه لێنا بوو
هاته گوێ: «سه ربازه کان وه رن ئالێزه وه!»

ئه فسه ره که به پشتا که وت و به تلاوتل که وته سه ره ئه رزی. میشه که رانه بوو
که به نیشانه گیرى پێک و پێکی نه فسه ره که ی پێکابوو، هیلێکی باریک له خوێنی
ئه فسه ره که به سه ر یونیفۆرمه که ی دا ده هاته خوار، به لام ئه و به چنگه کړئ
خۆی پاگرت وه و دوا ی ئه وه ی یالی ئه سه په که ی توند به چه نگه وه گرت و وه ک
شاغیتیه ک نه راندى: «ئه گه ر ناتوانن ئه وشه یتانه شه له به زیندووی بگرن
بیکوژن، ئه وه پیاو رزه!»

میشه که رانه به هاو پێکانی گوت: «ده مانچه یه کێ دیکه م بده نی، خێرا!
برۆن!» کلاوه که ی فرێ دایه سه ر ئه رزی. وه ختیکی زۆر چاک بوو، چونکه
سه ربازه تو په کان به شمشیری ئاو هه لاه به ره و پوی ده هاتن.
- چه که کانتان دانین، هه مو تان!

کاردینال مونتانی له وکاته دا له پریکدا که وته نیتوان هر دوو دهسته که وه،
به کئی له سهربازه کان که ترسینکی زور پړا بویه نښوده نگییه وه گوراندی:
«قوربان! ښه ځای من ده کوژری!»

مونتانی هه نگاویکی هه لښاوه و نزیکر بویه وه و راست پرو به پرووی
ده مانچه که ی میشه که رانه راوه ستا.

نیستا پینچ نه فەر له شوږ شگړه کان به سواری ښه سپه کانیان به وه شه قامی
به وه وژور ده ئاوان. مارکونیش خوی فږی دایه سهر پشتمی ماینه که ی. له
کاتی پوښتندا، ئاوړیکی داوه تا بزانی پټیبه که ی پټیستی به یارم ته نییه.
ښه سپه قزله که ی له بهر ده ستا بوو و جاریکی دیکه له گیران و ده ست به سهری
پزگاریان ده بوو، به لام هر که ښه وکاږایه هاته به رده می که عه بایه کی
ښه رخه وانی له بهر دابوو، میشه که رانه له پریکدا دهستی له رزی و
به ده مانچه که وه دهستی دانه واند. ښه وساته که مه هه موو شتیکی تیکدا. خیرا
دهوری گیرا و زور به توندی فږی درایه سهر ښه رزی. سهربازیک به پانایی
شمشیر که ی له دهستی دا و ده مانچه که ی پښ فږی دا، مارکون به جووت لاقی له
ژیر زگی ماینه که ی دا. دهنگی سمی ښه سپی سهربازه کان له پشت سهریه وه
ده هاته گوینی که چوارنال که وتیوونه سهری. زور بښ بایه ده بوو ښه گهر
ښه ویش راوه ستایه ت و بگیرایه ت. کاتی تاودانی ماینه که ی که له سهر زینه که
ئاوړی داوه تا دواپین گولله به وه ښه و سهربازه ی که لټی نزیک ببویه وه
به پښ بکات. میشه که رانه ی دیت که به ده م و چاویکی خویناویه وه که وتوته
به پښی ښه سپه کان و سهربازه کان و سیخوړه کانیش به سهریه وه راوه ستا بوون
و هه روه ها گوینی له جنټوی زور پیسی سهربازه کان و سیخور و شوقاره کان
بوو که دهنگی تووړه یی و پیروزیان تیکه ل بوو.

مونتانی سهرنجی نه دایه سهر ښه وهی که چ پرو دواویک خولقاوه،
له قالده رمه که هاتبویه خوارچ و هه ولی ښه ترس و دله خورپه ی خه لک
دامرکینتی. خیرا دوا ی ښه وهی له سهر سهری سیخوړه برینداره که راوه ستا،
شیتواندنی ئاپوره که ناچاری کرد سهره لټنی. سهربازه کان له گه ل ښه وهی که
به په تیک دهستی دیله که یان به سستبوو له مه یدانه که وه ده گوزهران و دیله که یان

به شوین خویاندا ده کیشا. پوخساری میشه که رانه به هوئی ئیش و ئازاره وه شین و رهش بیووه وه و به باشی هه ناسه ی بۆ نه ده کیشرا، به و پتیه پووی کرده کار دینال و بزه یه کی مانادار هاته سه رلیتوه ویشک و بن په نگه کانی و به هیواشیه وه گوتی: «قوربان بۆ ئه و کاره باشه ت ده ست خۆشیت پێ ده لیم.»

دوای پینچ پوژ مارتینی گه یشته فورلی. له لایه ن جماوه به پۆست به سته یه ک پروپاگه نده ی چاپی پێ گه یشت بوو، په مز و نیشانه یه کی که له سه ریان نووسرابوو نیشاندهری ئه وه بوو که به زووترین کاتی پپووست خۆی بگه ینیته جیگای مه به ست؛ که به وه بیر هینانه وه ی وتووێژه که ی ژیر که پره که، خیرا هه ستی به شتیکی ناخۆش کرد. به درێژایی سه فهره که ی په یتا په یتا به خۆی ده گوت: «هیچ پپووست نییه که من وابیر بکه مه وه که خودای نه کرده میشه که رانه پووداویکی ناخۆشی به سه رهاتبن، هه روه ها به هاپندان به خه یالاتی هیه و پوچ و مندالانه ی که سیتی توو په زۆر بن بایه خه، به لام هه تا زۆر تر دژی ئه و بیر و خه یالاته ی خۆی پاده وه ستا پتر بیر و هزری سه رقالی ئه و فکره ده بووه وه.

کاتیکی که چووه واتاغه که ی جماوه گوتی: «هه ستم کردووه که چی بووه. یانی ریوارز گیراوه؟»

روژی پینچ شه ممه له بریزگولا گیراوه، تا ئه وجیگایه ی توانیویه تی به ربه ره کانی کردووه فه رمانده ی سوارکاره کان و سیخوریکی بریندار کردووه.

- به ربه ره کانی چه کدارانه، کاری کوتایه!

- فه رقیک ناکا، تا ئیستا زۆر جاری دیکه به هۆی ته قه کردن به ده مانچه وه گیانی که وتوو ته مه ترسیه وه، که ئیتر ئه م جاریان کاریگه ربیه کی ئه وتوی له سه ر وه زعی ئه و نابن.

- به پای تو چی به سه ر دینن؟

پهنگی پوخساری جما هه ر به جاری تیک چوو: «به پای من ئیمه نابن چاوه پوانی ئه وان بین تا بزانی ئه وانه چی به سه ر دینن و چه به سستیکیان هه یه.»

. پټتوايه بتوانين گه لاله يه کي دهربازبوون و هه لاتننکي بؤ ږنک بخهين؟
. ده بئ نه و کاره بکهين.

مارتيني گه پراوه و دهسته کاني له پشته وه گرت و کهوته فيتوو ليدان. جما
لني گه پرا تا نه و به ئاسووده يي ته و اووه بيرى لن بکاته وه.

بيدهنگ دانېشتبوو سه ري نابوو به پشته کورسيه که يه وه و بئ نه وه ي
چاو بټروکينې ده پروانيه خالنيکي ناديار. هه رکاتنيک که پوخساري ئاوي
لن ده هات زورتر وهک ماته ميني دوريري و ابوو.

مارتيني که مئ پراوه ستا و پرسى: «ته وت ديت؟»
. نا، قرار و ابوو به ياني نه و پوژه ئاليره من ببينيت.

. به لن له بيرمه، ئيستا له کوټه؟

. له قهلايه، چوارچاو ئاگان لنيه تي و ده لن به زنجير به ستر اوته وه.

مارتيني قه يافه يه کي بئ لايه ني گرت و گوټي: «شتنيکي وا نييه، بږ به نديکي
باشي بئ بئ، که م و زور زه نجيره کان ده بږي، خوژگه بريندار نه بوايه...»
. که ميک ئازاري بئ گه يشتووه، به لام نازانم ئازار و بږينه کاني چه نده يه.
به پاي من و اباشتره که نه و وه زعه له ميکل بپرسی، ئاخه ر نه و له کاتي
گيراني دا له وي بووه.

. نه ي خوي بؤچي نه گيراوه؟ پيوارزي خسته نټو گرکاني نه وانه وه و
خوشي هه لات؟

. خه تاي نه و نه بووه. نه و يش به قه ده ر هه موويان جه نگاهه و ده ستوور و
فه رمانه کاني يه که به يه ک پټره و کردووه. ده بئ بگوتري هه موويان بوټرانه و
ئازايانه تن کو شاون. وادياره ته نيا که سيک که به جوړنيک کار و نه رکه که ي
فه راموش کردووه و له ده مه ده مه ي کو تايي ئوپراسيونه که دا هه له ي کردووه
پيوارز بووه. به گشتي له و به ينه دا خالنيکي گومانايي تيدايه، تاوي پراوه سته
ميکل بانگ ده که م.

---

۲. Durer: نوبريخت دورير، وينه گري به ناميه ي ئالماني (۵. ۴) دامه زرينه ري شتوازي پټاليسم له
وينه گري ئالماني دا.

جما له ژووره که چووه دهړئ و خیرا له گهل میکل و کابرایه کی کتونشینی چوارشانه گه پراوه: «ئمه مارکونه - نیوی نهوت بیستووه؟ - یه کی له و قاچا خچیانیه. هر ئیستا گه یشتو ته ئیره. پهنگه بتوانی زانیاریه کی زورترمان له و باره وه پیدات. میکل ئمه سزار مارتینییه که سه بارهت به وی قسم له گهل کردوی. پیت خوشه سه بارهت به و پروداوه و نهوهی دیتو ته بوی بگیریه وه؟»

میکل سه بارهت به شه پرو تیک هه لچونه که له گهل سوارکاره چالا که کان بریکی بوی گیراوه و کوی قسه کانی گه یشته نه وی که: «من ئیستاش تن ناگم که چون ئاوی لی هات. نه گهر بمانزانیایه که نه و ده گیرئ هیچمان نه ومان به جی نه ده هیشت. فرمانه کانی پروون و ئاشکرا بوو و ئیمه به بیریشمان دا نه ده هات که نه و دواي فریدانی کلاوه که ی مهحتل ده بی تا ده وری بگیرئ. نه و له نزیك نه سپه قزله که بوو - بۆخوم دیتم که هه وساری نه سپه که ی هه لبری - و خوم به تاییه تی پیش نه وهی که سواری نه سپه که م بم ده مانچه کی پرېم پيدا. تاقه شتیک که فکر م بوی ده چی نه وه یه که له کاتی سوار بوون دا - چونکه شهل بووه - لاقی خرابی، به لام ته نانهت له و کاته ش دا ده ی توانی ته قه بکات.»

مارکون هاته نیو قسه کانیه وه: «نا وانه بوو، نهیده ویست سوار بی. من له دواي هه موویانه وه بووم که ده بوو برؤم. چونکه ماینه که م به هوی ته قه کردنه کانه وه ده سله میه وه، و گه پامه وه تا بزائم که ئایا برینداره یان ساخ و سلامه ته. نه گهر به هوی کار دیناله وه نه بوايه بی گومان به ئاسانی پرزگاری ده بوو.»

جما ئارام و به سه یری که وه کوتی: «ئا!» و مارتینیش به سه یره وه دووپاتی کرده وه: «کار دینال؟»

- به لی نه و هاته به رده مانچه که ی - خودا له به ینی به ری! پیموايه ده بی پر وارز ترسابی، چونکه نه و ده سته ی که ده مانچه که ی پی گرتبوو داینه واند و نه و ده سته ی دیکه ی ئاوا هه لیتا - پشتی ده سته چی پی نا به چاویه وه - «هه لبه ته نه وانیش هیرشیان برده سه ری.»

میکل گوتی: «من تئ ناگه م. شتی وانابن که پیوارز له وکاته ناسک و ههستیاره دا دلی داخوړپایی و نه توانی به سهر خوی دا زال بڼ.»
 مارتینی گوتی: «په ننگ له ترسی کوشتنی پیاوړکی بڼ چهک ده مانچه که ی به ردابڼ ته وه.»

میکل شانی هه لته کاند: «که سانی بڼ چهک نابڼ له کاتی شه پری ئاوا دا خویانی تئ هه لقوتینن شه پ شه پره. ئه گهر پیوارز بیتوانیبایه به جیگای شه وهی وهک مشکی نیوماله وه بگیرئ گولله یه کی له مونتالی بدایهت، پیاوړکی به شه پره ف زورتر و قه شه یه کی میټشک ویشکیش که متر ده بوه وه.»
 ئاوپری داوه و سمیټی به ددان گه ست. ئه وهنده تووړه بوو خه ریک بوو ده ست کاته گریان.

مارتینی گوتی: «تازه هه رچی بڼ کاریکه که کراوه و هیچ قازانجیکیشی نییه که ئیمه کات و ساتی خومان به گنړانه وه و تاوتوئ کردنی ئه وړووداوه به فیرۆ بده یڼ. ئه وهی که جیگای باس و لئ وړدبوونه وهیه ئه وهیه که ئیمه پړیگایه ک بو دهر باز کردنی بدوزینه وه. من پڼم وایه ئیوه هه مووتان حازر و ئاماده ن بو ئه وکاره خوتان بخه نه مه ترسییه وه؟» میکل ئه وهنده تووړه و نارپه حهت بوو که نه یتوانی وه لامیشی بداته وه. قاچاخچیه که ش ته نیا به زهرده خه نه ییکه وه گوتی: «ئه گهر براکه شم ئه وکاره ی پڼ خوش نه بڼ به یه ک گولله ده یکوژم.»

- زوړباشه. هه نگاوئ هه وهل، ئایا ئیوه خه ریتنکی ئه و قه لایه تان له به رده ست دایه؟

جما چه کمه جی میزه که ی کرده وه. دوو سڼ کاغه زی دهره یتنا: «من هه موو نه خشه کانم کیشاوه ته وه ئیره قاتی ژیره وهی قه لاکه یه، ئه مانه ش قاتی یهک و دووی برجه کانن، ئه مه ش خه ریتی یاساول و قه روله کانه. ئه م شه قامانه ده گه نه ناو ئه وودول و دهرانه. ئه مانه ش ئه وکویره پړیگایانه یه و حه شارگه کانی چیاکان و پړپه وی ژیره مینه که یه.»
 ده زانی که ئه و له کام یهک له و برجانده راگیراوه؟

- برجی پوڙهلات، له ژووریکي خړ که دووس په نجره یی ئاسنی تیدایه به میله ئاسنی قایمی ئاسنینه وه. له سر خهریته که دهست نیشانم کردوه. ئه م زانیاریانه ت چوڼ به دهست هیئاوه؟

- له لایه ن پیاوړیکه وه که پتی ده لئین «سی سرک» سهربازیکی گارده، ئه و ئاموزای جیسمره یه کیک له ئه ندامانی ئیوه یه.

- له م باره وه کاریکی خیرا و باشت کردوه.

- هل و دهر فه تیکی وامن نییه که به فیرو بړوات. جینو خیرا چو و بۆ بریزیکولا، که میک له م خهریتانه مان له وه پیش هربوو. لیستی ه شارگه کانیش له لایه ن پړوارزه وه له وه پیش جی به جی کرابوون. دهست نووسه که پیمان نیشان دها که کاری ئه وه.

- سهربازه گارده کان چوڼ که سایه تیکن؟

- له م باره وه زانیاری باشمان نییه. «سیسرک» تازه هاتووه ته ئه م قه لایه وه و هیشتا زانیاریکی زوری له سر ئه و سهربازانه نییه.

- ده بی له جینو بپرسم که سی سرک بوخوی چو ناوچونه. هیچ زانیاریکتان سه بارت به وه نییه که حکومت به ته مایه چی بکا؟ ئایا ده یانه وې پړوارز له بریزیکولا محاکمه بکړی یان ده بیه ن بۆ راونا؟

- نازانم. هه لبه ته راونا شاریکی گه وړه ی پاریزگارییه و به پتی یاسا ته نیا دوسییه گه وړه و هه نده کان له و دادگا گشتیه دا به پتوه ده بری، به لام له پاریزگا چوارینه کان یاسا بایه خیکي وای نییه و به ستر اوته وه به ده سه لاتی ئه و که سانه وه که له و پاریزگایانه دا ئیش ده که ن.

- میک هاته نیوقسه کانه وه: «ئو نابهن بۆ راونا؟»

- له بهر چ هوپه ک وایر ده که یته وه؟

- ته و او دلنایم. سهره نگ فیراری،^۴ فه رمانده ی له شکری بریزیکولا مامی ئه و ئه فسه ریه که به دهستی پړوارز بریندار بووه. ئه و وهک و شتر حه یوانیکی

۳. چوار پاریزگای خودمختار و ئوتونومی که له لایه ن نویته رانی پاپوه به پتوه ده بری.

قین له زه گه و له هه رده رفه تیک و هه لیک که لک و هه رده گری تا له دوژمنی خوی
توله بکاته وه.

«به پای تو ټو هه ول ټه دا که ریوارز لیږه بهیلتیه وه؟»

- به پای من ټو هه ول ټه دا که ریوارز ئیعدام که ن.

مارتینی خیرا چاویکی له جما کرد، جما په نگی ته واو په پی بوو، به لام
پوخساری بهم وشانه له وه زیاتر نه گوردرا. وادیار بوو ټم بوچونه له لای ټو
شتیکی سهیر و تازه نه بوو

به ئارامیه وه گوتی: «به بی تی په پ کردنی ته شریفاتی ئیداری ناتوانی
به ئسانی ټو وکاره بکات، به لام رهنگه بتوانیت به بیانوو یکه وه دادگایکی
له شکری پیکبینی و دوايه به پپی ټو وهی که بلئ ئاسایشی شار پپیوستی به و
کاره یه کاره که ی خوی باش و شینواو نیشان بدات.»

- له و بهینه دا کار دینال چی ده توانی بکات؟ ټو پازی ده بی که کاریکی
وابگریت؟

- ټو ناتوانی ده ست له کاروباری له شکری و هردات.

- نا، ناتوانی، به لام له وی ده ستی زور دپوا، بی گومان قایمه قام
به بی په زامه ندی ټو هه نگاو یک هه ل ناهیتیه وه.

مارکون قسه که ی ټو وی بری: «قهت ناتوانی ټو پازی بکات. مونتانلی
هه میسه به ره له ستکار و دژی دادگای له شکری و هه رجوره کاریکی
هاو شپوه یه. ټه گهر ریوارز له بریزیکولا بمینتیه وه هیچ پرو دواویکی ناخوشی
لئ ناکه ویتیه وه. مونتانلی هه میسه لایه نی دیلی گرتووه. ټو وهی که من لینی
ده ترسم بردنی ټو بو پاونا یه. ټه گهر بیتو بگاته ټو وی ئیتر ناییبینه وه.»

میکل گوتی: «ټیمه ناهیلین بیبه ن بو ټو وی. ده توانین کاریک بکه ین که
له پیگادا پژگاری بکه ین، به لام هیتانه دهره وهی ټو له وقه لایه دا کوسپینکی
دیکه یه.»

جما گوتی: «به پای من ټه گهر به هیوا ی ټو وه دانیشین تا بیبه ن بو پاونا
کاریکی بی ناکام و خوپاییه. ټیمه ده بی هه ول و کوششی خومان له
بریزیکولادا وه گهر بخه ین. زور که میش وهخت و مه و دامن هه یه. سزار

واباشتره من و تو خەریتی قەلاکە تاوتووی بکەین و بزانی ئایا دەتوانین ڕیگا چارەبەک بدۆزینەو. من گەڵالەیه کم لەزەین دایە، بەلام شتیک هەیه که من لێی حالی نیم و تیی ناگەم.»

میکل هەستا سەرپەڕ و گوتی: «مارکون وەرە، ئێمە با ئەوان بەجی بیلین تا لە سەر گەڵالەکیان بەجوانی بیر بکەنەو. پاش نیوهرۆی ئەمڕۆکە دەبێ بچم بۆ فونیانو و پێمخۆشە که تۆش لەگەڵمدا بێی. وینجینزو فیشەکهکانی ناردوو. دەبوو دوینێ ئەو فیشەکانە بگەیشتیانە ئێرە.»

پاش ڕۆیشتنی ئەو دوو پیاو، مارتینی چوو لە لای جەما و بەبێدەنگی دەستی بردەپێش. جەما بۆ ساتیک قامکەکانی خۆی لەنیو دەستی مارتینی دا هێشتەو و ئاخەرەکی گوتی: «سزار تۆ هەمیشە دۆستیکی باش و ئامادە بووی که لەهەموو کێشە و کۆسپەکانی ژيانمدا یاریدەم بدەیت ئیستا وەرە با لە سەر ئەو نەخشە و خەریتانه قسە بکەین و تی فکری.»

- من جاريكى ديكەش بەرپىز مونتائلى ئاگادار دەكەمەو دەكەمەو ناپازى بوونى
ئەو ئاسايشى شار دەخاتە مەترسپەو.

قايمەقام ھەولە ئەدا شىۋەي بەيەنى ئارام و سەنگىن بىي و شايەنى
كەسايەتپەكى بەرپىزى كلىسا بىت، بەلام تووپەيپەكى ئاشكرا لەدەنگىدا بەدى
دەكرا. جەرگ و ھەناوى بەباشى كارى نەدەكرد. ئنەكەي زۆرى قەرزدار كەردبوو.
ھەلسەكەوت و ئەخلاقيشى بەدرىژايى ئەوسى ھەوتەيە زۆرخراپ بىو.
جەماوهرىكى تووپە و ناپازى كە سىروشتى تووپە و مەترسپەداربوونى ئەوان پۇژ
لەدواي پۇژ زۆرتەر ئاشكرا دەبىن، ناوچەيەكى پراوپ لەدژ كەردەو و ھەشارگەي
زۆرى تەقەمەنى، كە تەنبا بىكەيەكى سەربازى كە لەو ھەقەداربوونى ئەوانىشدا دەبىن
شك و گومانە ھەبى و كاردىنالىك كە بە ھۆي دىلەسۆزىو ھە نىۋى «پەيكەرەي
دوژمنى پاڧىيان» لە سەر دانابو. ئەوانە ئەو كىنشە بوون كە قايمەقام بۇ
سەربازە بەردەستەكەي خۆي باسپى كەردبوو. كە ھەموو ئەوانە ، ماندوو و
شەكەتپان كەردبوو. ئىستاش ئەو بەرپەسىارەتى مېشەكەرەنە. كە نېشانەرى
پۇچىكى سەركىش و سەرەپۇ بوو كە كەوتبۇو سەرشانى.

مېشەكەرەنە دواي زامداركەردنى برازاي خۇشەويستى قايمەقام و باشترىن
سىخوپەكانى ئەو. ئەم «شەيتانە كارپىسە ئىسپانايىيە» دواي ئەو ھەلا و
ھەنگامەيە بازاپ و فرىودانى پاسەوانەكان، تووپەبوون و بە گۇدا چوون دژ بە
ئەفسەرانى لىكۆلپنەر و «تىكەدانى بارى ئاسايشى گرتووخانە بە ھەرا و ھورىا» و

به بڼ هېچ ترس و دلخواو کيک د ژبه ږي نهوان راډه وهستا . ئيستا سځه وته بوو که له وځه لايه دا دس به سهر بوو و بهر پر ساني بر يزيگولا به دل له کرده وې خويان نارازي بوو. چندين جار لږ پرسينه وېان له گهل کردبوو، به لام دواي نه وې که ده يان هيتا بڼ پلټتان، هېچيان دس نه ده که وټ. به هره پشه و گور پشه و به تو و پره يي و به فيل و ته له که و به زماني خوش و هره شتي کي که به نه قليان ده گيشت له سهر نه و تاقيان ده کرده و، به لام ميتشه که رانه ديسان وه به قه در پوژي هوهل ثاقلتر و قورس و قايمتر راډه وهستا.

ورده ورده هاتبوونه سهر نه ورايه که پهنه و اباشتر بووايه خيرا و بڼ راوهستان بياناردايه بڼ پاونا، به لام بڼ پاست کرده وې هله کانيان زور درهنگ بوو. قايمه قام کاتي راپورتي گيرانه که ي بڼ نوينه ږي پاپ نارد، وهک ريزلن نانتيک داواي کردبوو بڼ خيرا جي به جي کردني نه وکاره ئيزني بدهن بڼ خوي به تاييه تي به سهر نه و دوسيده را بگا. نه وانيش به ريزي کي تاييه تيه وه رازي بووني خويان له سهر داواکاريه که ي راگه ياند، هره بڼ يه ئيستا ده بوو راشکاوانه ، له مهر نه و دوسي شکستي خوي را بگه ياندايه جا دوايه پاشه کشني بکر دايه.

نه وکات که جما و ميکل پيش بيني نه وکاره يان کردبوو. بڼ يه قايمه قام تاقه چاره ي نه وکاره يان له دروست کردني دادگاييه کي سهر بازي دا ده دوزيه وه. کاردينال هره که به توندي نه و ريگا چاره يه ي رهد کرده وه، تو و پره ييه که ي گه يشته نه و پره يي خوي، قايمه قام گوتي: «به راي من نه گهر به ريزتان بتانزانيايه که ئيمه چ درد و نازاري کمان له دهستي نه و کيشتووه، له و باره وه بيرو پاتان ده گور». من له دژ کرده وې ئيوه ده گم سه باره ت به ناحه زي و ناله باري کاري دادگا و لږ پرسينه وه و ريز بڼ بيرو پاي به ريزتان داده نيم، به لام نه مه شتي کي تاييه تيه و ده بڼ ياسا و دادگاييه کي تاييه تي هه بڼ.»

مونتانلي وه لام ي داوه: «هېچ شتي کي تاييه تيمان نيه که بيته هوي نه وې که بڼ عه داله تي له سهر ي به کار بيردر ي. دادگايي کردن و مه کو و مکردني که سي کي ناسايي و ناسه ربازي له ژير دادوهر ي دادگايه کي نه نني له شکري دا، بڼ عه داله تيه و دژه ياساشه.»

- قوربان کیشه که ئاویه: ئەم زیندانییه بە ئاشکرا چەندین تاوان و کردەوێی خراپ و جەنایەتی گەورەیی ئەنجام داوە. لە هەڵمەت بردنە سەر ساوینیۆدا بەشدار بوو و ئەگەر ئەو دەم نەیتوانیای هەڵی بۆ توسکانی. دادگای لەشکری که لەلایەن سینێور سپینولاوە پێی سپێردرابوو ئەگەر بیکرتایەت بئێشک یان دەیکوشت یان دەکەوتە بەرقەمچی و لێدان و زەبر و زەنگ. لەو دەمەوێ تا ئێستا دەستی لەدژ کردەوێی ناجوامێزانەیی خۆی هەڵنەگرتووە. دەگوترێت که ئەو ئەندامی کارای گرووپیکی ترسناکی نەیتی ولاتە. شک و گومانی ئەوێ لە سەرە که لانیكەم سێ نەفەر لە ئەندامانی پۆلیسی نەیتی کوشتووە یان فەرمانی ئەو کوشتنە ئەو داوە. بەگشتی دەتوانین بڵێین که لەکاتی قاچاخی چەک و تەقەمەنی بۆ پارێزگادا دەس بەسەر کراوە. بەرپرسیانی ناچار کردووە که پووبەپووی بەربەرەکانییەکی چەکارانە ببەن و دوو کارمەندی لەکاتی ئەنجامدانی ئەو کارەکانیاندا بەتوندی بریندار کردووە و ئێستاش بۆ هێوربوونەوێ و ئاسایشی شار مەترسییەکی دایمی بەحیساب دیت. هەربۆیە دادگاییەکی لەشکری زۆر پێویستە.

مونتانی وەلامی داو: «ئەم کابرایە هەرتاوانیکی که کردبیتی دیسانەوێ مافی خۆیەتی که لە ژێر سێبەری یاسادا دادگایی بکری.»

- قوربان دادگا و یاسای ئاسایی و گشتی زەمانیکی درێژخایەنی دەوێ و لەم بەینەدا هەرچرکە یەک بایەخیکی یەكجار زۆری هەیە. دواي ئەوێ مەن ترسی هەلاتنی ئەوێ هەمیشە لەبەرچاوە.

- ئەگەر مەترسییەکی ئاوا لە ئارادایە، ئەوێ سەرشارانی ئێوێە که بەوریایەکی زۆر ترەوێ ئاگاداریی لێ بکەن.

- قوربان، مەن هەموو هەول و کوششی خۆم بەکار دێم تەواو پشت ئەستووری کادری گرتووخانەم. بەلام وادیارە ئەم کابرایە هەموویانی بە سێتەر و جادووی خۆیفریو داوە. لەو سێ حەوتەیدا چوارجار پاسەوان و یاساوەکانمان گورپووە، ئەوێ دەم ئەوسەربازانە تەمێ کردووە که ئێتر وەپەز بووم. هەمووی ئەوانە بێ ئاکامە. مەن ناتوانم پێشی ئەو نامە بردن و نامە

هیتانه بگرم ئەو بێ ئەقلانە ئاشقی ئەون، هەردەلێی ژنە و بەدەوریدا
هەلەدەخولێن.

- زۆرسە یەرە، دەبێ تاییبەت مەندییەکی زۆر تاییبەتی هەبێ.
- شەیتانیکی و لەوێ دانراوە - بمبۆرە قوربان، بەلام بەراستی ئەم پیاو
تواناییەکی سەیری هەیە لە تیکشکاندنی بیروبواوەپێکی پیرۆزی ئایینی. باوە
کردنی ئەو شتە تۆزێ قورسە و قەبوول کردنی ئەو ئەركە خۆش نییە، بەلام
ناچار بووم کە بەتاییبەتی لێ پرسینەوێ بگرم ئەستو چونکە ئەفسەری
ئەو کارە ئیتر نەیتوانی خۆی راگرێ - بۆچی؟ قوربان باس کردنی ئاسان نییە،
بەلام ئەگەر تاقەجاریک بیستبایەت کە چۆن قسە دەکات لێت حالی دەبوو.
ئێنسان وا دەزانێ کە ئەفسەرە کە تاوانبارە و ئەو دادوەرە.
- بەلام ئەو دەبێ چ کردووە و تاوانیکی ترسناکی کردبێ؟ هەلبەتە دەتوانی
کە وەلامی پرسیارەکانی ئێوە نەداتەو، بەلام تاقە چەکی بەرەرهکانی ئەو
بێدەنگ بوونە.

- زمانیکی وەکوو خەنجەریش. قوربان هەموومان پۆژیک دەمرین،
هەمووشمان بەدریژایی تەمەنمان هەلە و تاوانمان بوو. کە نامانەوێ دنیای
لێ ئاگادار بێ. ئەمە تاییبەت مەندی سڕوشتی مرقایەتیە و بۆ پیاوینکیش زۆر
قورس و ناخۆشە کە هەلە و تاوانی زۆر چکۆلەیی ئەو کە لە بیست سال
لەو پێشەوە ئەنجام دراوە لە پڕیکدا لە دەهۆلی ئاشکرا بوون بدری...
- ئایا پیوارز نەیتنێ تاییبەتیەکانی یەکی لە ئەفسەرەکانی کە لێ پرسینەوێیان
بەعودەییە ئاشکرا کردووە؟

- یانی - لەراستی دا - لاویکی بێ چارە کاتی کە ئەفسەری سوارکاری
لەشکری بوو بە هۆی قەرزدار بوونیەو لە پارە و سەرمایەیی هەنگ و
لەشکر بڕیک پارەیی بە قەرز هەلگرت...

- لەراستی دا پارەیی نەتەو و ولاتیک کە بەویان سپاردبوو دزی؟
- قوربان، هەلبەت ئەمە کاریکی زۆر ناشیرین بوو، بەلام هاوڕێکانی خێرا
پارەکەیان بەجینگای ئەو داو و دەرخونەییەکی بێدەنگیشیان لە سەردانا - ئەو
لەبەنەمالەییەکی بەپێزە - لەوکاتەو هەرگۆشەگیرە. پیوارز چۆن توانیویەتی

ئەو پاز و نەيتىيە بدۆزىتەو، لەزەينى مندا ناگونجى، بەلام ھەوھلەين كارى رىوارز لە لىكۆلىنەو،دا ئاشكرا كەردنى نەيتى ئەوئەفسەرە بوو. ئەويش لەلای ئەفسەرى ژىردەستى خۆى! - ئەوئەندە بەئارامى و بەپوخسارىكى پاكەو، بەياني كەرد كە دەتگوت دوعا دەكات! بىگومان ئىستا ئەم ھەوالە لە سەرتاسەرى پارىزگادا بلالو بووئەو. قوربان بۆخۆتان تاقەجاريك لەو لىپرسىنەو،يەدا بوايەن بە دلىيايىو، پازى دەبوون. ئەوئەشى ناوئ كە ئەو لەپىشدا لەهاتنى ئىو، ئاگادار بى، پەنگە قسەكانى ئەو لە...

مونتالى گەپاوه پوخسارى تىكنا و لە قايمەقام مۆر بووئەو: «من تەنيا نوئەريكى ئايىنم، نە وەك سىخوپىكى پۆلىس، گوئ قولاخ ويستان ئەرك و ئىشى من نىيە.»

من، خوداى نەكەردە بەتەماى سووكايە تىكەردن نەبووم...
- پىم وابى لەو، زياتر لەم بارەو، ئىتر با نەدوئىن چونكە ھىچ ئاكام و قازانجىكى نىيە. ئەگەر ئەوزىندانىيە بىتن بۆ ئىترە قسەى لەگەل دەكەم.
- سەرەپاى رىزىكى تايبەتى كە بۆ جەنابتانم ھەيە، داوات لى دەكەم كە ئەو كارە مەكە. بەگشتى دەبى بگوتري كە ئەم پياو، نايەتە سەرپى چاكە. پىش ئەو، كە كەردەو، يەكى دزىوى دىكە ئەنجام بدات، با پى لە سەر سنگى ياسا دانئىن ئەگەر بۆ تاقەجاريكىش بى. تا بە يەكجارەكى لە دەستى ئاسوودەبىن. ئەمە باشترىن و ئاقلانەترىن رىكايە. ئەوى كە جەنابتان فەرموتان وىراى رىزىكى تايبەتى لە سەر ئەوقسەيە پى دادەگرم، بەلام لەوئەش زياتر، من لە بەرەبەر مئىسىنيور نوئەرى پاپادا لە سەر ئاسايشى شار بەرپرسىارم...

مونتالى قسەكەى برى: «منىش لە بەرانبەر خوداوئەند و پاپا، بەرپرسىارم كە نابى لەناوچەى ژىردەسالاتى ئۆسقوفى مندا بەنەيتى كاريك بكرىت. سەرھەنگ! چونكە لە سەر ئەوبابەتە من دەخەيتە ژىرگوشار و گىژەنەو. منىش ناچارم بۆ ئەو كارە لەپە و پاىەى كاردىنالى خۆم كەلك وەرگرم و لە سەرى سووربم. من ناھىلم لەكاتى ئاشتيدا لەم شارەدا بەنەيتى

دادگایه کی له شکری پټکېښ. سبهینې کات ژمیری دهی به یانی زیندانییه که به تهنیایی لیره دهبن و من له گه لی دا ده دویم.»

قایمه قام به پښتیکې پووتالانه وه وهلامی داوه: «هرچونیک که ئیوه پیتان خوشه قوربان.» له کاتیکدا که به دهم بوله بوله وه دهچووه ده ری له بهر خویه وه دهیگوت: «له سهره پوی دا هردو وکیان وهک یهک وان.» سهاره ت به دیداری داهاتووی له گه ل که س قسه ی نه کرد. تا ئه وه ی به کرده وه کاتی کردنه وه ی زهنجیری پتی زیندانییه که و پویشن به ره و کوشک گه یش.

هر وا که به برازا برینداره که ی خوی گوتبوو، ته نیا شتیک که پتویست بوو ئه وه بوو که ئه م جاشکه که ره نائینسانه پازی بیت تا یاسا بخرینه پشتگوښ، تا پیلانی سهر بازه کان و ریوارز و دقسته کانی بو دربان کردنی ریوارز پووچهل بکهینه وه.

کاتی که میشه که رانه به چاوه دیریه کی زوره وه بردیانه ئه وژووره ی که مونتانی له پشت میزیکې پرله نامه دانیشتبوو خه ریکی نووسین بوو. له پریکدا بیره وه ری نیوه پویه کی نیوه راست مانگی هاوینی بیر که و ته وه، ئه وکات که ئه و راست له نووسینگه یه کی هاوشیوه ی ئیستادا دانیشتبوو خه ریکی ئه م باره و بارکردنی کارووسه ده ست نووسه کان بوو. په رده کړکړه ییه کان راست وهک ئیره بوله وه ی گهر ما نه یه ته ژوورئ به سترابوون و دهنگی میوه فروشیک له دهره وه ده هاته گوښ: «فراگولا! فراگولا قژی سهری له سهر چاو و هه نییه ی لادا و زهرده خه نه یه ک هاته سهرلیوی.

مونتانی سهری له سهر نامه و برووسکه کان هه لیتا.

به یاساوله کانی گوت: «ئیوه ده توانن له پاره وه که چاوه پوان بن.» سهر په له که (گروه بان) به ئارامی و به نیگه رانییه کی ئاشکراوه گوتی: «ببوره قوربان سهرهنگ پای وایه که ئه م دیله مه ترسیداره و اباشتره که...» مونتانی چاوی له زهق کرده وه.

---

۱. ئامازه یه که به چیرۆکی که ریک که به زمانی مرقایه تی و ئیسانی خاوه نه که ی سهرکونه دهکات (له کتبی پیروز و اتا ئینجیل وه رگیراوه.)

ئارام دووپاتی كردهوه: «ئىتوھ دەتوانن لە پەرزەندەكەدا چاوەروان بن.»
 سەرپەلەكە داوی ئەوێ كە پوخساری ترسی تێژابوو سلاوێكی لەشكری كرد و
 بەترسیكەوھ داوی لێ بوردنی كرد. لەگەڵ سەربازەكانی چوونە دەرەوھ.
 كاتی كە درگاگە بەسترا كاردینال گوتی: «تاكیە دانیشە» مێشەكەرانە
 بەبێدەنگی بەقسەى كرد.

مونتانی پاش كەمى بێدەنگی گوتی: «سینیور پیوارز من پێمخۆشە
 پرسیارگەلیكت لێ بكەم. زۆرت سوپاس دەكەم ئەگەر وەلام بەدەیتەوھ.»
 مێشەكەرانە بە بزەیهكەوھ گوتی: «گ. گ. گ. گەرترین كێشە و كۆسپی
 ئیستای من ئەوێهە كە لە لە ژێر تەوژمی پرسیاردام.»

- وەلامیشیان كە نادەیتەوھ؟ وامبێستووھ، بەلام ئەوپرسیارانە لەلایەن
 ئەو كەسانەوھ دەكرێن كە بەرپرسی دۆسیەكەى تۆن و كار و ئەركیان ئەوێهە
 كە لەوھلامەكانی تۆ وەك بەلگە و دكومیتتیک دژی خۆت كەلێ لێوهرگرن.
 ئەو پرسیارەكانی جەنابت؟

لەشێوھى بەیانیدا بێجگە لەوشە و پستە سووكایەتیشی تیدا بەدی دەكرا.
 كاردینال خێرا تیگەشت، بەلام پوخساری ھەروا دلقان و پەرلەپەحم بوو:
 - پرسیارەكانی من، وەلامیان پێ بەدەیتەوھ یان ھەروا بێ وەلام بمێنەوھ ھەر
 لەبەین خۆم و خۆتدا دەمیتیتەوھ. ئەگەر پرسیارەكان بالی كێشایە سەركار و
 تێكۆشانى سیاسى تۆ، بێ شك دەتوانی وەلامى نەدەیتەوھ! بەلام جیا لەوانە
 ئەگەر پێتخۆش بێ و پیاوھتى بكەى ھیوادارم كە وەلامیان بەدەیتەوھ.
 ئەگەرچی ئێمە سەبارەت بە یەكتری نامۆ و بێگانەین.
 - من ت. ت. ت. تەواو لەئیختیارى جەنابتدام.

ئەم پەستەییە بەكەمى سەردانەواند و پوخساریكى ئارامەوھ بەیان كرد
 كە مرقۆى وا لێ دەكرد تا لەكچانى بێتاریش داوی بەش بكات.
 - لەپیش ھەمووشتێكدا دەلێن كە تۆ بەقاچاخى، چەك و تەقەمەنى دینیتە
 ئەم ناوچەییەوھ. بۆ چ كاریك كەلكیان لێوهردەگیرى؟
 - بۆك. ك. كوشتنى خۆفرووشەكان.

۲. كەسایەتییەكە لەكتیبى پیروزدا. لێرەدا مەبەست لەمرقۆانى چارپیس و نیەت ناپاكە.

- وهلامیکی ترسناکه. ئەگەر تەواوی ھاوڕێییانی ئێوە نەیانەوئ وەکوو تو
بیربکەنەوه، لەلای ئێوە خۆفروشن؟

- ب. - ب. - برێکیان.

مونتانی لە سەر کورسیهکە ی پالی داوه و قەدەرێک بەبێ دەنگییەوه لێی
پووانی.

لەپێکدا پرسى: «سەر دەستان چى لى ھاوو؟»
میشەکه رانه چاویکی لە دەستی چەپى خۆی کرد: «ج. - ج. - جى کەلپەى
خۆفروشه کانه.»

- ببووره، ئەودەستەى دیکەت دەلیم، دەلێى برینیکى تازەیه.
دەستى راستى لاواز و باریکەلە بوو و بەشێوەیەکی زۆر خراپ ھەلدرا بوو
و قەتماخەى بەستبوو.

میشەکه رانه ئەودەستەى ھەلێنا، مەچەکی ماسى بوو. برینیکى گەورەى
شین و پەش بۆ ھەوى لە سەر بوو.

- ھەروەکوو بۆخۆت دەیبینی، شتیکى زۆر بێ بايەخە. ئەو پۆژەى کە گیرام
- ئەویش لەسایەى سەرى جەنابتانەوه (بەپێژەوه سەرى دانەواند) یەکیک لە
سەربازەکان لەقەى لێدا.

مونتانی مەچەکی گرت و بەجوانى لێى پووانى، پرسى: «چۆن دواى
سێ ھەوتە ئاواى لى ھاوو؟ دەبێ ھەموو دەورووبەرى گفەگفە بێ.»

- پەنگە گوشینی کە لەبجەکەى زۆر پێ خۆش نەبووبێ.
کار دینال بە پووتالییە کە ھە سەرى ھەلێنا: «چۆن کە لەبجەیان لە سەر
برینیکى ئاوا تازە داوه؟»

- قوربان ئەو ھە سەروشتییە، برینە تازەکان ھەر بەکار ئەو ھەدین، ئەو ھە، برینە
کۆنەکانە کە ھیچ بايەختیان نییە. ئەوانە تەنیا کە مێک ژان دەکەن، تو ن. - ن.
ناتوانی لەو برینە کۆنە ئیش و ئازاریکی زۆریان لى پەیدا کەى.

مونتانی دیسانە ھە بەوردی لێى پووانى، دوايە ھەستا سەرپێ و
سندوو قیكى کە پێ لە کەرەسەى پزشکی بوو کردە ھە و گوێی: «دەستت بێنە
پیشى.»

میشه که رانه به پوخساریکی وهک ئاسنی کوتراو دهستی برده پیشی و مونتانیلیش دوی شهوی که دوروبه ری برینه که ی شته وه، به ئارامی به که ره سه ی پیویست بهستی - وادیار بوو له وکاره دا شاره زا بوو. - سه بارهت به و کوت و زنجیرانهش قسه یان له گهل ده که م. ئیستاش ده مه وی پرسیاریکی دیکهت لیکه م: به ته مای چ بکه ی؟ - قوربان، وه لاهه که ی پوون و ئاشکرایه، نه گه ر توانیم هه لدیم و نه گه ریش نه متوانی شه وه ده مره م.

- بو ده بی بمری؟

- چوونکه نه گه ر قایمه قام نه توانی بمکوژی، ده منیرن تا بکه ومه ژیر نه شه که نه و نه مهش به لای منه وه هه ردوو وه که یه کوان. من شه وه نده لهش ساخ و ته ندروست نیم که له ژیر نه شه که نه جده به سلامه تی پوح ده ره بره م.

مونتانی ئانیشکی نایه سه رمیزه که و بیده نگ که وته فکروه وه، میشه که رانه لئی تیک نه دا. چاوه کانی چکوله کرد بووه وه و پالی دابوو وه و دلخوش بوو به وه ی که له بهندی زنجیر پرزگاری بووه.

مونتانی دیسانه وه درێزه ی پێدا: «گریمان که توانیت هه لیتی، شه ی ژیانته چۆن راده بویری؟»

- قه ده ریک له وه پیش به جه نابتم کوت، خوفرۆشه کان ده کوژم.

- خوفرۆشه کان ده کوژیت. یانی نه گه ر من بمهیشته یهت که لیروه هه لیتی - گریمان که تواناییه کی ئاوام هه بی - ئازادیی خوت له پێگای هیرش و خوین پشتندا خه رج ده کرد، نه وهک له پێگای نه هیشته ی شه پاژوویدا؟

میشه که رانه چاوێکی له خاچی سه ردیواره که کرد: «نهک ئاشتی، به لکوو شمشیر. لانیکه م خۆ ده بی هاوده میکی باشم هه بی. هه رچه نده من به نۆره ی خۆم ده مانچه م له شمشیر پی باشتره.»

مونتانی، بی شه وه ی بشه مزئی وتی: «سینیور پیوارز من تا ئیستا ئیهانه یه که م به ئیوه نه کردوو وه هیچ سووکایه تییه کیشم نه به بیروپا و نه

به هاوړپښتانه نه كړدوه. ئايا منيش نابې هر بهو شتو په چاوه پړوانى هلسوكه وتيكي څه خلاقي باش بم له لايه ن توه ، يان پټ خوښه واپير بكه موه كه كافريك ناتوانى له خوږدوو و مزن بيت؟»

. ټاه من ت. ت. ته واو له بېرم چووبووه. كه به پږتان چاكه و كرده وى چاكه تان له چله پوپه ئهركه كانى پېرؤزى مه سيحييه داناو. له فلورانس گويم له كارووسى ئيوه بوو. كه سه بارهت به شرقه ي من له گه ل داكوكى كار نه ناسراوه كه كړدبوتان.

. ټاه ميه كى لهو ته وهرانه بوو كه دهمويست له باره يوه قسه ت له گه ل كم. څه گره ده كړئ تكايه پښېلى هوى پق و بيزارى تو سه بارهت به من له بهر چيه؟ څه گره څه منت وهك ئامانجيكى باش هه لېزاردووه، شتيكى تره، شتو ازى باس وخواسى راميارى تو پښوهندى به خو ته وه هيه و باسيكى جياوازه و ئيستنه ئيمه سه بارهت به سياست قسه ناكه ين، به لام له و كاته دا وام هه ست ده كړد كه تو زورت پق و نفرهت له منه. څه گره واپې پښخوښه بزانم كه ئايا قه دبوه سه بارهت به تو تاوانيك يان هه له يه كم كړدبى يان بوومه ته هوى داگيرسانى هه ستيكى ئاو؟

بله ي سه بارهت به څه هه له يه كى كړدبى! ميشه كه رانه دهسته دهرمان كراوه كى نا به ملي خو يه وه و به پيكنينه وه گوتى: «من ده بى زه ينى جه نابتان بهر وه لوى شكسپېر پاكيشم ۴. څه م وهك چيروكى څه وپياوه وايه كه نايه وي پشيله يه كى بى بازار و پتويستى له لايې. من له قه شه بيزارم، ديتنى عه بايه ك تووړه ييم هه ل داييستى.»

. څه گره ته نيا له بهر څه وه يه...

مونتاللى خوى لى نه بان كړد و قسه كى څه وى بېرى و دريژى پيدا: «به لام سه ره پاي څه وه جنودان شتيك و څاوه ژوو كړدى بابو تيكيش شتيكى ديكه يه. څه و كات كه له وه لامى كارووسه كى مندا گوتبوت كه گوايه من نووسره نه ناسراوه كه ده ناسم. هه له يه كى گورهت كړدبوو، هه له بت من ناليم كه تو به ئانقه ست درؤت كړدووه. شتيكت گوتووه كه دوور له پاستيه. من تا

---

۴. بازارگانى وينيزى، په رده ي چواره م، به شى هه ول.

ئىستاش ئەوگەسەم نەناسىوۈ. مېشەكەرانە سەرى بۆلايەك وەرسوۋراند.
وەكوو بالندەيەكى دەستەمۇ قەدەرېك لىنى پوۋانى، دوايە بەقافاكېشانىكەوۈ
خۆى خست بەپشتدا.

S _ S _ Senta _ Simplicitas! ۵ ئا، ھۆكابرې پاك و دلۇقان . قەت ئەۋەت بە
خەيالدا نەھات؟ قە قەت كارىگەرى ئەۋسەممە پڑاۋەت نەدېت؟
مونتانلى ھەستا سەرېن: «سىنيور پىۋارز ئايا دەبىن باۋەپم بەۋە ھەبىن كە
ھەردوۋلايەنى باسەكە ھەرخۆت بوۋى؟»

مېشەكەرانە بەۋ چاۋەشىن و گەۋرانەيەۋە كە نىگاي بىن تاۋانىان لىندەرژا لە
مونتانلى پوۋانى و ۋەلامى داۋە: «دەزانم كە زۆر عەيب بوۋ و تۆ ھەموۋى
ئەۋانەت ھە ھە - ھەلدەلوۋشى راست ۋەك سەدەفېكى خواردەمەنى دەريا،
شىنكى زۆرناشىرىن و دزىۋو بوۋ!»

مونتانلى لىۋى خۆى گەزى و دىسانەۋە دانىشت. ھەر لە ھەۋەلەۋە لەۋە
حالى ببوۋ كە مېشەكەرانە بەتەمايە كە پقى ھەستېنى. ھەربۆيە بەتەما بوۋ
كە ھەرچونېك بېت لە سەرەخۇ بېت، بەلام ۋردەۋردە تىگەپشت كە قايمەقام
بۆ بەزىۋە. نابىن لۆمەى ئەۋ پىاۋە بكەيت كە جىۋىكى لەدەم دەرپەپىۋە
پىاۋىكى كە لە سىنەۋتەى رابردوۋا ھەموۋ پۆژى دوو كاتژمىر لە سەر
مېشەكەرانە لىن پىرسىنەۋەى كىردوۋە.

ھىۋاش گوتى: «لەم باسە دەگەرېن، بۆيە پىتمخۇش بوۋ بە تايىبەتى بىنېنم
لە بەر ئەۋە بوۋ كە: «پلە و پاىەى كاردىنالى من پىگاي ئەۋەم پىدەدا كە
ئەگەر بىمەۋى لەۋكارەى خۆم كەلكى پىۋىست ۋەرگىرم . لەۋە بېرسەۋە كە
دەيانەۋى چىت لىنكەن. تەنبا كارىكى كە من دەتوانم بىكەم ئەۋەيە كە پىشى
ئەۋتوند و تىژيانە بىگرم كە بىيانەۋى لە سەر تۆ بەپىۋەى بەرن بۆ ئەۋەى كە
بە خەيالى خۇيان بەربەستىك بىن تا تۆ زەرەر و زىانېك بە خەلكى نەگەيىنى.
ھەر لەبەر ئەۋەش بوۋ كە بانگم كىردى بۆ ئىرە. ئەگەرېش سەبارەت بەم
زىنجىر و كەلەبچەيە شكايەتېكت ھەيە من لىنى دەكۆلمەۋە، بەلام پەنگە تۆ

۵. بىن تاۋانىكى پاك و پىرۆز (لاتىن).

۶. جىن پىنى بەجىن ماۋى شەپتان.

گلهیی یان باسیکی دیکهشت هه بی که بیلنی . له لایه کی دیکه شه وه پیش نه وهی که من بیرو پای خومت پی بلیم به پیتویستم زانی که بزنام تو کیتی و چ که سایه تیه کی.»

- قربان من له کهس و له هیچ شتیک شکایه تیکم نییه!

A La guerre comme a la guerre! ، من مندا لیک قوتابخانه نیم که پیم وایی حکومتیک به هوی قا . قاچاخی چهک و تهقه مه نی له ناوچه کانی ژیرده سه لاتی خوی دا دهس خوشانه م پی بلنی. شتیک زورناسایی و سروشتیه که ئه وان تا ئه وجیگایه ئه توانن له گه ل مندا توند و تیزی بنوینن، به لام له سهر نه وهی که من چون ئینسانیکم، من یه کجار زور شاعیرانه له سهر تاوان و گونا هه کانی خوم بۆ تو دووام. ئه مه ته واره یان ده ته وئ دیسانه وه دهست پی بکه م؟ مونتانی پینووسیک هه لگرت و له نیوقامکه کانی دا هه لی سووراند و به هیوری وه گوتی: «باش له قسه که ت تنه که یشتم.»

- بی گومان قربان تو ئه وکابرا پیره زیاره ت کاره به نیوی دیگوت فه راموش نه کردوه، له پرێکدا دهنگی خوی گۆپی و وهک دیگۆ دهستی کرد به قسه کردن: من گونا حباریکی به دبخت و پۆژه پره شم...

مونتانی پینووسه که ی له دهست که وته خواره وه: «زۆرسهیره!»

میشه که رانه به پیکه نینه وه سهری به پشتدا خست و پروانییه مونتانی که به بیده نگیه وه ئه م سهره و سهری ژووره که ی ده پیتوا.

ئاخره که ی مونتانی له بهرده م ئه ودا راوه ستا و گوتی: «سینیور پیوارز، تو کاریکت له گه ل من کرد، که هه رکه سیک که له ژن له دایک بووبن به دوودلیه وه ئه وکاره له گه ل دوژمنانی خوی دهکات. تو قامکت له سهر خه میکی دهروونی و قوولی من دانا و خه می مرقفیکی وهک خوتت کرده شوخی و جه فهنگ. من جاریکی دیکه تکات لئ ده که م پیم بلنی: «ئایا به درێژایی ته مهنت سه باره ت به تو من هه له و خراپه یه کم کردوه؟ ئه گه ر شتیک و نه بووه، ئه ی بۆچی ئاوا بی به زه یانه ژوورم پی ده که ی؟»

میشه که رانه پالی دا به پشتی کورسیه که وه و به زهرده خه نه یه کی مانا داره وه
لئی پروانی.

- قوربان ئه و کاره منی سه رگه رم ده کرد، تو یه کجار زور بایه خت پی دا وه
و ئه م کاره ی تو من ده خاته یادی - یادی سیرکینکی گه پوک...

مونتانی که ته نانه ت لیوه کانیشی سپی هه لگه پابون گه پاوه و زهنگه که ی
لئی دا. کاتی که یاساوله کان هاتنه ژوورئ، گوتی: «ده توان به ندیه که
بگه پینه وه بق شوینی خوی.» دوی ئه وه ی که ئه وان پویشتن، له پشت میزه که
دانیشتن. هیتشتا له بهر ئه و توو په ییه ی که خوی پی نه گرتبوو ده له رزی. ئه و
کومه له پاپورته ی که له لایه ن قه شه و ئوسقوفه کانی ده و روبه ره وه نیردرا بوو
هه لی گرتن.

به توو په ییه که وه خیرا نایه ئه و لاه، به هردوو دهستی پوخساری خوی
داپویشی و پالی دا به میزه که وه، و دیاربوو میشه که رانه بچم و سیبه ریکی
سامناکی له خوی و که سایه تیی خه یالی خوی به جی هیتشتبوو تا له ژووره که دا
بسه کنی، مونتانی که ده له رزی و نوشتابووه دانیشتن و له ترسی ئه وه ی که
نه کا ئه و که سایه تیه خه یالیه - که ده یزانی له وچ نییه - بیته پیش چاوی،
نه یده و تیرا سه ره لینی، ئه م فکر و خه یالاته خه ریک بوو ترس و خۆفی له دلی دا
دروست ده کرد. که هه مووی ئه وانه نیشانه ی میشک و زهینیکی ماندوو بوو،
له که سایه تی خه یالی میشه که رانه ترسیکی سهیر دایگرتبوو - له و دهسته
برینداره، ئه و دم و لیوه به بزه ترسناکه و نیگای ئه و چاوه سهیر و سه مه رانه
که وه ک ئاوی زه ریا قول بوون، ئه و ترس و خۆفی له خوی دوور کرده وه
و به کارکردن خوی سه رقال کرد. به دریزایی ئه و پوژه زورکه م بین کاربوو و
ئه وه ش هیچ ماندووی نه کرد، به لام دوی ئه وه ی که درهنگانیکی شه و چووه
ژووری نوستونی خوی، له پریکدا ترسیک دایگرت و له بهر درگا که پاوه ستا.
ئه ی ئه گه ر ئه و بیته خوی چی بکا؟ خیرا به خوی دا چووه وه و قورس و قایم
له به رانه بر خاچه که دا چۆکی دادا تا بپارێته وه، به لام به دریزایی شه و به خه بهر
بوو.

تووږهیی مونتانلی نه بووه هوی نه وهی که له قهول و به لینی خوی پاشگه ز
 بیته وه. به تووږه ییه کی واوه دژی به زنجیر به سترانه وهی میشه که رانه بووه وه
 که قایمه قامی پوژه په ش هیچی پی نه گوتراو هه موو زه نجیره کانی
 به بی ترسیکی ناوینته ی ناهومیندیه وه فری دایه نه و لاوه. به منگه منگه وه
 به سه ر بازه که ی ژیره سستی خوی گوت: «چون ده بی بزانه که به پیز مونتانلی
 دژی شتیکی دیکه ش پاناوه سستی؟ نه گهر نه و، دوو که له بچه ی سووک و
 ساده ی پی زولم بی، بی گومان له مهر میله و به ربه سته کانی په نجه ره که ش هه لا
 و هه نگامه یه ک ساز ده کا و یان داوام لی ده کا که میشه که رانه به سه ده فی
 خوراک و جهرگ و گواندین به خیتو به که م. له ده ورانی لایه تی مندا تاوانبار
 تاوانبار بوو؛ به پینی کرده وهی خوی هه لس و که وتیان له گه ل ده کرد.
 هیچ که سیش خوفروشیکی له دزیک پی باشت نه بوو، به لام نه مړ که
 ناژاوه گیر پی بووه ته باو و وادیاره به پیز مونتانلی به ته مایه هه موو به ره لا و
 دز و ناژاوه گیران هان بدا و ده ست خوشانه یان پی بلئ.»

ناجودانه که گوتی: «من نازانم که کار دینال مونتانلی چی داوه به سه ر
 نه و کارانه وه که خوی تی هه لده قوتینئ، خو نه و نوینه ری پاپ نییه و هیچ
 نیختیار و ده سه لاتیکی له مهر کاروباری له شکری و ناله شکری دا نییه، به پینی
 یاسا...»

- قسه کردن له سه ر یاسا چ قازانچیکی هه یه؟ تو ناتوانی چاوه پروانیی
 نه وه ت هه بی که کاتی پاپی به پیز درگای گرتوخانه کانی کرده وه و هه موو
 نه ولیبراله خویر و خراپ کارانه ی به ردایه گیانی ئیمه نابن له وه دلنیابی که
 که س پیز بق یاسا دانئ! نه مه ته و او له خوبایی بوونه! هه لبه ته ئیدی له و کاته دا

سینیور مونتانی زۆر به‌خۆی دهنازی . ئەو سەرده‌می خوالێخوش‌بوو پاپای به‌پیزی ئەوکاتدا زۆر بێ‌ده‌نگ بوو، به‌لام ئیستا که‌سایه‌تییه‌کی گه‌وره و به‌ناوبانگه. له‌پریکدا وای لێ‌هات و که‌وته به‌ر سهرنجی کاربه‌ده‌ستان و هه‌رکارینکی پیتی‌خۆش‌بێ ده‌توانی بیکات. جا‌چۆن ده‌توانم دژایه‌تی له‌گه‌ل بکه‌م؟ شا‌یه‌د ئەوه‌نده‌ی که‌ من بیزانم له‌لایه‌ن فاتی‌کانه‌وه ئیختیار و ده‌سه‌لاتیکی تایبه‌تی و نه‌ینی هه‌بێ. ئیستا هه‌موو شتی‌ک گۆپانکاری به‌سه‌ردا هاتوه: ئینسان ناتوانی پیش‌بینی بکات که‌ سه‌به‌ینی چ شتی‌ک ده‌قه‌ومێ. له‌ده‌وره‌ی خۆشی پابردوودا مرۆف ده‌یزانی که‌ چی‌ده‌کات، به‌لام ئیستا...

قایمه‌قام به‌ناپه‌حه‌تییه‌وه سهری پاوه‌شاند. دنیا‌یه‌کی که‌ کاردیناله‌کان له‌ سه‌ر ورده‌کاری رێک‌و‌پێکی گرتوخانه‌ خویان ده‌خسته ئاسته‌نگ و زه‌حمه‌ته‌وه و سه‌باره‌ت به‌ «مافی» تاوانبارانی پامیاری قسه‌یان ده‌کرد، ورده‌ورده ئەوچه‌مکه‌ بۆ ئەو، دنیا‌یه‌کی سه‌یر و پینچلا‌وپوچ بوو.

میشه‌که‌رانه به‌ش‌به‌حالی خۆی له‌گه‌ل شله‌ژانیکێ ده‌روونی و پۆ‌خی که‌ نزیک به‌جه‌ل‌خه‌ بوو، بۆ‌قه‌لا گه‌رایه‌وه. دیداری ئەو له‌گه‌ل مونتانی و ره‌ی ئەوی تا خالی سیفر دابه‌زاندبوو. توو‌په‌یی و شه‌پا‌زویی ئەو به‌قسه‌ کردن له‌ سه‌ر سیرکی گه‌ڕوک و له‌چوارچێوه‌یه‌کی ته‌واو هیوا‌پراویدا کوتایی پێ‌هات و گو‌تنی ئەو‌بابه‌ته ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ بوو که‌ دان‌وستاندنه‌که‌ کوتایی پێ‌بێ چونکه‌ ئەگه‌ر پینچ‌خوله‌کی‌تری بخایاندایه‌ بێ‌شک ده‌گه‌ریا.

کاتی له‌پاش‌نیوه‌پۆی ئەو پۆ‌ژه‌دا بۆ لێ‌پرسینه‌وه بانگ کرا، هه‌ر پرسیارینکی که‌ لێ‌ی‌ده‌کرا وه‌لامه‌که‌ی ته‌نیا پێکه‌نینیکێ سه‌رشیتانه‌ بوو، قایمه‌قام دوا‌ی ئەوه‌ی که‌ له‌به‌ر ئەو وه‌لامانه‌ ئارامی و له‌ سه‌ره‌خۆیه‌که‌ی وشکایی هات توو‌په‌ بوو و ده‌ستی کرد به‌جنیودان. میشه‌که‌رانه‌ش ته‌نیا خراب‌تر له‌پیشو پێکه‌نی، قایمه‌قامی پۆ‌ژه‌په‌ش زۆرتوو‌په‌ بوو و گۆپاندی و هه‌په‌شه‌ی له‌ زیندانییه‌ سه‌ره‌پۆکه‌ی کرد که‌ زۆر‌پیس ته‌میی ده‌کات، به‌لام ئاخه‌ره‌که‌ی به‌و‌ئا‌کامه‌ گه‌یش‌ت، هه‌روه‌ک جیمز‌بێرتین که‌ تاوێ له‌وه‌پیش گه‌یش‌ت‌بوه‌ ئه‌وێ، که‌ به‌لگه‌ و دکومینت هیتانه‌وه بۆ که‌سینکی ئاوا خرفاو ته‌نیا خۆماندوو کردنیکێ بێ‌بایه‌خه‌.

میشه که رانه جارینکی دیکهش بردیانه وه بۆ بهنده تاکه که سیه که و به خه مگینی و ناھومیدییه کی زۆره وه که هه میشه به شوین ئه و حاله ته دا شه پۆلانی ئیش و ئازار دایده گرت له سهر دۆشهک و پیخه فه که ی که له کا ساز کرابوو وهر که وت و تا شه وئ، بئ ئه وه ی بجوولیت یان توزقالانیک بیرى لئ بکاته وه پاکشا، دواى شله ژانیکى دهروونی زۆر، ده مه ده می به یانی که وته که وانی بئ هۆشی و بیداریه وه. له و کاته دا وای به بیردا هات که پۆژه په شی و چه ره سه ریتی ژيانى خۆى زۆر له جه سه ته ی نیوه مردوو ه که ی پتر به سه ر پۆحی دا قورسایى ده کات. قورسایى شتیکی وا که پۆح و گیانی خۆی له بیر چو و بو وه. پاستیه که ی ئه وه بو که ، چۆنا و چۆن بوو که هه موو شتیکی ئاوا کوتایى پتهات بۆ ئه و زۆر بایه خدار نه بوو، ئه وه ی که بۆ ئه و جیگای سه رنج و بایه خ پئ دان بوو ئه وه بوو که له چنگ ئه و ئیش و ئازاره بئ ده رمانه پزگاری بیت. پزگار بوون له و که ند و کۆسپ و به ند و که له بچه یه ش له و کاته هیوا بپاویه دا ئاسایش و ئارامی دهروونی ئه و ی مسوگر نه ده کرد.

پهنگه بتوانی که هه لیت، یان ده ره تانی نه بیتوو بیانکوشتایه ت، هه رچی بایه ئیتر پاپای نه ده دیت، خواردنی شتیویان بۆ هیناو میشه که رانه به چاوانیکی ماندوو و قورس و به بئ تاقه تیه وه سه ری هه لیتا: «کات ژمیر چهنده یه؟»
شه شه ئاغا، شینوم بۆ هیناوی.

به پق و قیزینیکه وه له شتیه که ی پروانی که بۆگه ن و سارده وه بوو بوو پرووی لئ وهر گیترا به له ش هه ستی به نه خوشی و وه په زی ده کرد. دیتنی خواردنه منی شتیویش ئه وهنده ی دیکه شه مزاندی.

سه ربازه که به په له گوتی: «ئه گه ر نانه که ت نه خۆی نه خوش ده که و ی، به زۆریش بئ په نجه نانیک بخۆ، به قازانجه ت.» سه ربازه که به شتیه یه کی دلسۆزانه و به بپشته وه قسه ی ده کرد. هه ر له و کاته دا له ته نانیکى نه برژاوی له سه ر ده وریه که هه لگرت و دیسانه وه نایه وه سه رجیگای خۆی. نرکه ی شۆپشگیتیک له ناخی میشه که رانه وه سه ر ئه ه لدا، خیرا تیگه یشت که ده بئ له نیتو نانه که دا شتیکی شاردرابیته وه، به بئ وازییه که وه گوتی: «زۆر باشه ده توانی لیره ی دانیتی، ورده ووده که میکی لئ ده خۆم.» درگا که کرابوو وه و

ئەو دەیزانی کە سەرپەلەکیان لە سەر پلێکانەکانە و لەهەموو قسەکانی ئەوان
حالی دەبێ.

دیسانەوێ کاتی درگاکی داخراوە، مێشەکرانە خۆی پازی کرد بەوێ کە
کەس لە کەلێن و درزی درگاکیوە چاوەدێری ناکات، ئەو کوته نانی هەلگرت
و زۆر بە وردی لەتی کرد. لەنیو نانیوەدا پاست ئەو شتێ کە چاوەپوانی
دەکرد، چەند بڕبەندیکی* چکۆلەی تێدا بوو. بڕبەندەکان لە کوته قاقزیکەوێ
پێچرابوون کە چەند وشەییکیان لە سەر نووسرابوو. قاقزەکی زۆر بەئارامی
و بەسەرئەوێ پێکۆپێک کرد و بردیە ژێر ئەو پۆشنایە کەمەیی کە بالی
کێشابووێ نیو بەندەکەوێ. قاقزەکە ئەوێندە ناسکبوو و بەو پێشەش هێند
بەوردی لە سەری نووسرابوو کە خۆیئەندەوێ کە هەلەیی زۆری تێدەکەوت.

. درگاکی کراوەتەوێ، پۆشنایی مانگیش بەدەزەوێنییە. خێرا بە بڕبەندەکە
کارەکە تەواو کە کاتژمێر دوو یان سێ نیوێشەو لەپێگای پێرەوی
ژێرەمینەکەوێ وەرە، ئێمە هەموو ئامادەین. پەنگە دەرڤەتییکی دیکەیی ئاوامان
بۆ هەلەنەکەوێ زوو کە.

بەدەلەکوئی و دڵەپاوەکیوە قاقزەکی پێچاوە. وادیارە هەموو شتێک ساز و
تەیارە و تەنیا دەبێ بەبڕبەند میلی ئاسنەکانی پەنجەرەکە بپێتەوێ. شانسیکی
زۆرباشە، زنجیرەکانی دەست و پێشی لێ کراوەتەوێ! ئیدی پێویست ناکا کە
بۆ بڕینەوێ ئەوانە کات و ساتی خۆی بەفێر و بدات. چەند میلی ئاسنی
پێوێه؟ دووان، چوار و هەركامەیان دەبێ لەدوو جیگاوە بپێتەوێ، دەبێتە
هەشت. ئەها ئەگەر پەلە بکات دەتوانی بەدریژایی ئەو شەوێ هەموویان
بپێتەوێ. جما و مارتینی چۆن توانیبووین ئاوا خێرا هەموو شتێک ئامادە
بکەن. جل و بەرگی تاییبەتی، پەسپورت و حەشارگە؟ دەبێ هەروەکو ئێستەر
و بارگین کاریان کردبێ و ئەوێش نەخشەیی جمایە کە هەموویان پەسندیان
کردووە، کەمێ بەخۆی پێکەنی. ئەگەر نەخشە و خەریتی کارەکە بەباشی
بەپێوێ ببردێ فەرقي چیه کە جما دایرشتبێ یان یەکیکی دیکە! بەلام
نەیدەتوانی خوشحال نەبێت کە بەجیگای ئەوێ بە نەردیوانی لە گوریس و

---

*بڕبەند: ئەو ئاسنە زبەرەیی بۆ هەلبڕینە و لووسکردنی ئاسن کەلکی لێ وەرەگرن

تەناف ساز کراو بچمە خوارى . کە ئەو پېشنىياري قاچاخچىيەکان بوو . لە
 سەر پېشنىياري جمالە پىگاي پېرەوى ژىرزەمىنە کەو ئەوکارە بکەم .
 گەلەلە کەى جمالە زۆرگراڻ و سەخت و پىچەلاو پوچتر بوو ، بەلام وەک ئەوئەى
 دىکە نەدەبوو هەوى ئەوئەى کە گيانى ياساوەلە کەى دەرەوئەى شوورەى
 پۆژەلەتەى قەلەکە ، کە پاسەوانى و قەرەوئەى دەدا نەدەکەوتە مەترسىيەوئە :
 هەربۆيە ئەودووگەلەلەيە کە لەبەر دەمىدا دانرا خىرا گەلەلە و خەرىتى جمالە
 هەلپژارد . کارەکە ئەبەو شىوئەيە بوو کە ئەو ياساوەلەى کە دۆستى ئەوان بوو
 و بەنىوى «سىسرک» ناسرابوو ، بەبى ئەوئەى سەربازەکانى دىکە ئاگادار بڻ
 لە پرىکدا دەرەوئە ئاسنىنەگەرە کەى حەوشەى بۆ دەکرەوئە کە پىگايە کى
 لى دەبووئە بۆ پېرەوى ژىرزەمىنە کە و دىسانەوئە ياساوەلە کە دەبى کلەلە کە
 بەرىتەوئە بۆ ژوورى تايبەتى ياساوەلەکان و لەجىگاي خۆىدا هەلى واسىتەوئە .
 مېشە کەرەنە دەبوو دواى بىستنى ئەوئەوئە دەست بکات بە بېرەوئەى
 مىلە ئاسنى پەنجەرە کە دوايە دەبى کراسە کەى لەتەلەت بکات و پىگايەوئەى
 بىبەستنى و بىکاتە تەنافىک تا پىيدا شوپ بىتەوئە بۆسەر دىوارە پانە کەى
 پووبە پۆژەلەتەى لای حەوشە کە . دەبى بەدرىژايى ئەو دىوارە کاتى کە
 ياساوەلە کە ئاگاي لەو بەرە بە دەست و پى و سىنگە خشکى هىواش بېروات ،
 هەرکە زانىشى کە ياساوەلە کە بۆلای دىوارە کەى ئەوگەرەوئەوئە : لە سەر
 بەردى سەردىوارە کە خۆى پاکىشى . لەگۆشەى باشوورى پۆژەلەتەى بىرچىکى
 دارووخاوى لىيە . ئەم بىرچە دارووخاوە پەرە لە گۆرگيا و دېرک و دالى
 پاپىتال ، خەرکە بەردىکى زۆر پووخاوەتە نىو بىرچە کەوئە و هەرەوئە
 پووخاوەتە حەوشەى پشت بىرچە کە . قەرار وايە کە دەبى لەم بىرچە چکۆلەوئە
 و بەيارمەتى ئەوگۆرگيا و خەرکە بەردانەوئە بچىتە خوارى بۆنىو حەوشە کە ،
 هىواش دەرەوئە ئاسنىنە کە کە قفلە کەى هەلگىرابوو بکاتەوئە و لە پىگاي
 پېرەوئە کەوئە بەرەو تونىلى ژىرزەمىنە کە بکەوئە پى . سەدان سال لەو پىش
 ئەم تونىلە مەوداى نىوان ئەم قەلەيە و ئەو بىرچەى سەر ئەو تەپکەى پووبە پوو
 بوو کە دەبى پىگايە کى نەينى بووبى ، بەلام ئىستائىتر بىن کەلک بوو و لە دووسى
 جىگاشدا بە هەوى دارماني بەرد و نزارى قەدپالى تەپکە کە گىرابوو و تەنبا
 قاچاخچىيەکان بوون کە لە داوئىنى کىنەوئەدا پىگايە کيان هەلکەندبوو کە دەچوئە

و ئازاری ھەموو کۆنەبرینەکانی زیندوو ببوونەو و دەستەملانی ئەوژان و ئیشە ی برینە تازەکە ی ببوون، چی بوو کە ئەوانیش کە وتبونە جوولە، خۆ ئەوان ھیچ پتوهندیان بە وزامە نوێیەو نەبوو! تەنیا لەبەر ئەو کەش و ھەوا ناخۆش و توفانییەو بوو. دەبوو ھەرچۆنیکە بێ کەمیک بخەوێ و پێش ئەوێ کە دەست بە کاری بڕبەندکێشان بێ کەمێ بەسێتەو و پشووێ ک بدات.

ھەشت میلە ئاسن و ھەمووشیان زۆر ئەستوور و قایم! چەند میلە ئاسن یەکی دیکە ی مابوو کە دەبوو ببڕدرێتەو؟ بێ گومان زۆر نەبوو، دەبێ کات و ساتیکێ زۆر بێ کە خەریکی بڕینەوێە. کات و مەودایەکی کە کوتایی ھەر نایەت. بەلێ بێ شک ھەر لەبەر ئەو بوو کە بازۆلەکانی دەینیشان. یە کجار زۆریش دەینشا: ژانەکە ی تا مۆخی ئێسکی دەپۆیشت، بەلام بڕبەند لێدان قەت نەیدەتوانی ئەو ھەندە کە لەکە ی بێنیتە ژان، تۆ بلە ی ژان و بڕک و چل دانێ لاقەشە لەکەشی ھی بڕبەندکێشانە کە بیت؟ لە پڕیکدا دەرپەڕی، نا، نەخە وتبوو بە لککوو بە چاوی کراو ھەو ھەوێ دەدیت خەوێ بڕبەندکێشان، ئێستاش ھەموو ئەو نەردانە دەبێ ببڕدرێتەو.

میلە ئاسن ی پەنجەرە کە ھەروا قیت و قۆز و قایم لە سەر جینگای خۆیان بوون ولە دەم ژمیری بڕجە دوورە کەو ھەنگی سەعاتی دە لێدرا. دەبوو دەست بە کاری و لە درزی درگاکەو چاوی لە دەری کرد و دوا ی ئەو ھەوێ کە دیتی کەس چاوە دێری ناکات، یە کێ لە بڕبەندەکانی لە باخەلی دەرھێنا.

نا، ھیچ کێشە و ناپرەحتییەکی نەبوو. ھیچ! لە گەریانی خەیاڵی خۆیدا بوو. ئیشی کە لەکەشی بە ھۆی سەرما و باپەر ھەو بوو، سێ ھەوتە لە گەل ئەو خوراکە خاوینە! و ئەو بۆن و بەرامە پیسە ی گرتووخانە دەبێ شتیکی ئاسایی بێ، بەلام ئێش و ژانی ھەموو لەشی و چل دانێ برینەکانی بە ھۆی ئازاری دەروونی و پۆخی و بە شتیکیشی بە ھۆی زۆردانیشتن و بیتجولەیی بوو. بەلێ بێ گومان ھەردەبێ وابێ، ھۆی زۆردانیشتن بوو، بە داخەو کە لەو پێش نە کە وتبوو ھەو بیری بۆ چارەسەر کردنی!

دەبوو کەمێ دانیشی و لێی گەڕی تا ئەو ھەلچوون و داچوونە ی ئازاری لەشی تۆزی بڕەوێ جا دوا یە دەست بە کار بێ، بێ گومان تا یە کدوو

خوله کی تر که من داده مرکا. دانیشان به بی جووله کردن له هه موو شتیک خرابتره. کاتی که دانیشان، که وته ئامیزی ته مبه لی ئه و دانیشان به بی جووله یه وه و پوخساری له ترسانا په شداگه را. نا ده بی پاچه نی و ده ست به کار بی و ئه و موته یه له خوی دوورکاته وه. هه ست کردن به و ئازاره یان گوئ پی نه دانی به سترابووه وه به وره و ویستی ئه و، نا ههستی پی ناکا و به وره یه کی به رزه وه پاوی ده نی. دیسانه وه هه ستایه سه رپی و قورس و قایم و بوغور له گه ل خوی که و ته قسه کردن: «من نه خوش نیم، کاتی ئه وه نییه که من ئیستا نه خوش بم. ده بی ئه و نه ردانه بپر مه وه و به وه ش هیچم لی نایه ت.»

ئه و جار دهستی کرد به بر به ند لیدان.

ده و چاره گیک - ده و نیو - چاره گیکی ماوه بق یازده - بری و دیسانه وه بری، به دهنگی بر به نده که که به سه ر ئاسنه که ی دا ده کیشاق ده تگوت که سیک بر به ند به سه ر میتشک و له شیدا دینی. به شله بزه ییکه وه به خوی گوت: «نازانم کامیان زووتر ده بر دینه وه. من یا میله ئاسن کان؟» ددانه کانی له چیره وه برد و خه ریکی بر به ند لیدان بوو.

یازده و نیو، گه رچی دهستی وشک بیوو و ماسیبوو و زور به زحمه ت ده یتوانی بر به نده کان تووند له دهستی دا راگرئ، دیسانه وه هه روا خه ریکی برینه وه ی بوو، نا، نه ی ده ویرا که پشوویه ک بدات. ئه گه ر تاقه جارئ ئه وشته ترسناکه ی ناو دهستی دابنایه ت بی گومان غیره تی هه لگرتنه وه ی نه ده بوو که دیسانه وه دهستی پی بکاته وه. یاساوله که دهستی کرد به پیاسه کردن، قونداخی تفهنگه که ی به به ردی سه ردراکه دا خشا، میتشه که رانه پاوه ستا و چاوئکی له ده وروبهری خوی کرد، دهستی به بر به نده که وه هه روا به هه واهه وشک بوو، بله ی پیان زانیبیت؟

شتیکی خر له که لینی درگا که وه خرایه ژووری و که و ته سه ره رزی. بر به نده که ی دانا و دهستی له کار کیشاوه تا ئه و شته خره هه لگرتنه وه. قاقزیکی چکۆله ی لولل کراوه بوو.

مه‌ودایه‌کی دوور و دریژ بوو که ده‌بوو بچیته خواره‌وه، شه‌پولانیکی ره‌ش و تاریک که به‌توندی به‌ده‌وروپشتی‌دا ده‌گوزهران - چوډ ده‌یانلوورانده‌هاوار! - ئاه، به‌لن! ئه‌و دانه‌ویبوو تا قاقزه‌که هه‌لگریته‌وه. که‌من گیتز بوو و به‌رچاوی توژی تاریک بوو. زوږبه‌ی خه‌لکیش کاتی که داده‌نه‌ون سه‌ره‌گیتزه ده‌گرن. هیچ جینگای نارپه‌ه‌تی نه‌بوو - هیچ. قاقزه‌که‌ی هه‌لگرت و بردییه ژیرپوشنایه‌که و زوږ به‌وردی و به‌ئارامیه‌وه کردیه‌وه.

- هه‌رچونیک‌ی که بۆت ده‌کری ئه‌مشه‌و وه‌ره. سبه‌ینی سیسرک بۆ جینگایه‌کی دیکه ده‌گوێزریته‌وه. له‌بیرت نه‌چی ئه‌و تاقه شانسی ئیمه‌یه. قاقزه‌که‌ی له‌به‌ین برد، هه‌روه‌کوو قاقزه‌که‌ی دیکه‌ی شرت و گوم کردبوو، دیسانه‌وه برپه‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و گیتز و ناهومید، به‌لام قورس و قایمتر ده‌ستی پێ کرده‌وه. کات ژمیر یه‌کی نیوه‌شه‌وه. تا ئیستا سێ سه‌عاتی کار کردبوو و شه‌ش میله‌ئاسن له‌ هه‌شت میله‌ئاسن‌کانی برپیژوه، دوودانه‌ی دیکه‌ی مابوو، سه‌رکه‌وته‌وه - ورده‌ورده شه‌پولانی ئیش و ئازاری پڕ له‌ ترس و خۆفی له‌وه‌پیشی وه‌بیر هاته‌وه، ئاخیرین جار له‌م ساله‌ نویه‌دا بوو. به‌وه‌بیر هیتانه‌وه‌ی ئه‌وپینج‌شه‌وه له‌حه‌یبه‌تا له‌رزی، به‌لام ئه‌و جاره ئاوا له‌پریکدا نه‌بوو. قه‌ت ئاوا کوټ‌وپ ئه‌وکی نه‌گرتیوو.

برپه‌نده‌که‌ی خسته‌ خوار و له‌داخا ده‌ستی به‌م‌لاولادا فری‌دا. بۆ هه‌وله‌ین‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی که بی‌دین و لائیک بیوو، له‌ناخی هیوا‌پراوی‌دا که‌وته‌ دۆعا کردن و پارانه‌وه، ده‌سته‌و داوینی هه‌موو شتیک بوو- پووبه هه‌موو شتیک دۆعای کرد، هه‌موو شتیک...

- ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌پئ! با سبه‌ینی نه‌خۆش که‌وم! سبه‌ینی هه‌موو ئازاریک به‌شان هه‌لده‌گرم - ته‌نیا ئه‌مشه‌و و هه‌ر ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌پئ!

هه‌ردوو ده‌ستی به‌ئه‌م‌لاولای سه‌ریه‌وه نا و بۆ ساتی به‌بی‌جوله‌ پاره‌ستا، دوا‌یه برپه‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و جاریکی دیکه گه‌پاوه سه‌رکاره‌که‌ی. یه‌ک‌و‌نیوی نیوه‌شه‌و بوو. هاته سه‌روکاری هه‌شته‌مین میله‌ئاسن. کراسه‌که‌ی شیتال شیتال ببوو. لیتوه‌کانی خویناوی بوون و تارمایه‌کی سوور به‌رچاوی

گرتیوو. هه‌روا بڕه‌ندی لێده‌دا و کاری ده‌کرد و دیسانه‌وه کاری ده‌کرد. ئاره‌ق له‌ هه‌نیه‌یه‌وه ده‌تکایه‌ خوارئ. ⁴

مونتانی دواي ئه‌وه‌ی هه‌تاو له‌ ئاسۆگه‌وه سه‌ری هه‌لدا خه‌وی لێکه‌وت. له‌به‌ر ڕه‌نج و ئازاری شه‌وئ ته‌واو تێک‌چوو‌بوو، قه‌درایه‌ک به‌ ئاسووده‌گیه‌وه خه‌وی لێکه‌وت، به‌لام دوايه دیسانه‌وه خه‌ودیتنه‌که‌ی ده‌ستی پێ کرده‌وه.

له‌پێش‌دا خه‌وئ ئالۆزی ده‌دی، له‌ت‌له‌ت بوونی وینه‌ی که‌سیک و ترس و خۆف که‌ هه‌موویان پێچه‌کیان به‌ستبوو به‌شوێن یه‌کتهدا، هه‌موویان سه‌رچاوه‌که‌یان ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر ئه‌وئیش و ئازار و هه‌ول‌دانه، هه‌ر ئه‌وسیتبه‌ره ترسناکه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه. خێرا خه‌یالاتێکی سه‌یر هه‌روژمیان بۆ هێنا، ئه‌وخه‌یالاته ترسناکه دیرینه‌یه‌ی که‌ له‌میژ سال بوو ئاشنای بوون. ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌یدا که‌ خه‌ویشی ده‌دیت، زانیی هه‌میشه و له‌ هه‌موو کاتێکدا ئه‌وه، که‌ ئه‌وکی به‌رنادا، له‌پانتایه‌کی گه‌وره و به‌رفراوان‌دا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بوو، ده‌یویست قوژبنیکی ئارام بدۆزیته‌وه تا له‌وئ‌دا ستار‌بگری، و بخه‌وئ، سه‌یر بوو له‌ هه‌موو جێگایه‌کدا خه‌لکی خوار و ژووریان ده‌کرد و وتووێژیان ده‌کرد، پێده‌که‌نین، ده‌یان گوپاند، دۆعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد، زه‌نگه‌کانیان ده‌زپاند و که‌ره‌سه‌و شتی ئاسنینیان لێک‌ده‌کوتا، جاری‌وابوو مه‌ودایه‌کی که‌م‌کپ و بێ‌ده‌نگ ده‌بوو و ده‌خه‌وت، جارێک له‌ سه‌ر چیمه‌ن، جارێکی دیکه له‌ سه‌ر کورسیله‌ی داری، دوايه له‌ سه‌ر ته‌خته‌ به‌ردیکی پان چاوه‌کانی ده‌قوچاند و به‌هه‌ردووده‌ستی دای ده‌پۆشی تا پێشی هه‌روژمی تیشکی پێ‌بگری و له‌به‌ر خویه‌وه ده‌یگوت: «ئێستا ده‌خه‌وم.» له‌پێکدا خه‌لکی به‌هه‌لا و هه‌نگامه‌وه به‌ره‌وپووی ده‌هاتن، بانگیان ده‌کرد و داویان لێ‌ده‌کرد: «هه‌سته! هه‌سته. زووکه، ئێمه پێویستیمان پێته‌یه‌!» جارێکی دیکه له‌ته‌لاریکی پێپ‌له‌هۆده و ژووری خۆش و پازاوه به‌ بالنج و پشتی و کورسیله و کورسی نه‌رم و نیان‌دا پای‌ده‌بوراد. کات شه‌و بوو به‌خۆی گوت: «ئێتر ئالیزه جێگایه‌کی ئارام و بێ‌ده‌نگ ده‌دۆزمه‌وه بۆ خه‌وتن.» به‌لام کاتی که‌ ژوورێکی تاریکی دیته‌وه تا لێی بحسیته‌وه، نه‌فه‌رێک به‌چرایه‌که‌وه هاته ژوورئ، شه‌وقی چراکه‌ی له‌چاوی‌دا و گوتی: «هه‌سته پێویستیان به‌تۆ هه‌یه،

ههستا سهرپن، بهلاتهلات و لاتراسکه بهستن وهک بوونه وهريکی که برينیکی
 کوشه ندهی تی کرابی بئ مه بهست که وته پئ، زانی که زه من وهستاوه و
 چهندين کات ژمير به حال جووله يهک دهکا، تينگه يشت که تا ئيستا تازه نيوهی
 شهو تپه پ بووه. شهو يکی گه وره و پرقيمهت که ئاوا زوو تپه پ بوو.
 دوو، سئ، چوار، پينج، سه عاتی شهش هه موو شار به خه بهر دين و ئيتير
 نه ويته ننگيه نامينئ.

چوه ژووريکی دیکه و ويستی له پينخه فی ئه وئ دا بخه وئ، به لام نه فه ريک
 له سهر بالنجه کان هه ستايه سهرپن و گوراندی: «ئمه جي خه وی منه،»
 ئه ويش به دليکی که یلی خه مه وه چوه نه ولاوه.

تيکتاکی سه عات يهک له دواي يهک لي ده درا و ئه ويش هه روا سهرگه ردان
 و په ريشان ده خولاوه. له م ژووره بؤ ژووريکی تر، له م مال بؤ ئه و مال، له
 سهر سه رايهک بؤ سهر سه رايه کی دیکه، هه تاو ئارام خوی هه لده کيشا و
 هه نگاوه کانی خيرا تر ده کرد. کات ژميره کان پينج جار لي درا، شهو گوزه رابوو،
 به لام ئه و هينشتا ئارام نه ببوه وه، ئايش چه رنج و ئازاريک! پوژيکی دیکه -
 پوژيکی دیکه. له دالان يکی دريژی ژيرزه مينی دا بوو، پيره ويکی باريک و
 چکوله و بن ميچيکی وادريژ و بي کوتايی که ئه وسه ری ناديار بوو و
 پيره وه که به چرا و موميکی هه لکراوی زوره وه پووناک کرابوو و له بن ميچه
 کون کونه کانييه وه، دهنگی گورانی و سه ما و هه لپه رکئ و موسيقايه کی خوش
 و بلاوين په رده ی گوئی ده له رانده وه، بي گومان له سه ره وه له دونياي
 ئه وخه لکه ی سه ره وه که زيندوو بوون جيژن و شادی له ئارادا بوو، خوزگه
 ده يتوانی له جيگايه کدا خوی بشاريته وه و بخه وئ، جيگايه کی زورچکوله
 ته نانه ت ئه گه ر قه برئ بئ! هه روا که قسه ی ده کرد قه بريک ده می کرده وه و
 به سه ره وه که وته ناوي، قه بريکی زار داچريو، که بؤنی مه رگ و پوواوی ليته
 ده هات. قه يناکه لانيکه م ده يتوانی ليته بخه وئ! «ئمه قه بره هی منه».
 گلايس بوو و گلايس سه ری هه ليتا و له نيؤ کفنه پوواوه که دا ليتي پووانی.
 ئه و جار ئه و که وته سه رچوک و ده سته کانی به ره ولاي گلايس کرده وه:
 «گلايس! که می پوحمم پئ بکه و به زه ييت پيمدا بيته وه، لي گه پئ با له م

که له بهره تهنګ و باریکه دا بخه وم. ئه شقینیت له گه ل ناکه م ده ستیشم ویت ناکه وئ، ته نانه ت قسه یه کیش ت له گه ل ناکه م، ته نیا ته نیا ئه وم لیتده وئ له ته ئیش ت وهرکه وم و برازیم! ئاخ ئه وینی من، زور له میژه که نه خه وتووم! ناتوانم تاقه پوژنکی دیکه خوم راگرم، تیشکی پوونا کایی پوچ و په وانم ده سوو تینئ، غه لبه غه لب و هه را و هوریا می شکم ده کاته قه قه س و ده ی هارو وژینئ. گلادیس لیم که پئ با بیمه ئیره و بخه وم! ویستی کفنه که ی بینیته سر ده م و چاری، به لام گلادیس زیقاندی و خوی وهر سو و پاند: «ئهم کاره کفره بو تو، تو قه شه یه کی!»

دیسان سر گه ردان و سر لئ شیوا که و ته پئ، هه رکه سه ری هه لینا له قه راخ زه ریا و له سر نزارنکی پوخی زه ریا بوو. له وئ که تیر پوژن خور وهک بزمار داده چه قی و ئاوی زه ریا ش ئارام و له سره خو ده ی نالاند و خوی ده لا و انده وه و شه پو لانی راده ژهنده. مون تالئ کوتی: «ئاخ!» زه ریا ده بی به به زه بی و سنگ فرا و انتر بی، ئه ویش پیر و که له لا و ماندوو و شه که ته و ناتوانی بخه وئ.

له پری کدا ئار توتور له ناخی زه ریا وه پاسا و گو و پاندی: «ئهم زه ریا یه هی منه!»

- قوربان! قوربان!

مون تالئ راجله کی و خه به ری بو وه وه، پینش خمه ته که ی به ئه نگوستی له درگا که ی ده دا. له پری کدا هه ستا سه ری پی و درگا که ی کرده وه، دیتی که مون تالئ چه نده شیوا و په ریشانه و ترسی تی زاوه: «قوربان نه خوشی؟» هه ردوو ده ستی به نیو چاوانی خوی دا هیئا: «نا، خه وتبووم، ترساندمت.»
- بمبو و ره پیم و ابوو به یانی زوو ده نگی پیکا پویش تنی تو م گوئ له نه وه پیم و ابوو...

- دره نکه؟

- سه عات نویه، قایمه قامیش هاتوو بو دیدارت، ده لئ ئیشی کی زور گرینگی پیته، چوونکه وای زانیوه که جه نابتن زوو له خه و هه لده ستن...
- له خوارییه؟ خیرا دیمه خواری.

جلوبه‌رگی له‌به‌ر کرد و چووه قاتی خواری.
قایمه‌قام گوتی: «بمبوره که هه‌روا سووک و ساده و دور له‌پێ و
په‌سمی فه‌رمی هاتمه دیدارتان.»

ه‌یوادارم که هیچ پووداوێک نه‌خولقاییت؟
- پووداوێکی زۆرگرینگه. پ‌یوارز خه‌ریک‌بوو له‌هه‌لاتنه‌که‌ی دا سه‌رکه‌وێ.
- ده‌ی زۆر باشه، خۆ ه‌یشتا نه‌یتوانییه‌وه هه‌لێ، خۆ هیچ زیانیکی لێ
نه‌که‌تووه‌ته‌وه، پووداوه‌که چۆناوچۆن بووه؟

له‌حه‌ساری پاست له‌ په‌نای ده‌روازه ئاسنینه‌ گه‌وره‌که‌دا دۆزیویانه‌ته‌وه،
کاتی گه‌شتیاره‌که له‌سه‌عاتی سێی نیوه‌شه‌ویدا له‌حه‌ساری ده‌گه‌پێ، لاقی
یه‌کی له‌ سه‌ربازه‌کان وه‌شتیک ده‌که‌وێ، دای ئه‌وه‌ی که چرایه‌ک دینێ
ده‌بینن که پ‌یوارز له‌چه‌قی پ‌ینگا‌که‌دا بێهۆش که‌وتووه. خه‌را نا‌ژیر ده‌کیشن و
من بانگ ده‌که‌ن. کاتی که چوومه ژووره‌که‌ی دیتم که میله‌ئاسن‌کانی
ب‌پ‌درا‌بوونه‌وه، ته‌نافیک که له‌ له‌ت‌وکوتی کراسیک پ‌یکه‌وه گرێ درابوو و
به‌په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌سه‌ترا‌بووه‌وه و شو‌پ‌ک‌را‌بووه‌ خواری. خۆی به‌وێ‌دا شو‌پ‌
کردۆته‌وه و چووه‌ته سه‌ردیواره‌که. ده‌روازه ئاسنینه‌که‌ی که به‌ره‌و تونیل و
دالانه‌ژێرزه‌مینیه‌که ده‌کراوه هه‌لگیرابوو، وادیاره که یاساوله‌کان
فریودرا‌بوون.

ئه‌ی له‌به‌رچی له‌ سه‌ر ئه‌و پ‌ینگایه‌دا که‌وت‌بوو؟ ئایا له‌ سه‌ر دیواره‌که
که‌وت‌بووه خواری و ئازاری پ‌ینگه‌یشتووه؟

- قوربان، له‌پ‌یش‌دا منیش وام ده‌کوت، به‌لام دوکتوری گرتووخانه‌که هیچ
نیشانه‌یه‌کی له‌ که‌وته‌خواره‌وه له‌ سه‌ر له‌شی به‌دی نه‌گ‌رد. ئه‌وه‌سه‌ربازه‌ی که
دوینێ یاساول و قه‌ره‌ول بووه ده‌یگوت: «دوێ‌شه‌و که شیوم بۆ پ‌یوارز برد
دیاری‌بوو که زۆر نه‌خۆش بوو و هیچی نه‌خوارد، به‌لام ئه‌م قه‌سه‌یه بێ‌بایه‌خه
و هیچ پ‌ێی به‌قانییه، پ‌یاوێکی نه‌خۆش ناتوانی ئه‌ونه‌ردانه ب‌پ‌یته‌وه و ب‌چ‌یته
سه‌ربان، ئه‌قل بۆی نا‌چێ که وابووێ.

- خۆی هیچی نه‌گوت؟

- قوربان بێ‌هۆشه.

ئىستاش ھەر بىن ھۆشە؟

تەنیا جارجار ھەك و ھەش دىتە ھە و نالەنالىك دەكا و ديسانە ھە ھەك
خۇزى لى دىتە ھە.

زۆرسە ىرە! دوكتور چى دەلى؟

نازانى چى بلى. ھىچ نىشانە ھەك لەجەلغە و سەكتەى دل نابىندرى كە
بلەى ھىنئە ھە، بەلام ھەر دەردىكى بىت تازە لى پودا ھە. پاست
لە ھەكتەى دا كە وىستو ھەتى ھەلىت من بۆخۇم لە سەر ئەو بپوايەم كە
دەستىك و وزەبىيەكى خولقېنەر و بەخشىنەر خستو ھەتە خوارە ھە.

مونتالى كەمن پووى تىكنا و پرسى: «دەتانه وى چى لى بكن؟»

ھىچ نىيە چەند پوژىكى دىكە خۇم جى بەجى دەكەم، ئىتر تەمى بووم.
ئە ھەش ئاكامى لى كەرنە ھەى زنجىرەكانە . ھەرچەند كە ئە ھە وىست و
بىروپاى جەنابتان بوو.

مونتالى قسەكەى ئە ھەى بىرى: «ھىوادارم تا ئە ھەكتەى كە نەخۇشە
زەنجىرەكانى لى نەبەستە ھە. پىاوىكى كە ئاواى لى ھاتى . بەقەولى تۆ- زۆر
چەتوونە كە بتوانى ھەلى.»

قايمەقام ھەروا كە دەپۇيشتە دەرە ھە، بەخۇزى گوت: «زۆر بەتوندى
چا ھەدىرى لى دەكەم كە نەتوانى ھەلى. بەپىز مونتالىش ھەر كارىكى كە
پىخۇشە دەتوانى بىكات بەودلە ناسك و ھەستىارە ھە ھە من ھىچ
بايەخىكى پى نادەم. پىوارز ئىستا توند بەزنجىر بەسترا ھەتە ھە. چەخۇش بى
و چساخ بى ھەروا دەمىنئە ھە.»

ئاخەر چۆن بوو كە واى لى ھات؟ لەو كۆتايە ناسك و ھەستىارە دا كە
ھەموو شتىك ئامادە بوو ئەو بى ھۆش بوو، پاست ئەو كاتەشى كە لەپەناى
دەروازەكە بوو! زۆرتر ھەك گالته و پىكەنن و يارىيەكى ترسناك دەچى.

مارتىنى ھەلامى داو: «چا ھەلىكەن، تەنیا شتىكى كە بەبىر و مىشكى مندا
دى ئە ھە ھە كە دەبى ئە ھەشە ئازارە ھەى دەرۋونى، پاچەنىي و پوويان تى
كەربى و بىگومان تا ئە ھە جىگايەى كە توانى ھەتى بەر بەرەكانى لەگەل

کردوو و دواى ئه وهى كه ها تو وه ته هه سارى، به هوى بى هيزى و ئازاره وه
بى هوش بووه.»

ماركون به تو و په ييه وه سوو تووى قه نه كهى ته كاند: «يانى به راستى ئيدى
كارى كوتايه، ئىستا ئىتر ناتوانين هيچ كارىكى بۆ بكهين، داماوى بىچاره!»
مارتىنى له ژيتر ليوپيه وه دووپاتى كرده وه: «بىچاره!» ورده ورده
به و ئاكامه گه يشت كه ئه و دونيايه به بى بوونى ميشه كه رانه زورناخوش و
پروپوچه. قاچاخچيه كه هه روا كه له و بهرى ژووره كهى ده پوانى، جما به
ته نيايى دانىشتبوو به وه په زيه وه دهسته كانى له سه ر كراسه كهى به م لاو لادا
كه و تبوون و له خالىكى قوول و بى بن و بى كوتايى ده پوانى پرسى: «بىر
له چى ده كه يته وه؟»

لیم نه پرسىوو، له و كاته وه كه ئه و هه والهم بى داوه، تا ئىستا قسه يه كى نه
کردوو. باشتروايه جارى با سه رو دلى نه گرین.
وادياربوو كه جما و اچووبوو مالى فكره وه كه ده تگوت ئاگادارى بوونى
ئهو دووانه نيه، ئه وانيش ده تگوت له تهرميك ده پوان، زور به هيتواشى قسه يان
ده كرد.

مارتىنى دواى بى ده نگيه كى خه فه تاوى، هه ستايه سه رپى و قه نه كهى دانا.
قاچاخچيه كه گوتى: «ئهمشه و ده كه پيمه وه.» به لام مارتىنى ئاماژه ي
بۆ كرد كه راوه ستيت و په له نه كات:

جارى وازوومه پۆ، ده مه وئى قسه ت له گه ل بكه م.
ديسان دهنگى هيتواشت تر كرده وه و هه ر ئه وه ندهى كه به حال ليوى له يه كتر
جيا ده كرده وه: «هه ر به راست تو پىت وايه هيچ پىگا چاره يىگ نيه؟»
من نازانم كه ئايا ئومى دىك هيه بۆ پزگارى كردنى ئه و يان نا، به لام
ئيمه ناتوانين ديسان وه ئه و كار ه دووپات كه ينه وه. ته نانه ت ئه گه ر ئه وه نده
ساخ و سلامه ت بووايه ت كه بى توانيايه پۆلى خۆى به باشى بگيرى. به سه ر
ئهو حاله ش دا ئيمه ناتوانين گه لاله ي خومان مسوگه ركه ين. چونكه بريا روايه
كه ياسا وه له كان بگۆرن به هوى شك و گوماناوى بوونيان. تو له وه
ئارخايه ن به كه سى سر ك ئىتر ده رفه تىكى باشى بۆ نا په خسى.

مارتینی له پړيکدا پرسى: «پټوانیبه دواى نه وهى که چاک بووه وه بشى که پاسه وان و یاساوله کان فریوده یں و کاریکی بق بکه یں؟

، فریودانى یاساوله کان؟ مه به ستت چییه؟

۔ به لى، وام به زه یں گه یشت که نه گهر له کاتى رابردنى گروپ و دهسته که دا له پوژى Courpus Domini ۱ له نزيک قه لاکه وه بیته سه رپنگای قايمه قام و ته قهى لى بکه م. هر له و کاته ش دایه هه موو یاساوله کان بق گرتنى من هيرش دینن. نه و جار له و شتواو یه دا چهند نه فره ریکتان بتوانى پیوارن پزگار بکات. هه لبه ته نه مه ناتوانى وه کوو گه لاله یه کی له وه پټش داپژراو لى بپوانى، ته نیا شتیک بوو که به زه یںم گه یشت.

مارکون به پوخساریکی بیرمه ندانه وه وه لامى داوه: «من به گومانم له وهى که بکرى نه پټشنیاره له کاتى خوى دا و به رپیک و پیکى گه لاله و جى به جى بکرى. بى گومان بوئه وهى که بتوانى ئاکامیکى باش و نه رینى لى بکه و یته وه ده بى به باشى هه لسه نکیندرى، به لام... قسه که ی خوى برى و له مارتینى پووانى: «یانى نه گهر چییه جى بوايه ت. نه م کاره ت ده کرد؟»

مارتینی له کاتى ئاسایدا پیاویکی خو پاریز بوو، به لام ئیستا کات وساتیکى ئاسایى نییه ریک چاوى برییه نیوچاوانى قاچاخچییه که و دووپاتى کرده وه: «نه م کاره م ده کرد؟ چاویک له نه و بکه.»

پیویست به لیکدانه وه یه کی زورتر نه بوو. به گوتنى نه و قسه یه هه موو شتیکى پوون کرده وه. مارکون گه راوه و له و به رى ژووره که ی پووانى.

له مه ودای قسه کردنى نه و دووانه تا ئیستا جما وه ک مقه با دانیشتبوو. له پوخساریدا هیچ ترسیک و ته نانه ت هیچ خه میکیش لى به دى نه ده کرد. ته نیا و ته نیا سیبهرى مهرگ بوو به سه ریه وه ده گه را. قاچاخچییه که هه رکه چاوى لى کرد، فرمیسک پیاله ی چاوه کانى پرکرد. هه روا که درگای هه یوانه که ی ده کرده وه و چاوى له ده رى ده کرد، گوتى: «میکل زووه که هیتشتا هه ردووکتان کاره که تان ته واو نه کردووه؟ زوو که ن زورمان کار ماوه!»

---

۱. جیژنى له شى (پاکى) مسیح و یه کن له گه وره ترین و خوشترین جیژنه کانى کلیسای کاتولیکه.

میکل ههستاو جینوش به شوینییه وه. له هه یوانه که وه هاتنه نینو ژووره که و
میکل گوته: «ئیتستا ئیتر ئاماده م. ته نیا ده مهه وئ له سینیورا بپرسم که...»
به ره ولای جما ده پویشته که مارتینی قوئی گرت: «لئی که پئی باشتروایه که
به ته نیایی.»

مارکون درێژه ی دا: «لئی که پئی با ته نیایی! ئاوا هیچ قازانجیکی
پیناگه ییتنین. خودا له وسهره ئاگاداره که بۆ هه موومان خه میکی گورچوو بپه،
به لام بۆ ئه و زورناخوشتره. به سته زمانه!»

میشه که رانه یه کچه فته ی عه له ن ته واو له سهر گازه رهی پشت له بهین خه و
و بن هوشی دابوو. هیزشی ئازاری ئه مجاره ی عه جایه ب توند و به ژان بوو.
قایمه قامیش له ترسانا وهک شاغییه کی لی هاتبوو هه لسه و که وتیکی
ناجوامیزانه ی له گهل ده کرد و نه ته نیا ده ست و پیتی به زنجیر به ستبوه وه،
به لکرو وهک که ری دیز پتی چه قاند تا به ته نافی چه رمی زورتوند به دوشه که
کایه که وهی به ستنه وه. واتوند به سترابوه وه مه گهر به پچرپچر بوونی له شی،
ئهینا نه یده توانی توسقالیک بجوولیت. میشه که رانه شهش پوژی ره به ق به دهم
ئازاری دهروونییی و ئه شکه نجه ی ته نافه کانه وه به پوچ نالاندی و مهردانه
خوی راگرت.

به لام ئاخهره که ی وره و توانایی تیکشکا و به هاوار و ناله و پارانه وه
داوای له دوکتوری گرتووخانه که کرد که میکی تریاک بداتی، دوکتور پازی
بوو که بیداتی، به لام قایمه قام که ئه و داوایه ی بیست نه یه یشته و «ئه و جوړه
کاره قورانه ی» قه دهغه کرد: چووزانی که ئه و تریاکه ی بۆچی دهوئ؟
واویده چی که له وچه ندرپوژده له سهر فیل و ته له که بووه و دهیه به وئ
یاساوله کان دهرمان داو بکات یان له فکری ههر کاریکی پیسی له و جوړه گدا نه ی.
پیارز بق ههر کاریک که تو بله ی زور فیل بازه و ئاماده یه.»

دوکتوره که نه ی توانی بزه ی سهرلئوی بشاریته وه، وه لامی داوه: به و تریاکه
که مه ی که من دهی ده منی قهت ناتوانی پاسه وانه که دهرمان داوکات، به لام
سه بارهت به فیل و ته له که که ی - جیگای مه ترسی نییه، چونکه له مردنه وه
زورنزیکه.»

هەرچی بڼ پټمخوش نښه که تریاکي پڼ بدرئ. هیچ کهس بوی نښه و ناتوانی به نهرمی و دلوقانییه وه له گهلی هه لس و کهوت کات، ده بڼ نه و شپوهیه ره چا و کات که بوم داناه. نه و توند و تیژیانه بڼ نه و ته و او پر به پیستیته تی. با بیته نه زمونځک تا جاريکی دیکه فیرنه بڼ ده ست بهرئ بڼ میله ئاسنه کانی په نجه ره که.

دوکتور بویرانه گوتی: «به لام یاسا نه شکه نجه په دده کاته وه، نه م ئیش و کارانه له سنوور و حدودی یاسادا نښه.»

قایمه قام به توو په یی و پڼ هه ستاویه وه گوتی: «پټم وایه یاسا شتیکی سه باره ت به تریاک نه و توره.

- به لئ سهره ننگ نه و له ژیر نه رک و بهر پر سیاره تی تودایه، تو ده توانی که پڼگا و شوینی بڼ بکیشی؟، به لام لانیکه م هیوادارم که ئیزنی نه وه بدهی که په ت و به نده چه رمیه کانی لئ بکهینه وه. نه وانه شتیکی زیادین که له سهر پڼزه ره شی و به د به ختی نه و قورسایي ده که ن. ئیستا خق نه و ناتوانی ببزوئ، چ بگا به وهی که هه لئ، نه گهر ئازادیشی بکهی ناتوانی خوی به سهر پڼوه پاگرئ.

- ئاغای بهر یز به پای من، دوکتوریش وهک خه لکی ئاسایی هه له ده کات. ئیستاش به پڼو ختیکی ئاسووده وه نه وم به ستوته وه و ده بڼ هه ر ئاواش بمینیتته وه.

- ده لانیکه م نه و په ت و گوریسانه ی که منی شل که وه. ئاوا توند به ستنی به ندییه کی زه لیل کاریکی شاغی گه ریه.

- چوڼ به ستراونه ته وه هه روا ده مینه وه ئاغایان هورسوپاسیشت ده که م که سه باره ت به شاغی بوون و ناجوامیتری نه و شته قوړانه له گه ل مندا نه دوئی، من هیچ کاریکی بڼ مه به ست و بڼ هق ناکه م.

به و شپوهیه شه وی حه و ته م به ئازار و دوور له هه ر ئاسایی شیک گوزه را، و نه و سه ربازه ی که له به رد رگای ژووره تاکه که سیه که ی دا قه ره ول بوو له به ر ناله و هاواری جه رگ بڼی نه و به در یژیایی شه و له رزی و خاچی له سهر سینگی کیشا. میشه که رانه هه روا خوړاگر بوو. ناله نالی میشه که رانه ئاخره که ی سه ربازه که ی وا

لئى کرد تا له ئەرکى خۆيدا که منى کوتا بى و دلسۆزى بى بکات. ياساوله که کات ژمير شەشى به يانى، پيش نه وهى دهوامه کهى تهواو بى هياش درگاهى کرده وه و سووکىک چوه ژوورئ. ئه وهى زانى که کارىکى نابەجى دهکات، به لام نه يتوانى خۆى پازى بکات به وهى پيش نه وهى که پۆسته کهى تهواو بى نه چى و به تاقه وشه يه کيش بى دل خوشى نه داته وه.

ميشه که رانهى ديت که به چاوى قوچاو و به ده مى کراوه وه به بى جووله پاکشاوه. ساتى به بیدهنگى راوه ستا، دوايه دانوى و پرسى: «ئاغا، چۆنت ياريیده بدهم تا که من له و نازارهت کهم بیده وه؟ ته نيا خوله کىکم ماوه.» ميشه که رانه چاوه کانى کرده وه و به ده م ئاه و ناله وه گوتى: «لیم که پئى! بپۆ و لیم که پئى!»

ميشه که رانه ئه وهنده ماندوو بوو، پيش نه وهى سهر بازه که بگه پیده وه سهر پۆسته کهى خۆى خوى لئى که وتبوو.

قايمه قام دواى ده پۆژى دیکه ديسان وه چوه وه بۆ کۆشک، به لام زانى که کاردينال چوه سهر له نه خوشىک هه لئى له پيو دوتاو Pieve Dottavo وادياربوو هه تا پاش نيوه رۆ ناگه پیده وه بۆمالئ. ههر ئه وه شوه پيش نه وهى که ده ست بکات به شىوخواردن، خزمهت کاره کهى هاته ژوورئ و پراى گه ياند: «قوربان نه فەريک هاتوه و ده يه وهى قسه تان له گه ل بکات.»

قايمه قام دواى نه وهى که به په له چاوىکى له ئاوينه که کرد تا دلنابى که يونى فورمه کهى پیکوپىکه، به قه يافه يىکه وه به ره و ژوورى پيش وازى کردنى ميوان که وته پئى.

مونتانلى له ژوورى پيش وازى کردنى ميوان دانىشتبوو، ئارام ده سىتى ده دا به سهر ده سکی کورسيه که دا، هيلکى پەريشانی له ته ويلئى دا به ديار ده که وت. له په نجه ره که وه له ده رتئى ده پوانئ.

مونتانلى قسه ماقوله کانى قايمه قامى به شىوه يه کى سووک و بى حورمه تانه و به تووپه ييه وه وه لام داوه، وه که نه وهى له گه ل گوندييه ک ئاخافتن بکات و گوتى: «وام بىست که ئه مپۆکه هاتبووى من ببينئ. ده بى ههر له سهر ئه وباسه بى که من پيمخۆش بوو له گه لت بدویم.»

- قوربان باسه که له سهر پیوارز بوو.

- شکم بوی چووبوو، له م چهند پوژهی دوايي دا بیرم لن کردووه تهوه، بهلام پيش نهوهی که له سهر نهوباسه بدوین، دهمههوی بزائم که تایا شتیکی تازهی وا هیه که پیم پابگیینی.»

قایمه قام به شیوهیه کی داهیزراوانه سمیلی خوی کیشا: «پاستیه کهی نهوهیه که من بوین هاتبووم بولات تا بزائم ئیوه بابه تیک یان باسیکت هیه که پیمی بلنی. نه گهر ئیستاش دژی شو گه لاله ی منی که دهمویست جی به جی کهم، زورخوشحال دهیم که گوی بیستی پینوینییه کانت بم، چونکه به پاستی ئیتر نازائم که چی بکه م.»

- بۆ کیشیه کی تازه هاتووه ته ئاراهه؟

ته نیا نهوهی که پینج شه ممه ی داهاتوو سنی ژوئینه Courpus Domini و ده بی پيش نهوهی شو پوژه بیت ئه م کیشیه جی به جی بکری و کوتایی پی بی. وایه پینج شه ممه Courpus Domini یه، بهلام بۆچی بهر له هاتی شو پوژه دا ده بی کوتایی پی بی؟

- قوربان نه گهر به پوالهت وادیاره که دژایه تیت له گهل ده که م به دل داوای لن بردنت لن ده که م، بهلام نه گهر تا شو پوژه کیشیه ی پیوارز کوتایی پی نه بیت، ناتوانم بهر پرسیاره تی ئاسایش و هیوربوونی شار بگرمه ئه سق. ههروه کوو بۆختان ئاگادارن لهو پوژه دا، هه موو مروقه تووپه و تۆسن و شه راژوکانی ناوچه کویتانییه کان لیتره کۆ ده بنه وه و زور له وه ده ترسم که ده روازه کانی قه لاکه بشکینن و پیوارز بیه نه ده ره وه. هه لیه ته سهرکه و تونابن، من به ته واوه تی ئاگاداری لن ده که م، گه نانهت نه گهر بکری به بارپوت و گولله و فیشهک خاشه بریان ده که م، بهلام پهنگه لهو پوژه دا له گهل پروداویکی هاوشیوهی شو پوژه پووبه پروو ببینه وه. لیتره، له پۆمانیادا مروف گه لیکی زور تونده ته بیعت و شه پان ختوی تیدایه و نه گهر شو پوژه بیت که خه نجه ره کانیا ن له کالان درکیشن...

- به پای من به چاوه دیرییه کی باشتر ده توانین پینشی کیرد و خه نجه ر بکری. من هه میشه له سهر نهو پایه سووربووم که نه گهر به شیوهیه کی ژیر

و بیرمه ندانه له گهل خه لکی ئەم ناوچه یه هه لسه وکه وت بکری، زۆر ئاسان به کری ئیش و کاره کان ره وتی ئاسایی خویان تی په پینن. هه لبه ته ئەگه ر زه مانیک له گهل پۆمانیا ییته ک به توندی و هه په شه و گه په شه هه لسه وکه وت بکه ی، بی گومان لیت پاست ده بیته وه و ده بیته به ره له ست کارت. جیا له وه، ئایا به لگه یه کت پیته بۆ ئەوه ی که گه لاله یه کی نویی هه لاتن له ئارادایه؟

- من هه مه مه پۆکه و هه مه دینه که له سیخو په کانی خۆمانم بیستوه که ده نگویه کی وا له ته واوی ئەم ناوچه یه دا بللو بووه ته وه، که گوایا خه لکی ئاماده ی پاپه رین و ئاژاوه یه کی گشتین، به لام زانیاریه کی وامان له سه ر ورده کاریه کانی نییه. ئەگه ر زانیاریه کی زیاترمان هه بایه ت، ئاسانتر ده مانتوانی به ره ره کانی له گهل بکه ین. من بۆخۆم پاش ئەوترسه ی که ئەو پۆژه داوینی گرتین وام پئی باشه ده س پیش خه ربیه ک بکه ین. هه ر بۆیه له پتویه کی فیلبازی وه ک پیاورن ناتوانین به باشی و به جۆره ی پنیست چاوه دیری بکه ین.

- تازه ترین زانیاری سه باره ت به پیاورن که بیستومه ئەوه یه که به هۆی نه خۆشیه وه نه ده توانی بجوولیت و نه ده توانی قسه بکات. یانی که سینی که ئاوابن به ره وچاک بوونه وه هه نگاو ده نی؟

- قوربان وادیاره که حالی به ره وه باشی ده روات و ده بی ئیستا زۆر باشتربن. بی گومان له وه پیش زۆر به توندی نه خۆش بوو. مه گین ئەوه ی که له و ماوه یه دا درۆی کردبی و فیل و ته له که بیت.

- ئایا بۆ ئەو به شک بوونه هۆ و به لگه یه کیشته هه یه؟

- پاستیه که ی ئەوه یه که دوکتۆر له سه ر ئەو بپوایه یه که به پاستی نه خۆش بووه و ئەم نه خۆشیه کوتوپره شتیکی زۆر سهیره، به لام ئه دی وانه ماوه و ورده وه رده خه ربیه باشت ده بی و زیتتر و سه ربزیوتر له جارن.

- چی دیکه شی کردوه؟

قایمه قام که به ند و ته ناف و به ستنه کانی ده هاته وه یاد به شله بزه یه که وه وه لامی داوه: «به خۆشیه وه ده بی بلیم که ئیتر ناتوانی کاریکی خراپ و به رچاو بکات، به لام په فتار و هه لسه وکه وتی زۆر نابار و خراپه. دوینی به یانی که چوومه ژووره که یه وه تا پرسیارگه لیک لئ بکه م، هیشتا ته واو باش نه بۆه ته وه که خۆی

به سەر پتو به گری و بۆ لى پرسینه وه بێت بۆ لای من - راستیه که ی ئه وه یه که گوتم باشتەر وایه تا ته وای سهر پى نه که وتوته وه، خۆم نه خه مه ئه وترس و دل به راوکتیه که خه لک و جه ماوهر به و شیوه یه بیبین، ئه و جۆره حه قایه ته سه یر و درۆیانه زۆر زو له نێو خه لکیدا بلاو ده بیته وه.»

- یانی بۆ لى پرسینه وه چووی بۆ ئه وى؟

- به لى قوربان، پێم وابوو باشتەر ئاماده بووه بۆ بیستنی قسه ی حیسابى و باوه پێکراو.

مونتانی وه که شه وه ی بوونه وه ریکى نوێ، نفره تاوی هه لسه نگینیت به ئه نه قه ست سهرتا پاژوور لى پووانى. هه رچه ند به خۆشییه وه قایمه قام خه ریکى به ندی شمشیره که ی بوو و گۆشه نیگا که ی نه دیت، هیواش و به ئارامیه وه ده ریژه ی پندا: «سه باره ت به ئه و هیچ ئه شه که نه جه و شه پاژویه کی تایبه تیم نه نواندوه، به لام ناچار بووم که که مینک توند و سه ختی بگرم - به تایبه تیش که ئیره گر تووخانه یه کی له شکریه. هه روه ها پێم وابوو که ئه گه ر که مێ نه رم و نییانی له گه ل بکری، به شکم ره نگ دانه وه یه کی باشی هه بێ، هه ر بۆیه ئه مرم کرد، ئه گه ر بۆخوی بیه وى و ره فتاریکی ژیر و ئاقلانه ی هه بێ. ئه وه یاسای توند و تیزى زۆر که م ده بیته وه، جا قوربان ئیوه پیتان وایه چ وه لامیکى پێ دامه وه؟

هه روا که راکشابوو وه که گورگینى نێو رکه، بریک لیم وردبووه وه و دوايه زۆر به ئارامی و له سه ره خوییه وه گوته: «سه ره نگ من ناتوانم هه ستم و بتخنکینم، به لام ددانه کانم زۆر تیزن، باشتروایه که که مینک گه ردنت له ده مم دوور راگرێ.» راست وه که پشیل یه کی شاغی وایه که مالی نابێ.

مونتانی به هیواشییه که وه گوته: «ئه گه ر وای پێ گوته بیتی شتیکی سه یر نییه، به لام من هاتووم پرسیارکت لى بکه م. تو شه ره فت تو له سه ر ئه و بڕوایه ی که بوونی پیوارز له و گر تووخانه یه دا هۆی شه ژان و ئاژاوه ی ئه م ناوچه یه یه و جینگای مه ترسییه؟

- قوربان پر به دل دلنایم و پام وایه.

- بەرپای تۇ بۇئەۋەي كە ھەلا و ھەنگامەيەك سازنەبى و مەترسى
خوین پۇژان نەيەتە ئاراۋە، سەداسەد پىتويستە كە تانى ھاتنى پۇژى Courpus
Domini دەبى كاریك بکرى كە لەشەپ و بەلای پىۋارز خۇمان ئاسوودە
كەين؟

- من تەنیا دەتوانم دووپاتى كەمەۋە ئەگەر ئەو لەپۇژى پىنچشەممەدا
لیرەبى پىمۋانىيە كە ئەو جىژنە بەبى شەپ و ئاۋاۋە كۇتایى پىبى، شایەدیش
تىكھەل پىشانىكى زۇرخراپىشى لى بقەۋمى.
يانى تۇ پىتۋايە كە ئەگەر ئەو لیرە نەبى كىتەشەيەكى مەترسىدارى ئاۋا
ناقەۋمى؟

- ئەگەر ۋابكەين، يان ئاۋاۋەيەكى گەۋرە نایەتە پۇژەقەۋە يان لانىكەم ھەرا
و ھورىايەكى چكۆلە و بەردەفپكەيەكى كەم دەبى. ئەگەر بەپىژتان
پىگەچارەيەك بۇنەقەۋمانى ئەۋئاۋاۋەيە بدۇزنەۋە، من ھىۋوربۋون و ئاسايشى
شار دەگرمە ئەستۇ. خودا لەۋسەرە ئاگادارە كە دلەخورپىتمە و چاۋەپۋانى
پوۋداۋى زۇرمەترسىدار دەكەم. من پىمۋايە گەلالەي دەربازبۋونىكى نوئ
لەئارادايە، پىنچشەممەش ئەۋژپۇژەيە كە دەبى چاۋەپۋانى بىن و ئەگەر
بەيانی ئەو پۇژە بزەنن كە پىۋارز لەگرتۋوخانەكەدا نىيە، گەلالە و
فروپىلەكەيان دەبىتە بلقى سەرئاۋ، ئىتر ھىچ بەھانە و ھۆيەكيان نابى بۇ
دەستپى كىردنى شەپ و ئاۋاۋە، بەلام ئەگەر قەرار ۋابى كە پاشەكشىتيان
پىبكەين و ئەۋانىش لەنىۋ ئاپۇرەي جەماۋەردا خەنجەرەكانيان لە كالان
دەرئەكىشن، ئىدى پەنگە تا ئىۋارى ھەموو جىگايەك لەنىۋ گروكلپەي ئاگرەدا
بسۋوتى.

- ئەي بۇچى ناینىژن بۇ پاۋنا؟

- قوربان، خودا دەزانى كە زۇرم پىخۇش دەبى! بەلام چۇن دەتوانم
ئاگادارى لىبكەم كە خەلكى دەربازى نەكەن؟ من بەقەدەر پىتويست سەربازم
نىيە كە لە بەرانبەر ھىرشىكى چەكدارانەدا بەربەرەكانى بكات. ھەموو خەلكى
گوندنشین و داۋىنى چىاكان يان كارد و خەنجەرە يان تەنگى سەرپى، يان
شتىكى ئەلەۋچەشەنيان ھەيە.

پیشی ئه خوین پشته بگيردرئ و له بیریشته نه چی ئه گهر درۆم له گهل بکهی،
رۆحی ههرمانی خۆت دهخه پته گیزاوی مه ترسیه وه.»
قایمه قام که من راما و دوايه دانهوی و خاچه که ی نایه سه رلیتوی و کوتی:
«ئیمانم پتی هه یه.»

مونتانی ئارام رۆوی وه رگیترا: «سبه ینی وه لامی ئه سیحیت ده ده مه وه،
به لام له پیش دا ده بن ریوارز بیینم و به ته نیایی قسه ی له گهل بکه م.»
- قوربان، رینگه م پینه ده تا پیت پابه یه نم - دلنیام که په شیمان ده بیته وه.
هر له و باره یه وه دوینه که به یاسا وله که دا خه به ری ناردبوو و داوی دیداری
له گهل جه نابتانی کردبوو، به لام من گویم نه دایه، چونکه...

مونتانی قسه که ی ئه وی دووپات کرده وه: «گویت نه دایه! که سیک
له وه له و مه رجه تاله دا په یامیک ده نیرئ و توش هیچ بایه خیکی پینه ناده ی؟»
- ئه گهر به ریزتان ئه و کاره ی منتان پینه باش نه بووه، داوی لیبورتن ده که م.
نه مه ده ویست که سیک ئاوا روه له مالدراو بیته هوی سه رنیشه ی ئیوه و
کات قساتان به فیرق بدات، من ئیستا که زور باش ریوارز ده ناسم، له و
ناسینه ش ئه وه نده دلنیام که ئه و، به ته مای ئیهانه کردن به جه نابت بووه و
راسته که ی ئه وه یه که له سه ر ئیزنی به ریزتان پیتان راده گه یه نم که ته نانه ت
نابی به ئارخایه نییه وه لئی نزیک ببیه وه ق به راستی که سایه تییه کی مه ترسیداره
و ئه وه م به پتیوست زانی که به حال رینگه ی جووله و بزواندنی بو
به یلمه وه...»

- هر به راستی پیت وایه که پیاویکی نه خوش و بینه که، که له ژیر گۆت و
به نده دایه مه ترسیداره؟»

مونتانی زور به هیورییه وه قسه ی ده کرد، به لام سه رهنگ به بزه که ی دا
ههستی به سووکایه تی شله بزه ی سه ر لیوی مونتانی کرد، هه ربویه دلی لئی
رهنجا و سووره لگه را و به بن مه یلییه وه کوتی: «هه رجۆریکی که پیت خوشه
من ته نیا ده مویست که جه نابتان گوئ بیستی کفر و ده م شپی ئه و نه بن.»

- به‌پای تو کام‌یه‌ک له‌وقسانه بۆ پیاویکی خاچ‌په‌ره‌ست به‌دبه‌ختی و
خه‌ماویه: بیستنی کفریکی که بگوتری، یان پرگار کردنی مرقطیک که
له‌په‌ریشانی و ئالۆزیدایه؟

قایمه‌قام به‌قه‌یافه‌یه‌کی فهرمی خۆی وه‌ک داوه‌لیکی وشک و بئ‌پۆح
پاوه‌ستا. ئه‌و پر به‌دل به‌قسه و په‌فتاری مونتانی دل‌مه‌ند بوو، و ئه‌وه‌ی له
ژیر په‌رده‌ی شهرم و ئه‌ده‌بی خۆیدا - که دژایه‌تی له‌گه‌ل که‌سایه‌تی ئه‌و بوو -
شارد‌بووه‌وه.

پرسی: «قوربان که‌ی ده‌تانه‌وی زیندانییه‌که ببینن؟»

- هه‌ر ئیستا ده‌چم بۆلای ئه‌و.

- هه‌رچونیک جه‌نابتان پیتان خوشه. نه‌گه‌ر ده‌کرێ که‌میک پاوه‌ستن تا

که‌سیک بنیزم بۆلای تا خۆی حازر و بزر و ئاماده‌ بکا.

قایمه‌قام به‌په‌له‌ له‌پشت میزه‌که‌ی هاته‌ ئه‌ولاوه. ئه‌و نه‌یده‌ویست که

مونتانی ئه‌و به‌ند و ته‌نافانه ببینی.

- سوپاست ده‌که‌م، پتمخوشه‌ له‌وه‌پیش چون بووه‌ هه‌روا ببینم. پاست

به‌ره‌وقه‌لا ده‌پۆم. شه‌وباش و خوداحافیز سه‌ره‌هنگ. سبه‌ینی به‌یانی ده‌توانی

چاوه‌پوانی وه‌لامه‌که‌ی من بی.

میشه که رانه دواى ئه وهى که بیستی قفلى درگای ژووره تاکه که سیه که ی
 هه لگیراوه، به بن تاقه تی و بیوازییه وه چاویکی گێرا، ئه و پنی و ابو که قایمه قامه
 که دیسان هاتووه ته وه تا به لى پرسینه وه یه کی دیکه ئازاری بدات. چهند
 سه ربازیک که تفهنگه درێژه کانیان وه دیواره کان ده که وت له پلیکانه کان
 سه رکه وتن، دوايه گویی له دهنگیک بوو که به پزیکه وه ده دوا: «قوربان،
 ئیره که میک خلیسکه.»

میشه که رانه داچله کی و هه لبه زییه وه، دوايه هه رچهند که له ژیر ئازاری
 ئه وپهت و گوریسانه دا به باشی هه ناسه ی بق هه لئه ده کیتشرا، هه ستنکی پاکرت
 و بریک خۆی کۆ کرده وه.

مونتانی له گه ل سه رپه ل و سى یاسا وه که هاته ژوورئ.

سه رپه له که به نا په حه تییه که وه گوئی: «قوربان ئه گه ر قه ده ریک را وه ستن
 یه کئ له سه ربازه کانی من کورسییه کتان بۆ دینئ. چو وه ته خواری که بیهینئ.
 قوربان به گه وره یی خۆتان ببورن. ئه گه ر له وه پیش ئاگادار بکرایه یین خۆمان
 ته یار و ئاماده ده کرد.»

- پتویستی به خۆ ئاماده کردن نییه. سه رپه ل تکایه خۆت و سه ربازه کان
 بچنه سه ر پلیکانه کان چاوه پروانم بن پیمخۆشه به ته نیا بین ده کری ئه و کاره
 بکه ن؟

- به ئی قوربان، کورسیه که ی هینا، له په نای ئه و ی دانیم؟

میشه که رانه چاوه کانی قوو چاند بوو و پاکشابوو، به لام هه ستنی ده کرد که
 مونتانی چاوی لى ده کا.

سەرپەلە که گوتی: «قوربان پیموایه که خەوتوو». بەلام مێشه که رانه
چاوه کانی هەلێنا و گوتی: «نا»

سەربازەکان کاتی که له ژووره که دهچوونه دەرەوه، به هۆی گوپەیی
مونتانییەوه راوهستان، کاتی که ئاوپیان داوه، ئهویان دیت که دانهویوه و
پەت و گوریسهکان دهپشکنن.

مونتانی پرسی: «کێ ئه کارهیی کردوو؟»
سەرپەل به شله ژاوییه که وه که کلاره کهی ئهم دهست و ئه ودهست دهکرد:
«قوربان ئهم و فرمانی قایمه قام بوو.»
مونتانی به دهنگیکی توورپ و نارچه تیه وه گوتی: «سینیور پیوارز من
لهم کاره ئاگادار نه بووم.»

مێشه که رانه به تهو سیکه وه بزیه کی تالی هاتی و گوتی: «ئه ودهم به
به پیزتانم گوت که ق. قهت چاوه پروانی ئه ودهم نییه به دلوفانییه وه دهست بینن
به سه رمدا.»

- سەرپەل ئهم فرمانه کهی راگه ییندر او ه؟
- قوربان هه ره له و کاته وه که ویستی هه لیت.
- زیاتر له دوو حه وتهیه؟ چه قویه ک بینه و هه موو ئه و په تانه هه لپره.
- بمبوره قوربان، دوکتۆر ویستی که ئه وانه لابردرین، به لام سه رهنگ
فیراری، نه یهشت.
- خیرا چه قویه ک بینه!

مونتانی دهنگی هه له نه هیتا، به لام سەربازەکان دیتیان که ئه و له توورپیی دا
وه کوو که چ سپی هه لکه راوه. سەرپەل خیرا چه قویه کی له گیرفانی دهرهیتا.
دانهوی و ته ناهه به ستر او ه کانی سه ر بازوله ی بری. ئه و پیانوکی به شینه یی
بوو و دهستی تینکه لاو هات و ته ناهه کهی توندتر کرد. مێشه که رانه له حه ییه تا
خۆی کیشاوه و هه رچه ند خۆ را گربوو، به لام لیوی خۆی گه ست. مونتانی
خیرا هاته پێشه وه: «تو نازانی که چۆن ئه وانه بپری، چه قوه کم بدهیه بزانه.»
- «نایش!» هه ر که پهت و ته ناهه کان لی کرانه وه، مێشه که رانه به خۆشییه کی
زۆره وه دهسته کانی ته واو ئاواله کرد. دوايه مونتانی ته نافیکی دیکه ی که
پاژنه و لاقی مێشه که رانه ی پێوه به سترابوو بری.

- سەرپەل! زەنجیرەکان لى بکەو و دوايە وەرە بۆئێرە دەمەهەوئ قسەت لەگەل بکەم. لەپەنای پەنجەرەکە راوەستا و چاوی لەکاری سەرپەل کرد. سەرپەل زەنجیرەکانی خستە خوارى و لى نزیك بوووە. مونتائلى گوتى: «دەى ئەوێ لەم چەند پۆژەدا پووی داو و بۆم باس بکە.»

سەرپەل هەرچەند پىخۆش نەبوو، بەلام ئەوێ سەبارەت بە نەخۆشى مێشەکەرەنە و «کردووە و بەربەستەکانى گرتووخانە» و هەولێ بىئاكامى دوکتۆر بۆ پێشگیرى لەئەشکەنجە و نەخۆشى دەیزانى باسى کرد و درێژەى پێدا: «بەلام قوربان بەپای من، سەرەنگ دەیویست ئەو کۆت و بەندانە هەروا بمێننەو بۆ پىلێنان و قسە لى دەرکێشان.»

- پىلێنان و قسە لى دەرکێشان؟

- بەلى قوربان، پێرەکە بیستم کە سەرەنگ دەیکۆت ئەگەر ئەم (چاویکی لە مێشەکەرەنە کرد) وەلامى پرسىارەکەى ئەوێ دابایەتەو کۆت و بەندەکەى لادەبرد.

مونتائلى دەستى بەلیواری پەنجەرەکەو نە، سەربازەکان چاویان لە یەکتەرى دەرکرد، ئەوان قەت کاردینالى دلفان و لە سەرەخۆیان نەدیوو کە ئاوا توورە بى. مێشەکەرەنە لەبیریشى چوو بوووە کە ئەوانە لێرەشن، ئەو هەموو شتیکی لەبیر چوو بوووە بیتجگە لەپرگاربوونى لەشى لە ژێر ئازارى کۆت و نیر. سەرتاپای لەشى ماسى بوو، ئیستاش بەدەرچوونى تەزووی لەشى وردەوردە هەستەدەمار و مێشکی هێور دەبوووە، گیتکی دەدا و بەم لا و ئەولادا خۆی دەسووپاند.

کاردینال گوتى: «سەرپەل، ئیستا ئیتر ئێوە دەتوانن برۆن. پەرۆشى ئەوێش مەبەن کە ئەم کارەتان کرد. ئەوێش یەکن لە ئەرک و بەرپرسىارەتى ئێوەیە کە من لێم پرسىون و ئێوەش وەلامتان داوەتەو. وریابن کە کەس نەیتە ژوورەو. کارەکەم کە لێرە تەواوو بۆخۆم دێمە دەرەو.»

دواى ئەوێ سەربازەکان چوونەدەرەو و درگاگە پێوەدرا، مونتائلى ئانیشکی لە سەر لیواری پەنجەرەکە دانا و بۆئەوێ مێشەکەرەنە دەرەتێکی

زۆرتى ھەيى بۇ ھەناسە ھەلکىشان مونتالى پروانىيە ھەتاو كە وردە وردە خۇي لەپىشت كىتوھەكان دەشاردەو، خىرا گوتى: «بىستوومە كە...» لای پەنجەرەكەي بەجى ھىشت و لای دۆشەكەكەي دانىشت. «دەتويست بە تەنيایى لەگەل مەن دانوستانت ھەيى. ئەگەر حال و ھەزەت كەمىك باشە و دەتوانى قسەم لەگەل بەكەي مەن لەخزمەتت دام.»

مونتالى بەشيوھەكەي زۆرسارد و سېروخۆبەزلزانىنەو قسەي دەکرد كە مېشەكەرەنە زۆرى پىسەير بوو. پېشئەوھەي كە كۆت و بەندەكانى بەكرىتەو، لەزەينى ئەودا مېشەكەرەنە تەنيا بوونەوھەريكى ئازار چىشتوو و ئەشكەنجە كراو بوو، بەلام ئىستا ئەو وتوويژەي ئاخىرى ھاتەو ياد كە مېشەكەرەنە ئىھانەيەكەي سەيرى پىس كەردبوو. مېشەكەرەنە دواي ئەوھەي كە بەيى وازىيەو سەرى نايە سەرباسكى خۇي و بۇ سەيرى پروانى، ئەو بۇخۇي ئەو توانايە دەروونىيەي بوو كە خۇي فەقىركاتەو و پوخسارى دلوڤان و دلسۆزانە بنويىتى. كاتى كە پوخسارى خۇي لەسەيەرەكەدا شارەبووھەو، كەس نەيدەتوانى ھەست بەو بەكات كە ئىش و ژان چۆن دەيگەزىت، بەلام كاتى بۇ سەروھەي پروانى، پرووناكايى مانگەشەو دەم و چاويكى پەنگپەپىو و تىكسەمراوى خستە پروو. مونتالى تووېرەيەكەي دامركا: «زۆر بەداخم لەوھەي كە نەخۆش بووى. سەدھەيف و مەخابن لەوھەي كە نەمزانيوھە كە ئەوبەلايانەيان بەسەر ھىتاوى. بىگومان ئەگەر بمزانيبايە پېشى ئەوكارەنەم دەگرت.»

مېشەكەرەنە شانى ھەلتەكاند و بە لە سەروخۆيەو گوتى: «لەشەردا ھەموو شتىك بەقەدەرەيك دابەش بوو. قوربان ئىوھ لەپرووانىنى خاچپەرەستانەو دژى كۆت و بەندن، بەلام ئەوھەريگەي ئىنساف نىيە كە بەتەما بى سەروھەنگىش واپىر بەكاتەو. ئەو لانيكەم ئەگەر زۆر باوھەي بەو ھەيى پېتىخۆشە ئەوكارەنە لە سەر پىست و لەشى ئەوتاقى نەكرىتەو، شتىكى كە پىك و پ- پاست لە سەر مەن بەپىوھەراو، بەلام ئەمە شتىكە پىوھەندى بەئاسايىشى ئەوھە ھەيە. ئىستا مەن ژىردەستەم و چىم لەدەست دى؟ ھەرچەندە كە بەپىزتان گەورەيىتان بەخەرجداوھ و ھاتوون بۇئىزە ھەرچەند پەنگە ئەم كارەش بەپىنى بىروپاي خاچپەرەستىوھە ئەنجام درابى -

چوون بۆلای زیندانی . به‌لئ! فه‌رامۆشم کردبوو چونکه ئیوه له‌به‌ر چکۆله‌ترینی نه‌وان ئه‌وکاره‌تان کردوو^۱. ئه‌مه ئیدی جیگای شه‌رم و شارده‌نه‌وه نییه، به‌لام بئ‌گومان یه‌کئ له‌وکه‌سه هه‌ره به‌چووکانه به‌دل سوپاستان ده‌کات.»

کار دینال هاته نیوقسه‌کانییه‌وه: «سینیور پیوارز من له‌به‌ر تۆ هاتووم بۆئێره . نه‌ له‌به‌ر خۆم. ئه‌گه‌ر تۆ هه‌روه‌کوو گوتت، ژێره‌ده‌سته‌ی ئێمه نه‌بوایه‌ی، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌وقسانه‌ت به‌من گوت، منیش قه‌ت له‌گه‌ل تۆ قسه‌م نه‌ده‌کرد، به‌لام تۆ دوو‌خالی به‌رچاوت هه‌یه، یه‌کیان زیندانی و دلی و ئه‌وی دی‌که‌شیان نه‌خۆشیه‌کات. هه‌ربۆیه من ناتوانم نه‌یه‌م بۆئێره. ئایا ئیتستا که‌من لێره‌م قسه‌یه‌کت هه‌یه که من گویم لئ‌بئ و یان ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه ناردووته به‌شوین مندا که به‌سووکایه‌تی کردن به‌پیاویکی پیری وه‌کوو من ده‌ته‌وه‌ی خۆت سه‌گه‌رم‌که‌ی؟»

وه‌لامیک نه‌دراوه. مێشه‌که‌رانه پرووی وه‌رگیرا و ده‌ستی له‌ سه‌ر چاوی دانا و پاکشا. ناخه‌که‌ی به‌ده‌نگیکی گیراوه‌وه گوتی: «من زۆربه‌داخم ئه‌گه‌ر ئیوه‌م په‌ریشان کردوو. ئه‌ری ده‌کرئ که‌می ئاو بخۆمه‌وه؟»

له‌نزیک په‌نجه‌ره‌که جه‌په‌یه‌ک ئاوی لئ‌بوو، مونتانی هه‌ستا و هینای. کاتی که پشتی مێشه‌که‌رانه‌ی گرت تا هه‌لی‌بستین، له‌پریکدا هه‌ستی به‌وه کرد که په‌نجه ته‌ر و سارده‌کانی ئه‌و وه‌ک گیره‌یه‌ک مه‌چه‌کی ئه‌ویان توند گرتوو.

مێشه‌که‌رانه هه‌واش گوتی: «ده‌ستت بیته بۆلای من . خه‌یرا . ته‌نیا ساتنیک، چه‌ره‌رقیکی بۆتۆ هه‌یه؟ ته‌نیا خوله‌کینک.» سه‌ری دانه‌واند و پو‌خساری له‌نیو ده‌ست و باسکی مونتانی‌دا شارده‌وه و هه‌موو ئازای له‌شی که‌وته له‌رزین و هه‌نیسکدان.

مونتانی دوا‌ی که‌میک گوتی: «تۆزئ ئاو بخۆوه» مێشه‌که‌رانه‌ش بیده‌نگ به‌قه‌سه‌ی کرد دوا‌یه چاوه‌کانی قووچاند و پاکشا. ئه‌و بۆخۆی نه‌یده‌توانی و نه‌یده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ده‌ستی مونتانی که به‌سه‌ر گونای‌دا خشا شتیک بلئ، ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌زانی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌وه ناخۆشتر و ئالتری نه‌دی‌توو.

۱. وته‌ی مه‌سیح، له‌کتیپی ئینجیل وه‌رگیراوه.

مونتانی کورسیه‌کی له‌دۆشه‌که کاییه‌که‌ی ئه‌و نزیک کرده‌وه و دانیشته. میشه‌که‌رانه وه‌ک مه‌یتیک، بئ‌ئ‌وه‌ی بجولیت پاكشابوو و پوخساری ره‌نگ‌په‌ریو و به‌قولاچوو و درێژ ببوووه‌وه. داوی بێده‌نگیه‌کی درێژخایه‌ن چاوه‌کانی هه‌لتنا و به‌نیگایه‌کی سێحراوه‌یه‌وه پوواییه‌ کاردینال. وتی: «زۆرسوپاس، داوی لیبوردن ده‌که‌م. پیم‌وابی پرسیاریکت لی کردم؟»

- هیچ له‌ باش ناچی و تاقه‌تی دانوستانت نییه. ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌ک یان وته‌یکت هه‌یه که بیلای من گویم لیته و هه‌ول‌ئ‌ده‌م که سبه‌ینی دیسان بگه‌ریمه‌وه لات.

- قوربان تکیه‌ مه‌رۆن - له‌پاستی‌دا هیچ نا‌ره‌حه‌تی و کیشه‌یه‌کم نییه. له‌م چه‌ند‌رۆژه‌ی دوا‌ییدا بریک شله‌ژابووم. هه‌رچه‌نده زۆر که‌ره‌ت خۆم وه‌ک نه‌خۆش نیشان ده‌دا ئه‌ینا ئه‌وه‌نده‌ش ناساخ نه‌بووم - ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌نگ به‌رسن ئه‌و ده‌لی خۆی له‌نه‌خۆشی داوه.

مونتانی به‌هێواشی وه‌لامی داوه: «من پیم‌خۆشه بو خوم ئاکامی ئه‌م کاره دیاری بکه‌م.»

- سه‌ره‌نگیش هه‌روا ده‌کا. ده‌زانی، جاری‌وا هه‌یه به‌ده‌ست‌هێتانی ئه‌و ئامانجانه زیره‌کیه‌کی فێلاویانه‌یه. پیاو ناشزانی که ئه‌و به‌ ته‌مای کاری واشه، به‌لام جار‌جار بیروپاکی زۆر تاییه‌تی و جیاوازه. بۆ‌وینه پۆژی هه‌ینی - پیم‌وابی هه‌ینی بوو ئینستا گێژبووم و په‌وتی زه‌مه‌نم بریک لی‌تیک‌چوو - به‌لی، داوی که‌می تریاکم کرد - ئه‌مه‌م جوان له‌بیره، ئه‌و کات هات بۆ‌ئیره و گوئی ئه‌گه‌ر من پینی بلیم کئ‌ بوو که قه‌ قفلی درگا‌که‌ی شکاندوو تریاک‌ی ده‌ده‌می.

له‌بیرمه که گوئی: «ئه‌گه‌ر راست بکه‌ی که نه‌خۆشی، به‌قسه‌م ده‌که‌ی، ئه‌گه‌ریش راستیه‌که‌ی نه‌لینی نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که تو خه‌ریکی فیل و ته‌له‌که‌ی،» له‌وه‌پیش قه‌ت بیرم له‌شتی‌وا نه‌کردبووه‌وه که ئه‌مه‌ چه‌نده بئ‌مانا و بئ‌تامه، ئه‌مه ئیدی له‌وشتانه‌یه که به‌پاستی قو‌ر و بئ‌مانیه...

میشه‌که‌رانه له‌پریکدا قاقایه‌کی سه‌یری کیشا، داویه له‌پریکدا پووی کرده کاردینال و به‌په‌له‌په‌لیکی سه‌یر درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و زمانی واگیرا که وشه‌کانی به‌چپرچپه‌وه ده‌گوت وه‌ک لاله‌په‌ته‌یه‌ک: «تو پیت‌وانیه که ئ - ئه‌مه هیچ

و پ - پوچ و بی مانایه؟ ه - هه لیه ته که پیتوا ن - نییه، که سایه تیه ئ - ئایینییه کان قد - قهت جه فنگ و ش - شوخی نازانن - ئیوه هه موو شتیک له ژ - ژهنگی خه مدا ده بینن. بۆ و - وینه ئه و شهوه له ک - کلیسای جامیعه - چهند و - وشک و مپوموچ بووی؟ دواى ئه وه - من بۆده بین قه یافه یه کی مات و خ - خه ماویم هه بین له کاتیکدا که له جل و بهرگی ز - زیارهت کاریکدا بووم! من باوه ناگه م که تو ته نانهت ئه مشه و که هاتووی بۆئیره قسه و نوکته یه کی خوشت پین.

مونتانی هه سستا سه رپین: «من بۆیه هاتووم بۆئیره تا بزانم که تو چه سه یه کت هیه، به لام پینم وایه که تو زۆر له وه شله ژاوتربی که بتوانی ئه مشه و پینم بله ی. و اباشتره که دوکتۆر بیت و دهرزیه کت لیدا تا که من هیتور ببیه وه و دواى ئه وه ی که ئه مشه و خه وتی سبه یینی قسه ی له سه ر ده که یین.» - خه و؟ زۆر به پاحه تی ده خه وم. قوربان ئه و کاته ی که به گه لاله که ی سه ره نگ، پازی بوونی خۆت راگه یاند چه - چهند گرهم له س - سورب هیتورم ده کاته وه. مارتینی هه روا که به روخساریکی سامناک و سهیره وه پرووی له ئه و کرد گوئی: «له مه به سته که ت تی ناگه م.»

میشه که را نه دیسانه وه قاقایه کی کیشا: «قوربان هه ر به راست، ئ - ئه وه گه وره ترین و بهر زترین چاکه کاری خاچه ره ستی و ئایینییه، ئ - ئایا پیت وایه من ن - نازانم که قایمه قام چۆن خۆی به دار و بهردا ده کوئی تا تو پازی بکات بۆ پیکه - هیتانی دادگاییه کی له شکری، ئه مه راست ئه و کاره گه وره یه که هه موو برا پ - پاک و بین گه رده کانی هاوشیوه ی خۆت - که له پله و پایه ی تۆدان - ئه نجامی ده دن و ئه نجامیان ددا، ٢ Coso Fon Tutti و تۆش خه ریکی چاکه کارییه کی زۆر و خراپه کارییه کی که می! ئایا به راستی ئه مه بایه خی ئه م هه مووه شه و نه خوونییه ی نییه که به خه بهر بووی!»

مونتانی پیکه نینه که ی ئه وئ بری: «تکایه بۆ ساتیکیش بین پین مه که نه و گپیم. بلی ئه وانته له کوئوه بیستوه. له م باره وه کن قسه ی له گه ل کردووی؟»

---

٢. ئه و وشانه ئیتالیاییین و به م مانایه یه: هه موویان واده که ن.

مهگین سهرهنگ پئی نه گوتوی که من مروف نیم و ش - شه یتانم؟ نا؟
 زورجار نه وهی به خوم گوتوه! به لن من نه وهنده شه یتانم که ته نانهت هزر
 و بیری خه لکیش ده خوینمه وه. به پای به ریزتان من مایه فیتنه یه کی بی دینم و
 پیت خوشه که بی نه وهی ویزدانی ههستیاری تو خوش داربن که سیکی دیکه -
 نه وهی که ده بی له سهر من به رتوه بیردریت - بگریته نه ستو. نه پیش
 بینیهی من ته واو راسته. وانیه؟»

کاردینال هروا که به قورس و قایمیه وه له په نای دا دانیشتبوو گوتی:
 «گوئی بگره، ههر چو نیک له م باره وه تو ئاگادار بوی باوایی، بی گومان
 وایه. راستیه که ی نه وهیه، سهرهنگ فیراری له وه دترسنی که هاو پیتیانی تو
 به تهمان که دهربازت که ن و نه ویش ده یه وهی ریگیان لی بگری - ههروه کوو
 خوت گوت. چاوت لینه من له گه ل تو چند پیک وراست قسه ده که م.»
 میشه که رانه به ته وسه وه گوتی: «قوربان ئیوه له راستگویدا به ناوبانگ
 بوون.»

مونتانی دریزه ی به قسه کانی دا: «هه لبه ته بوخوت ده زانی که من مافی
 نه وه م نییه که خوم له کاروباری سیاسی هه لقوتینم. من ئوسقوفیکم، نه
 نوینهری پاپ، به لام له م ناوچه یه دا دهستم زور ده روا، پیم وایه که سهرهنگ
 لانیکه م هه تا من رازی به وکاره نه کات ناویرئ هه نگاوینک به ره وپیشه وه
 هه لینیته وه. بز جی به جی کردنی نه وکاره دواکه و توویانه من تا ئیستا به گشتی
 دزایه تی خوم راگه یاندووه و نه ویش هه موو هه ول و کوششی خوی وه که ر
 خستووه تانی من دلنیاکات له وهی که پوژی پینج شه ممه، نه و کات که خه لکی
 پؤل پؤل کوو ده به ستن، نه و پئی وایه مه ترسییه کی گه وره دینه ئاراه به هوی
 کرده وه یه کی چه کدارانه، ده یه وهی که من به ره لستیکاری نه که م، نه و کاره
 په نگه ببینه هوی کوشت و کوشتار و خوین پشتن - گویت له منه؟»

میشه که رانه به فکر و خه یالینکی په ریشان و ئالوزه وه له په نجره که وه
 بۆده ریی پروانی. ئاوپی داوه و به ده نگیکی که په گی ماندوو یه تی پنه
 دیاربوو گوتی: «به لن گویم لینه.»

- وادیاره ئەمشە و حالەت زۆر باش نییە و بیستنی ئەم بابەتەش کار تیکەری خراپی دەبێ لە سەر لەش ساخیت . ئەگەر پێتخۆشە با سبەینی بێمەو؟ باسیکی زۆرپر بایەخ و تایبەتیه، من پێمخۆشە پر بە دل سەرنجی بدەیت. مێشە کەرانیە هەروا بە وەرەزیە وەلامی داو: «پێمخۆشە هەرئێستا هەموویم گۆی لێ بێ و پزگاریم بێ لە دەستی. ئەوێ که دەیلێ تەواو گویم بۆ پاداشتووه.»

موتانی درێژە پێدا: «باشە، ئەگەر بە راستی تۆ، هەویتی ئەو شەپ و شۆر و ئازاوە و خوێن پشتنە دەبی و ئەگەر منیش لە گەل سەرەنگ دژایەتی بکەم، ئەودەم بەرپر سيارەتیەکی گەورە و مەترسیدارم دەکەوێتە ئەستۆ، من هاتوومەتە سەر ئەو باوەرە که لانیکەم لە قەسەکانی دا سەرەنگدا راستییەکی تێدا، لە لایەکی دیکە وە لە سەر ئەو باوەرەم که لێکدانە وەکانی ئەو بە هۆی قین و بوغزێکی تایبەتی سەبارەت بەتۆیە که ئەوی وا لێ کردووه پەوتی کارەکه بەرە و لای لایەری و مەترسی ئەو سەرەلەدانەش، لە وە هەیه زۆر گەورەتری نیشان بدات. لە واکاتە وە که ئەم کۆت و بەند و ئەشکەنجانەم لە سەر تۆ بینی شاغی بوون و دوژمنانە بوونی ئاکاری سەرەنگم باشتر بۆ دەرکەوت.»

چاویکی لە کۆت و بەند و زەنجیرەکانی سەرئەرزێ کرد و درێژە بە قەسەکانی دا: «ئەگەر بە وکارە رازی بێم ئەوە منم که تۆ دەکوژم، ئەگەریش دژایەتی بکەم ترسی کوشت و کوشتاری خەلکی بێ تاوانم دێتە ئەستۆ، من ئەم مژارەم زۆر بەوردی تاوتوێ کردووه و هەموو هیزی خۆم خستوووه تە گەر تا لە چنگ ئەم دوو ئازارە جەرگپرە خۆم پزگارکەم و ئێستا ئیدی تەمای یە کجاریی خۆم گرتووه.»

- بێ گومان دەبێ من بکوژیت و ئەو خەلکە بێ تاوانە ت. - نەجات بدە. - ئەو تەنیا تەما و بەلێنییە که پیاویکی خاچ پەرەست دەتوانی بیگرێ. ئەگەر دەستی پ. راست ئازارت دەدات و هەتا دوا، من شانازی ئەوەم نییە که دەستی راستی بە پێژتان بێم و ئازاریشم داوی، ت. - ئاکامە که زۆر پوون و

ئاشكرايه. نه ده توانی بڼه وهی که هم هه مووه شیر و ږیوهم بویښیه وه
خیرا ئاکامه که م پڼه ی؟

میشه که رانه وهک پیاوینک که له هه مووی نه و مزاره ماندوو بووین،
به بیزاری و سوو کایه تی پڼ کردنیکي هه لیت و پلپته وه قسه ی ده کرد.

دوای که مڼ بیده نگ بوون گوتی: «به لڼ؟ ته ما و مه به سستی تو نه وه نه بوو
قوربان؟»

نا.

میشه که رانه شیوه ی پاکشانی خوی گۆږی، هه ردوو ده سستی خسته
پشت سهری و به چاوی نیوه به ستر او یه وه له مونتانی پروانی. کاردینال
سهری داخستبو له ده ریای شله ژاوي نه ندیشه دا بوو. به ده سستی هیواش له
سهر کورسیه که ی ده دا. ناخ هه ر نه و کاره کونه، چهنده ئاشنایه!

ئاخره که ی سهری هه لینا و گوتی: «پڼم وایه به ته ما بووم که کارنیکي
بڼ وینه بکم. کاتی بیستم که ویستو ته دیداریکت له گهل من هه بڼ، ږیارمدا
که پڼم بوئیره. نه وه ی که کردوومه بۆتانی ده گڼر مه وه و کښه که ده خه مه
به رده م خوت.»

به رده م - من؟

- سینور ږیوارز من نه وه کوو کاردینالیک، ئوسقوفیک یان قازییه ک،
به لکوو وه کوو ئینسانیک که بۆلای ئینسانیکي دیکه ده چی هاتووم بۆلای تو.
من داوات لڼ ناکه م که چؤناو چؤنه له وگه لاله یه ی سهره نگ ئاگاداری. من
هه روه ها زۆرباش له وه ئاگادارم که نه گهر تو له و باره یه وه زانیاریه کت هه بڼ
نه وه راز و نه ینی خوته و به منی نالڼی، به لام داوات لڼ ده که م که خوت بخه یته
جیکای من. من پیرم و بڼ گومان به ره وئاخری ته مه نتم هه نگاو ده نیم،
پڼمخوشه بڼ نه وه ی ده سته کانم تاوان و گوناحی خوڼڼ پشتنی که سیکیان بڼته
نه ستو، گوږه وشار بدریم.»

قوربان ئایا تا ئیستا خوڼی که سیکتان نه پشتموه؟

مونتانی په نگي زۆرتږپه ږی، به لام هه روا به هیوریه وه دريژه ی
به باسه که دا: «من به دريژایی ته مه نتم، له هه رکوینه ک له گهل زولم و

بئەدالەتى پۈۈبەپۈۈ بۈۈمەتەۋە. دژايەتيم لەگەل کردوۋە. قەت سزاي قورس و گرانم لە ھەر شىۋەيەكىدا پشت راست نە کردوۋەتەۋە، من لەحکومەتى پىتھوۋدا سەبارەت بە دادگالەشکرىەکان بەشىۋەيەكى تووند و بەپرستانە دژايەتيم لەگەل کردوۋە، ھەربۆيە ھەميشە كەوتوۋمەتە بەرتير و توانجى ئەوان. ئەم پلەۋپايە و دەستپۆيشتەنى من ھەميشە لەپىگاي قازانچ و لىبوردى گشتىدا بوۋە. لانىكەم داۋاكارى ئەۋەم لىت ھەيە قسەكانى من بەپاست بزانى، من ئىستا لەنيوان ئاو و ئاگردام. ئەگەر دژايەتى بکەم، شار دەخەمە بازنى مەترسى سەرھەلدان و ئاژاۋە و ھەموو ئەنجامە چاۋەپوان نەكراۋەكانى و ئەۋەش بە ھۆي پزگارى پياۋىكەۋەيە كە سوۋكايەتى بەئايىنى من دەكات، پياۋىك كە بوختانم بۆ ھەلدەبەستى، زولمى کردوۋە و جىنۋى داۋە (ھەرچەندە ئەمەيان بايەخىكى زۆرى نىيە)، پياۋىكى كە دلنيام ئەگەر ئازادى خۆي بەدەست بەيئى، ژيانى لەپىگاي خراپەكارىدا بەكار دەھيئى. بەلام ھەرچى بى پزگارى ژيانى مرقىك لەئارادايە.»

كەمى راۋەستا و دوايە درىژەي پىتا: «سىنيور پىۋارز، ئەۋەندەي كە من سەبارەت بەۋكارەي تۆ زانىاريم ھەبى، كاريكى خراپ و شەپاژۆيانەيە، ھەروەھا لەۋەپىتھەۋە لە سەر ئەۋ باۋەپە بووم كە تۆ سەرەپۆ و بىدین و خراپەكارى، ئىستاش بپىك كەمتر، بەلام ھەر لە سەر ئەۋباۋەپەم. ھەرچەند بەدرىژايى ئەم دوۋەوتەي ئاخىرى پىت نىشان داۋم كەزۆر بەجەرگ و ئازاي و ئەتوانى ھەروا بە ھارپىيان و دۆستانى خۆت ۋەفادارىي، ھەروەھا ئەۋسەربازانەت ۋا لى کردوۋە كە تۆيان خۆش بوئ و ئەۋەش كار و ئىشى ھەموو كەسىك نىيە. پىمۋايە لىكدانەۋەكانم دروست نەبوۋە ۋ لپەناخ و دەرووندا شتىكى گەش و پوون ھەيە كە باشتەر لەۋەيە كە لە پوۋالەتتدا خۆي نىشان دەدا. من پەنا دەبەمە بەر لايەنە چاكەكەي ئەتۆ و بەفەرمى داۋاي لىدەكەم كە ويژدانى خۆي بكاتە قازى و پاستيەكەم پىبلى كە ئەگەر بەجىگاي من بوۋايەي چىت دەکرد؟»

بىدەنگىيەكى درىژخايەن ھاتە ئاراۋە، دوايە مېشەكەرانە سەرى ھەلپىنا: «من لانىكەم لە سەر كار و كردهۋەكانى خۆم تەمام دەگرت و ھەموو

ئەنجامەكانىشەم بەگيان و بەشان ھەلدەگرت. ئىدى بەوترسەتۇكىە
خاچپەرەستانەيەو و بەدزىيەو نەدەچووم بۇلاى خەلكى و داوام لىنەدە
کردن كە گرفت و كىشەكانم جى بەجى كەن!»

ئەم قەسەيە ئەوئەندە گورچوبرو لەپردابوو، گەرم و گوپى و لەپووبوونى
ئەوئەندە زەق و پوون و بەر چاو بوو؛ كە لەگەل قەسەيە بىنپۇج و
خۇرپىكخەرانەكەي لەوئەپىشى عەرز وئاسمانى فەرق بوو واتدەزانى ئەو،
دەمامكى لەپوخسارى خوى لا بردوو.

مىشەكەرانە بەتوورپەيەو درىژەي بەقەسەكانىدا: «ئىمەي بىندين لە سەر
ئەوبارەپەين ئەگەر پياويك توانايى شتىكى نىيە، دەبى ورە بەرنەدا و بەباشترین
شىئە توانايى و خۇراگرى خۇي بنوئىنى و مەردانە لە بەرانبەر ئەو كارەي كە
مەبەستىەتى دەبى قورس وقايم پاوئەستى، ئەگەریش لە ژىر ئەوبارەدا پىشتى
پچەمىتەو، ئىدى نابى ھىوات پىنى بى، بەلام پياويكى خاچپەرەست، بەگريان و نالە
و ھاوارەو پەنا دەباتە بەرخودا و چەمكە پىرۆزەكان و ئەگەر ئەوانىش يارمەتییان
نەدا، دەستەودامىنى دوژمنەكانى دەبى - ئەو ھەمىشە بەشوئىن پىشتىكدا دەگەرپى
كە بارەكەيخۇي بخاتەسەر ئەو و لەكۆلخۇي بكاتەو. مەگەر لەكتىبى پىرۆزى
يامىسال ۴ و يان ھەركام لەكتىبەئايىنىيەكانى ئىئو، پى و شوئىنىكى وای تىدانىيە
كە دەبى بىن بۇلاى من تا رىئوئىتقان كەم؟ سەيرە! ئايا بەپاستى من خۇم،
پىش ئەوئەي كە تۇ بىئوو قورسايى بارى بەرپرسىارەتى خۇت بخەيتە سەرشانى
من، من ھىچ ئەرك و بارىكى و خۇم لە سەرشان نىيە؟ بگەرپەئەو بۇلاى خاچ و
مەسىحى خۇتان، ئەو تا ئەوجىگايەي توانى لەفكرى كۆ كەرنەوئەي مالى دونىادا
بوو؛ تۆش باشتر وایە كە ھەر ئەوكارە بكەي ۵. دواي ئەو، تۆ تەنیا كافرىك
دەكوژى - پياويكى كە ناتوانى وشەي تاقى كەرنەوئە ۶. بەيان كات، ھىچ گومان ئەمە
تاوانىكى گەوەر نىيە!

۴. كىتبى دۇعا و پارانەوئەي كاتولىكەكان بەزمانى لاتىن.

۵. بەسووكايەتى پروانینە سەر ئەوباسەي كە مەسىح بە ھەوادارانى خۇي دەلى ئەوئەندەي كە
دەتوانن پەرل و پارە دابىن.

۶. بەھى ئەفسانەكانى كىتبى پىرۆز. عىبرىەكان لەو وشەيە كەلكيان وەردەگرت بۇ دۇزىنەوئەي
سىخوورەكان. چونكە كوتى ئەو وشەيە بۇ بیانیەكان گران و سەخت بوو.

قسه‌که‌ی خۆی بری، ماندوو ببوو و که‌وته هه‌ناسه‌برکێ، دوايه دريژه‌ی به‌قسه‌کانی‌دا:

«جا سه‌یر ئه‌وه‌یه قسه له‌زولم و زۆریش ده‌که‌ی، ئه‌و که‌رونه‌فامه ئه‌گه‌ر یه‌ک‌سالی ته‌واو هه‌ولی‌بدایه‌ت به‌قه‌ده‌ر تو نه‌یده‌توانی ئازارم بدات، ئه‌وخۆ مێشکی نییه. ئه‌وسه‌ری کاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ کۆت و به‌نده‌که توندتر ده‌به‌ستێ. کاتیکیش که نه‌یده‌توانی له‌وه توندتری بیه‌ستی ده‌سته‌وه‌ستان داده‌ما. کاریکی ئاوا هه‌ر بێ‌ئه‌قل و نه‌فامیک ده‌توانی شه‌نجامی بدات، به‌لام تو «تکایه‌ حوکه‌ی مه‌رگی خۆت واژو بکه، من زۆر دل‌ناسکم و ناتوانم بۆخۆم شه‌وکاره بکه‌م» ئه‌م بیروکه‌یه ته‌نیا ده‌توانی فکر و ئه‌ندیشه‌ی که‌سیکی خاچ‌په‌ره‌ست بێ - خاچ‌په‌ره‌ستیکی نه‌جیم و دلسۆز که به‌دیتنی دیمه‌نی که‌له‌بچه و به‌ندیکی توندپێچراو په‌نگی پوخساری تیک ده‌چی! ئه‌وکات که تو وه‌ک فریشته‌ی خیروچا که هاتیه ژووری و - له‌شاغی بوونی سه‌ره‌نگ سه‌رت سوورما - ده‌بوو بمزانیایه که ئه‌شکه‌نجه‌ی سه‌ره‌کی و پاستی تازه ده‌ست پێ‌ده‌کات! بۆچی ئاوا لێم ده‌پوانی؟ به‌لێ پازی به، به‌رۆه مالی خۆت و به‌ئاسوده‌یه‌وه نان و چایی خۆت تۆشی‌گیان که، ئه‌م باسه هه‌لگری ئه‌و هه‌مووه سه‌رنج و هایت و هووته نییه. به سه‌ره‌نگ بلی ده‌توانی ئه‌من گولله‌باران کات، په‌تی سێتاره‌م بۆ هه‌لواسی، یان هه‌رکاریکی که ئاساتتره بیکات - ئه‌گه‌ر پێی‌خۆشه خۆی زۆر به‌منه‌وه سه‌رقال کات بلی با به‌زیندویی بمکاته که‌باب و خۆی له ده‌ست من ئاسوده کات!»

ناسینی مێشه‌که‌رانه زۆر ئاسان نه‌بوو، له‌به‌ر توو‌په‌یی و پ‌قه‌ستاوی شیت ببوو، زۆرتوند که‌وت‌بووه هاسکه هاسک و هه‌ناسه‌برکێ و ده‌له‌رزێ، چاوه‌کانی وه‌ک چاوی پشيله ده‌دره‌وشانه‌وه.

مونتانی به‌پێوه وه‌ستا‌بوو و به‌بێ‌ده‌نگی له سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وی ده‌پوانی. ئه‌و له‌وسه‌رکۆنه‌ کردن و قسه سه‌رشیتانه‌یه باش حالی نه‌ده‌بوو، به‌لام ده‌یزانی ئه‌م سه‌رکۆنه‌ کردنه له‌شه‌ژانی ناخی ده‌روونییه‌وه هه‌ل‌ده‌قولی، جابۆیه هه‌ر له سه‌ر ئه‌م بۆچوونه هه‌موو ئیه‌انه کردنه‌کانی ئه‌وی به‌خشی.

وتی: «سس! خۆ من نه‌مده‌ویست ئاوا نا‌په‌حتت که‌م. هه‌ر به‌پاستی به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بووم که کۆل و باری خۆم به‌تو هه‌لگرم، ئه‌ویش تو، که تا

ئىستىشا شەكەتى قورسايى بارى خۆتى و من قەت بەئاشكرا و بەئەنقەست
 نەمويستوۋە كاروبارى خۆم بخەمە سەرشانى كەسىكى دىكە...»
 مېشەكەرەنە بەچاۋى دەرپەپىۋە گوراندى: «درۆيە! ئەى سەبارەت بە
 پلەۋپايەى ئىسقوفى؟»
 - پلەى ئىسقوفى؟

ئەھا! لەبىرت چۈۋەتەۋە؟ فەرامۆش كردنى زۆر ئاسانە! «ئارتورا! ئەگەر
 پېت خۆش بىن پېت دەلېم كە بۆچى ناتوانم بېرۆم،» من دەبوو بۆ ژيانى تۆ
 بريار دەرېم - من، لەتەمەنى نۆزدە سالىمدا، ئەگەر ئەۋەندە سەير و دزىو
 نەبايە، لە كايەيىكى مىندالانە دەچوو.

- «بەسە ئىدى!» مونتائلى بەھىۋابراۋىۋە گوراندى و ھەردوۋدەستى نا بە
 سەريەۋە. دوايە دەستى دانەۋاند و ھىۋاش چوۋ بۆلاى پەنجەرەكە. لەۋى لە سەر
 لىۋارى پەنجەرەكە دانىشت باسكى نا بەمىلەئاسنى پەنجەرەكەۋە و ھەنىيەشى
 نايە سەر دەستى. مېشەكەرەنە بەپاكشانەۋە دەرەزى و لەۋى دەپۋانى.
 مونتائلى خىرا ھەستايە سەرىپى، بەۋلىۋە وشك و بىرەنگانەيەۋە گەپراۋە
 لاي ئەۋ.

ھەرچەند بەشىۋەيەكى زۆرخراب و ناشيانە دەۋيۋىست وانىشان بدا كە
 ھەروا ھىدى و ھىمەنە، گوتى: «زۆربەداخم، بەلام دەبىن بېرۆمەۋە بۆمالى.
 تەندروستىم ھېچ باش نىيە.»

دەتگوت لەتەب و تۆبەتى دا دەرەزى. ھەموو توۋرەيى و ھەلچوۋنى
 مېشەكەرەنە نىشتەۋە: «پاپا، تىناگەى...»
 مونتائلى داچلەكى و پەق پراۋەستا.

ئاخرەكەى بە غەلدەغەلدىكەۋە گوتى: «خۆزگە ئەۋ نەبىت، خودايە
 ھەرەكەسىكە قەىناكە، بەلام ئەۋ نا! خەرىكە شىت دەبىم...»

مېشەكەرەنە بەھىزى دەستىكى ھەستا و ھەر دوۋ دەستى گرت كە
 دەرەزىن: «پاپا قەت ناتەۋى لەۋە ھالى بى كەمن نەخىكاۋم؟»

ئەۋدوۋدەستە لەپرىكدا سارد و بىن جوۋلە و وشك بوۋن، بۆساتىك ھەموو
 شتىك كەۋتە ئامىزى بىدەنگى مەرگەۋە، ئەژنۇكانى كەۋتەنە لەرزىن، جەغزىكى

تەمقۇمانى خەفەتاۋى تاقەت پىروكىنى پابردوۋ گىرتىۋىيە ئامىز و لەشى دەرزى ئاژن دەكرت. ئەوجار مونتائلى لە سەر ئەرزى ئەژنوى دادا و پوخسارى خۇى لەباۋەشى مېشەكەراندە شارەدوۋە.

كاتى كە سەرى ھەلېنا، پۇژئاۋا بېۋو، تېشكى پۇژ بەسەرلىنوى كىۋەكانى پۇژئاۋاۋە ئارام لە ئامىزى مەرگدا ستارى دەكرت و وردەوردە دەچوۋە دلى چىا سەرکەشەكانەۋە. ئەوان كاتوسات و مەرگ و ژيانىان لەبېر چوۋبوۋەۋە، تەننەت لەبېرىشيان چوۋبوۋەۋە كە دوژمنى يەكتىرېن. مونتائلى ئارام وپېنەى كىرد: «ئارتور ئايا ئەۋە پاستە؟ ئايا لەدونىايى مەرگ و نەمانەۋە بۇلاى من گەپراۋىتەۋە؟»

مېشەكەراندە بەلىۋەلەرزەۋە ۋەلامى داۋە: «لاى مردن...» ۋەك مندالىكى نەخۇش كە لەئامىزى دايكىدا جىگىلى خۇش كىردى! سەرى نابوۋە سەردەستى مونتائلى و پاكشاپوۋ.

گەپراۋىتەۋە - ئاخىرەكى گەپراۋىتەۋە!يانى باۋەر بىكەم كە بۇخۇتى! مېشەكەراندە ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلگىشا و گوتى: «بەلى، تۇش ھېچ پىگايەكت نىيە يان دەبى لەگەل مىندا شەپ بىكەى، يان دەبى بىكوژى.» ئا، سىس، كارىنۇ! ئەۋقسانە چىيە دەيكەى؟ ئىمە ۋەك دوۋمىندال واين كە لەتارىكايدا پىگايان لى ھەلە بوۋى. ئىمە يەكتىرېمان ۋەك دوۋسىتېرى ترسناك دەھاتە بەرچاۋ، ئىستە يەكتىرېمان دۇزىۋەتەۋە و كەۋتوۋىنەتە پوۋوناكاى. كوپە جوانەكەم چەندە گۇپدراۋى - چەندە گۇپدراۋى! وانىشان دەدەى دەلىنى ھەموۋ ئەقىانۋوسى پەنج و مەينەتى ئەۋدنىايە لە سەر تۆۋە دەگوزەرى - ئەۋە تۆى كە ھەمىشە كەلى شادى و خەندە و ژيانەۋە بوۋى! ئارتور ھەر بەپاست بۇخۇتى؟ زۇرجار لەخەۋدا دەمدى كە گەپراۋىتەۋە پۇلام، دوايە خەبەرم بوۋەتەۋە و، بەلام جيا لەتارىكى و بۇشايى و دەرەگف ھېچ نەدىۋە. چۆن دەتوانم بزانم جارىكى دىكە، دواى ئەۋەى كە لەخەۋ پاسام ئەۋەى دىۋمە ھەموۋى خەۋن و خەيال بوۋە، بەلگەيەكى زىندوۋم بدەدەست - پىمبلى كە چۇناۋچۆن بوۋ كە ئەۋ ھەموۋە پوۋداۋە خۇلقا.

زۇر سادە و ئاسان لەپاپۇپىكى باركىشاندا خۇم شارەدەۋە و چوۋم بۇ ئەمىركاى باشوۋر.

- ئەى لەوئى؟

- لەوئى دەژيام، ھەلبەتە ئەگەر بکړئ نئوى ژيانى لى بنریت، پاش
ئەو ھەموو يانە فەلسەفیانەى پیت گوتبوو ھەو، لەوئى زۆرشتى دیکەم دەدیت
جیا لە سمیناریه کانی زانستى ئایینی! دەلئى که منت لە ھەو دا دەدیت - بەلئى،
منیش تۆم...

بەلئو ھەلئو ھەو قسەکەى خۆى بړى.

لە پړیکدا دیسان ھەو دەستى پى کرد: جارێکیان لە یەکنى لە کانگاگانى
ئیکوادۆردا ئیشم دەکرد...

- خۆ لەوئى کرێکارى کانگا نەبوى ؟

- نا، ھەک یاریدە ھەرى کرێکاران - لە گەل کول کیشەکان ھەموو کارێکم
دەکرد. لە بەردرگای تونیلە کە دا، ژووریکى کرێکاریمان ھەبوو کە لەویدا
دەخەوتین، شەوێکیان نەخۆش بووم» ھەکوو ئەم چەند پۆژەى ئیستا. لە ژیر
گروپینى ھەتاودا بەردم دەکیشا، بئشک دەبئى لە ھەو و بیداریدا بووبیتم.
چونکە تۆم دیت کە لە درگا ھەو ھاتیتە ژوورئى. خاچیکت بە دەست ھەو بوو
ھەک ئەو ھى بە سەر دیوارە کە ھەو؛ دە پارایتە ھەو و بئ ئەو ھى لام لى بکەیتە ھەو
لە بەردەم مەو ھەو تئ پەپیت. من بە ھاوار ھەو داواى یارمەتیم لى کردى تانى
سەم، یان خەنجەرێکم بدەیتى - شتیکى وام دەویست کە بمکوژیت و نەجاتم
بئ. چونکە خەریک بوو شت دەبووم و تۆش - ئاخ - «!» (دەستیکى بە سەر
چاودا ھیتا. مونتائلى ھیتا ئەو دەستەى دیکەى توند گرتبوو) لە پوخسارى
تۆم خویندە ھەو کە گویت لە دەنگى من بوو، بە لام لایە کیشت لى نەکردمە ھەو،
ھەروا خەریکی دؤعا کردن بوو. کاتى کە دؤعا و پارانە ھەو کە تان تەواو بوو،
خاچە کە ت ماچ کرد، چاویکت لە من کرد و ھیتاش گوتت: «ئارتور، من زۆر
بە داخم بؤتو، بە لام ناوێرم کە ناپەحەت و بە پەرۆش بم، چونکە ئەو توو پە
دەبئ.» منیش چاویکم لە ئەو کرد و دیتم کە ئەو پەیکەرە دارینە پێدە کە نئ.

دوا یە کە ھەو ش ھاتمە ھەو و ئەو کوختە کرێکارییە و کۆل ھەلگرە
قۆر بە سەرانەم بینى، تیگە شتم کە تۆ بە جینگای ئەو ھى لە فکرى پزگار کردنى
من لە دۆژەخ و جەھەندەمە دابى، خەریکی زمان لووسى و خۆ پێک خەری

له گهل ته خودا هېچ وپوچې خوتدایې و نه ووم هه میسه له زه یند ابوو. ئیستا له په ناتدا دانیشتووم نه ووم له بیر چوو ته وه، من نه خوش بووم. ده ورزه مانیک بوو که توم زور خوش ده ویست، به لام ئیستا مه وداي نیتوانمان ته نیا شه په و شه و دیسانه وهش هر شه. بۆ ده ته هوئ که ده. تی من بگرئ؟ مه گهر نازانی تاهه کاته ی که تو باوه و ئیمانته به خاچ په رسته ی ه بېن، ئیمه دوژمن و به ره لست کاری یه کترین ؟

مونتانی دانه وی و دهسته برینداره که ی ماچ کرد: «نارتور، چون ده توانم باوه پم به و نه بېن، نه گهر به دريژايی نه وساله ترسناکه باوه پي خوم پاکرتووه، ئیستا که توی بؤگه پاندوومه ته وه چون ده توانم نکولی لی بکه م؟ له بیرت نه چي من پېنم و ابو که توم کوشتووه.»

. هېچ فره ټیک ناکات، ئیستاش نه وه منت له بهر ده ست دایه .
 . نارتور!

نهم گوږه یه نیشاندهری گه وره ترسیکیناخی دلی مونتانی بوو، میشه که رانه بې نه وه ی سهرنجی بداتی هه روا دريژه ی پندا: «هه رکاریکی که ده یکه ین با له گهل یه ک پاست و دروست بېن و پارا نه بېن. من و تو له م بهر و نه و بهری چالیکي قول دا پاوه ستاوین و تائیواره نه گهر ده ست بؤلای یه کتر پادیرین، ده ستمان به یه کتری ناگات. نه گهر ده زانی که ناتوانی به ره نگاری ببیه وه و یان ناتهوئ که ده ستی لی بکیشییه وه (جاریکی دیکه چاوکی له خاچی سه ردیواره که کرد) ده بېن نه وه ی سه رهنگ ده یه هوئ پازی...»

. پازی بم! خودایه! پازی بم... نارتور، به لام من توم خوش ده وئ! «
 پوخساری میشه که رانه به شیوه یه کی سامناک مۆر بووه وه: «کام هشت زورتر خوش ده وئ؟ من یان نه و؟»

مونتانی هیواش هه ستایه سه رپېن، پوچ و گیانی له ترسانا ژاکا، ده تگوت جهسته شی وهک که لایه کی سه رمابردو و شک و بېتین و توانایه و پېر بووه. نه و له خه ون و خه یالی خوی پاچه نی بوو و جیا له تاریکیای و ده ره گف هېچی دیکه ی نه ده دیت: «نارتور ته نیا که میک به زه بیته پتېدا بیته وه...»

- ئەي ئەوزەمانە كە تۆ بەدرۆكانت منت كرده بەرده و ناردمتە مەزرا قامیشەلانی شەكریەكان، بەزەبیت پێمدا ھاتەو؟ لە وەبیر ھێتانیوەشیدا دەلەرزى - داد و ھاوار لە دەست ئەو كەسایەتیە ئایینیە دڵناسكانە! ئەمە پیاویكە كە تەواو جینگای پێز و خوشەویستی خۆدایە، پیاویكی كە لە گوناخەكانی خۆی پەشیمان بووەتەو و ئیستاش ژیان دەباتە سەر. ئەو ھى دەمری كۆرەكەیتى. دەلى كە من تۆم خوش دەوی، خوشەویستی تۆ بۆمن ئازار و دەرد و مەینەتى بوو! ئایا پێت وایە كە من دەتوانم ئەو كێو مەینەتیانەى پابردووم ھەروا بە ئاسانی بھەوتینم و بەچەندوشەیهكى نەرم و نیان بېمەو نارتورەكەى جارانی؟ منىكى كە لە فاحیشەخانە پيسەكاندا قاپشۆر بووم و بۆ خاوەن مەزراكان كە لە حەیانەكان شاغى تریبون مەیتەریم دەكرد؟ منىكى كە بەزەنگولە و كلاووە بۆ سیركێكى كۆچەر حەنەكچییەتیم دەكرد، كریكاری و كارەكەرى ماتادورەكان بووم لە مەیدانی یاریگای جوانەگادا. منىكى كە لە بەرچاوی ھەركەسێك كە ببووستایە پێ لە سەر گەردنم دانى و منیش ببوایە مە بەردە و نوکەرى. منىكى كە برسێتیم چیشت، سووكایەتیم پێكرا، لە ژێر شەق و پێلاقەدا تلاندەیانەو، منىكى كە دەپارامەو بۆ ئەو بەر ماوانەى كە تەم و برشیان ھێنابوو، بەلام نەیان دەدامن چوونكە سەگەكان لە من بە پێز تریبون؟ قازانجى ئەوانە چییە؟ چۆن و بە چ زمانىك دەتوانم بلیتم كە چیم بە سەرھاتوو؟ ئیستاش ئەو منت خوش دەوی! چەندەت من خوش دەوی؟ ئەو ھەندەى كە بتوانى لە بەر من دەست لە خۆداى خۆت ھەلگەرى؟ ئاخ، ئەو خاچ و مەسیحە ھەرمانە، ئەرى چى بۆ كردوون؟ لە بەرخاترى تۆ و مرقانێكى ھەك تۆ مەسیح چ پەنج و ئازاریكى چیشتوو كە دەبێ ئەوت لە من زۆرتر خوش بوى؟ لە بەرچى ئەو دەستە كۆن كراوانە، ئەو ھەندە لە پێشچاوی تۆ خوشەویست و ئازیزە؟ چاویك لە دەستەكانى من بكە، چاویك لە ئەم برینە قەتماخە بەستوانەى جەستەى من بكە...

كراسەكەى دەراند و جینگای داغ و سووتانى زۆرناحەز و سامناكى نیشان دا كە ھەموو گوشت پاریان كەردبوو: «پاپا خۆداى تۆ ساختەچیە. برینەكانى ئەوسروشتى نییە و دەست كەردە. پەنج و ئازارەكەى شتىكى خەیاڵییە! ئەو

منم که دهبنی له دلی تۆدا جی گیریم، ئه وه منم که ویست و ماف و داخوایم ههیه! پاپا هیچ ئه شکه نجه یه که نه ماوه که پیتشکه شی منت نه کردبئی! خۆزگه ده تزانى که ژيان و گوزه رانى من چۆن بووه! به لام ده مبینى که هیشتا نه مردووم! له ژیر ئه و باره قورسانه دا کۆلم نه داوه و به و ره ی به رزه وه له به رانه رياندا پاوه ستام. چونکه ده مویست که بگه پیمه وه باوه شی ژيان و دژ به خوداکه ت به ربه ره کانی بگه م. من ئامانه که م کردووه ته قه لغانی کوشکی دلم. هه رئه وه ش منى له شیت بوون و دوو باره مردن پاراستووه. ئیستا که گه پاومه ته وه، ده بینم که ئه و، وه کوو جارن هه روا جیگا و مه کانی منى داگیر کردووه. ئه م قوچی قوربانیه درۆیینیه که ته نیا شه شکات ژمیر به خاچه وه هه لواسراوه و دیسانه وه له ئامیزی مردنه وه هه ستایه وه! به لام پاپا، من به درێژایی پینج سال له خاچ درام، منیش له لای مه رگه وه هاتوومه ته وه. له گه ل من چی ده که ی؟ ها، له گه ل من چی ده که ی؟

ته واو تیک شکا. مونتانی وه ک په یکه ره یه کی به ردین یان وه ک مردوویه ک راست دانیش. له پیتشدا له ژیر گرکانی ناھومیدی میشه که رانه سه باره ت به پاپا، ده تگوت که وتووه ته به رلیتدانی قه مچی، که میک له رزی، به لام دوايه ته واو ئارام بووه وه. دواى بیده نگیه کی درێژخایه ن، سه ری هه لیتا و ئارام و له سه ره خو ده ستی به قسه کردن کرد: «ئارتور ئاشکراتر بۆم شی بکه وه؟ به وقسانه ت گێژ و وپ بووم و ترس و خوف ئازای له شمی ده رزی ئازن کردووه، هیچ تی ناگه م، هه ر ته قه له سه رمه وه دئ. پیم بلن بزائم چیت له من ده وئ؟»

میشه که رانه پوخساری ترسینه ر و مۆپه وه بووی تی کرد: «هیچم ناوئ. کئ خوشه ویستی به سه ر یه کیکدا داده سه پیتن؟ تۆ ئازادی له وه ی که هه رکامینکمان که بۆ تۆ ئازیزترین هه لمان بژیری. ئه گه ر ئه وت زۆرتر خوش ده وئ هه لیبژیره.»

مونتانی به داپمانیکه وه دووپاتی کرده وه: «تی ناگه م، چی ده توانم هه لیبژیرم سه ره چه رمه که تازه ئاو بردوویه.»

ده بنی یه کیکمان هه لیبژیری. ئه گه ر منت خوش ده وئ، ئه وخاچه ی گه ردنت لیکه وه و له گه ل ریبازی من پیکه وه. هاوپیانی من خه ریکی جی به جی کردنی

گەلەلەيەکی دیکەن و بەیارمەتی تۆ دەتوانن زۆر بەئاسانی مسۆگەری کەن، ئەوکات کە توانیمان بەسلامەتی پێکەوه لەسنوور بپەرێنەوه، من وەک کوپی خۆت بەخەلکی بناسینە، بەلام ئەگەر ئەوەندەت خوشناویم - ئەگەر ئەم خوالە دارینەیه بایەخیکی زۆرتەری بۆتۆ هەیه، بێرۆ بۆلای سەرھەنگ و پیتی بلی کە بەوکارە پازیت و ئەگەریش دەپۆی هەرئێستا بێرۆ و من لەچنگ دیداری خۆت پزگارکە. چونکە بێجگە لە دەرد و ئازار ئەم دیدارە، بەشیخۆم مەینەتیم زۆرە.

مونتانی کەمن لەرزى و سەری هەلێنا. وردەوردە شتیکی لێحالی دەبوو: «هەلبەتە لەگەل دۆستانی تۆ پێوەندی دەگرم، بەلام، بۆمن ناگونجێ... لەگەل تۆ بێم - ئاخەر من قەشەیهکم.»

- منیش بەتەمانیم یارمەتی لەقەشەکان بخوازم. پاپا ئێتر هیچ پێکەوتنیکم لەگەلیان نابێ، تارپادەیهکی زۆر لەدەست ئەوان و دەست پڕۆیشتیان کویریم دیتوو. یان دەبێ دەست لەقەشەیی هەلگری یان دەست لە من بکێشیتەوه. - چۆن دەتوانم دەست لە تۆ هەلگرم؟ ئارتور چۆن دەتوانم دەست لە تۆ هەلگرم؟

- دەکەوايه ئەو فەرماوێش کە و دەستی لێهەلگرە. دەبێ لایەنیکمان هەلبژێری. دەتەوێ بەشیک لەئەشق و خۆشەویستی خۆت بۆمن تەرخان کەى - نیوێ بۆمن و نیوێشی بۆ خوداکەت؟ من بەرماوی ئەوناخۆم. ئەگەر هێ ئەو بیت، لەلای من جێگایەکت نییه.

- دەتەوێ دلی من بکەیتە دوولەت؟ ئارتور! ئارتور! دەتەوێ کە من شیتکەى؟

میشەکەرانی دەستی بەدیوارەکەوه گرت.

جاریکی دیکە دووپاتی کردەوه: «دەبێ لەوبەینەدانی پێکمان هەلبژێری.» مونتانی قوتوویەکی چکولەى دەرھێنا کە کوتەقاقرێکی پیس و چرچ و لۆچ کراوی تێدا بوو.

وتی: «چاوی لێکە!»

- هەرۆکرو ئیمان و باوەرم بەخودا هەبوو بەباوەریشم بەتۆ هەبوو و خودا دەست کردی کە لە قورپ دروست کراوه دەتوانم وردی کەم، تۆش بەدرۆیەک منت فریودا.

میشه که رانه پیکه نی و قاقزه که ی پیداو: «مرۆف له ته مه نی نۆزده سالی دا لاویکی چهنده له کۆل و جۆشه! له لای وی چهنده ئاسانه هه لگرتنی چه کوشیک و شکاندن و ورد کردنی که ره سه یه ک. ئیستاش هه روایه - به لام ئوه منم که له ژیر چه کوشه که دام، به لام تو، خه لکیکی زۆر هه ن که تو ده توانی به قسه ی درۆ فریویان بده ی بێ ئه وه ی له پاز و نه ینی تو ئاگادار بن.

مونتانی گوتی: «چیت پێ خوشه بیلن، په نگه ئه گه ر منیش به جیگای تو بایه م وه ک تو بێ به زه یی بوایه م - خودا بۆخۆی زانا و تیگه یشتوو، ئارتور من ناتوانم ویست و داخوازیه که ت جێ به جێ که م، به لام ئه وه ی پێم بکری بۆی ده که م یارمه تیت ده ده م که هه لیتی، دوایه له کۆیستانه کان پووبه پرووی پرووداویک ده به مه وه، یان به قه سستی و به هه له ده رمانی خه و ده خۆم - هه ر کامیکیان که تو پێت خۆش بێ، ئه م کاره پازیت ده کا؟ من ئه م کاره م بۆ ده کری و ده توانم جێ به جینی که م. گوناخیکی که وه ره یه، به لام پێم وایه خودا ده مه خشی ئه و زۆر به خشه نده یه...».

میشه که رانه گوراندی و هه ردووده سستی به م لاو لا دا فری دا: «ئاخ، من تێ ناگه م! بۆم قه بوول نا کری! من چیم کردوو که ده بی سه باره ت به من ئاوا بیر که یته وه؟ حه قت چیه به سه ر منه وه - ده لیتی من به ته ما بووم تۆ له ت لێ بکه مه وه! مه گه ر نابینی که ته نیا به ته مای ئه وه م که پزگارت بکه م؟ قه ت ناته وێ له وه حالی بی که خۆشم ده ویتی.»

توند هه ردووده سستی مونتانی گرت گولی ماچ و بارانی فرمی سکی به سه ریاندا باراند.

- پاپا وه ره و پێگای ئیمه هه لبرژیره! وه ره و خۆت پزگار که له ده ست دونیای وشک و مردووی قه شه کان و خواله کانیا ن! ئه وان لێ پاولی تێ له ژه نگی دووا که وتووی سه ده دکانی پابردوو، هه موو گنخا و ن و گه نیون! له م کلیسایه تاعوون لێ درا وه وه ره ده ره وه - وه ره پیزی ئیمه وه وه به ره و پوونا کایی هه نگاو بێن! پاپا، ژیا ن و هه رمان و گه شه و نه شه و جوانی و بز ه له لای ئیمه یه، ئیمه ی ن که ژیا نی هه می شه به هاری ن، کلپه و گپوتینی داها تووین! پاپا ئاسۆی پوون له سه ره سهری ئیمه ده پووی - ئایا به ته مای کاتی پشکووتنی

هه تاو لیتی به هر مه ند نه بی؟ ههسته و خه به سه و با ژهنگی ترسناکی
 نه و خه و نانه له زه ینمان بره وی و بتاری - له خه و رابه وه دیسانه وه سه ره له نوی
 ژیانیکی نوی داده مه زرتین! پاپا، من هه میسه توم خوش ویستوه - هه میسه،
 ته نانه ت نه وکات که نه منت کوشت - ئایا ده ته وهی که جاریکی دیکه بمکوژی؟
 مونتانی دهستی کینشاوه و گوپاندی: «ئاخ، خودایه پوحمم پی بکه!
 چاوه کانت له چاوی دایکت ده چی!»

بیده نگیه کی سهیر و درێژخایه ن له پریکدا ههردووکیانی داگرت. له و
 رۆژئاوا خۆله میشییه دا چاویان له چاوی یه کتری بری بوو و له ترسانا ده تگوت
 دلیان له لیدان که وتوه.

مونتانی وهک و پینه کردنیک گوتی: «ئیتتر شتیکت نه ماوه که بیلهی،
 هیوایه ک... که پنی دل خوش بم؟»

- به بریوای من ژیا نی من بیجکه له به ره به ره کانی له گه ل قه شه کاندایه
 قازانجیکی دیکه ی نییه. من ئینسان نیم، خه نه ریکم. نه گه ر بته وهی که بمینم
 نه وه خه نجیره کانت بهرز و پیرۆز پاگرتوه.

مونتانی پرووی کرده خاچه که: «خودایه، نه مه ت گوی لی بی...!»

له بیده نگیه کی زۆرقول دا دهنگی به بی وه لام مایه وه.

جاریکی دیکه شهیتانی سه ره پروو له ناخی میشه که رانه دا پاچه نی:

«به دهنگی بلیندتر وه بانگی لی کرد، پهنگه خ - خه وتبی...»

مونتانی وهک نه وهی که گورزیکی وی که وتبی، ده ره پی. بۆساتیک که
 له پروو به پرووی خوی ده پروانی پاوه ستا، دوایه له سه ر لیواری دۆشه که
 کایه که دانیش، چاوه کانی به ههردوو ده ست گرت و که وته گریان. له رزینیکی
 سهیر هه موو ئازای میشه که رانه ی داگرت، ئاره قه و - جو ئاویکی سارد به ته ویل
 و له شی دا داشۆرا. نه و مانای نه و گریانیه ی ده زانی. په توه که ی به سه رخوی دا
 کیتشا تا به شکم نه بیستی. هه ره نه وهنده ی که قه رار وابوو بمری ئیتتر به سی
 بوو، نه و که دلیکی پرکه یلی شادی و گه شه و خوشی هه بوو، به لام
 نه یده توانی نه و دهنگه بیده نگ کات، له گوچه یدا دهنگی ده داوه، له میشکی دا

زرمه‌ی ده‌هات، ئه‌وده‌نگه له سه‌ر هه‌موو ده‌ماره‌كانی لی‌یان ده‌دا و مونتانی‌ش هه‌روا ده‌گه‌ریا، و له‌به‌ینی قامكه‌كانییه‌وه فرمیتسك ده‌هاته‌خواری. ئاخه‌كه‌ی هه‌تور بووه‌وه و هه‌روه‌ك مندالی‌كي گه‌ریاو به‌ ده‌سه‌ره‌یه‌ك فرمیتسكه‌كانی سه‌ری. كاتی كه‌ هه‌ستا ده‌سه‌ره‌كه له سه‌ر ئه‌ژنۆی خزا و كه‌وته سه‌ره‌زێ.

وتی: «ئێتر له‌وه‌زیاتر قسه‌ كردن بایه‌خێكی نییه‌، تێده‌گه‌ی؟»
میتشه‌كه‌رانه به‌بێ‌وازییه‌وه به‌قسه‌ی كرد و وه‌لامی داوه‌: «تێده‌گه‌م، خه‌تای تۆ نییه‌ خوداكه‌ی تۆ برسیه‌ و ده‌بێ‌ تێبین.»
مونتانی گه‌پاوه‌ بۆلای ئه‌و. به‌قه‌ده‌رایێ گۆپێكی كپ و تاریك بێ‌ده‌نگ بوون، بێ‌ده‌نگ، وه‌ك دوو ئاشقی شه‌یدای لێكه‌هه‌لبه‌راو كه‌ هه‌ركامێكیان له‌جیگایه‌كی بلینده‌وه له‌یه‌كتری به‌روانن و ده‌ستیشان به‌یه‌كتری پانه‌گا. به‌نیگاكانیان له‌چاوی یه‌كتردا شه‌ڕبوونه‌وه ناخی یه‌كتریه‌وه. ئه‌وه میتشه‌كه‌رانه بوو كه‌ له‌پێشدا سه‌ری داخست. خۆی كۆكرده‌وه و پوخساری خۆی شارده‌وه، مونتانی تیگه‌یشت كه‌ ئه‌م كاره‌ی ئه‌و به‌مانای ئه‌وه‌یه كه‌ «به‌رۆ!» گه‌پاوه‌ و له‌ ژووره‌كه‌ی چووه‌ ده‌ره‌وه.

دواي كه‌مێك میتشه‌كه‌رانه ده‌رپه‌پێ: «ئاخ ناتوانم خۆم پاكه‌رم، پاپا بگه‌رێوه‌! بگه‌رێوه‌!»
درگاكه‌ به‌سترا‌بوو. ئارام و له‌ سه‌ره‌خۆ به‌نیگایه‌كی بێ‌جووله‌ و هه‌په‌ساو به‌ده‌ورو به‌ری خۆیدا پووانی و زانی كه‌ هه‌موو شتیك ته‌واو بووه‌. جه‌لیلێ ٧ سه‌ره‌كه‌وتوو بوو.

به‌دریژی ئه‌و شه‌وه‌ چیمه‌نی هه‌ساره‌كه‌ ئارام كه‌رویتشكێ ده‌كرد. چیمه‌نیكی كه‌ ده‌بوو زۆر زوو بژاکی و به‌دل‌خوایی خۆی ده‌بوو له‌ پێشه‌وه هه‌لقه‌ندری، به‌دریژی شه‌و میتشه‌كه‌رانه له‌تاریكایی شه‌ودا پاكشا و به‌هه‌نیسه‌كه‌وه گه‌ریا.

---

٧. ئێترێكه‌ كه‌ به‌سووكایه‌تی وه‌پال مه‌سیح دراهه‌ ده‌لێن كه‌ مه‌سیح له‌جه‌لیله‌ له‌دايك بووه‌.

دادگای له شکری له بهر به یانی پوژی سښه ممه دا دامه زرا، کاریکی زور که م و ئاسان بوو. به ته شریفاتیکی نه پتی که ۲۰ خوله کی نه خایاند. راستیه که ی نه وه بوو که باس و خواستیکی وانه بوو که کاتیکی زور به خویه وه بگری، چونکه هیچ داکو کی کارییکی تیدا نه گونجاند رابوو، شاهیده کانیش ته نیا نه و سیخوړ و نه فسه ره برینداره و چند سهر بازیک بوون.

له وه پش حوکه که درابوو. مونتانی پازی بوونی ناپه سمی خوی . که داوایان لی کردبوو . ناردبووی بۆ دادگا، و قازیه کانیش (سهره نگ فتراری، سهرگوردی سوارکاری له شکه ری ناوچه یی، و دوو نه فسه ری گاردی سویس) بوون، که کاریکی زور و بهرچاویان نه بوو. داخوازییه که ی دادگا به ده نگیکی بهر ز خویندرایه وه. شاهیده کانیش شایه دییان دا و واژو کانیش له گهل حوکه که پتوه ست کرا. دوايه حوکه که به نه رم و نیانیکی سهره وه بۆکا برای ئیدانه کراو خویندرایه وه. میتشه که رانه به بینده نگی گوئی پاگرت و دوايه که به پتی په سمی دادگا، لییان پرسى که ئایا و ته یه کی هه یه که له و باره وه بیلئ، ته نیا به بزواندنئ ده ستی نه ویش به په له وه لامی «نا» ی داوه. ده سره که ی مونتانی که لئی داکه و تبوو له باخه لیدا شار دبوویه وه. ده سره که به دریژیی شه و هک بوونه وهریکی زیندور خوی له سهر وچاوی میتشه که رانه هه لسو و له فرمیتسک و ماچدا ته و او خووسا بوو. میتشه که رانه به پواله ت ماندوو و په نگ هه لیزر کاودیار بوو. هینشتا گریان و فرمیتسک پرشته که ی

به گوشه‌ی چاوییه‌وه دیاربوو، به لام وشه‌ی «گولله‌باران ده‌کری» وادیار بوو کارتیکه‌رییه‌کی زوری له سهر دانه‌نابوو. کاتی که شه وشانه‌گوتران و خویندران‌وه هه‌رنه‌وه‌نده که چاوه‌کانی بریک زه‌ق بوونه‌وه و ئیتر هیچی دیکه. دوا‌ی شه‌ی کاری دادگا که ته‌واو بوو، قایمه‌قام گوتی: «بینگه‌رینه‌وه بق ژووره‌که‌ی خوی» و سه‌رپه‌له‌که که زور پروون و ئاشکرا دیاربوو که له‌حه‌ییه‌تا خه‌ریکه شه‌ژنوی بنوشتیه‌وه، ده‌ستی له سهر شه‌وپه‌یکه‌ره بی‌جوله‌یه دانا... میشه‌که‌رانه به‌حال داچله‌کی و چاویکی لی کرد. گوتی: «به‌لی، له‌بیرم چووبووه‌وه.»

له‌پوخساری قایمه‌قامدا شتی‌ک وه‌ک به‌زه‌یی به‌دی ده‌کرا. شه له‌پاستیدا به‌گشتی پیاویکی خوی‌ن‌پ‌ژ و پیس نه‌بوو، له‌مانگی پابر‌دووه‌وه که شه‌ور‌وله‌ی گیترا له‌ناخی دلیدا وه‌ک به‌لی که‌مینک هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. ئیستا ویست و داخوازی شه‌و مسوگه‌ر ببوو و ده‌ویست لانیکه‌م کاریکی چکوله‌شی نه‌گه‌ر پی‌بکری بوی بکات.

چاویکی له‌مه‌چه‌که ماسیی و تیک‌کو‌تراوه‌کانی کرد و گوتی: «پنیویست ناکا که دووباره‌زه‌نجیره‌کانی لی‌به‌سته‌وه، ده‌توانی هه‌رئاوا له‌ژووره‌که‌ی خویدا بمینی. ژووری ئیدانه‌کراوه‌که زورتاریک و خه‌م‌م‌کیه.» چاویکی له‌برازا‌که‌ی کرد و گوتی: «ئه‌م کارانه‌ش هه‌ر به‌پاست شتیکی ته‌شریفاتیه.» که‌می کوخی و به‌نا‌په‌حه‌تییه‌کی ئاشکراوه‌که‌می ئه‌م لا و شه‌ولای کرد، شه‌وجار بانگی له‌سه‌رپه‌له‌که کرد که خه‌ریک‌بوو له‌گه‌ل ژیان و هه‌رمان و سه‌ربه‌رزیدا بچینه‌ده‌ره‌وه: «سه‌رپه‌ل پاوه‌سته، ده‌مه‌ه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل که‌م.» میشه‌که‌رانه نه‌بزووت و له‌پواله‌تا وادیار بوو که قسه‌که‌ی قاچه‌نه‌قامی نه‌ش‌بیستوه.

- شه‌گه‌ر په‌یامینک یان پاسپارده‌یه‌کت هه‌بی که به‌ه‌ی بیگه‌ییانی به‌هاور‌پیانان یان که‌س و کارت. پیم‌وایه که ده‌بی خزم و که‌ست هه‌بی؟ وه‌لامینکی وه‌رنه‌گرت.

- زورباشه له‌سهر ئه‌م پینشیاره‌م بیر بکه‌وه و به‌من یان قه‌شه‌پا‌بگه‌ییته له‌وه‌دنیا به‌شه‌گه‌ر پاسپارده‌یینک یان کاریکت هه‌بی جینه‌جی ده‌کریته به‌بی

هیچ قسوریهک. واباشتره که په یامه کانت به گوئی قه شه که بگه یینی. هه رئیستا
 دئ، و شه وئ له لای تو ده مینیتته وه، نه گهر داخوازییه کی تریشته هه یه...
 مینشه که رانه سه ری هه لینا: «به قه شه بلئی پتمخو شه که به ته نیا بم. من
 نه دۆست و نه هاوړتییه کم هه یه و نه په یامیکیش.»
 «به لام خو ده ته هوئ له لای قه شه یه ک پین له گوناح و تاوانه کانت بنئی.
 - من کافرم، بهس ته نیا ده مه هوئ ئاسووده بم.

ئهم په سته یه ی به بئ هیچ تووړه ییه ک و به دووړ له پق و قین و به ده نگیکی ئارام
 و بئ هیزه وه به بیان کرد و به ئه سپایی گه راوه. له نزیکی درگاهه دیسانه وه راوه ستا:
 «سه رهنگ له بیرم چوو، داخوازییه کم لیت هه یه. تکایه سبه یینی مه هیله که ده ست و
 چاوم بیه ستن. ته واو ئارام و له سه ره خو پاده وستم.

له پا په پینی تیشکی هه تاوی به یانی چوارشه ممه دا، له گهل هه لزنانی
 پروونا کایی تیرپیزی پوژ، مینشه که رانه یان هینا بۆحه ساری. زور له جاران
 ئاشکرتر ده شعلی و قورسایی خوی خستبووه سه رباسکی سه رپه له که، زور
 به قورسایی و به زه حمه ته وه هه نگاوی هه لده هینا وه، به لام پوخساری پروون
 وگهش و دووړ له هر جوړه ئازاریک و ماندوویه تییک بوو. ئه وترسه خه یالیا نه
 که له بیده نگی و ته نیاییدا ئه ویان تییک شکاند بوو، ئه و فکر و په ژاره پوچیا نه ی
 دونیای سیتیه ر و نسیکان، که له وشه و هدا پوچی وه بهر هه موویان هینا بوو،
 به جاری هه موویان تهر و توونا ببوون و کاتی که تاو هه لات و دوژمنه کانی
 هه موو پیزیان به سستبوو تا پوچی بهرز و به ره له ستکاری لئ بستینن، ئیتر
 ترسی له هیچ شتییک نه ما بوو. ته نانه ت ئه و ترسه کونه ی ژانوو برکی
 جه سته شی، که جار جار ئازاریان ده دا په وی بوو: مه رگی چی، ترس له مهرگا!
 له میژ بوو سنگی مهر د و پهن دی قه لغانی گواله و ئاسن بوو. ئه و له زومره ی
 که سانییک بوو که له پیش مهر گه وه هه نگاویان به ره و کوشی ژیان ده هاویشته.
 شه ش تفه نگی هه لبرژیرد را بوون تا ئیعدامه که به پړیوه بهرن له پریزیکدا
 پروو به پرووی دیواره که پاوه ستا بوون که به دار و گول داپوشرابوو. هه ر
 ئه و دیواره ی که له وشه و هدا ئه و هه مووه هه وله بئ ئاکامه ی به خه رچ دا و لینی
 هاته خواری. سه ربازه کان هه روا که تفهنگ به ده ست له په نای یه کتره وه

پاوه ستابوون زور به زهحه ته وه پيشی گريانی خویان ده گرت. له بهر نه وهی، که بډه بڼ نه وان بق کوشتنی ميشه که رانه هلبژيردرين، له هزر و زهيناندا تابلويه کی زور ناخوش و ترس هینه نه خشیند رابوو. نهو قسه له پوو بوون و حازر جواب بوونهی، پیکه نینه کانی و بویری پوون و ناشکرای که کاریگری له سهر نه وانیش دانابوو. که نه مانه هه موو وه کوو تیشکیکی نوورانی و سه رگه ردان هاتبووه نیوژیانی سپروسارد و پرله خه م و چه رمه سه رینی نه وانه وه، له وهش ناخوشت نه وهیه که ده بڼ نهو بمریت و نهویش به ده سستی نه وان، له بهر چاوی نه وان وه کوو کوژانده وهی هه موو پوونا کایه کانی ناسمانه کان وا بوو.

قه بره کهی له ژیر داری هه نجیره پیره کهی هه وشه دا نامیزی کرد بووه وه و چاوه پوانی بوو. نه م قه بره به ده سستیکی داهیزراو و بڼ مهیل له شه وی رابردوودا هه لکه ندرابوو که به قه ده رایي هه لکه ندنه که نی فرمیسکی له سهر پژابوو. کاتی له په نایه وه گوزه را به بزهیه که وه چاویکی له وچاله تاریکه کرد که چیمه نی ده ورو به ری به ژاکاوی کوزیلکه یان به سستبوو، هه ناسهیه کی قوولی هه لکینشا تا بونی گله که پر به سییه کانی هه لمژی.

سه رپه له که له نزیک داره که پاوه ستا. ميشه که رانهش به شله بزهیه کی زور شیرینه وه ناوړی داوه: «سه رپه ل، ده بڼ لیره پاوه ستم؟»

ستوان، بیده نگ و مات، به بزواندنې سه ری کوتی: «به لڼ، قولبی گریان چنگی له ناخی گیر کرتبوو، زمانیشت بېریایه نه یده توانی تا قه وشه یه ک قسه بکات. قایمه قام، برازا کهی، ستوانی فرماندهی چه ک داره کان که بریار و ابوو نه و فرمانیان بداتی، دوکتوریک و قه شهیه ک که هه موو له حه ساری بوون، که م و زور گه ردی زه ردی خه جاله تی دایگرتبوون. ميشه که رانهش له به رانه ریان دا شکودار و مهن و سه ربه ز، به چاوی پرله خنده و به قه لافه تیکی نیرانه و مه رانه وه به بڼ هیه شهرم و دله پاوکی و ترسیکه وه پاوه ستابوو.

- به یانیتان باش به پیزان! پاپای به پیزیش تاوا زوو له خه وه ستاوه! ملازم توچونی؟ ده رفته تی دیداری نیستامان له وهی رابردو و بریک خوشتره وانیه؟

ئىستاش دەست دەبىنم كە بەگەردنتەو ھەلتواسىوۋە، لەبەر ئەو ھەيە كە من تىر ئەنگىتۈكى كارامە و باش نىم. بىشك ئەم كۆرە جوان كىلانانە دەبىن كارەكەيان زۆرباشتر بەرپۆەبەرن. وانىيە كۆرەكان؟

چاۋىكى لەپوخسارى داتەپپوى چەكدارەكان كرد كە دەتگوت ئا و دۆت بەسەرياندا پڑاندوۋە: «ھەرچى بى ئەمجارەيان پتويست ناكە بەپەت و دەسمال دەستم ھەلواسم بەلمەو، باشە دەى باشە پتويست ناكە ئەو ھەندە مات و پەرۆش بن! پاژنەكانتان پىك لەلای يەك پاگرن و خۇتان نىشان دەن كە چەندە جوان و پىك و پىك تەقە دەكەن. ھەروا پاش بەينىكى تر ئەلە و جۆرە كارانە ھىندە زۆر دەبىن كە خۇشتان سەرتان سووربمىتن كە چۇناوچۇن ئەنجامى دەن. ھىچ شتىك لە ئەزمونى پىش كار باشتر نىيە.»

- «كۆرۈم» قەشەكە ھەروا كە دەھاتە پىشەو قەشەكەى ئەوى بېرى و ئەوانى تر كىشانە دواو تا ئەودووانە بەتەنيا بمىنەو.

- تا چەندساتىكى تر دەگەپىتەو لای خولقېنەرى خۇت. ئايا بۆ ئەم دواساتانەى زىانت كە دەتوانى تۆبە بكەى قەشەكەى دىكەت جىيا لەو ھەيە؟ بىر بكەو، تكات لىدەكەم، بەم ھەموو تاوان و گوناھانەى كە لە سەرشانى تۆ رىزبۇو، مردن بەبى داخوۋى لىبوردەبى شتىكى سامناك و ترسىنەرە. ئەودەم كە لەوئى پووبەپوۋى نىبۇزى كەرى خۇت دەبىەو، دەرەفەتى پەشيمان بوونەو ت نابل. ئايا دەتەوئى بەزمانىكى پەرلەتاوان و سەرزەنشەو لەقەلەفەتى ترسىنەرى نىك بىيەو؟

- تانە و تەشەرى سەرزمان، پاپا؟ بەپاى من ئەو لايەنى ئىو ھەيە كە پتويستى بەو موعىزە ھەيە: ئەوكات كە تۆبەى ئىمە دى، بەجىگاي ئەوشەش تەنگە كۆنەيە، تۆپى گەورەى دەشت و كىوان و گەپ دەخەين و ئەودەم تۆ دەبىينى كە زمانى ئىمە چۇن سەرزەنشە و سەركۆنەى ئىو دەكات.

- تۆ تۆپى دەشت و كىو و گەپ دەخەى! ئەى ھەژارى بى چارە! ھىشتا لىت ھالى نەبوو كە چ چالەپەشكى ترسناك چاۋەروانتە؟

مىشەكەرانە بە سەرشانىيەو چاۋىكى لەقەبرەكەى كرد: «ھۇ پاپاى بەرپۆ، بۆ پىتوايە كە دواى ئەو ھەيە منتان لەوقەبرەدا خەواند، ئىتر كارتان لەگەل من

ته‌واو ده‌بی؟ په‌نگه‌ بټانه‌وچ که به‌ردی‌کی قورس قورسی له‌ سهر دانین تا پیشی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی سڼ‌پوژه‌ ١ بگرن؟ پاپای به‌رېز مه‌ترسه‌! من به‌م‌جم و جووله‌ ده‌ست کردانه‌ ، که زورمندالانه‌یه‌ قه‌ت هیرش نابمه‌ سهر مافی هیچ که‌سیک، من وه‌ک مشکینک له‌وجیگایه‌ی که دامده‌نین ئارام و راست و بن‌گرئ ده‌خوم، به‌لام سهره‌پای ئه‌وه‌ش ئیمه‌ توپه‌گه‌وره‌کان وه‌گه‌پ ده‌خه‌ین.»

قه‌شه‌که نه‌راندی: «خودای به‌خشه‌نده، ئه‌م پیاوه به‌دبه‌خته ببه‌خشه‌!»

ستوانی فه‌رمانده‌ری چه‌ک‌داره‌کان به‌ده‌نگیتی که به‌حاسته‌م ده‌بیسترا گوتی: «ئامین!» سهره‌نگ و برازا‌ک‌ه‌شی وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی پاقری ئایینی له‌ سهر‌سینگی خویان خاچیان کیشا. چونکه پڼ‌داگرتنیک‌ی بن‌ئاکام و بن‌سووده .قه‌شه‌که‌ش ئیتیر له‌وه‌زیاتر تیتوه نه‌چوو سهریکی لڼ‌پاوه‌شاند و دوعای کرد و چوووه ئه‌ولاوه‌ئیش وکاری فه‌رمی پیش ئتعدام کردنه‌که له‌ بازنه‌ییکی بینه‌نگی پر هواردا زور به‌ ساده‌یی به‌ رڼوه چۆ. می‌شه‌که‌رانه له‌ شوینی دیاری کراوه پاوه‌ستا و که‌می سهری وه‌رسوو‌پاند تا ساتیک تیریزئ س‌وور و زهردی پوژ ببینی. جاریکی دیکه‌ش داوای لڼ‌کردبوون تا چاوه‌کانی نه‌به‌سترتیت. روخساری دوژمن‌ته‌زینانه‌ی وای نیشان ده‌دا که بق و قینیک‌ی تایبه‌تی وای له‌ سهره‌نگ نییه. هه‌ردووکیان له‌وکاته‌دا فه‌راموشیان کردبوو که به‌زوری ئه‌وکاره به‌سهر‌بازه‌کان ده‌که‌ن.

می‌شه‌که‌رانه به‌زهرده خه‌نه‌یته‌که‌وه پووبه‌پرووی ئه‌وان پاوه‌ستا، ده‌ستیان به‌تفه‌نگه‌کانه‌وه ده‌له‌رزی.

می‌شه‌که‌رانه گوتی: «ته‌واو حازر و ئاماده‌م.»

ستوان که به‌ هوی دله‌کو‌تیتوه که‌می‌ک ده‌له‌رزی چوووه پی‌شه‌وه. ئه‌و، تا ئیتستا فه‌رمانی تیربارانی نه‌دا‌بو‌وله‌ حه‌یه‌ت ئه‌و ئه‌رکه قورس و گوا‌نه‌ تربه‌ی دلی خه‌ریک بوو پکه‌ی سینگی بد‌پینی .

له‌ سهر جیگای خوتان - حازر - ده‌س‌پېژ بکه‌ن!

می‌شه‌که‌رانه که‌می لاتراسکه‌ی به‌ست، به‌لام خوی پاگرت و نه‌که‌وت. گولله‌یه‌ک پوومه‌تی پرووشاند‌بوو. په‌له‌یینک خوین به‌سهر کراواته سپیه‌که‌یه‌وه

١. ئاماژه‌یه‌که به‌زیندوو‌بوونه‌ی عیسی دای سڼ‌پوژه‌.

ديار بوو. گولله يه کي دیکه له سهروی نه ژنويه وه که وتبوو. کاتي که دوو که لي بارووته که ته و او بوو، سهر بازه کان ديتيان که پیده کهنی و به دهسته برينداره که يه وه خوینی سهر گونای دهسپړی.

میشه که رانه گوتی: «دهست پيژيکی زور خراپ بو!» دهنگی زور پوون و بې گړی بوو و نه و نه دهی دیکه سهر بازه بې چاره و بې دره تانه کان داهي زران، به نرکه ييکی شيرانه وه گوراندی: «جاريکی دیکه تاقی که نه وه.»

نالهيک و له رزينيکی گشتی هه موو نازای تفهنگ چيپه کانی داگرت. هه رکام له سهر بازه کان هيو اخواز بوون که گولله ی مهرگ له دهستی هاورپکه ی په نايه وه بته قيندری، هه ر بزيه هه رکامه يان به م لا ولايي دا سيله يان دهگرت. نه کا به دهستی نه و بکوژری، میشه که رانه ش هه روا توندوتول به بزه ی سهر ليتوييه وه پووه پووی نه وان راوه ستا بوو. نه وان نه و نيعدام و گولله بارانه يان وهک قه سابييهک هاتبووه پيش چاو، دواي نه وه! ده بوو هه موو نه و کاره ناخوش و جهرگ بره يان له سهر راوه دهست پی بگردايه ته وه، ترسيکی سهر داگر تېوون، تفهنگه کان يان هيتا بووه خوار ی، هه روا که گويتيان له جنيتو و سهر زه نشتی نه فسه ره تووړه کان بوو، به ترسيکی سهر وه ده يان پړووانيه پياويک که کوشتبوويان، به لام هيتشتا زيندوو بوو و وهک دار هه نجيره پيره که بې قايم وليو به بزه راوه ستا بوو.

قايمه قام مستی خوی هه ليتنا و پيشانی دان و وهک شيت گوراندی که ناماده بېنه وه، چه که کان يان ناماده و ته يار که نه وه، په له بکه ن و کاره که ته و او بکه ن.

سهره هنگيش وهک سهر بازه کان وره ی به ردابوو ډپه يده ويرا چاو له و په يکه ره خويناو ييه بکات که کيو نه سا خوی به سهر پتوه راگر تېوو و نه ده که وت. کاتي میشه که رانه قسه ی له گهل کرد، به بيستنی نه و دهنگه پر تين و پر په يبه ته که پر بوو له ته شهر و توانج و سووکايه تی، سهره هنگ به جاري دارپا و داچله کی و له رزی.

سهره هنگ، نه مړوبه يانی گروو پيکی بې نه زموننت هيتا وه! راوه سته بزائم نه توانم نه وان باشتر پړيک و پړيک و ته يار که م، دهی سهر بازه کان! تو تفهنگه که ت

به‌رزتر ډاگره، تو که من به‌لای چه‌په‌وه، دل‌ت‌گه‌وه‌ره‌بی پیاو، نه‌وه‌ی له‌نیو ده‌ست‌دایه‌ تغه‌نگه‌ خو‌ قال‌وره‌ نییه! هه‌مو‌تان باش سیله‌تان گرت‌وه؟ ته‌واوه! له‌ سهر جینگای خو‌تان - حازر...

سهره‌نگ خو‌ی ډانه‌گرت و خیرا چووه پیشه‌وه و په‌په‌ نیوفه‌رمانه‌که‌وه: «ده‌ست‌ریژ بکه‌ن!» شتیکی چاوه‌پوان نه‌کراو ده‌بوو نه‌گه‌ر نه‌م کابرایه‌ فرمانی مردنی خو‌ی بدایه‌ت جاریکی دیکه‌ ده‌ست‌پریژیکي شیناو و تیکه‌لو پیکه‌ل به‌پتوه‌ برا، نه‌وه‌یله‌ زه‌نجیری که‌ له‌گه‌ل ترس و خو‌ف ږووبه‌ږوو بیووه‌ به‌له‌رزینی په‌که‌په‌کی نه‌وپه‌یکه‌رانه‌ تیک‌شکا. په‌کئ له‌وسه‌ربازانه‌ ته‌نانه‌ت ته‌قه‌شی نه‌کرد و تغه‌نگه‌کی فږئ‌دا نه‌ولاوله‌، دانه‌وییه‌ سهر‌نه‌رزنی و به‌ناله‌ و هاوار‌وه‌ گوتی: «ناتوانم - ناتوانم!»

دوو‌که‌لی تغه‌نگه‌کان به‌ئارامی و به‌نا‌قایلییه‌وه‌ به‌لایه‌کدا پو‌یشت و ورده‌شه‌پولی بی‌تین و که‌م‌هیزی تیشکی به‌یانی ورده‌ورده‌ خو‌ی نیشان‌ دا و به‌ ئارامی می‌شه‌که‌رانه‌ که‌وته‌ نه‌رزنی، که‌ باش لینی‌ورد‌بوونه‌وه‌ دیتیان هیت‌شتا نه‌مردووه‌. سهر‌باز و نه‌فسه‌ره‌کان به‌دیتنی نه‌ودیمه‌نه‌ له‌جینگای خو‌یان وشک‌ ببوون ، وه‌ک داریکی وشکه‌لی بی‌جووله‌ ږاوه‌ست‌ابوون و چاویان له‌وبوونه‌وه‌ره‌ ترسناکه‌ ده‌کرد که‌ له‌ سهر‌ نه‌رزنی که‌وت‌بوو و له‌حه‌بیه‌تا خو‌ی باده‌دا و له‌گیانه‌لادا بوو، دوا‌ی دوکتور و سهره‌نگ به‌ه‌له‌داوان و هه‌راو گورپه‌وه‌ چوون بولای، چونکه‌ نه‌و خو‌ی له‌ سهر‌ نه‌ژنویه‌ک ډاگرت‌بوو و هه‌ولی نه‌دا که‌ هه‌ست‌یت‌ه‌وه‌ و پینان نیشان‌ دات که‌ مهرگ چوک به‌ شو‌پش‌گیر دانادات . دیسانه‌وه‌ له‌ سهر‌بازه‌کانی ده‌پوانی و پیده‌که‌نی:

- خه‌تی دووه‌م: تاقی که‌نه‌وه‌ - سهر‌بازه‌کان جاریکی دیکه‌ تاقی که‌نه‌وه‌... چاو لئ‌که‌ن - نه‌گه‌ر نه‌توانن...

له‌پریکدا لاتراسکه‌ی به‌ستوو به‌ سهر‌شانیکیدا که‌وته‌ سهر‌چیمه‌نه‌که‌. سهره‌نگ له‌ ژیر لینییه‌وه‌ گوتی: «مردووه‌؟» دوا‌ی نه‌وه‌ی دوکتور له‌ سهر‌ نه‌رزنی نه‌ژنوی دادا و ده‌ستی له‌ سهر‌ کراسه‌خو‌یناویه‌که‌ی دانا به‌هینا‌شیه‌که‌وه‌ گوتی: «پنم‌وايه‌ که‌ مردووه‌ - خودایه‌ شوکرت!» سهره‌نگ دووپاتی کرده‌وه‌: «خودایه‌ شوکر! ناخه‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو!»

برازاکه‌ی دهستی له سهرباسکی دانا: «مامه، کاردینال هاتوو! له‌به‌ر
ده‌روازه‌که‌یه و ده‌یه‌وئ بێته ژووره‌وه.»

- چی؟ نابێ بێته ژووره‌وه - نایه‌لم! ئه‌ی یاساوله‌کان چی ده‌که‌ن؟
قوربان...

ده‌روازه‌که‌ کراره و مونتانی له‌حه‌سارچ پاوه‌ستابوو. به‌چاوی زه‌ق و
ترسه‌ینه‌ره‌وه ده‌پروانییه‌ پووبه‌پووی خۆی.

- قوربان! ده‌بین داواتان لێ‌بکه‌م که... دیتنی ئه‌م دیمه‌نه‌ بۆ ئیوه‌ باش نییه!
مه‌پاسمی ئیعدامه‌که‌ هه‌رئیتستا کوتایی هات. ته‌رمه‌که‌ هه‌شتا...

مونتانی گوتی: «هاتووم که‌ بییینم.» ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌ش‌دا وا به‌زه‌ینی
قایمه‌قام گه‌یشته‌ که‌ قسه‌ کردن و جۆری پێگه‌رۆشته‌که‌ی وه‌ک که‌سیک وایه
که‌ به‌ده‌مخه‌وه‌وه‌ بپوات. یه‌کێ له‌ سهربازه‌کان له‌پێکدا گه‌ڕاندی وه‌اوا
کرد: «ئای خودایه!» قایمه‌قام به‌په‌له‌ ئاوپێکی داوه‌ بێ‌گومان...

جه‌سته‌ییکی شه‌لالی خوینی ئال که‌ له‌ سه‌ر چیمه‌نه‌که‌ که‌وتبوو، جاریکی
دیكه‌ بزواوه‌ و نالاندی و هه‌ولی ده‌دا که‌ هه‌ستی. دوکتۆر به‌چۆکه‌وه‌ خۆی به‌
ئه‌رزدا دا و سه‌ری له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆی خۆی دانا.

وه‌ک سه‌رلێ‌شتی‌اوێک نه‌پاندی: «زووکه‌ن! شاغیه‌کان زووکه‌ن! کارێ
بکه‌ن با نه‌جاتی بێ، بۆخاتری خودا زووکه‌ن! دیمه‌نیکی زۆر ناخۆش و
دل‌ته‌زینه!»

کفاره‌ی خوین هه‌روا به‌سه‌ر ده‌ستیدا ده‌پژا، ته‌قه‌لا و له‌رزینی په‌یکه‌ره‌ی
ناوباوه‌شی، ئازای ئه‌ندامی وه‌له‌رزین خستبوو. ئه‌وه‌ پژانی خوینی له‌شی
که‌سیک نه‌بوو، شه‌پۆلانی سووری ده‌ریای گه‌شی گه‌لێکچه‌وساوه‌ بوو. ئه‌وه
قورسایی له‌شی مروپێک نه‌بوو، کێوی و ره‌ی هه‌ی به‌ هه‌ی گه‌لێک بوو.

کاتی که‌ دوکتۆر وه‌ک شیت و هه‌ر هاواری ده‌کرد و یارمه‌تی ده‌خواست،
قه‌شه‌یه‌ک له‌ سه‌ر شانی ئه‌وه‌وه‌ دانه‌وی و خاچه‌که‌ی نایه‌ سه‌رلێ‌وی
ئه‌وپیاوه‌ی که‌ له‌گیانه‌لادا بوو: «به‌نیوی باوک و کوپه‌وه‌...»

می‌شه‌که‌رانه‌ له‌ سه‌رئه‌ژنۆی دوکتۆر که‌من خۆی پاست کرده‌وه‌ و به‌چاوی
ده‌رپه‌په‌وه‌ پێک‌پروانییه‌ خاچه‌که‌.

ئارام لەمەودای نیتوان بێدەنگی و خامۆشییەکی بەستەلەکدا دەستی پاستی
هەلێنا و خاچەکە ی لادا. پەلەیهکی سووری گەشی خۆین بەسەر پوخساری
مەسیحی سەر خاچەکەوه دەبیندرا.

پاپا - بەلێ خوداکە ی تۆ - تێر - بووبی؟
سەری یە سەر دەستی دوکتۆر کەوت بە پشتا.

قوربان!

چونکە کار دینال هێشتا هەروا حەپەسابوو، سەرھەنگ فێزاری دەنگی
بەرزتر کردەوه: «قوربان!»

مونتانی سەری هەلێنا: «مردووه.»

بەلێ مردووه و تەواوی کرد. قوربان واوه نایە؟ دیمەنێکی سامناک و
توقینەر.

مونتانی دووپاتی کردووه: «مردووه.» و دیسانەوه لە پوخساری ئەوی
پروانی: «دەستم لێدا، مردووه.»

ستوان بەتەوسیکەوه لە ژێر لێویەوه گوتی: «ئەهێ بەتەمای پیاویک
شەش گوللە ی وێکەوێت و هیچی لێ نەیت؟» دوکتۆریش بەهێواشییکەوه
وەلامی داوه: «پێم وایە خۆین گرتووێت.»

قایمەقام باسکی مونتانی توند گوشتی: «قوربان، واباشترە کە ئێتر
لەو زیاتر لێی ورد نەبێهوه. ئەگەر ئێز نمان بدە ی با ئەو قەشەیه هەتا مالی
بەریت کاتەوه؟»

بەلێ، ئەپۆم.

ئارام لەو دیمەنە خۆیناوییه پرووی وەرگێرا و دوورکەوتەوه. قەشە و
سەرپەل بە شوێنییهوه کەوتنە پێ. لە نزیک دەروازەکە ی دەرەوه پاوەستا
بەپەشۆکاویەکی ئارام و سەیرەوه ئاوپێ داوه بۆ داوه: «مردووه.»

دوای چەند کات ژمێریک مارکون چوووە نێو ئەو مالە ی کە لە داوێنی کێوێکەدا
بوو، تا بە مارتینی بلێ کە ئێتر پێویست ناکا ئەو گیانی خۆی بەخت کات.

همو. شتيك بق مسؤگه ربوون و پراگتيزه بوونی گه لاله ی دووهم له مه ر
 رزگار کردنی نه و ناماده کرابوو. چونکه نه م گه لاله یه زور ساده تر له نه وه ی
 پيشوو بوو. برپار و ابوو که هر بق سبه يني نه و پوژه که گروپی Corpus
 Dommini له به رده م قه لاکه وه ده گوزهریت، مارتینی له نيو جه ماوهر وه
 ده رپه ی و له نيو جلو به رگه کانیه وه ده مانچه یه ک ده ره يني و پووه قائمه قام
 ته قه بکات. له ئالوژی و شتوای نه و جه نگه یه دا، دوايه بیست پیاوی چه کدار،
 له پریکدا هیرش به رنه سهر ده روازه که ی قه لا و خو بکهن به ژووریدا، به زور
 کلیل داره که یان ببردایه ت و بچوايه نه ژووری به ند کراوه که و به ده ستي خو یان
 نه ویان به ئینایه ته ده ره وه، و هر که ستي کیش که ببوايه ته کو سپ و ته گره یان
 بیانکوشتایه یان برینداریان بکردایه ت. به قوونه شه پيش له ده روازه که وه
 بچووبایه نه ده ره وه ؛ له پاشه کشيشدا ده ستيه کی دیکه له قاچاخچیه کان که
 چه کدار و سوارکاربوون ، ده بوو نه ویان ببردایه ت بق حه شارگه یه کی دوور
 له مه ترسی له و چیا و به نده نانه . ته نیا که ستيک له وگرووپه چکوله یه دا ئاگای
 له وکاره نه بوو جما بوو، نه م کارهش به هو ی ویستی تايبه تی مارتینییه وه بوو
 که ده بوو جما بی ئاگایی.

نه و گوتبووی: « زور ناخایه نی و هر له سهر نه و کاره شوشه ی دلی
 ده چرژئ.»

هر که قاچاخچیه که له درگای باخه که وه هاته ژووره وه مارتینی درگا
 شووشه ییه که ی کرده وه بق دیتنی نه و چووه هه یوانه که: «مارکون چ
 خه به ره؟ ئایش!»

قاچاخچیه که کلاره حه سیریه لیوپانه که ی سه ری خستبوو به پشت
 سه ریدا. هه ردوکیان له هه یوانه که دانیشتن. بیده نگو مات. مارتینی هه ر
 له وکاته دا که چاوی به پوخساری ژیرکلاره که که وت لی حالی بوو که چ پاسه.
 دوا ی بیده نگیه کی دريژخایه ن، پرسیی: «که ی نه و کاره یان کرد؟» ده نگي
 له گو یی خویدا ده نگدانه وه یه کی ناخو ش و په ريشانی هه بوو.
 . به یانی نه مړوکه، له ده مه ده می به یان دا. سه رپه له که پیی گوتم. خو ی له و ی
 بووه و به چاوی خو ی دیتوویه تی.

مارتینی سهری دانه‌واند و ده‌زوویه‌کی که له‌قۆلی کۆته‌که‌یه‌وه شۆڤ ببووه له‌پریکدا و به‌توورپه‌یه‌وه پچراندی.

له‌خۆڤرا، له‌خۆڤایی بوو، نه‌مه‌ش هه‌ر له‌خۆوه بوو. ئه‌و ده‌بوو سبه‌ینی بمردایه‌ت، به‌لام ئیستا دونیای هیواو ئاواته‌کانی ئه‌و وه‌کوو دونیای نه‌فسانه‌یه‌ک که پرله‌ئاوات و خولیای گه‌ش و پوونی ئاسۆیه و به‌هاتنی چنگی په‌شی مه‌فه‌وه ده‌بی، نه‌ویش که‌وته گۆمی مردن و نه‌مان و چووه دونیای شه‌وان و پۆژانی شۆڤشگێڤانی قه‌دیمی و دل‌که‌یلی ئازادی و ئه‌شق و خۆشه‌ویستی. - دونیای گراسینی و گالی، دونیای په‌مزنووسین و چاپی بلاڤوگ، دونیای به‌ربه‌ره‌کانی نیوان هاو‌پیتیانی حیزبی ئه‌و له‌لایه‌ک و پیلانی پیس و گلاوی سیخۆڤه ئوتریشیه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ناخی دلیدا و له‌کۆشک و ته‌لاری ویژدانیدا جینگایه‌کی دل‌فه‌ریج و خۆش خالی بوو که هیچ که‌سیک نه‌یده‌توانی ئه‌وی داگیرکات. مارکون پرسپاری لێ‌ده‌کرد و نه‌ویش په‌ریشان و سه‌رگه‌ردانی ئه‌و فک‌ره بوو که دوا‌ی ئه‌و چی به‌جئ‌ماوه که بایه‌خی قسه له‌ سه‌ر کردنی هه‌بی، سهری هه‌لێنا: «چیت گوت؟»

- گوتم بێ‌شک تو ئه‌م خه‌به‌ره‌ی پێ‌ده‌ده‌ی.

گوپاندی: «چۆن ده‌توانم پێی بلێم؟ ئه‌گه‌ر وایه داواشم لێ‌بکه‌ن با خه‌نجیریکیش لێ‌ سه‌ر دلی بده‌م. ئای هاوار چۆن ده‌توانم پێی بلێم؟ چۆن ده‌توانم!»

به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند هه‌ردوو چاوی داپۆشی، به‌لام بێ‌ئوه‌ی که جینگایه‌ک ببینی، وای هه‌ست کرد که قاچاخچییه‌که له‌په‌نایه‌وه بزوا، ئه‌وجار سهری هه‌لێنا. جما له‌به‌ردرگا که پاوه‌ستا‌بوو.

جما گوتی: «سزار بیستووته؟ هه‌موو شتیک ته‌واو بوو. ئه‌ویان گولله‌باران کردووه.»

'Introdio ad alter dei' مونتائلی له بهر میحرابه گه وره و بلینده که له نیتوان هاوکارانی خوی و خزمه تکارانی کلیسادا پاوه ستابوو، به دهنگیکی بلیند و به کمیزان زبووری پیش عیشای په بانی ده خوینده وه. سهرتاپای کلیسا له ئامیزی پهنک و گه شهی نووردا بوو. له پارچه و کوتاله کانی جیژنی جه ماوه ره وه هه تا ئه وسهری کوله که کان، هه مووی به وشال و پارچه جوانانه و چه پکه گوله زیرینانه نه خشیتندرابوون. له سهروی درگاهه وه په ردهی مه خمه ری گه وره شوپکرا بوونه وه. که تیشک و شهوقی گهرمی هه تاوی مانگی ژوئین له چینی په رده که ی دها و ددره وشاوه، هه روه کوو ئه وهی که له نیتوان مه زرایه کی گولاله سوورهی که سک و سووردا چراخان بیت. قاته ئایینییه کان به مزم و مه شخه له کانیا نه وه، قه شه کانی کلیسا به خاچ و ئالاکانیا نه وه نویتزگه کانی ده وره به ریان به ته واوه گی پووناک کردبوو، له پیره وه کاندای پارچه ی هه وریشمی ئالای هه لواسراو و شوپه وه کراو، چنیوی پیکه وگرئ دراو به گولینگ و موموورووی په نگاوپه ننگه وه که به ژیر بن میچه که وه ددره وشانه وه. عه بای گروپی کوپ، که به شیوه ی کولکه زیرینه نه خشیتندرابوو له ژیر په نجه ره په نگاوپه ننگه که دا سه دجووری ده نواند. چه پکچه پک تیشکی هه تاو به پرهنگی نارنجی و ئه رخه وانی و ئالوکه سک

۱. لاتینییه: «یانی به رهو میحرابی خودا هه نگار هه لدینمه وه.»

دەپژاڤە ناو کلیساو. لە پشت میخرا بە کە پەردە یەکی درەوشاوێ
 لێ هەلواسرابوو کە بە هێڵی جۆراوجۆری نووڤە رازیندرا بوو. جواڤکاری
 سەرپەردەکان و چراکانی میخرا بە کە بە شێوە یەکی رێک و پێک وە بەرچاو
 دەکەوت. کار دینال لە ناو عابا و هاو دامینکی سەرتاپا سێ شۆڤدا کە لە
 دوواوە لە ئەرزی دەخشا، وەک پەیکەرە و مەسەمە یەکی مەرمە پین، کە پۆج
 و گیانی تێ زابن دەهاتە بەرچاو. بە پیتی پەسم و عادەتی پۆژەکانی
 دەستە و پێژە، دەبوو ئەو بۆخۆی سەرپەرشتی ئایینی عیشای پەببانی
 بکردایەت، نە وەک ئەوێ بە تەنیا پیش نوێژی بکات. هەربۆیە دوا
 تەواو بوونی خۆیندەوێ دۆعای تۆبە و پاراڤەوێ زۆر بە ئارامیەو
 لە میخرا بە کەو بەرەوجیگای ئۆسقوڤی کەوتە پێ و بە بەردەم پیش
 نوێژخوینان و خزمەت گوزارانی کلیساو دەگوزەرا و ئەوانیش بە پێژەو
 سەریان بۆ دادەنەواند.

یەکی لە کانونەکان ئارام چرپاندی بە گوتی ئەو کە سە ی پەنای خۆیەو:
 «بە داخەو بە پێز مونتانی تەندروستی لە باش ناچن، پێس پەشوکاو، سەر و
 پۆترکی وانیشان دەدا.»

مونتانی سەری دانەواند تا تاجی ئۆسقوڤی لە عەل و دورنیشانی لە
 سەرنین. قەشە یەک کە وەک شماسیکی ئیفتیخاری ١ کاری دەکرد تانجە کە ی
 لە سەر سەری دانا، کەمێ لەوی پووایی، دوا یە بریک دانەوی و ئارام گوتی:
 «قوربان، خوای نە کەردە ناساخی؟»

مونتانی کەمێک بۆلای ئەو وەرچەرخا، هیچ ناسیاویبە ک لە هەنارەکانی دا
 بەدی نە دەکرا.

قەشە کە بە گوتی دا چرپاند: «ببۆرە قوربان!» دوا یە ئەوێ کە دانەویە
 سەر ئەژنۆی، هەستا و گەراو، لەوێ کە ببوێ هۆی پچرانی پازونیا زەکانی
 ئەو لە گەل خودادا، خۆی سەرکۆنە دەکرد.

پەسم و عادەتی ئاسایی هەروا بەردەوام بوو، مونتانی بێ جوولە و راست
 دانیش، تاجە درەوشاوێ کە ی و عەبا زینیشانە کە ی تیشک و شەوقی

1 شماس: کە سایەتی ئایینی کلیسایە کە پلە و پایە ی لە قەشە لە خوارترە (و).

ههتاویان دهگه پاندهوه. چین چین عابا سپی و فهرمیه که ی له سهر
فهشه سووره که دریژ ببوو و له عهرزی دهخشا.

یا قووته کانی سهرسنگی له نیتوان پوشنایی سهدان مؤمدا دهره وشانه وه و
ده پزایه نیونیکا و چاوی به قول داچوو و بن هیزی. هه رکه دانه وی تا به و
وشه گه له "Benedicite Pater eminentissime" بخوره که مته فه پک کات،
دهره وشاوه یی و شهوقی هه تاو له نیتو ئه لماسه کاندایاریان ده کرد. په نگه
مونتانی، به دیتنی قه لافه تی خوی، شیر به فرینه یه کی زور گه وره و پپشکو و
ترسناکی کویتنه کانی بیتنه وه یاد، که به تاجیک له شیوه ی کولکه زیرینه و
هاودامینیکی به فری باهینه ر، به دوودهستی ئاواله وه، کوشیک به ره که ت یان
کوشیک له نه فرهت و جنیو بلاوبکاته وه.

کاتی ریزلینان و سوپاس کردنی نانی پیروز، له سهر کورسیه که هاته
خواری و له بهرانبهر میخرا به که دا چوکی دادا. له هه موو هه لس و کهوته کانی دا
سپو ساردی و داهیزرانیک ده بیندرا، دوا ی ئه وه ی هه ستا و گه راوه جینگاکه ی
خوی، سهرگوردی سوارکاری سهر بازی که به جلویه رگی فه رمی خویه وه
له پشت سهری قایمه قام دانیشتبوو، به گوئی ملازمه برینداره که ی په نای
خویه وه چرپاند: «بی گومان کار دینال به باشی کاره که ی به پتیه ده بات و
له کاری خویدا له کل دهر دئ، وهک مه کینه ییکی چاک بی راوه ستان کار
ده کات.»

ملازم به هیواشیته که وه وه لامی داوه: «چاکتر! تا ئیستا ئه م لیووور دنه گشتیه
ناخوشه وه کوو باریکی لاسهنگ و نابار له سهرشانی ئیمه قورسایی ده کرد.»
« به لام هه رچی بی، له مه پ دادگا له شکریه که مل گه چ بوو.

« به لی ئاخریه که ی پازی بوو، هه رچه ند زوری خایاند تا مل که ج بوو .
ئای خودایه، هه وای ئیره چه ند ناخوش و خه فیه! هه موومان له ژیر گه رمای
هه تاودا نه خوش ده کهوین. حه یف که ئیمه ش کار دینال نه بووین، تا له بهر ئه و
سووره تاوه چه تریکمان به سه رمانه وه بگرتایه . سس . س! مامم چاومان
له دهکا!

---

۲. لاتینه به مانای: «پاپای به ریز و پیروز، مته فه رکی بکه.»

سەرھەنگ فێراری ئاوپری دابوووه تا مۆپهیهکیان لێ بکات. ئه و دواى ئه و
 پروداوه ناخۆشه ی دوینی به یانی، که وتبووه که ش و هه وایه کی تایبه تی
 پۆخی و خواپاریزان هه ، هه ربۆیه داخی دلی خۆی به سهر کۆنه کردنی ئه وان
 ده رده بپری، ئه ویش به هۆی «هه ست نه کردنی ئه وان، به و وه زعه ناخۆش و
 دل ته زینه» وه بوو.

سهرۆکانی بهرپرسی ته شریفات ورده ورده له ده وریه ک کۆبوونه وه، له
 پزیکدا پاوه ستان که بۆ پێژه پۆیشتن ئاماده ده بوون.

سهرهنگ فێراری هه ستا سه رپن و به ره و میله ئاسن کانی میخرا به که
 که وته پئی و ئاماژه ی بۆ ئه فسه ره کانی دیکه کرد تا به دوای ئه ودا بکه ونه
 پئی. کاتیکی که خویندنه وه ی عیشای په بیانی ته و او بوو و نانه مفه په که که
 خرایه نیوقا په شووشه بلوورینه که ی دهسته سه ربازییه که وه، قه شه ی
 پێش نوێژ و هاوکاره کانی چوونه ژووری کلیسا وه تا جلوه رگه کانیان بگورن.
 له هه موو کلیسادا دهنگی زۆر نه رم و هیدیت بهرگۆی ده که وت، مونتانی که
 وه ک مقه با بی جووله له پروه به پووی خۆی ده روانی، هه روا له سه ر کورسیه
 تایبه ته که ی خۆی دانیشتبوو. ده تگوت هه ر له ویش نییه و دنیا له سه ر سه ری
 ده که پئی و زه ربای ژیان و هه لسه و که وتی مرۆف له ژیر پایدا له شه پۆلاندا
 بوو و له بیده نگی و وسکووت بوونی ده وره به ری ئه ودا ون ده بوو؛ قاپی
 بخور سوتانه که یان بۆ لای هینا و ئه ویش بی ئه وه ی سه رنج بداته ئه م لا و
 ئه ولای به بیتزاری و به ته پلۆسیه وه دهستی هه لیتنا بخوره که ی خسته نیو
 قاپه که وه. قه شه کان له ژووره وه گه رانه وه و له سه روی کلیسا وه چاوه پروانی
 مونتانی بوون تا بیه خواره وه ، به لام ئه و هه روا بی هه ست و خوست
 دانیشتبوو. شماسی ئیفتیخاری کاتی دانه ی تا تاجه ئیسقوفیه که له هه نه ر
 سه ری هه لگرئ، دیسانه وه به دوو دلیو به هتورین که وه پئی گوت: «قوربان...»

کار دینال چاویکی لێ کرد: «چیت گوت؟»

. ئه ری دانیای که به شداری کردنت له پیره سمی ده ستدا زۆرت ئه زییه ت
 ناکا؟ چونکه هه وایه کی زۆر گه رمی هه یه.

۳. کاسه یه کی شووشه ییه له سه ر شیوازی هه تاو دروست کراوه که نانه پیره زه که ی له نیودا داده نین.

• هیچ نییه، گهرمی ههوا چبایه خیکی ههیه؟

مونتانی به سږ وساردی و به پچرپچریه وه قسه ی ده کرد. بۆیه قه شه که وای ههست پچ کرد که پتی ناخۆش بووه: «قوربان بمبووره، پیم وابوو که حال و وه زعت باش نییه.»

مونتانی بئێه وهی وهلامی بداته وه ههستایه سهر پچ. که مێک له سهر پلیکانی سهر وهی کورسیه که پاوهستا هه بهو شیوه قسه کردنه ی ئه وجاره یه وه پرسى: «ئه مه چییه؟»

دریژایی عه باکه ی له سهر پلیکانه کان و سهر ئهرزی کلیسا که دا ده خشا و مونتانی په له یه کی سووری له سهر عه باسپیه که ی خۆی دیبوو.
- قوربان هیچ نییه، ته نیا زایه له ی تیشکی هه تاوه که له په نجه ره په نگا و په نگه کانه وه رژاونه ته ژووری.
تیشکی هه تاو و ئه وهنده سوور؟

له قه ندرمه که وه هاته خوارى. له بهردهم میحرابه که دا ئه ژنۆی دادا و قاپه بخوره که ی به ئارامی برده پیتشی وهتایه دواوه، کاتی که هیتایه وه لای خۆی. شه وقی هه تاوی په نجه ره په نگا و په نگه که که وته سهر سهری پووتاوه و دهم وچاوی، چه پکه تیشکیکی سوور که په نگى شووشه ی په نجه ره که ی گرتبوو که وته سهر عه باکه ی که خزمه تکاره کانی چینه کانیان پاست و پیک ده کرد. کاسه زێرینه که ی له دهست قه شه که وه رگرت و ئه وکات که گروپی کۆر و ئورگه که ئاههنگیکی زۆر به شکۆ و خۆشیان دهست پچ کرد ههستایه سهر پچ.

خزمه تکاره کان هتواش هاتنه پیتشی و پارچنه چه تریه هه وریشمه ئاسمانیه که یان به سهر سهریه وه راگرت، شماسه کانیش له م لا و ئه ولایه وه پاوهستان و چینی عه بادریژه که یان بۆ کۆده کرده وه، کاتی خزمه تکاره کانی کلیسا دانهوین تا عه باکه ی، که به سهر ئه ژنۆی دا ده خشا کۆی بکه نه وه و ئه ندامانی ئه نجومه ن و که سانی ئایینی که له پیتش دهسته که وه به دوو پیزی زۆر جوان و ته یاره وه که مۆمه هه ل کراوه کانیان له چه پ و پاسته وه هه لیتابوو، له سهر وی کلیسا و سینی لای سهر وه بوون، ئارام هاتنه خوارى.

مونتانی له نزیك میحرابه كه و له ژیر پارچه چه ترییه هه و ریشمه كه دا به سه ر ئه وانه وه راوه ستابوو و نان و شه پابه پیرۆزه كه ی توند به سه ر ده ستیه وه گرتبوو و به نیگای چاوی په وانه ی ده كردن كه جوت جوت ده پۆشتن. ئه وان كه مؤم و مه شغل و خاچ و په سمه كان و ئالاكانیان و تاجه گولینه یان پئ بوو؛ زۆر ئارام و پێك و پێك، له سه روی کلیسا وه به ره وهۆلی پان و گه وره ی کلیسا كه هاتنه خوار، كه ته نه را بوو به كۆله كه ی زۆر ئه ستوو كه به جوانی پازیند را بوونه وه . له ژیر په رده مه خمه ریه كان كه هه ل درابوونه وه گوزه ران و له وگه رمایه دا وهك سیلاو به ره و شه قام شوپ بوونه وه و ورده و رده دهنگی سه روودی به كۆمه لیان له نێو دهنگه كانی دیکه دا ون بوو. به لام هیشتا له نێو کلیسا دا دهنگی هه نگاوه كانیان دهنگی ده داوه.

له پیش دا گروهه جۆرا و جۆره كانی قه شه به كفنی سه پی به ریان و پوخساری ده مامك لی دراویان ، دوايه براده رانی Misericordia⁴ بوون كه سه رتا پای په شیان له به ردا بوو و ته نیا چاویان له نێو ده مامکی په شدا ده بریسا کایه و و به دوا ی ئه وانیش دا مریده كانی ئایینی کلیسا له پیزیکی گه و رده دا گه یشتن:

ده رویت شه كانیش به سه رتا پایه کی بۆریله ی ئه ستوو و به پی خاوسیه وه كه و تنه پێ له گه ل خه لکی دو مینه كانی سه رتا پای سه پی و له سه ره خۆ ؛ به دوا ی ئه وانیش دا کارمه نده كانی ئاسایی ناوچه، سوارکاران، تفهنگچییه كان و کارمه ندانی پۆلیسی ناوچه كه و قایمه قامیش كه له جل و به رگی فه رمی دا بوو هاو پێ له گه ل ئه فسه ره كانی هاوکاری خۆی كه له په نایه وه بوون تیکه لی پێژه كه و پێ پێوانه كه ببوون، دوو نه فه ر له پیش نوێژکاره كانیش مؤمی هه ل کراویان پئ بوو و ئالا هه لگریکیش خاچیکی گه و ره ی له به ی ن ئه وانه وه به پز کردبووه وه . کاتی كه په رده كان لادران تا ئه و جه ماوه ره له درگا كه وه برۆن ده رێ و بکه و نه پێ، مونتانی له ژیر چه تره هه و ریشمه كه ی سه رسه ریه وه به خیرایی چاویکی له هه تاو و شه قام و دیواره پازاندرا وه كان کرد كه به ئالا و قوماشی جۆرا و جۆر پازیند را بوونه وه و مندالانیکیش به جل و به رگی هاو دامینی سه رتا پای سه پی كه گولی سووریان به سه ر ئه و خه لکه دا

4. ئه و كه سانه ی كه مردوو گۆره و شار ده كن.

هه لده خسته وه مونتانی گوتی: «تیاح، ئەو گولە سوورانه چەندە جوانن دەلینی پتی خوینن.»

جە ماوەر هەروا بەرێک و پێکییە وه دەپۆیشتە پێش، هەردەستە و گروپێک بەجۆرێک و بەرەنگیکی تایبەتی. عەبای سپی و درێژ، ئارام و لە سەرخۆ؛ بەدوای ئەواندا جەل و بەرگی فەرمی و جوان و زۆرشییکی قەشەیهک که قەرەغەکانی بەشینۆیهکی جوان چەندرابوون، خاچیکی زێڕینی باریک و درێژ که لە سەروی مۆمە هەل کراوەکانە وه گەردنی هەلێنابوو. دوای که میکی تر قەشەکانی کلیسای جامعەکان بەبەلای پۆشیکی سپی مەیلەوزەردە وه بەخۆپانانیکە وه هاتن و گوزەرەن. پێش نوێژێک بەگۆچانیککی ئۆسقوفیە وه لەنێوان دوومەشغەل بەدەستە وه هات و چوو و نێو کلیسا وه، ئەو جار خەزمەتکارەکانی کلیسا که لەپێژێکدا پراوەستابوون و کاسەیی بخوریان بە دەستە وه بوو و لەهەوای موسیقا که دەستیان دەبزوێند و وردە وردە دەپۆیشتە پێشە وه، هەلگرانی چەترە هەوریشمەکی سەر مونتانی چەترەکیان بەرزتر کردە وه و دەستیان کرد بە بژاردنی هەنگاوەکانی خۆیان: «یەک، دوو، یەک، دوو» مونتانیلێش دەستی کرد بەدوای و پارێشە وه لە بەرانبەر رەسمەکان و بەرەو روی خاچە که.

لە سەر قەندەر مەکانی ناو کلیسا وه هاتە خوار و بەرەو سەر سەراکه و هەمووی گەرا؛ لەو جێگا وه که دەنگی ئورگە که هەموو کلیسای داگرتبوو، لە ژێر ئەو پەردە هەلدراوانە وه گوزەرا که رەنگیکی سووری توند. سوورێکی وا که پیاو لێی دەترسا. هەبوو و بەرەو ناوشە قام هەنگاوی هەلێنا وه که زۆر رووناک بوو، ئەو شەقامە که پێ بوو لە گولالە سوورەیی که سک و گەش و رەنگ خوین که لە سەر فەپشی پاخراوی سەر شە قام و لە ژێر هەنگاوی پێرە وێنا وه. کاتی که کارمەندەکانی ئاسایی بۆ هەلگرتنی هەوریشمەکی سەر سەری مونتانی هاتنە پێشە وه، لە بەردرگا که من پراوەستان و دوایە که وێنە وه پێ و مونتانیلێش لەگەڵ ئەوان، قاپە که و نە پێرۆزە کهی بە هەردوو دەستی توند گرتبووی، دەنگی بێژەرانی کۆر

ه. رەسمەکانی مەسیح لەکاتی چوون بەروخاچ، لەشینۆ تایبەتی و جێرا و جێرەکانی دا

له گه له نجهی هه لگرانیا په بخوره که و دهنگی تیکه ل و پیکه لی هه نگاهه کان له دهو رو به ری مونتانی دا به رز ده بووه و جار جاریش ده مایی: «هه موو جیگایه ک پرله خوین و خوین هه موو جیگایه کی داگرتبوو، فه رشی به رپنی ئه و وه کوو چۆمکی سوور سنگی داخستبوو، گولاله سووره کان هه روه کوو خوین به سهر به ردی شه قامدا ملیان به لاره و نابوو . ئای خودایه! که سک و سوورایی ئاخره که ی سهرانسهری ئه رز و ئاسمانی تو داده گرچ؟ ئه ری خودایه ئه م کاره بق تو چ قازانجیکی هه یه؟ هق خواوه ندی به توانا . تویه ک که لیوه کانت خوینی لی ده تکی!»

له و به ری کاسه شوو شه یه که وه، چاویکی له نان و شه پابه پیرۆزه که کرد. ئه وه چی بوو که له نانه پیرۆزه که وه ده چۆرا . تکتک ده تکیه نیو په رده ی زیرینی هه تاو . و ده پزایه وه سهرعه با سپیه که ی؟ ئه وه چی بوو . ته نانه ت له و ده سته به رز کراوه وه ده چۆرا؟

چیمه نی هه ساره که له زیر هه نگای جه ماوه ردا شله ژابوو و یه کسهره سووری ده نواند . هه موو جیگایه ک سوورای لی ده تکا . خوینیکی یه کجار زور له وی کوببووه وه، له و گونایه تکتک ده هاته خواری، له و ده سته پراسته به گولاله کون کراوه خوین ده پزا و له که له که ی بریندار و پی کراوی به لیشاو خوین بلقی ده نا ته نانه ت قژی شی خویناوی بوو، ئه و قزانه ی که له خویندا ته پ بپوون و به هه نییه یه وه نوو ساپوون . ئای ئه وه جواناوی مه رگ بوو، که له گانگای ژانیکی جه رگ به ره وه سهر چاوه ی ده گرت.

دهنگی وێره رانی کوپ سهرمه ستانه به رز بووه وه.

ئاخ هیه که س ناتوانی له به رانه ری دا خوی راگرت! ئه ی خودایه که بی خه م له و ئاسمانه سپی و ئارامه له سهر ته ختی خوت دانیش تووی! به لیتوی خویناوی وه بزته دیته سهرلیت و له شه پ و مه رگی مرؤف ده روانی ، ئیتیر بهس نییه؟ دنیایه کی جیا له شاتوی سوپاس و دوعا و پارانه وه دروینانه، بهس نییه؟ هق جه سته ی عیسی که له بهر پزگاری مرؤفایه تی ئه و هه مووه ئازار و ئه شک نه جته کینشت ، هق خوینی مه سیح که له بهر به خشین و لی بوورینی تاوانه کان ئه و هه مووه پزایته سهر ئه رزی، ئیتیر بهس نییه؟

ئاخ بەدەنگىكى بەرزىرەوۈ بانگى لىن بىكە، بەشكىكىم خەوتىن!
 پۇلەي خۇشەويىستىم، بەپاستى خەوتوۋى و قەتەش بەخەبەر نايەيتەوۈ. ئايا
 ئەوقەبەر و گۆرە، بەوۈھەموۈ ئىزەيىيەوۈ لەوخەزىم و دەستكەوتە بەنرخەي خۇي
 پارىزگارى دەكا: ھۇ بەندى دىلم! ئايا ئەوچالەپەشەي ژىردارەكە بۇساتىنكى
 زۆركەمىش بىن ئەوكت بەرنادا؟

دوايە ئەوشتە لەنىو ئەوقاپە بلوورين و شووشەيىيەدا وەلامى داوۈ و ھەروا كە
 وەلامى دەداوۈ، خويىنىشى لىن دەچۆپا: «ئايا تۇ خۇت ھەلى دەبژىرى و
 لەھەلبژاردنى خۇشت پەشىمانى؟ ئايا خواست و ويىستى تۇ نەھاتوتە دى؟ چاۋ
 لەوپپاوانە بىكە كە لەپووناكايىدا ھەنگاۋ ھەلدەگرن و جلۈبەرگى ھەوريشى
 بەرپىز چىندراۋيان لەبەردايە: لەبەر ئەوانە بوو كە ئىستە لە دووتوۋى ئەم خاك و
 خۇلەدا گۆرەوشار كراۋم. چاۋىك لەو مىندالانە بىكە كە گۈلى سوور دەبەخشەنەوۈ،
 ئەگەر پىنتخۇش بى ساتىكىش گۈي رادىرە بۇ ئاۋاز و دەنگيان: ھەر لەبەر
 ئەوانەيە كە دەمى من بەخاك و خۇل ئاخىراۋە. سوورايى ئەوگولەسوورانە
 لەچاۋگەي دلى مەنەوۈ سەرچاۋە دەگرى، سەرنجىك بدە سەر ئەوخەلكەي كە
 ئەژتۇيان داداۋە بۇخواردنەوۈي ئەوخويىنەي كە لەلىنۈي ئەوچامەي دەستەوۈ
 دەتكى: بۇ دامركانى توۋىنەي دلى كەيلى پىرئاۋاتى ئەوان بوو كە ئەوخويىنە پىزاۋە
 سەرئەرزى. چۈنكە ئاۋايان گوتوۋە: «بۇمۇرۇڭىكى ئاشق و ئازادىخۋاز، ھىچ
 شىنك لەوۈ خۇشەويىستەر و ھىچ ئەشقىك لەوۈ بەرزىر و بەرپىزىر نىيە كە لەبەر
 ھاۋپىيان و ھاۋبىرانى خۇت گيانى ئازىزىت بەختكەي.»

ھۇ ئارتور، ئارتور، ئەرى ئەشق و خۇشەويىستىيەك لەوۈش بەرزىر ھەيە! كە
 كەسىك ژيانى ئازىزىترىن خولقىنەرى خۇي بەخت بىكا؟
 ئەو شتە نادىيارەي ناۋ قاپە شووشەيەكە وەلامى داۋە: «خۇشەويىستىترىن
 خولقىنەرى تۇ كىتە؟ ئىشەلا خۇ من نىم!»

كاتى كە قەسەي دەكرىد وشەكان لە سەر لىو و زمانى لە گۇ نەدەھاتن وسىر
 وسارد دەبۈون و دەمىردىن: چۈنكە دەنگى سىروود و ئاۋازى گروۋپى كۆپ،
 ھەروەكوۈ سەرماي باي باكوور كە لە سەر ئاۋ و گۈمىلكە سەھۇل بەندەكانەوۈ
 دادەبارى، كپ و بىدەنگى دە كىردن.

هۇ خاچپەرستان، لەو ە بخۆنەو ە، ەمووتان لەو ە بخۆنەو ە، مەگەر ەى ئىو ە نىيە؟ ئو جۆگەلە خۆينە لەبەر ئىو ە ئو چىمەنەى نەنەخشاندوو ە. مەگەر ئو جەستە گيانلەبەر ە، لەبەر ئىو ە نەژاكا و ەلنەو ەريە سەر ئەر ز. هۇ شاغيە ئىنسان خۆرەكان، كەلپە لەجەستەى ئو گىر بكن، ەمووتان لىى بخۆن! ئەمە كۆپ و جىژنى بادەتۆشى ئىو ەيە، بخۆن و بخۆنەو ە ئەمىق پۆزى شادمانىيە. پاكەن و لەم جىژنەدا بەشدارى بكن، خۆتان بگەيىتە ئەم دەستە پىپۆانە و لەگەل ئىمە ەنگاو ەلئىنەو ە، هۇ ژنان و مندالەكان، هۇ لاوان و بەسالەچووان وەرن بۆ بەش بەش كردنى ئەم جەستەى! وەرن بۆ ئىرە كە شەپابى خوينى لىدەپژى، ەتانی گەش و سوورە لىى بخۆنەو ە و لەو جەستەى شدا بەشى خۆتان ەلگرن و بىخۆن.

ئاي، خوايەگيان! ئەوقەلايە؟ سوور و مېومۆچە، بەودىوارە بەرز و نەوى و برجە شكاوانىەو ە كە پەنگتال و بۆپن و لەنىوان ئەوگرەدە وشكانەدان و پووى گرژو مۆن كردوو ەلەودەستەىيەى كە لە سەر ئەوشەقامە خاكىەدا پىژە دەپۆن. ددانى مىلەئاسن ئاسنىنەكە بەسەر دەروازەگەرەكەدا شۆر بىو ەو ە و قەلاكەش ەروەكوو دالاشىك و حەيوانىكى دپندە كە لەداوینى كىوتىكدا دانەوى يىت و پاسەوانى لە نىچىرى خۆى بكات وابوو، بەلام سەرەپاى ئەوش ئەم ددانە ئاسنىنانە ەرچەندە تىزىش بن ئاخەرەكەى دەشكىن و لىكەلەدەبپىن و خاك و خۆلى نىوحەسارەكەش ،مردوو ەكەى خۆيان تەسلىم دەكەن و خۆ دەدەن بەدەستەو ە، چونكە گرووپە خاچپەرەستەكان دەپۆنە پىشى، دەپۆنە پىشى لە گرووپىكى بەهیزدا بۆ جىژنى ئايىنى، ەروەكوو لەشكرى مشكى برسەم بەردەبنە گيانى وردكە و پرتكە و ئاواش دەلئىن: «بىتە!بىتە!» و ئالئىن «بەسە، بەسە.»

ەيىشتا پازى نەبووى؟ مەن لەبەر ئەوئىنسانانە بوومە قۆچى قوربانى، تۆ منت لەبەين برد تا ئەوان بژىن، ئەو ە ئىستاش ەركامەيان پىگای خۆيان گرتوو ەتە بەر و پىزەكەشيان تىكنا دەن و نايەلن خەوشىشى تىكەوئى. ئەمە ەيز و سپاى خاچپەرەستانە، لایەنگران و پەيرەوانى خوداكەى تۆ، جەماو ەرىكى گەرە و بەهیزە. ئاگرىك لەپىتش دەمیانەو ە دەمى كردوو ەتەو ە و گرۆكپەكەشى لەدوايانەو ە بلىسە دەستىنى، دەشت و زەوى پووبەپوويان وەكوو باخى شەداد و لە پىشت

سەرىشيان بىبابنىكى پۈتتەلە و وشك و كاكى بەكاكى، نە ئەتە و نە ھېچ كەسىنكى دىكە لەچىنگ ئەوان پەزگارىتان نايەت و ناتوان خۇ دەربازكەن.

دەنەگەرۋايە وەرەوہ بۆلای مەن ئەى خواوەندى مەن، بگەرپتوہ بۆلام، چونكە مەن لەفكرى خۇم و لەھەلبۇزاردىنى خۇم پەشىمانم! وەرەوہ باپىكەوہ بېچىنە ناوگۆپىكى تەنگ و تارىكەوہ، دەخزىنە جىنگايەكەوہ كە شەوپەرستانى خوين پىژ نەماندۆزنەوہ. لەویدا بەئاسوودەيى لەئامىزى يەكتەردا دەپازىين و خەپ لىئەدەخەوين تا فەرداھى ئاوات و ئارەزوو.

خاچپەرەستانى برسېش لەترسى تىرپىژى پۆژ بەقەد بالاى سەرما و سوولدا ھەلدەزىنەن و ئەوكات كە ئەوان بە ھۆى خواردن و خواردنەوہى گوشت و خوينى ئەوجەستەيەوہ دەكەونە لوورەلوور، وردەورده دەنگى ئەوان بەرەوگىزى و نەمان دەپوات و ئەوجار لىدەگەرپىن كە ئىمە ئاسوودە و ئارام بۆين.

شەكە دىسانەوہ جارىكى دىكە وەلامى داوہ: «لەكویدا خۇم بشارمەوہ؟ مەگەر نەنوسراوہ كە ئەوان لەھەموو كۆن و قوژبىنكى شاردا بلابوونەتەوہ، خۇيان بەسەر شوورە و دىوارەكاندا ھەلدەسپىزىن و لەدىۋارى مالاكاندا وەسەر دەكەون، ھەرەكوو دز و جەردە لەپەنجەرەكانەوہ وەژوور دەكەون؟ ئەگەر لە سەر لووتكەى چىايەك قەبرىك بۇخۇم ھەلكەنم ئايا لىئەدەگەرپىن يان دەيدەنەوہ؟ ئەگەر لەنتر دلى چۆمىكدا گۆپىك بۇخۇم چى بەم ئايا سنگى ھەلئادەن؟ ئەوانە بۆكارى خۇيان ئەوئەندە وشيار و وريان وەكوو تاژى و توولەى پاۋى، نىچىرى خۇيان دەپۆزنەوہ، ھەر لەبەر ئەوانەيە كە زامەكانى مەن گولخونچەى خوينيان لىئەدەپوئ و كانياۋى سوور و خوينيان لى دەزى؛ تا ئەوان بەباشى بتوان لىئەبخونەوہ. مەگەر گویت لىئىيە كە ئەوانە چيان دەوئ.

ئەوانىش ھەروا لەم لاۋلاى پەردەمەخمەريەكانى كليساى جاميەوہ دەگوزەران و سرود و گۆرانيان دچرى، ئىتر پىژەى دەستكە كوتايى ھاتبوو و گولالە سوورەكانىش پېرش و بلابوونەوہ و ھەلوەريبوون.

كە دەستيان لەگوئى گۆرانى و سرود ھەلگرت. مونتائلىش لەدراگاكەوہ ھاتەژوورى و لەبەين نووپىزى مريدان و قەشەكانەوہ گوزەرا كە بە بىكەنگىيەكەوہ پىك ھەركامەيان كە لە سەر جىنگاي خۇياندا بەمۆمىكى داگىرساۋى

به‌رز کراوه‌وه ته ژنویان دادابوو، دیتی که چاوه برسپه‌کانیان ده‌پروانپته سرجه‌سته‌یه‌کی پیروزی سرشانی تهو، زانیشی که له‌به‌رچی کاتی پویشتنی تهو، سوریان دانه‌واند چونکه هیلکی خوینی مه‌یو ورده‌ورده له‌چینی عه‌باکه‌یه‌وه ده‌هاته‌خواری و له‌سر به‌رده‌کانی ته‌رزی کلیسا که جن‌پن‌کانی په‌له‌یه‌کی سووری لښ‌به‌جی‌ده‌ما و هم‌وو سهرنجیان چوو‌بووه سهری.

به‌و شیوه‌یه به‌رهو میله‌ناسن‌کانی سهریتی کلیسا که‌وته پښ، هه‌لگرانی چه‌تره هه‌وریشمه‌که‌ی سهرسهری پاوه‌ستان و ته‌و له‌ژیریه‌وه هاته‌ده‌ری و له‌قنده‌رمه‌کانی می‌حرا به‌که‌وه چوو سهری. له‌م شانه‌و شانی‌دا، خزمه‌تکاره‌کان به‌به‌رگی سپیه‌وه که‌قاپه بخوره‌کانیان به‌ده‌سته‌وه بوو و پیتش‌نویژکاره‌کانیش مه‌شغل به‌ده‌ست ته‌ژنویان دادابوو و چاوه‌کانیان که‌ده‌پروانییه سهرجه‌سته‌ی قوربانیه‌که‌ ٦ له‌به‌ر شه‌وقی مؤم و مه‌شغه‌له‌کاندا ده‌دره‌وشانه‌وه.

کاتی که‌ له‌ به‌رلن‌به‌ر می‌حرا به‌که‌دا پاوه‌ستا و به‌و ده‌سته‌ خویناویانه‌یه‌وه جه‌سته‌ی ئاژن‌ئاژن کراو و هه‌لدپاوی خولقینه‌ره کوژراوه‌که‌ی هه‌لینا، ده‌نگی ته‌ومیوانانه‌ی که‌ بۆجیژنی نان و شه‌پایی پیروژ بانگه‌پشتن کرابوون به‌شیوه‌یه‌کی دیکه ده‌نگی ده‌داوه.

ناخ، ئیستا ته‌وانه‌ دین که‌ ته‌رمه‌که‌ به‌رن . هه‌رگا وایه‌ بپښ نازیزه‌که‌م، بپښ به‌ره‌وئا‌کامی ژپانی خوت و لینگه‌پښ با ده‌روازه‌کانی به‌حه‌شت له‌سر گازه‌ره‌ی پشت بکریته‌وه بۆ ته‌وگورگه‌ برسپانه‌ که‌ به‌باوه‌شپکی ئاوالاوه‌ وه‌ریان ده‌گرن. ته‌وده‌روازانه‌ی که‌ بۆمن کراوه‌ته‌وه ده‌روازه‌ی قولترین جینگای جه‌ه‌نده‌مه. کاتی که‌ شماسه‌ ئایینییه‌که‌ کاسه‌ پیروژه‌که‌ی له‌سر می‌حرا به‌که‌ دانا، مونتانی هه‌روا له‌وی پاوه‌ستابوو. هاته‌خواری و له‌سر قه‌نده‌رمه‌که‌ ته‌ژنوی دادا، له‌می‌حرا به‌ سپیه‌که‌ی سه‌رووی ته‌وه‌وه‌ خوین‌پژایه‌ خواری و تکتک که‌وته سهرسهری، ده‌نگی سه‌روودی کوپ شه‌پۆلی ده‌دا و به‌دریژایی بن‌میچه‌ دریژ و قوله‌کان‌دا ده‌نگی ده‌داوه.

---

٦. ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ جه‌سته‌ی عیسی.

"Sine termino _ Sine termino" خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى که دەیتوانی لە ژێر خاچەکهی دا بکهوێتە سەر ئەرزى ،بەلام نەیکردا ، خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى که دەیتوانی بلى: «ئیدی تەواو بوو!» ئەم پۆژه رەشییە قەتدوایی نایەت، هەر وەکوو پئیپتوانی هەسارەکان. ئەو کرمیکە که نامرئ و ئاگرى گرکانیکە که کلپە و بلیسەکهی دانامرکئ.

لە سەرەخۆ و تێکشکاو، بەپئی عادەتى دیرینی خۆى و بئىئەوہى ئاگای لەخۆى بئى لەدریژەى پڕۆگرامەکه دا پۆلى خوى بەباشى گیرا، پەسم و ئایینیکى که ئیتر لەلای ئەو هیچ بایەختیکى نەبوو. دواى خویندنى دوعا کۆتایی جیژنەکه، دیسانەوہ لە بەرانبەر مێحرا بەکه دا ئەژنۆى دادا و پوخسارى خۆى داپۆشی، و دەنگى قەشەکان که دوعای سەبارەت بەگوناحە بەخشراوەکانیان دەخویندەوہ، وەکوو وپێنەیهکی ژیرلیتوی دووری دوور دەبیسترا، دەنگیکى دوورەدەستى دنیاىەک که ئیدی ئەو خۆى بە بەشداری نەدەزانىی و لىنى دوورە پەریز بوو . دەنگیکى که دايمە لەهەلکشان و داشکان دا بوو.

دەنگەکه تەواو بوو و ئەویش هەستایە سەرپى و دەستەکانى بەنیشانەى بێدەنگ بوون لە یەکتەرى کردەوہ و ئاوالای کرد. لەجەماوەرەکه بریکیان

---

۱. لاتینییە، بەمانای «بئىکۆتایی و هەتاھەتایی»

بهره‌ولای درگاگان پویشتن و چونکه له‌کلیسادا ده‌نگیکی ئارام گه‌یشته گوی که :
 «به‌ریز مونتانی به‌ته‌مایه قسه بکات.» به‌په‌له و به‌خشه‌خشه‌وه گه‌پانه‌وه.
 هاوکارانی ژێرده‌ستی ئه‌و پیشان سه‌یر بوو و به‌پامانیکه‌وه لیتی نزیك بوونه‌وه
 و یه‌کیکیان خیرا، به‌لام ئارام گوتی: «قوربان ئایا به‌ته‌مای که ئیستا بۆخه‌لکی قسه
 بکه‌ی؟»

مونتانی به‌بێده‌نگیه‌وه ئه‌وی لادا. قه‌شه‌کان که له‌گه‌ل یه‌کتی که‌وتیونه
 پرته‌پرت پویشته‌ دواوه. کاریکی ئاناسایی، ته‌نانه‌ت دژی ره‌سم و عاده‌تیش بوو،
 به‌لام نه‌گه‌ر کاردینال ده‌یوست کاریکی وا بکات، بێ‌گومان ده‌بووه خالیکی به‌هیز و
 به‌رچاو، ده‌یوست سه‌باره‌ت به‌شت‌گه‌لیکی تایبه‌تی قسه بکات، پێفۆرمخواییه‌کی
 نوێ که ده‌بوو له‌لایه‌ن پۆمه‌وه بلأو بکرایه‌ته‌وه یان پاگه‌یه‌نداروونکی تایبه‌تی
 له‌لایه‌ن پایای پیروز و به‌ریزه‌وه بلأو بکرایه‌ت.

مونتانی له‌ سه‌ر پێلیکانی می‌حرا به‌که‌وه چاویکی له‌ده‌ریای شله‌ژاوی
 ئه‌وروخساره‌ کرد. ئه‌وان به‌تامه‌زرقیه‌وه چاوه‌روانی بیستنی وته‌کانی بوون که
 له‌ سه‌رووی ئه‌وانه‌وه پاوه‌ستابوو و به‌بێده‌نگی و په‌نگ هه‌لبزرکاوییه‌وه لیتی
 ده‌روانین.

پێبه‌رانی گروپ و ده‌سته‌که زۆر به‌ئارامی رایانگه‌یاندا: «سس - س!»
 بێده‌نگ! پرته‌پرت و چه‌چه‌ی جه‌ماوه هه‌روه‌کو هاژه و گه‌ه‌ی بایه‌کی توند که
 له‌نیو داره‌کانی جه‌نگه‌ل‌دا ون‌ده‌بی، ئاوا وسکووت بوو. ته‌واوی ئه‌وجه‌ماوه‌ره
 به‌بێده‌نگیه‌کی سه‌یره‌وه یه‌ک‌پاست ده‌یان‌روانییه سه‌ر ئه‌و پوخساره
 په‌نگ‌په‌ریوه‌ی که له سه‌ر پلێکانه‌کانی می‌حرا به‌که‌وه ده‌یروانییه ئه‌و جه‌ماوه‌ره.

ئارام و یه‌که‌ه‌وا ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد: «له‌قه‌ولی یووحه‌ناوه له‌ تینجیل‌دا
 ئاوا هاتوه: «خوداوه‌ند ئه‌وه‌نده خۆشه‌ویستی و دلۆفانی بۆجیه‌ان هه‌بوو که
 تاقانه کوپه‌که‌ی خۆی قوربانی کرد تا دنیا پرزگاری بیت.» ئه‌م جێژنه جێژنی
 جه‌سته و خوینی ئه‌وقوربانیه‌یه که له‌به‌ر پێ‌خوش‌که‌ری بۆ ئیوه و بۆ ئاسایشی
 ئیوه کوژرا، به‌رخ‌ی خودا که بووه هه‌لگری تاوانه‌کانی گشت دنیا، کوپی خودا
 که له‌به‌رخاتری گوناچه‌کانی ئیوه مرد، ئیوه‌ش به‌پێک‌وینکی و سه‌نگینی بۆ
 ئه‌وجێژنه لێزه کوپوه‌نه‌ته‌وه تا له‌وقوربانیه‌ی که له‌پێگای ئیوه‌دا گیانی بخه‌ت کرد
 بخۆن و سوپاسی ئه‌و به‌خشینه‌ره گه‌وره‌یه بکه‌ن، من ده‌زانم که ئه‌م‌پۆکه به‌یانی،

کاتی بۆ به‌شداری کردن له‌م جیژن و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا . خوارینی جه‌سته‌ی قوربانییه‌که . هاتن، به‌وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ی ئازاری مرینی کۆپی خودا بۆئه‌وه‌ی ئیوه به‌ به‌خته‌وه‌ری به‌گن، دله‌کانتان که‌یلی شادی بوو.

«به‌لام پێم بلێن بزانی، له‌ نێو ئیوه‌دا کێ بیرێ له‌ئازار و ژانیکێ بیکه‌ کرده‌وه، ئازار و مه‌ینه‌تی خودا که‌ کۆپه‌که‌ی کرده‌ قوچی قوربانی! کامه‌تان ئه‌مه‌ینه‌تییه‌ی خوداتان وه‌بیره‌یتایه‌وه‌ کاتیکی که‌ ئه‌و له‌ئاسمانه‌کانه‌وه‌ دانه‌وی و له‌وخاچ‌دراوانه‌ی پروانی؟ هاورێانی من ئه‌مه‌رۆکه‌ هه‌روا که‌ له‌پێزه‌کانی خۆتاندا و له‌وه‌سته‌ مه‌زنانه‌دا هه‌نگاوتان هه‌لده‌گرت، له‌هه‌مووتانم پروانی دیتم که‌ دلی نیوسنگتان چۆن به‌ هۆی به‌خشرانی گوناچه‌کانتانه‌وه‌ چه‌ند به‌که‌یف و له‌گه‌شه‌ و نه‌شه‌دایه‌، له‌پێه‌وه‌بوونی خۆی دله‌خۆشه‌. هه‌ربۆیه‌ داواتان لێده‌که‌م که‌ سه‌رنج بده‌نه‌ سه‌رئه‌وه‌ی که‌ بزانی ئه‌م پزگارییه‌ به‌ چه‌یمه‌تیک که‌رداوه‌. بێگومان زۆر به‌نرخ و گرانه‌ و نرخێ ئه‌و زۆر له‌گه‌نج و گه‌وه‌ر گران‌تره‌، له‌قیمه‌تی خوێندایه‌.»

ته‌زوویکی ئارام و درێژخایه‌ن جه‌ماوه‌ری گوێ‌بیستی داگرت. له‌ سه‌رووی کلیساوه‌ قه‌شه‌کان که‌من بۆپێشێ دانه‌وین و له‌ گه‌ل یه‌کتری‌دا که‌وتنه‌ چه‌چه‌پ ، به‌لام وێه‌ره‌که‌ هه‌روا درێژه‌ی به‌قه‌سه‌ کردنی خۆی‌دا و ئه‌وانیش هه‌تور و بێده‌نگ گوێ‌بیستی بوون.

. هه‌ر له‌به‌ر خاتری ئه‌و پروداوه‌شه‌ که‌ من ئه‌مه‌رۆکه‌ له‌گه‌ل ئیوه‌ قسه‌ ده‌که‌م: من ئه‌وه‌م که‌ هه‌م. چونکه‌ بێ‌ده‌ره‌تانی و خه‌مه‌کانی ئیوه‌ و مندا له‌کانتانم بێنی که‌ له‌به‌رده‌متانه‌وه‌ بوون و له‌وبابه‌ته‌وه‌ی که‌ ده‌بێ ئه‌وانه‌ به‌مرن به‌زه‌ییم پێشان‌دا هاته‌وه‌. دوايه‌ پروانیمه‌ چاوه‌کانی خۆشه‌ویسته‌که‌م، زانییم که‌ که‌فاره‌ و جه‌زای خوێن له‌وێ‌دایه‌ و منیش به‌بێ سه‌رنج‌دان به‌ئێ، پێگای خۆم گرت‌به‌ر و ئه‌ویشم له‌وزه‌لکاوه‌دا به‌ته‌نیایی به‌جێ‌هێشت.

ئه‌مه‌یه‌ لێ‌بووردن و سه‌پینه‌وه‌ی تاوانه‌کان و گوناچه‌کان. ئه‌و بۆ ئیوه‌ و له‌به‌ر خاتری ئیوه‌ مرد و تاریکایی و ته‌متومان، ئه‌وی له‌ئامیزی خۆیدا گرێ‌دا، ئیستا ئه‌و مردووه‌ و گه‌رانه‌وه‌ و پاسانیکیشی بۆ نییه‌، ئه‌و مردووه‌ و ئیتر من له‌وه‌ به‌دواوه‌ کۆپم نییه‌، ئاخ جگه‌رگۆشه‌که‌م، کۆپه‌ شیرینه‌که‌م! ئائخ!

دمنگی کاربینال بوو به ناله و هاوار و گله یی و گازنده وزایه لای دمنگی ترس تیزاوی خه لکی بووه وه لای قسه کانی.

مه لاکان هه موو هه ستابوونه سه ریڼ و شماسه کانیش هه موو به رهو پتشی هه لاتن تا باسکی کارووس پیژمه که بگرن، به لام نهو خوی پاته کاند و به چاویکی وهک درنهمیه کی تووړه لیان مؤږ بڼوه، چیه نه وه؟ له وی به شی هه مووتانی خوین لئ نییه؟ هو چه قال و که متیاره کان به متوبه ی خوتان پاره وستن. په له مه کهن هه مووتان تیر دمخون!

نه وان که پانه وه دوواوه و به ترس و له رزیکه وه پریزبند له پنه ای په کتری دا پاره وستان هه ناسه یان لئ برابوو و پوخساریشیان وهک گچ سپی هه لکه پابوو. مونتانی دیسانه وه پووی له خه لکه که کرد و چه ماوهره کهش هه روو کوو مه زرایه کی که نم و جو چون به دمس با و توفانه وه که رویشکه دهکات، نه وانیش ناوا که وخته جموجول.

نیوه نه وتان کوشت! نیوه نه وتان کوشت! و منیش هیچ نه گوت و نازاره که یم به شان هه لگرت، چونکه نه مده ویست که نیوه بمرن. که چی نه وه نیوهش نیستا به پیتاهه لگوتنه دروینه کانتان و دوعایسه کانتان به رهولای من دین، په شیمانم . له وکاره ی که کردم په شیمانم! و اباشتر بوو هه مووتان له زه لکاو ی گوناح و تاوان و له چالی رهش و قوولی که ننده لی دا بگنخین، پوچ و گیانی تاوون لئ درواتان چ بایه خیکی هه یه که ده بن ناوا نرخیکی که وره و گرانی بؤدانری؟، به لام نیستا نیدی زور درمنگ بووه - زور! من بانگی ده کم، به لام نهو نابیس، له درگای گلکو که ی ده دم، به لام نهو و مخه بهر نایهت، به ته نیایی له ویرانه ییه که دا پاده وه ستم و له ده ورو بهری خوم ده روانم، ده روانه نهو نه رزه خویناویه، نه وجیگایه ی که گلینه ی چاوی منی تیدا نیژراوه، ده روانه ناسمانی خالی و ترس هینه ر که بؤمن بیابانیک ی چول و قاقوه. من به ده سستی خوم نه ومدا به ده سته وه و به کوشتمد، نه ای مارتن زاوه کان، نه وم له بهر نیوه ته سلیم کرد!

به پرزگار بوونی خوتان - نه گهر هی خوتان بن - پتی بچارین! هه روو که نیسانیک که ده یخه نه به ردم سه گه لیک و نه وانیش دهنوزین منیش نه و پرزگار بوونه م ناوا خسته به رلمبوزتان! نرخ و بایی خواردمه نییه کانتان دراوه، ده ورن گه ده و سکتانی لئ پرکه ن، هو پیاو خوره کان خوین مژه کان، نیوه ی مرداره وه بوو خور که

خۆراکتان گوشتی مردووه‌كانه! چاۋ لەمىخراپه‌كه بكن كه خوينى لى‌ده‌چۆرئ،
ئەو خوينى گەرم و هەلقولارى جگەرگوشه‌كهى منە. ئەوخوينى كه لەبەر ئىو
پژاى سەرئەرز! وەرن بىخۆنه‌وه، بىلێسنه‌وه و دەم و لەوستانى پى‌بەرەنگىن!
و هككو سەگەل ئەو گۆشته لەدهستى يەكتر برفىن، لە سەر ئەو گۆشته
دەسته‌ويه‌خى يەكترى و قوتى‌دەن و ئىتر لەو‌ه‌زى‌تر ئازارم مەدەن! ئەو‌ه‌جە‌سته
و لەشيكه كه لەبەر ئىو بۆته قوربانى، چاۋى لى‌بكن، لەت‌لەت و خويناو، هينشتا
لەدەست ژيانى پى‌كارەسات و پى‌چەرە‌سە‌رى هەلدە‌بە‌زىته‌وه، بەدەم‌گيانە‌لايه‌كى
جەرگ‌بەرەو دەنالىيت و دەلەرزىت، هۆ خاچ‌پەرەسته‌كان! ها، ئەم پتە‌گۆشته
وەرگرن و بىخۆن!

قاپ و نانه پىروژه‌كه كه بەسەر سەريه‌وه پايگرتبوو لەپرىكدا بەتوندى
بەئەرزى‌دا. بە هۆى لەئەزدرانى ئەوقاپە‌ئاسنە‌وه مەلاكان پىكه‌وه هيرشيان
هيتايە پىشه‌وه و بىستە‌دەست بەتوندى ئەوكابرا شىتەيان گرت.

دواى ئەو و تەنيا ساتىك دواى ئەو، ئەو بىدەنگىه‌ى خەلكه‌كه بوو بە
دەريايه‌كى خروشاو و هەراو‌ه‌ورىايه‌كى شاغيانه، دواى فريدانى كورسى و
كورسىله‌كان بەم‌لاولادا و بەشەق بەربوونه داروديوار و درگاكان و كه‌وتنه
دپاندنى پەردە‌كان و بلاو كردنە‌وه‌ى گۆله‌كان و بەسەريه‌كدا هەنگاونان و
ژىرپى‌كه‌وتنى كه‌سانىك، دوايه شه‌بۆلانى سىلاويكى تووپە و توسنى ئەو خەلكه
بەگريان و لەخۆدانە‌وه پژاى ناو شه‌قامە‌وه.

سەرئەنجام

ـ جما، پياويك لەقاتى هەو‌ه‌له‌وه دەيه‌وى كه تۆ ببيني.

مارتىنى بەشيوه‌يه‌كى ئارام قسه‌ى دەكرد بەجۆرىك كه هەردوو‌كيان لەم
دەپۆژه‌ى دواى‌دا بى‌ئانقەست ئارام و لە سەرەخۆ قسه‌يان دەكرد. مات بوون و
بى‌دەنگ، لەقسه‌ كردن و پەفتارەيان‌دا وا دەردە‌كه‌وت كه خەم و ماتە‌مىنىكى
دەروونى زۆر گران داىگرتوون.

جما بەقولى‌پووت و بە بەره‌لێته‌يه‌كه‌وه لەپشت مېزىك پاو‌ه‌ستابوو؛ فېشه‌كه
بەستراوه‌كانى بۆ دابه‌ش كردن ئاماده‌ دەكرد، لەبەيانى زووه‌وه كه‌وتبووه ئىش
كردن و ئىستاش لەم پاش‌نيوه‌پۆيه خەفه‌تاوييه‌دا ماندوويه‌تى بەسەر
پوخساريه‌وه جوان دياربوو: «سىزار، پياويك؟ چى‌ده‌وى؟»

• ئازىزم نازانم چى دەۋى. پىم نالى. دەلى تەنيا لەگەل تودا قسە دەكات.
 • زۆرباشە، (بەرھەلپىنەكەى لى كىردەۋە و قولەكانى داداۋە) دەبى بچم بۇلاى،
 بەلام زۆر واۋى دەچى كە تەنيا سىخۆپىك بى.
 • دەى باشە. من لەۋدىۋەى پەناتەۋەم. واباشترە ھەركە كاركەت لەگەل ئەۋپىاۋە
 تەۋاۋ بوۋ، بچى كەمىك پاكشىنى و پشۋوۋىك بەدى. ئەمۋكە يەك بىن بەسەرپىنۋە
 پاۋەستاۋى.

• نا! وام بىن باشە كە دىژە بەكارەكەم بەدەم.
 بەھىۋرى لەقەندەر مەكانەۋە ھاتەخوارى، مارتىنى بەبىدەنگى بەشۋىنپىۋە بوۋ.
 لەم دەرۋژەدا جەم بەقەدەرايى دەسال پىرتەر بوۋە، ئەۋھىلە سىپەى نىۋقۇژەكانى
 بەجارىك لەم چەندەۋژەدا زۆر دىار و بەر چاۋ بوۋ. ئىستا ئىدى زۆرتەر
 چاۋەكانى دادەخست و لەبەردەم خۇى دەپروۋانى، بەلام كاتى لەپرىكدا چاۋەكانى
 بەرزەدە كىردەۋە، نىگائى ئەۋ چاۋانە تەزۋۋى دەخستە لەشى.
 جەم لە ژوۋرە چكۈلەكەى پىشۋازى كىرن لە مېۋان، پىۋىكى ناشىرىنى دىت كە
 قىت پاۋەستاۋو و پاژنەكانى لە يەكتر جۋوت كىردىۋو و لەنىۋەپاستى ژوۋرەكەدا
 پاۋەستاۋو. كاتى ھاتنى جەم كىبراكە بەترسىيەكەۋە داچلەكى و سەرى
 بەرزكردەۋە و جەم وا تىگەيشت كە ئەۋپىاۋە دەبى لەياساۋلىكى سۋىسى بى. ئەۋ
 كراسىكى ۋەرزىرى لەبەردابوۋ كە بەپوالەت وادىاربوۋ ھى خۇى نىيە، لە ترسى
 ئەۋەى كەسىكى بە شۋىنە ۋە بىت و بناسرىت ھەر بەملاۋ ئەۋلاى خۇىدا
 دەپروۋانى. بەشۋىۋە زمانى پاراۋى خەلكى ناۋچەى زورىخ پىرسى: «ئالمانى
 دەزانى؟»

• كەمىك دەزانم، بىستم كە دىتەۋى من بىبىنى.

• تۋ سىنىۋرا بولاي؟ نامەيەكەم بۇ ھىتاۋى.

• نامە. يەك؟

تەزۋۋىكى پىداھات و دەستى بەمىزەكەۋە گرت تا خۇى بىن پاكىر كات.
 • من لە پاسەۋانەكانى ئەۋىم. (لەپەنجەرەكەۋە ئاماژەى بۇقەلاكەى سەرگىردەكە
 كىرد.)

نامه که هین . ئه و پیاوهیه که حهوتیهی رابردوو گولله باران کرا. ئه م نامهیهی شه و یک پیش گولله باران کردنه که ی نووسیویه. قهول و به لیتیم پیتا که بوخوم به دهستی بگیتیم.

جما سه ری داخست. ئاخره که ی نووسیویه تی.

سه ر بازه که درێژه ی پیتا: «هه ر بویه ش ئه وهنده ی خایاند گوتی ته نیا ده بیی بگاته دهستی تو و به س. له ئه مپوش زووتر نه مده توانی بیته ده ری . وه ک بله ی لیم به شک بوون . له ژیر چاوه دیرییه کی تونددام. بژئه وه ی بیم بژئیره ناچار بووم ئه م جل و به رگه به ئه مانت وه رگرم.» له نینو سنگی خفیدا که وه ته پشکنین و گه ران. هه وای گه رم بوو و ئه و قاقزه قه د کراوه ی که هیتایه ده ری، نه ته نیا چلکن و پرگنج و لۆچ بوو به لکوو به هۆی ئاره قه ی سه رسنگیه وه که میکیش نمدار و ته پ بوو. که من پراوه ستا و دوایه به په ریشانییه وه ئه م پاوه و پای کرد، ئه و جاره دهستیکی هه لیتا و پشت سه ری خوراند: «خو لای که س دهنگ ناکه ن؟» و بیسانه وه به دزیه وه چاویکی له جما کرد و گوتی: «ئه گه ر بزانی که هاتووم بژئیره بی گومان ده کوژریم.»

. ئارخایه ن به بی گومان دهنگ ناکه م، نا، که من پراوهسته...

کاتی که ویستی بپوات و بگه ریته وه، جما هه رواکه به شوین کیفی پاره که ی دا ده که را سه ر بازه که ی پاگرت، به لام ئه و به نا په حه تییه که وه که میک کشاوه دوواوه. به توو په ییه وه گوتی: «من پاره ی تو م ناوی، من له بهر ئه و ئه م کاره م کرد . چونکه تکای لی کردم. ئه گه ر داوای لی کردبایه م و بمتوانیایه کاری زۆر له وه گه وه تریشم بق ده کرد. له گه ل من زۆر باش و دلۆقان بوو . ئای خودایه!»

به هۆی گریان وه دهنگی له گه روی دا پهنگی خوارد وه وه جماش به وهۆیه وه سه ری هه لیتا، سه ر بازه که به قۆلی چلکنی کراسه که ی هیتاش چاوی سپی.

له ژیر لیویه وه درێژه ی به قسه که ی دا: «من و سه ر بازه کانی تر ناچار بووین که ته قه بکه ین، سه رباز ناتوانی له ژیر فه رمانه کان ده رچی. ئیمه ئه و مان کردبووه هیتای گه وه یی و به رزی خو مان، به لام سه ره پای ئه وه ش ناچار بووین که ته قه بکه ین . ئه ویش به ئیمه پیکه نی . به ئیمه ی گوت هه ی گرووی ناشی و ده سه وه ستان . له گه ل من زۆر باش بوو»

بیتدەنگیەك ژوورەكەى داگرتبوو. ساتىكى تر سەربازەكە قىت پراوەستا سلاوینكى سەربازى ناپىك و ناشیانەى كرد و پۆیشتە دەرەو. جما هەروا كە قاقزەكەى لەنێودەستا بوو، وەك حەبەسرابى كەمى بى جۆلە پراوەستا، ئەوجار لە سەر لێواری پەنجەرەكە كە گرابوو وە دانیشت تا نامەكە بخوینیتەو. نامەكە بەقەلم نووسرابوو و هێلەكانیشى لەپال یەك ترنجیندرا بوون و جىگاجىگاشى زۆر بەزەحمەت دەخویندراو، بەلام دوووشەى هەوێل كە لە سەرووى قاقزەكەو نووسرابوو زۆر بەجوانى دەخویندراو، ئەم دوو وشەى بەزمانى ئینگىسى بوو: «جىم ئازىزم»

لەپرىكدە بەرچاوى پەش بوو و نووسراوەكەى بەرچاوى پەش و لێل بوو. ئەوجارىكى دىكەش ئارتورى لە دەست دەرچوو بوو. - بۆئەو جارىكى دىكەش ئارتور مردبوو! بەدیتى ئەوینوێ ئاشنا و منداڵانە و خۆمانە، هەموو ئابلقە هومىدكوژە جەرگبەرەكان دەوریان دا، دەستەكانى بەهێوابراویەكى بى پایانەو برده پێشەو، دەنگوت خاك و خۆلى ساردى ناوگۆكەى ئارتور لە سەر دلى ئەوقورسایى دەكات و دلى دەگوشتى.

ئەوجار جارىكى دىكەش نامەكەى هەلگرت و دەستى كرد بەخویندنەو: «لەگرنكى سەبەینى بەیانیدا تیرەباران دەكریم، جابۆیە بەپنى ئەو بەلێنیهى كە پێمدا بووى و دەبوو هەموو شتیكت پێ بلیم، دەبى هەرئالە ئێستەو دەست پێ بكەم، بەلام بەگشتى بۆمن و تۆ پێویستى بە شىكارىیەكى زۆر و بەربلانوێ. ئێمە هەمیشە بەباشى لە یەكترى حالى بووین بى ئەوێ تاقە وشەى كێشمان دركاندبى و قسەى كێمان كردبى؛ تەنانت ئەو دەمانەى كە مرقۆفانىكى زۆرچكۆلە و وردیلە بووین. ئازىزم هەربۆیە كە خۆت دەپینى و دەبى بزانی كە نابى لەبەر ئەو پووداوە كۆنەى پابردوو و زللەكەى كە لە منتا خەم دات بگرێ و خۆت سەرزەنشەكەى. هەلبەتە نكولى لەناخۆشى و قورسایەكەى ناكرێ، دەبى بلیم ئاشى گەردوون بەلای زۆر ناخۆشتر و قورستر لەوێ بەسەر هێناوم، بەلام لە بەرانبەر هەركامێكىان دا بەشیوەیەك خۆراگرى بوم. - تەنانت وەلامى پێویستیشم بەپرىكان داوەتەو. - و ئەو ئێستاش هەروەكوو ئەو ماسیە خاڵدارەى نێو كتیپەكەى دەورانى منداڵیمان (نێو كە ییم لەبیر چوو تەو) زیندووم و پلەزىقانمە! ئەگەرچى ئەمە

دوايېن خوشی و کلک بزواندنه و دوايه تا دهمه و به يانی سبه ينی؛ ټیتر گولله ی دوژمنانی گه ل وسنگی ناژن کراوی منیش.

Finita la comedia! من و تو ټابه و شتویه مانای ده که یه وه: «شانوی سیرکی کوچهر کوتای هات.» و سوپاسی ټه و خودایانه ش ده که یه که لانیکه م دلیان بومان سووتاوه و رهمیان پی کردوین، شته ییکی زور به رچاو نیه، به لام که می بایه خداره. قهیناکه له بهر ټه وه و هه موو پیتاویسته کانی دیکه که پیمان دراوه با به دل سوپاسیان بکه یه.

به لام سبه ینی کاتی پوژهلالات و ده رکه وتنی گزنگی زیړینی خور، من داوا له هه ردووکان ده که له تو و له مارتینی، پیمخو شه جوان له وه تی بگه، که من زور به خته وهر و پازیم و ناتوانم شتیکي له وه چاکتر و باشتر بایه خ دارترم له گه ردوون بوئ. به جیگای من ټه م په یامه به گوئی مارتینی بگه یته، پتی بلئ ټه و هاورپیه کی زور باش و زور مه رد و پهنده. بوخوی تیده گا ده لیم چی. ټه و خه لکه ده بینی نازیم، من ده زانم که خه لکی له قور دیکتاتوری دا چه قیون. له وه ی که ټاوا زو، دادگا نه یییه کان و ټیعدامه کان ټه و کی گرتوون، به لام سه ره پای ټه وه ش هیتا له خزمه تی شوړشقانان دان گهر چی خویان تووشی زهره ر و زیانیش ده بن، و ټه وه ش ده زانم ټه گه ر ټیوه به هه ر شتویه که بیت یه کگرتوو بن و به ره ییکی قورس و قایم پیک بیتن و ټه گه ر زه بریکی گورچووب له په یکه ره ی له رزوقی ټه وان بدن، پرودای زور گوره و مه زن ده خولقتن، به لام من، وه کوو مندالیک که بو رابواردنی پشوودان چون به ره و مال ه وه ده روات، شای شوړشم له دلدا ده گه ری و به سته و سروودی نازادیم له سه ر لیو هه لده په ری. منیش ټاوا به شادی و خوشی و پوچ سووکیه و به ره و داری ټیعدام سه ر بلیندانه ده پومه پیتش.

من به ش به حالی خوم کار و تی کو شانم کردوه، ټه وه تا باشترین شاهید خو کمی مه رگه که نیشان ده ری ټه وه یه که له پروی دل سوزی و ویزدانه وه هه لسووپاوم. ټه وان من ده کوژن، چونکه لیمده تر سین، ټایا گه وره ترین و

---

۱. ټیتالیاییه و به مانای کوتای کومیدیه.

۲. به سووکیه تی تیروانیه بو دوعای پروتستانه کان که له پیتش خواردنی خوارده م نه یه کان دا ده یلین.

خۆشه‌ويست‌ترين ئاوات و هيواي مروڤيكي ئازادي‌خواز جيا له‌وه‌يه يان له‌وه
زياتره؟

سه‌ره‌پاي ئه‌وه‌ش ئينسان هه‌ميشه ئاواتيكي‌تريشي هه‌يه. پياويك كه به‌ته‌مايه
مال‌ئاوايي له‌م دونيايه بكات ئاره‌زوو و ئاوه‌زيكي نه‌فساني هه‌يه و ئيشتيا و كول
و كۆي منيش به‌وه داده‌مركي كه تو به‌دل تيگه‌ي له‌ هو و خولقاني ئه‌و
پرووداوانه‌ي ژياني من كاتيكي كه من هه‌ميشه له‌ به‌رانبه‌ر تۆدا وه‌ك شاغيه‌كي
مپرومۆچ و ابووم و هه‌ميشه دابووم به‌يه‌كدا و به‌ئاساني نه‌مه‌تواني ئه‌و پرووداو و
به‌سه‌ره‌هاتانه‌ي رابردووي ژياني خۆم فه‌رامۆش كه‌م. هه‌رچه‌نده له‌وه دلنيام كه تو
لني حالييت و نايانخه‌يته په‌راويزه‌وه، منيش ته‌نيا له‌ به‌ر گه‌وره‌يي ئه‌و بیره‌وه‌ريانه
نووسيمنه‌وه.

جما، ئه‌و كاتانه‌ي كه تو كچۆله‌يه‌كي ناشيرين بووي و روپۆشيكي كه‌تانيت
له‌به‌ر ده‌كرد و سه‌رپۆشيكي ئه‌ستوور و زبهرت له‌ سه‌ر ده‌كرد و په‌لگه
به‌سه‌تراوه‌كانت به‌پشتدا شوپ ده‌كرده‌وه خۆشمه‌دويستي و ئيستاش
هه‌رخۆشمه‌دويي. ئايا ئه‌و پۆژه‌ت له‌بیره‌ من ده‌ستم ماچ كردي و تۆش
به‌دلسۆزيه‌كي نه‌رم و نiane‌وه تكات لي كردم: «ئيتر قه‌ت كاري وامه‌كه» ئه‌ري
ئه‌و پۆژه‌ت فه‌رامۆش نه‌ كردوه؟ من ده‌زانم ئه‌و كاره‌ي من كاريكي بي‌شه‌رمانه
و فيلبازانه بوو، به‌لام تو ده‌بي بمبوورئي، ئيستاش ئه‌م نامه‌يه ئه‌وشوئنه‌ي كه
نيوي تۆم لي‌نووسيوه ماچي ده‌كه‌م. ئه‌به‌و شيوه‌يه ديسانه‌وه ماچم كرديه‌وه،
هه‌ردوو جاريش به‌بي په‌زامه‌ند بووني تو. ئيتر قسه‌يه‌كي ديكه‌م نه‌ماوه، خودا
ئاگادارت بين ئازيزم.»

له‌كو تاي نامه‌كه‌دا ئيمزايه‌كي لي‌نه‌درا بوو، به‌لام شيعريكي لي‌نووسرا بوو كه
كاتي مندالي هه‌ردوو كييان پينگه‌وه فيري ببوون:

جا گه‌ر وايه دل خۆش ده‌بم

چون په‌پوله‌ي به‌خته‌وه‌ريم

چ بميتم يان نه‌ميتم

له‌ خه‌م و ده‌ردان بين به‌ريم.

دواي نيو سه‌عات مارتيني هاته ژووره‌وه و له‌و بيته‌نگيه‌ي كه نيوي ته‌مه‌ني
له‌ودا گوزه‌رابوو هاته ده‌ره‌وه. تراكه ديواره‌كه‌ي كه پتي‌بوو فرتي‌دايه سه‌ره‌ره‌ز

و باوهشی کرد به جما دا: «جما! تو خودا پیم بلی چی بووه؟ مهگری . توقهت نه دهگریای! جما، نازیزه کهم!»

. سیزار، هیچ نییه، دوايه پیتده لیم . من . ئیستا ناتوانم سه بارهت به ئه و قسهت له گهل بگه م.

جما به په له نامه فرمیسکاویه که ی خسته وه گیرفانی، ههستایه سه ریپی و له په نجه ره که وه سه ری برده ده ره وه تا پوخساری خوی بشاریته وه.

مارتینی هه روا بیده نگ بوو و به ددانی لیتی خوی ده گزی. دواي ئه و هه موو سه له دوو رو دریزه، ئیستا وهک مندالیتی ساواي قوتابخانه خوی دۆراند بوو . و جما ته نانهت سه رنجیشی نه ده دایه.

جما دواي قه ده ریک که پشوی هاته وه سه رخو بریک به سه رخویدا زال بووه وه و چاویکی لی کرد و گوتی: «زهنگی گه وره ی کلیسای ناوهندی لیدرا ده بی که سیک مرد بی.»

مارتینی به دهنگه تاییه تییه ی خوی وه لامی داوه: «ئه م پرسه نامه یه م هیناوه که نیشانتی بده م، له سه ره ئه رزی هه لگرت وه و دایه دهستی جما. ئه مه راگه یه ندراویکی قه راخ رهش بوو که به پیتی گه وره و به په له چاپ کرابوو: «به ریز کار دینال، منیسینیور لورینزو مونتانی، ئوسقوفی خوشه ویست و ریزدارمان ، له پریکدا به هوی جه لغه ی دله وه له پاوناهه وتی کرد.»

جما به په له سه ری هه لیتا و مارتینی به هه لته کاندی شانیه وه فکری جمای له چاوه کانی دا خویندوه و وه لامی داوه: «ده لیتی چی مابونا، جه لغه ی دلش وشه یئکه وهک وشه کانی دیکه.»

2011

فینیچ لەم کتیبەدا کۆمەڵیک مرووفی
ویناکر بوو کە بۆ وە بیهێنانی ئازادی و
سەربەخۆیی و مافە کۆمەڵایەتیەکانی
خۆیان قۆل بۆ خەبات ھەلەدەمالن و
لەو رینگە یەشدا هیچ ترسیکیان لە
دڵ نانیشت.

عەشق لەو کتیبەدا پینگە یەکی بەرزی
ھەیە. ئارتۆر بیرتەن پالەوانی
ئەو کتیبە

بەریتانییەکی دانیشتووی ئیتالیا یە
لە سەردەمی دەسەلاتداریتیی
نەمساییەکان لەو ولاتەدا.

ئارتۆر دوای ئەو ھێ
خۆشەویستی یە کە ی بێ ناکام و ناکام
دەکەوێتەو، دەگەرێتەو ئیتالیا و
دەکەوێتە گەل گرووبیکی
شۆرشفان و لە پیناوی ئازادیدا
خەبات دەکا.

www.lqra.ahlamontada.com

لەکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

چاپخانە ی روسییری